R. No. 223.

-leaf. 18 × 1¼ inches. Foll. 151. Lines, 6-7 in a page. Tamil a[nd] Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a). திருவாசிரியவ்யாக்யானம்
TIRUVĀŚIRIYAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—24*a*.

Same work as that described under R. No. 177(*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117(a) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(b) பெரியதிருவந்தாதிவ்யாக்யானம்.
PERIYATIRUVANTĀDIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 25*a*—73*a*

A commentary on the Periyatiruvantādi, a poem by Nammāḻvār in praise of God Viṣṇu. This poem forms part of the Iyaṟpā, for which see under R. No. 26 *ante*.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரிய:பதியாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனை ஸர்வேஶ்வரன் நிர்ஹேதுகமாக ஆழ்வாருக்கு "மயர்வற மதி[ன](ந)ல" ம[று](ரு)ளித் தன் ஸ்வரூபாதிகளைக் காட்டிக்கொடுக்க, அவை[தை](யிற்றை) அநுபவிக்க ஒருப்பட்டவர் நித்யவிபூதியிலே நித்யஸூரிகள் நிரந்தராநுபவம் பண்ணி ... ழ்கிறபடியையும், அவர்களோடொத்த பிராப்தி தமக்குண்டாயிருக்க அ[த்தை](யிறை) யிழந்து லீலாவிபூதியிலே அநுபவ விரோதியான ப்ராகி ஸம்பந்தத்தோடே தாம் இருக்கிறபடியையும் கண்டு விஷண்ணராய் ... அநுபவ விரோதியான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை அறுத்துத் தந்த[ருளவ]... வேணுமென்று எம்பெருமானை அபேக்ஷித்தார் திருவிருத்தத்தில் (. ... முற்றும் . . . .)

பெரிய திருவந்தாதியில் முதற் பாட்டு :—"பகவத்விஷயத்தில் முன்னே ப்ரவணமாய்க் கிடக்கிற திருவுளளத்தைக் குறித்து கூட்டிக் கொண்டு, நீயு[ஞ](நா)னுங்கூடி, அவ[ந](ன)ழகையும் பேசி யடிமை செய்வோம் வா" என்கிறார்.

TIRUV...

Foll. 74*a*—87*b*.

Same work as that described under R. No. 117(*c*) *ante*.

Complete.

R. No. 221.

..-leaf. 18 × 1½ inches. Foll. 81. Lines, 8 in a page. Tamil Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane

ருவிருத்தவியாக்யானம்.
RUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Contains 1 to 75 stanzas with commentary.

(த-பு.)—

இஷீ மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் 175 பாசுரங்கள் வியாக்யானத்துடனிருக்கின்றன.

R. No. 222.

Palm-leaf. 19¼ × 1½ inches. Foll. 66. Lines, 8-9 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

a) இராமானுஜநூற்றந்தாதிப்ரதிபதம்.
IRĀMĀNUJANŪṞṞANTĀDIPRATIPADAM.

Foll. 1–42*b*.

Same work as that described under No. 668 of the D.C.S. MSS., ..ol. III.

Complete.

..பு.)—

..நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 668 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

..விருத்தவ்யாக்யானம்.
..UTTAVYĀKHYĀNAM.

..–66*a*.

.. as that described under R. No. 219 *ante*.

.. first 35 stanzas with commentary.

அவனைப் பேசுகையிலே மஹோத்ஸாஹத்தை(த்) தரித்துக்கொண்டு அத்தாலே விகாஸத்தை யுடையையாய்க்கொண்டு, என்னிலும் முற்[ப]பட்டுப் பதறுகிற நெஞ்சே! அழகிய பூவைப்பூவிலே உண்டா[ந](ன) நிறம்போன்ற திருமேனியில் தி[ை]றத்தை யுடையவனுடைய விக்ரஹகுணங்களையும் திவ்யாத்ம குணங்களையும் வாச்யனைவனுக்கு(ப்)பண்டில்லாத[னீ](நீ)ர்மையைக் கொடுக்க வ[த்தா](ற்று)ம்படி யீரப்பாட்டை யுடைத்தான மனவ்யூஹகாரமில்லாசவாங் மாத்திரத்தாலே ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட அழகிய சந்தர்ப்பங்களையுடைய சொல்லினுள்ளே யடங்கும்படி யனுபவித்துப் பேசுவோம்.

End:

எண்பத் தேழாம் பாட்டு :—

லோகத்தார் கார்யம் கிடக்கிட[க்கினீ](நீ) முந்[த]துற முன்னமவன் திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஏத்த ஒருப்படென்று திருவுள்ளத்துக்குபதேசித்து நிகமிக்[கு](கி)றார்.

இப்போது மின்[ன](னு) மினிச் சி[ற](றி)து நின்றாலு
மெப்போது மீதேசொல் லென்னெஞ்சே! - எப்போதுங்
கைகழலா நேமியா(ன)ம்மேல் வினைகடிவான்
மொய்கழலே யேத்த முயல்

[ஞநறி](நானறுகியி)ட்ட அர்த்தத்தைக் கே[ழ்க்](ட்)கவேணுமென்று ப்ரத்தை பண்ணுகிற என்னெஞ்சே! ஸர்வகாலத்திலும் நம்பக்கலுண்டா[ந](ன) பாபத்தைப் போக்குகைக்காகக் கைவிட்டு நீங்காத் திருவாழியையுடையனு[ந](ன) ஸர்வேஶ்வரனுடைய அளவிறந்த போக்யதையை யுடைத்தான அழகிய திருவடிகளைப் புகழுகையிலே மிகவுமொருப்பட்டு நடந்து செல்லுகிற இக்காலத்திலும் இன்னமும் இதுக்குமேலே சி[று](றி)துகாலஞ் சென்றாலும் ஸர்வகாலத்திலும்[ஞ](நா)னுனக்குச் சொல்லும் வார்த்தை யிதொன்றுமே. இப்படி, "மூய[த்தி](ற்றி) சுமந்தெ[ழி](ழு)ந்" தென்று [து](தொ)டங்கி, "மொய்கழலே யேத்தமுய" லென்று தலைக்கட்டுகையாலே விஷய வைலக்ஷண்யானுகுணமாகத் தமக்கு அபிநிவேசங் கரைபுரண்டபடியையருளிச்செய்தாராய்த்து. (அஎ)

(ஈ-பு.)—

இது மூவருடத்திய காடலாக்கின் 26 - ஆம் நம்பரில் வந்துள்ள "பெரிய திருவந்தாதி" என்னும் பிரபந்தத்தின் விரிவுரை. இவ்வுரை பெரியவாச்சான் பிள்ளை வியாக்யானத்தின் வேறாயது. இவ்வியாக்கியானஞ் செய்தவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரைநூல் முற்றும் உள்ளது.

(c) திருவெழுகூற்றிருக்கைவியாக்யானம்.

TIRUVELUKŪṞṞIRUKKAIVYĀKHYĀNAM

Foll. 74*a*—87*b*.

Same work as that described under R. No. 117(*c*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117(c) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(d) சிறியதிருமடல்வியாக்யானம்.
SIṞIYATIRUMAḌALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 75a—122a.

Same work as that described under No. 681 of the D.O.T. MSS., Vol. II, where see for the end.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீமுனுபவித்தது ஜ்ஞாநாநுபவமாகையாலே பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷாபெக்ஷை பிறந்து அது கிட்டாமையாலே திருக்குடந்தையிலே சரணம் புக்கார் திருவெழுகூற்றிருக்கையிலே; இப்படி, சரணம் புக்க அளவிலும் நினைவுபூர்த்தியாகாமையாலே, [யி](இ)துக்கு ஹேதுவென் என்னில்; எம்பெருமான்தான்

* * * *

காரார்வரையித்யாதி:—"தாய்மார் தோழிமார் எல்லாரு "மித்துணிவு ஆகாதுகா ணென்று விலக்கா நிற்கச்செய்தே! விலக்காதா ளொருத்தியைப் பெறுவதே"! என்று கொண்டாடுவாரைப்போலே, புருஷார்த்தங்கள் சொல்லவேண்டுகையாலே இவை பரிக்ரஹித்த சேதநரைச் சொல்லவேண்டி, அவர்கள வர்த்திக்கிற பூமியைச் சொல்லப்புக்கு அவ்வழியாலே அதுக்கு அபிமானி(னி)யான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை வர்ணிக்கிறார.

காரார்வரைக்கொங்கை:—ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி முலைகளைச் சொன்னபடி.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 681 - ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரைநூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(e) பெரியதிருமடல்வியாக்யானம்.
PERIYATIRUMAḌALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 123a—150b.

Same work as that described under R. No. 117(e) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாகின 117(e) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரைநூல் முற்றும் உள்ளது.

இதனபின் வேறொன்றுடன்றுள்ளது.

R. No. 226.

Palm-leaf. 17⅝ × 1½ inches. Foll. 55. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar, of Triplicane.

அபயப்ரதானஸாரம்.

ABHAYAPRADĀNASĀRAM.

Same work as that described under R. No. 88(*a*) *ante*.

Complete.

The former owner of the MSS. is said to be Sudarśnārya of Kōtādri.

(த-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின 88(*a*) நம்பா பிரதிபோன்றது. இந்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. நூலின் முதலில், "கோதாத்ரி ஸாக்ஷாத் ஸுதர்சநார்ய ஸ்வஹஸ்தலிகிதாபயப்ரதாநஸாரம்" என்று எழுதப் பெற்றிருக்கிறது.

R. No. 227.

Palm-leaf. 10¾ × 1⅛ and 14¾ × 1⅛ inches. Foll. 79. Lines, 6–8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(*a*) அபயப்ரதானஸாரம்.

ABHAYAPRADĀNASĀRAM.

Foll. 1*a*—70*b*.

Same work as that described above.

Complete.

(த-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. நூலின் முதலேயும் இறுதியேயும் இதில் இல்லை.

(*b*) இராமாயணவியாக்யானம்.

IRĀMĀYAṆAVYĀKHYĀNAM.

13¾ × 1⅛ inches. Foll. 71*a*—79*b*. Injured.

Contains the stanzas of the last Sarga of the Yuddhakāṇḍa of the Vālmīki's Rāmāyaṇa dealing with the coronation of Rāma, and gives their Tamil meaning.

R. No. 224.

Palm-leaf. 15⅝ × 1½ inches. Foll. 156. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Krsnamācāriyar of Triplicane.

திருவிருத்தம்—பெரியவாச்சான்பிள்ளைவியாக்யானம்.
TIRUVIRUTTAM: PERIYAVĀCCĀNPIḶḶAIVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 217 *ante*.

Complete.

Colophon:

பிங்கள௵ ஆவணிமீ ௨௨ திருவிருத்த[ம்] வ்யாக்யானம் எழுதி முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 217-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றதுசாணம் இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 225.

Palm-leaf. 16⅞ × 1⅝ inches. Foll. 106. Lines, 8 in a page. Telugu. Injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Krsnamācāriyar of Triplicane.

(*a*) திருவிருத்தம்—பெரியவாச்சான்பிள்ளைவியாக்யானம்.
TIRUVIRUTTAM: PERIYAVĀCCĀNPIḶḶAIVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—90*a*.

Same work as that described above.

Complete.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இதில் இவ்வுரை முற்றும் இருக்கிறது. ஏடுகள் பல சிதைந்துள்ளன.

(*b*) திருவாசிரியவியாக்யானம்.
TIRUVĀŚIRIYAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 90*a*—106*a*.

Same work as that described under R. No. 117(*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117(a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் உள்ளது.

Beginning:

𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌯𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌕𑍈𑌕𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 |
𑌬𑌭𑌾𑌷𑍇 𑌭𑌰𑌤𑍋 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ||

கைகேயிக்கு ஆனந்த வர்த்தனராயிருக்கிற பரதாழ்வான் ஶிரஸிலே அஞ்ஜலியைப் பண்ணி, ஸத்யபராக்ரமராய், கௌஸல்யானந்த வர்த்தனராய் தமக்கு ஜ்யேஷ்டராயிருக்கிற பெருமாளைப்பார்த்து விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்:—

𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑌮 |
𑌤𑌦𑍍𑌦𑌦𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌦𑌦𑌾 𑌮𑌮 ||

நம்முடைய தாயாரானவள் பூஜிக்கப்பட்டாள்; ராஜ்யமென்றாலே பாலனம் பண்ணப்பட்டது; அந்த ராஜ்யத்தை தேவரீர் அடியேனுக்கு எப்படி ஸாதித்தருளித்தோ அப்படியே ஸமர்ப்பிக்கிறேன், அங்கீகரித்தருள வேணும்.

End:

ஸ்ரீராமாயண ஶ்ரவணம் பண்ணுகிறவர்கள் குடும்ப தனதான்ய ஸ்திரீ புத்திராதி ஸம்ருத்திகளை யடைவர்கள்.

𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌕𑌰𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍌𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌕𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌰𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌂 𑌚 | 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌮𑍋𑌜𑌸𑍍𑌕𑌰𑌮𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌕𑌾𑌮𑍈𑌃 ||

𑌆𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯[𑌕𑌰𑌂 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌯𑌂] தனவ்ருத்திஜனகமான ஸ்ரீராமாயணம் ஶ்ரேயஸ்காமர்களான ஸத் புருஷர்களாலே நித்யமாக படன ஶ்ரவணாதிகள் பண்ணப்படவேணுமென்கிறார்.

* * * *

வ்யாப்யமான நிரவதிக கைங்கர்ய ஐசுவரிய ப்ராப்தியுண்டாகவேணு மென்று மங்களாஶாஸநம் பண்ணுகிறார். . . . .

கு-பு.)--
இந்தப்பிரதியில் வால்மீகி ராமாயணத்து ராமபட்டாபிஷேக கட்டத்திலுள்ள சுலோகங்களும் அவற்றின் தமிழுரையும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

R. No. 228.

Palm-leaf. $16\frac{1}{4} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 68. Lines, 5, 6 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) அபயப்ரதானஸாரம்.
ABHYAPRADĀNASĀRAM.

Foll. 1a—54b.

Same work as that described under No. 797 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 797-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

---

b) உபகாரஸங்க்ரஹம்.

UPAKĀRASAṄGRAHAM.

Foll. 55a—68a.

Same work as that described under No. 831 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

த-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 831-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இருபக்கங்களிலும் ஏடுகள் முறிந்துள்ளன.

R. No. 229.

lm-leaf. 14⅜ × 1⅜; 13¾ × 1⅝ inches. Foll. 96. Lines, 8–9 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

திருவிருத்தவ்யாக்யானம்.

TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

Colophon:

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||

பு.)—

இது முவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 230.

m-leaf. 16⅞ × 1⅛ inches. Foll. 192. Lines, 5–8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

...ted in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) திருவிருத்தவ்யாக்யானம்.
TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—67*b*.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின்னர் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(b) திருவிருத்தவியாக்யான அரும்பதம்.
TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAARUMPADAM.

15½ × 1¼ inches. Foll. 69*a*—137*b*.

A gloss by Appu on Periyavāccān Piḷḷai's commenatry on the Tiruviruttam.

Complete.

Beginning:

திருவிருத்தத்துக்குப் பெரிய அரும்பதம் முடும்பை ஸ்ரீநிவாஸாசார் குமாரன் அனந்தாசாரியது.

*　　*　　*　　*

ப்ரவேஶ :—பரமகாருணிகனான ஸர்வேஶ்வரன், ஒருவனுக்கு அநேகம் புத்திரர்கள் உண்டானால் அ[தி](வர்களி)லே சிலர் ஸம்பந்நராய் ஸுகோத்தரராய் ஜீவியாநிற்க, சிலர் தேசாந்தரகதராய்த் தரித்திரராய் க்லேசப்படுமாப்போலே, "ஊஸஹஸ்ரதாஃ ஷ்டதஸ்வெ ஹ்ராதரநஃ வாஶாகூநஃ" என்கிறபடியே ஸம்பந்தம் அவிசிஷ்டமாயிருக்கச்செய்தே, நித்யரும் முக்தருந் தன்னை அநுபவித்து நிரதிசயானந்தயுக்தராய் வாழாநிற்க, ஸம்ஸாரிகள் "சுநாதிஶேயயா ஸுத்தைஃ" என்கிறபடியே பகவந்மாயாதிரோஹித ஸ்வப்ரகாசராய், சப்தாதி விஷயப்ரவணராய், பகவத் விமுகராய் அனர்த்தப்படுகிற படியைக் கண்டு, இவர்களையும் நல்வழியிலே போக்கவேணுமென்று (. . . .) அருளிச்செய்கிறார். இந் நின்ற நீர்மை யித்யாதி

முதற்பாட்டு. அந்யதா ஜ்ஞாநமாவது - அநாத்மா வாயிருக்கிற தேஹத்திலே ஆத்ம புத்தியைப் பண்ணுகை. இது, ஸ்வரூபாந்யதா பாவம்; (அன்றிக்கே, அஸ்வதந்த்ரமாயிருக்கிற ஆத்மாவிலே ஸ்வதந்த்ரபுத்தியைப் பண்ணுகை.) இது, ஸ்வபாவாந்யதா பாவம்ஜதிஃ இந்த அர்த்தமுங் கண்டுகொள்வது. 'சுஷெல்வ ஷதிதி யா' என்றதைப்பற்ற, அருளிச்செய்கிறார்; (. . . .)

ர்சமாவது - ஶூந்ய வாதியைப்போலே ஶூத்தமாக இல்லை யென்னாதே இதம் ரஜதம்' என்றால் 'நேதம் ரஜதம்' என்று ஶுக்திகை பாதிதமாமாபோலே, பாதிஜ்ஞாநத்தால்வரும் ஶூந்யதை. (. . . .)

இமையோர் தலைவா! உயிரளிப்பான், எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய். பொய்ந் நின்ற தொடங்கி இந் நின்ற நீர்மை இனியாம் உறாமை அடியேன் செய்யும் மெய்யான விண்ணப்பம் நின்று கேட்டருளாய்! என்று அந்வயம்.

End:

[னா](றா)றும் பாட்டு, (நல்லார்) நவிலுகை - சொல்லுகையாதல், செறிவாய்க்கிட்டுகையாதல். அப்படிக் கிட்டுவார்களோவென்ன அருளிச்செய்கிறார். "ஸர்வதாபிக தஸ்ஸத்பி:" என்று. அதுக் குறுப்பானவை-அஸ்த்ரத்துக்குறுப்பானவை. மந்திரங்கள் பெருமாள் தங்கள் பக்கலிலே கற்கைக்காக ரிஷிகள் வந்து படுகாடு கிடப்பார்களென்றபடி.

பொல்லாததுமாய், அருவினைப்புராய், மாயமுமாய் பொய்ந்நிலமுமாயிருக்கிற பிறப்பாகிற வயல சேற்று அள்ளலில் அழுந்தார் என்று அந்வயம்.

(கு-பு.)—

இது, பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்யானத்திற்குக் குறிப்புரையாக அப்பு என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இதற்கு "அப்புவரும்பதம்" என்றும் பிரஸித்தி யுண்டு. இவ்வரும்பதம் இதில் பூர்த்தியாக உள்ளது. இதன் பின் 14 வெற்றேடுகள் உள்ளன.

(c) திருவிருத்தம்—அப்பிள்ளையுரை.

TIRUVIRUTTAM: APPILLAIYURAI.

$14\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 142*a*—192*b*.

Similar to the above. By Appiḷḷai. This commentary is partly printed.

Complete.

Beginning:

எம்பெருமானை ஸாக்ஷாத்கரித்த ஆழ்வார், 'த்வதநுபவ விரோதியான ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தை அறுத்தருள வேணும்' என்று, அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து தம்முடைய அபிலஷிதத்தை விஜ்ஞாபிக்கிறார்.

பொய்ந்நின்ற ஞானமும்:—அஸ்வே ஸ்வ புத்தியையும், அநாதமநயாத்ம புத்தியையும் சொல்லுகிறது; நின்ற - இது தான் என்றுமொக்கநிலை நின்றபடி.; பொல்லா வொழுக்கும் - பொய்ந்நின்ற ஜ்ஞாநாநுகுணமான பரத்ரவ்யாபஹாராதி சாரித்ரமும்; அழுக்குடம்பும் - இதுக்கெல்லாம் அடியான ஹேயமான சரீரமும். (. . . . .)

அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்.—அடியேனுடைய விஜ்ஞாபனம்; இவருடைய உக்தியிலே இவருடைய மெய்ப்பாடறியலாமென்று எம்பெருமான் கேட்டருள, 'அடியேன்' என்று தம்முடைய ஸ்வரூபத்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். செய்யும்:—இவ்வபேக்ஷைக்கு மேலில்லை.

End:

நிமஹத்தில் இப்பிரபந்தங்கற்றூர்க்கு ஸம்ஸாரபந்தம் போமென்கிறார்.

நல்லார் நவில் குருகூர் நகரான்:—'ஸர்வதா ஹிமதஸ்லுதிஷி:' என்னும்படியாலே விலக்ஷணராயிருப்பாரெல்லா[று](ரு)ந் திரண்டு தம்மை யநுபவிக்கிற திருநகரியைத் தமக்கு வாஸஸ்தானமாக வுடையவர். (. . . .

ஸீஸஜஸ்ஸாமாய்ப் போக்கவொண்ணாத கர்மத்தை விளைப்பதாய், இப்படி இருக்கச்செய்தே பற்றவேண்டும்படி ப்ராபிப்பிக்க (. . . . . . .) கீழோர்வயினிறைக்கே இருந்துள்ள பிறப்பாற் பொய்ந் நிலத்தில் அழுந்தார்.

Colophon:

முடும்பை நம்பி திருவடிகளே சரணம்.

விஶ்வாவஸு-நாமஸம்வத்ஸரம், மகர-மாஸம், ௲-தேதி வெள்ளிக் கிழமை, ஷஷ்டீ இந்த ஸு-ஹஸ்த நக்ஷத்ரத்தில் இந்தத் திருவிருத்தம [ஓ](உ)ரை ஸ்ரீ. அனந்தாசார்யஸ்வாமிநஃ. ஶுபம் பவது. ஹரிஃ ஓம். ஸு-ஹஸ்த ஸ்து. இந்தத் திருவிருத்தத்துரையை எழுதச் சொன்ன முடும்பை ஜநநாயகன் நாமாவினுடைய ஸ்ரீகோஶம் குன்றத்தூர் சிங்கராசார்யனாக்கொண் டெழுதிவைத்தது.

(கு-பு.)—

இது அப்பிள்ளை இயற்றிய உரையாகும். இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை பூர்த்தியாக இருக்கிறது. இவ்வுரை நூலுள பதினாறு செய்யுட்கள் மட்டுமே அச்சிறபதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன.

R. No. 231.

Palm-leaf. $17\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 144. Lines, 6-7 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Krṣṇamācāriyar of Triplicane.

திருவிருத்தவியாக்யானம்.
TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 232.

Palm-leaf. $18\frac{1}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 41. Lines, 5 in a page. Telugu. Slightly injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Krṣṇamācāriyar of Triplicane.

திருவிருத்தவியாக்யானஅரும்பதம்.
TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Same work as that described under R. No. 230(*b*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் இவ்வரும்பதத்துடன் மூவருடத்திய காட்லாக் 230 (*b*) நம்பரில் வந்துள்ளது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 233.

Palm-leaf. $16\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 135. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(*a*) திருவிருத்தவியாக்யானம்.

TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—105*b*.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 219-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருககிறது. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன.

(*b*) சிறியதிருமடல்வியாக்யானம்.

ŚIRIYATIRUMAḌALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 106*a*—126*b*.

Same work as that described under R. No. 223(*d*) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 223(*d*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரைநூல் 1-75 கண்ணி வரையில் இருக்கிறது.

(*c*) பெரியதிருமடல்வியாக்யானம்.

PERIYATIRUMAḌALVYĀKHYĀNAM.

Foll. 127*a*—135*a*.

Same work as that described under R. No. 117(*c*) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 117 (*e*) நம்பரில் வந்துள்ளதே இந்தப் பிரதியின் இடையிடையேபல ஏடுகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. இதில் இவ்வுரைநூல் முற்றுப் பெறவில்லை.

R No. 234.

Palm-leaf. $17\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 145. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) திருவிருத்தவ்யாக்யான அரும்பதம்.
TIRUVIRUTTAVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 1a—52b.

Same work as that described under R. No. 230 (b) *ante*.

Complete.

(ஒ-பு).—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 230 (b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப பிரதியில் இவ்வரும் பதம் முற்றும் உள்ளது.

(b) நாய்ச்சியார் திருமொழிவியாக்யான அரும்பதம்.
NĀYCCIYĀRTIRUMOḺIVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 53a—130b.

An explanatory gloss on Periyavāccān Piḷḷai's commentary on the Nāycciyārtirumoḻi, a poem by Gōdā or Āṇḍāḷ in praise of God Viṣṇu.

Complete.

Beginning:

நாய்ச்சியார் திருமொழி அரும்பதம்:—

ப்ராபகஸ்வீகார மென்றது:—"புண்ணியம் நாமுடை யோம்" என்றத்தைப் பற்ற. ப்ராப்யத்தையும் நிஷ்கர்ஷித்தா ரென்றது - "உனக்கே நாம் ஆட் செய்வோம்" என்றத்தைப்பற்ற. ப்ரதிபத்தி மையுமாகில் காமன் காலிலே விழுவா(னென்)னென்ன அருளிச்செய்கிறார். "இத்தலையில் கண்ணித் யாதி,", "கண்டதில்லை" ஆகையாலே விழுகிறாள் என்று வாக்கியத்தைப் பூரிப்பது. ஆகையாலே இத்தலையில் கண்ணழிவற்றிருந்தது என்று கூட்டு வது. . . . . . .

"தன்னுடலையித்யாதி"—தன்னுடலையழியமாறுகையாவது—ஹிமவத்பார் ஶ்வத்திலே ருத்ரன் தபஸ்ஸு பண்ண; ஹிமவான, தன்புத்திரியான பார்வதியை ஶுஶ்ருஷிக்கவிட, தேவர்கள் இவன் தபஸ்ஸை அழிக்கைக் குக் காமனை ப்ரேரிக்க, அவன், தன்னைத் தஹிப்பனென்ன, ஆனாலும் இத்தனை யுஞ் செய்ய வேணு மென்ன, தன்னை யழிய மாறி ருத்ரனையும் பார்வதியை யும் கூட்டின பரவஸித்தி.

மதமத்தை—ஊமத்தைவிஶேஷம். இப்படி அதிப்ரவணையானவள் நல்ல புஷ்பந் தேடியிடாமல் இத்தையிடுவான என்னென்ன, அருளிச செய்கிறார் "கடகரித்யாதி."

முதற்பாட்டு.—ஸ்வாபதேஶத்தை உட்கொண்டு வ்யாக்யாதாவின் ஈடு பாடு "செங்கண்மாலித்யாதி"—பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் ஸுஸுகம், காமஸமாஶ்ரயணம் துஶ்ஶகம் என்னுமத்தையருளிச் செய்கிறார். "இப்படி யொருநாளித்யாதி," பிறந்தவளிறே இப்போது காமனுக்குப்பரிசர்யை பண்ணுகிறாளென்று பூரிப்பது.

"செங்கண்மாலானவன் னெங்கண்மால்" நம்பக்கலிலே இச்சேதநன், மாவ்யாமோஹத்தையுடையவ னென்று ஈச்வரன் அறிவதொருநாளுண்டாகிவென்று ஈச்வரனுடைய அநுஸந்தானமாக்கினல் வாக்கியம் ஸங்கதமாம்.

End:

ஒன்பதாம் பாட்டு.—தனியே ஒருவனைப்படை யென்று சொல்லிற்று; அதுக்குச்சேர, "அயன்றன்னை" என்று பாடமாக வேணுமல்லது, 'அயன் முதலா' என்றபோது, "படையுங்கோள்" என்று பஹுவசனமாகவேணும்; அது இயலுக்குச் சேராது; ஆகையாலே 'அயன்தன்னை' என்றால் அழகிதெனறபடி.

* * * *

"தனியே" என்கிறது—ப்ரஹ்மா ஒருவனைச் சொல்லுகிற தென்றபடி.
தளிர்—குளி(ர்)த்தி; நாடி—தேடி. களிறு—யானை. (௯)

நிகமத்தில் இப்போது ஆனைக்கு அருள்செய்ததைச் சொல்லுவான் என்னென்ன, அருளிச் செய்கிறார். "பரமாபதமாபந்நேத்யாதி," (. . . .)
என்கிற ச்லோகம் கைம்முதலுக்கு ஸம்வாதம்.

'பெருந்தாள்' என்கையாலே—ப்ராப்யாதிக்யமும் போக்யதையும் சொல்லுகிறது.

(கு-பு.)—

இது, பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்யானத்திற் காணப்படும் அரும்பதத்தின் பொருளை விளக்கிச் சொல்லுங் குறிப்புரை. இந்தப்பிரதியில் இவ்வரும்பதம் பூர்த்தியாக இருக்கிறது. செய்தவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இதன் பின் வேறொன்றுள்ளது.

(c) பெருமாள்திருமொழிவியாக்யான அரும்பதம்.
PERUMĀḶTIRUMOḶIVYĀKHYĀNA ARUMPADAM.

Foll. 132a—138b.

Similar to the above, but the textual poem in praise of God Viṣṇu is by Kulaśēkhara.

Incomplete.

Beginning:

பெருமாள் திருமொழி.

ப்ரவேசம்;—ராஜாவாகையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யபிறப்பேயுடையராய் மனுஷ்யராலும் நிரோதிக்கவும் பட்டிருப்பர்; அதாவது ராஜாவாகையாலே மந்திரிகள் முதலானோர்கள் போகவொட்டார்கள் என்றபடி.

முதற்பாட்டு.—பர்யங்கவித்யையில் க்ரமம் ஏதென்ன அருளிச்செய்கிறார்.
'ஸம்ஸாரி முக்தனுயித்யாதி' இரிய—போக. இனமக்கும்—ஒளிவிடும்.
'க்ஷமம் வ்ருஹாவி'யெனறு ப்ரகார ப்ரகாரி ஸம்பந்தத்தால் வந்த ஸமாநாதிகரணம். துத்தி-திருமண். அதைத் திருவடி நிலையென்கிறது. அணி—அழகு, வருட—தடவ. திருவனந்தாழ்வான் ஸர்வேச்வரனை மடியிலே வைத்துக் கொண்டிருக்கையாலே ஸ்வரூப மென்று திருமேனியைச் சொல்லுகிறது.
கோமளம்—அழகும், மாணிக்கமு(மா)ம்.

End:

ஏழாம்பாட்டு :—பைங்கூழ்கள்-சாதகப்புள்ளு.

எட்டாம்பாட்டு:—தொக்கு—திரள், தோடு—வளைவு ; பூமியைவளைந்து கிடக்கிறகடல். இலங்கல்—ஒளிவிடல். புக்கில்—இடம். புக்கிலன்—ப்ரவேசித்தில்லாமை.

ஒன்பதாம்பாட்டு.—நீள்செல்வமாகையாலே மோக்ஷத்தைக் காட்டுகிறது. அதுவும் "ஹாவொ நாநு தநமநுநி" என்றதிருவடியையும் பின் சென்றது.

[பத்தாம்பாட்டு]. ஏர்-மலர் "வண்மை—பேரகு நம்பிகழுறேல் நம்பி" என்று காடிநயந்தோற்றச் சொல்லுகை.

மார்த்தவம் – வெட்டிசாயிராதே 'இதுவென் னிதுவெனவோ' வென்று மிருதுவாகச் சொல்லுகை. ராஜகுலம் :— உன்வரவு பார்த்து தினறே னென்றுதா மதிப்பு(த்)தோ[த்த](ற்ற)ச் சொல்லுகை. [ஸுவதாரால.]

முதற்பாட்டு.—பனிக்கூதல்—பனியால் வந்த ஊதல். வார்தல்--நெடுமையு மாகையாலே பெரியமணற் குன்றென்றபடி. புலா—விடியுமளவும்.

(கு-பு.)— (க)

இது, குலசேகரப்பெருமாள்அருளிச்செய்த 'பெருமாள்திருமொழி'க்குப் பெரிய வாச்சான் பிள்ளை இயற்றிய வியாக்யானத்திலுள்ள அருமபதங்களின் குறிப்புரை. இவ்வுரையை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் முதல் 51 செய்யுட்களுக்கே இவ்வுரை இருக்கிறது.

(ā) திருவாய்மொழிவியாக்யான அரும்பதவிளக்கம்.

TIRUVĀYMOḺIVYĀKHYĀNA ARUMPADAVIḶAKKAM.

Foll. 139a—145a.

Same work as that described under R. No. 127 *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின 127-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் நூலின் முதலும் இறுதியுமில்லை. இடையிற் சிறிது பாகமே இருக்கிறது.

R. No. **235**.

Palm-leaf. 16½ × 1⅝ inches. Foll. 48. Lines, 10 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

(a) ஞானஸார வியாக்யானம்.

GÑĀNASĀRAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 1a—30b.

Same work as that described under R. No. 52(c) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52 (c) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்த பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(b) ப்ரமேயஸாரவ்யாக்யானம்.

PRAMĒYASĀRAVYĀKHYĀNAM.

Foll. 31*a*—38*a*.

Same work as that described under R. No. 52(*d*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52 (d) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் உள்ளது

(c) ஸாரஸங்க்ரஹம்.

SĀRASAṄGRAHAM.

Foll. 38*b*—40*a*.

Same work as that described under No. 1020 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1020-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(d) நாலுவார்த்தை.

NĀLUVARTTAI.

Foll. 40*a*—40*b*.

In this work it is stated that a Prapanna desirous of obtaining salvation should consider himself to be in very great distress. How he should do so is shown by a metaphorical representation of worldly things. Same work as that described under No. 895 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

Beginning:

முமுக்ஷுவாய ப்ரபந்நனானவன, தனனைச் சிறையனாகவும் பெருங்கட்ற[ப்]பட்டானாகவும அந்தனாகவும விஷஉஷ்ணாகவும அநுஸந்திப்பான. அநுஸந்திக்கும்படி எங்ஙனே யெனனில, தேகம சிறைக்கூடமாகவும், தேகாநுபந்திகளான பார்யா புத்ராதிகள ஙககக்கூட்டமாகவும, அகங்கார மமகாரங்கள வளையலாகவும, [ஞ](நா)சமான பாசம [ஞ](நா)ராகவும், அவிவேகம் முட்டாணியாகவும, இந்திரியங்கள பிரிவாளராகவும, விஷயங்கள (. . . . . . .) அநுஸந்திப்பான

End:

உடமபு பு[த்தா](றரு)கவும, இந்திரியங்கள விவரங்களாகவும், விஷயங்கள பாம்பாகவும அவை[தகி](யிறறி)[ன]னி(ா)மை விஷமாகவும, அவை ஸந்நிதிதமஷ்ட்ரமாகவும, அநுஹவம வயாபகியாகவும, மோஹம மூாசசையாகவும, தானவிஷஉஷ்ணாகவும், எமபெருமான ஸ்ரீ மருந்தாகவும அநுஸந்திப்பான.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிபடிவ காட்லாகின 895-ஆம நமபா பிரதியில் வந்துள ளதே. அதன இறுதியிலிருப்பது, 'பிரபந்நபரித்ராண' மாதலால நாலுவா ரத்தையின இறுதி இங்குக காணததககது. இதன தலைப்பில், 'ஸமஸார ஸாமராஜ்ய' மென இந்நூறகுப்பெயா குறிககபபட்டுளளது. இநதப பிரதியில் இது பூாததியாக இருககிறது.

(*e*) நவரத்தினமாலை.

NAVARATTINAMĀLAI

Foll. 40*b*—42*a*.

Same work as that described under R. No. 91(*e*) *ante*.

Complete.

(கு-பு)—

இந்நூல மூவருடத்திய காட்லாகின 91(*e*) நமபரில வந்துளளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும இருககிறது.

இந்நூலின இறுதியில், நிகமனபபடியிலுளள திருமநதிரம, தவயம, சரமம் ஆகிய மந்திரங்கள மூன்றின அாததங்கள சுருககமாகக கூறபபட்டிருககின்றன.

(*f*) குருபரம்பராவிவரணம்.

GURUPARAMPARĀVIVARAṆAM.

Foll. 43*a*—48*b*.

A commentary on the meaning and significance of the three sentences explained in the work described under R. No 116 (X); as applied to the other ten sentences of the Vākyaguruparamparai and also to certain other Śrī-Vaiṣṇava religious teachers

Complete.

Beginning:

ஸ்ரியஃபதியாய் ஸ்ரீவைகுண்ட[ஞ](நி)கேதநனாய் நித்யமுக்தாநுபாவ்ய னாய் நிரதிசயானந்த யுக்தனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன், அந்த நித்ய ஸூரி களோபாதி தன்னை யநுபவித்து நித்யகைங்கர்யபரராய் வாழ்கைக்கு ப்ரா ப்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும், அத்தையிழந்து அஸத்கல்பராய், போக மோக்ஷஶூந்யராய், 'ஸம்ஸாரிகம் க்ஷராக்ஷரம்' என்கிறபடியே இலைதலைத்தெரியாதே ... ஸம்ஸாரிகளாய்

End:

'ஸ்வஸ்தி' என்று அகாராதியாக உபக்ராந்தமாய் அப்படியே [அகார]ஸ்ரீநம ஸ்ஸப்தங்களைப் பலவிடங்களிலும் இடையிலே உடைத்தாய், "ஸ்ரீயாராயநம:" என்று மாங்களிகமான (ம)[மொ]ஸ்வஸ்திகாரேண நிகமிக்கப்பட்டதாயிருக் கையாலே கார்த்ஸ்ந்யேந மங்களாந்தமாயிருக்கும்.

ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஆசார்யர்களின் பரம்பரையையும், அவர்கள் தினந்தோறும் அநுஸந்திக்கும் மூன்று வாக்கியங்களையும், அவற்றின் பொருள்களையும் விளங்கக் கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

R.No. 236.

Palm-leaf. 15 × 1⅝ inches. Foll. 10. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane

குருபரம்பராவிவரணம்.

GURUPARAMPARĀVIVARAṆAM.

Same work as that described above.

Complete.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 237.

Śrītāla. $15\frac{3}{8} \times 2\frac{1}{8}$ inches. Foll. 29. Lines, 15 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1914–15 by M.R.Ry. S. Kṛṣṇamācāriyar of Triplicane.

யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம்.

YATĪNDRAPRAVAṆAPRABHĀVAM.

Same work as that described under R. No. 65 *ante*.

Wants beginning, but contains the end.

The scribe's name is stated to be Vēṅkaṭārya, son of Varadārya.

End:

திருப் . . யிலே யிருப்பதாக எழுந்தருளியிருந்துபோரேற்றுநயினார்[து] (தொ)டக்கமானவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும் ப்ரவர்த்திப்பித் நக்கொண்டு, ப்ரதிவாதி பயங்கரரென்னும் ப்ரசித் தியோற்ற இராமானுஜஸித்தாந்தத்தை ரக்ஷித்துக்கொண்டு போந்தார். (. . . . .) இப்படி யபிமான நிஷ்டரான இவர்களெல்லாரும் தந்தாம் ஶிஷ்யர்களுக்கு யதீந் த்ர ப்ரவணரான ஜீயர் திருவடிகளே தஞ்சமென்று அத்யவஸித்திருங்கோ ளென்று அருளிச்செய்து எல்லாரையும் வரவரமுனிபாக்யராக்கி வாழ்வித் தார்கள்.

> யதீந்த்ரப்ரவணாஹ்வாய்ய ப்ரபாவோ லோகபூஜிதः |
> வரதார்யஸ்ய புத்ரேண வேங்கடார்யேண லிக்யதே ||
> கலிது . . . .
> 8

(கு-பு.)—

இது, முன்வருடத்திய காட்லாக்கின் 65-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. முதலிற் சிலபாகம் இல்லை. அங்கில்லாத இறுதிப்பாகம் இங்கு எழுதப்ப டுள்ளது. இந்நூலின் முதலிற் சில ஏடுகள் மிகவும் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 238.

Palm-leaf. $15\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 184. Lines, 4—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1914–15 from M.R.Ry. M. Kēśava Piḷḷai of Nungambakkam.

(*a*) கருடபஞ்சாட்சரம்.

GARUḌAPAÑCĀKṢARAM.

Foll. 1*a*—14*b*.

Similar to the work described under R. No. 185(*c*) *ante*.

Complete.

Beginning:

[ெ]கருட பஞ்சாக்ஷர சக்கரமும் பாட்டும், பாம்பு விஷங்களுக்கு என்றறி யவும் ; இதில் சக்கரம் சக. பாட்டு ௫உ.

[ெ]கருடபஞ்சா[க்ஷ](ட்ச)ரசக்கரம், பாம்புவிஷத்துக்கு.

குய்யத்திலாவது வாலிலாவது பி[றி](ரி)திவி சக்கரம் ஓட்டி, அதில் பி[றி](ரி)தி[வு](வி)பீசம் ஓட்டிச் செபிக்கத் தம்ப(னம்); டாம்புகடியாது மந்திரம், லம் என்று செபிக்கவும். மோகனம் க. முதலாவது (இ)தற்கு(ச்)சக்கரம் லo.

உ-வது தெ[த]ாப்(க)[புளி](பூழி)ல் அப்புச்சக்கரம் ஓட்டிச, அதில் அப்புபீசம் ஓட்டிச் செபிக்க, பாம்புவிஷமிறங்கும். மந்திரம். வo.

* * * *

லவணசக்கரம் மூலமந்திரம் லo, வo, ரo, யo, அo. சிதம்பர பஞ்சாட்சர மூலமந்திரம் நமசிவய. கருடன் மூலமந்திரம் சிவா ஓம் ஸ்வா . . . . [யிதகவ](இவற்றை)வெவ்வேறேல[ஷ](ட்)சம் உருச்செபித்து விருத்திபண்ணிக்கொண்டு (இ)ந்தத் தொ[ளி](ழி)ல் செய்தால் குருகடா[ச்](ட்)சமுண்டாயிருக்கும்.

ஐந்துகரத் தைந்து முகன்பதஞ்
சிந்தையில் வைத்து(த்) தினந்தொழு வார்க்கு
வந்தவல் வினையும் மாய்ந்திடு மென்றே
மந்திர மேதோ கருடனை வாழ்த்தே. (க)

End :

வேறு விருத்தம்.

அங்குலியெண் டிரைதா[னு] னொருபத்து
அக்கொடு பத்திரி மாமணி நூறு
சங்கு சதம் பவளஞ்சதம் பத்து
தனபா கம்பதி னுயிர மாகும்
பொங்கு திரைகடல் முத்தொரு லட்சம்
போதவள் தாமரை பொன்னொரு கோடி
எங்குமெ[ளு](ழு)ங் குடை தான் சதகோடி
யேறுடைய மணிகடெண்ண (?) வொண்ணுதே. (ருக)

தானமுந் தவமு முண்டாம்
சற்பமாம் விடத்தைப் போக்க
வானவ [ரு](ரா)கிச் செல்வார்
வள(ர்)ந்திடும் பதவி சேரும்
நானில மதிக்க வாழ்த்த[ஞ]
(நா)ன்முகன் பதியே சே[ற்](ர்க்)கும்
ஆனதோர் கருட வித்தை
அரணமக்குன[ற](ர)த்தவாறே. (ருஉ)

கருடபஞ்சாட்[ச](ச)ர முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது மூலகருடத்திய காட்லாக்கின் 185(0) நம்பரின் வேறானது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) இராசியறிதல்முதலியன.
IRĀSIYARIDALMUDALIYANA.

Foll. 15a—32b.

A minor astrological work bearing on horoscopy.

Beginning :

[ரா](இரா)சி அறிவது.

மேஷம.	துலாம
ரிஷபம்.	விருச்சிகம.
மிதுனம்.	தனுசு.
கடகம.	மகரம்.
சிங்கம்.	கும்பம.
கன்னி.	மீனம.

ஆக [ரா](ரா)சி கஉ-க்கு(ச்)சாதியறியும்படி.—

மேஷம	.	..	வெள்ளாழன.
ரிஷபம்	...	...	இடையன.
மிதுனம	...		கன்னான.
கடகம்	.		சக்கிலி.
சிங்கம்	...	...	பி[ரா](ரா)மணன.
கன்னி	.	..	[நா](நா)விதன்.
துலாம்	..	...	செட்டி
வி[ரு](ரு)ச்சிகம	.	.	வேடன.
னுசு	..	.	தட்டான.
மக[ர](ர)ம	.	..	வண்ணான.
கும்பம்	..	...	குசவன.
மீனம்	.	...	ப(றை)றயன

ஆக, [ரா](ரா)சி ௰உ-க்குச சாதி ௰உ

[ரா](ரா)சி ௰உ-க்குத திசையறியும்படி—

மேஷம், சிங்கம், தனுசு	..	கிழக்கு
ரிஷபம், கன்னி, மகரம்	..	தெற்கு
மிதுனம, துலாம, கும்பம்	..	மேற்கு
கடகம், வி[ரு]ருச்சிகம், மீனம்	..	வடக்கு.

ஆக, [ரா](ரா)சி ௰உ-க்கு(த)திசை ச.

End :

சுக்கிரன (த)சையில சுக்கிரன புத்தி௵ ௩ மீ சக்கு—

வெண்மையாம வெள்ளிதனனில் வெண்(பு)கர் பொசிக்கும்போது
உண்மையாம பணிகளமுத்து முயாகுடை புரவியானை
தண்மையா[ம் தி](மி)னமை நீங்கு நாளிலே தனமுஞ்சேரும
வண்மையா மங்கிசத்தில் துக்கமவந்துதான் மீளுமெனறே. (எ■)

[யி](இ)ட்டமாம் வெள்ளிதன்னி வெழுநது(தான)கேதுவநதால்
துட்டமா மி[ரு](ரு)கத்தாலே துயரமும் ேபாதவுண்டாம்
அட்டமா மனையாளதன்னை யனபுடன போகமுண்டாம
இட்டமாம் விஷத்தால வீட்டிற நீண்டியே மீளுந் தானே.

(கு-பு.)—

இந்நூலில், இராசி, நட்சத்திரம் இருபத்தேழின் தசை, கணப்பொருத்தம், தனிஷ்டாபஞ்சமி, நவக்கிரகங்களின் நிறம், ஓரையறியும் வகை ஆகிய இவை முதலியன கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(c) நட்சத்திரமாலைமுதலியன.

NAKṢATTIRAMĀLAIMUDALIYANA.

Foll. 33a—34b.

A short astrological treatise giving the characteristics of persons born when the moon is in the various constellations and containing, the method of finding out Pañcakam, Tārāphalam Candraphalam, etc., which are all ordinarily explained in any Indian calendar.

Beginning:

ந[க்ஷ](ட்ச)த்திரமாலை.

அன்புதரித்து, நம்பனளித்த
தும்பிபதத்தை, நம்புமனத்தே.

செய்வினை திருந்[து](த)ச் செய்யுஞ் சேயிழையார்க்கு நல்லன் [வன்
மை[யொரு](யுறு) மணியும் பொன்னு மகி[க்ஷ](ழ்ச்சி)யா யணியவல்
பொய்யுரை யொன்றுஞ் சொல்லான் புகழ்பெற வாழவல்லன்
ஐய்யமிட் டுண்ண வல்ல னசுவினிநாளிற் றோனே.

(எ-து.) சூ. சே. சோ. லா. அசுவினி, இன்னனுக்கு(த்) தெய்வம் ஆதித்த பகவான். சாதியில் பி[ரு](ரா)மணன், கோததி[ற](ர)ம் பா[ற](ர)த்து வாசன், (. . .) ருய - வது வயதில் [ரு](ரா)சாவால், அரு வயதில் வெதுப்பு. வயிற்று(க்) கடுப்[பு](ீ)னல் ம[ற](ர)ணம். [யி](இ)துக்குப் பிழைத்தால் ள - வயது சென்று சித்திரைமீ பூ[று](ரு]வ ப[க்ஷ](ட்ச)த்திலே தி[ர]ரயோதசியுஞ் செவ்வா(ய்)க் கிழமையு[ஞ்] (மு)ே[ரு](ா)கிணி ந[க்ஷ](ட்ச)த்திரமும் . . .

தா[ரு](ரா) பலம் சந்தி[ரு](ர) பலம் விவ[ற](ர)ம்.

ஸ்திரீ ந[க்ஷ](ட்ச)த்ர முதல், புருஷ ந[க்ஷ](ட்ச)த்(திர) முதல் [நே](நிய)மித்த ந[க்ஷ](ட்ச)த்திரம்வரைக்கும் [யெ](எ)ண்ணி, அறுத கூ-ல் கழிக்க, க - மிகுந்தால் ஜென்மதாரை துன்மை. உ - சம்பத்தாரை நன்மை.

End:

பஞ்சகம், நியமித்த தினத்தில் வருகிற திதிவார ந[க்ஷ](ட்ச)த்திரம் லக்க[ண](ன)ம் தருவன் [யி](இ)துவரைக்கும் [து](தொ)கையாக்கி, கூ பேருக்கிய, க - மிகுந்தால் மி[ற](ர்த்)தி[வு](யு) பஞ்சகம், துன்பம். . . . . பஞ்சகத்துருவலக்கம் சே[ற](ர்)க்க, மேஷத்துக்கு ச - சே[ற](ர்)க்கவும், ரிஷபத்துக்கு ரு, மிதுனத்துக்கு சு, கடகத்துக்கு ரு, சிங்கத்துக்கு ச. கன்னிக்கு ங, துலாத்துக்கு உ, வி[று](ரு)ச்சிகத்துக்கு க, தனுசுக்கு க, மகரம் க, கும்பம் உ, மீனம் ங இந்தப்படி லக்கம் சேர்க்கவும்.

(கு-பு.)—

நக்ஷத்திரமாலை, தாரா பலன், சந்திர பலன் ஆகிய இவற்றைப் பார்க்கும் வகைகள் இதில் சுருக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இங்குக்கூறிய நூல்களுள் பின்னவையிரண்டும் முற்றுமிருக்கின்றன. முன்னது பூர்த்திபெறவில்லை.

(d) அகத்தியர் எட்டு.

AHATTIYAR ETTU.

Foll. 35a—36a

A treatise containing eight stanzas on alchemy. It is attributed to Agastyar.

Complete.

Beginning:

தெரிசனமாஞ் சிவாய வசி சிங் வங் அங் உங்
திரும்பவே அ[ரி](றி)வது கிலியு மங் கென்றோது
சரிதையொடு கிரியையது யோகஞானந்
தப்பாதுங் கிலியுஞ் சவ்வென்றேதான
பரிசையொடு பூரணத்தி லியங்குவாயு
பார்க்கையிலே ஓம் சிவாயவாசி யென்[று](ற)க்கால(த்)துத்
துரியமடா துரியத்தி லப்புமுப்பூச
சூட்டினேன் பாரையுப்புச சொல்லினேனே. (க)

சொல்லினேன் பாரையுப்[பு யெ](பெ)டுத்துக்கொண்டு
சூ[ஷஷ](ட்சம)மாயத் தாளகத்துக் கரைத்தப்பு
வில்லையதாய்ப் பிடித்ததனை யெருவின்மேல் வைத்துக
கீழ்மேலு மதாய்ப்பூசி மூட்டுவாயே
சொல்லியதோர் தாளகத்தி னீயம்பெய்துஞ்
சூட்டினேன் வாதத்தைச் சொல்லினேனே. (உ)

End:

சுழியான அகாரமே உகாரமாசசு
சூ[ஷஷ](ட்சம)மா[யி]யெழுத்தெல்லா மிதனுலாச்சு
அழியாத பேரின்ப மிதனுலாச்சு
அனைத்துயிர்க்கும் பிறப்பிறப்[பு யி](பி)தனுலாசசு
வழியாக யிதுகண்டு சேர்ந்தார் சித்தர்
வழியறியா மூடரென்றுற் கழுதைமாடு
ஒளியான சோதிமணி யிவளேயாகும்
உயர்வ[ற](ர)த [ஞ](நா)கமணி யெட்டு மு[தறே](ற்றே). (அ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(e) அகத்தியர் ஐந்து.

AHATTIYAR AINDU.

Foll. 36*a*—37*a*.

Similar to the above. This work contains five stanzas and is also attributed to Agastyar.

Complete.

Beginning:

அகஸ்தியர் பாடியது. ரு - பாட்டு.

நாடியதோர் தந்திமுகன் றனைப்பணிந்து
நயமாக உரைத்திடுவோம் தந்திபின்னும்
தேடியதோர் மந்தி[ற](ர)த்தா லஷ்டசித்தித்
திறமாக உரைக்கிறே[ர](ற)ன் யோகியோ[ற்](ர்)க்கு(க்)
கூடியதோர் கெந்தமதைச் சிதம்பரத்தில்
குணமான காலதனைக் கூட்டிமூட்டி
ஆடியதோர் அனபுல்லே ? மூலத்துள்ளே
அ[ற](ர)க[ரு](றா) மூலகண பதியே காப்பு. (க)

காப்பான வழித்துறைக்கு(க) குருமுனேய்க்கும்
வாங்குமந்த உள்கருக்கும் வழியேகாட்டுங்
கோப்பான வேதைமகா லிங்கம் போக்குங்
குணமுடனே வாழ்வதற்கு(க) குருவாய்(ச்) செய்ய
காப்பான [னூத்தி](நூற்றி)லே காலுதலையாக்
கட்டாகச் சொல்லிவிட்டேன் கருச்சே[ரு](ரா)மல்

. . . .

End:

தோஷமது தீ[ற்](ர்)வதற்கு(ப்) பீசங்கேளு
சொல்லுகிறே னகாரமொடு காரம் சேரு
வாசமுடன் மகாரமது சிகாரந்தானும்
வகாரமுடன் பி[ற](ர)ணவத்தா னிலையேயாகும்
பாசமுடன் சேர்ந்து மவுனமாகிப்
பாங்கான [ஞ](நா)தவொலி சிதம்பரத்தில்
ஓசையுட னுறுதியா தீயாகித்தேறு
ஒருவருக்கும் விள்ளாதே அஞ்சமு[த்தே](ற்றே).

(கு-பு.)—

இந்நூலும் ரஸவாத விஷயமானதே. அகத்தியர் செய்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இது முடிந்தபின்னர், வைத்தியக்குறிப்புக்களென்ற தலைப்பின்கீழ் மூன்று செய்யுட்களும், "சித்தராரூடம் கருங்குழம்பு" என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒரு செய்யுளும் 2-ஏடுகளில் எழுதப்பெற்று உள்ளன.

(f) அகத்தியர்வயித்தியக்கொம்மி.

AHATTIYARVAIDYAKKOMMI.

Foll. 40*a*—42*a*.

A work in the form of Kommi songs prescribing certain medicines for curing certain diseases. It is also attributed to Agastyar.

Incomplete.

Beginning.:

தேங்கா[யி](ய்)ப பாவில் சிறுகுறிஞ்சான்வேரும்
தினமும் மூன்று[ஞு](நா)ள்[க்] கொண்டிடவே
வாங்கா மேகம் வாங்குமென்று சொல்லி
வாழ்த்திக் கொம்மி யடியுங்கடி. (க)

பரங்கிப் பட்டையைத் தூளாக்கி ஆவின்
பாலுடன் கா[சி](செ)டை [ெ](யி)ரண்டருந்து
ஓ[ற](ர)ங்கக்கா(ய்)ச்சிக் குடித்திடவே மேகம்
ஓடுமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி (உ)

சங்கம் வேருடன் பச்சரிசிமோர்
தானிடித்துக் கூடகூட்டிடவே
பொங்கு மேகம் விட்டுப்போமென்று
பொத்திக் கொம்மி யடியுங்கடி. (ங)

முருங்கை விங்கை யாத்தைபத்திரி மூலி
முதிரும் மீசுர வேருடனே
ஓ[ற](ர)ங்கக்கா(ய்)ச்சிக் குடித்திடவே சன்னி
ஓடுமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (ச)

காட்டுக்க[ற](ரு)ணைக கறிக்க[றணை](ருணை)யுடன்
காறுங்க[றணை](ருணை) புளிக்க[றணை](ருணை)
ஆட்டு மோரில் பெருக்கியுண்ண மூலம்
அக[ண்டு](ன்று) போமென்று கொம்மி யடியுங்கடி. (ரு)

End:

புளியம் பட்டையைத் தூளாக்கிப்போட்டு
மூ[ணுஞு](ன்றுநா)ள் புகையேத்தப்
. . . பனிெ[ற](ர)ண்டு வெடிசூலே
பறக்குமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (ங௬)

வெள்ளாட்டுக் கோ[மி](ம)யம் கோசலமும்
வேண்டிய சங்கம் வேர[ா]ரைத்து
மெள்ளக் குடித்திட வீக்கங்க ளெல்லாம்
விட்டோடிப் போமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (ங௬)

ஆ[த்து](ற்று) மணலைத் தான்வறுத்து
அதுபோல் முசுமுசுக்கைத் தண்ணீரைவிட்டு
பா(ர்)த்து(ப்)பதமாய்க் குடித்திடவே பித்தம்
பறக்குமென்றே கொம்மி யடியுங்கடி. (ங எ)

* * * * *

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. இது அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

(g) ஸ்தம்பனசக்கரமுதலியன.
STAMBANACAKKARAMUDALIYANA.

Foll. 43*a* 47*a*.

On the Mantras and Yantras calculated to cause one's enemies tongue tied, to bring about annoyance and harm to them in different ways, etc.

Complete.

Beginning:

பி[றி](ரி)திவி சககரம் [யெ](எ)ழுதி அதில பி[றி](ரி)[தீவு](திவி) பீசமும பி[ற](ர)தமமும் எழுதி [யி](இ)நத(ச) சககாததை எதிாத்தவன முகத திலேயாவது நெஞசிலேயாவது ஒட்டிப் பி[றி](ரி)திவி பீசததை(ப) பி[ற](ர) தமத்துடனே கூட்டிச செபிகக|[யெ](எ)தி[ரு](ரா)ளி நாககு(த) தமபிககும பி[றி](ரி)திவி சககரம, 'ஓம் வெஜ்ராம் லம் ஸம் ஸ்வாஹா' இது மநதிரம்.

பி[றி](ரி)திவி சககரம.

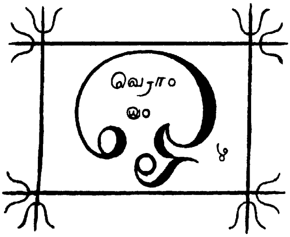

தமபனததுககு.

வசசிர பீசமும், மூனறும் அ[ஷஷ](டச)ரமும [யெ](எ)திரிமுகத திலே கண்ணுலே [யெ](எ)ழுதி, பினபு வசசிர பீசமும் மூனறும அ[ஷஷ](ட்ச)ரமு(ங)கூட்டிச செபிககவும எதிரிவாககுத தம்பிககும தமபனத்துககு(ச) ச[வி](வா)மிடை(ப) பொனனிறமா(க)த் தியா[ணி](னி)ககவும். தம்பன பீசம் "ஓம் ௦௦ ஸ்வாஹா" [யி](இ)து மநதிரம

End:

பூ[ற](ர)ண கு(த)திரத்தில் [ஞ](நா)றபதது முககோணததில அடைக [கு]கிற பீசங்கள—

தட்ட[ெ]பலி பீசம்	...	...	...	தம
அஷடபா[ல](லி)கா பீசம	...	.	...	கும
அஷடகிரி பீசம்	...	...	.	சவ
அஷடகெச[ம] பீசம	...	...	...	சங
அஷட வயிரவா பீசம	...	...	..	ரங

இநத(ப) பீசங்களுககெலலாம பி[ற](ர)ணவங கடடவும.

துவாரபாலகாகள பீசம	...	...	...	உம
நிருதிமூலை கணபதி பீசம்	...	..	...	கங
வருணமூலை வீரபததிரா	...	...	...	அங
வாயுமூலை சுபபிரமணியா	...	...	...	ஸங
குபேரமூலை சண்டிகேசன	...	...	...	சவ

[யீ](ஈ)சானி(யு)மூலை வயிரவ பீசம் ... ... வங்
[யி](இ)ந்திரமூலை கி[றீ](ரீ)டிபி[றி](ரி)ங்கி ... சிங்
அக்கினிமூலை [ெ]த[ஷ்ஷ](ட்சி)ணாமூ[ற்](ர்)த்தி. அவ்
[ெ]யமன்மூலை [றி](ரி)ஷிகள் பீசம் ... ... றீங்
கொடிக்கம்ப பீசம் ... ... மங்
[ன](ந)ந்திக்கு(ப் பீசம்) ... ... வங், சிங்

அஷ்டா[ஷ்ஷ](ட்ச)ரமாவது—அ உ ஓ ந ம சி வ ய, ஆக - அ.
சடா[ஷஷ](ட்ச)ரமாவது—ஓ ந ம சி வ ய, ஆக - சு.
பஞ்சா[ஷஷ](ட்ச)ரமாவது—ந ம சி வ ய, ஆக - ரு.
சித்தர்கள் [ெ]தர்சினை சிவயநம ஓம் கிலி1யாமென்று செபிக்கவும்.

(௫-ᒪ.)—

இதில் ஸ்தம்பனம், மோகனம், உச்சாடனம், வித்வேஷணம், மாரணம் முதலியவற்றிற்குரிய மந்திரங்களும்,சக்கரங்களும் இன்னின்னவெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(h) நீலகண்டசாஸ்திரம்.
NĪLAKAṆṬAŚĀSTIRAM.

Foll. 48*a*—67*b*.

On the contemplation, the drawing of Yantras and other details connected with Mantras relating to Śiva and other gods, the due repetition whereof is considered to be efficacious in curing diseases, in removing snake-poison, in averting different kinds of evils, etc.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீ நீலகண்டகுரவே நமஃ.

நீலகண்டப்பொருளாவது சொல்லுகிறோம். மஹாபுண்ணிய புருஷர்களுக்கும் மஹாயோகீ[யீ]சு[பரா]வரர்களுக்கும் மஹாரிஷீ[யீ]சு[பரா]வரர்களுக்கும் ஆகவேண்டியதா[ய்] யிருக்கப்பட்ட. திரிய[ஷ்ஷ](க்ஷ)ர மந்திரமாவது, எப்படியென்னில் மந்திரம்—வெூாo நிஹிo oo [யி](இ)ந்த மூன்று அ[ஷஷ](க்ஷ)ரத்தையும் ஜபிக்கிற பாவனையாவது எப்படியென்றால், சுரத்துக்குச்சுவாமியைப் பால்வண்ணமாய் நீலகண்டமுமாய்ச் சது[ற்](ர்ப்)புசமுமா[ய்] யிருக்[கு](கி)றதாகப் பாவனை[ப்]பண்ணி, தானே சுவாமியாயும் முன்சொன்ன ரூபமாயு[ம் யி](யி)ருக்[கு](கி)றதாக நினைத்து, திரிய[ஷஷ](க்ஷ)ரமாகிய மூலமந்திரத்தை ஈஅ-உருத் தியானம் பண்ணி, விபூதி தரிக்கச் சுரம் நிவா[ற](ர)ணமாம். விபூதியைத் தட்டி[ல்]லாவது வெ[த்தி](ற்றி)லையி[ல்]லாவது கையி[ல்]லாவது வைத்துச் சக்கரம் [யெ](எ)ழுதி அதில் திரிய[ஷஷ](க்ஷ)ரமாகிய மூலமந்திரத்தை யெழுதி வேண்டினமட்டும் தியான(ம்)பண்ணி விபூதி கொடுக்கவும். [யி](இ)ப்படிக்[கி](கு) ௩, ரு, எ [ஞ](நா)ள் கொடுக்கச் சகல சுரமும் நிவாரணமாம்.

உ-வது பாம்புவிஷத்தையறுக்க, சுவாமியைச் சந்திரமண்டலத்து நடுவே யிருக்[கு](கி)றவராயும் அமி[ற](ர்த)சந்திரனைச் செஞ்சடையிலே

End:

அந்த எட்டு இத[ளி](ழி)லும, வைராக்கிய சத்தி, அஞ்ஞான சத்தி, விஞ்ஞான சத்தி, [யி])இ)ச்சா சத்தி, கி[ரி](ரி)யா சத்தி, வித்தியாதான சத்தி, ஞா[ஞ](ன) சத்தி, சங்க நிதி, பற்[ப்]ப [ணி](நி)தி இந்த எட்டுத் தேவதையும் அவரவர்நாம மந்திரத்[து](தி)னாலே ஆவாகனம் பண்ணிப் பூசைசெய்து, அதுக்குமேல் மூன்றுவரை சது[ற](ர)ச்சிரமா[யிஞ](ய் நா)லுபுறமும் [ஞ](நா)லுவாசல் விட்டு, உள்வீதியில் அஷ்டவயிரவர் பீசம்போடவும். அஷ்ட வயிரவ[ரு](ரா)வது அசிதாங்க பை[யி]ரவன், துறு பை[யி]ரவன், சண்ட பை[யி]ரவன், குரே[ரு](ரா)தன பை[யி]ரவன, உன்மத்த பை[யி]ரவன், கபால பை[யி]ரவன், பீஷண பை[யி]ரவன், சங்க[ரு](ரா) பை[யி]ரவன் [யி](இ)ந்த எட்டுப் பைரவர் பீஜமும் [யெ](எ)ட்டுத் திக்கிலும் போடவும். மறுவீதியில் அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் பீஜம் போடவும். அஷ்டதிக்காவது :—இந்திரன், அக்கினி, [ெ]யமன், நிருதி, வ[று](ரு)ணன், வா[ய்வு](யு), குபேரன், [யீ](ஈ)சான்யன் ஆக அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் பீஜம் [யெ](எ)ட்டும் எட்டுத் திக்[கு](கி)லும் போடவும். இந்தமட்டு [ரு](ரா)மசக்கரம் சரியென்று அறியவும். (. . .) இவன் பேர்சொன்ன மாத்திரத்திலே சகல தோஷங்களும் நிவா[ற](ர)ணையா[யி](ய்ப்) பறந்தோடிப்போம். தான் பா[ற்ரு](ர்க்கு)ம்போது தானே அந்த நீலகண்ட [று](ரு)த்திரமூ[ற்](ர்)த்தியாக இருந்து சுவாமிபேரில் மூ[ணே](ன்றே)முக்கால் [ஞ](நா)ழிகை ஒரே மனசாயிருந்து செபம்பண்ணி விபூதி[கு](கொ)டுத்தால் சகலமும் நி[வற்](விர்த்)தியாகு(ம்). ெ[க]ற்(ர்ப்)பாதானம் உண்டா[குது](கின்றது). குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மந்திரசாஸ்திர விஷயமானது. இது பஞ்சாட்சர முதலிய மந்திரங்களைச் சபிக்கும் முறைகளும், அவற்றிற்குரிய சக்கரங்களும், ஜபிப்பதாலுண்டாகும் பலன்களும் ஆகிய இவைபோல்வனவற்றைக் கூறுவது.

(i) இருதுநூல்முதலியன.

IRUDUNŪLMUDALIYANA.

Foll. 67b—75a.

An astrological treatise dealing with the predictions to be made under certain circumstances, such as those to be made out by knowing the day when a woman attains puberty, by the sound made by a lizard, etc.

Beginning:

பெண்கள் ருதுவாகும் திதி பலன் பார்க்கிற வயணம்.

பி[றை](ர)தமையானால் பாவியாயிருப்பாள்; [வி](து)விதியையானால் அற்ப போகமுண்டாயிருப்பாள்; தி[று](ரு)தியையானால் த[ற](ர்)மமுண்டாம்; மூ[ணு](ன்று) பிள்ளைகளைப் பெறுவாள்; சவுத்தியானால் பர புருஷரைத் தேடுவாள்; பஞ்சமியானால் நல்ல பிள்ளைகளைப்பெறுவாள்; சஷ்டியானால் தரித்திரமாய், ஒன்றிருக்க ஒன்று பேசுவாள்; சப்[பத்]தமியானால் சகல சம்பத்துமுண்டாயிருப்பாள்;

End:

[திற](தெரு)ண்ட பெண்ணுக்கு லட்சணம் பார்பபது.

சித்திரை மாசம் பு[று](ரு)ஷனுக்கு ஆகாது; வை[ய](க)ாசி மாசம் சுக மாயிருப்பாள், ஆனி மாசம் போகியாயிருப்பாள்; (. .) புரட்டாசி மாசம் புத்திர[று](ரு)ண்டாயிருப்பாள்; [அற](ஐ)ப்பசி மாசம் வித்தையுண்டா யிருப்பாள்; கா[ற்](ர்த்)திகை மாசம் பலரையும் தூஷணிப்பாள்; மார் கழி மாசம் நல்ல பிள்ளைகளை(ப்) பெறுவாள்; தை மாசம் நல்ல புண்ணிய வதியாயிருப்பாள்; மாசி மாசம் தனமுண்டாயிருப்பாள்; பங்குனி மாதம் அதிக பிள்ளைகளைப் பெறுவாள்.

(கு-பு.)—

இதில், ஸ்திரீகள் ருதுவான காலத்தின் பலாபலன்களும், பல்லி சொல்லுக் குப் பலனும், கோடியுடுக்கவேண்டிய வாரமும் ஆகிய இவை முதலியன கூறப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இவை முற்றும் உள்ளன.

(j) சாமுத்திரிகாலக்ஷணம்.

SĀMUDRIKĀLAKṢAṆAM.

Foll. 76a—98b.

A work describing what would be the characteristics and fortunes of a person as ascertainable from certain distinguishing marks or signs found in his body. It is said to have been revealed to Agastyar by Subrahmaṇyar.

Complete.

Beginning:

பூலோகத்திலே [பு](பி)றக்[கு]கிற பெண்களிலே பதிவி[று](ர)தையா யிருக்[குர](கிற)வளேயே விவாகம் பண்ணவே[ணு](ண்டு)மென்று அகஸ் திய மகாமுனி, சுப்பிரமணியரைக் கே[ழ்க்](ட்)க, சுப்பிரம[ண்]ணியர் அகஸ் திய[ற](ர்க்கு)(த்) திரு[வி](வு)ளம்ப[த்தி](ற்றி)னபடி யேதென் [றி](னி)ல்:— அப்படிக்கொ[ற்ற](த்த) பெண்கள் வா[க்க](ழ்க்கை)ப்படுவதற்கு முன்னே பதிவி[று](ர)தையென்[கு](கி)றதும், வி(ய)பிசாரியென[கு](கி)றதும், அற் [பு]ப ஆயசு ன்[கு](கி)றதும், செல்வமுண்டென்[கு](கி)றதும், [வ]வறுமை யுண்டென்கி[று](ற)தும், சுகத்திலேயிருப்பாளென்[கு](கி)றதும், அன்னிய தேசத்திலே போவாளென்[கு](கி)றதும், வித[ற](ர)ணையுண்டாயிருப்பா ளென்[கு](கி)றதும்,

End:

[கய](கை)விரல் அஞ்சும் அளந்து கண்டது, முழங்கைதொடுத்து நடுவி ரல் [னுணி](நுனி)மட்டுமிருந்தால் உலகமெல்லாம் ஆள்வான், மே[லிறை] (ல்வரை)யிலே வந்தால் மந்திரியாவான், நடுவரையில் வந்தால் நன்றுவான், அடிவரையில் வந்தால் அலைச்சலுண்டு, மூக்கு அவரவர்கையினாலே [ற] (நா)லு அங்குலமானால் செல்வமுண்டு, ஆயுளும் அழகும் உண்டாம்; மிகுதி யா[யி](ய்) நீண்டால் கடினபோகம், குறைந்தால் அற்[ப்]பபோகம்; கன்ன

மும் அக்குளும் முகமும் [அ]கையும் வாயும் உட்[க்]குறி அறியும் வழியாயி ருக்கும் [யெ](எ)ன்றறி. சுழி, மறு, வடுவு தான் காணுமிடத்திலும் காணாத [யி](வி)டத்திலும் [யி](இ)ருந்தால் பலிக்கும், அதிலேயும் பிறர் காணாதே யிருக்கிறது பலிக்கும்.

புருஷ லக்ஷணம் முடிந்தது. முற்றும்.

Colophon:

[ரு](இரா)க்ஷச ௵ கார்த்திகைமீ ௧௯ [யெ](எ)ழுதிமுடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஆண் பெண்களுடைய சரீர அடையாளங்களைக்கண்டு அவற்றிற்குரிய பலாபலன்களைக் கூறுவது. அகஸ்தியருக்குச் சுப்பிரமணியரால் உபதேசிக்கப்பெற்றதென்று நூன்முதலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(k) சோதிடம்.

JŌTIḌAM.

Foll 99a—108a.

A treatise in horoscopy dealing with several miscellaneous topics. Incomplete.

Beginning:

ஜாதகஜோ[ஸி](சி)யம்.

கிரகாங்கம்.

செவ்வாய்க்கு	சிரசு	குருவுக்கு	வயிறு
சுக்கிரனுக்கு	முகம்	சனிக்கு	தொடை
புதனுக்கு	கழுத்து	[ரு](இரா)குவுக்கு	முழங்கால்
சந்திரனுக்கு	புஜம்	கேதுவுக்கு	உள்ளங்கால்.
சூரியனுக்கு	மார்பு		

[ருசி](இராசி) அங்[ங]கம்.

மேஷ[ச]ம்	சிரசு	துலாம்	முதுகு
ரிஷபம்	முகம்	விருச்சிகம்	பீஜம்
மிதுனம்	அண்ணம்	தனுசு	தொடை
கடகம்	புஜம்	மகரம்	முழங்கால்
சிம்மம்	மார்பு	கும்பம்	க[ணு](ணை)க்கால்
கன்னி	பக்கம்	மீனம்	பாதம்.

இராசிசாதி.

கடகம் விருச்சிகம் மீனம் பிரம[ரு](ரா)சி
சிங்கம் மேஷம் தனுசு க்ஷத்திரிய[ரு](ரா)சி
துலாம் கும்பம் மிதுனம் வைசிய[ரு](ரா)சி
கன்னி ரிஷபம் மகரம் சூத்திர[ரு](ரா)சி.

சல[ரு](ரா)சியின பிரமாணம்.

மகரம் மீனம் கடகம்	க
கும்பம் ரிஷபம் தனுசு	௨
விருச்சிகம் துலாம் மேஷம்	வ
மிதுனம் கன்னி சிம்மம்	0

End

க-க்கு ஸ்நானம்
உ-க்கு வஸ்திராபரணம்
௩-க்கு பஸ்மகெந்தம்
௪-க்கு சிவபூஜை
ரு-க்கு பஞ்சாக்ஷரசெபம்
௬-க்கு விஷ்ணுபூஜை
எ-கக்கு விஷ்ணு'ம
அ-க்கு தேவதா[ற்](ர்ச்)சனம்
௯-க்கு நமஸ்காரம்
க0-க்கு பிரதட்சிணம்
கக-க்கு பிதுருபூஜை
கஉ-க்கு அதிதிபூஜை
க௩-க்கு போஜனம்
க௪-க்கு மதுபானம்
கரு-க்கு கோபம்
க௬-க்கு தாம்பூலபக்ஷணம்
கஎ-க்கு சபாப்பிரவேசம்
கஅ-க்கு கிரீடம்
க௯-க்கு அமிர்தபானம்
உ0-க்கு பலபக்ஷணம்
உக-க்கு ஆலசியம்
உஉ-க்கு ஜலபானம்
உ௩-க்கு நித்திரை
உ௪-க்கு தனுர்ஜ்ஜநம்
உரு-க்கு பூபதித்வம்.
உ௬-க்கு தனரக்ஷணம்
உஎ-க்கு ரத்நபரீக்ஷா
ஆக உஎ.

ஜாதகத்துக்கு அமிசைசக்கரம்போட விவரம். (. . . . .) அசுவி[ணி](னி)முதல் கிருத்திகைவரைக்கும் கஉ - ராசியாக எந்த நக்ஷத்திரம் எந்த [ரு](ரா)சியில் எந்த(க்)கிரகம [யி](இ)ருக்கிறதோ அதை அந்த [ரு](ரா)சியில் அடைப்பது ; இந்தப்படி மும்மூன்று நக்ஷத்திரம் கஉ - ராசியாக அசுவினிமுதல் ரேவதிவரைக்கும் அவரவருக்குரிய நக்ஷத்திரபாத ராசிகளில் கிரகமடைத்தல் வேண்டுமென்பதாம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிடசாஸ்திரத்திர விஷயமான பலவற்றையும் விவரமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெற்றதாகத் தோற்றவில்லை.

(*l*) கணக்கதிகாரம், உரையுடன்.

KAṆAKKADIKĀRAM WITH COMMENTARY.

Foll. 109*a*—139*b*.

Slightly different from the work described under R. No. 199(*c*) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 199(c) நம்பரில் வந்துள்ள பிரதியினும் சிறிது வேறுபாடாகக் காணப்படுகின்றது. இது முற்றுப்பெறவில்லை.

இறுதியில் 'பரஞ்சோதிமுனிவர்' செய்த திருவிளையாடற்புராணத் துதிச் செய்யுட்கள் சிலவும், திருமால்துதி ஒன்றும், கலைமகள்துதி ஒன்றும் காணப்படுகின்றன.

முதலில் பொன்னிநாட்டுப் பொருந்திய புகழோன்
மன்னர்கோமான் வழிமுத லுடையோன்
முத்தமிழ் தெரிவோன் முகரியன் பெரும்பதி
மத்திபத்'தண்மை மறையவர் வாழுந்

குற்றமில் காட்சிக் கொற்கையர்கோமான்
புத்தன் புதல்வன் புராரியென்பவனே"

என்னுஞ் சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுளும், "புராரிநாயனுரெனவே ஆக்கி யோன் பெயரும், (. . . . . . .) தமிழ்வரம்பிற்குட்பட்ட முகரியென வேநகர் எல்லையும் (. . . . . . .) குணரத்ன ஞானதீபமாகிய புலவர் பெருமான் புராரி[னு](நா)யனுருடைய புகழ்போல் விளங்கின பத்தமுகுக ளும் (. . . . . . .)" என்பது முதலியன காணப்படுகின்றன.

(m) மனைவாஸ்துலக்ஷணம்.

MANAIVĀSTULAKṢAṆAM.

Foll. 140*a*—154*a*.

On the astrological conditions considered auspicious and inauspicious for building houses.

Incomplete.

Beginning:

மனைவாஸ்து புருஷன் படுக்குநாள்.

எத்திசை[ரு](ரா)சிதன்னி லிரவிதா னிற்கும்போது
அத்திசைக் காலைநீட்டி யதற்கெதிர் தலையைவைத்து
மெத்தென விடக்கைகீழாய் வலக்கையை மேலதாக
மைத்தடங் கண்ணி னுளே வாஸ்துவன் கிடக்குமாறே.

இரவி யெந்த[ரு](ரா)சியில் எந்தத் திசையில் நின்ருல் வாஸ்துவன் இரா நின்ற திசையிற், காலை நீட்டும். அதற்கு எதி[ரு](ரா)க(த்) தலையைவை த்து இடக்கை கீழாகவைத்து வலக்கை மேலாகக் கிடப்பதென்றவாறு.

மீனமு மாடு[ம்யே](மே)றும் மேற்றிசை தலையதாக
ஊனம இடக்கைகீழா யுத்திரப்பதியைநோக்கி(ச்)
சேனையின் கிழக்கின்மீதே திகழ்பெறக் காலைநீட்டி
மானவே வனையகண்ணுய் வாஸ்துவன் துயிலு[ம்வ](ம)ாறே.

End:

ஙு, கூ-ல் குருவிருக்க [யி](இ)வனுக்குக் கேந்திரம் செவ்வாயிருக்க, மேட விருச்சிகம் பிறக்க, பாவர்மறையிலும் சேய்மதி க, அ-லிருக்கப் பூசம் பூ[ரு](ரா)டம் ௧௦, ௧௨-ல் சனியிருக்கிலும் ௧, எ-சனியிருக்கில் பாவர்பார்க்கச் சுபர் கேந்திர வீட்டிலிருக்க அனுடம் ரேவதி கேட்டை இவை உதையலக்[க](கி)[ண](ன)மாக(ப்) பிறக்கிலும் அபுத்தமூலம் பிறக்க விடக்கடிகை உதையமா கிலும் சத்தியோமரணம்.

(கு-பு.)—

இது வீடுகட்டுதற்குப் பார்க்கவேண்டிய வாஸ்து புருஷனது லட்சணம் முதலியவற்றை விரிவாகக் கூறுவது. இதில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

இதன்பின்பு, ஐந்து ஏடுகளில் மந்வந்தரம் முதலியவற்றின் கணக்குக் களும், தர்ப்பணஞ் செய்யவேண்டிய முறை முதலியனவும் எழுதப்பட்டிருக் கின்றன.

(n) ஆரூடமுதலியன.

ĀRŪḌAMUDALIYANA.

Foll. 160*a*—165*b*.

Deals with several topics in divination, in the preparation of Hindu calendars, etc.

Beginning:

ஒருவன் வந்து வினவினபோது உதையத்துக்கு ௬, ௭ - [ரு](ரா)சியில் பாபர் நிற்க, அத[ர்க்](ம்)கு, ௭ - மிடத்தில் மதி நிற்க, பிணிதீ[ரு](ரா)து. இந்திர தனுசு பரிவேடம் அந்தரத்தில் தோன்றினல் தீ[ரு](ரா)நோய். குரு புதன் சுக்கிரன் இவர்கள் பிணிக்க[ய](யி)ருன, ௬ - மிடம் ம[ற](ர)ணக் க[ய](யி)ருன ௨ - மிடம் நிற்கினும் ே[ஞ](நா)க்கினும் ம[ற](ர)ணமில்லை பிணிதீர எத்தனை நாள் செல்லுமென்ருல் பிணிக்க[யத்தி](யிற்றி)ல்.

End:

[பை](ப)ங்குனி அமாவாசை கழித்த பிரதமை [ரு](ரா)சா
சித்திரைமாதப் பிறப்பு மநகிரி
ஆவணிமாதப் பிறப்பு சே[ஞ](ஞ)திபதி
ஆடிமாதப் பிறப்பு பயிர்வள(ர்)ப்பவன
மார்கழிமாதப் பிறப்பு தானியாதிபதி
[அற்](ஐ)ப்பசிமாதப் பிறப்பு இரசாதிபதி
தைமாதப் பிறப்பு நீரசாதிபதி (. . . . . . .)

(க) ஆவர்த்தமேகம்	...	புலமழை
(உ) சமவோதகமேகம் ?	...	கா[த்து]ற்று
(௩) புஷ்களமேகம்	...	நல்லவருஷம்
(ச) துே[ரு](ரா)ணமேகம்	...	வெள்ளம்
(ரு) காளமேகம்	...	தூ[த்த](ற்றல்)ல்துளி[த்து]கா(ற்று)
(௬) நீலமேகம்	...	கண்டவருஷம்
(௭) வருணமேகம்	...	வெகுவருஷம்
(அ) வாயுமேகம்	...	பஞ்சம்
(௯) தமோமேகம்	...	வெகுமாரி, நற்காலம்

(கு-பு.)—

இதில், வீமேஸ்வரர் சோதிடமும், சோதிடக் களஞ்சியச் செய்யுளொன்றும், அசுவயோகம், கெண்டயோகம், சாமுத்திரிகயோகம், வாசியோகம், வேசியோகம், பஞ்சாங்கசோதனை முதலியனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(o) மனைசாஸ்திரம்.

MANAIŚĀSTIRAM.

Foll 166*a*—172*b*.

Slightly different from the work described under R. No. 165.

Incomplete.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

Beginning:

எந்த மாதங்களில் வாசற்கால் வைத்தாலும் திசையறிந்து வைக்கவேணும்.

கடகம் சிங்கம் இந்த இரண்டு ராசியில் சூரியனிற்[க]க வீடுகட்டினால் கிழக்குப்பார்த்த வாசற்படி வைக்கலாம்.

துலாம் விருச்சிகம் இவ்விரண்டு ராசியிலும் சூரியனிருக்க வீடுகட்டினால் மேற்குப் பார்த்த வாச[ர்ப்](ற்)படிவைக்கலாம்.

கன்னி மிதுனம் தனுசு மீனம் இந்த ராசிகளில் சூரியனிருக்க வீடுகட்டினால் வாசற்கால் வைக்கலாகாது.

End:

குண்டைமான் குடங்க ளெட்டாங் கொடியதேள் பத்ததாகும்
நண்டுகோ லிரண்டதாகு நன்மேட மைந்த தாகுந்
திண்டிறற் சிங்கர்தானே சிறந்தமூ வேழு தாகும்
வண்டிறன் மறையோர் சொன்னார் வாஸ்துவு முதிக்கு[ம்வ](ம)ாறே.

எ-து சித்திரைமீ ௰௨ ரு நாழிகை, வைகாசிமீ உ௧௨ (. . . . .)

வாஸ்துவுங் கிடக்கைமாதம் வாழ்மனை கோலிற்பாழா
மாற்றுநீர் படுக்கைதன்னில் மதியிலார் மனையெடுக்கில்
நே(ர்)த்தியாந் தலைவன்செத்து நிலைகேடாய்க் குலைந்துபோவார்
தூற்றியாங் கெழுந்தபோதே துதித்து நீ மனைகோல் மன்னு

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 165-ஆம் நம்பர் பிரதியினும் சிறிது வேறுபட்டுள்ளது. இதில் இந்நூல் சிறிது பாகமே காணப்படுகிறது.

(p) கேதாரேசுவரர்பூசை.

KĒDĀRĒŚVARARPŪJAI.

Foll. 173*a*—178*b*.

On details relating to the conduct of the worship of Kēdārēśvara, a form of God Śiva. Information as to when the worship should be commenced is also given.

Incomplete.

Beginning:

புரட்டாசிமாதம் பூர்வப[ஷ்ஷ](ட்ச)ம் அஷ்டமியிலே நித்தியகர்[ம அ](மா)னுஷ்டானங்களை(ச்) செய்து முடித்துக்கொண்டு ஆ[ச]சமனம் அங்(க)கர[ணி](நி)யாசம்பண்ணி, சங்கர்பம் செயதுகொண்டு சாமா[ன்]னிய அ[ற](ர்க்)கியம் கல்பித்துககொண்டு முன்புபோல் துவார்பூசைபண்ணி ஷசபபத ? தககுருவைப பூசித்து அந்தர்யாகம் ஸ்நான . . . . . விசேஷ அ[ற](ர்க்)கியம் திரவியசுத்தி மந்திரசுத்தியும் பண்ணி, பீடத்தின்மேலே நெல்[லு], அரிசி, எள்[ளு], நவதா[ன்]னியம, பொரி யி[து](வை)களினாலே பரப்பி

End:

ஓம் ஆம் பிஞுகேசாயநமஃ
ஓம் ஆம் உக்கி[ரு](ரா)யநமஃ
ஓம் ஆம் பீமாயநமஃ
ஓம் ஆம் ஸ்ரீகண்டாயநமஃ
ஓம் ஆம் கி[று](ரு)த்திவாசசேநமஃ
ஓம் ஆம் நீலகண்டாயநமஃ
ஓம் ஆம் தூர[ற](ர்ச்)சடயேநமஃ
ஓம் ஆம் திரிபு[ரு](ரா)ந்தகாயநமஃ
ஓம் ஆம் திரிலோசநாயநமஃ
ஓம் ஆம் பரமே[ஸ்]ஶ்வ[ரு](ரா)யநமஃ
ஓம் ஆம் யமாந்தகாயநமஃ
ஓம் ஆம் பரமே[ஸ்](ஶ்)வ[ரு](ரா)யநமஃ
ஓம் ஆம் பத்தபி[ரு](ரியா)யநமஃ
ஓம் ஆம் கயிலாசவாசிநேநமஃ
ஓம் ஆம் கேதா[ரியீ][ஸ்](ரேஶ்)வ[ரு](ரா)யநமஃ (. . .)

இப்படி அ[ற்](ர்ச்)சித்து, தேவ[று](ரு)டைய ச[ன்னி](ந்நி)தானத்திலே இருபத்தொரு பி[ற](ர)த[ஷ்ஷ](க்ஷி)ணம் செய்து இருபத்தொரு ந[மு](ம)ஸ்[க்]காரமும் இருபத்தொரு செபமும் பண்ணிப் பின்பு தேவனை . . . . அஷ்டபுஷ்[ப]பத்தினுலே அ[ற்](ர்ச)சித்து . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் கேதாரேசுவரனைப் பூஜிக்கு முறையினையும் அதை இன்னகாலத்தில் ஆரம்பித்து இவ்விதமாகப் பூர்த்திசெய்யவேண்டுமென்பதையும் விளக்கமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

(g) கேதாரிநோன்பினல்பேறுபெற்றகதை.

KĒDĀRINŌNBINĀLPĒṞUPEṞṞAKADAI.

Foll. 179a–184b.

Illustrative stories calculated to bring out the importance of conducting the worship of Kēdārēśvara described above.

Incomplete.

Beginning:

ஆதிகாலத்தில் கையாலயத்திலே பார்வதி சமேத[ரு](ரா)ய், சகல[மான] தேவர்களும் புடைசூழ்ந்து பொ[ர்ச்](ற்)சிம்மாசனத்திலே வீ[த்தி](ற்றி)ருக்கச்சே, பரமே[ஸ்](சு)வரனுனவர் உமையவளைப் பார்த்து, மகளும் பெண்ணே! நீ தக்கன் யாகத்துக்கு நம்மைவிட்டு நீங்கிப்போ[யி](ய்) வந்தவளான

படியினுலே, நீ பூலோகத்திலே போ[யி](யப) பிறக்கவே[ணு](ண்டு)மெ திருவாய்மலாநதருள, அகறகு உமையவள் மனங்கலங்கி, சுவாமி! மறுபடி [யெ](எ)வவிதபாய்த தேவரீ[ரிடயெ](ருடைய) இடதுபாகம் பெறுவேன

End:

[ஶ](இரா)ஜாவுககு [ஞ](நா)ளுககு[ஞ](நா)ள குஷ[ட்]டம பிடித தரிததிரவாளுய [ஶ](ரா)சசியததை மநதிரிவசததில் (. . . . . காட்டிலேபோ[யி](ய) வனவாசம செயதுவரும [ஞ](நா)ளிலே ஒரு[(நா)ள, பசிதா[ள](ஙக)மாடடாமல புததிரனுன சுதஙகனெனகிறவன (. பாாதது அமமா! எனதாயாா [அஙகு](வம)சததிலே யாருமிலலேயாவென கேட்டான; அதறகுத தாயாா, பிளளேயைப பாாதது(ச) சொலலுவாள "அபபா! உன பெரிய தாயாா புண்ணியவதியானவள உச[சி](சயி)னிபட ணததில வசிரதநத மஹாராஜாவுககுப பாரியாளாயிருக[கு](கி)ருள; அ ளிடததுககு(ப) போ[யி](ய) நமககு வநதிருக[கு]கி)ற இடையூ[ரு](களேச சொனனுல, அவள [அ](எ)வவளவாகிலும் உதவிசெயவாள" என சொனனுள. அல் தககேடடு, தாயாா சொனனபடிக[கி](கு), பெரியதாய டததுககுபபோயக கணடு தஙகளுடைய . . . .

(கு-பு)—

இநநூல, கேதாரேசுவர பூஜையைசசெயது பேறுபெறறவாகளாகிய ப வதி, பஞசபாணடவாகள, வஜாதாத மகாராஜன, கஷோதபவனெனறு பிராமணன குமாரிகளாகிய புண்ணியவதி, பாபயவதி முதலியோாது சரி திரததை விரிவாகக கூறுமுகததான அவவிரததின பெருமையைக கூ வது. இநதப பிரதியில இது முறறுபபெறவிலலே.

R. No. 239.

Palm-leaf. 15¾ × 1¾ inches. Foll. 157 Lines, 9-10 in a page. Tami Injured

Purchased in 1914-15 from M. Kēsava Pillai of Nungambakkan Madras

நல்லாப்பிள்ளைபாரதம, ஆதிபர்வம்.

NALLĀPPILLAIBHĀRATAM, ĀDIPARVAM

A poem narrating the story of the Mahabhārata in 15,300 stanza by Nallāppiḷḷai, who has freely introduced into this work the stanza from the Bharatam of Villiputtūr Āḷvār. It is said to have beer written at the instance of Vīraraghava Reddiyār of Śengādu.

Complete in 2082 stanzas.

Beginning:

உலக மாககலுங காககலு முணமையா
வில[கி](க) நீககலு மெனறு (ந)தவிாகலாா
சலச வாணமல [மரு](ாத தா)ளக ளென னெஞசினும
நிலவு சென னி யினும நிலே யாமரோ. (க

பச்சை பேணியும் பால்வளை மேனியு
மெச்சு நற்றுகிர் மேனியுங் கொண்டவ
ரிச்சை யாட வியற்றிய மங்கைமார்
செச்சை மாமல[ற்ற](ர்த் தா)ள்கள் சிரங்கொள்வாம் (உ)

(* * * * *)

முன்னர் நா(ட னி)ற் குர[ய](வ)ஞந் திருமுனி மொழியை
மன்னு நற்பெருந் தேவர்வெண் பாவினுல் வகுத்தார்
அன்ன காதையைச் சுருக்கியே விருத்தமா யமைத்து
நன்னிலந் தனி வறை[த்](கு)து நன்மை வந்துறவே (உ)

(* * * * *)

ஆற்றுச் சருக்கம்.

டாற்பெருங்கடல் விண்மிசைபரவி யவாபோ
லாற்புடன்வரு வெண்முகி லலை கடன்முகந்து
காற்பெருங்கடற் றன்னிறங் கலந்த றக கருத்து
நாற்பெருந்திசை யெங்கணும் பரந்ததா னண்ணி. (க)

End :

மைந்தனைரநோக்கி யரும்பெடையுடனோர்
வனத்துறு மாறுசெய் தமைத்துச்
சுந்தரமுனிவ னருங்கதி யடைந்தான்
றூயநீ யுணர்தியிவ் வளவும்
புந்திநீ ளாதிப[று](ரு)வமெனறுரைத்தான்
புண்ணியன் புரவல னன்பாற்
சிந்தை யுருகி விழிகண்முத் தரும்பச்
செங்கர முகிழ்த்தன னன்றே. (கய)

வில்லியின் மறையோன் முனந்தரு மெழுநூற்
றெண்பது விருத்தமு முதலே
நல்லய கவிதனுவினுன்நா மகடா
னவின்றதா யிரத்து மு[ன்னூ](ந்நூ)று
மெல்லையி னிரண்டு மிரண்டுமோ ரிரண்டா
யிரத்தெண்பத் திரண்டென வுரைப்பார்
தொல்லையின் முனிசொற் கடற் கடைந் தெடுத்த
சுதைத்தமி ழாதியம் பருவம். (கக)

இப்பெரும் ப[று](ரு)வ முரைத்தவர் படித்தோ ரெழுதினோ
ரிதன்பொருள் விரித்தோ(ர்)
செப்பெருமன்பா[ர்க்](ற்) கேட்டுளோ ரதன்பேர்
செப்பினோர் தீமையிற் றீர்ந்தே
யெப்பெருஞ் சிறப்பு மைந்தரும வாழ்வு
மிசைத்த தி[ற](ர்க)காயுவு முளரா
யொப்பருங் கதியி னிலை பெற விளங்கி
யும்பரும் புகழ வாழ்குவரே. (கஉ)

Colophon:

காண்டவதகனச் சருககம்.

ஆக ஆதிப[ற](ரு)வச்சருக்கம்-௩௰உ-க்கு விருத்தம் உதவுமெ எ(
திறைந்தன [யி](இ)னிமேல் [ச]சபாப[ற](ரு)வம் வருமாறு.

(கு. பு.)—

இது, வில்லிபுத்தூரார் செய்த பாரதப் பாடல்களை இடையிடை சேர்த்துக்கொண்டு, செங்காடு-வீரராகவ ரெட்டியார் விருப்பத்தின்படி, (வம்பேடு 'நல்லாப்பிள்ளை' என்பவரால் செய்யப்பெற்றது. இதில் இப்பரு(முற்றும் உள்ளது.

R. No. 240.

Palm-leaf. 15½ × 1⅞ inches. Foll. 454. Lines, 8–9 in a page. Tan
Injured.

Purchased in 1914–15 from M. Kēśava Piḷḷai of Nungambakka
Madras.

பெரியபுராணம், பொழிப்புரையுடன்.
PERIYAPURĀṆAM WITH MEANING.

Same work as that described under No. 619 of the D.O.S. MSS
Vol. II.

Incomplete.

(க-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ காட்லாக்கின் 619-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதி இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 241.

Palm-leaf. 14⅝ × 1⅜ inches. Foll. 100. Lines, 7 in a page. Tam
Slightly injured.

Purchased in 1914–15 from M. Kēśava Piḷḷai of Nungambakkam.

(*a*) பஞ்சாங்கம.
PAÑCĀṄGAM.

Foll. 1a–3a.

Explains what is meant by Pañcāṅgam or the five elements of an Indian calendar and what its uses are.

Complete.

Beginning:

பாயிரம்.

ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே

என்றதால் பஞ்சாங்கமென்ற தென்னையெனின்[னி] அங்கம் பஞ்ச[மெ] (எ)ன்றாகும்; அதாவது :—அங்கம்—அ[வ]யவம். பஞ்ச-ஐந்து. அ[வ]வ

யவம் ஐந்தென்று கூறுவூா புலவர். [யி](இ)வ்வ[ை]வ யவயவமியாருக்கெ னின் பி[றி](ரி)தி[வு]வி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசாாகிய பஞசமகாபூத. மெனனும் விராட்புருஷனுக்கும் பஞ்சமகாபூதத்தினின்றும் உண்டாகப்ப ட்ட(பௌ)திக தேகங்களாகிய சராசர உயிர்களெனனும் இயங்குதிணை நிலைத்திணை வுயிர்கட்குமாம்.

End:

அமாவாஸச கழித்த முதனாள் முதல் பதினைந்துவரைக்கும் சுக[கு](கி)ல பட்சம், பௌ[வற][நவ](ர்)ணமி கழி[ச்ச](த்த) முதல் [ஞ]நாள் முதல்பதி னைந்துவரைக்கும் கிரு(ஷ்)ணடட்சம்.

முற்கூறிய பட்சத்திலே சந்திரன் வளருகிறது. பிற்கூறிய பட்சத்திலே சந்திரன் தேய்கிறது. இவை சந்திரனலாக்கப்பட்டுவருகின்ற பட்சங்களி ரண்டுக்கு மாதம் ஒ[ண்ணு](ன்று). இப்படி யஉ-மாதம் கூடியது ஒருவ-க. இது சித்தாந்தம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், 'பஞ்சாங்கம்' எனபதன அருத்தம் இன்னவெனவும், நட்சத்தி ரம் முதலியவற்றைப் பார்ப்பதனலுண்டாகும் பலன் இன்னின்னவெனவும் கூறுகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(b) தசாபுத்திபலன்.

DAŚĀBHUKTIPALAN.

Foll. 4a—100b.

A work on astrology dealing with the good and the evil likely to befal' to a person in the different planetary periods. It is different from the work described under R. No. 183 *ante*.

Complete.

Beginning:

[தி](த)சாபுத்திபலன். சூரிய [தி](த)சைக்கு ஒரு) சு. க்கு மொத்தபலன். சூரியன் பாபக்கிரகமானபடியினலே, சாதகந் தெரியாதபேருக்குச் சொல் லுகிறபலன்.

சூரிய[தி](த)சையில் இருக்[கு](கி)ற நிலையைவிட்டு(த்) தேசாந்திரம் போகும்படியாயும், சுயபந்து [ெ]சனங்களிலே வியோகமான துக்கமும், சுர பீடையும், சோரபயமும், நிலையான பொருளுக்கு நாசமும், நாலுகால் ஜீவ னிலே நஷ்டமும் இப்படிக்கொத்த பலன் கொடுப்பான். இந்த(ச்) சூரியன் சாதகனுக்கு ங, சு, யக-லே யிருந்தால், [யி](இ)ந்த(ச்) சூரிய தசையில் பூலாபம் அ[ற்](ர்த்)த லாபம் விபவம் சவுக்கியம் [யி](இ)வவளவு பலத்தை (க்) கொடுத்து, பிதாவுககு

End:

காலவே வெள்ளிதன்னிற் கணிமாதம் முப்பத் தெட்டும்
மூலமாம் ே[ஞ](நா)யினலே முங்[ங]கியே மீளுங் கை கால்
வேலெனும் விழியாடுன்பம் மெய்யினில் [ரோ](ரா)கமுண்டு
ஆலமாம் வி[ஷ]ஷம்போ லனன மரோ[சி](ச)க மாகுந் தானே. (கஎ

சுக்கிரனில் புதன்.

வெள்ளியில் புந்திமாதம் விரும்புமுப் பத்துநாலுந்
தெள்ளிய மனையாள் மக்கள் சீருடன் பொருளுண் டாகும்
வள்ளிய கல்விஞானம் வாக்கிஞற்[ப்] பாடலாகும்
நள்ளிய சிவலையிலே நன்மைகள் பலவுண் டாமே. (௮௰)

மட்டுறு புகரி[லக](ற்) கேது மாதமீ ரேழுந் தன் பந்
துட்டமா மிருகத் தாலுங் கள்ள[ருல்](ரால்) பயமுந் தோ[னு](ன்று)
மட்டமா மனையா டன்னை யலூசரித்திடுமே பேய்கள்
திட்டமாய் விஷந்தான வீட்டி[ல்தீ](ற்றீ)ண்டியே மீளுந்தானே. (௮௧)

சுக்கிர [ெ]தசையில் நவக்கிரகபுத்தி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 183-ஆம் நம்பர் பிரதியினும் வேறானது. ஒவ்வொரு கிரகங்களின் தசையிலும், புக்தியிலும் ஜீவர்களுக்கு உண்டாகும் நன்மை தீமைகளை விரிவாகக் கூறுவது இதில் இது முற்றும் உளளது.

R. No. 242.

Palm-leaf. 13⅝ × 1 inches. Foll. 14. Lines, 4 - 5 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1914–15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēsvaram.

நவரேகைப்ரமாணம்,
NAVARĒKAIPRAMĀṆAM.

On the me hod of drawing the diagram called Śrī-Cakra and on the worship of the goddess Śakti as associated with it.

Incomplete.

Beginning :

தானென்ற நாற்[ப]பத்[தி](து) முக்கோணதனைச்
சா[ற](ர்)வாகவென்றனு(டை)ட(ப்) பிள்ளைகேளு
வானென்ற சதுரமிட் டிரேகை மூன்று
வளமாகச் சூரியன்போல் வட்டமிட்டுப்
போனென்ற நவரேகை வட்டத்து[ள](ட்)கீ(றிக்)
கைமுறையா[யி](ய்) நாற[ப]பத்[தி](து) முக்கோணத்தை
நானென்ற நவரேகைப் பிரமாணஞ் சொலவேன்
நன்றான ெ[ன](ந)ல்லினு(டை)ட(ப்) பிரமாணந்தானே (௧)

பிரமாண மேல்ரேகை ரவியின்ரேகை
பேரான ரேகையதின் வட்டத்தின் கி[ள்](ழ்)த்
திரமாக வா[ர](ற)ரையாம் பங்குபோடு
சிறப்பாக ரவியின் கீ[ளஆறு](ழாறு)பங்கு
அரமான மதிரேகை யதின்கீ(ழா)ளாந்தி ?
அப்பனே அஞ்சேகால்[ப]பங்குபோடு
திரமான செ[யி](ய)ரேகை யதின் கீ[ள்](ழ்)வீதி
திற்கவே மூ[ண](ன்ற)ரையாம் பங்குபோடே (௨)

End:

வைத்தபி[னம்](ன்)பு செலுவிட்டு க[ளு](ழு)விற்போட்டு
  வாகான செம்ப[ற](ர)த்தம்(பூ) வுள்ளாக்கி
நைத்ததிலே மலர்தெரிய விட்டுச் சாத்தி
  நன்றாக(த்) தங்கமொரு பலந் தகட்டில்
மெய்த்திடவே[ணு](நா)ற்பத்[தி](து) முக்கோணத்தை
  விளங்கவே வரைந்து கடி தடவாய் மேலாய்
தைத்ததிலே தாழம்பூ வொருகா சாதி
  செண்[ம]பகப்பூச்சாறுசாத்திச் சவாதுஞ்சாற்றே. (௪௰)

(*   *   *   *   *)

பூட்டுவாய் மோகமாம் முத்துமாலை
  புகழாங் கைகடகம் ச[ரு](ரி)கைவி[ற](ர)லா[ளி](ழி)
பூட்டுவாய்மனத்தையங்கே பாதம்பூசை
  புகழாகப் பெருவிரலிற் புட்பஞ்சார (௫)
சாற்[தி](றி)யபி ஷேமென்று பூதியிட்டுத்
  தனத்திலேயாம[ணையெழு](ளை)(யைத்)தியா[னு](னம்) பண்ணு
  நே(ர்)த்தியாய். . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூலில், 'வாலை' என்னும் சக்தியின் சம்பந்தமான நவரேகைப் பிரமாணமும், பூசிக்கும் விவரமும் ஆகிய இவை முதலியன கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

R. No. 243.

Palm-leaf. $15\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 26. Lines, 7—10 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

(*a*) சிற்பசாஸ்திரம், உரையுடன்.
ŚIṞPAŚĀSTIRAM WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—12*b*.

A treatise on architecture dealing also with certain astrological conditions and aspects connected with that art. The work is also called Mayanūl.

Incomplete.

Beginning:

மனைதனில் வந்து நின்று வாகுடன்
  பா(ர்)த்து நோக்கி . . . . (௧)
  . . . . . [யெ](எ)டுக்கலு[த்ச ணு](ற்ற)
நாயகன் ராசிதன்னை
  முன்வல மாகக் கொள்ளில்
    முன்மத னென்று வாழ்வான்
பின்னிடை யாக(க்)கொள்ளில்
  பிணியொடு கேடதாகும்.

வெண்பா.

ஒன்றாக நின்ற வொரு நீளந்தன்னை(க்)
குன்றாம லொன்பது கூறுசெய்து—நன்றாக
வாமத்தே நேரி வலத்தே வோரைந்து
சேமத்தே வாசலன் செப்பு

ராசிப்பொருத்தம்.

ரிஷபம், மிதுனம், கடகம் இந்த மூன்று ராசிக்காரருக்கும் கி[ள](ழக்)கும் வடக்கும் வாசல் விடவும்; சிங்கம், கன்னி, துலாம் இந்த மூன்று ராசிக்காரருக்கும் தெ[ன்]கும், கி[ள](ழ)க்கும் வாசல் விடவும்; கும்பம், மீனம், மேடம் இந்த மூன்று ராசிக்கா[ற](ர)ருக்கும் வடக்கும் மேற்கும் வாசல் விடவும்.

மனைராசி.

கன்னிமேல் மனை யெடுக்கி[ல்க்](ற்)
கைப்பொருள் மிகவுண் டாகு[ம்]
மன்னமு மமுதுஞ் சேரு
மணியிழை தானு நிற்பள்
பொன்னொடு தானியங்கள்
பொருந்தவே செல்வமுண்டாம்
முன்னமே அயனுர் சொன்ன
மு(றை)றமை நூல் வி[ழ](ள)ம்பலுற்றேன்.

End:

சி[ப்](ற்)பியனிருக்கும்படி.

பொன்னொடு பூணநூலும் பவித்திரங் கையி லிட்டுச்
சென்னியிற் சிகையதாகி(ச்) செய்யதோர் நிறத்தனுகில்
மன்னிய குலமு மிக்க மனமிகத் தூய்யனுகி(ல்)
அன்னிய சாதிகூடா த[ரி](றி)ந்தவன் சிற்பிதானே.

ஏ-து.—சிற்பியனிருக்கும்படி: பொற்பூணநூலு மீடுபவித்திர மோ[திர]மு மீடுக்குடுமியு மீடுச்செய்ய மேனியுடையனுமாய் அன்னியசாதிகளைக்[கல]ாதங்கவனுமாய் அ[ரி](றி)வுள்ளவனுமாயிருப்பவன் சிற்பியென்றவாறு. (உஎ)

சுற்றமாய் மறையோனொடு துணிவிரல் வாடையாலே
சித்தமாந் தெளியும வண்ணஞ் சிறப்புடைக் கனத்தானுகில்
நித்தமோ ரனுஷ்டானங்கணெறியினற் பூசை செய்து
வித்தக நூலேயோது சிற்பிதன் விதிவக் காலம்.

ஏ-து.— . . . . க்கும்படி.

அந்திசந்திமறக்க நாலுவேதமு[ம்] மாதிய வாடையு முடித்திச்சோமனம் . . . . டித தெளிவுடையவனும் . . . . டையவனுமாய் அனுஷ்டான நெ[ரி](றி)யும்

தெய்வபூசையுடையவனுமாய் ஆதிகாலமெ[ளி](மு)ந்து பலகலை ஒ[illegible]லு மாயிருப்பவன் சி[ப்](ற்)பி யென்றவாறு.

சங்கு வைக்குமளவு.

[illegible]) —

[illegible] நூல் சிற்பசாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. இதில், "ராசிப்பொருத்த" முதல் [illegible] வைக்குமளவு" இறுதியாகவுள்ள சிலபாகம் மட்டுமே உள்ளன; [illegible] பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை; இது சிறந்த நூல். இதற்கு [illegible]" லென்றும் பெயருண்டு.

(b) மனை நூல.
MANAINŪL.

Foll. 13a—19b.

A treatise describing the astrological conditions required for house-building, and its site.

Complete.

Beginning:

கீழ் மேல், சக்குத் தெற்கு கூறு க்கு அகரு.

ஆதாயம்	...	கஉ.
சிபு	...	க.
யோனி	...	சிம்மம்.
நட்[ேச]சத்திரம்	...	ரேவதி.
திதி	...	நவமி.
வாரம்	...	ஞாயிறு.
வயசு	...	அ௦.

*　　*　　*　　*

ஆதாயம்	...	கஉ.
சி(பு)	...	க.
யோனி	...	பருந்து.
நட்[ேச]சத்திரம்	...	ஆயிலியம்.
வாரம்	...	திங்கள்.
திதி	...	ஷ(ஷ்)டி.
அங்கி[ஷ](ச)ம்	...	சுகம்.

*　　*　　*

யோனி	...	சிங்கம்.
நட்[ேச]சத்திரம்	...	கார்த்திகை.
திதி	...	பருவம்.
அங்கிச(ம்)	...	துக்கம்.
வாரம்	...	சனி.
வயசு	...	கூடு.

End

ஆதாயம்	..	கஉ.
சி(பு)	...	ரு.
யோனி	...	சிங்கம்.
நட்[ே](ச)த்திரம்	...	திருவாதிரை.
திதி	...	ப[ற](ரு)வம்.
வாரம்	...	வெள்(ளி).
வயசு	.	எரு.

கஅ-க்கு கஎ-க்கு . . . . . கூாரு௲.

ஆதாயம்		உ.
சி(பு)		எ.
யோனி		யானை.
நட்[ே]சத்திரம்	...	கேட்டை.
திதி	...	துவா[ெ]தசி.
வாரம்	...	[நாய](ஞாயிறு).
அங்கிசம்	...	சுகம்.
வயது	...	கக.

பூமி சல்லியம்.

உண்டவம் போதளந்த வடியினுலேழுஞ் சே[ற்று](ர்த்து)ப்
 பதினுறுக் கீந்தா(ல்)[த]தலையோடெண்ண
பிட்டியோடு கண் சுள்ளி தெய்வம் சாம்பல்
 கரி பிணஞ்சாலி பொன்கல்
மண்ரேகங் கொம்பு நாய் சால்மன்றேக்கு
 விளியாத் தோன்றும்.

எ-து.—பூமி சல்லியம் வினவும்போது அடியளந்து அவ்வடியின்மேலே இருபத்தெட்டுக் கூட்டிப் பதி[நா](னு)றுக் கீந்தால் [யி](ஈ)யாத சேடம் க-ஆகில் தலையோடு, உ-ஆகில் எலும்பு, ௩-ஆகில் [யி](இ)ட்டிகை, ச-ஆகில் ஓடு, ரு-ஆகில் விறகு, சா-ஆகில் தெய்வங்கள், எ-ஆகில் சாம்பல், அ-ஆகில் கரி, கூ-ஆகில் பிணம், ௰-ஆகில் தானியம், கக-ஆகில் பொன், கஉ-ஆகில் கல்[லு] க௩-ஆகில் தவளை, கச-ஆகில் கொம்பு, கரு-ஆகில் நாய், கசா-ஆகில் சால் [யி](இ)வை[வை](ப)தினுறு பொருளாமெ[ரி](றி)ந்த முன்பு கீ[ள்](ழ்) நிற்கும் சொன்னகோள்[க்]களின் கதிர்களாலே [யி](இ)த்தலையாளத்தே ? கிடக்[கு]கிறதென்று சொல்லுவது.

பூமி சல்லியம் மு(ற்றும்).

(கு-பு.)—

இந்நூல், வீடு கட்டுபவர்கள் பார்க்கவேண்டிய பொருத்தங்களையும் அவற்றின் பலன்களையும் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(c) இராசிபலன்.
IRĀSIPALAN.

Foll. 20a—26b.

On the characteristic influences, good or evil, exerted by the 12 signs of the zodiac on the affairs of the individual human life.

Incomplete.

Beginning :

பாசமாஞ் சிவலை சேரும் பால்பழ முண்ட தாகுந்
தேசமே போனார் மீள்வார் சேயி[ளை](ழை)மனமுந் . . .
தூசுபொன் பூமி கொள . . தலைவில்லான் ப[ற](ர)மனுகும்
வாசமு[னங்](ன்)குழலி நாளே வநதிடும் மேஷநதானே. (க)

மேஷத்தில் வந்து நினைறு வினையினீ கே[ளப](ட்)பாராகில் ?
தேசத்தில் மழைய, முண்டு சேயி[ளை](ழை) வரதுண்டெ ன்னும் ?
நேசத்தாவ[அ]ரசே யா[ழ](ளு)ம் நினைத்தவிதார் கருமம் நன்றும்
மோசத்த பொருள் கருப்[பு யெ](பெ)டுத்தவன கறுவல் தானே. (உ)

End :

துலாராசி.

* * * *

உதையம்-வெள்ளி. சாதி-செட்டி. எருது நிறம்-பசசை நீலம். இது இருந்த ராசி நிலமைக்கு நனறு. கேட்ட காரியம் உயிருள்ளது. மனதில் சலிக்க வேண்டாம். போனதுபசுவாகில் சினைப்பசு; புனத்திற்[ட்]போனது வக்கு செட்டு வெள்ளாமை சேரும். பயணத்துக்கு மத்திபம். [செ]க(ர்)ப்பம் ஆண்[ம்]பிள்ளை. தாவ[ற](ர)ராசி. துலாம் உத்திரம் பனிரெண்டுக்கும் பிரிவு இருபத்தி நாலுக்கு வி[பற](வர)ம். இதுக்குத் தேவதை-கந்தசுவாமி. இதுக்கு(ப்) பெரிய வீரணன. கறுங் கச்சை கைய[ரு](ற)வாள. குடக்காற் கறுப்பனன் பெண் தேவதைககுத் துகில வெள்ளையும் சிவப்புங் கூடின துகில்; காரிக்கு(ச்) சீலையுண்டு. சுனையிலே இருக்கப்பட்ட தெய்வமுண்டு; மந்திரத்திலே மனுஷன செய்த வினையுண்டு; செய்யபட்ட தொழிலினாலே வாதவினையுண்டு; கன்னிமார் காமாட்சியம்(ம)ம[னை] பூசையுண்டு. வேடன் வேட்டைக்காரன் பூசையுண்டு; நன்மை கூடினதினாலே வந்த வினை உறவு கூடின[து](ன)ால் பேச்சுண்டு. கருப்பனங்குளளன் அடர்ந்தேறிசசெய்த வினையுண்டு. ஓலையிடுசோதி யேச்சுண்டு.

துலாராசி முற்றும்.

(கு-பு:)—

இந்நூல், ஒவ்வொரு ராசிக்கும் உரிய பலாபலன்களைக கூறுவது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இது சிறந்த சோதிட நூலெனறு தோற்றுகிறது. இநதப் பிரதியில் இது முற்றுபெறவில்லை.

R. No. 244.

Palm-leaf. 12 × $1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 10. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

மனைசாஸ்திரம்.
MANAIŚĀSTIRAM.

Similar to the works described under R. Nos. 165 and 238(*o*) *ante*. Incomplete.

Beginning:

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] |
[illegible] ||

ஒ[று](ரு)வன் வீடு கட்டவே[ண]ண்டின் அவனிலத்தை வீட்டு எசமா னுடைய காலடியைக்கொண்டு தென்வடலடி அடி இத்தனைக்கும் கீ[ள](ழ்) மேல் அடி இத்தனையென்று கண்டுகொண்டு, இதை ஒன்றுக்கொன்று பெருக்கி(க)கண்டது கைமொத்தம் கண்டதுக்கு ஆக்கமென்று பே[று](ர்).

இந்த ஆக்கத்தை அ-ல் பெருக்கி கஉ-ல் கழித்த மிச்சத்துக்கு ஆதாயம் என்று பே[று](ர்). ஆக்கத்தை ச-ல் பெருக்கி கo-ல் க[ளி](ழி)க்க விரயம் என்று பே[று](ர்).

End:

[ெ]யஜமானுடைய ஜன்ம[ன](நா)ளும் நாம[ன](நா)ளும் ஒன்ருகில் பெ . . . நலலது

[illegible] |
[illegible] ||

பூசம், மூலம், ரேவம், ஆயிலியம், கேட்டை, பூ[ரு](ரா)டம், சித்திரை, இந் த[ன](நாளு)ள் ஒரு[ன](நா)ளானல் தள்ளுபடி ; ம[த்து](ற்று)ள்ளது ஒன் ருகில் நல்லது. இந்த(ப்)படி நட்சத்திரம் சோதிக்கவும் (. . . . . . .)

சாணுக(க்) கோனறுக்கித் தப்பாமல் மனை ய[மு](ள)ந்து
கோணுமனே(ர)க்குழி மாறி—நாணும
விருந[ர்ங்](ரன்)கி லேகழித்த யேகமிக[ன](ந)ன்று
தருமிரண்டு தீதாம் மூன்று முடிகூடும்.

மூன்றி லொன்று நாசமனுவா மஞ்ச
ம[ற](ர)சாளும் ஆறுமே நீருகி விடும்
யே[ளு](ழு) மிகவா[ள]ழ்வெட்டு(க்)
கூடியொட்டு மென்றே வறி.

[illegible] |
[illegible] ||

(கு-பு.)—

இந்நூல், வீடுகட்ட வேண்டியவர்கள் கவனித்தற்குரியன இன்னின்ன வெனக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. இயற்றிய வர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

மூவருடத்திய காட்லாக் 165, 238(*o*) இவ்விரண்டு பிரதியினும் வேருனது.

R. No. 245.

Palm-leaf. 16¼ × 1⅜ and 12¼ × 1 inches. Foll. 59. Lines, 5-6 in a page. Tamil and Grantha Injured.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

கிரகணகணிதம்.
GRAHAṆAGAṆITAM.

Deals with certain calculations, etc., for finding out the correct time of the occurrence of the solar and the lunar eclipses.

Wants the first leaf; otherwise complete.

Beginning:

*　　　*　　　*　　　*

ஹரேஶுக்லஸ்தேஷு யவாங்கோதிதிம்ஶவஷ்டி (7)
விக்ஷேபஜாதாவிகலாவிபேதேகேஃ ஶ . . .
. . . . ப்ரஹ்ரீஜ்யயாங்கிபாஶ்ரமேஷ்வக,
க்ஷேஸ்ப்ரகாஶம் ஶஶஸப்ரமாஹ்ரஸ்வாக || (8)
. . . . மேதாகணிதம்ஸஹோக்தி.

ஸூர்யஸ்புடத்தில் ராகுஸ்புடத்தை வாங்கி, டஜாகோடி சோதி[சசு](த்து) ஶிஷ்ட புஜைகத்யந்தரத்தில் குறை[ஞ்](ந்)திருந்தால் ஸாட க்ரஹணமென்று அறியவும். . . . . - . . வாங்கின புஜயில் ஸ்வதேச லபயை ராஹுட நஸூர்யன் துலாதியாகில் புஜயில கூட்டவும்; மேஷாதியாகில் வாங்கவும். இப்படி . . . . ஸம்ஸ்கரி[ச்ச](த்த) புஜை பன்னிரண்டு பாகைக்கு அதிகமானுல் ஸூர்யக்ரஹணமில்லையென்று அறியவும்

இப்படி ஸூரிய சந்திர ராகுக்களை [வ](ய)றி(யு)[து]ம்படி . . . . ஸூர்ய கிரஹணமாகில் க்[ர](ருகஸ)திதோதைய சுததினம்வை[சசு](த்து)க்கொளளவும். ஸோம க்ரஹணமாகில் க்ரஹ[ாஞு](ண)திஞஸ்தமன தினம் வைத்துக்கொளளவும். ஸூர்ய க்ரஹணந் தனனை உதையத்துக்கும் சந்திர க்ரஹணத்தை அஸ்தமனததுக்கும் ஸூர்யராகுக்களை அறி[க](ந்து)[க்]கொள்ளவும் (. . . . .)

பௌர்ணிமாந்தம் ஸூர்யோதயாஸ்தமனங்களுக்கு ஆஸந்நமா(ய்) இ[று திர](ருக்கிற) ஸாயான்ன ப்ராஹ்ணங்களிலே வந்து க்ருஹண யோகமுமுண்டாயிருந்தால் ஸோம க்ரஹணங் கணிக்கிறது. அப்படிவர கிரஹணம் [ப்](க்ர)ஸ்தோதயமாகவும் க்ரஸ்தாஸ்தமனமாகவும் இருக்கும். இது ஸோமக்ரஹகணிதம். (. . . . .)

ஸூர்யக்ரஹணததுககு ஸோமக்ரஹணத்திற் சொன்னபடிக்கு ஸூர்யஸ்புடமும் சந்திரஸ்புடமும் திதிகாரமும் அறி[தி](ந்து)கொளளவும். ஏவஞ் சந்திரஸ்புடத்தை வைத்து அதில் ஸூர்யஸ்புடத்தை வாங்கின சேஷம் திதிஸ்புடம்.

End:

வலைய க்ரணஹமானுல் நிமீலனகாலம் நேமிச்சேதகாலமென்றும், உன்மீலனகாலம் நேமிபூர்த்திகாலமென்றும் அறியவும். இது ஸூர்யக்ருஹண கணி

தம் ஸம்பூர்ணம். (. . . . . . .) இப்படி லிகிச்சால் க்ருஹணந்தெரியும் பிரகாசமாகவென்று அறியவும்.

𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌗𑌣𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂.

Colophon :

(கு-பு.)—

இந்நூல், சூரியக்கிரஹணம் சந்திரக் கிரகணம் முதலியவற்றையறிந்து கொள்ளும் வழியை விரிவாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் ஸோம க்ரஹ கணிதம் இருமுறை எழுதப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் ஏடொன்று இல்லை. இதில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின்னர் இரண்டேடுகளில் ஈசுவர வருஷத்திய ஸௌர்யக்ரஹண பலாபலன்கள் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

R. No. 246.

Palm-leaf. 12 × 1¼ and 16 × 1¼ inches. Foll. 76. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1914–15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēsvaram.

மாயாவிவரணம்.

MĀYĀVIVARAṆAM.

A treatise in Maṇipravāḷa explaining the characteristics and nature of what is known as Avidyā or nescience. The author is probably Śivayōgi of Bharadvājagotra and he is said to have rendered into Tamil Śaṅkarācāryas Sanskrit work.

Beginning :

[illegible]
[illegible] |
. . . . . . [illegible]
[illegible] ||
[illegible]
[illegible]
𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌨𑌶𑍁𑌃|
𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍇𑌨 𑌧𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾||

என்கிறபடியினாலே முமு(க்ஷுக்கள் அத்யாரோ)பாபவாதங்களினாலே வஸ்துவை யறியவே[ணு](ண்டு)ம்; ஆனால், அத்யாரோபமாவது, அபவாதமாவது 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 (𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌤𑌵𑌤𑍍) . . . . . . ஆகாசவர்ணம் எப்படி(யோ) அப்படி நிஷ்பிரபஞ்சவஸ்துவில் ஷட்பாவம்-௬. கோசம்-௬. ஷடூர்மி-௬.

ஷட்பாவமாவது :—

‘𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 . . . . 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿
இது ஷட்பாவம்.

ஷட்கோசமாவது :—𑌚𑌰𑍍𑌮𑌂 மாம்ஸம்ருதிரம் மேதை அஸ்தி மஜ்ஜை இது ஷட் (பாவம்).

. . . . 𑌶𑍋𑌕𑌮𑍋𑌹𑌂 [illegible]
இது ஷடூர்மி.

ப்ரபஞ்ச வஸ்துவை ஆரோப்பிக்கிறது அத்யாரோபம்’; இந்த அத்யாரோபம் வஸ்துவை அறிய . . . .

. . . ரால் அந்த அஜ்ஞானமே அவித்தியை, மாயை, தமஸு, மோகம், ப்ரக்ருதி என்றுபேர். இதிலே ப்ரக்ருதியாவது ஏதென்றால் வெளுப்பு கறுப்பு . . . . ஸூத்திரம் எப்படி அப்படி ஸத்வ ரஜஸ்தமோ குணங்கள் ஸாம்யமான அவஸ்தைக்கு மூலப்ரக்ருதியென்று பேர். அதுக்கே ப்ரளய . . . . வுந்ததில் ப்ரக்ருதியிலே அனந்தகோடி ஜீவர்களுடைய ஸகல கர்மவாஸனை[ய](க)ளும் பொன் வாணிக்கை[ய்]யில் மெ . . . . பாலே லீனமாயிருக்கும். இந்த அநுபவம் ஸகலருக்கும் ஸுஷுப்தியிலே உண்டு.

End:

இனி வாராய் ஶிஷ்யா! இப்படி பரிபூரணானந்தாத்மாவுக்குத் துக்கமாமந் துகமென்றும் ஆனந்தஜ்ஞவஶரீரத்தி[ல்]ம் கர்மாராமாதியினாலும், ராமா(தி)ஜஷினைத்தினாலும், அபிமானம் அவிவேகத்தினாலும், அவிவேகம் அஜ்ஞானத்தினாலும் ஆ[நத](ன)தென்றே [ஆ](அ)றி[ஞ்சு](ந்து) [ஆ](அ)ந்த அஜ்ஞானம் ஜ்ஞானத்தினாலே போகவேண்டுமென்றும், ஜ்ஞானம் விசாரத்தினாலே வரவேண்டுமென்றும், ஆத்மா ஸத்யஜ்ஞான ரூபமென்றும், தேஹமாதி பிரபஞ்சம் அந்ருத ஜட துக்க ஸ்வரூபமென்றும், அ[து](வை)கள் அத்யாரோபிதமென்றும இப்படி விசாரி[ச்சு](த்து) தத்வ பதவாக்ய ஐக்ய ஜ்ஞானத்தினாலே தன்னைப் பிரஹ்மமாக அறி[யி](ஷ)ற பரமோக்ஷமும் அநுபவத்தினாலே அபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரமும அடை[ஞ](ந்)தவன் எவனோ அவன் [கண்]டாளனானாலும் ப்ராஹ்மணனானாலும் [அவன்] நமக்குக் குருவென்றும் ஆசாரியனென்றும் சொன்னபடியினாலே விவிதிஷா ஸந்நியாசியிலும் ஹம்ஸ ஸந்யாஸியினும் ஶ்ரேஷ்டமான பரமஹம்ஸ ஸந்யாஸியாயிருந்து தேகாந்தத்திலே பரிபூரண ப்ரஹ்மமா[ந]வன்.

இதி ஸ்ரீஸனகாதிஸம்வாதே ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீமஹாதேவ நம꞉.

ஸாரஸாரஜகதாம் ப்ரதர்ஶிநீ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரிணீ
ஸாதுர்யதந்த்ரஸுதா (ஸ)மதா ப்ரஹ்மஜ்ஞானவாது |
யாதீர்த்ய ப்ரக்ரமகாலதாம் ஶம்ஹோவதேஹகீநது
யானாதர்ஶமொயாதிநா (ஸ)ஸம் ஶாஸ்த்ரம் விவேகரம் ||
தத்ராதன தத்வகாலவி ... ப்ரணாயாமதத்வம் வதாம |
தத்வா தத்வம் ஸமாராதி யமாலோவோரா ... ஸ்ம்ருதம்
பரிகீர்த்திதம் |

... ஸங்க்ரஹம்

தத்வம் ப்ரணாம்யம் |
... ஸம்ப்ரதிஷ்டா ... ஸ்ம்ருதம் |
... ப்ரகாஶ ... |
காரதத்வவாராயம் ... ஸதம் ||

ஶிவஸம்ஹாரம்.

(கு-ப.)—

இந்நூல், மாயையின் விரிவு இத்தன்மைத்தெனக்கூறுவது. வடமொழியில் ஸ்ரீபகவத்பாதசங்கராசார்யர் இயற்றிய இந்நூலை ஶிவயோக நாவலரென்பவர் மணிப்ரவாளத்தில் எழுதினரென்று இந்நூலின் இறுதி வடமொழி சுலோகத்தால் அறிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏடுகளின் நுனி முறிந்துள்ளன. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 247.

Palm-leaf. 16¾ × 1⅛ inches. Foll. 42. Lines, 7 in a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1914-15 from Dēvanāthācāriyar of Rāmēśvaram.

யோககரணாதிலக்ஷணம்.
YŌGAKARAṆĀDILAKṢAṆAM.

A minor treatise on astrology dealing with miscellaneous subjects, such as Yōga, Karaṇa, etc.

Incomplete.

Beginning:

. . . . நன்றாதல்
னிறைந்தபக்கத்து முன்னைந்து நின்ற வேல்பொருத கண்ணாய் !
குறைந்தபக்கத்துக் ககடையுற்ற வைந்துங் குணமில்லையே.

எ-து.—ச[று](ரு)வமங்கலகாரியத்துக்கு (அபர)பக்கச்சித்திரையொ[ளி](ழி)ந்த திதியும் பூரணையும் நன்றாம்.

பூ[று](ரு)வபக்கத்துப்பஞசமியறுதியும் அமரபக்கத்து ஏகா[த]தசி முதல் ஐந்துந் தவிரப்படும்.

பூ[று](ரு)வபக்கத்துப்பஞசமியும் அமரபக்கத்து ஏகா[த]தசியுமுககியமெ ன்பாருமுளர் எ—று. (உ௨)

ஒற்றித்த பக்கத்தி லாதியு மந்தமு மொன்பதுமே
குற்ற முடைத்தல்ல வைந்[ஞ](நா) றிரட்டியிற் கொள்வ ரீரஞ்
சுற்ற விரண்டு நல்லவை தீதொள்ளி வினைக்குச்
சொற்றிலர் கல்விக்குப் பன்மூன்றே டேழையுஞ் சோதிடரே.

எ-து.—சிலர் இரண்டு பக்கத்தும் ஒற்றித்தபக்கங்களில் பிரதமையும் பஞ்ச[த]தசியும் நவமியும் ஒழிந்த திதி நன்றாம்; இரட்டித்தபக்கங்களில் [த]தசமியும் துதிலையும் ஒ[ளி](ழி)ந்தவை தீதாமென்று சொல்லுவார்கள். அவ்விரண்டு பக்கத்து வந்த ஸப்தமியுந்தி[றை](ர)யோதசியும் வித்யாரம்பத்துக்கு விசேஷித்துத் தவிரப்படும் எ—று. (உ௩)

End:

மங்கை குடங்கலை தேரு விடை [நஞ](நா)டிஞனல்லனு மற்றோர்
தங்குஞ் சிலைமீன் துலை . . டரிதனுடிற் கோளிலதேற்
செங்கண் விடைகுடஞ் சீயஞ்சிலை துலைசீவ னல்லன்
பொங்கு மீனதெட்கு ளீரமான தடியுறக் கொட்கா விடிலே

எ-து.—புதன் ஆறுமிட நல்லன்; ஒன்பதாமிடத்தொருகோளில்லையாகில்பதி ஞென்றுக்கு(ப்)பன்னிரண்டு பத்து; ஏழு எட்டுக்குச் சென்மம்; இரண்டுக்கை ந்து; (நா)லுக்கு மூன்று; இவ்விடங்களிலே வேறொரு கி[ற](ர)கமில்லையாகிற் புதனல்லன்; வியாழனிரண்டாமிட நல்லன்; பன்னிரண்டாமிடத்தொரு கிரகமில்லையாகில் பதினொன் . . கு எட்டு அஞ்சுக்கு; நாலு ஒன்பதுக்கு(ப்) பத்து ஏழுக்கு மூன்றுக்கு நல்லவிடங்களுக்கு இவ்விடங்களிலே வேறொரு கி[ற](ர)கமில்லையாகில் வியாழனல்லன். எ—று. (௱௮௫)

* * * * *

எ-து.—சனியுஞ் செவ்வாயு மூன்றாமிடநல்லா ; பன்னிரண்டாமிடத்தொ ருகி[ற](ர)கமில்லையாகில் இரண்டுக்கு ஏழு ; மூன்றுக்குச்சென்மமும் நாலுக் குப்பத்து ; அஞ்சுக்கு ஒன்பது ; எட்டுக்கு ஐந்து ; ஒன்பதுக்குப்பதினொன்று ; பதினொன்றுக்கு மூன்று ; பன்னிரண்டுக்கு ஆறு இவை நல்லவிடங்களில் வேறொருகிரகங்கள் இவ்விடங்களினு. . . .

(கு.பு.)—

இதில், யோகம், கரணம், குளிகன் முதலியவற்றை அறியும் விவரமும் ஜோதிட ஸம்பந்தமாகவுள்ள ஏனையபலவிஷயங்களும் சுருக்கமாகக் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. இந்நூலின் முதலிலும் இறுதியிலுஞ் சிலஏடுகளில்லை ; பல ஏடுகள் பாதி ஒடிந்துள்ளன.

R. No. 248.

Palm-leaf. 17⅞ × 1⅜ and 9⅜ × 1⅛ inches. Foll. 105. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1914–15 from E. R. Śrīnivāsarāghavācāriyar of Rāmēśvaram.

(a) ப்ருஹஜ்ஜாதகம், உரையுடன்.

BṚHATJĀTAKAM WITH COMMENTARY.

Foll. 1a—99b.

A famous and well-known treatise in Sanskrit on horoscopy by Varāhamihira followed by an explanatory work for work meaning in Tamil.

Breaks off in the 18th Adhyāya.

Beginning :

ஸ்ரீமதே ராமாய நம:.

மூர்த்தித்வே பரிகல்பித: (ஶஶி)ஶப்⁴ருதோ வர்த்மா புனர்ஜந்மநா(ம்) |
ஆத்மேத்யாத்மவிதாம்[க்ரது:](க்ரதுஶ்ச) யஜதாம் பர்த்தாமரஜ்யோதிஷாம் |
லோகானாம் ப்ரலயோத்பவஸ்திதிவிபு[ஶ்சா]நேகதா ய: ஶ்ருதௌ
வாசம் நஸ்ஸ ததாத்வநேககிரணஸ்த்ரைலோக்யதீபோ ரவி: ||

என்றது இந்த ஶ்லோகத்தினாலே இஷ்டதேவதையான ஸூர்[க்ரு](க்ரு)[ண]னை யனுஸந்தானத்தினாலே இஷ்டதேவதாநமஸ்காரம்.

ஶஶ[ஶ](ஶ்ரு)த: ஶோமதேவருடைய, மூர்த்தித்வே - திருமேனியாகை யாலே, பரிகல்பித: - கல்பிக்கப்பட்ட, அஷ்டமூர்த்திகளிலே ஒரு மூ[ர்](ர்த்) தி ஆகிறதென்று உபநிஷத்துக்களை (ச்)சாலவுதல், நல் வர்த்ம - வழி, புனர் ஜந்மநாம் - மீ[ண](ள)டு பிறவாத[ர்]க்கு, ஆத்மேத்யாத்மவிதாம் - ஆத்ம வித்துக்க[ளு](ளு)க்கு ஆத்மாவென்று கருதப்பட்டான். க்ரதுஶ்ச யஜதாம் - யஜநமென்(ன்ற)தற்கு க்ரது வென்றும், பர்த்தாமரஜ்யோதிஷாம் - தே வர்களுக்கும ஜ்யோதிஸ்க்களுக்கும் ஸ்வாமி என்று, லோகானாம் ப்ரலயோத்பவஸ்திதிவிபு:- லோகங்களுக்கும் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகளுக்கும் ஸ்வாமி யென்றும . . . . வென்று கருதப்பட்டான்.

(. . . . .)

த்ரைலோக்யதீ வாசம் நஸ்ஸ ததா[து]—வாக்கினைத்தருவானாக. (க)

ஸுதியோऽபி அல்ப[த்ய]ல்பபுத்தயோऽபி அல்பதியாம் ஹோராசாஸ்த்ர
ஜ்ஞானாய (ஸம்ய)க்ப்ராயஶோ பீஜதோ காலதஸ்ச பஹுஶாஸ்த்ரவிஸ்தரோக்தம் கு
ருஷ்வ | ஹோராகல்பே ஹோராணவே ப்ரகாமே ஹம்ஸோதஸ்யதராபோ |
ஸ்யஸம்ஹிதார்த்தவிசித்ரவ்ருத்த[க்ர] பஹுஸம்ஶாஸ்த்ரஸ்ய ப்ராரபே ||

என்றது, ஸுதியோ—மிக்கவும், அல்பபுத்தயோ—கூ(ரி)ய புத்தி யை உடையவர்களால், அல்பதியாம்—மி[கி](கு)ந்த புத்தியை உடையவர்களுக்கு, ஹோராசாஸ்த்ரஜ்ஞானாய—உதிக்கிறகாலம், செய்யும்ஸம் அறிவான் பொருட்டு, ஸம்யக்ப்ராயஶோ பீஜதோ பஹுஶாஸ்த்ரவிஸ்தரோக்தம் குருஷ்(வ) வி—ஸம்யக்[ள]ளோடும்கூடி [நா](தியாய) ஶாஸ்த்ரங்கள் பலபல (யாக)த் [ரை](கூற)ப்படிருந்த இடத்திலும், ஹோராகல்பே ஹோராணவே ப்ரகாமே.

End :

ஜாதகவேளவிதிவேளஸ்ரீகொடிநிரகோமேஹாரணாக்கொநீசகர்ம
கர்மஸுராஹாஸஸிகோவிஷாஜி—நயநம் ஸத்ய ராஜமோஷிஷ்யதே |
ஸத்ய—ஜ்ஜேயாயநவாநுநாயபாமகதீக்ஷாவிஷக்காராகோ
நீசோஜ்ஜகேவணிஹ்ருமஸ்யநவாஸ்வோஜாநுஹாமேஷ்ராக ||

என்றது—துலாத்தில் ஆதித்தியன் நிற்[க]கப்பிறந்தானுக்கு ப்ரேஷ்ய வேலை பண்ணியும் வழிநடந்தும் . . . . . ாரஞ்செய்தும் இழிப் பட்ட ஜாதியொடுணங்கியும் ஜீவிகரும். விருச்சிகத்தில் ஆதித்தியன் நிற்[க] கில்[ப]பிறந் . . . . யும் ஷ . . . . ஷ்காபபபட டயந்தை உடையனுகையும் ஶாஸ்த்ரங்களில் முடிகையும் . . . . வித்வானுமாய்(த்)தனவானுமாய், கொடியனுயும் வித்யாவிருத்தியை அடைந்துகூ . . . . . . யனுயிருக்கும். மகரத்தில் நீசனுமாய் மானியுமாய் இ[ழல்](ழி) தொழில்செய்தும் அல்ப தனனுமாய்ப் பரஸ்திரீகள் ப(க்)கலிலே . . . . . . யிருக்கும். (௩)

நீசோவபேகநயஹாமவரிவாகாஸ்வோஸ்தாயோஸ்ய
வணவிஹவோவநிகாஉகோதாஷே | நக்ஷத்ரோநவகந
வர்திவேவிஹாமேஷ்காதிஷேதவநிநாஸ்ரிதிநேஸயாதக்ஷே ||

என்றது—ஆதித்யன் கும்பத்திலே நிற்[க]கப்பி . . . . ஞயும் ப்ரஜாவாஞயும் ஸம்பத் பாக்யமும் அர்த்தஹீனனுமாயிருக்கும். மீனத்தில் நிற்கப்பிறந்தான ஜலயா . . . . . . ஶாஹவமும் சங்குமுத்துபட்ட வஸ்துக்களகொண்டு [கு](கொ)டுத்தும் ஸ்திரீகளால் தரிக்கப்பட்டிருக்கும் சந்திராதி . . . . ஶியிலே கூடியிருந் . . . . . . யாது மீனம்காலாக வகுத்தால் புருஷனுக்கு எவ்வளவுபிறப்பிலே. (௪)

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிடசாஸ்திரத்துப் பழைய நூல்களுள் ஒன்று. இதை வடமொழியில் இயற்றியவர் 'வராகமிகிரர்' என்னும்அந்தணர். இந்தத்தமிழ் வியாக்யானம் செய்தவர் பெயர் விளங்கவில்லை. முதலாவதாகிய இராசி

போதாதயாயம முதல 18-வதாகிய இராசி சீலாதயாயம 4-வது சலோகம் வரையில இநதபபிரதியில இருககிறது ஆகையால இதில இநநூல பூர்ததி பெறவில்லை

(b) நவக்கிரககுண முதலியன.

NAVAGRAHAGUNAMUDALIYANA

Foll 100a—105b.

A treatise in astrology giving the specific multiplicand associated with each of the planets and of the signs of the zodiac for making certain astronomical calculations.

Incomplete

Beginning:

குணசமுகம

[யி](இ)பபடித திரிகோணம [யே](எ)காதிபததயம சோ[தி](த)னை சோதி[சசு](தது) மிஞ்சின பாலை சோததிய சேஷம பால[யி](இ)ததனையென று [து](தொ)கை காணவும குணசமுகம

இராசி குணம கா[ற](ர)கன

. சோதி[சசுக](தது)கணடதில அநத அநத இராசிபபாலிருநததை(ச)சோதி[சச](தத)கபோ இருநததை இராசிகுணகாரகன ரிஷபம, சிஙகம மி வ பெருகக, மேஷம அலாம எ வ பெருகக, மிதுனம, விருசசிகம அ வ பெருகக, கனனி, மகரம ரு-வ பெருகக, தனுசு க வ பெருகக, குமபம மிக-வ பெருகக, மீனம மிஉ வ பெருக்க, கடகம ச வ பெருகக, ஆக[து](தொ)கை இததனையென றறியவும

கிரககுணகாரகன

திரிகோண ஏகாதிபததிய சோ[தி](த)னையான பாலிலிருநதராசிபபாலை, வியா[ள](ழ)னிருநதரா(ா)சிபடாலை மி வ பெருகக, செவவாய அ வ பெருகக, சுககிரன எ-வ பெருகக, புதன, ஆதிததன, சநதிரன, சனி இவாகளி ருநத ராசிப[ற](ா)லை ரு-வ[ப]பெருகக ஆக[து]த(தொ)கை இததனையென ற[ரி](றி)யவும

End:

வாககினி[லச](ற) செவவா யிருநதிட வரத வாககிலே னுதைய கேநதி [ரமாயத

தி[ற](ாக)மாயச சுடரோ டேகிடில வேண திரவிய மவனறனக குதவும

நோககுறி லதுவு முடனறி வாகும நவலுமோா முபபத எ மேலாயத

தாககுமோ ரருபத தளவு மிபபலனும சாததனற ணவதின மேலாய. (க)

[ள

மேலுரை யினபபே ரருளகள வந ததவும விதிநி[றி](ரி) யாணமுள வரையு சாலவும பொருளகை தறறிடா கெனவுஞ சாறற னு [றெ](ரி)ணடினிலெ டபா மாலவ ரிருககி லிவாகளி லொருவா வரி லவறவீடதே யாகிற [வற சீலமா முபப(த தி)[ெ]ரணடின மேல யோகத சுரமுண்ட யோனெனச சா [ததை](றதே).

(கு-பு.)—

இநநூல, கிரகஙகளின குணஙகளையும, இராசிகுணகாரகன முதலியவற றையும விரிவாககூறுவது இநதபபிரதியில இது முறறுபபெறவிலலை.

R. No. 249.

Palm-leaf. 9⅝ × 1⅛ inches. Foll. 175. Lines, 5-8 in a page. Tami Injured.

Purchased in 1915-16 from K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(a) தட்சிணாமூர்த்தி வசிகற் பட்சிணி, எண்பத்தொன்று.
DAKṢIṆĀMŪRTIVAŚIKAṞPAKṢIṆI, EṆPATTONṞU.

Foll. 1a—20b.

A work in 81 stanzas dealing with the philosophy and the philosophic thoughts of the Siddhas.

Complete.

Beginning:

பதுமமலர் பரனமு[ற]த மு[த்த](ற்ற)வாலை
ப(ை)றச்சியெனும் வசையுடைய சி[ரு](று)பெண் ணு(த்)தாள்
சதுமுகனு [தி](ரி)ருதயத்தில் விஞ்சை போல(ச்)
சகலருக்கும் மனோன்ம[ணி](ணி)யாய்த்தானே நின்று
முதுமறைபோ லருண குல மாதுமாது
முழுமதியா யாகாச முழக்க மாகிக் [சே[ற்](ர்ந்)துக்
கெதிமோ[ஷ](ட்ச)ம் வே[ணு](ண்டு)மெ(ன்)ப [ற](ர)த்தி[ல்](ற்)
கீ[ள்](ழ்)த்திசையை வே[ஞ](நா)க்கித் தவஞ்செய்தார் பாரே. (௧)

பார்மகனே மே[லதி](ற்றி)சையை யிருகா[லக்](ற்)கொண்டு
ப[த்தி](ற்றி)நின்று பதியம்மை பாங்காய்நின்று
காரில்குல கருணைவிள் மானே! கண்ணே!
கமலவல்லி! கல்யாணி! காம[றூ](ரூ)பி!
சீருடைய சிவபோதஞ் சத்திபோதந்
தீ[ற](ர்க்)கமுள்ள மா[ற்](ர்க்)கமடா! தேவிவாலைக்
கூ[ற](ர்)விழியி னடுவாங்கிக் கொண்டே நின்றுக்
கும[றி](ரி)யிவ ளாடிநின்ற கூத்தென் சொல்வேன். (௨)

End:

மயமான சோதியடா மவுனப்பிள்ளை
மந்தி[ற](ர)மோ [றக்ஷற](ரக்கர)த்தின் மகிமைப்பேற்று
நயமான நடுமையந் துவாத சாந்தம்
[ஞ](நா)தாந்தப் பேெ[ரு](ரா)ளியி ன[ண](ன)மையாலே
செயமான [ஞ](நா)தவிந்துத் திறந்தா னென்னச்
செப்பாதே யாதியந்தந் தி[ற](ர்)க்க மாகுஞ்
சுயம[ப]ான சம்புவெனத் தெளிந்து கொண்டால்
சுத்தமுள்ள பி[ற](ர)திஷ்[ட்]டைதோன்றுந் தானே. (௮௦)

தானவனாய் நின்றுதவஞ்செய்யவே[ணு](ண்டு)ஞ்
சற்குருவிட [ெ]தரிசினத்தைக் காணவே[ணு](ண்டு)ஞ்
பானமுத[றம] முண்டுபசி தீ[ற](ர)வே[ணு](ண்டு)ம்
பங்கயத்தின [ெ]தரி[சி](ச)னங்கள் ப[த்த](ற்ற)வே[ணு](ண்டு)ம்

[ஞ](நா)னவனும் நின்ற உப நிடத மா[ற](ர்)க்கம்
நற்கமல மாயி[ற](ர)த்தெட் டித[ளை](ழை)ப் ப[த்தி](ற்றிக்)
கோனருளா னின்றவனே நீ[ஞ](நா)னென்று
[க்]குருவிருக்குஞ் ச[ன்ன](ந்நி)தியைக் குவிந்து போ[த்தே](ற்றே).
(அக)

(கு-பு.)—

இந்நூல், சித்தர்களாற் செய்யப்பெற்ற வேதாந்த சாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. இதில், வாலை, குண்டலி முதலிய சத்திகளைப்பற்றி மிகுதியும் பாராட்டிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(b) ஆருதாரக்கட்டளை.

ARĀDHĀRAKKAṬṬAḶAI.

Foll. 21*a*—3?*b*.

Similar to the work described under R. No. 199(*i*), but this work is in prose.

Complete.

Beginning :

மூலாதாரஞ் சுவாதிஷ[ட]டானம் மணிபூரகம அநாகதம விசுத்தி ஆக கினைக்கு அப்பால் ப[ரு](ரா)சத்தி ; [யி](இ)தன விரிவு மூலாதாரமுதற்றல மெய்ப்பொருள்.

மூலாதாரமாவன :—காலெலும்பு [ற](இர)ண்டுங, கதிரெலும்பு [ரெ](இர)ண்டுங்கூடின விடம்; குய்யம்; குய்யத்துக்கும் குதத்துககும் நடுவே நாற் சதுரவிசேஷமா யொருபா[ளு](ழு)மாய தனுள்ளே திரிகோணமாய, அத னுள்[ஞ](நா)லுயித[ளை](ழை)யுடைய புஷபவட்டமாய அடப்பம பூபபோ ன்றிருக்கும்.

[யி](இ)ந்த[ஞலு](நான்கு) (இ)த[ள்](ழி)ல்நிற்[க]கும் அ[ஷ](ட்ச)[ச] ரமாவன :—வ. ச. ஷ. ஸ. ஆக-ச.

இதுக்கு(ச்) சுவாசம், சுளா. [ஞ](நா)ழிகை க-ககு கூ) ; [யி](இ)துககு [ஆ](அ)திதேவதை மகா[வ]கணபதியும் வலலபசத்தியு[மிருபப](ம்); நிற மாணிக்க வ[ற](ர்)ணம் ; திருமாலை செம்பு[ற](ர)த்தம் பூ[வு] ; விருக்ஷம் அத்திம[ற](ர)ம் ; வாகனம் மோஷிகா[று](ரு) ம் ; [ற](ர)ஷி அகத்திய மகாமுனி ; சத்தி, கிஅ [யி](இ)த[ள](ழ)ாடுங்கூடி ற்கு ; கி[ற](ர)கம் ஆதித்தன் ; ந[க்ஷ](ட்ச)த்திரம் அ[ஸ](ச)வதி, ப[ற](ர)ணி, கா[ற](ர்த்) திகை, [ரூக](ரா)கிணி, மிருகசீரிஷத்து முனனை[ற](ர) ஆக ச-க்கு [ரு](ரா)சிமேஷம் [றி](ரி)ஷபம். 2. [யி](இ)துககு(ப்) பூதம் பிரிதி[வு](வி). மந்திரம் ஓங்காரம் இவை மூலாதாரத்தில் நின்று சகலத்துக்கும் உற்பத்தி யாய்

End:

எட்டித[ன்](ம்)தன்னையும் வட்டத்தின்மேலிடு
எட்டித[ன்](ம்)தன்னிலே யவ்வாதி அவ்வீடு
எட்டித[ளு](ழு)ள்ளே யிருக்கின்ற அ[ஷ](ட்)சரம்
திட்டம தாகியே சிறிங்கென் றுகட்டிடே. (௯0)

இனி, சந்திரமண்டலமாவன · கோடிசந்திர உதையமானாற்போலே சிரசு நடுவே பொதிந்திருக்கும்; [யி](இ)(தற்கு) அ[முற](மிர்)த கலசமென்று பே[ரு](ரா)ம்; [யி](இ)தில் அ[முற்](மிர்)தம் அக்[க](கி)னி மண்டலத்தி[ல்](ற்) சொரிந்து நிற்கும். [யிது](இதன்)நடுவில் வகாக்ஷ[ற](ர)மு மாயாபீசம் பி[ற](ர)மபீசத்துடனே ப[ரு](ரா)சத்தி எழுந்த[று](ரு)ளி யி[று](ரு)ப்பள். இதற்கு(ப்) பிரமாணம்—

திருமந்திரம் :—
மே(னி) லத்தில் வேதகப் பெண்பிளை
மூலதிலத்தில் முளைத்தெ[ளு](ழு)ஞ் சோதியை
வலவெ[ளு](ழு)ப்பி யிருவருஞ் சந்திக்கப்
பாலனுமாவாள் டாராருந்தி(ச்) சொன்னதே. (௯௨)

ஆருதார[ெ]தரிசனத்தை(க்) குருசாமி முகாந்தரமா யறியவே[ணு](ண்டு)ம்.

(கு.பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 199(*i*) நம்பர் பிரதியினும் வேறானது. இந்நூலில், மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்கினை, அக்கினி குண்டம், ஆதித்த குண்டம் முதலியவைகள் சரீரத்தில் இன்னின்ன இடங்களில் உள்ளனவென்பதும், அவைகளுக்குரிய அக்கரங்களும், தெய்வங்களும் ஆகிய இவைகள் இன்னின்னவென்பதும் இவைபோல்வன பிறவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆறு ஆதாரங்கள் முதலியவற்றை விரிவாக அறிய விரும்புவோர்க்கு இது மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். இதை இயற்றிவர் இன்னாரென்று தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(*c*) பஞ்சாக்கர அகவல்.
PAÑCĀKKARA AHAVAL.

Foll. 33*a*—36*a*.

An exposition of the Pañcākṣara which is the well-known five-syllabled prayer formula relating to God Śiva.

Complete.

Beginning:

ஓம் அரகரா! சிவசிவா! ஆதிபராபரா!
பார்(ப்)பதிபரம! பரம! உனக்கே
வுமை ஓ[8] மென்ற அட்சரத் தாதி
தெரிடோ மென்னுஞ் சீர்பாதத்தானே!
உருவெளி யான உத்தமக் கொழுந்தே!

அருவெளியான ஆதி யனுதி!
ஓம் புரே[ரு](ரா)மான உகார[ரீ](ரீ)ஙகி[ரி](ரி)யே!
ஆம்புரே[ரு](ரா)மான வாதியனுதி!
சிவசிவமென்னுந் தெரிசனைப்பொருளே!
புவனுப[ப]தியே! போற்றி சிவாயநமவென்று
சிந்தித்தோர்[ற்](ர்க்)கபாயமறுகரு மறுகோணத்தி!
[சற்](ஷட்)கோணத்தி! சற்பாணிசசி! சொற்பாலத்த சூடசமரூபி
அங்குவேகங்கிஷ அங்கிரணந்தி!
சங்கீ சங்கிங்கம் சங்காமாசத்தி!
திரிபுர பவபவ! சியலொளி பவபவ!

End:

பேயே யாகிலும பெ[த்த](ற்ற)தோர் பிள்ளையைத
தாயே காக்கத் தானுனக்குப் ப[ற](ர)ம
அரனுன னுடைய அரு உரு[வா]சரணம்
சரணம் நமஸ்தே!
சிவகுரு வானதேவி நமஸ்தே!
புவனு? சவுந்தர போற்றி நமஸ்தே!
சகலபூதப் பிரே[ற](ர)த பசாசுபில்லி வஞ்[சி](ச)னை
சூனியம் நீககி என்றன் மனத்திலெது வேண்டியதந்
தந்து ரட்சித்த சவுந்தரித்தாயே!
வடிவாயுஞ் செல்வங்கொடுத்து(த்) திருவடி
வைத்தாள் சிவசிவச[ற](ர)ணம்.

பஞ்சாட்சர அகவல எழுதிமுகிந்தது. முற்றும்.

Colophon:

(கு-பு.)—

இந்நூல் பஞ்சாக்ஷரத்தின் விரிவைககூறுவது. இதை இயற்றியவா இன்னுரெனறு தெரியவில்லை. இந்தபபிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூல முடிந்த பினனா, "ஆதியாய் நமோகி" என்னுஞ் செய்யுளும், "ஆதியேபோற்றி" என்னும் செயயுளும் காணப்படுகின்றன.

(d) இராமதேவர் பட்சிணி.
IRĀMADEVARPAKṢINI

Foll. 37*a*—48*b*.

Same work as that described under R. No. 201(*b*) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடலாக்கின 201(b) நம்பா பிரதிபோன்றது. ஆயினும், இதில் "நோம்பான்" என்னும் முப்பத்தைந்தாவது செய்யுள்வரையில் (அபூர்த்தியாக) உள்ளது.

(e) மீனாட்சியம்மை அகவல்.

MĪNĀKṢIYAMMAI AHAVAL.

Foll. 49*a*—52*b*.

A poem eulogising the goddess Mīnākṣiyamman, the consort of God Sundarēśa, worshipped in the sacred shrine at Madura.

Complete.

Beginning:

பங்கையத்திருவே! பார்வதி யுமையே!
செங்கை[யி]மால் தங்கை! தேவிமீன[ஷ்](ட்)சி !
[பி](இ)ங்கிதப்பொருளே! எந்திழையாளே !
மங்களஞ் சி[ர](ற)ந்த மாதங்கி தேவி !
ப[ரு](ரா)ப[ற](ர)மான ப[ற](ர)ஞ்சுடர் விளக்கே!
நி[ரு](ரா)க[ற](ர)மாக நி[ன](னை)வினி லிருந்து
பு[ரு](ரா)த[ற](ன)மாக(ப்) புந்தியே யிருத்தி
முக்கோ ணத்தின் முனை[ர](ற)தனை(ப்ப)[த்தி](ற்றி)ச
ச[ர்க்](ற்)கோணத்தி[ல் த](ற்ந)லைவனைக்காட்டி

End:

சிறுத் தொண்டன் பிள்ளை சீ[ரு](ரா)ளன்றன்னை
ஆக்கித் தி[ண்ட](ன்ற)வரை ய[ளை](ணை)ந்த வானந்தி
அ[க்கிலா](ஞ்ஞா)னத்தை யலைய[வி](வை)த்து(ப்) புந்தியில்
மெய்ஞ்ஞா னத்தை விளங்கப் பண்ணுவாய்(ப்)
பாடம்படிக்க(ப்) பாவாண மசைய
[ஞ](நா)மெப்ரேஷூ? ரெழுந்தருவாய்
அரசிவ[ரு](ரா)ம ஞதீனம்பெருகி
விசையுட னிருக்க விருப்பமாய்(ப்) பாதம்
விளக்கொடி தனக்கு மினுமினும் பூச்சி போற்
றுனே தீ[ற்](ர்க்)க(த்) தமி[ழயு](ழாலு)ரைத்தேன்
[யெ](எ)ன்சொ[ல](ற்) பிழையை யிப்புவி(ப்) புலவோர்
புன்சொல் லானல் பொறுப்பது கடனே.

தலைவிளம்பிய அகவல்தான்ப(ட்ச)மாய்க்
  கோட்டபேர்கள்
வை[ய்]யகமெல்லாம் வரிசையாய்(ப்)படிக்க(ச)
செய்யமீ ன[ஷ்](ட்)சித் திருவடி சரணம்.

அகவன் மு[த்து](ற்று)ம் முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மதுரையில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ மீனாட்சியம்மையின் தோத்திர ரூபமாக அமைந்தது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. நடை மிகத்தாழ்ந்தது.

(*f*) பஞ்சாட்சரம்.

PAÑCĀKṢARAM.

Foll. 53*a*—61*a*.

In this treatise the meaning and significance of each of the letters of the Pañcākṣara are explained.

Complete.

Beginning :

பஞசா[ஷ](ட்)சரம் ப[ற](ர)ப்பிரமம் பவித்திரம் பாவவிநாசம். வித்து—மந்திரம். சிவமென்பது-ப[வு](வி)ததிரம் சிவலோகம் நமசிவாயமென்பது-பஞ்சா[ஷற](ட்சர)ம். விதித்தபடியிது. ப[ற](ரப்)பி[ற](ர)மம் [யி](இ)து முதல் ப[ரு](ரா)சத்தியாய்த் திரிகோண வண்ணமாய்ச் சிவாயநமவென்பது மந்திரம். நின்றபடி அ[ரி](றி)ய அகார உகார மகார விந்து [ஞ](நா)தங் கூடினது சிவாயநமவென்றது. இது மகாபாவங்களைச் சுடு[க்]கை. [யி] காலாக்கினியாக இவைபாற்ற சுரூபமாகக்கொண்டு விளக்குக் கனியும் நெருப்பும் தி[ரி]யு[ம்] மொளியும்போல் உள்ளடங்கி எரிகின்ற சோதிபோல நமசிவாயமென்கின்ற அஞசெ[ளு](ழு)த்தே நித்தி முத்தி சித்தி ப[ற](ர)கதி சிவலோகங்கொடுக்குமென்றது.

நகாரம் நித்தி ; மகாரம் முத்தி ; சிகாரம் சித்தி ; வகா[ற](ர)ம் ப[ற](ர) கதி ; யகாரம் சிவலோகம் என்றபடி யறிக.

End :

நகாரம் சந்திரவித்தை. மகாரம் ஈசுவரம். சிகாரம் சாதாக்கியம். வகாரம் சந்தியத்தியகாரம். சிவதத்துவத்தில் நின்றபடி ய[ரி](றி)க.

நகாரம் பி[ரு](ரா)ணவாயு மகாரம் அபான(ம்), சிகாரம் உதானம், வகாரம் வியானம், யகாரம் சமானம் தெய்வவரவில் நின்றபடி. [ஞ](ஆ)காரம்[ஞ](நா)கவாயு. மகரம் சிகாரம். கிரிதான் வகாரம். தேவதத்தன். (. . . . .) நகாரந் துரியாதீத[த]ம். மகாரம் துரியம. சிகாரம் சுமத்தி. வகாரம் சோபன(ம்). யகாரம் சாக்கிரம். பஞச அவத்தை நின்றபடி யறிந்துகொள்ளவும்.

(ரு-பு.)--

இந்நூல் பஞ்சாட்சரத்தில் ஒவ்வொரு அட்சரத்தின் பொருள் இன்னதென்பது முதலிய பலவற்றையும் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது மூற்றும் இருக்கிறது. இதைஇயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை.

(*g*) பரைதோத்திரம்.

PARAITŌTTIRAM.

Foll. 62*a*—67*a*.

In praise of the goddess Parā, a meanifestation of Śakti, to whom the eulogy is addressed.

Incomplete.

Beginning :

துதிவாணி வீரம் விசையசந் தானந் துணிவுதனம்
அதிதானம் சவ்பாக்கியம் போக மறிவலகு—புதிதான [வாள்
அறங்குலங் கல்விநோ[யி அ](ய)கல விந்தப் பதினாறுபேறுந்தரு
ம[திறை](துரைப்) ப[ரு](ரா)பரமே.

சீராறும் பூங்கமலத் தெள்ளமி[ற](ர்)தே ! சேயி[ளை](ழை)யே !
கா[ரு](ரா)றுமேனிக் கருங்குயிலே !—ஆரூறும்
வேதமூத லாகிநின்ற மெய்ப்பொருளே ! மின்னொளியே !
ஆதிப்[ரு](பரா) ப[றி](ரை)யே ! அம்பிகையே ! சோதியே ! [கே !
அண்டரெல்லாம் போற்றுகின்ற அரும்பொருளே ! ஆ[ற](ர)ணங்
எண்டிசைக்குந் தாயான யீ[ஷ்ப](சுவ)ரியே !—தென்றிசையில்
வந்தமி[ற்](ர்)தே யென்றும் மறவாம லேயிருக்குஞ்
சிந்தைதனி லேனோர்க்குஞ் செல்வியே !—அந்தமுள்ள
மாயோன் தனக்கிளைய வல்லியே ! மாமயிலோன்
தாயே ! ப[ரு](ரா)பரியே ! சங்க[றி](ரி)யே !—தூயவொளி
மண்ணுக் கயிலாய வா(ண்)மயிலே ! மகமேரு
பொன்னின் கி[றி](ரி)யுடைய பூங்கொடியே !

End :

—செம்பொன்வளை
செட்டிச்சி வை[ய்]கைதனில் வெட்டி மண்சுமந்த
ஓட்டச்சி விபூதித்[த்](தூ)ள(ண)த்தி !—அ[ஷ](ட்)டதிக்கு
முன்னே விளக்கொளியே !—விலையில்லாப்
பொன்னே ! நவமணியே ! பூங்கொடியே !—யென்னமுதே
மாணிக்க வல்லியே ! மாம[ற](ர)கதப் பிதுவே ?
ஆணிக் கனகத் தரும் பொருளே—(. . . . .
. . . .)—மெய்யருக்கும்
சித்திகொடுக்குஞ் சிவானந்தி—அன்பருக்கு
மு[ற்றி](த்தி)கொடுக்குந் த[ற](ர)ணிமூர்த்தியே !—எத்திசைக்குந்
தாயா னவளே ! தற்[ப்]பஸ[ற](ர)யே ! சங்கமற்று
ஆயா னடந் தம[று](ரு) மம்மையே !. . . . .

(கு-பு.)—
இது பராசத்தி விஷயமானது. நடைதாழ்ந்தது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

(*h*) இராமதேவர்சூத்திரம், எண்பத்தொன்று.

IRĀMADĒVARSŪTTIRAM, EṆBATTONṚU.

Foll. 69*a*—106*b*.

Same work as that described under R. No. 197(*h*) *ante*.

Complete.

Colophon :

வி[ல](ள)ம்பி௵ ஆனிமீ ௧௯௨ [யெ](எ)ழுதி நிறைந்தது ; குப்பன் ருசவு.

(கு-பு.)—
இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 197(*h*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும்

(i) திருமூலர் குருமுறை.
TIRUMŪLAR GURUMUṞAI.

Foll. 107a—109b.

This work seems to deal with alchemy. Although it is stated in the beginning that this work is also called Koṅgaṇar Naḍukāṇḍam, it appears to be different from the latter.

Incomplete.

Beginning:

ஆச்சப்பா செந்துவை யாண்மை சொல்வேன்
ஆர[ரி](றி)வார் சிவயோகி யல்லால் காணார்
வாசசப்பா அ[ரு](று)புள்ளி வண்ட தொன்று
மருவியதோர் குளஞ்சியடி நின்றவண்டு
காச்சப்பா குருவண்டு குழியில்வண்டு
கடுகியதோர் குருகுழல் சுழலவண்டு (?)
எச்சப்பா யெரிவண்டு க[ளு](ழு)தைவண்டு
இவையெல்லாங் குருமுறை[ர](ற)யா[ய]யெடுத்தவாறே. (௧)

வாறுகேள் வண்டுக்கு ளரிசி யுண்டு
ம[த்த](ற்ற)திலே யினங்கூட்டி யமைப்ப தொன்று
கூறுகே[ளயி](ளி)தின் வேகந் துருசுநீருங்
கொள்ளையிட்ட குருவிதுதான பேரனவீடு
தாறுகே[ளயி](ளி)தின் பெருமை தாயுங் காணாள்
ச(ாற்ற)ரி தென்றாலே சாற்றச் சொனனேன
தே[ரு](று)கேள் வண்[டு](டி)னு(டை) யரிசி பட்டால்
பேரண்டம் நீறியது பிளக்கும் பாரே. (௨)

End:

உண்மையென்ற குருவாலே யெல்லாம் நீறும்
ஓடு(கி)றது கொடி நட்டுமு [ஓச]பரும்வேதை
வண்மையினி(க்) குருவாலேயெலலா நீறும்
ஓடுறது கொடிமடடு [ஓச](முய)ரும்வேதை
வண்மையினி(க்) குருவாலே சூதங்கட்டும்
வாகாக வெட்டொ[ண்](ன்)றி லண்டம் நீறுந்
தண்மையிதன் வேகந் தங்க[ம]நீறுஞ்
சகலமெல்லாங் குருவாகத் தாயுமாமே.

வண்மை யென்ன செல்லுண்மை [ஞு](று)க(ர்)ந்துே[ஞ](நா)க
கொட்டது துறையிலே ே[ஞ](நா)க்[குறேஞ](க்றே)(நா)க்கே,

. . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. இதற்கு, "கொங்கணர் நடுக்காண்ட" மென்றும் பெயர் உண்டென்று இந்நூலின் முதலில் எழுதப்பெற்றிருத்தலாற்றெரிகிறது. ஆயினும், இப்பொழுது கிடைத்திருக்கும் கொங்கணர் நடுக்காண்டத்தினும் இது வேறானதென்பது ஒருதலை.

(*j*) வைத்தியக்குறிப்புகள்.
VAIDYAKKUṞIPPUKAḶ.

Foll. 110*a*—120*a*.

A treatise on medicine describing the method of preparing certain medicated oils and powders, etc.

Incomplete.

Beginning:

ஆடகம், தங்கம், பிரிவிண்ணிற் புண்ணிய[ற](ர)சம், சிவப்பு, சண்ட[ற](ர)சம், சாதிலிங்கம், பத்தல்[ஞ](நா)றும்பூ, கெந்திநரம்பு,'சத்தி, தாரம், மாலதேவீ, தாளகம், தேவீ, கெடிலாளு, சலவியிருமபூப்பட . . . அயம், [யி](இ)ரும்பு, அரவின்தோல், [ஞ](நா)கப்பட்டை, தாதுபி . . . . ஆதியிலே, குறநீ[ற்](ர்), குமரிகத்தானே, குறத்தியன்னம், வன்னி. (. . .)

துரிசி(ச்) சுன்னம்.

துரிசிபொறையில்லாத கட்[டீ](டி)யாய் வாங்கிப் பூலகதேனிலே எட்டு [ஞ](நா)ளைக்[கி](கு) ஊறப்போட்டுச [சி](ச)லத்தி[ல](ற்)க[ளு](ழு)விப் போட்டு[ற](ர)வியில் காய(வை)வத்து அரைமண்டலமான பிறகு,பிளிய[ற](ர) னைச் சாற்ற[ல்]லும் ஒரு விசை தவைத்து, சூரியபுடத்தில் (வை)வத்து.

End:

உப்பு(க்) கட்டு.

உப்புப் பலம்-க. குப்பைமேனி-சரியிடை சே[ற்](ர்)த்து அரைத்து உடனே வில்லேசெய்து காய(வை)வத்துக் கெசபுடம்போடக் கட்டிப்போம். [ய்](அ)துக்குச் சரியிடை சூதங்கூட்டிக்கொள்ளவும். அந்த உப்பில் வீ-க. சூதம வீ-க. [வி](வ)லாரியிலேயும் வெங்காரமும் [யி](இ)வை நாலும் கூட்டியரைத்துக் குகைபிடித்து அந்த(க்) குகைகருள்ளே பத்துத்துட்டு(வை)வத்து மேல்சில்லு (?) ந[ண்ஞு](ஞய்) மூடிச சீலே மண்செய்து முதல்புடம் எரு; ங, உ, புடம் எரு ச, ங; புடம் ஙா, எரு, ரு, ச; புடம் எரு, சா, ரு; புடம் எரு, எ போட்டு. . . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூலில் தைலங்களிற் சிலவும், பஸ்மங்களுட் சிலவும், பாஷாணகட்டு, லிங்கக்கட்டு முதலியவற்றிற் சிலவும் ஆகிய இவற்றைச்செய்யும் முறைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(*k*) அகத்தியர்முப்பூ, ஐம்பது.
AHATTIYARMUPPŪ, AIMBADU.

Foll. 121*a*—144*b*.

A treatise in fifty stanzas explaining the method of preparing Muppū, an ingredient considered useful for alchemy and medicine. It is attributed to Agastyar.

Complete.

Beginning :

மயமான முப்பூவின் மா[ற்](ர்க்)கந் தன்னை
வயித்தியத்துக் காதியாய் விரித்து(ச்) சொன்னேன
செயமான கணபதியுங் கந்தன்றானுஞ்
சிவனோடே பார்(ப்)பதியும் தி[று](ரு)வாணி தானும
நயமாக வெப்போது முன்னே [னி](நி)ன்று
நாமறிய முப்பூவை நயந்து காத்து
வயமாகச் சொல்லு[கு](கி)றே னன்பதுக்குள்
வயித்தியரே யெப்போதும் வணங்கிக் கேளே. (க)

வணங்குவ தாரையென்றால் குருவின் பாதம்
வாலை[யு]யொடு சிவன்பாதம் தி[று](ரு)வாணி பாதம்
வணங்குவது கணபதியுங் கந்தன் பாதம்
வாகாகப் பூசிக்க வரிசை யாமே
வணங்குவ தன்பதுக்குள் முப்பூ வப்பா
வாதத்துக் காகாது வயித்தியத்துக் காகும்
வணங்குவ தன்பதையும் வணங்க வே[ணு](ண்டு)ம்
வயித்தியத்துக் குறுதியப்பா வாதிகேளே. (உ)

End :

செய்யவே குருவதனை முடிக்க வே[ணு](ண்டு)ஞ்
செந்தூர மானவெல்லாஞ் செய்ய வே[ணு](ண்டு)
மெய்யவே தியானத்தி [லழு](லு)ரைக்க வே(ண்டு)ம்
உறவான பூரசமுறை யறியவே[ணு](ண்டு)ம்
மெய்யெனவே பிணிக ளெல்லாந் தீ[ற]ர்க்க வே[ணு](ண்டு)ம்
மேதினியி[ல் ப்](ற்) பெரியோரை வணங்க வே[ணு](ண்டு)ம்
பையவே கோபத்தை நீக்க வே[ணு](ண்டு)ம்
பண்டித[ற்](ர்க்) கிந்த முறைப் பகருங் காலே. (சக)

காலான [ை]வயித்தியத்தை பறுதியாகக்
கைம்முறை கடப்பாமற் கருவாய்ச் செ[யி](ய்)தாற்[ப்]
பாலான[த்]திறமுடைய பி[ற](ர)மனாவார்
பாரிலே வாழ்வதற்கு(க்) குருவு மாவார்
[செய]சேலான திருவுடைய[ச்] செல்வ ருவார்
சிந்தையிலே களங்கமறச் சித்த [ரு](ரா)வார்
நாலான மணிபெறுத்த பி[ற](ர)மன் சொன்ன
நலமுடைய முனிவர் மொழி [ஞ](நா)ம் முற்றே. (ருo)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், வைத்தியம் ஆகிய இவ்விரண்டின் விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. இதை அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்நூலின் இறுதியில் 'மூப்பூவிவரம்' என்னும் பெயருடைய நூல் இரண்டேடுகளில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(l) ரஸவாத நூல்.

RASAVĀDANŪL.

Foll. 145a—175b.

This work cannot be identified; but it apparently deals with alchemy. Incomplete.

Beginning :

பாரப்பா ெ[ஞ](நா)ருங்கியதோர் தாளகத்தைப்
  பக்குவமாய்ச் செந்தூரஞ் செய்யவேண்டி
ேந[ற](ர)ப்பா [ெ]கவுரியுடன் [ே]கந்தம்
  ெந[ற்](று)ப்பான வெடியுப்பு நிமிளைநாகஞ்
சே[ற](ர)ப்பா விவையெல்லாம் வகையொன் றுக்குச்
  செப்பு(கி)ே[ர](ற)ன் கழஞ்சுநிறை சே[ற](ர)க்கூட்டிப்
பே[ற](ர)ப்பா மைக்கெண்[ணெ]ணெய்ப் பூச்சா[த்தா](ற்று)லே
  பிற[ப்ெ] ஜலமாய்த் தானரைப்பாய்ச் சாமம்நாலே. (௱௪௪)

நாலதுவுஞ் சாமத்தி லரைத்த பின்பு
  நன்றாக வட்டுப்போல் வில்லை பண்ணிக்
காலான வோட்டில் வைத்துச் சிலைமண் செய்ய
  கனக்கவே யெ[ளு](ழு)சீலை செய்தபின்[ப்]பு
சூலான ஆஞ்செருவிற் புடத்தைப் போடு
  அப்பனே நீறியது செந்தூ ரிக்குஞ்
சூலான சூல்மிகுந்த கெற்பம் போலே
  சொலிக்குமடா வாதமீதி லின்னங் கேளே. (௱௪௫)

End :

திறமாகச் செய்தபின் புகல் சந்தரனுந்
  திறக்கமாய்த் தூருமட்டு மட்டமாக்கி
யுரமாக மணல்ப[ற](ர)ப்பி யதின்மேல்[க்]கேளு
  உலைபொருந்த வாய்வளைய மோட்டைவை[ய]த்துத்
திறமாக வதைச்சு[த்தி]ற்(றி)(க்) காய்ந்த பின்பு
  துறவுசெய்து கலசமுடிக் கரியைக்கொட்டு
உறமாகக் கிரிமேலே வ[ரு](ரா)ட்டியிட்டு
  உத்தமனே நீயிட்டு(த்) தியானஞ் செய்யே. (௨௫௯)

செய்யவே வயிரவனைத் தியானத்தோடுந்
  தீர்க்கமாய்ச் சத்தியையுந் தியானஞ் செய் நீ
வெய்யவே யிவர்களுடைத் தியானத்தாலே
  வெ[று](ரு)ண்டெழுந்து தைலம திரங்கும் பாரு
நய்யவே ச[ற்](ர)க்கெல்லாங் கரைந்து பொங்கி
  நா . . . .

(கு-பு.)—

நூலின் முதலில் 144-செய்யுட்களும், இறுதியிற் சில செய்யுட்களும் இந்தப்பிரதியில் இல்லை. இந்நூலின் பெயர் இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இது ரஸவாதவிஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்லுதலால் இப்பெயரிடப்பெற்றது. இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 201(a) நம்பர் பிரதியினும் வேறானது.

R.No. 250.

Palm-leaf. $13\frac{1}{4} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 142. Lines, 6 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(*a*) அகத்தியர்ஜாலத்திரட்டு, ஆயிரத்திருநூறு—முதற்கா ண்டம்—முந்நூறு.

AHATTIYARJĀLATTIRAṬṬU, AYIRATTIRUNŪṞU—MUDAṞKĀṆḌAM—MUNNŪṞU.

Foll. 1*a*—76*b*.

A treatise dealing with the preparation of certain pills, powders and other medicines for curing diseases. It contains 300 stanzas and probably forms the first Kāṇḍa of a work which is said to contain 1,200 stanzas on the whole. It is attributed to Agastyar.

Contains the first Kāṇḍa complete.

Beginning :

ஆயிரத்திருநூறு முன் னூலாய்ந்து முதற்காண்ட சூத்திரம்
பாயிரத் தொகுதியொன்று பாடிய வயித்தியபாக
மாயிரக் கவிமு[ன்னூ](ந்நூ)று முறைமைகரா [ணு](னு)ரைக்க யீன்ற
தாயெனக் குரைக்க யானுஞ் சாத்திய னூல்தானே. (?)
தானென்ற பொருளே யெங்குந் தாங்கிய மரமே யீசன
வானென்ற வெளியாய்நின்ற மயேசு[ற](ர) வாயு நாலோன்
மானென்ற பிரமன்வாணி வல்லபைக் கிடத்தேநின்ற
ஞானென்ற [கி](க)ணேச னன்பா லொன ? மென்றவெட்டங்காப்பே.
வட்டமே மேகநாதன் வடவைபுக் கமைந்தவாய்
உற்றிடன் கிரகிலேறி(ச்) செல்லும் பு[ரு](ரா)ணானந்தான
பட்டமே கட்டிஞற்போற் பார்வையிற் புகைச்சலாகி(க)
கட்டமே நோய்கடகெல்லாங் க[ற](ரு)மகாண் டத்தைப் பாரே. (௧)
பாரப்பா யிந்திரசாலம் பாடிய வயித்தி யோர்க்குக்
காரப்பா பூர்ண ஞானங் கட்டிய பூசை யோர்க்கும்
வேர[ம]ப்பா பெருநூலிது வுத்தம வித்தையாகுஞ்
சீரப்பா ரிதுகண்டால் தீட்சை சித்தரு மீய்ந்திடாரே. (௨)

* * * *

பூரணமே ! யேகதி[ற](ரா)மயமெய்ஞ்ஞான
போதகமே ! பரப்பி[ற](ர)மவெளியே ! யாதி
காரணமே ! சித்த[ரி](றி)வால் மூலவட்டக்
கணபதியே ! உன்மனத்தின் கருவே ! சோதி !
ஆரணமே ! ஆயிரத் திருநூறுபாடு
[அ](ம)கத்திய மா முனிக்குருவே ! அடியாய்த் தொட்ட
வாரணமே ! பி[றவ](ர)ணவமே யெந்தாய் !
வள்ளிமயில் தெய்வமகன் சரணங்காப்ப தாமே. (௩)

* * * *

முதற் காண்டங் காப்பு முற்றும்.

சீ[ற](ர்)தொறு மறை[ர](ற)ப் பிருந்த பாட[லக்](ற்)கெல்லாந்
தெளிவுபெற(ச்) செப்பியதோர் பெருநூ[ல்க்](ற்) கோ[ர்]வை
பா[ற](ர்)மீதி விலை சரியா(ய்)க் கொடுக்க மாட்டார்
பண்டிதம யோகிகளும் பல மென்று
மே[ற்](ர்) மீதி விட்ட விளக் கப்ப(ச்) சொன்னேன்
விள்ளாதே [னூ](நூ)விறுக் கென்றிடாதே
ஆ[ற](ர்)மீதிற் பெரும்வ[ளி](ழி)யா யுன்னைக் கா[ர்]ப்பா[ற்]
ரனுசரிப்பா ரடிவணங்கித் தொழுது திற்பார். (௮)

End:

குணமான சீரகத்தை(த்) தினமுந் தி[ன்னு](ன்னு)
கொடுப்பைச் சா[ர](று) கூட்டியுண்ணு
துளசிச்சா[தத்தி](ற்றி)ல் வலு விடங்க
ளில்லையடா வந்துபாரு
கனமாக விந்தில்லை யோமந் தின்றால்
கஞ்சாவி னுண்ணு கருதிப்பாரு
ரணமான [பி](ப)லனுண்டு [ன்](ந)த்தைச் சூரி
நாற்பது [னா](நா)ள் தின்றுவர விரையைத்தானே. (௨௧௪)

தானான சிவன்வேம்பு தின்றால் குட்டந்
தானதிருங் கடுக்காய்க்கு யோகங்கூடுந்
தீனு[னா](ன) நாகவல்லி விடத்தைத் தீர்க்கு(ந்)
திப்பிலிக்கு(க்) கபமறுக்குஞ் சித்தரத்தைப்
பூனைக்கஞ்சன்னி யகலும் புனலுஞ் சாகும்
புலம்புதல்போ மிஞ்சிக்கிம் புன்கா சகலதிரும்
மானாரை மயக்கிவைக்கு[னா](நா)ரத்தின்னெ[யி]ய்பால்
வல்லாரை பொற்[ச்] சிரத்தி அதிகப்பாரே. (௨௧௫)

அதிமதுரம் வாய்வதனையக[த்து](ற்று)மப்பா
அதில்வாச மேகம [அ]திசாரந் தீர்க்கு
மதிவச(ம்) பு காத்தகறும் வாசந் தீர்க்குஞ்
சூடிரக்குப் குணங் கொட்டாது
சதுரவே தன் வியாதி யக[த்து](ற்று)ம் விடத்தைக் கொல்லும்
தையலார் விரையோடுஞ் சம்போகியாது
மதிகெடுக்கும [மகு]தி(கொ)டுக்கும் வசம்பு வேகம்
வயித்திய[ற](ர்)க்கு(க்) கையிருக்க வளருந்தானே. (௨௧௬)

* * *

உண்டுபார் குருவுமுண்டு மருந்துமுண்டு
உலகமுண்டு [ன](ந)ன்மையுண்டுதவியுண்டு
கண்டுபார் சிவமுண்டு பூசையுண்டு
கருத்துண்டு வழியுண்டு விழியு முண்டு
தின்டுமுண்டு செய்யாதே குலையாகாதே
தீவினைக ளாகாதே சேடம் போக்காதே
பண்டுசொன்ன குருமுறை[ர](ற)யை நீவிட்டிடாதே
பண்டிதனே வயித்தியனுவிந்த முதற்காண்ட முற்றே.

(கு.பு.)—

இந்நூல், சிலந்தி, அரையாப்பு, மூலம், கண்வலி, மேகம் முதலிய வியாதிகளை நிவிர்த்திப்பதற்குரியமருந்துகள், தாளகச்செந்தூரம், கண்ணுக்குமாத்திரை, பவழபஸ்பம் முதலிய மருந்துகள் ஆகிய இவற்றைச் செய்வதைப்பற்றியும் உபயோகிப்பதைப் பற்றியும் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் முதற்காண்டம் மட்டுமே உள்ளது.

(b) கொங்கணர்தத்துவநூல்.

KOṄGAṆARTATTUVANŪL.

Foll. 77*a*—91*a*.

A treatise purporting to explain the truths of philosophy ; said to be by Koṅgaṇar. The author salutes Bhōgar in the beginning.

Incomplete.

Beginning :

அகண்ட பரா பரமான மூல[ஞ](நா)ய
 னடிதொழுது காலாங்கி பதமே போற்றிப்
புக[ண்டு](ன்று)நின்ற போகருடைப் பதத்தைப்போற்றிப்
 புகழ்வல்லோர்கள் பதத்தைப் போற்றி
தகண்டு நின்ற சரிதையொடு கிரியையோகந்
 தனி[ல் ப்](ற்) பெரிய ஞானமொடு [ஞ](நா)(லு)ஞ்|சொல்வேன்
நிகண்டு நின்ற படிசொல்ல வென்று[ல் க்](ற்)கூடா
 நேரான பூரணந்தா னேர்ந்த காப்பே. (க)

அப்பனே தத்துவத்தை(ப்) பி[றி](ரி)த்துநன்ரு
 யைவஞ்சாய்க் க[ண]ன்மத் தறியச் சொல்வேன்
அப்பனே தத்துவந்தான் பிரிந்துநின்ற
 ஆதிமுத லந்தவ[ெ](ை)ர தெரியச் சொல்வேன்
அப்பனே சித்தாந்த[ம் ெ](மி)ரண்டா
 யலைகிறதோர் தத்துவத்தை வகுத்துச்சொல்வேன்
அப்பனே அட்சரங்கள் முடிவைச் சொல்வேன்
• அலையாமல் [ஞ](நா)ல்பாதமு மறிவிப்போமே. (உ)

End :

எண்ணியந்த வத்துவிலே வெறுப்புவந்து
 இதமா(க)ச் சொ[ற்]ப்ப[ண](ன)ம்போற்'சத்தாய்த் தள்ளி
ஒளியந்த பூ[ற](ர)ணமே தானாய்க் கண்டு
 உத்தமனே தடைய[த்து](ற் ற)ந்தவடிவாகித்
தண்ணியந்த ரிலையல்லோ சந்தோஷ மென்பார்
 சா[த்துகு](ற்றுகி)றே ஞ[ற](ர)த்தி யென்று[க்]கண்டு[க்]கொள் · [ஞ
பண்ணியந்த குருசொல்லும் வேதாந்தத்தைப்
 பரிவாக·[ெ]வட்சியமாய்ப் பூ[ற](ர)ணந்தான் மூன்றே. · (க0)

மூன்றான பொருளையுந்தா னுண்மையென்று நம்பு
முயற்சித் திருக்[கு](கி)றதே ஆ[ற்](ர்த்)தியென்று சொல்லுவார்
நின்றான தானமென்ன சொல்லக்கேளு
நிலைத்துநின்ற குருவருளால்தாம்போதமென்றும்

* * * *

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயத்தைக் கூறுவது. இதைக் கொங்கணர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

(c) திருமூலதேவர்பாடல்—நூற்றுமூன்று.

TIRUMŪLADĒVARPĀḌAL: NŪṞṞUMŪNṞU.

Foll. 92*a*—105*b*.

Deals with the philosophy of the Siddhas with special reference to the five-syllabled prayer formula relating to Śiva. It is attributed to Tirumūlar.

Complete.

Beginning:

அறியதோர் நமசிவாய மாதி[யு](ய)ந்த மானதும்
ஆறென்று மூவர்தேவ ரென்றுரைத்த மந்திரஞ்
சுருக்கமான அஞ்செழுத்தை யுன்னிசொல்ல வல்லவன்
சீவனுர் பாக்கியந் தோஷபாவ மாகி தாரொாடவை
பெரியவோர்கள் செறியவோர்கள் பெறறகற்ற[ம்] போர்களும்
பேயனுய ஞேதுகின்ற பிழைபொறுக்க வே[ணு](ண்டு)மே. (க)

அஞ்செழுத் திலேபிறந் தஞ்செழுத்திலே வள(ர்)ந்து
அஞ்செழுத்தை யுச்சரித்த பஞ்சபூத பாவிகள்
அஞ்செழுத்தை யோரெழுத்தா யறிந்துகூற வல்லிராய்
அஞ்செழுத்தி (னி)ன்று நாத னம்பலத் திலாடுவார். (உ)

அம்ப லன்பு கொண்டது (ம)சையென்று லசையுமோ
கம்ப மத்த பா[லக்](ற்)கடற் கலங்கென்றல் கலங்குமோ
இன்பமற்ற யோகியே யிருளும்வந் தணு(கு)மே
செம்பொ னம்பலத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. (௩)

ஆடுகாட்டி வேங்கையை யகப்படுத்த வாறுபோல்
மாடைக்காட்டி யென்னை நீர் மதிமயகக லாகுமோ!
கோடுகாட்டி யானை[யே](ை)யக் கொண்டுரித்த கொ[த்த](ற்ற)வா!
வீடுகாட்டி யென்னை நீர் வெளிப்படுத்த வே[ணு](ண்டு)மே. (ச)

End:

வேதம் [ஞ]நாலும் பூவதாய் விளைந்த (வை)ந்தும் பூவதா[யி](ப்)
பாதமோரிலிங்கமாய்(ப்) பறந்து பூசை பண்ணினுல்
காதல்வந்து கட்டறுத்து கடல்துறந்து ஞானிகள்
ஆதியந்த முங்கடந் தறியவீ[டு](ட)தாகுமே. (௱௩)

நவ்வுமி[ெ]ரண்டுங் கால்களா[யி](ய்)
நவின்ற மவ்வும் வ[ய](யி)றதாய்(ச்)
சிவ்வுமி[ெ]ரண்டுந் தோளதாய்(ச்)
சிறந்த வவ்வும் வாயதாய்
அவ்வுமி[ெ]ரண்டுங் கால்களா[கி]
யெழுத்தை யொத்த மந்திரஞ்
செவ்வையொத்து நின்றதே
சிவாயம [அ]ஞ் செழுத்துமே. (௱௩)

சிவ வாக்கியம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. திருமூலர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் நூற்றுமூன்று செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக உள்ளன.

(d) சட்டைமுனிநூல்.
ṢAṬṬAIMUNINŪL.

Foll. 107*a*—114*a*.

This work also appears to deal with philosophy and is attributed to Ṣaṭṭaimuni.

Complete.

Beginning:

குருசுவாமி குருபாதந் தலைமே[லக்](ற்) கொண்டேன்
குருசுவாமி யுபதேசங் குறித்தேனையா
ஒரு மனுவு அடியேனுன் கே[ழ்க்](ட்)கவே[ணு](ண்டு)ம்
உத்தமனே பெற்றவனே உரைப்பேனையா
கருவென்ற மாயவில் லெடுத்து விட்டேன்
கருவடக்கக் கலையெழுப்பிக் காக்க வென்றால்
திருநின்ற நிலையெங்கே சொல்(வ) தெங்கே
திருக்கறுத் தென்குருவே செப்பு வாமே.

செப்பு[கு](கி)றே னப்பப்பா கேளுகேளு
செ[ந](ன)னமெனப் போ[யி](ய்)மாய்ந் திராதப்பா
முப்பிறவி தவம்பெ[த்து](ற்று)மூ[ன்று](ண்டு)தானால்
முத்திக்குஞ் சித்திக்கு முனிவ ராவர்
ஒப்புகிறேன் கேளாறு வின்ன(ஞ்)சொல்வேன்
உலகில்குரு வுபதேச முதவா தப்பா
[யி](இ)ப்பிறவி விட்டகுறை யெடுத்துதென்றால்
ஈடேற லாம் ஞான [ம்மெ](மெ)ய்து(ம்) பாரே. (௨)

End:

ச[ற](ர)ணமையா வென்குருவே ஆயிசேவாளால்
தானகக்கு மாதித்தன்போல் மானிடருயி[ர்](ர்க்)குந்
தா[ற](ர)ணியி லெழுத்தழிந்த செனனமெத்த வின்னந்
த[ற](ர)ணியிலே யெடுக்குஞ் செனனமெடுத்தினிதான்கோடி

யோகி[ற](ர)ணங்கண்ட'பனி போலேயென் வினைகளைந்தும்
கி[று](ரு)பர்கடா[ஷ](ட்)சத்தால் [ெ]கதிமோ[ஷ]ட்சமாச்சேசொன
மழியாதருளை யெனக்கெடுத்துக்[கு](கொ)டுத்தசு டரொளியே
பொன்னொளியே தொழுதேனய்யா [ச[ற](ர)ணம்.] (உக)

அய்யாவே யென்குரு[ண](நா)தா வுன்
ன[டு](டி)மைச[ற](ர)ணமா[வ]வதுனக்கேபாரம்
அய்யாவே சரணம் பொய்யருக்கு
மெ(ய்)ஞ்ஞானவாழ்க்கையிலேவந்து
பொய்யறுத்து மெ(ய்)ஞ்ஞானம் புகட்டி
வைததாய் ச[ற](ர)ணம்
வையகத்திற்[ப்]பக்குவ[ற்](ர்க்)கு(ப்)பிறப்பறுககவென்றே
வந்தவதரித்த குருமலரடியே சரணம்,
. . . .
கையிலேத்து குழந்தைகக்கத்தில் வைப்பாளும் கடனுனக்கே. (?)
(கு-பு.)— [(௩௦)

இந்நூல் ஞானவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. இதைச் சட்டை முனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(e) அறிவானந்தமாலை.
AṚIVĀNANDAMĀLAI.

Foll. 115*a*—117*b*.

A work in 12 stanzas on the Śaiva Siddhānta. It deals with the respective functions performed by the gods—Brahma, Viṣṇu, Śiva, Mahēśvara and Rudra.

Complete in 12 stanzas.

Beginning:

முந்திவரு தந்திமுக னடிபணிந்தே
மூலமதில்மேவுமய னரடி பணிந்தே
உந்திமணி பூ[ற](ர)க நெடுமா லடிபணிந்தே
ஓதுமணு கத ருத்திர னடி பணிந்தே
அந்தமில் விசுத்தி மயேசுர னடிபணிந்தே
ஆக்கினை சதாசிவ னடி பணிந்தே
வந்தவழி கண்டு வறி வானந்த[னு](நூ)லை
வகைப்படி விதித்தனர் பரத்தி னிலை கண்டே. (க)

சிற்பர மெனச்சொலு மதிற்[ப]ப[ற]ரமுமென்று
தேடுமறை நாலுமறி யாதபரத் துள்ளே
உற்பண சிவத்துவி முகித்த பறையென்று
ஓதுமிவ ராஞலவருக்கு மேலதிக மில்லை
அப்பறை[ற](ர) யளித்தசிவ மஞ்சுபுவி மீதே
அண்டபிண்ட மானநிலை யாருமறி யார்கள்
கற்ப[பி]னையி லு[த்த](ற்ற) வனு பூதிவிண வாலே (?)
காரணத்தி லுள்ளபடி கண்டுசெய்கு வீரே. (உ

End:

மூன்று பொரு ளான நிலை யிப்படிக்காணு[ன](ந)ர்
மொழிந்தனர் குருச்(ெ)சய வனுக்கிரகத்தாலுந்
தோன்றுவ.[துெ](தி)ரண்டதிக மில்லை யது வேதோ
சொல்லுமறி வானந்த னூலறிவி ஞரே
வேண்டுவது சொல்லிடினுங் கண்டுமதி கெட்ட
வீண ரறிவ[த்த](ற்ற)வர்கள் தாமுமறி வாரோ
துன்றுசுடர் மூன்றெனவுஞ் சொன்னபொரு ளென்றே
சுத்தசிவ மாடு முடல் சத்தியெனக் காணே. (௰௧)

என்றபடி, க[ன்று](ண்டு)தெளிந் திருப்பதுவும் ஞானம்
என்றுமவர் தன்னை யறிந் தாருமிவ ரென்னும்
விண்டபடி சத்தி சிவ[ம்ரெ](மிர)ண்டினையு மொன்றாய்
விதித்து நிலை நின்ற மெ(ய்)ஞ் ஞான நிலை மொனவாகும்?
ஒன்றுபடி நின்றவர் பிறப்பறுவ ரென்னும்
ஒன்றல்ல[ெ](யி)ரண் டெ[ன்]னு முத்தமர்க ளெல்லா
மன்றுலகில் வந்து புவி யாள்வரென வேத
மறை[ஞ](நா)லுமுறை[னூ](நூ)ல்கள் வரைந்திடுமிப் படியே: (௰௨)

Colophon:

அறிவானந்தமாலை முற்றும்.

(கு-பு.)—
இது, சைவசாஸ்திரங்களுள் ஒன்று. பிரமன் முதல் ஈசுவரன்வரையில் உளளவர்களின் சிருட்டி முறையைக்கூறுவது. இதில் பன்னிரண்டு செய்யுடகள் பூர்த்தியாக உள்ளன. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்நூல் இன்னும் அச்சிற்பதிப்பிக்கப் பெறவில்லை.

(*f*) அரன்பதிமாலை.

ARANPADIMĀLAI.

Foll. 118*a*—119*a*.

A eulogy on the god Śiva worshipped at Chidambaram. The expression Aranpadi (Śiva's place) occurs in the stanzas of this work which is, therefore, called Aranpadimālai.

Complete.

Beginning:

மூ[னு](ன்ற) மண்டல முட்டிய தூண்வழி
தானு மேறித் தனஞ்செய னுள்புகு(ந்)
தேனு(ம்) விட்டிடஞ் சொல்லவொண் ணாதெனில்
ஆணும் பெண்ணு மலியுமரன்பதி. (௧)

குட் டெழுத்தெனக் கூறிய வெட்டின்மேல்
சட்ட மிட்(டு)ச் சதாசிவ னுள்புக(த்)
தொட் டிடந் தெரி யும்மது சொல்லெ[ண](ாண)
அ[ஷ]ட்ட் யோக மளித்த வரன்பதி. (௨)

End:

ஆறுருடி யரன்பதி மாலையி[லக்](ற்)
கூறியிட்ட[க்]குறித்தலங்கண்டவர்
தேறி யுள்ளந் தெளிந்து நீர் தேனும் போல்
வேறுபட் டிரு வினையு மறுப்பரே. (௯)

* * * *

சிறந்த வாலையஞ் சித்திர மண்டபம்
நிறைந்த மாசபை நெருங்கியங் குள்புக(ப்)
பிறந்திடந் தெரியும்மது பே[ச)சொனுத்
துறந்த மாதவத் தய்ய (வ)ரன்பதி. (௰உ)

Colophon:

அரன்பதி மாலை முற்றும்.

(கு-பு.)—

பாட்டுக்களுடைய இறுதியடியில் இறுதிச்சீர் 'அரன்பதி' என்பதை மகுடமாகப் பெற்று, சிவபிரானது ஸ்தோத்திரரூபமாக அமைந்துள்ளது இந்நூல்; ஆதலால் இதற்கு இப்பெயர் இடப்பட்டதுபோலும். இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

---

(9) திசையறிமாலை.

DIŚAIYAṞIMĀLAI.

Foll. 120a—123b.

A short poem eulogising the different quarters of the universe.

Complete.

Beginning:

அண்டரு முனிவர்தேவ (ர)மரருந் தேடிக்காணு
கண்டரு மகிழ்ந் தளித்த கந்தனுர் கமல பாதந்
[தெ]ண்ட[னி](னி)ட் டி(ை)றஞ்சி யிப்பாற் றிசையறி மாலைசெப்ப
வண்டணி குழல்மா தேவி வந்துமுன் காப்ப தாமே. (க)

விளங்கிய வ[ண](ட)க்கு(த்)தெற்கு மேற்[க்]குநேர் கிழக்கு நாலுங்
களங்[கு](க)ம்ற் றுடலிற்கண்ட காரணப் படியே சொல்ல
உளங்குடி கொண்ட வீச (னு)தவிசெய் தருளும் நாளும்
வளம் பெறத் திசை பிறித்து மகிழ்ந்திட முரைக்க லுற்றார். (உ)

சந்தி வழங்குபோல் துலங்குமெரிட்டின மேலும்(?)
மந்திரனுர்கால்பீட மருவிட மமு[ர்]தகங்கைச்
சந்திர னுமெம் பொய்கை(த்)தலமது மேற்[க்](க)தாகும்
அந்திர சிதம்பரங்கண் டருந்தவர் தெளிந்து பாரீர்! (௩)

End:

(இ)டக்காம வங்கையென்று மியல்வலக் கையுச் சிட்டம்
(இ)டக்காங்கண்டெங்கே மெய்யுளே யறிவுள்ளோரே!
துடக்குமுச் சிட்டமற்ற தலைந்தவர் சிதம்பரத்தில்
அடக்கமொன் றுரைப்பதில்லை யம்பலந் தெளிந்து பாரே. (உ௭)

பரிந்திடுங் கலையே வாங்கும் பரிசுநேர் வெளியிற் சேர்ந்து
பி[றி](ரி)ந்திடும் பரிசுகண்ட பெரிய னூல ரின்னு(ந)ன்[னு]ருய்
சி[ர](ற)ந்திடப் பயன் விரிப்பன் செறியவ ரறிய மாட்டார்
அ[ரி](றி)ந்துரை செய்தா ரெல்லா மரசு பதி பெறுவ ரின்னம். (உ௮)

அறியு மறிக் கால (ன)மந்திடமு மாதியந்த மமர்ந் திடமுங்
பரியும் பரிக்கா[ல ச்](ற்) சிறந்திடமும் பார் வீ டுளதும் பளிங்கரையும்
எரியுங் குஞ்சிச் ச[ட்]டைமுடியு[ம் யி] (மீ)ரி[வ]ரண்டுந் திசையுளது
தெரியு மவரே திட முடையார் திசையறி மாலைக் குரை செய்வாள (உ௯)

(கு-பு.)—

இது, "சிதம்பரங்கண் டருந்தவர் தெரிந்து பாரீர் !" என்பதை மகுடமாக அமைத்து, திக்குக்களின் புகழ்ச்சி முதலியனவாறைக் கூறுவதாகவைத்துப் பாடப்பெற்றிருக்கிறது. இதை இயற்றியவர்பெயர்முதலியன சிறிதும் தெரிந்துகொள்ளக் கூடவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(h) ஆனந்தமாலை.
ĀNANDAMĀLAI.

Foll. 124a—127b

A eulogy on the goddess Ambikā or Pārvatī. The author is stated to be Kavirājapaṇḍita.

Complete.

Beginning :

வேதப் பொருளேவியந்தபர மானந்த[ப]
போதத் தமிழி னூல்புரப்பாயென மே(ற று)(த்து)குவாய் !
கோ[றறற](தத் த)மி(ழ்)முக் கொழுங் கனியே ! கனகநெகிழாக்
காத[ல் ப்](ற்) பிடி[த்]தருமென் காவனைய [க்]கைக் களிறே. (௧)

நா[ற](ர)ணமே ! நான்முகமே ! நன்ருய்ப்புரமெரித்த
கா[ற](ர)ணமே ! மாயக் கடலே ! ய[று](ரு)ட்சுடரே !
[பு](பூ)[ற](ர)ணமே ! யொன்றே ! புராதனமே ! யப்பொருளே !
ஆ[ற்](ர)ணமே ! யம்மே ! யெ(ஞ)னந்த நாயகமே ! (௧)

நீதி தனிற்[க]கடவுள் நீவகுத்த பல்லுயிரைப்
பேதித் தருள்சமையப் பிறிதேற்ற வேண்டி[த்தோ](ற்ரே)
சோதிக் கடவுளர்க்குந் தொல் மறைக்கு மெட்டாத
ஆதிப் பழம்பொருளே ! யெ(ஞ)னந்த நாயகமே. (உ)

மேல்வருத வொண்ணுத மெய்பகன்ற யோகியையுங்
கால்வருந்தக் கூடத் தாடல் கண்டு விட்டாய் நீயன்றே
பால்வருந்தப் பே[ரு](ரா)ழி பணிவருந்தப் பார்சடைகொண்
டால்வருந்தக் கண்டுயில்வா யானந்த[ஞ] (நா)யகமே. (௩)

End :

பேதாதி பேத வுயிர்பெற்ற வுன்னைக் கன்னியென்றும்
(வே)தா கமங்கள் விய[ன்று](ந் து)ரைத்த பே(தை)தமையோ
சீதார விந்த மதி(த்) தெள்ளமுதுக் குள்ளமுதே!
ஆதார மின்னொளியே ஆனந்த நாயகமே! (உச)
கானம் பயிலாதார் கவிராசன்ப[ா]ண்டிதன் சொ
லானந்த மாலை படித் தானந்த வாழ்வ[ரி](றி)வார்
வானம் புவனமழல் வாரிநில ம[ற](ர)க்கிடினு(ம்)
ஞான பரமகுரு [ஞ](நா)தரிடத் தெய்துவரே. (உரு)
ஆனந்தமாலை, முற்றும்.

(த-பு.)—

இந்நூல் அம்பிகையின ஸ்தோத்திரரூபமாக அமைந்தது. இதைக் 'கவி ராசபண்டிதன்' இயற்றினரென்று இறுதிச்செய்யுளால் தெரிகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(ι) நெஞ்சறிவிளக்கம்.

NEÑJAṞIVIḶAKKAM.

Foll. 128ι—142b.

Same work as that described under No. 189 of the D.C.S. MSS., Vol. I.

Complete.

(த-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 189-ஆம் நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 251.

Palm-leaf. 9¼ × 1⅝ inches. Foll. 206. Lines, 4—8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915–16 from K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(a) கம்பளிச்சட்டைக்கைலாயநாதர்சூத்திரம், இருநூற்றொன்று.

KAMBAḶICCAṬṬAIKAILĀSANĀDARSŪTTIRAM, IRUNŪṞṞONṞU.

Foll. 1a—50a.

A treatise dealing with alchemy and with the process of mixing certain ingredients useful for the purpose. It is attributed to Kailāsanādar.

Complete.

Beginning :

சூத்திர மோதுமுன்னே சொல்(கி)றேன் [கி](க)ணேசன் காப்பு
சாத்திரம் நிறைந்துபொங்கிச் சராசர மெங்குந் தானாய்(த்)
தோத்திரப் பொருளுந் தானாய்(ச்) சொல்வது மவுனம்[த்து](ற்றுப்)
போத்திரப்(?)பிறப்புள்ளான்(ருள்) பூரணங் காப்புத்தானே. (க)

*   *   *   *

கேளப்பா சவுக்காரஞ் செய்யும் வாதங்
கெடியான வுட்சரமோ படிதா னெட்டு
நீளப்பா கற்சுன்னம் படிதா [ன் யி](னி)ரண்டு
நேராகக் கல்லுப்புப் படிதா னொன்று
ஆளப்பா வமுரிபடி பதினா [ரு](று)க்கு[ள்]
ளாச்சரிய மிதையெல்லாங் கரைத்துவைத்துக
கேளப்பா சொல்லுகிறேன் பொழிலை வாங்கி(க்)
கு[மிர](முற)லைவ காய்ந்தபின்பெள் ளெண்[ணெ](ணெய்)வா
[சே. (ரு)

*   *   *   *

வங்கச்செயநீர்.

உறுதியென்ற தாளகத்தில் வீரஞ்சீனம்
உத்தமனே புழுகிட்டு வங்கத் தூட்டிப்
பெறுதியென்று [பொ](பு)டமபோட வங்கம் நீறும்
பேசாதே சொலவரிது வங்கத் தாண்மை
அ[ரி](று)தியென்ற வங்கத்தி[ல்ச்](ற்) சாரங்கூட்டி
ஆட்(டை)டயிலே வாருகிபோ[ல்ச்செ](ற்) சலமுமாகுஞ
சுருதியென்ற செயநீரைச் சூதகத் தூ[த்தி](ற்றி)ச்
சுடவைக்கச் சூதயது தோஷையாமே. (சுக)

End:

தானான சூத்திரத்தை யெழுதி மக்காள்
சாதகமாய்ச் சாத்திரத்தை வகைகொன்று
வானான கோசரத்தி லாடும்போது
வார்த்தைவந்தா[ல்ச்](ற்) சாத்திரமுஞ் சூத்திரமும்போச்சு
கோனான சின்மயத்தின் பிள்ளைநாங்கள்
குறியேது கைலாச மூ[ற்](ர்த்)தி வ[ற்](ர்க்)சம்
வேனான சூத்திரத்தி விருந்த தென்று
வேதாந்தி[க்] கருணையினால் விளக்கு முற்றே. (உாக)

(கு-பு.)—
இது, ரஸவாத விஷயமானது. "கைலாசநாதர்" என்பவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

(b) கொங்கணர், ஐந்நூற்றிரட்டு.

KOṄGAṆAR, AINNŪṞṞIRAṬṬU.

Foll. 51*a*—206*a*.
Same work as that described under R. No. 19 *ante*.
Complete.

(கு-பு.)—
இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக் 19-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 252.

Palm-leaf. 1¾ × 1⅛ inches. Foll. 138. Lines, 5—7 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1915-16 by M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

சட்டைமுனிநிகண்டு.

ŚAṬṬAIMUNINIKAṆṬU.

Same work as that described under R. No. 151(*b*) *ante*, but with many additional stanzas at the end which are indicated below.

Complete.

End:

பிசகாம னிலகண்ட ராந்தாளகம்
அசகா தொரு பல மயபா லெடுத்திடுக
சகத்ஞுகங காட்டுப் பலமொ[ண்டு](ன்று)
நசகாதங்கந் தாலொரு பலம்போடே. (எாசயக)

* * * *

பண்ணிடுஞ் சூதத்திற் பாச்சலாஞ் சார்வின்
பண்ணுடுஞ் சூதத்தி[ல்ப்](ற்) பலகோடி செந்தூரம்
பண்ணிடுஞ் சூதத்தி[ல்ப்](ற்) பண்பெதி யாடலாம்
பண்ணிடுஞ் சுண்ணமாம் பருஙக[ள](ழ)ங் காகுமே. (கூஉய)

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 151(*b*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. அதில் இல்லாத இடிதிப்பாகம் இதில் உளளன. மூலிகை முதலியவற்றின பரியா யப்பெயர்களையறிந்துகொள்ள இது மிக்க உதவியாக இருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது.

R. No. 253.

Palm-leaf. 11¾ × 1¾ inches. Foll. 165. Lines, 6—11 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(*a*) பிரமமுனிவைத்தியம்.

BRAHMAMUNIVAIDYAM.

Foll. 1*a*—138*b*.

This work deals with the method of preparing certain medicines. The diseases likely to be cured by them are also mentioned.

Complete.

Beginning:

சீர[அ]ருளான தேவர் தினமென ஞானசோதி
ஆரணிகொ[ணடை](ன்றை)சூடி ஆரளந்தாளைப்போற்றி
வானவர் ரிஷிகள் பாதம் வணங்கியே[ன்] வயித்திய[னூ](நூ)லை ;
க(ா)ர[ன](ண)மாகப் பாடக் க[ன](ண)பதி காப்புத்தானே. (க)

* * * *

பாடியதோ[ர் யெ](ரே)ன் னூலை(ப்) பதினெண்[ம] பேரும்
பார்(ர்)த்திட்டு மனமகி[ள்](ழ்ந்)து சித்தரெல்லாம்
பாடியதோர் வயித்தியமும் வாதமொடு ந[ண்டா](ன்றா)ய்(ப்)
பாடினார் கருத்திருவும் வெளியாய்ச்சொல்லித்
தேடியே சித்தரெல்லா[ம்] மெச்சிக்கொண்டு
செப்பினார் பிரமரிஷி யாகையாலே
ஊடியதோர் கருவெல்லாம் வெட்டவெளியாக
உரைத்திட்டா[ர்]ெ(ரி)ரண்டுசித்தர் தெளித்திட்டாரே. (ஈ)

* * * *

மேகராசாங்க லேகியம்.

ஆச்சென்ற மேகவகை யிருபதுந்தான்போக
அலை[ரயி](றகி)றேன் மேகரா சாங்கந் தன்னை
நீச்செ[ண்ட](ன்ற) விதுவல்லோ வுலகிலோர்க்கு
நிலையாது ம[த்த](ற்ற)தெல்லாம் நிசமாகாது
காச்செ[ண்ட](ன்ற) மேகரா சாங்க(ங்) கண்டால்
கடிதான நோயெல்லா மோடிப் போகுமே
சூச்சமென்ன [சு](சூ)ச்சத்திற் சூச்சமாகச்
சொல்லுகிறே[ர](ற)ன் மருந்துவகை சொல்லுறேனே[ந](ன).
(ச)

End :

ஈரப்பூலாவே[று](ர்) வெட்டிவந்து, சூரியனுலே போ[த்தொ](ற்றோ) லைச்சீவி யெருமைத்தயிர்[வு](வி)ட்டு, ந[ல்லா]ன்ரு(ய)ரைத்த, கால்படி தயிர்[வு](வி)ட்டுக் கலக்கி மூ[ணு](ன்று) நா[லு](ன்கு) ஆறுபொழுது [கு](கொ)டுக்கவும். வ[குத்து](யிற்று) உலை யு நிற்கும்.

இந்த [ெ](இ)ரண்டு முறை[ர](ம)யும் டாக்குதுரை வயித்தியம். அச்ச மில்ல(ா)மற் செய்யவும்.

* * *

வெ[ல்லி](ள்ளி)யீயம் அரைச்சேர் கொண்டுவந்து தொட்டாச்சுருங்கி யிலையை யரைத்து(க்) கவசங்கட்டி ஒட்டில் வைத்துககொண்டு (. . .) முன்சுத்திபண்ணின ஈ[ய]யத்தை மூ[ணு](ன்று) ரூபாய் துகைத்துக்கு ஒரு கு[ண்டு](ன்றி)மணி அ[வ](ள)வுபோட்டுக குகையில் உருக்க ஊதுக்கட்டி வெள்ளி ஆகும் . . . .

Colophon :

ராச மயேந்திரத்திலிருக்கும் வரதப்ப [ஞ](நா)யககர் கை[ய]முறை; சிக்கர் கோல ராசமயேந்திரம்.

(கு-பு)—

இந்நூலில், மேகராசாங்க லேகியம், சர்வாங்க ரோகத்துக்கு மகா த்வஜம், ஐன்னி ரோகத்துக்கு நசியம் முதலிய பல மருந்துகள் செய்வதைப்பற்றியும் தீரும் வியாதிகளைப்பற்றியும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதை இயற்றியவர் 'பிரமமுனி' என்பவர். இந்தப்பிரதியிதில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்னர், 8 வெற்றேடுகள் உள்ளன.

(b) போகர்சூத்திரம், நூற்றொன்று.

BHÔGARSÛTTIRAM, NÛṞṞONṞU.

Foll. 147*a*—165*b*.

This treatise purports to explain the process of making fire-works of different kinds.

Complete in 101 stanzas.

Beginning:

சொல்ல[ரி](றி)ய வல்லவை[ம](ப)கன் பா[த](க)த்தானைத்
துதித்துமே சுந்தரி(யே)கேளு
நல்லறிய பொட்டிலுப்பு பலமேநாலு
நவமான கெந்தகமோர் பலமே வொன்று
கல்லறிய கள்ளிசுட்ட கரிதா னொன்று
காரணு விழு மூன்றுங்கண் மைபோ வாட்டி
சொல்லறிய காகிதத்தின் கு[ள](ழ)ாய்க்குள்ளேதான்
சொருகியே அடைத்திட்டுச் சுருபம் பாரே. (௧)

பூவத்தி.

ப[ற](ர)ப்பா பூவத்தி[ப] பண்ணக்கேளு
பண்பான பொட்டிலுப்பு பலமே ஆ[ரு](று)
சீரப்பா கெந்தகமோ[ெ](ரி)ரண்டரைப் பலந்தான்
செப்பரிய கள்ளி[க்]கறி பலமொன் றேகால்
மூரப்பா மூன்றையுமே அரைத்து மைபோல்
மூனகண்ட தாண்டவாளப் பொடி யொன்று சேர்த்துக்
காரப்பா காகிதக் கு[ளாயி](ழாய்)க்குள் ளேதான்
காடவிக் கொளித்திட லுதிரும் பாரே. (௨)

End:

பாரப்பா வின்னம பூ வத்திகேளு
பக்குவமா முப்பெட்டுக் கந்தியொன்று
ஆரப்பா வின்னங் கறியொன்று மூன்றுமொன்றாய்
அரைத்திடுவாய் மைபோ லகலவேதான்
சேரப்பா வறப்பொடியும் [ஞு](நா)லுக்கொன்று சேர்த்துச்
செகமறிய பி[ச](சி)றியே சேர்த்துவிட்டாற்[ப்]
பூரப்பா பூவத்தி யாகும்பாரு
பூப்போலே யாகுமென்று புல்கினரே.

புல்கினேம் பரவித்தை புதுமைசெய்யப்
புலவோர்க ளிதைப்பார்த்துப் பொருத்துக்கொள்ள
நல்கினேம் நன்றாக வணக்கஞ்செய்து
நகையாமற பி[ளே](ழை)பொறுத்து நாயேன்மீதிற்
சொல்கினே[ம்] மிம்முறையே பிரகாசமாக
சூட்சமுள்ள பெ[றி](ரி)யோர்கள் தயவுசெய்வீர்
கல்கினேம் யான்பொரு சுகமேயென்று?
பாடினேம் பாட்டு நூற் றொன்றுமுற்றே. (௱௧)

(கு-பு.)—

இந்நூலில், பூவத்தி, மத்தாப்பு, அடுக்குவிருசு, வெண்சாமரை, ஆகாச பாணம், சக்கரபாணம், வெடிமருந்து, நட்சத்திரபாணம், இருப்புக்குழல், அநுமந்தவிருசு முதலியவற்றைச் செய்யும் முறைகள் கூறப்பட்டுள்ளன இதைப் 'போகர்' இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 254.

Palm-leaf. 9 × 1¼ inches. Foll. 235. Lines, 5—8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(*a*) சுந்தரானந்தர்சூத்திரம், இருபத்தைந்து.

SUNDARĀNANDARSŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Foll. 1*a*—3*b*.

Same work as that described under R. No. 8(*c*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 8(*c*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. இது சுத்தமான பிரதி.

(*b*) சுந்தரானந்தர்பூசாவிதி.

SUNDARĀNANDARPŪJĀVIDHI.

Foll. 4*a*—11*b*.

On the drawing of mystic diagrams representing the goddess Pārvatī and God Subrahmaṇya and on the conduct of the worship of these diagrams. The work is attributed to Sundarānandar, son of Koṅgaṇar and desciple of Bhōgar.

Complete.

Beginning :

ஆதிபரா பரையான மூலநாயன்
    ஆறுமுகன் பாதத்தை யன்பாய்ப் போற்றி
வீதிநடு வீதிதனி னின்றசோதி
    விளங்குகின்ற சரசுவதி[யாள்] பாதம் போற்றிப்
பாதிபிறை வீடதிலே யம(ர்)ந்த மாறன்
    பாரிலெட்சுமி பெண் டன்[ம்] பாதம் போற்றிச்
சோதிமய மாகிநின்ற பூசைதன்னை(ச்)
    சொல்லவே [வெ]கணபதியின் பாதங் காப்பே.

கேளடா நவகோணந் தன்னை நன்றாய்க்
    கீறுவே னாறுமுகம் பாதம் போற்றித்
தாளடா யிடைரேகை கு[ரு](று)க்கேகீ[ள்](ழ்)
    சா[த்து](ற்று)கிறே[ஜ](னெ)ருநெனீளமப்பா

.வாளடர் பிங்கலையின் ரேகைக்கீ[ளே](ழே)
    வயணமாய் நாலுநெல்லு நீளங்கீறு
நீளடா சு[ளி](ழி)முனையின் ரேகைகீற
    நிகளத்தி ரென மூன்று நெல்லு நீளங் கீறே. (௧)

End:

யோகத்தைப் பார்த்தபின்பு ஞானம்பாரு
    நு[ன](னு)கக[ெ]ம[த்த](ற்ற) வென் மகனே ஞான தீட்சை
வேகத்தைப் பா[த்த](ர்த்த)பின்பு கற்பமுண்ணு
    வெகுசு[று](ரு)க்கா யறுசுவையுங் க[ள](ழ)ற்றிப்போடு
பாகொ[ற்ற](த்த) கொங்கணரு மென னுடைய தந்தை
    பாடி[நா](ஞ)ரிவருந்தா (ஞெ)ன்றுபோலே
சேகொ[ற்ற](த்த) வம்முறைக்குக் கற்பங்கொண்டு
    செகசால மா[ற்](ர்க)க மெல்லாஞ் சேரத் தள்ளே. (௰௫)

தெள்ளியே மலைகளிலே செல்வதற்குச்
    சாரணைக் கேற்றதொரு குளிகைபண்ணி
யள்ளியே மலைகளிலே நடந்து
    தெட்சிணாமூ[ற](ர்த்)தி[ப்] பொதிகை தனிற்கண்டுசேவி
மள்ளியே நாணிருந்தேன் மகேந்திரத்தில்
    மைநதனே வந்(தெ)னைக் கண்டுசேவி
வள்ளிதனைக களிப்பென வா[ள](ழ்)வை யீவேன்
    மகத்தான நவகோண பூசைமுற்றே. (௰௬)

Colophon:

சுந்தரானந்தர் பூசாவிதி முற்றும்.

(கு.-பு.)—

இது, முருகக்கடவுள், பார்வதி முதலியவர்களின் சக்கரங்கள் எழுதி பூஜைசெய்யும் விவரத்தைக் கூறுவது. போகரது சிஷ்யரும் கொங்கணரின் குமாரருமான சுந்தரானந்தர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(c) சுந்தரானந்தர் தீட்சாவிதி, ஐம்பத்தொன்று.
SUNDARĀNANDARDĪKṢĀVIDHI, AIMBATTONṞU.

Foll. 12*a*—22*a*.

On the practice of Yōga after proper initiation, as being a necessary preliminary to the attainment of success in converting baser metals into precious ones. The work is attributed to Sundarānandar who salutes Kailāsamūrti and Agastyar.

Complete.

Beginning:

ஆதியந்த மூந்தாண்டி யொளியுந் தாண்டி
    யடைந் திருந்த சிவசத்தி பாதங் காப்பு
ஓதியந்தப் பி[ற](ர)ண வ[ற்று](த்து) ளமர்ந்து நின்று
    உற்றுணர்ந்த வற்புதன்[தன்]றன் பாதங் காப்புச்

சாதியந்த மாலயனுந் தேடிக்காணுச்
 சதாசிவனார் மவுனமது தனது காப்பு
வீதியந்த ஆதார முன்னிருந்த
 விநாயகனும் வல்லபையும விதியுங் காப்பே. (௧)

பாரப்பா செல்லுகிறேன் தீட்சை யோகம
 பண்பான காயத்தி[றி](ரி) பி[ரு](ரா)ணாயாமம்
நேரப்பா புவனையு(டை)ட யாட்டைத் தொட்டு
 நிலைநிறகக் கற்ப முறை பீசத்தோடு
சேரப்பா பதினெண்பேர் பாதந் தன்னைத்
 தினம் பணிந் தாறுமுகர் பாதம் போற்றி
ஊரப்பா விருந்துகொண்டறிவினாலே
 உரைக்கிறேன் மன்மதனார் வலையைப் போக்கே. (௨)

End:

பாரப்பா யோகமது செய்தா யானால்
 பரிவான வாதமது பலிக்குஞ் சித்தி
நேரப்பா செய்யாவிட்டால் வாதமில்லை
 நி[ன](னை)வாலே சுட்டலைந்தார் பலியாதொன்றுஞ்
சாரபபா யோகத்தாற்[க்] குளிகை சித்தி
 தப்பாது சாரணையைத் தீர்ந்துகொண்டு
ஆரப்பா பொதிகையிலே யேறிச்சென்று
 அக[ஸ்](த்)தியரைத் தெண்ட[நி](னி)ட்டுமெரில்(?)[ச்]செல்லே. (௫௦)

செல்லப்பா கயிலாச மூர்த்தியங்கே
 சிறந்திருந்தார் தெண்ட[நி](னி)ட்டு மயேந்திரத்தி
னல்லப்பா வாயிரம் பேர் சித்தரோடே
 நானிருப்பேன் வந்து தெண்டம் பணிந்தா யானால்
கல்லப்பா காயசித்திக் கேற்ற கற்பங்
 கனக்கவுண்டு தருவேனுன் சித்தனுவாய்
அல்லப்பா வெனையாண்ட கயிலாச மூர்த்தி
 அருளாலே சொல்லி வந்தேன் தீட்சை முற்றே. (௫௧)

Colophon:

சுந்தரானநதர் தீட்சை விதி முற்றும்.

(கு-பு.)—
இந்நூல் ரஸவாதகம், ஞானம் ஆகிய இவற்றிற்குரிய தீட்சை விதியைப்பற்றிக் கூறுவது. "கயிலாசமூர்த்தி"யின் சிஷ்யராகிய "சுந்தரானந்தர்" இயற்றினாரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(*d*) சுந்தரானந்தர்ஞானம், ஐம்பத்தொன்று.
SUNDARĀNANDARÑĀNAM, AIMPATTONṚU.

Foll. 2[illegible]*a*—31*b*.

On the philosophic wisdom of the Siddhas: said to be by Sundarānandar, probably the same as the author of the previous work.

Complete in 51 stanzas.

Beginning:

பூ[ற](ர)ணமு மாதார புவனஞ் சூட்சமம்
  பொறியறிந்து சுழியினின்ற ஐயர் பாதங்
கா[ற](ர)ணமாய்ப் போ[த்தி](ற்றி)செய் தசலை நீக்கி(க்)
  கண்ணொளியாய் விண்ணொளியைக் காணவேண்டி
வாரணமா [ய]முகத்தோன் (ற)ன் பாதந் தன்னை
  ம[ண](ன)தில் வைத்து நிராமயத்தின் பாதம் போற்றி
ஆ[ற](ர)ணமா மகத் தீசர் பாதம் போற்றி
  அறை[யு](கி)றேன் ஞானந்தான [மயி]றை(கி)றேனே. (௧)

* * * *

அழிந்து தென்றுவீட்டி னிடை மகிமைசொல்ல
  ஆராலு முடியாது ரிஷிகள் சித்தர்
தெளிந்து கொண்டு மாயத்தை யடித்த(த்)தள்ளிச்
  சீர்விட்டுப் பூசை பண்ணித் தினந்தா னப்பா
வழிந்தோடு மதியமு[ற]தந் தன்னையுண்டு
  வாசியென்ற குதிரையுடை மேலே யேறிக்
கழிந்தோட வொட்டாம[ல்] லெட்டி[ரச](ற்)செத்துக்
  கைம்முறையாய்த் தளமாறுங் கண்டார் பாரே. (௩)

End:

தள்ளப்பா கற்பமுண்டால் [ப]த்தியங்க ளில்(லை)த்
  தயவான பத்தியம் நீ வை[ய]த்தா யானால்
உள்ளப்பா மறுபடிதா [ன]னென்று[ம]மாகா
  துத்தமனே பத்தியம் நீ வைக்க வேண்டாம்
தள்ளப்பா விந்து வங்கே [ெ]சனிக்கும்போது
  தலமான பத்தியங்[ே]க[ா]ளுண்டோ சொல்லு
அள்ளப்பா கயிலாச [மூற](ர்த்)தி சொன்ன
  அதீத மென்ற மவுனவித்தை யரிதுதானே. (௫௦)
அரிதப்பா வென்னைப்போலே பட்டபாடு
  ஆர்படுவாரற்புதா னந்தன் வந்து
அரிதப்பா வென்று சொல்லி மவுனஞ் சொன்ன
  ரவரைப்போ லுலகத்தி[ல்ச்](ற்) சித்தர் காணேன்
அரிதப்பா கெவுனவரை யோடி மீள்வா
  ராச்சரியம் போதகத்தைப் டானஞ் செய்வார்
அரிதப்பா வாறுவரை கண்டு மீண்டார்
  அற்புதா னந்தினுடைப் பதந்தான் முற்றே. (௫௧)

Colophon:

சுந்தரானந்தர் ஞானம், எழுதி முடிந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. இதை இயற்றியவர் "சுந்தரானந்தர்" என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(e) அகத்தியர்ஞானம் முதலியன.
AHATTIYARÑĀNAM MUDALIYANA

Foll. 35*a*—44*a*.

Similar to the work described under R No. 192(*h*) *ante*. This work is sub-divided into Ahattiyar Ñānam 1, 2, 4, 6 and 17.

Beginning:

கம்பத் தெழுநததோ கடை யெழுநததோ
  கால மெலலாங கடந தெழுநததோ
உமபாக குரிய உயி ரெழுநததோ
  ஒருகா லிருகா லுயி ரெழுநததோ
செமபொற கிரியைச சோந தெழுநததோ
  சோநதோாக கெனறு மருள புரியும
அணடததோாட்(ச)ாததை யொரு மாலையா
  அகர முதலவ வெழுத தெனறா. (க)

End:

தெளிநதிடவே வே[ணு](ணடு)மெனறு தாயபத்ததில வைத்தத
  திவவிய முளள பாததிரமோ ரைநதும வைததுக
கு[ஞ](ளிா)நதிருநத வனனமோ டணடஞ்சததிக்
  கொததோடே யடங்கிலபுங கூடவைததுப
பளிஙகொளிபோ (னி)னற வறகுபடழமுந தேஙகாய
  பாலொடு தேன கருமபும . , பூசிபபாிய (கச)
பூசிபபாய தூபமொடு தீபங காட்டிப
  போககோடே யெட்டெ ழுததா எ[ற](ாச)சனையே செயது
நேசிபபா யுபசார மனைகளு செயது
  நிட்டையுளள தாயபததனை நினைவில வைததது
வாசிபபாய கோததிரஙகள கோடாகோடி
  மனோன ம[ணி](ணி)யே ! மாதாவே ! மலையின கணவனே !
ஆசபடா யதின பிற காததா டநத
  வானநத பூரண ! தி னருட்)ா முத ிதே. (கஎ)

(கு-பு.)—

இநநூல ஞானவிஷயமானதெனறு தோறறுகிறது அகததியா இயற றியதாகச சொலலபபடுகிறது. இநதப் பிரதியில, அகததியர் ஞானம 1, 2, 4, 6, 17 முதலியன அடஙகி இருககினறன

இதன பினபு வெறறொனறு உளளது

(f) அகத்தியர்யோகம், பதினாறு.
AHATTIYARYŌGAM, PADINĀṞU

Foll. 46*a*—51*b*.

Same work as that described under R. No. 149(*h*) *ante*. This work seems to be also called Ahattiyar Rājayōgam.

Complete in 16 stanzas.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 149 h) நம்பர் பிரதிபோன்றது. "அகத்தியர் ராஜயோக" மென்பதும் இதற்குப பெயரென்பதை இந்நூலின் தலைப்பில் எழுதி இருக்கும் வாக்கியத்தால் அறியலாகும். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(*g*) அகத்தியர்சூத்திரம், பதினாறு.

AHATTIYARSŪTTIRAM, PADINĀṞU

Foll. 53*a*—57*a*.

A work in 16 stanzas dealing with the Yōga of the Siddhas and medicine : said to be by Agastyar.

Complete.

Beginning :

ஆடு மணி யம்பல நெஞ்சி[றி](ற்)பின்
றாடுங் கலை(யி)[ெ]ரண்டு மேநாசி—நடுத்
தோடுந்(த)[தி]சவா [யி]யுகக ளெண்பதிலும்
பாடுஞ் சிவராசர் பதம்பணி வோம்.
பணியுஞ் சிறு காவியமா யிரம்பண்
டணியும் பதினாறி [றி](னி)றனுல் பிறிவாய்?
மணியுஞ் சிவவிண்ணுளே நண்ணுவாயக்
கணிலுந் தெரியாத வனுக கணுவே. (உ)
அணிவுக் கணுவாகிய வம்பரமே [க]
கறுவுக் குருவான கட்[ச] சுழியே[லத](ற்)
[த](ம)ணுவுக கிரங்காத சதங்கை தொளித்
துணிவுக் குருவான சுடர்க கனியே. (ங)

End :

தேறவேசினு[ரு](ரா)ச டோகங்கேளு
திரட்டியே சொல்லுகிறேன வெளிதா னப்பா
தேறவே வெளியலுருச் சமைத்துக் கொள்ளு
சின்மயத்தின்[ற](ர)சந்திரட்டிக குளிகைசே(ர)த்து
ஏறவே சாரணைகள் [க]குருவா[லக](ற்)கேளு
எவ்வளவு தனங்கேட்டா லீந்து நில்லு
கூறவே கூறவே தாருமென்று கேளாதே
நீக்[குரு](கூறு)மனதுநோகாமல்கொளவுா யெழுத்தே. (கசு)

(கு-பு.)—

இந்நூல் யோகத்தையும் வைத்தியத்தையும் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. பிழைகள் மிக அதிகம்.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(h) அகத்தியர் உபதேசஞானம், ஐம்பத்தொன்று.

AHATTIYAR UPADEŚAÑĀNAM, AIMBATTONRU.

Foll. 59*a*—71*b*.

This work deals with the philosophic wisdom of the Siddhas and with the Mantras and magical collyriums for charming people and bringing them under one's control. It is also attributed to Agastiyar.

Complete in 52 stanzas.

Beginning:

அரியான முதலெழுத்தை யறியமாட்டார்
  அப்பாலும் நகர்பட் டணத்தைக் காணார்
அரியான முதலெழுத்தே சிவமுஞ் சத்தி
  ஆச்சரியம் நகாரமடா பூமியாசு
சரியான பதி[ந](ன)ட் டெழுத்துக் கெல்லாந்
  தானந்த மாதியென நின்ற தாலே
விரியாமல் விரிந்து பரப் பி[ற](ர)ம மாகி
  வேதாந்த [ச்]சாத்திரமாய் விளங்குந் தானே. (௧)

தானதுவே தானாகத் தனித்துக் கொண்டு
  தான்செய்யுந் தொழி[ற்](று)னே தானுமென்று
தானதுவே நா[நீ](னீ)யென றதனைத் தானே
  தான்பா(ர்)த்துச் சூட்சுமநிலை தன்னைக் காண
தானதுவே தானவனாய் நின்ற நாதன
  சங்கற்பம் ரசகற்ப (ம)றிந்துகொள்ள(த்)
தானதுவே நாங் குறியாய்க் குறித்த பே[ற](ாக)கு
  நாதாந்தப் பொருளறிவா யென்னு வானே. (௨)

End:

கொளளவென்று வி[ன்னூ](ந்நா)றைம்பத்தொன்று
  குறியறிவாய்ப் பாரு நீ தானே கொளளுங்
கொள்ளென றுனையடித்துப் பாலைபபோட்டிக
  குறியறியச் சொன்னாலுங் காண மாட்டாயத்
தள்ளென்ற மாயகையெல்லா மறுததுத தள்ளித்
  தன்னைப் பா(ர)த் தறிவாலே தனனைககண்
டெள்ளென்ற ததிலாச மாயிருந்த சூட்சுமம்
  என்னகமா யகந்தேறி யறிவாய முற்றே. (௫௧)

அறிவாய் நீ யைம்பதி(லொ)ன்றே சூட்சுமம்
  ஆதிமுத லந்தவரை மூலஞ்சொன்னோம்
குறியான திக்குறியின் கருவைக் கண்டு
  குருபாத முத்திபெறக் குறியுஞ் சொன்னோம்
நெறியான நிஷ்டை முதற்றியானஞ்சொல்லி
  நீ யறிய நாமென்ற நிலையுஞ் சொன்னோம்
அறிவாய் நீ யென றுனக் குறுதி சொல்லி
  ஆணையிட்டுக் [த](கொ)டுத்து குறி யறிவாய் முற்றே. (௫௨)

(த. பு.)—

இந்நூல், வசியத்திற்குரிய மை, மந்திரம் முதலியவற்றையும், ஞானத்தையும் சுருக்கிக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(i) அகத்தியர்ஞானம், நூறு.
AHATTIYARÑĀNAM, NŪṚU.

Foll. 72*a*—98*a*.

Same work as that described under R. No. 9(*a*) *ante*.

Complete.

(த. பு.)—

இது பூர்வருடத்திய காட்லாக்கின் 9(*a*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(j) அகத்தியர்பூரணசூத்திரம், இருநூறு.
AHATTIYARPŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪṚU.

Foll. 99*a*—134*a*.

This work deals with the preliminary attainments, spiritual and mechanical, needed for the successful practice of alchemy. It is said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 202 stanzas including the introductory ones.

Beginning:

விருவினி லுதித்த பூ[ற](ர)ணமதாகி
    வெளிப்படுஞ் சோதியி னதனால்
கருவினி[ல்த்த](ற்ற)ங்கி [ஞ](நா)ன்முகன் விதிகைக்
    கணபதி லுச்சியினிடத்தி?
லுருவினி[லத](ற)ே[தா](ரு)ன்றி யமர்ந்தி—[ட] பூரண
    முதக்கின்ற சோதியின் மணியே!
தருவினி லுதித்து ஞானவெளியாகத்
    தெளிந்தவர் மதியெனக் காப்பு.

விதித்ததோர் விட்டத்தில் மேவுந் திருவடி
பதித்ததோர் பி[ற](ர)மன் பாதியிட மாகும்
உதித்ததோ ரவ்விட மோங்காரத் துள்ளொளி
சதித்ததோர் பூ[ற](ர)ணந் தானது வாமே. (க)

பூ[ற](ர)ண மென்றே போதித்தி ரை[ய]யாக்
கா[ற](ர)ண மான கருவேது சொல்லு(ம்)
வா[ற](ர)ண மான மலரடி பாதந்
தா[ற](ர)ண மாகத் தந்திடு வீரே. (உ

End:

வாதைசெய்யும் பூ[ற](ர)ணத்தைக் காட்டவேண்டாம்
மைந்தனே வுனக்கதுதான் புத்தியப்பா
போதைசெய்யு முலகுதனி[ல்](ற்) றிருட ருண்டு
பொய்(கொ)[கு]லைகள் செய்வாரைச் சேரவேண்டாம்
நீதிசெய்யும் பெரியோர்கள் வேதாந்தி யாகில்
நிலவரத்தைக கண்டுமனந் தேறச் சொல்லு
கோதைசெய்யும் பெண்மாய்கை நீக்கிநீயுங்
கொண்டே றிப் பூ[ற](ர)ணத்தை சே[ரு](நா)க்கு வாயே. (உாக)

நோக்குமப்பா புலத்தியனே யிரு[ணூ](நூ)றும் பார்த்தால்
நூல்போட்ட வெளிபோலே துலக்க மாகும்
வாக்குமப்பா பூ[ற](ர)ணமு மருவ வேதான்
வாய்திறந்து சொல்லி விட்டேடாந் தேறிக் கொள்ளு
போக்குமுயி ரொ[ளு](ழு)த்துமாக் கிணையி[லச](ற்) சொல்லிப்
பொதுவாகக் கருவறிந் தடங்கி நீயுந்
தா 'குவது மௌனமப்பா பூ[ணி](ன்றி) நீதான்
சதாநி[ற்ற](த்த)ந் சிவயோகம் பூட்டிவா[ளி](ழி). (உாஉ)

Colophon:

ஈ[ஸ்ப](சுவ)ர ஞூ சித்திரை மீ யஎஉ எழுத ஆ[ற](ர)ம்ப[ம் வெ](மெ)ன்றறியவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூலில், முபபூ, அண்ட பிண்டம், குளிகை கட்டல், குளிகைக்குக் காரம், செந்தூரம், குருவணக்கம், அருள்வார்த்தை முதலியன கூறப்பெற்றுள்ளன. அகத்தியா இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(*k*) அகத்தியர்பரிபூரணம், ஐம்பத்தொன்று.
AHATTIYARPARIPŪRAṆAM, AIMBATTONṞU.

Foll. 136*a*—147*b*.

Similar to the work described under sub-division (*a*) of this number. It is also said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 51 stanzas.

Beginning:

ஆதியென்ற [பரி]பூரண நூ லி[ற](ரு) நூற்[தில](றச்) சொச்ச
மடக்கிவிட வே[ணு](ண்டு)மென் றுயிப்பாதம்
போதியென்ற மனற்தே[த்தி](ற்றி) யறிவி(னி)ன்று
பூசித்தே ளவள்வந் த(றி)க்கை யிட்டாள்

(கு-பு.)—

இந்நூல், வசியத்திற்குரிய மை, மந்திரம் முதலியவற்றையும், ஞானத்தை யும் சுருக்கிக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(i) அகத்தியர்ஞானம், நூறு
AHATTIYARÑĀNAM, NŪṚU.

Foll. 72*a*—98*a*.

Same work as that described under R. No. 9(*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 9(*a*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(*j*) அகத்தியர்பூரணசூத்திரம், இருநூறு.
AHATTIYARPŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪṚU.

Foll. 99*a*—134*a*.

This work deals with the preliminary attainments, spiritual and mechanical, needed for the successful practice of alchemy. It is said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 202 stanzas including the introductory ones.

Beginning:

விருவினி லுதித்த பூ[ற](ர)ண மதாகி
வெளிப்படுஞ் சோதியி லனதனுல்
கருவினி[ல்த்த](ற்ற)ங்கி [ஞ](நா)ன்முகன் விதிக்கக்
கணபதி யுச்சியினிடத்தி ?
லுருவினி[லத](ற)சே[தா](ரு)ன்றி யமர்ந்தி[ட] பூரண
முதக்கின்ற சோதியின் மணியே !
தருவினி லுதித்து ஞானவெளியாகத்
தெளிந்தவர் மதியெனக் காப்பு.

விதித்ததோர் விட்டத்தில் மேவுந் திருவடி
பதித்ததோர் பி[ற](ர)மன் பாதியிட மாகும்
உதித்ததோ ரவ்விட மோங்காரத் துள்ளொளி
சதித்ததோர் பூ[ற](ர)ணந் தானது வாமே. (க)

பூ[ற](ர)ண மென்றே போதித்தீ ரை[ய]யாக்
கா[ற](ர)ண மான கருவேது சொல்லு(ம்)
வா[ற](ர)ண மான மலரடி பாதந்
தா[ற](ர)ண மாகத் தந்திடு வீரே. (உ

End:

வாதைசெய்யும் பூ[ற](ர)ணத்தைக் காட்டவேண்டாம்
மைந்தனே யுனக்கதுதான் புத்தியப்பா
போதைசெய்யு மூலகுதனி[ல்](ற்) றிருட ருண்டு
பொய்(கொ)[ற]லைகள் செய்வாரைச் சேரவேண்டாம்
நீதிசெய்யும் பெரியோர்கள் வேதாந்தி யாகில்
நிலவரத்தைக் கண்டுமனை நந்தேறச் சொல்லு
கோதைசெய்யும் பெண்மாய்கை நீக்கிநீயுங்
கொண்டே திப் பூ[ற](ர)ணத்தை சே[ணு](நா)க்கு வாயே. (௨௱௧)

நோக்குமப்பா புலத்தியனே யிரு[ணூ](நூ)றும் பார்த்தால்
நூல் போட்ட வெளிபோலே துலக்க மாகும்
வாக்குமப்பா பூ[ற](ர)ணமு மருவ வேதான்
வாய்திறந்து சொல்லி விட்டோந் தேறிக் கொள்ளு
போக்குமுயி ரொ[ளு](ழு)த்துமாக் கினையி[லச](ற்) சொல்லிப்
போதுவாகக் கருவறிந் தடங்கி நீயுந்
தா:குவது மௌனமப்பா பூ[ணி](ன்றி) நீதான்
சதாதி[ற்ற](த்த)ந் சிவயோகம் பூட்டிவா[ளி](ழி). (௨௱௨)

Colophon:

ஈ[ஸ்ப](சுவ)ர ஹு சித்திரை மீ யஎஉ எழுத ஆ[ற](ர)ம்ப[ம் மெ](மெ)ன்றறியவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூலில், முப்பூ, அண்ட பிண்டம், குளிகை கட்டல், குளிகைக்குக் காரம், செந்தூரம், குருவணக்கம், அருள்வார்த்தை முதலியன கூறப்பெற்றுள்ளன. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(k) அகத்தியர்பரிபூரணம், ஐம்பத்தொன்று.
AHATTIYARPARIPŪRAṆAM, AIMBATTONṞU.

Foll. 136a—147b.

Similar to the work described under sub-division (d) of this number. It is also said to have been revealed by Agastyar to Pulastyar.

Complete in 51 stanzas.

Beginning:

ஆதியென்ற [பரி]பூரண நூ லி[ற](ரு) நூற்[தில](றுச்) சொச்ச
மடக்கிவிட வே[ணு](ண்டு)மென் றுயிபாதம்
போதியென்ற மனந்தே[த்தி](ற்றி) யறிவி(னி)ன்று
பூசித்தே னவள்வந் த(ரி)க்கை யிட்டாள்

சோதியென்ற மதியா ளுமசகு மப்பா
    சொன்னாளா மதியாளும் யானுங் காணேன்
வாதியென்ற புலத்தியனே கருவைப் பார்த்து
    வாயடைக்கி னாலெழுத்து மறியி னானே.

சிவம்.

காணென்ற சோடசந்தான் பத்தொன்றுங்
    கை[ப்]ம்முறையாய(ப்) பூசித்(தோ) ராண்டுந்தான்
ஊணென்ற பலங்கானாறு சருவாய்(ப்) பா(ர்)த்து
    உண்ணவென்றா லாத்தாளுங் குறியைக்காட்டி(ப்)
பேணென்[டா](றா)ன காயத்தைச் சோதித்தே நான்
    பிசகாம லோராண்டு தாக்க நானும்
வீணென்றாற் போகாது கருப்பிடித்து
    விரமம்வே தாந்தஞானம் திலெழுத்துக காமே. (௨)

End:

கெவனங்க ளோடலாங்கி[று(ரி)] கைதருஞ் சொச்சத்திற்
புவனங்க ளோடி(ப்) பூட்டலாஞ் செயவேதை
தவனங்கள் பெரியோரைத் தான்வணங்கிக் கருவறிந்தால்
ஏவனங்கள் போலெழுமுன் னேகமு[த்தே](ற்றே). (௪௧)

முத்தே! மணியான புலத்தியனே! யப்பா!
    மூ[ணாளி](ன்றாழி)காலம்வாழ் சொசசம் பா(ர்)த்து
சத்தே! மணியோகத்தின் ஞானந்தானும்
    சிறப்பான காயசித்தி வாதமொடு
பத்தே! மணியான வைம்பத் தொன்றும்
    பார்வையிட்டு [ந்த](ன்ற)னகது மா(யி) சொனனாள்
வித்தே! மணியான புலத்தியனே!கேளு
    வேதாந்தம் பெருகும மைம்பத் தொன்றே. (௫௰)

ஒன்றான குருமுடித்த மா[ற்](ர்க்)கமெல்லாம்
    ஓலையிலே யெழுதிவைத்தேன் கருவை(ப்) பார்த்தால்
அன்றான குருமுடித்த வார்த்தை யெல்லாம்
    அடையோலை கட்டியது சொச்சம் பா(ர்)த்து
வண்டான தும்பியது [ற](ர)சனை யுண்டு
    வாங்கு மப்பா வோலையிலே ஈயேயாகுஞ்
சென்றான வோலையிடு நாலெழுத்து வாசி
    சிறப்பான வீரெழுத்தைஞ்சு மு[த்தே](ற்றே).

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்னா வெற்றேடு இரண்டுள்ளன.

(l) கயிலாயச்சட்டைமுனிவாதநூல், ஆயிரம்.
KAILĀYACCAṬṬAIMUNIVĀDANŪL, ĀYIRAM.

Foll. 150*a*—163*a*.

Deals with alchemy and medicine. The work is attributed to Śaṭṭaimuni. For end see under R. No. 256

Incomplete.

Beginning :

அகண்ட பரிபூரணமா முமையாள் பாதம்
    அப்புறத்தே நின்றகோ ரயர்பாதம்
புகன்றுநின்ற [கி](க)ணேசனொடு [ஞ](நா)தர்[க]கள்பாதம்
    புகழான வாக்குடைய வாணிபாதம்
நிகண்டெனவே யெனையாண்ட குருவின் பாதம்
    நிரைநிரையாய்(ச்) சொரூபத்தி னின்றோர் பாத
முகன்[ன் றுயெ](ந்தென்)னை யி[ண](ண்) றெடுத்த[ச] சின்மயத்தின்பாத
    மூவுலகு மெச்சுசற்[க]கு(க்) காப்புத் தானே.

பாடு(கி)றேன் பராபரமே வகண்ட வித்துப்
    பண்பாக வதுக் கடுக்கப் பரையினுடை வெளிதான்
நீடு(கி)றே னதுக்கடுக்க வாகாச வெளிதான்
    நேராக வதின் கீழே வாயு வாச்சு
நாடு(கி)றே னதின்கீழே வன்னி வன்னி
    நலமான வதின் கீழ சிவமு மாச்சு
ஊடு(கி)றே னதின்கீழே பூமியாச்சு
    ஓகோகோ !! சீவனெல்லா முதித்த வாறே. (௨)

நிற்குணமாய் நி[ற்](ன்)மலமாய் நிரஞ்சனமுமாய்
    நேரான பூ[ற](ர)ணமாய் மனமெட்டாத
சற்குணமாய்(ச்) சமரசமாய்த் தானுந்தாண்டி(ச்)
    சச்(சி)தானந்த வெளிக் கப்பா (னி)ன்ற
தற்குணமா யெனையாண்ட சின்மயத்தைப் போ[த்தி](ற்றி)ச்
    சமரசமாய் வேதாந்த[ம]வாதஞ் சொல்வே
னற்குணமாய்(ச்) சனகாதி ரிஷிகள் பாதம்
    நலம் [பி](பெ)றவே நாவில்வைத்துப் பாடுறேனே. (௩)

(* * * *)

தாயான பராபரையைப் பூசைபண்ணச்
    சாதகமாய் வாமத்தி[ல்ப்](ற்)பூசைபண்ணு
ஓயாமற் கிடைக்குமோ மலையி லென்று
    லுத்தமனே சொல்லுகிறே[ர](ர)ன் வகுவாய்க்கேளு
காயான சாதிக்காய்க் கி[ரு](ரா)ம்புவேலங்
    கரகசா பத்திரியுஞ் சார்ப்ப[று](ரு)ப்புஞ்
சாயான மதுரமொடு கோஷ்டமாஞ்சி
    சாதகமாய்ப் பி[னி](ணி)யோடு பத்துங் கூட்டே. (௩௩)

(* * * *)

நாடாத பேர்களுக்குச் சித்தியென்ன
    நலமான குளிகையென்ன வாதமென்னக்
கூடாத மனசுக்கு(ச்) சாத்திரங்க ளென்னக்
    குறியில்லர் யோகத்தில் வாசியென்ன

ஊடாத மூடருக்குக் குருத்தா னென்ன
 ஒழியாத வாசைக்குப் பேரின்ப மென்னச
சூடாத பூவுக்கு வாசனைதா னென்ன
 சுகமறியான் பேசுதற்குச் சொல் விதாமே. (சக)
சொல்லுவா ருலகத்தில் யோகங் கோடி
 சொற்பெரிய வட்டாங்க மா[ற்](ர்க)கங் கோடி
சொல்லுவார் ஞானமுதல் சாத்திரங்கள் கோடி
 துரியத்தே நிற[க]கிறது சொரூப மோடா
சொல்லுவார் வாதமென்ற வாசைபூண்டு
 சோதியொத்த வாமத்தை(த) தூஷிப்பார்கள்
செல்லுவார் சொற்கேட் டலைவார் கோடி
 நலங்கிநின்ற சாத்திரத்தைக் காணூர் காபே[ன](ண). (ருய)

* * * *

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், வைத்தியம் ஆகிய இவ் விரண்டினை விஷயமானது. கயிலாயச சட்டைமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லபபடுகிறது இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுபபெறவில்லை.

(m) சடாக்கரக்கோவை, நூற்றெட்டு.
ŚAḌĀKKARAKKŌVAI, NŪRREṬṬU.

Foll. 164a—191a.

A poem in 108 stanzas explaining the significance, greatness and the meaning of the six-syllabled Mantra, viz., Śaravaṇabhava (which denotes God Subrahmaṇya): said to be by Saṭṭaimuni Nāyanār.

Complete.

Beginning :

[யெ](எ)ட்டெழுத்துக கஞ்செழுத்தா யேகமொரு மூன்றெழுத்தாய்
வட்டெழுத்துக் குள்ள[ஷ](ட்)சரமாய் வந்ததுவே - விட்டெழுத்தைத்
தாவியுயிர்க காதார சடா[ஷ](ட்ச)ரத்தைக் கூறவருள்
காவியத்துக் குள்சுழியே காப்பு.

சிவமயம்.

ஆதியென்ற சடா[ஷ](க்க)ரத்தை யறியமாட்டார்
 அஞ்செழுத்துக் காறெழுத்துக் குறுதியாச்சு
நீதியென்ற சகாரமடா வாதியந்தம்
 நினைத்த பொரு ளழைககவரும் ரகார மபபா
சோதியந்த வகாரமே தம் பனமாஞ் சூட்சுடஞ்
 சுழிமூன் றுஞ் சத்தியடி சுருதியாகும்
ஓதியறி பகாரமே பாவம்போக்கும்
 ஓகோகோ வகாரமது வசிய மாமே. (உ)
ஆமப்பா பி[ற](ர)மனுடன் மாலும் ருத்திரன்
 அதற்குமேல் மயேசுரனுஞ் சதாசிவ[ந்தா](ன்ரு)ன்கேளு
ஓமப்பா (வை)ந்துபேர் தனக்கும்பாரு
 ஓரெழுத்தாய்ச சடா[ஷ](க்க)ரமா யுதித்த மூலந்

தாமப்பா கணபதியே சத்திரூபம்
சடாதாரம் பீடமா யாறுமொன்றாய்
வாமப் பா விந்து நிலை நாதரூபி
மகத்தான கன்னியடா சிமிட்டி யாடே. (௫)

End:

பாரேநீ பத்தெனி[ல்ச](ற்) சீர்தானஞ்சும்
பதித்திருக்கு மொருமாவி[லக்](ற்) கருவாய்ப் பத்துஞ
சேரேநீ யஞ்சுமொன் றாய்த் திரட்டிப் பாரு
சிவசிவா வ[ரு](று)தியவ னுறுதி யாகும்
ஊரேநீ யகையாதே உண்மை யுண்மை
யுறுதிமெத்த வடையாள முனக்குச் சொன்னேன்
தேரேநீ மனந்தேறித் தேரைப்பாரு
சித்திரங்கள் பலதெழிப்பாம் வேலைதானே. (௧௧)

* * * *

ஓதினேன் சடாக்க[ச]ரத்தி னுரு தாரம்
ஓம் நமசிவாயமென் றுடலாஞ் சு[ஷ](ட்)சுமம்
ஓதினேன் கருக்குருவாய்க் கண்டோ[ற்](ர்க்) கெல்லாம்
உச்சிதமாய்க் கண்டறிவார் நிராதா ரத்தை
ஓதினே னி[ற்](ர்)மலத்தா யெனக்குச் சொன்ன
ஓரெழுத்தை யாறுக வோதித் தேர்ந்து
சாதிநேர் நிரைகண் டதிலே சாதித்
தாயகமாஞ் சடா[ஷச](க்கர)த்தின் கோவை மு[த்தே](ற்றே) (௧0௭)

(கு-பு.)—

இந்நூல், 'சரவணபவ' என்னும் ஆறு எழுத்துக்களின் பெருமை, பொருள் முதலியவற்றை விளங்கக் கூறுவது. சட்டைமுனி நாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

100–107வது செய்யுள்வரையில் உள்ள எட்டுச் செய்யுட்கள் இந்தப் பிரதியில் இல்லை.

(n) கொங்கணர் துரிசிகுரு, முப்பத்தொன்று.
KOṄGAṆARTURIŚIGURU, MUPPATTONṞU.

Foll. 192*a*—198*b*.

A work in 31 stanzas dealing with the preparation of certain ingredients needed for alchemy.

Complete in 31 stanzas.

Beginning:

கேளப்பா கட்டுண்ணுக் குதிரைக் கக்கங்
செடியாகப் படியொன்று கேளாய் வாங்கித்
தாளப்பா துரிசையொரு பலந்தான் வாங்கித்
தனிச்சூடன் பலங்கா(ரு) னதின்மே[ல்ப்](ற்) பூசி
ஆளப்பா வரைப்படி யூஷரத்தைப் போடு
அதின்மேலே துரிசைவைத் தப்பா கேளு
வாளப்பா வரைப்படி யூஷரத்தைப் போடு
வளமாக வ[ளு](ழு)த்தி முனகத்தத்தை வா(ர்)த்தே. (௧)

வா(ர்)த்தந்த கலசத்தை வாலுகையில் வைத்து
வகையாக அஞ்சாம[லத](ற்) றீயைமாட்டு
போ[த்த](ற்ற)ந்தக் குளம்பு வத்தி [பு](பி)ட்டுபோ லானல்
புகழான துருசுகட்டி யூறல் போசசு
ஏத்தந்தத் துரிசு வெள்ளை யிரும்பு போலாம்
என்ன சொல்வே னிதுவிட்டா லேதோவாதா
காத்திந்தப் பூணையைப்போ லெல்லாம் போகுங்
கை[ய]ம்முறையாய்த் துரிசு வெள்ளை கடுகிப் பாரே. (௨)

End:

தெரிந்து சொன்னே [ன் யெ](னெ)ன்னூலி[ல்த்](ற்) றெரியா தார்க்கு(த்)
தெரியவே மூலகுரு திறமாய்ச் சொன்னார்
பரிந்துநின்ற கோரக்கர் வெ[ம்](ண்)பாவாய்ச் சொன்னார்
பத்தறியாப் பொருளருக்குப் பண்படாது
அறிந்து நின்று மச்சமுனி கலிப்பா சொன்னார்
அரகரா வெகுகாடற்ந்தவர்க்கு(ச்) சித்தி
பிரிந்துநின்ற வகத்திய முனி விருத்தஞ்சொன்னார்
பெருங்காடு பெருங்காடு பேசொணாதே. (௨௮)

பேசாத சட்(டை)டமுனி தாழிசைப்பா சொன்னார்
பிறந்தபிள்ளை யுரைகாணும் பெருமை நன்று
வாசாத வெம் முனிதான் வடுகி[லச்](ற்) சொன்னார்
வார்த்தைக்கு யுரை[க்]காண வருத்த மப்பா
தாசாத சங்கரமா முனி கி[ற](ர)ந்தஞ் சொன்னார்
தகேட்ட நூலதுதான் தானேபாரு
ஓசாத சித்தர்க டான் வெகுநூல் சொன்ன
(ொர)ருநூலுந் தெளிவில்லைக காடுகாடே. (௨௯)

காடாகப் போகாமற் பதஞ்சலிமா மூ[ற்](ர்)த்தி
கை[ய](ம)முறையாய்(க்) கலித்துறைய விரித்துச் சொன்னார்
நாடாக வியாக்கி[ற](ர) மர் சந்தப்பாச் சொன்னார்
நவமான சிவவாக்கியர் நெட்டுப்பாய்ச் சொன்னார்

* * * *

ஓடாத நந்திகடான் சந்தஞ் சொன்னார்
உத்தமனே கடினமெத்த காடுகாடே. (௩௦)

காடான நூல்களெல்லாங் கண்ணாடி[ப்] போலேயாகும்
நேடான நூ[ல்த்து](ற்று)ணி திட்கள வுரையைப் பாரு
தாடான நந்திவநது தனக்குள்ளே வுரையைச் சொல்வார்
ஆடாத மூலந்தொட்டாதார மேறிப் பாரே. (௩௧)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது ரஸவாத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. முப்பத்தொரு செய்யுட்களாலாகியது. கொங்கணநாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(o) சொக்கநாதர்சூத்திரம்
SOKKANĀDARSŪTTIRAM.

Foll. 199a—235b.

This work seems to deal with medicine and alchemy. It is attributed to Sokkanādar, son of a sage known as Kalaikkōṭṭu.

Complete.

Beginning:

பத்துமுத லஞ்செழுத்துங் காப்பு(க்)காப்பு
    பதஞ்சலியுங் கெவுனியு(டை)ட(ப்) பாதங்காப்பு
சித்திமுதல் சித்த ரெல்லாங் காப்பு(க்)காப்பு
    சிவசமைய மீராறுஞ் சேயே காப்பு
முத்திபெ[தத](ற்ற) வறிவு டையோர் காப்பு(க்)காப்பு
    மூதண்ட மானவெளி மூவருமே காப்பு
க[த்தி](ற்றி)ருந்த டேருடைய பதமே காப்பு
    கலைக்கோட்டு மாரிஷிதன் பாதங் காப்பே.

*   *   *   *

பாரப்பா ஞானத்திற் பத்து நூறு
    பாங்கான வாதத்தி[ல் ெ](லி)ரண்டு நூறு
சேரப்பா வயித்தியந்தான் மூனறு நூறு
    தீர்க்கமாய் விஷவித்தை செப்பக்கேளு
ஆரப்பா வெந்நூல்போ னிசமே சொல்வா
    ராகார கறைக் கண்டார் நந்திவாக்கு(ப்)
பேரப்பா சொக்கரு(டை)டப் பேருஞ்சொல்லிப்
    பிலமென்ற ஆருடந் தான பெரு மருந்துசெய்யே. (க)

*   *   *   *

செப்புவாய் சொக்கையர் சூத்திரந்தா னப்பா
    செகத்தோர்கள் கொண்டாடுஞ் சுந்தரமே அப்பா
தப்புவார் துவர்ப்பூவுங் கூடக் கூட்டித்
    தயிலமதை யயச்செம்பி விட்டா யானால்
ஒப்புவே றிலலாத வாத மாச்சு
    ஒன்பதுதான் வயதென் றுலகோர் சொல்வார்
வெப்புமுப்பூ வுப்புமறிந்துபாரு
    வெட்டவெளி வாதமிணி வீசுறேனே. (கக)

End:

கருதப்பா ஆதளம்பால் பீங்கானில் வாங்கி(க்)
    கைம்முறையாய் வெண்கார மதிலேபோட்டு
வருந்தப்பா விதமுறையில் மூன்று [ஞ](நா)ள்வைத்து
    வ(டை)கயாக இந்தமுறை கட்டிப்போகுந்
தருதப்பா சிங்கமொடு செந்தூரங்கூட்டி(ச்)
    சர(ா)சரத்தை யிலையொடு நீர[த]தாக்கி
விருசப்பா யிந்தமுறை கொண்டு வந்தால்
    மேன்மையுள்ள வ[யத்து](யிற்று) நோய் விட்டுப்போமே. (௱உஉ)

விட்டுப்போம் வ[யத்தி](யிற்றி)லுள்ள கொண்டை முதல் கவிசை
    மிது வுதிரத் தி[ர](றை)ச் சிவிற்புறுதி நீராமை
எட்டப்பா சாறுதனைக் கொண்ட பேர்க்கு
    இருக்காது நே[ஞ](நா)யெல்லாம் பறந்து போகுந்
திட்டப்பா யிம்மருந்து வ[யத்தி](யிற்றி)லுள்ள நே[ஞ](நா)வுக்கெல்
    தீராத நே[ஞ](நா)வுமுதற[க்] குட்டம்போகுங் [லாந்
கட்டுமப்பா[ல்] விம்மருந்தா[ல்ச்](ற்) சரக்கெல்லாந்தான்
    கைகண்ட வித்தையிது கம்[பி](ப)ளியுஞ் சட்டையாராமே. (௱உ௩)

Colophon:

காப்பு உள்பட திருவிருத்தம் ௱உ௫ - [யெ](எ)ழுதி முடிந்தது; முற்றும் திருச்சிற்றம்பல தேசிகன் திருவடி வாழ்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம், வைத்தியம் இவ்விரண்டின் விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. கலைக்கோட்டு மஹாரிஷியின் குமாரராகிய சொக்கநாதர் இதை இயற்றினாரென்று சிறப்புப் பாயிரத்தால் தெரிகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. **255.**

Palm-leaf. 9¾ × 1¼ inches. Foll. 97. Lines, 5—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915–16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(*a*) அகத்தியர்ஞானம், நூறு.

AHATTIYARÑĀNAM, NŪṚU.

Foll. 1*a*—4*b*.

Same work as that described under R. Nos 9(*a*) and 254(*i*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மேவருடத்திய காட்லாக்கின் 9(*a*), 251(*i*) நம்பர்களில் வந்துள்ளதே. அவ்விரண்டு பிரதிகளின் முதலிலும் உள்ள வெண்பா இதில் இல்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இது பூர்த்தியானதன்பின் இரண்டு வெற்றேடுகள் உள்ளன.

(*b*) மச்சமுனிசூத்திரவிதி.

MACCAMUNISŪTTIRAVIDHI.

Foll. 27*a*—37*b*.

This work deals with the philosophic thoughts of the Siddhas and with their worship. The author is stated to be Maccamuni.

Complete.

Beginning;

மூலத் துதித் தெ[ளு](ழு)ந்த முக்கோ[ள](ண) சக்கரத்துள்
காலச் சிகாரக் கடவுளே ! —வாலைக்
குணபதியே ! நந்தியுறுங் குண்டலிக் குள்ளான
கணபதியே ! தீ[க்ஷை](ட்சை)விதிக் காப்பு.

திருமூலர் திருமந்திரம்.

ஆதியு மந்தமு மில்லாத பூரணஞ்
சோதி யடிமுடி தோய்ந்த நடுவனை
நீதியில் சத்தி நிலைத்திடி லை[ய]வரும்
ஓதி யுணர்வா மோருகின்ற காலையே. (க)

காலிற் சிவமே கனைத்த மயேசுரன்
மூலத்தி னின்ற முழுக்க மறிந்திலா[ற்](ர்)
கோலம் படைத்த குண்டலி சத்தியைப்
பால்வைத்த வள்ளல் பரமாம் பரமனே. (உ)

பரமான யோகி பதத்தைப் பணிய
அரமனைக் குள்ளே அகார வுகாரஞ்
சிரமாம் வகாரஞ் செப்பிடில் வாலையே
தரமாம் வகாரஞ் சிகார (மி)ருந்ததே. (ங)

End:

கண்டிட் டுரைப்பது முக்கோண [ச]சக்கரம்
பண்டுறு வ தில்லைச் சிதம்பரச் சக்கரம்
விண்டிடு வார்கள் பூசை மகிமையை
யெண்டிசை யஷ்[ட]டக் க[ற](ர்)மத் தியல் பாமே. (கசு)

* * * *

கண்டிடு லேகியம் வாயி லடைக்கில்
கண்டிடு வாசி யுற்பவமாய் மனமபுக(க்)
கொண்டிடும் போது நந்தியின் கீ[ள](ழ)
குண்டலி சத்தி கொ[ளு](ழு)ந்திட் டெரியுமே. (கரு)

[யெ](எ)ரியும் வளிகண்டா லேகவளியாச்சு
பிரியாது மன்பு பூரணம் பேசிடும்
தெரியாது நோ[யி](ய்)கள் சகல விகற்பமுந்
துரியாதிடதீட்சைச் சொல்லவு முற்றே. (கஎ)

அகஸ்தியருடைய பாதமே[ர]கதி.

(கு-பு.)—

இது ஞானவிஷயமானது. மச்சமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும்

(c) கொங்கணநாதர் சூத்திரம்.
KONGAṆANĀDARSŪTTIRAM.
Foll. 38*a*—62*a*.

A treatise in verse dealing with the preparation of the different kinds of ingredients considered useful for alchemy and medicine. The work is attributed to Koṅgaṇanādar.

Complete.

Beginning:

பாவான மூ[ணு](ன்று)கண்ட மந்நூ[தி](ற்றி)ஞெடு
 ப[ற](ர)விதினற கலை[ய](க)ளெல்லாஞ் சூத்திரமாய்ச் சொல்வேன்
மை(ற)வாக வெவ்வுயி[ற்]ாகரும் பிறம்புள்ளான
 மன்னிநின்[ர](ற) பூரணமே காப்புக்காப்புக
கவருமை மல முறை -த் தரியயனைப போ[தி](ற்றி)க்
 காத்தி[ரி](ரு)கபிற சூத்தி[ற](ர)தைைக கை[யி] வி(டு)வார்
தவருள யோக கோகமுதல்ஞான சித்தி ?
 தயங்காது யோகசித்திபுற பலிககுர்தானே. (க)

பலித்திடவே பலபலவாஞ் சாத்திரத்துக கெல்லாம்
 பாடினூர நிகண்டுமுறை கயிலாசமு[ரை](ர)த்திக
குவித்திடவே யெனனுாலச சூத்திரத்தைச சொல்வேன்
 உகதமமாம் புள்ளைக்கண் டாலிகலையி[ய]வாயக
செலித்திடவே வேதைசித்தி கெவனசித்தி
 கெடியான காயசித்தி ஞான சித்தி
நலித்திடவே குருபதத்தின மேலேநின்று
 [ஞ](ஞா)மெனற பூரணதின சித்தி யாமே. (உ)

சித்தியொடு முத்திபெற வாசியைப் போகது(ச)
 சிதறுமல் மன மொனமு [ய]ய[ரி](றி)வி[லக](ற்) கூட்டு
பத்தியொடு நானெ ன[ர](ற)வா[ணு](ண) வதைப்போக்குப்
 பல நாலுந் தூக்கியதோ [ரு](ரா)ங்காரம்நீககு(ச)
சத்தியென்ற பெண்ணைச யுசித்கா லுந்சான
 தாவரமே யொ ரு நுள்ளே சாரந்து மாவாய
முத்தியிது யாவ[ற்](ர)க[ஞு]ம் பாவதிஷடை
 மூதண்டவா னந்தமூலத் தோ[ந்](ர்க்)கே. (ங)

End:

கட்டியொரு சில்லிட்டுக குப்பிகட்டி
 உச்சடமா தி[ரவு](ராவ)கத்தை வாஙகு
மூட்டி [யி]ந்தத் நீரைக கற்[ப்]பூரத்துள்ளே
 முசியாம லறைததிடுவாய(த்) தினந்தான் மூன்று
நீட்டியிதையு[று](ரு)ட்டி மெளனக குப்பியிலே போட்டு
 நே[ரு](ரா)ன வோட்டினமையத்தமரும்பூட்டு
ராட்டியிநதக குப்பிவாயக் கீழேபோட்டு
 நலமான மயி[ரு](ர)கொண்டு வாயகசு ளேத்தே. (கஅ)

வத்தியந்த வோட்டையல்லோ முக்கவரில்வைத்து
 இதமாகக் குப்பியின்மேல் மணலும்பரவ்ப

. . . .

போ[த்தி](ற்றி)யந்த மணல்மேலே புடத்தைப்போட்டு(ப்)
புகழான குப்பியின்வாய்த் தயிலம்வீழும்
எத்தியினின்பே ரென்னக் கற் பூரத்தயிலம்
மைந்தனே யிதுக்குள்ளே வரிசைமு[த்தே](ற்றே). (கக)

க[று](ரு)ப்பூரத் தயிலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதம் வைத்தியம் ஆகிய இவற்றிற்கு உதவியான பல மருந்துகளைச் சேகரிக்கும் முறைகளைக்கூறுவது. கொங்கணர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(d) திருமந்திரம்.

TIRUMANDIRAM.

Foll. 62b—86a.

This work seems to deal with alchemy. It is different from the well-known work named Tirumandiram of Tirumūlar.

Complete.

Beginning:

அழுமிதாரணை (?). திருமந்திரம்.

மூத்திர மாவது மூவ ரிருப்பிடம்
மூத்திர மாவது மூலத் தெழுந்திய
மூத்திர மா(வ)து முன்னே ரறிந்திலர்
மூத்திரந் தன்னை முரிக்கச சயிலமே. (க)

சயிலயா காணியிற் சவ்வீரம் பி[ர](ற)ந்திடும்
வெயில்நிற மாக விளங்கும் புவிவெபா.ம
மயில் [க்கு](கொ)டுக்க அறிந்ததுண்டானால்
சயிலத்தி னுள்ளே சவ்வீரம் பி[ர](ற)க்குமே. (உ)

பிறந்தசவ் வீரத்தைப் பேதித்துப் பா(ர்)க்க
இறந்திடும் முப்பூ வெழுந்திடும் வேதை
அறிந்து[க்]கொடுத் தைந்திலொன் றானால்
பிறந்தபிறப் பெல்லாம் போன[ப்]பிறப் பாமே. (௩)

பொன்னிற்[ப]பிறந்தது பொன்னிற ருப்பு
த(ன்)னிற் பிறந்தது சா[த்த](ற்ற)வேதையாம்
பின்னிற் [ப்]பி[ர](ற)ந்தது வால்குருபாபந்
தன்னிற்[ப்]பிறந்தது சாகுஞ்சவ் வீரமே. (௪)

End:

காரி படையன்மேற் கலந்துபுடமிட
நே[றி](ரி)மடைய னிமிளையைக் கொன்றிடும்
ஆரியன்மேலே யம(ர்)ந்ததிமிளையைப்
பாரிலவ வேதை பரம ன[ன]றிவனே. (௱உ௪)

பரமன் குருவாய்ப் பகருமக் காலத்தி
லுமூறு காரமு மொன்பது லோகமுஞ்
சரமது போலச் சங்கிலி வேதையாந்
திரமிது வென்று செப்பினர் நந்தியே. (௯உக)

காந்தண் மலருங் கடலு முறவாகுல்
வந்துதனங்க ளாண்டு மெய்துமே - காந்தண்மலா
காட்டிலே பூக்குங் கடலிலே காய்க்கு மென்று
நாட்டிலே கேட்டிருப்போம் [ஞ](நா)ம். (௯உ௰)

Colophon:

விரோ[ரு](ரா)தி௵ [அற்](ஐ)ப்பசிமீ˚ உஉஉ முடி[ஞ்ச](ந்த)து; ந[த்து](ற்று)ம்.

(த-பு.)—

இது ரஸவாதவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. திருமூலராற் செயயப் பெற்று, பிரஸித்தமாக வழங்கிவருகிற திருமந்திரத்தினும் இது வேறுயது. தற்காலத்து அறிஞர்களில் ஒருவர் இதைச செய்திருககவேண்டுமென்று தாற்றுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(i) அகத்தியர்தண்டகம்.
AHATTIYARDAṆḌAKAM.

Foll. 87*a*—97*a*.

Same work as that described under R. No. 164(*a*) *ante*.

Complete.

(த-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின் 164(*a*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருககிறது.

R. No. 256.

Palm-leaf. 14 × 1⅝ inches. Foll. 174. Lines 8—9 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvami Ayyaṅgār of Mysore.

ஐலாயச்சட்டைமுனிவாதநூல், ஆயிரம்.
AILĀYACCAṬṬAIMUNIVĀDANŪL, ĀYIRAM.

A treatise on Yōga and alchemy. Same work as that described under R. No. 254(*l*) *ante*, wherein see for the beginning.

Incomplete.

End :

கடுக்காய்ச் செயநீர்.

சொல்லு[கு](கி)றே னண்டம வைதயைம்பத் தொன்று
  சுகமாக வெண்கருவை யொன்றில் வா(ர்)த்து
நல்[லு]கு(கி)றே னண்டத்தோல் சுண்ணந் தானும்
  நலமாகப் பலமொன்று சுண்ணநீரிற்
பல்[லு]கு(கி)றேன் பரைத்திதிற் றெளிவோ சேரை(ப்)
  பாஙகான சீனமொரு காசுபோட்டுப்
பல்[லு]கு(கி)றேன் பூரமொரு காசுபோடு
  வாகான வீரமொரு காசுதானே. (௫௮)

* * * *

பத்தாகச் சிலர்சத்துச் சத்துக் குள்ளே
  பாரப்பா நாகமென்ற பாசாண மிட்டு
நெ[த்தா](ற்று)க நத்தையு(டை)டச் சத்துங் கூட்டி
  நலம்பெறவே கெந்தியென்ற பாசாணங் கூட்டி
மத்தாகத் தங்கமொடு சூதங் கூட்டி
  மைந்தனே திரிகுண சலமி[ெ]ரட்டிப் பிட்டுக்
கொத்தாக வாலுகையிற் செந்தூ ரித்துக்
  கூறினே னென்பதிலு மாயிரத்துக் கொன்றே. (௧௭௪)

* * * *

குகைதோறும் [ஞ](நா)தர்[க்]கள் வாதம்பா[ர்]த்து(க்(
  குளிகையிட்டுச் சுகவல்லே காயசித்தி பண்ணிக்
குகைதோறுஞ் சாத்தி[ச](ர)த்தைக் கண்படிகாட்டிக்
  கூறுகச் சீடருக் குபதே சத்தைக்
குகைதோறு மாடுகிற கருவே தென்றாற்
  கோமளமாம் பராபரையைப் பூசிப் பார்கள்
குகைதோறுஞ் சங்கமொடு செகண்டி யாடுங்
  கூப்பிட்டால் மணியோசை கேட்டி டாதே. (௧௮௮)

கேளாம[ல்](ற்) பூசைபண்ணிப் பானஞ் செய்து
  கெடியான மூலத்தைக் கருத்தில் வைத்து
வாளான வாசி கொண்டு மாய்கையைத் தான்வெட்டி
  வாயடங்கி மவுனத்தை யிருந்துகொண்டு
கேளான வாங்காரந் தன்னைச் சுட்டுக்
  கூட்டியல்லோ ஆறுத[ல்க்](ம்) குறியுங் கண்டு
நாலான சுரூபத்தி னின்று கொண்டு
  [ஞ](நா)வடங்காப் ஸ்ரீ[ற](ர)ணத்திற் [ச்]சொக்கு சொக்கே. (௧௮௧)

சொக்கினாற் [ச்]சித்த ெ[ந](ன)ன்ற நாமமாச்சு
  சொக்காட்டால்வாதி. . . . .

* * * *

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 254(*l*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் இல்லாத இறுதிப்பாகமும் இதில் உள்ளன. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 257.

Palm-leaf. 11⅝ × 1⅝ inches. Foll. 167. Lines, 11—13 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

அகத்தியர்கலைஞானசூத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு.
AHATTIYARKALAIÑĀNASŪTTIRAM, ĀYIRATTIRUNŪṞU.

Same work as that described under R. No. 182 (*b*) *ante*

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காடலாக்கின் 182(*b*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இறுதியிற் சில வடுகள் சிதைந்துள்ளன. "அகத்தியர் கருமரணம் ஆயிரத்திருநூறு" என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று இந்தப் பிரதியின் தலைப்பாலறியக்கிடக்கிறது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 258.

Palm-leaf. 12¼ × 1¾ inches. Foll. 168. Lines, 6—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(*a*) போகரிஷிசூத்திரம்.
BHŌGARIṢISŪTTIRAM.

Foll. 1*a*—20*a*.

On the preparation of certain ingredients required for alchemy. It is attributed to Bhōgar.

Complete.

Beginning:

சீருலவு பொதிகைமுனி பாதம்போ[த்தி](ற்றிச)
சிவகாமித் தாய[ா]ர் பொற்பாதம் போ[த்தி](ற்றி)
ஏருலவு[த](ந)ந்திசிவன் பாதம்போற்றி
யின்பமூற்ற சி[ற்ற](த்த)ரு(ை)ட(ப்) பாதம்போ[த்தி](ற்றிப்)
பேருலவு சர[ச]சோதி நடனத் தாலே
பெருமையுள்ள சத[ஞு](நூ)லே(ப்)பாடுதற்குக்
காருலவு திருமேனி துதிக்கை யானே(க்)
கணபதிசெந் தாமரைத்தாள் காப்ப தாமே. (க)

ஆமென்ற போதத்தி (னி)ற்குணப்பா
 [ள](ழ)த[ர்க்](ற்)குள்ளே வெளியொளிப்பா[ள](ழ)தி லொளிப்பா
ழோமென்ற வொளிப்பா[ளி](ழி)ல் வெளிப்பா[ள](ழ)ாகி
 யுற்றதறகுட்பரமாகி(ப்) பரத்துக் குள்ளே
தாமென்ற சிவமாகிச் சிவத்துக் குள்ளே
 சத்தியாய்(ச்) சத்திக்குள் விந்துவாகி
நாமென்ற விந்துவுக்கு (ஞ)தமாகி
 நாதத்திற் சதாசிவனார் நாட்டங் கேளே. (உ)

End:

கதிகொண்டேன் மதிகொண்டேன் பூரணத்தை(க்)
 கழியாமற் கட்டுதற்கு வகையுஞ் சொன்னேன்
பதிகொண்டேன் வாடபீ டத்தின்மேலே
 பராபர(மே)ம லேற வழி மார்க்கஞ் சொன்னேன்
நதிகொண்ட செஞ்சடை யா ராட்டஞ் சொன்னேன்
 நாதர்[க]க ளிடஞ்சேரப் புத்திசொன்னே
னிதிகொண்ட வாதவித்தை யுண்மைசொன்னே
 னிற்குணந்தான் முதலட்ட புரிசொன் னேனே. (௯க)

[யே](ஏ)னென்றே பேசுமையா விந்தநூற
 னிகத்திலே கிடையாது கிடைத்த பேர்கள்
வானென்ற சிங்கிவித்தைத் துருசுவித்தை
 வகையான வாசிவித்தை வெளியாய்(ப்)பாடி
யூனென்ற காயத்தை(ச்)சித்திசெய்ய
 உண்மைசொல்லி யிருக்கிறதென் றுரைக்க மாட்டார்
தானென்று தெண்டனிட்டா லிரங்கி யீய்வார்
 சரநூலார் சொன்னதுசா யுச்சிய மு[த்தே](ற்றே). (௯உ)

(கு-பு.)—

இது துரிசுசுன்னம், சாதிலிங்கக் கட்டு, சிங்கி குரு, வங்கச்சுண்ணம், லிங்கக்கட்டு ஆகிய இவை முதலிய ரஸவாதத்திற்கு உபயோகமானமருந்து பலவற்றைக் கூறுவது. போகர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) உரோமரிஷி, ஐந்நூறு.

URŌMARIṢI, AINNŪṚU.

Foll. 21*a*—123*b*.

The work deals with the Yōga of the Siddhas and with alchemy and with some of the ingredients considered useful for the purpose. It is attributed to Urōmariṣi, disciple of Bhusuṇḍar.

Complete.

Beginning:

மூலமுத லாதார முடிவி னின்று
மூ[ற](ர்த்)தி யெனுங் [கி](க)ணேசனு(டை)ட(ப்) பாதங்காப்பு(ச்)
சாலமெல்லா(ங்) கடந்துநின்ற பிதாவின் பாதஞ்
சனகாதி மூலரு(டை)ட(ப்) பாதம் போ[த்தி](ற்றி)க்
காலமெனும் பிறப்பிறப்பு(க்) கடந்து நின்ற
கருணைதரும் நந்தீசர்ப் பாதங் காப்பு
ஆலமுண்ட கண்டரு(டை)டப் பாதம் போ[த்தி](ற்றி)
அஞ்செழுத்தை யானுரைக்க [அம்பற](ஆ)த்தாள் காப்பே. (௧)

* * * *

காப்பு முற்றும்.

ஆதார மானதொரு மூலத் துள்ளே
அகண்டமகா மேருவென நின்ற மூ[ற்](ர்)த்திப்
பாதாரந் தனைப் பணிந் [அன்னூரு](தைந்நூறு)ஞ் சொல்வேன்
ப[ற](ர)வெளியி (னி)ன்றதொரு பர[னைப்](னே) போ[த்தி](ற்றி)[க]
காதாரக் கேட் டுண[ம்](ர்)ந் தென்னை யாண்ட
கடா(ட்ச) ம[து](ருண) ந்தீசா கருணையாலே
தராத[ற](ர)மாய் ஸ்ரீ[ரு](ரா)ம ரென்று பேரும் பெ[த்தேன்](ற்றுச்)
சாயுச்சிய பதவியிலே சார்ந்தேன் பாரே. (௨)

End:

கருவான வகாரத்தை நெஞ்சி(ல்) வைத்து(க்)
க[ர]ட்டடா (உ)கார மென்(ற) வறிவினாலே
உருவான வாசிய டங்கும்[பாரு] பதினைந்து
உள்ளுக்குள் செல்லுமடா ஆறும் வீட்டில்
அருவான கருவிகளு மாண்டு போகும்
அப்பனே ஆறுதலா மொன்றாய்க் காணும்
குருவான குருவல்லோ மனமே யாசான்
கூட்டுமடா பெருவெளியில் மவுனந் தானே. (௫௱)

* * * *

கேளடா[பொ](பு) சுண்டருமே யெனக்குச் சொன்ன(ர்)
[குறு](கிரு)பை பெ[த்த](ற்ற) மவுனத்தைச் சொல்லுவேன்யான்
கேளடா வா[ரு](ரா)த துரி[தி](த) ஞானங்
கொட்டினேன் [அன்னூத்தி](னைந்நூற்றி)ன் கருவை யெல்லாம்
பாளடா போகாமல் மனத்தை நீயும்
பதியவே மூலமென்ற நந்திக் குள்ளே
வாளடா அ[ளு](மு)த்தி நீ யுண்ணும்போது
மாண்டுதேடா[ப்] பிறவியெல்லாம் ஞானமுற்றே. (௫௱௧)

Colophon:

ஸ்ரீ[ரு](ரா)மரிஷி [ஞ](நா)யனார் அருளிச்செய்த [அன்னூ](வைந்நூ)று சூ[ஸ்]த்திர மு[த்து][(ற்று)ம்.

சார்வ[தி](ரி)ஸு தைமீ ௧௧௨ சனிவாரம் கடக லக்[கண](கின)ம். வர-வீ[ரு](ரா)சாமி [யெ](எ)ழுதியது. [அய்யறு ஆ]

மண்ணிற்[ப] பதிஞெ[ன்னு](ன்று) வாரிதியி[ல்](ற்) பத்து
அண்ணி (ல)னவெட் டருக்கன்பத் தொன்பது
தன்னில் திரிலோகந் தானே யெழுந்திட
அன்றிற் சிதம்பர மாட்டம த(ா)மே.

கு-பு.)—

இந்நூல், யோகத்தையும், முப்பூசசுண்ணம், சாரமெழுகு, சாரச்சுண்ணம், சார செயநீர், சாரக்கட்டு, சாரச்செந்தூரம், வெடியுப்புச்சுண்ணம் முதலிய ரஸவாதத்திற்கு உதவியான பொருள்களையும் விளக்கிக்கூறுவது. புசண்டரின் " சிஷ்யரான " உரோமரிஷி " என்பவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

---

c) பதஞ்சலிமதிவெண்பா.
PATAÑJALIMADIVEṆBĀ.

Foll. 124a—127b.

A treatise in 32 stanzas on the Yōga philosophy of the Siddhas.

Complete.

Beginning:

கதி[று](ரு)முச்சியுங் கலந்து பிரிந்த நிரய
விதியுருவங் குரு[னூ](நூ)ல் விள்ளுமே—மதிவெண்பா
முழுது முறை தெரியா மூடர்களே யாறுலும்
வழிலைய[ரி](றி) வா[ள்க](ர்க) ளென்ற வாறு. (க)

வண்ணன் பி[ள](ழை)ப் பறிய மாட்டாத வாதிக[ள்க](ட்)கு(ச)
சுண்ணும் பிருக்கு மிடந் தோ[ணு](ன்ரு)தோ—க[னனி](ண்ணி)றி
லூருங் கருங்காக முட்சரித்தை(க்) கொண்ட தென்று
பேருமதி வெண்பா விதனைப் பேசு. (உ)

காந்த மல[ற](ரு)ங் கடலு முளவாறல்
எந்துதன மென்று மவர்க் கெய்தாதோ—காந்தமல[ற்](ர்க்)
காட்டிலே பூரிக்கும் கடலிலே காய்காய்கரும்
நாட்டிலே கேட்டிருப்போ நாம். (௩)

End:

ஆழிதூள்களாகிமேரு வண்டவேரு கூரிதா[ய்]
யூழிகால (ம)ா[ண](ன) போது யோகி சாவ துண்டுமோ
பாழிலே யெழுந்த வன்னி பாழில்வந் துணர்ந்ததால்
வாழிவாழி சூதமுண்ட மாறு பாவர்[ள]வாழியே. (௩௨)

(கு-பு.)—

இந்நூல், யோகவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. முப்பத்திரண்டு செய்யுட்களாலாகியது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூல் பூர்த்தியானதனபின் சோதிட விஷயமான பாடல்கள் இரண்டு எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(d) உரோமரிஷிநாயனார்சூத்திரம், ஐம்பது.
URÔMARIṢINÂYANÂRSÛTTIRAM, AIMBADU.

Foll. 128a—137b.

Same work as that described under R. No. 208(b) *ante*, where see for the beginning.

Complete.

End:

குருவான பதங்கமதை யெடுத்துக் கொண்டு
    குடக்கரியில் வைத்தூத மணிபோ லாடுங்
கருணையூ மத்தங் காயி லிட்டுக்
    கனத்தபுட மில்லாமல் ப[த்து](ற்றுத்) தீந்தால்
உருவான கெந்தியிட்டுச் செந்தூ ரித்து
    ஊட்டிடு வேதேனு முண்டு வுண்டு
அருளாகுந் தினங்குன்றி யதைத்தின் றக்கால்
    அப்பனே தேகசித் தாகும் பாரே. (௫0)

பாரப்பா முடியைவிட் டடியைத் தொட்டால்
    பாதகரே நீங்களென்ன வாதம் பா(ர்)த்தீர்
ஊரப்பா சுடுகாடு சுட்டுப் போட்டால்
    உள்ளிருக்கு (ம)டிமுடியை யு[த்து](ற்று)ப்பாரு
காரப்பா வடிமுடிக்கு மூலம்விந்து
    கண்டீரே கண்டா(னீ) ரின்ன கருவைக் காணும்
ஆரப்பா காண்பதுவும் யோகி காண்பா
    (ன)ப்பனே குரு[னூ](நூ)லெம் பது தான் மு[த்தே](ற்றே). (௫௧)

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின் 208(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் இல்லாத இறுதிப்பாகமும் இதில் உள்ளது.

(e) உரோமரிஷிசூத்திரம், ஐம்பத்தொன்று.
URÔMARIṢISÛTTIRAM, AIMBATTONṞU.

Foll. 138a—147b.

Same work as that described under R. No. 163(c) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 163(c) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(f) உரோமரிஷிசூத்திரம், நூறு.
URŌMARIṢISŪTTIRAM, NŪṞU.

Foll. 148a—168b.

A treatise on alchemy and on the use of certain salts and powders and other ingredients considered useful in it. This work also is attributed to Rōmariṣi.

Complete in 100 stanzas.

Beginning:

மூலவட்டங் குருவான பாதங் காப்பு
முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
மூலவட்ட மான பரப் பிரமங் காப்பு
வேதாந்தங் கடந்துநின்ற மெய்யே காப்பு
காலவட்டத் தங்கிம(தி ல) முதப் பாலைக்
கண்டுபசி யா[த்தி](ற்றி) மனங் கவடு நீக்கி
ஞாலவட்டச் சித்தாமெ பெரியோர் பாதம்
நம்பினதால் ரோ[ரு](ரா)ம னெனப் போறுமென் றனே. (க)

* * * *

தயவுவைத் துச சொல்லவில்லை லகுவாய்ச் சென்றார்த்
தலையறிந்த கொங்கணவா சரக்கு வைப்பில்
நயமிகுத்துச் சொல்வதுபோ னிமிளையொன்று
நாட்டினார்த் தருசுக்குக குருத்தா னென்று
சுயமவற்[க்]கு நன்றாக நடக்கு மவற்குச்
சொன்னதிலே கடுங்காரத் துறைமொளித்தார்
செயமிகுத்த பொதிகைரிஷி [னூ](நூ)ரி[ல் ச](ற்)சொன்ன
திரு[ஷ்](ருட்)டாந்த திரங்களுக் கிடையுந் திற(ம்)போதாதே. (67)

End:

உப்பல்லோ வண்டத்திற் சேர்ந்தபோது
உடலுயிரு மொன்றாகித் தண்ணீ ராச்சு
அப்புவல்லோ முப்பூவுக் காணி யாணி
யதைவிட்டாற் கடடாது வ[ள](மு)லை மா[ற்](ர்க்)க[ம]ஞ்
செப்பல்லோ[ப்] பந்துக்கு மூட்டவாசுத்
தீட்சணமா யிந்த நூல்[த்] தெளிவேரொம்ப
முப்பொருளு மொன்றாக நின்றசோதி
மூலவட்ட[ம]ங் குருவாலே மொ[ளி](ழி)தான் முற்றே. (ரா)

ரோ[ரு](ரா)ம ரிஷி [னூ](நூ)று மு[த்து](ற்று)ம்.

Colophon:

மேலும் கொச்சியிலிருக்கும் மட்டஞ்சேரித் தோமாசு அய்யர் அருளினாலே அருளிச்செய்தது ; சுப்பிரம[ண்]ணிய பிள்ளை குருவும் மறப்பதில்லை

(ௌ-பு.)—

இந்நூல், ரஸவாதத்திற்குரிய நாகபஸ்மம், லோக பஸ்மம், உப்பு விவரம், ரசபஸ்மம் ஆகிய இவைபோன்றவற்றைச் செய்யும் வகையைக் கூறுவது. உரோமரிஷி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூல் பூர்த்தியானதும், "சொல்லிருந்த இடமெங்கே" என்னும் செய்யுள் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

R. No. 259.

Palm-leaf. 14 $\frac{5}{8}$ × 1$\frac{3}{8}$ inches. Foll. 186. Lines, 6—8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

தட்சிணாமூர்த்திஜாலம், ஆறுகாண்டம்.
DAKṢIṆĀMŪRTTIJĀLAM, ĀṞUKĀṆḌAM.

Deals with medicine and magic and with the plants and herbs considered efficacious in bringing over people under one's influence.

Incomplete.

Beginning:

ஆமென்ற பரிபூ[றண](ரண)னந்த மேவி
    ஆதியந்த சற்குருவி னறிவாய் நின்ற
ஓமென்ற[ஞ](நா)த விந்துமதி வீடாக
    உ[த்து](ற்று)தின்(ற) திரே[ளு](ரா)தாயி மவுனவாலை
நாமென்ற மகமேரு [ற](ர)வியின் கூறு
    நடனவொளி யகண்டமுகப் படலமாக
வேமென்ற தந்திபதம் . . . லை கூ[ற்](ர்)ந்து
    விளம்பிரே[ந](ண)ன் விமலர்பதங் காப்புத் தானே. (க)

* * * *

கை[ய]யப்பா யிந்த யின்னுள விரே[ப](வ)க முள்ளாள
    கர்ப்பிணிக்கும் பற்[ப] பணியாய் வயதுநூறாய்
மெய்யப்பா உரைபக[ற்](ர்)வாள் பொய்யோயில்லை
    விசையகன்னி வீரகன்னி யிவ[ளக்](ட்) கொல்வாது
(சை)யோகம் பதுமினியாய்க் காணு தப்பா
    சாதியிலே யிவள்குலஞ் சித் தினிய தாகும்
மை[ய]யோதும் வேல்விழியா[ள் யி](ளி)ந்த மாதை
    மருவவையிலே வயணமென்று வகையைப் பாரே. (எ)

* * * *

வலலாரைக கறபம

ஒனறுறு [ஞ](நா)ள காருமபத்தி யநதா
(ஞு)திரததி [லப](ற)பதிவெட்டுக குடடமேது
நனறுன மகாபெரிய வியாதியேது
நலவெண[ணெ]ணெ யிவ[நி](னி)ருககு மடடு மாகா
பொனறுதே ஆவிநெ[யவெற](யிர)ண(டி)ச்[ட](ன)ண[ணெ](ணெய)
பொருநதமடா பூசினிககாய பொருநதா நபபா
எனறுதே பெரு[ஞ](நா)யக கீசன றுனும [(ருக)
(எ)ளளெண[ணெ](ணெய)ப பகையெனறு [ர யி](ரி)னிமேலகேளே.

End :

[யி](இ)ருகக முனை தனை(ப) பிடுஙகிச சலததி[லப](ற)போட
டேறறபடி பூசையி(ட) டிருககு முனபோல
சொருககு முடி மடமாதா கூந்தல [ரு](ரா)மஞ
ஞு[ர](மு)நத தொனறு [ரு](ரா)மமதி[ர](ற) குருவைபபூசி
நெருக குருடடுச சிமிளில வைதது வாவாவெனறு
நினைததிடு மோகினி வெ[ஷ](ட)சம நினைககுமபோது
கருககுமடா வவளுடலே காயசசல மூட்டுங
கணபபொழுதிற சொணடுவருங கருவைப பாரே (கஙச)
கருவெனன மை[ய]யெடடிக கபாலந தொடடு
கலஙகொாம பால நாயக கணிக ளெல[லா]லாம
பொருபொ ரெனறுதிருமடா தெனனஙகாயும
புக[ள](மு)ரன கனிக ளுளள தெலலாமவீறும
வரு[வ]மெளன மைப[ய]பூதி தடவிககொணடு
வாசசொனனை கபடவினை யாட்டைப பாரே (கஙரு)
ஆடடபபா வால[த]தொடடு மை[ய]யுமபூசி
அடுததாரை வடிமணணை(ச) சிமி[ளி](மி)ற போடடு
மூட்டபபா வுரலவாவெனறு சேவி
முருககுமாடா வானதக(ர)நது வெளியிடடேன யான
தேடடபபா யேதேது பதாரததந தானும
. . . .

(கு-பு.)—

இது வைததியம, வசியம ஆகிய இவைகளுககுரிய மூலிகை முதலிய வற றைப்பறறியும, ஜாலததைப பறறியும கூறுவது. இதில ஐநது காணடஙகள பூாததியாகவும, ஆறுவது காணடததில 136-வது செயயுள வரையிலும உள ளது. 18, 84 இவவெணகள அமைநத ஏடுகள பாதி முறிநதும, 81, 85, 89 இவவெணகள அமைநத ஏடுகள இலலாமலும இருககினறன

R. No 260.

Palm-leaf $16\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 224. Lines, 7 in a page. Tamil, Slightly injured

Purchased in 1915–16 from M.R Ry. K. Rangasvāmi Ayyangār of Mysore.

ஞானவாசிட்டம்.
ÑĀNAVĀSIṬṬAM.

Same work as that described under R. No. 138 *ante*.

Complete.

Beginning :

பெண்மை பாதியனா பெற்றகள்[த்தி](ற்றி)னை
யண்மை தூர மறவகத் துன்னுவாந்
திண்மை ஞானச் சிறப்புயர் வாசிட்ட
முண்மை யாக வொருங்குரை செய்யவே. (க)

தவளத் தாமரை(த்) தாதாா கோயி
லவளைப் போற்றுது மருந்தமிழ் குறித்தே.

போற்றி[ய] ராமன் புகல் வயிராக்கிய(ந்)
தோற்று நூற்றிரு பத்திரண் டாஞ்சுகன்
சாற்று சீரிரு பத்தைந்து தற்பதத்
தேற்றம் வேண்டினர் நேரிரு பத்தெட்டே. (க)

*   *   *   *

<u>வைராக்கியப் பிரகரணம்.</u>

பொன்னுல கத்தினிற் புவியில் வானகத்
தென்னுடை யுட்புறத் திலங்கு கின்றது
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ தியாதுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொரு[ட்]டொழு திறைஞ்சுவாம். (க)

Colophon :

திருச்சிற்றம்பலம்.

சா[ற்](ர்)வரி௵ மாசிமீ ௧௬ ௳ ரேவதி நட்சத்திரம் வியாழக்கிழமை மூ[ணு](ன்ருஞ்) சாமம் சது[ற்](ர்த்தசி திதி இப்படிப்பட்ட சுப[தெ](தி)ன த்தில் எழுதி முற்றிற்று. துவுாசக௵ மார்ச்சுமீ ௨௫௳.

(கு-பு.)—

இந்நூலின் இறுதிப்பாகம் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 138 - ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. அதில் இல்லாத முதற்பாகமும் இதில் இருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 261.

Palm-leaf. $13\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 220. Lines, 6—8 in a page. Tamil Slightly injured.

Purchased in 1914-15 from M.R Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore

(a) நாடி நூல்.
NĀḌINŪL.

Foll. 1*a*—6*b*.

On the manner of feeling the pulse with a view to ascertaining the state and the kind of humours in the body and also thereby the state of the health of a person. It is different from the work described under R. No. 192(*i*) *ante.*

Complete.

Beginning:

எ[ன்](ண்)சாணுடம்புக்கும் எழுபத்திராயிரம் நரம்பு நாடியானது மணி வலைக்குச் சுருக்கிட்டாற்போலப் பத்து நாடியாகச சு[று](ரு)ங்கும் ; இந்தப் ப[ர](த்)து நாடியும் மூன்று நாடியாகச் சுருங்கும் ; இந்த மூன்று நாடியும் இடைபி[ன்](ங்க)லை சுழிமுனை யென்ன. நாசி[மி](யி)லு மியங்கும் இடை.யாவது :—இடது நாசி. பி[ன்](ங்)கலையாவது :—வலது நாசி சுழிமுனையாவது :—நாசியின் நடுவே நி[ர்க்](ற்)கின்[ர](ற)து. [னிநிகுயி](இ)ந்த நாடி மூன்றும் வாதம் பித்தம் சிலேத்தும[ம்யெ](மெ)ன்னத்தக்கதாக மூன்[ங்] (றை)கயிலேயும் இயங்கும்.

வாதமாவது : வாயுவினு(டை)ட(ய)சொரூபம். பித்தமானது அக்கினியினு(டை)ட(ய) சொரூபம். சிலேத்துமமானது அப்[பி](புவி)னு(டை)ட(ய) சொரூபம்.

வாதமானது :—உக்கி[ற](ர)மாக எழுந்திருக்கும் வக்கிரமமாவ[ம்] அன்னம் போலும், கோ[ளி](ழி)போலும், ஓணான் போலும், வாகரிசித் திருகையாய் உரு செவ்வையாயினு[ம்யி](மி)ல்லாமல் நடக்கும். (இ)[யி]தை வாதமென்று சொல்லப்படும்.

பித்தமாவது :—சாவ[ல்ச](ற்)செய்தியாய் எழுந்த [பி](பு)ற நடைபோலவும், சாவல் [ப்]பொருகிருப் போலவும், ஆமை நடைபோ[லு](லவு), மட்டை துடித்து நடக்கிருப்போ[லு](லவு)ம் தீவிரமாயவுரு(ச) செவ்வையாய் நடக்கும். இதைப் பித்தமென்று சொல்லப்படும்.

[செ](சி)லே[த்து](ட்டு)மமாவது :—மெத்தென்று எழுந்திருககும் ; தம்[ச]சிறுநீர் அ[ரி](றி)ந்து சிறுத்து விழும் என்றறியவும்.

பண்டிதனானவன் நாடி பிடித்துப்பார்க[கில்](கும்) வகையேதென்றால் :—ஆண்[ம]பிள்ளைக்கு வலது கை பிடித்து நடுவிரல் மூன்றும் இடதுகையினாற்[ப்]பிடித்து முன்கை[யி] நாடியிற்[ப்]பெருவிரல் இரவிறையில்[க்] கிட்டப் பிடித்து விரலுக்கு வி[ற](ர)ல் நெ[ல்க](ற்) கிடை இடம் விட்டு விவரமாய்ப் பிடித்துப் பார்ப்பது.

End:

முதலவத்தை மீன்[ம்]நாறும். இரண்டாமவத்தை நல்லது கூறும். [வொ](ஒ)ருமை கூறும். மூன்றாமவத்தை சித்தமவங்கும். நாலாமவத்தை இளைப்பெடுக்கும். அஞ்சாமவத்தை முகம் வே[ற](ர்)க்கும். ஆறாமவத்தை உடம்பு குமிரும். எ[ள](ழ)ாமவத்தை சோறு கெடு(ம்). எட்டாமவத்தை கனம் பஞ்சாடும். (ஒ)ன்பதாமவத்தை உடம்பு வே[ற்](ர்)க்கும். பத்தாமவத்தை மரணம்.

தெட்[க்ஷ](ச)ணாமூர்த்தி பாதாரவிந்தமே [ெ]கதியாகவேணும்.

(கு-பு.)—

மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 192(*i*) நம்பரின் வேறானது. வாதபித்த சிலேட்டுமங்களை அறியும் வகையையும், இடை, பிங்கலை, சுழிமுனை முதலிய நாடிகளை அறியும் மார்க்கங்களையும் மிக விரிவாகக் கூறுவது; ஆதலால் இது உயர்ந்த நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இயற்றியவர் பெயர்முதலியன அறியக்கூடவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இதை அச்சிற் பதிப்பித்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

(*b*) வைத்தியசிந்தாமணி.

VAIDYACINTĀMAṆI.

Foll. 7*a*—12*b*.

A treatise on medicine. Similar to the above. It is different from the work described under R. No. 187 *ante*.

Complete.

Beginning:

முந்த முந்த வியாதியாளனை(ப்) பார்க்கிறபோது, எட்டுவகையாலே பார்க்கவே[ணு](ண்டு)ம்; அது [யெ](எ)ப்படியென்றால், நாடியைப் பார்க்க, வயணத்தைக் கேட்டுச் சரீரத்தைத் தொட்டுப்பார்க்க, அவனுடைய சிறுநீரைப் பார்க்க, கண்ணைப் பார்க்க, முகத்தைப் பார்க்க . . . . ஆக இந்த (எ)ட்டு வகையாலும் பார்த்த பிற்பாடு நாடிப்பரீக்ஷை பார்க்கிற[ர]போது [யெ](எ)ப்படி [யெ](எ)னறால்:—

முன்[ங்](னை)கயிலே அடிப்பெரு விர[வி]ல் முதலாக மூன்று விரலுக்கு நெ[ல்க்](ற்)கிடை ய[ழ](ள)வு[யி](இ)டம் விட்டுப் பார்க்கவும்; அதிலே நாடி நடக்கும்; அதிலே நாடி உடம்பெல்லாம் வியாபகமாயிருக்கும். [யி](இ)து முன(னை)கயிலும் முன்[ங்](னை)கவிரலிலும் குதியிலும் பிடித்துப்பா[ற்](ர்க்)கிறது.

End:

பித்தசிலே[ர்ப்](ற்)பன (சுர)மாவது :—(முகம்)வேர்க்கும், தாறுமாறாய்ப் பேசும், நித்திரை வரும், (ம)யிர் குச்செறியும், இருமும், உடம்பு நோகும், ஆராட்டமெடுக்கும், [யி](இ)து பித்தசேத்தும மென்[ரரி](றறி)வது.

பூதசுரமாவது :—தா[ரு](று)மாறாய்ப் பேசும், க[ளவுளி](ண்விழி) பருத்திருக்கும், கண்ணீர் வடியும், அழுகை[ல்] வரும், அன்னத்தின்பேரில் மனசில்லாமலிருக்கும், திடுகிட்டெழுந்தி[ரி](ரு)க்கும், நித்திரையுண்டாயிருக்கும் [யி](இ)து பூதசுரமென்[ரரி]றறிவது.

அசீரணசுரமாவது :—சுரம்பிடிக்கும், இருமல் வரும், விக்கலெடுக்கும், பசியில்லாமலிருக்கும், காலுளைசதையும் ஆடும் [யி](இ)து அசீரண சுரமென்றறிவது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 187-ஆம் நம்பர் பிரதியின் வேறானது. இது வைத்திய விஷயமானது, வாத பித்த சிலேட்டும சரீரத்தையு

டையவர்களையறியும் வகையையும், நாடிபார்க்கும் வகையையும் விரிவாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(c) தட்சிணாமூர்த்திதீட்சை.
DAKṢIṆĀMŪRTIDĪKṢAI.

Foll. 13*a*—29*b*.

On alchemy and on the Yōga of the Siddhas. Similar to the work described under R. No. 149(*a*) *ante*.

Complete.

Beginning:

[மை
வானைத் தாவிய பொதிகை மகத்தான ரிஷியுடையவாக்கிரே[நற](னர்)
பானைத் தாவிய பூசைப் பரிவான சிவயோகப்(ப)[ன்](ண்)பே கேளு
மீனைத் தாவிய ராசி விளங்கிநின்ற கன்னி முதல் வில்லு மேஷம்
சேனைத் தாவிய துலாத்தின் சென்மராசிக் கருவைச் செப்பு(கி)றேனே (க)

செப்பு(கி)றே[ர](ற)ன் துலாத்தாற்[க்]குத் தேவிமுதல் வாசி
சிவனோடு மந்திரங்க ளெல்லாஞ் சித்தி
ஒப்[பி](பு)கிறே[ர](ற)ன் குளிகை சித்தி வாத சித்தி
வுசந்து நின்ற காயசித்தி யு[ரு](று)தி யாகுந்
தப்[பி](புகி)றே[ர](ற)ெ[ந](ன)ன்ருலுந் தவறொட்டாது
சாதகமாய் வாசியாய்த் தானேதாக்குங்
கொப்பு(கி)றே[ர](ற)னுலகத்திற் றிசைதீட்சை பெ[த்து](ற்றுக்)
கொடிய சிவ யோகியெனக் கூறு வாரே. (உ)

End:

பாரப்பா அயமெடுத்து முருக்கச் சொல்வேன்
பரிவான அரபொடியோ பலந்தான் பத்து
சேரப்பா வெண்[ங்]காரம் பலமு மஞ்சு
நிலைத்து நின்ற சவுக்காரம் பலமோ வொன்று
காரப்பா வரையுப்புச் செயமாங் கட்டுச்
சாதகமாய்ப் பலமரைதான் கூடக் கூட்டுப்
பேரப்பா சாரமது பலமுங் கால்தான்
பேருக வரைப் பலமுந் தூரிசு போடே. (ருரு)

போட்டல்லோ கலவத்தில் வெடியுப்பு நீரும்
புக[ள](ழ)ான சாரநீர் விட்டு வாட்டி
நீட்டலோ அஞ்சுபங்கு பண்ணிக் கொண்டு
நேராக அஞ்சுதர முறுக்கித் தீரும்
பூட்டல்லோ அயத்தி னுடை(த்) தோஷமெல்லாம் போக்கிப்
புக[ள](ழ)ான வெள்ளியைப்போற் காணவிட்டு
மூட்டல்லோ விது மூட் டயமுருக்க மைந்தா
மூதண்டமாட்[டி](டு)வி[ய]க்கும் பத்தி னட்டே. (ருச)

(கு·பு.)—

இந்நூல் யோகத்தையும், ரஸவாதத்தையுங் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(*d*) அகத்தியர்ஞானம், பதினாறு.
AHATTIYARÑĀNAM, PADINĀṞU.

Foll. 30*a*—70*b*.

On the conduct of worship of certain deities together with details regarding the Mantras and the Yantras (mystic diagrams) connected therewith.

Incomplete.

Beginning :

பாடினா ரிப்படியே வங்கங் கெல்லாம்
  பலபலவாய்(ப்) பி[ச்செரி](ய்த்தெறி)ந்து பாட்டாய்ச் சொன்னார்
ஊரினார் சித்தரு(டை) நூலைப்பார்த்
  துலகத்தோர் சட்டைநந்தார் கோடாகோடி
தேடினார் தி(ை)ச தீட்சை கிடையா தென்று
  செகத்திலே யிரந்தவர்கள் கோடாகோடி
மூடினார் சித்தரப்பா மெத்த நன்று
  முட்சவைபோ[ர்](ற்) சீடன் வந்தால் முயன்று பாரே (க)

* * * *

நாற்பத்து முக்கோண சக்கரவிதி.

ஆமப்பா பூசைவிதி சக்கரத்தைக் கேளு
  ஆருந்தான் சொல்லார்க ளப்பா கேளு
ஓமப்பா தேவிக் காதிபீடம்
  உத்தமனே நாற்பத்து மூன்றே கோணங்
காமப்பால் வித்தையிது[க]காசினியில்
  பூசை செ[யி](ய்)வோர் திசைதீட்சை பெற்றோர்
நாமப்பா யிவனை முந்திப் பூசைபண்ணி
  நலமாகச் சிவயோகத் திருந்திட் டானே. (௬)

End :

சா[த்தி](ற்றி)யே மவுனத்தின் வாலைதீட்சைச்
  சாதகமா யஞ்சுவித்த தீட்சை யாதி
மா[த்தி](ற்றி)யே யன்னமொடு பல[ங்]கா ரங்கள்
  மா[ங்கிஷ](மிச)ங்கள் முட்டையொடு பொரித்தது வைத்துப்
போ[த்தி[(ற்றி)செய்திலட்சியத்தை முன்னே வைத்து(ப்,
  புக[ள](ழ)ாக [நெய்](நிே)வதனஞ்செய்த பின்பு
தே[த்தி](ற்றி)யே தூபமிட்டுத் தீபங்காட்டு
  திறமாகக் கற்[ப]பூரம் பணிகள் மாறே (௭௪)

பணிமாறுங் காலத்தே மவுன தோத்திரம்
  பண்ணுவாய்(ப்) பிரணவத்தின் வாலையாலே
பனிமாறுங் காலத் . . . .
  . . . .

* * * *

(கு-பு.)—

இது மந்திர விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றிய தாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

(e) அகத்தியர்ஞானம், பதினாறு.

AHATTIYARÑĀNAM, PADINĀṞU.

Foll. 71a—76b.

This work deals with the Yōga system of the Siddhas in 16 stanzas It is attributed to Agastiyar.

Complete.

Beginning:

பூ[ற](ர)ணமாய் மும்மூ[ற](ர)த்தி வந்தவாரும்
  பூமியென்றுந் திகிரியென்று(ம்) படைத்தவாருங்
கா[ற](ர)ணமாய்(த்)தேவியெனுக்கும் நிறை[ா](ற)ந்தவாருங்
  கற்[ப]பமுண்டு ரிஷிகள்சா காத வாரும்
வ(ா)[ற](ர)ணமாய்ப் பறவையொடு [முதல்க்(நாற்)கால் சீவன
  மானிடர்க ளோதுகின்ற சீவதின் வாரும்?
பா[ற](ா)கதமாய்(ப்)புல்லாகி விரு[ஷ](ட)சமாகிப்
  பாதாள சாகாமும் படைத்த வாறே (க)
படைத்தபடி யேதாலே நடந்[து](த) தெளாருல்
  பக[ரு](ரா)ர்கள் பெரியோர்கள் சிவஞானத்தை
உடைத்து விட்டே[ன்]னு(ற)ரியே ஞானமெல்லா
  முற்[ப]பனமாய்(க்) கண்ட[ரி](றி)ந்தோ [ற](ன)வனே சித்தன்
விடைத்த விடை யஞ்செழுத்தா லெல்லா மாச்சு
  வேறான சிவமப்பா அங்கெ[ா]ன ரோர் சொல்
அடைத்துவைத்த பொருள்களெல்லா(ம்) வெளியாய்ப் பாடி
• அப்பு(வி)னல் மண்பிசைந்த குசவன [ந்தா](ரு)னே. (உ)

End:

சாகாம லிருப்பதற்[கு யி](கி)ந்தக கல்வித்
  தனையு[ரி](றி)ந்தா லவன் யோகி யவனே ஞானி
வேகாமல் வேகுமடா வழு[ற]தங் கொண்டால்
  வெளியாகும் வேதாந்த சார மெல்லாம
ஆகாச மாயிரத் தெண் மலர்கருள ளாக
  அமு[ற]த மங்கே யிருக்குகடா வ[ரி](றி)ந்து டாரு
தேகமெல்லாம் வச்சிர மிட்ட காய மாகுஞ்
  சிவனுங் கற்பத்தை(த்) தெளிந்து[ப்]பாரே. (கசு)

* * * *

அண்ணமொடு தானமது வஸ்தி[ற](ரந்)தான்
[மா](ஆ)லயத்தி னெய்விளக் கபிஷே கங்கள்
(ந)ன்மையா (ய)[து](தி)னாலே வருவ தேது
[ஞா](நா)ட்டுள்ளோர்க் கிதுவே[ஹு](ண்டு)யல்லா லில்லை(க்)
கண்ணியதோர்[க்]கற்[ப]பென்று மழி[ய]வ தென்றங் .
கருதிப்பார் ஞானத்தின் கண்ணி னாலே
வன்னமிடும் பதினெட்டு(ச்) சாதியென்று
கா[ற]ர் செறிய மெய்யன்.(?) (கஎ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் யோகவிஷயமான ஒன்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(f) அகத்தியர் பூரணசூத்திரம், இருநூற்றுப் பதினாறு.

AHASTIYAR PŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪṚṚUPPADI-NĀṚU.

Foll. 76b—100b.

A treatise on alchemy. Same work as that described under R. No. 177 *ante*.

Incomplete.

Beginning:

ஒன்றான மும்மூல மாறு தார
முரைத்தவர்க்கு மேலாறு[ந்] தொண்ணூறு[த்தா](ற்று)ம்
பன்றான தீ[ஷை](ட்சை) பதி னொன் றிரட்டிப்
பத்துடனே முப்பத் தி[ற](ர)ண்டே தீ[ஷ்](ட்)சை
ஒன்றான சமாதிகற்பம் வாசிநே[ற](ர்)மை
யுரைப்பான சிவயோகம் பி[ரு](ரா)ணா யாமம்
நன்றான வாதத்தின் தீ[ஷை](ட்சை)யோடு
நலமான சவுக்கார தி<u>றவு கோலே.</u> (உ)

*　　　*　　　*　　　*

End:

காய்ந்த[த்]தின்மே லினை மொரு[க்] கருவைக்கேளு
காசினியில் மூரியிறல் முன்போற்[க்]கா(ய்ச்)சி
வ(ர)ய்ந்தடன்புதேசிய னீர்தனனில் முன்போல்
வளமான[ச்] சாராயந தன்னில் முன்போல்
[வெ](வை)வசுதபின்பு முட்பூவு[ம்] மொன்றாய்ச்சே[ற்](ர்)த்து
இதமான[க்] கிளிஞ்சினீர் படிதான் வாங்கிய
பாயத்திடவே பத்துமுல[ர](ற)தெளித்த[ணீ](நீ)யும்
பரிவாக வைத்தவைத்த தெளிந்துக் கா(ய்)ச்சே. (அ

காய்ச்சியபி[ன் யி](னி)ன்னமொரு கருவைக்கேளு
கனமான வெடியுப்புப் புளியுங்கூட்டி
வாச்சுதே யிடித்துநன்றாய்த் தீயைமூட்டி
வளமாக நீ[க்கி](ற்றி)யதைச் சுண்ணும்பாக்கிப்
பாச்சுவாய் நாலிலொன்று சார்ந்தாலு(ம்)
பரிவாக(ப்) பொடித்துநன்றாய்ப் பணியில்வைக்க
ஆச்சியாதஞ் செய[னி](நீ)ரு மன்னிறத்தனி
லவரைப்படிதான் வாங்கிவைத்து வரையக்கேளே. (அச)

கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாகின் 177-ஆம் நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முதல் 84 செய்யுட்கள் உள்ளன.

(g) வைத்தியசிந்தாமணி.

VAIDYACINTĀMAṆI.

Foll. 101*a*—104*a*.

Same work as that described under R. No. 261(*b*) *ante*.

Incomplete.

Colophon :

டிசம்பர்மீ ௨௰௨ ௲௮௱௨௰௯ பாலகிருஷ்ண[ன்] மேஸ்திரி.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின 261(*b*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

(h) தனவாகடம்.

DANAVĀKAṬAM.

Foll. 105*a*—113*b*.

A treatise laying down the method of preparing medicines for curing certain diseases.

Complete.

Beginning:

சாம்[ருனி](பராணி) திருசு(து)த்தஞ் சா[ச்து](ற்று)ங் கறுத்த குங்கலியம்
விதித்த வகைக்குத் தான் கழஞ்சு வளங்கும் பச்சை வெட்டிடனே
அழுந்தப் ? பலமுந் தானொன் றருவாய்க் கலவ மிதி லிட்டுத்
திருந்தக் கா(ய்)ச்சி யுள்ளெண்[ணே](ணெய்)த் திறமா (ய)ரைத்துத்
{தண்ணீ(ர்)விடே. (க)

விட்டேக[ழி](ழு)வி மேல் வழித்த வேண்டுஞ்சிலை த[ணி](ணி)லூட்டித்
திட்டே[ற](ர)ணங்கள் [செ](சி)ரங்குதனைத் தி[ரு](ரா)டே[ரு](ரா)க நீரிழிவு
கட்டா அசுவடா புரசிங்கிக் கல்லுப் பறங்கிக் கால்பு[த்தூ](ற்று)ம்
மட்டார் குழலின் மடமாதே மாண்டுவிழுந்து போய்விடுமே. (உ)

End:

ஆ[ற](ரா)வ[பூ](மு)தே யா[ற](ர)ணங்கே
அரிய திரியின் வகைகேளாய்
தேரே லிங்கஞ் செந்தூரம்
திலை தங் கிலியு மருக்கு லுடன்
சீரங் கரவி யமே சிலையுர்
திருந்து வெள்ளை(ச்) சமஞ்சு(ப)
பேரஞ்சா[ரு](ரா)யம் விட் டரைத்துப்
பெரியக் குப்பி தனி லடையே. (ருச)

மேலாந் திரியை நீர் தவைத்து
பெச்சும் புறையி (னீ)ரோட்டி
ஆறு[ற](ர)ணபு[ம்] மெரிவடங்கும்
அகண்டப் பிளவை பவித்திரம் போம்
வேறும் படருந் தோட்கையும் ?
விளங்கா தெழிச்சி மெய்ப்ப[ரு](ரி)சுங்
கலங்கா(ச)சிவப்பு நீரிடவே
கடிய [ற](ர)ணங்கள் மா[ள](மி)டுமே. (ருரு)

Colophon:

மேஸ்திரி பாலகிருஷ்ணன் சௌவரிமீ௳ உளவ ஆவணி உ௰௫.

(கு-பு.)—

[illegible]
யில் இந்நூல் முற்றுப் [illegible] வில்லை. பிழைகள் மிக அதிகம் உள்ளன.

(i) அகத்தியர்பச்சை, பதினாறு.

AHATTIYARPACCAI, PADINĀṞU.

Foll. 114a—117b.

Same work as that described under R. No. 163(*d*) *ante*.

Complete.

In the first leaf the name of the work is given as Ahattiyarpaccai-veṭṭu.

Colophon:

பாலகிருஷ்ணன். டிசம்பர்மீ௳ உகஅ தேதி௴ ௫.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 163(*d*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. 'அகத்தியர் பச்சை வெட்டு' என்று இந்நூலின் தலைப்பில் இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

(*j*) அகத்தியர்சவுக்காரத்திறவுகோல், பதினாறு.

AHATTIYARSAVUKKĀRATTIṞAVUKŌL, PADINĀṞU.

Foll. 118*a*—121*b*.

A treatise on alchemy. Same work as that described under R. No. 192(*m*) *ante*.

Complete.

Beginning :

ஆதிநடுமூலத்தில் வெளிக்குள் ளான
    ஐங்கரனை யடிதொழு தாளைப் போ[த்தி](ற்றி)ச்
சோதிமணி வடிவான தேவி சொல்லச்
    சூத்திரந்தான் பதினாறுஞ் சுருக்கிப் பாட
லேதயா மாயிரத் திரு[னூ](நூ)று சூ[ஸ்](த்)திரம்
    விழுங்கியதோர் சவுக்காரக் குருவாஞ்சு[ஷ](ட்)சம
மூதியா மு[ன்னூ](ந்நூலு)க்க[ன்னூ](ந்நூ)ல் சூத்திர
    முக்கியமாம் பதினாறுந் திறவுகோலே. (௧)

திறவுகோல் சவுக்காரஞ் செய்யவேண்டிச்
    செப்பு[கு](கி)றேன் புலத்தியனே தி[ர](ற)மதாக
உறவுகோ லங்கோல விதை தான் வாங்கி
    உடன்போடு அமுரிபடி தூணிக குள்ளே
கறவுகோல் பூனீறு படிதா ன[லு](ன்கு)
    கற்[ச்]சுண்ணம் படி[ெ](யி)ரண்டு வஸ்துவொன்று
புறவுகோல் கலக்கியொன்று[ய்] யெரித்து வாங்கிப்
    பொடிபண்ணிக் கண்டதுக்குச் சீனஞ்சூடன். (௨)

End :

பகருவாள் மூலிகையும் போக்கும் ஞானம்
    பண்[ம்]பான சவுக்கார மட்டசித்தி
பகருவான் குளிகைபோ டெல்லாஞ்சித்தி
    பாராட்டால் சித்தியில்லை வாதிகளே சொன்னேன்
பகருவாள் விட்டகுறை தவிர்த்தோர்க் கல்லால்
    பதினெண்பேர் நூல்பா(ர்)த்தும் வகைதோன் றாதே
பகருவா(ணி)லை நின்று வாசியூதி
    பலிக்குமடா சூத்திரந்தான் பதினாறு மு[த்தே](ற்றே). (௧௬)

Colophon :

டிசம்பர்௴ ௨௯௨. இ-அ-நா-உ-அ-நூ பாலகிருஷ்ணன்.

(கு-பு.)—

இது மூலவரு த்திய காட்லாக்கின் 19?(m) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(k) அகத்தியர்வெண்பா.

AHATTIYARVEṆBĀ.

Foll. 122*a*—142*b*.

Similar to the work described under sub-division (*i*) of this number. The work is attributed to Agastiyar, and its stanzas are written in the Veṇbā metre.

Incomplete

Beginning:

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் [வாள்](மா)மலரா
ளேக்குண்டாம் மேனி[நொடு](நு)டங்காது—பூககொன்ன றத்
துப்பா(ர்) திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாம[ச்](ற்) சார்வார் தமக்கு.

சீரணி யுலகி லுள்ள சிறந்ததோர் மனிதற்[க்]கெல்லாஞ்
நா(ர)ண னயன் றன மு ஃ சொன்ன ?
. . . . . . தலம்பெற் றிலங்குநூலைப்
பூரணஞ் சி[ர](ற)ந்[து லு](தில)ங்கும் பொதி(கை)கமா மலையிலுள்ள
வார[ன](ணி)யுமையாள்பால னக[ஷ]த்தியர் வகுசத தாமே. (க)

வெண்பா.

மன னுயிர்கட் கெல்லாம் வை[ய]த்திய(த்தி) னுட் பொருளைச்
சொன்னமுனி பாதந் தொழுத[ர]க்கால்-பொன்னனையூர்
ஆவ லுடனே கை[ய]யு ளதமுமே பலிக்குந்
தேவனுறை யோதுந் திறம். (உ)

End:

விளாம்வேரு மூக[கு](க)ரண்டிவேரும் [வ](அவு)ரிவேரும் அரைத்து வெள்ளாட்டுப்பாலாவது பசு[வும்](வின்)பாலாவது [கு](கொ)டுக்கவும். தும்பைத்தூளி[ற்](ர்) துளசித்துளி[ற்](ர்) லவ[ன](ண)த்தோடு விதரி கொடுவினை யாகிலை? விசமும் கம்பிக்கொடு கடலி[ல் ப](ற்)புகும் விரமே. ஊ(ர்)க்குருவி ஆணுங்குருவி வாயில் ரசம் வெள்ளைபாசாணம் வகைக்கு விராகனிடை குரு அறக்குவாயுதேய்த்து ஊமத்தங்காய் விரைபோக்கி அதில்(லை)வத்து நூலிட . . . .

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியவிஷயமானது. இதில் கரப்பான், மூலம், இடுப்புவலி முதலியவற்றைப் போக்குவதற்குரிய மருந்துகள் இன்னின்னவென விளக்க

மாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'சரீரம[மு](ழி)வு' என்று இந்நூலின் தலைப்பில் எழுதப்பெற்றிருத்தலால் அதுவும் இதற்குப் பெயர்போலும். அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சிறப்புப்பாயிரத்தால் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

(l) அகத்தியர்வாதம், எண்பத்தொன்று.

AHATTIYARVĀDAM, EṆBATTONṞU.

Foll. 143*a*—156*a*.

On alchemy and on the preparation of certain kinds of salts and other ingredients, etc., considered useful for the purpose. It is also attributed to Agastiyar.

Wants the stanzas 1 to 43 in the beginning.

Beginning :

* * * *

வவேரேவைத்துத் தாவிப்பார்
வேளைச்சா[ர்](று) மேனிச்சாறு[த்]தனித்தசிறு
தும்பைச்சாறு மூன்றும்வாரே[ற](ர). (சங)

வா(ர்)த்துமே வெ[ணங்](ண்)கா[ற](ரரு)சினைக்கா[ற](ர)
ம[ரு](று)படி போர்காரமு மூன்றும்போட்டுத்
தூர்த்துமேலேமூடிச் சீலைசெய்து
சூட்டடுப்பில் வைத்தெடுப்பாய் கடிகைமூ[ணு](ன்று)
மே[த்த](ற்ற)படி சுண்ணமடா கைபாகந்தா
னியல்பான நந்திதண்ட[க]கம்பாரு
மீதா[த்து](றறு)மடா முப்பூயின் செயபாகந் தன்னை(ச்)
சூட்டி(ை)வ[ய]த்த பட்டணியின் சூட்சுமந் தாமே. (சச)

சூட்சுமமடா முப்பூவின் பாகந் தன்னை(ச்)
சூட்டிவிட்டேனவ[ள்யு](ரு)ப்புச் சூட்டக்கேளு
ராசியமும் ப[த்தா](ற்று) இனிமே[ல்க்](ற)கேளு
[ற](ர)கசியமாம் முபபூவை நடத்த[தா](ரு)னே
காட்சியடா கேளுப் பாணம் வேகும்போதுக்
கடுகளவு முப்பூவு மிட்டுப் பாரு
• மாச்சரிய மில்லையடா தங்க மாச்சு
வாதிகளே யின்னமொன்று வ[ரு](மு)த்தக் கேளே. (சரு)

* * * * *

அஞ்சாத முனை[ர](ற)க் கருவை யெல்லா
மடக்கிவை[ய்]த்தேன் மு[ன்னூ](ந்நூ)றி[லவெ](லி)ரண்டாங் காண்டம்
சஞ்சா[ற](ர)ம் பண்ணாதே கருவே யில்லைத்
தவமுனிவர் மூலிகையு மிதுதா னப்பா
பஞ்சாகுஞ் ச[ற](ர)க்[கு]கினு(ை)ட தே[ஞ](நா)யக னெல்வாம்
பறக்குமடா விம்மூலி நாதாந் தத்தே
மிஞ்சாதே அளவுபட்ட காப்பாரு (?)
வெகுசருக்கா ரெய்[னூ](ந்நூ)லை விரைந்து பாரே.

End :

விரைந்திருந்த மூன்றெழுத்தை(த்) தீட்சைபாரு
    விளம்புவோம் வயித்திய காண்டத்தி[ர்ச்](ற்)சொன்னேம்
திறைந்திருந்த சத்தியடா அண்டபிண்டம்
    நே[ற்றி](ர்ந்)(தவி)ருசிகளேயே வெளியு மாச்சு
அறைந்திருந்த வாதமுறைக கருவையெல்லா
    மானந்த மூலகுரு வருளால் வாய்க்கும்
பறந்திருந்த சோடசமே மூலா தாரம்
    பரைவெளியே க(ன)ட(த்)தலைக்[கி]குக காப்புமு[த்தே](ற்றே). (அக)

கரப்பேது வாதங் கடந்தகுரு[ர](ற) பாடத்
தாயேற்றுச் சாற்றவே—மறப்பேது
வாத[னூ](நூ)ல் மு[ன் னூறு](ந்நூறில்) காத்துரைசரிதால்
வேகமேசொல்லி விளம்புக.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது பாஷாணசுத்தி, வபு லேயுப்பு முதலிய ரஸவாதம் செய்தற்குரிய மருந்துகளைப்பற்றிக் கூறுவது. இந்நூலின் முதலில் 13 செய்யுட்கள் இல்லை. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(m) அகத்தியர்பட்சிணி, நூற்றிருபத்தைந்து.

AHATTIYARPAKṢIṆI, NŪṞṞIRUPATTAINDU.

Foll. 157*a*—170*b*.

A work in 125 stanzas similar to that described under R. No. 197(*g*) *ante*. It is attributed to Agastiyar.

Complete.

Beginning :

திருமகள் சோதியாகுஞ் சித்தல்லி மல்லிமாது
மருமக ளவளேபுந்தி மவுனத்தி னந்திகோணங்
கருவது நாமேசொல்வோங் கண்டதை விண்டிடாதே[ப்]
பருவமாய் நந்திதோண பட்சணி யறிந்துகொள்ளே (க)

அ[ரி](றி)ந்துகொண் டென்னைத்தானே
    அந்தண ஜோதி(க்)காட்டி
அரிசுழி யுந்தரித்துகொண் டென்னைப்போலே
    யடக்கமா[ய்] யொடுக்குங் காலை
அறிந்துகொண் டதுவேபோதம
    ஆகமபு[ர](ரா)ண[னூ](நூ)லால்
அறிந்தகொண் டாரும் பா[ர்](ர்க்)க
    ஆனந்தச் சோதியாமே. (உ)

உதித்தவெளேகதிர்
மதித்த செம்பு[ள](ழ) ?
லுதித்தவுந்தியி[ல்ப்](ற்)
பதித்தெ[ளு](ழு)ம்பாரே. (௩)

பண்ட[ரி](றி)விந்த்த
உண்ட[ரி](றி) சற்றே
குண்டவிச[ற்றி](த்தி)
மண்டலமுட்டுமே. (௪)

*   *   *   *

அஞ்சில்வளமிஞ்சி
நெஞ்சில்வளருஞ்சி
வஞ்சியிடைகொஞ்சி
வஞ்சை பயில்வாளே. (௧௩)

End:

தன்னைட்பா[ற்றெ](ரத் தெ)ன்னைட்பார்! [ள](ரா)லுலக்குப்
புத்திதனைய[ரி](றி)யச் சொல்லாகள் பதினெண் பேருந்
தன்னைப்பா[ற](ர)வ[ற](ர்)கருமவ[ற] ரற் வாய்ச் சொல்லிச
சா[ஷ]த்திரங்க ளவ[ற](ர)வ[ற்](ர்)க[ள்] ளொளித்துச்சொன்னார்
தனைப்பார் சா[ஷ](த்)திரங்கள்[ப்] பா(ர)த்தாயானால்
தவறாத புத்தியுட னிறையி(னி)ன்று
லுனைப்போல் சித்தாதி யுண்டோ வப்பா
யு[ரு](று)தியா மிந்த[னூ](நூ)ல்[த்] தெளிந்து பாரே. (௧௨௩)

தெளிந்துபாரி[ன் னூல்த்கா](ந்நூறு) னூ[த்தெ](ற்றெ)ட்டிற்[ச்]சொன்
சிவன்முதலா[ய்](ம்) நவசித்த[ற்](ர்) மெச்சிக்கொண்டு [மேனை
தெளிந்திந்த [னூ](நூ)ல்வெளி விடடோ மென்று
செகம[ரி](றி)யக் காட்டாம[ல்] லொளித்தா [ற](ரை)யா

. . . .

தெளிந்திந்த சிவனோடே[த்] தாக[க]கம்பாரே (௱௨௪)

பட்சணி [னூ](நூ)ல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வசியம் முதலியவற்றைக் கூறுவது. அகத்தியா இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந் நூல் முற்றும் இருக்கிறது. இதன்பின் வெற்றேடொன் றுள்ளது.

(*n*) அகத்தியர்வாதம், முந்நூறு.

AHATTIYARVĀDAM, MUNNŪṞU.

Foll. 172*a*—182*b*.

A work on medicine and alchemy. By Ahattiyar. See also the works described under R. Nos. 8(*b*) and 145(*d*) *ante*.

Complete in 300 stanzas.

Beginning:

சூட்டவே பட்டவிடங் [க]கண் ணுக் குளளே
    சொககுப்போ மிருவட யோகபோக
நாட்டவே தொட்டவிடம் மூனறு[ஞ](நா)ம
    நம்மைவிட்டுப் போனதனி நாதமாகும்
வாட்டான வெண்டாரங்காண் வாதிமக்காள்
    வகைப்படியே நீலமென்ற இதுதானமெ ?
போட்டவே யிட்டவரைப் பிற் றுருசி நீறும்
    பாவியடா சரவுயடா யேத்திப்பாரே. (க)

வத்திப்பா ரின்னமொரு மருவை(க்)கேளு
    யிணங்கன்மண்டைச சுணங்கனமண்டை யிரண்டும் வாங்கு
மாத்திப்பார்க் குழித்தயில மிறக்கி(க்)கொண்டு
    வகையான சவ்வீரம் பலங்கா விட்டு
ஆ[த்தி](ற்றி)ப்பார் மண்டலந்தா னெ[லப்](ற்)பானைக்குள்
    அடைவாக வைத்துப்பின் னெடுத்துப் பாரு
து[த்தி](ற்றி)ப்பார் நெ[யி](ய்)போலே துஞ்சிதிறக்குர்
    துஞ்சினதை லினமொன்று சூட[டிரே](டுறே)னே (உ)

End:

சிறுசின்னி தொட்டால்வாடி செ[ன்ரூ](ந்நா)யுருவி நீர்க்கடம்புக் கறுத்தக்காகணம்பூ வன்னிப்பட்டை ஆவ(ா)ரை வேர் முடக்கற்றான் நீர்மேல் நெருப்பு ஆகவகை ஒன்பதுஞ் சரியிடையா யெடுத்து செம்மாளங்குளித்த[ன்லி](ண்ணீா)விட்டு அரைத்து உலரவைத்து மூனறுதர மரைத்து, க[ள](ழ)ற்சிப் பிரமாண முண்டைசெய்து புதுச்சட்டியி லுலரவைத்து(ச்) சிறுநீர் கொல்ல[று](னு)லைத் த[ன்னி](ண்ணீர்) வெள்ளாவித்த[ன்னீ](ண்ணீ)ர் செக்குத்த[ன்னீ](ண்ணீ)ர் நாலுஞ் சமஞயக்கலந்து. ஒரு உண்டையை அரைக்காலாக்கி உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரைக்குந் தடவாலையிட்டு, சாயங்காலங் குலத்துப் பிற மடைத் த[ன்னீ](ண்ணீ)ர்விட்டு முழுகவும்; [யி](இ)ந்தப்படி மூன்ற[ு](நா)ள் முழுகி உள்ளுககு ஒரு காண்டி [கு](கொ)டுக்கவும். பத்தியம்.

Colophon:

துன்மதி ஆவணிமீ உ௨ எழுதி முடி[து](த)த குருவே துணை.

(தி-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியத்தையும் ரஸவாதத்தையும் பற்றிக் கூறுவது., அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(o) வைத்தியவிருதுநூல்தர்க்கம்.
VAIDYAVIRUDUNŪLTARKKAM.

Foll. 183*a*—192*a*.

Similar to the work described under R No 168(*j*) *ante*, but this poem deals both with medicine and alchemy.

Complete.

Beginning :

பார்பூத்த பூங்குழலாள் கமலமாது
பைந்தொடித்த கலைமகளை[ல] பணிந்து போற்றி
சீர்பூத்த வயித்திய[னூ]நூல் விருத்த(ர்க்)கம்
[சி](ச)கத்திலே பாடுதற்குச் [சி](செ)யலேதென்றால
கா[ற்](ர்)செ[ரி](றி)ந்த மல[ற்](ர்)க்குழலாள் கெவுரிமுக்கண்ணி
கயிலாசம் வாழுகின்ற கன்னிமைந்[து](த)ன்
மார்செரிந்த வள்ளி[யு(ை)டப்] பாகன் முன்னோன்
மருப்புடைய (வை)ங்கர[னு](னு)ங் காப்ப தாமே. (௧)

* * * *

பாயிரமு[த்து](ற்று)ம்.

சீர்பொருந்துஞ் சா[ஸ்]த்திரமுஞ் ச[ற](ர)க்குவைப்புந்
தேகங்கள் பிறந்தவகை பல[து](வு)ஞ்சொல்லி
ஏர்பொருந்து மெ[ளு](ழு)த்தாணி யோலையம்மி
இயல்பான கருவிமுதல் பயக்குறை செப்புகூர
பேரருர்துஞ் சா[ஸ்]த்திரங்கள் சொன்ன[ரு](ரா)னால்
குருவாகு மவருடனே யெதிர்க்கவேண்டாந்
தார்பொருந்துஞ் சாத்திரங்கள் சொல்லா விட்டால்[ச்]
சண்டாள [நபய](ன் பை)யுடனே மருந்து வாங்கே. (௧)

பேறான தவத்தினால் சதுரமாச்சு(ப்)
பிரியாத பூதங்களைந்தி னாலே
வீறான ஆகாசங் கா[த்து](ற்று)ந்தீயும்
விதமாகச் சேருகையிற் புருடனாகும்
வாறான பி[றி](ரு)துவியி லஞ்சிற் பொன்னாம்
வருகின்ற ஞ[ா](நா)ய் பல[வு](வு)ங் க[ற்](ர்)மத்தாலே
கூரான வயித்தியரே [னூ](நூ)லைத்தேர்ந்து
கூறினேன் பிரவிக்கே கூறினேனே. (௪)

* * * *

அஞ்சுருவா யேற்ற தொரு பஞ்ச லோகம்
அடுப்பேது செப்பே தறிந்துசொல்லு
கஞ்சமொடு தாமிரலோகஞ்சொல்லு
கருவான பித்தளை தராவுஞ்சொல்லு
வெஞ்சமரி[ல்ச்](ற்) சா[ஷ]த்திரங்க ளெடுத்துப்பேசி
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் விரித்துச் சொல்லு
நஞ்சக[த்து](ற்று)ம் பண்டிதரே யிந்த[னூ](நூ)லை
நவின்று[ணீ](நீ) வுன்னுடைய செப்புவாங்கே (௧௪)

End :

வாங்குகின்ற தாம்பூலந் தீயைச்சொல்லு
வைக்கின்ற பொருளுக்கு வகையைச்சொல்லு
நீங்குகின்ற பிணிசாப மேதனாலே
தி[ண](ணை)வுகின்ற விசுவாச மேதனாலே

ஓங்குகினற சா[ஸ]ததிரததி [டஉ](னு)ணமைசொலலு
  ஒருகோடி சாததிரஙக(டா)னேக[கது](றறு)
ஏஙகுகினற வயிததியரோ யிநத[னூ](நூ)லை
  யியல[வ](ப)ாக வினனதெரா றியமபி டீரே (௨௮)

வாஙகுகினற தாமபூலம [ரு](ரா)கம [ஞ](நா)சம
  வைககினா பொருளாததான சிவததிககூறு
நீஙகுகினற பிணிசாப மேதுஞசேல
  நி[ன](னை)வுகினற விசுவாசந தாமம மெயமஹிமை
ஓஙகுகினற சாததிரஙக ளுணமை நான
  முயாத[வு](வ)ததின கூறுக சினறமூல
மேஙகுகினற வயிததியபே [ரூ](நூ)லைந நூலை
  எனனுடைய சி[ச](ட)ருயப பணிநதுகேளே (௨௯)

த[ற](ர)கக[னூ](நூ)ல க[தத](றற)வறகு(க) சா[ற](ர)நதர[லக](ற) குண ஙகளவே[ணு](ணடு)ந
த[ற](ர)கக[னூ](நூ)லி ருககு(ம) பாது [க](ச)கல ா ந [வ](ட)ராவார
த[ற](ரக)க[னூ](நூ)லுடையமாறல தணடபபடாா செ[றப](ருவ)மபோகுந
த[ற](ரக)க[னூ](நூ)ல முபதாலே தருவனுங குருவேயாவார. (௩௰)

Colophon:

த[ட](ரக)க[னூ]நூல சாஸதிர முறறும.

௲௮௱௨௰௯௵ செனவரி௴ ௰௨ ௳ மாடடுமே பதிரி பாலகிருஷணன [யெ](எ)ழுதி முடிந[து](த)து முற[றது](றறு)ம.

(கு-பு.)—

வைததியம, ரஸவாதமாகிய இவை ஸமபநதமான பிதிராபபாடடுககளும அவறறின பதிலபாடடுககளும இதில உளளன. இபறறிபவா இனனதெனத தெரியவிலலை. இநதப பிரதியில இநநூல முறறும இருககிறது.

இநநூல பூாததியானபினபு "பூசி ரிககாய கிரதம" செயதற்குரிய செய யுள எழுதிய ஏடு ஒனறு உளளது.

(*p*) அகத்தியர்கலைஞான சூத்திரம், நூற்றிருபது.

AHATTIYARKALAIÑĀNASUTTIRAM, NUṞṞIRUPADU.

Foll. 194*a*—220.

Same work as that described under R No. 182(*a*) *ante*. Said to be by Agastiyar.

Complete.

Beginning:

ஆதிசததி சிவமான சோதிகாபபு
  அகணடமெனனும பூ[ற](ர)ணததி னறிவேகாபபு
சோதியெனனும வாலைமனோன ம[ணி](ணி)யினகாபபு
  சொலலடஙகா விணணொளியின சுடரே காபபு

நீதியுள்ள சற்குருவின் பாதங்காப்பு
    நீயென்றும் நானென்றும் நின்றுன்காப்பு
நீதியுள்ள சிவசத்தி சத்திசிவமான
    நி[ற](ர)ஞ்சனத்தின் பொருள்காப்பு நீகாப்பாமே. (க)

* * *

கேளப்பா சவுக்காரம் பலமோ பத்து
    கேள்மகனே யிதிற்பாதி சாரசாரம்
வாளப்பா [றெ](யி)(ர)ண்டுடனே காலுங்கூட்டி
    வண்மையுட (ண)றுவகைப்பா லாட்டிக்கொண்டு
வாளப்பா யி[ருரு](ராறு) சாமமாட்டி
    வளமாகப் புடம்போட மாற்(ர்)ந்து பொங்கி
தேளப்பா கொட்டியதோர் சுண்ணமாகும்
    சிவசிவா என்னசொல்வேன் சுண்ணப்போக்கே. (௬)

End:

தானேதான் தேகமது தங்கமாகுந்
    தன்மையுள்ள நாடிநரம் பிறுகிப்போகு
மூனேதான் நரைதிரைக ளுதிர்ந்துபோகும்
    உத்தமனே வாசிய முறியாகும்
மானே கேளமு[ற]தரச[ம] மருவிப் பாயும்
    மகத்தான மவுனமதக் குறுகியாகுந்
தேனேதான் தீபவொளி கண்ணி[ல்க்](ற்)காணுந்
    தசையான தம[ற](ர)வாசல் திறக்குந்தானே. (௱௰க)

இறந்ததொரு தமரவாச[ல்க்](ற்) குள்ளேநீயும்
    செலுத்தடா வாசிதனை வாவியையைமைந்தா
பறந்ததொரு வாசியது பதனமாகும்
    பதிவான தீபவொளி கண்ணி[ல்ந்](ற்)காணும்
கறந்ததொரு பால்[ப்]போலே அமு[ர்]தமூறுங்
    கனிவான அமுதமதைத் தினமுங்கொள்ளு
சிறந்ததொரு பூரணத்தைத் தினமுங்கொண்டு
    சிவமான மவுனத்திற் சேரமுற்றே. (௱உ௰)

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 182(a) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 262.

Śrītāla. 11¾ × 1¾ inches. Foll. 105. Lines 11—15 in a page. Tamil. Good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

கயிலாயச் சட்டைமுனி வாதநூல், ஆயிரம்.
KAILĀYACCAṬṬAIMUNIVĀDANŪL, ĀYIRAM.

Same work as those described under R. Nos. 254 (*l*) and 256 *ante*. Complete.

End:

தெறியவல்லோ மனுவினுடை சா[ஸ்]த்திரங்க ளெல்லாந்
    திரமாகப் பா(ா)த்துகந்த தேவியை நான்போ[த்தி](ற்றிச்)
சரியவல்லோ பூரணத்தை நேர்ந்துநின்ற
    தாயான வுனமனையைக் கேட்டுநனரூய்
எறியவல்லோ [றலூத்தி](யிரு.நூற்றி)ல் ஞான தியானம்
    [யீ](ஈ)ன்றெடுத்த தாயோடு தந்தையை நான்கேட்டுத்
தி[றி](ரி)யவல்லோ வண்டரண்ட பதங்க ளெல்லாஞ்
    செப்பினேன (ன்)கண்(டொ)னறு செப்பினேனே. (௲)

ஒன்றான சின்மயத்தின பததலைதப் போ[த்தி](ற்றி)
    உ[த்த](ற்ற)தொரு கைலாச தேகமாக
நன்றாக யீன்றதோ ருன்மனையைப் போ[த்தி](ற்றி)
    நவமான நாதா[க்]கள் தந்தைய போ[த்தி](ற்றி)க்
கன்றாகக் கயிலாசச் சட்டமாயவந்த
    காரணமாய்ச சேஷ[-]டருடை(ப) பதமும்போ[த்தி](ற்றி)
நன்றாக வாதநூ லாயிரந்தா னப்பா
    சாதகமாய்ப் பாடிவிட்டேன வாத மு[த்தே](ற்றே) (௲௧)

Colophon:

பரிதாபிஞு ஆனிமீ ௰கஉ [வில்](வே)லாயுதம் பிள்ளை குமாரன் முத்துச்சாமி கையால் சட்டைமுனிநாயனு ரருளிச்செய்த வாதநூலாயிரமும், [யெ](எ)ழுதி நிறைவேறியது. நூறாயிற்று. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாககின் 254(*l*) 256 ஆகிய இவ்விரு நம்பர்களிலும் வந்துளளதே. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 263.

Palm-leaf. $12\frac{5}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 243. Lines, 7—9 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1915-16 by M. R. Ry. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

அகத்தியர்கலைஞானசூத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு.
AHATTIYARKALAIÑĀNASUTTIRAM, ĀYIRATTIRUNŪRU.

Same work as that described under R. No. 182(*b*) *ante*.

Foll. 94 to 97 are found in duplicate.

Complete

Colophon:

விஷு வருஷ ஆவணி மீ˚ ௩௰௨ குருவாரம் கி[ரு](ரு)ஷ்ணப[க்ஷ](ட்)சம் வி](து)தி(கை) கூடின சுபதினத்தில [ஸ்ரீ](ஸ்ரீ)ரா)யவேலூரிலிருக்கும் துபாசி ஜுவல் - வ[ரு](ர)தப்ப [ந](நா)யக்கர் எழுதிய அகத்தீசுவர[ர] சுவாமியார் அருளிச்செய்த சகலகலை[கி]ஞானம் ௩௱-ம [யெ](எ)ழுதி நி(றை)றைந்தது முற்றும்.

கு-பு.)—

இது மூவருடக்கிய காட்லாக்கின 182(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. 91-வது முதல் 97-வது வரையிலுள்ள மூன்றேடுகள் இரண்டுமுறை எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன.

R. No. 264.

Palm-leaf. 15¼ × 1½ inches Foll. 97. Lines, 8 in a page. **Tamil.** Good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Rangasvami Ayyangār of Mysore.

(*a*) தன்வந்தரிசிமிட்டிரத்தினச்சுருக்கம், முந்நூற்றறுபது.

DHANVANTARIŚIMIṬṬURATTINACCURUKKAM, MUNNŪRṞARUPADU.

Foll. 1*a*—49*a*.

A treatise on medicine attributed to Dhanvantari.

Complete.

Beginning:

கெசமுக னடிவணங்கிக் கேசரப் பொருளைக கண்டு
வசமென்னு (ம)றிவி[ல்ப](ற)பூரண வகையமைச் சிசுவினகே[ஞ்](ரா)க
மசவசக கனிதுவர்ககக கண்டு[ரு](நா) னுரைகக வேண்டித
தி(ரை)சமுனி யருளை நோக்கி(த) தகைமலர் போற்றி னேனே (க)

* * * * *

கூறுடனருகும்கே[ஞ்](ரா)கம குறிப்பி துண்மை யுண்மை
வாறு_ னிதனைப பார்(ர்)த்து வையக சிசுகே[ளு](ரா)ய தன்னை
பேறுபெற்[த்தீ](றீ)ர்ப் பா ராகிற் பெலம் வருந் த[ற](ர்)மந்த[ற](ர்)மங்
காறுடன கருதும் கே[ரு] ரா)கங கலந்து[ளு](நா) னு(வ)ப்பேன கேளே.
(௫)

End:

பா(ர)சகி[டீயி]டிந்நூல் பழியொன்று மில்லைதான
காத்திடு கஞசல லைகயெங் கிட்டும்பாா
வே[த்து](ற்று)மை யில்லை வெளிசச மி[ன்னு](ந்நு)லிது
சாற்றினே முண்மை சத்தியந் தானிதே (௩௱௬௰)

சத்திய மாகு [ஞு](நா)ம(ஞ்) சாத்திய முன்னூ](ந்நூ)ற்
கத்திய மென்ன சஞ்சல மற்றிஞ்
சத்திய முன்னூற்](ந்நூறு) முசி](ச)ய மில்லைதான்
ச[ற்றி](த்தி)ய வயித்திய[ற]ரத்தின முற்றே (௩௱௬௦)

Colophon:

தன்மந்திரியாரருளிச்செய்த வயித்திய[ர]ரத்தினச் சுருக்கம் முற்றிற்று.

(கு.பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. தன்வந்தரி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(b) அகத்தியர் அநுபோகசூத்திரம்.
AHATTIYAR ANUBHŌGASŪTTIRAM.

Foll. 50*a*—97*b*.

A treatise on medicine giving a description of certain diseases, such as consumption, dropsy, leprosy, etc., together with their curative medicines. It is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning:

பூரணமா மூலமுத லாறு தாரம்
புரிய[ஸ்த](ட்ட)ந் திசைவா[ய்வு](யு) நாடி மூன்று(ம்)
காரணமா யிடை பின்னுஞ் சுழிமுனையு மாகி(க்)
கலந்துநின்ற வாதபித்த சிலேற்பனமு மாகி
மாரணமாஞ் சடத்தி னுள்ளே தத்துவங்கள்
மனம் புத்தி யாங்கார சித்தத் தாலே
வாரணமாய் நடத்திவைத்த க[ற்](ர்)மத் தாலே
வந்துதடா நோயதுவு மனிதற் காமே. (௧)

ஆமப்பா மனிதர் செய்த க[ற்](ர்)மத் தாலே
அரகரா மேகமென்ற [ரு](ரா)சா வாலே
காமப்பால் விதனத்தால் பொசிப்பி னாலே
கைக்கடங்கா பெ[ண](ணா)ய்கள் வருங் க[ற்](ர்)மத் தாலே
போமப்பா மேகம் வந்த காரணந்தான் கேளும்
புகலுவே னுயிர்கள் வதை செய்வதினா லப்பா
நாமப்பா கண்டபடி சொல்வோங் கேளு
நலமான வாதசலம் பித்த சல மாமே. (௨)

End:

ஆறுமை யோடு கலைக் கொம்பு ருத்தி[ரு](ரா)க்கம்
அதிகமாங் கடைபச்சை சா(த்)திர வேதி
கூறுன மருந்து வகை கா[ல்ப](ற்)பலமா வாங்கிக்
குமிரவரை வெள்ளாட்டின் பாலை விட்டுச்

சேருகக் கலக்கி யதை(ப்) பாகு செய்து
திரு[ு](நா)ளில் மெழுகு பதஞ் சேரவாங்கு
வரான கணபதிக்[கி](கு)ப் பூசித்தே தான்
மைந்தருக்குக் காசிலடதான் வரிசைகேளே. (௯௱௨)

வரிசையாச் சொல்லு[கு](கி றேன கணங்க ளேது
மாந்தமொடு சந்துறுபபு பலிக ளோடு
பரிசமாங் கரப்பிரெூடு களங்கி னேது
(சி)யுடன் றவையு(டை)த் தோஷ மேது
தெரிசனமாங் கண்களிலே பருவ தேது
தீர்க்கமடா ச[று](ர்)வருக்குந் தேவா மிர்த மாகுங்
கரிசனமா மி[ன னூ](ந்நூ)லை க[ற்](ா)ம மத[ற](ா)மங்
கட்டான மருந்து வகைக ணககு மு[த்தே](ற்றே) (௯௱௩)

శ్రీ రామచంద్రస్వామి సహాయం.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மேகம், க்ஷயம், வாயு, குன்மம், பாண்டு, கிராணி, குஷ்டம், மூலம் முதலிய வியாதிகளின் ஸ்வரூபத்தையும் அவை நீங்குதற்குரிய மருந்துகளையும் இன்னின்னவெனக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 265

Palm-leaf. 14¾ × 1⅝ inches. Foll. 246. Lines, 6-8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Rangasvāmi Ayyangar of Mysore.

(a) அகத்தியர் வைத்திய சூத்திரம், எண்பத்தொன்று.
AHATTIYAR VAITTIYA SUTTIRAM, ENBATTONRU.

Foll. 1*a*—17*a*.

Same work as that described under R. No. 192(*b*) *ante*

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின் 192(*b*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. "அகத்தியரம்மை சாஸ்திரம்" என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுளது.

(b) அகத்தியர் பரிபாஷை.
AHATTIYAR PARIBHĀṢAI.

Foll. 19*a*—117*b*.

This work is divided into five Kāṇḍas of which the first Kāṇḍa deals with alchemy, the second Kāṇḍa treats about the 21 Siddhis or

extraordinary attainments of the Siddhas, the third about the contemplation of Bhairava, a form of God Śiva, the fourth about the original Mantras relating to Gaṇapati or Vināyaka and the fifth about the medicinal ingredients considered useful for alchemy. The works of Urōmaṛṣi and Nandi are referred to herein in support of this work.

Complete.

Beginning :

பரமஞா னோதயத்தின் பரஞ்சுட ருலகுக் கெல்லாஞ்
சிரமென வுதித்தஞான தெய்வ[னு](நா) யக[ந்](ன்)றாள் போற்றி
வரமென வாதயோக [ம்]மறைப்புநூல் பாடை[ச](ஷ)யெல்லாங்
குறுமுனி தமிழா(ற்)[ச]செய்ய குமரனேங் கரனருள் காப்பே. (க)

* * * *

அடக்கமுள்ள சூட[ஷ](த்)திரங்க [ள](ளி)ன்னங் கேளு
ஆயிரத் திரு[னூ](நூ)றி லை[ல]ஞ்ஞூ(ற்) றொன்று
உடலுக்குள் முப்ப(த்)தொன் (றெ)ண்ப(த்) தொ[ண்டு](ன்று)
உ[த்த](ற்ற)பஞ் சொ[ண்டு](ன்று)நா னூ(ற்)றெ[ண்டு](ன்று)
தடுப்பவ ரா[ற்](ர்)மதிவெண்பாக் கவிதை நாறும்
குரு[னூல](நூலை)ம்பதுவு மிது கோ[ற](ர்)வை யாகக்
கிடைப்பதில்லைப் பூ[று](ர்)வ தவ பலனு லேயும்
கிடக்கி லிந்நூற் பதனமங்கே கெதிகொள் வோர்க்கே. (எ)

* * * *

வயணமென்ற வழலைக்[கி](கு)ப் பூமிமூலம்
வாகான தி[ஷ](ட்)டைசக்[கி](கு)க கடலே மூலம்
நயமென்ற யேதத்தில் வாசி மூலம்
நல்லதொரு கற்ப[ப]த்தில் ரசமே மூலம்
குயணமெ[ண](ன்)ற [க]துளிகை(க்)குப் புடமே மூலம்
கு[த்த](ற்ற)மி[ல்]லா ஞானத்தில் மனமே மூலம்[த]
தயணமெ[ண](ன்)ற வினங்கட் கெலலா மென்னூல்
சாரகாரத் துறையைத் தாக்கிப் பாரே. (௱)

தாக்கிப்பா[ற](ரி)ந்த[னூ](நூ) லஞ்சு காண்டந்
தான்பா[ற்](ர்)க்கில் சமுசயங்கள் தட்டுண் டேபோம்
நே(ா)க்கிப்பா ரிந்தநூலை[க்]தனக்குச சா[ஷ](ட்)சி
ரே[ரு](ரா)மரிஷி யஞ்ஞூ(று)ம் நந்தி நூலும்
தேக்கிப்பா [ர் யி](ரிதி)னூலே [க]தெளியா துண்டோ
சிவசிவா [க்]குருத் தேடித் தி(ரி)ய வேண்டாம்
பாக்கியமாம் நூலிலே ரண்டாங் காண்டம்
பாடு[கு](கி)றேன் மூதற்[க்]காண்டம் பா(ட)ம் முற்றே. (௱க)

End :

காணவென்று லெத்தனையோ தூர மென்று
கலங்காதே யென்மகனே யென்றுசொல்லி
மாணவென்றால் வழிபாதை யித்தா னென்று
மகத்தான அண்ட சராசரங்க ளெல்லாம்

பாணவெனறும் [ப்]பராபரத்தி லண்ட மெல்லாம்
  பகர்ந்தாரே யென்குரு வுஞ் சுப்பிர மணியர்
ஆணவெனறு லாதியந்த மிதுவே யென்றும்
  அகண்ட சத்த சாகரமு மிதுவெனறாரே. (௪௧)
மதுவென்று ரண்டபகி ரண்ட மென்று
  மகத்தான அண்ட[மென்றும்](மது)பே ரண்ட மென்றும்
மதுவென்ற பரமண்ட மஞ்சாங் காண்டம்
  பகருமொழி யோரண்டம் பதியு மென்று
பதுவென்று மதுவண்ட மிதுவே யென்று[ம]
  மகத்தான தென்குருவு முபதே சித்தார்
சதுவென்றுஞ் சற்குருவு மிதுவே யென்றுஞ்
  சமரசத்தின் பிரமமென்றுஞ் சார்வு முற்றே. (௫)

Colophon :

அஞ்சாங்காண்ட மெழுதி முற்றிற்று.
[வெ]தட்சிணமூர்[த்](த்)தி பிள்ளை பெரியண்ணன் தெட்டெழுத்து.

(கு-பு)—

இந்நூல் ஐந்து காண்டங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. முதற்காண்டத்தில் ரஸவாத முதலியவற்றைப்பற்றியும் இரண்டாங்காண்டத்தில் இருபத்தொரு சித்தி முதலியவற்றைப் பற்றியும், மூன்றாங் காண்டத்தில் வயிரவத்தியான முதலியவற்றைப் பற்றியும், நான்காம் காண்டத்தில் கணபதி மூலம் முதலியவற்றைப்பற்றியும், ஐந்தாங்காண்டத்தில் ரஸவாதத்திற்குரிய மருந்து முதலியவற்றைப்பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதற்காண்டம் முதலாக ஐந்துகாண்டங்களும் முறையே 101, 95, 101, 89, 100 செய்யுட்களை உடையது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் இவ்வைந்து காண்டங்களும் முற்றும் உள்ளன.

(c) உரோமரிஷி சூத்திரம், ஐந்நூறு.

URÔMARṢI SŪTTIRAM, AINNŪRU.

Foll. 118a—208b.

Same work as that described under R. No. 258(b) *ante*, but contains 4 additional stanzas.

Complete.

(கு.பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின 258(b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அந்தப்பிரதியில இல்லாத "மாய மென்ற பிறவி" என்னும் செய்யுளும், "திறம்பெற்ற நூறறிலேன்" என்னுஞ் செய்யுளும், "செய்தமே முன்" என்னும் செய்யுளும் "பாரப்பா நூற்சொன்னேன்" என்னுஞ் செய்யுளும் இதில் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(d) தன்வந்தரி நிகண்டு, முந்நூறு.

DHANVANTARI NIKAṆṬU, MUNNŪṚU.

Foll. 208a—234b.

Same work as those described under R. Nos. 145(*a*) and 161 *ante*.

Contains only the first 100 stanzas out of 300 stanzas of the work.

(கு·பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 145(*a*), 161 இவ் நம்பர் பிரதிகளையும் போன்றது இந்தப் பிரதியில் முதல் நூறு பாடல்கள் மட்டும் இருக்கின்றன; ஆகையால் இது முற்றுப்பெற்றதல்ல.

இதன்பின் வெற்றேடொன்றுள்ளது.

(*e*) அகத்தியர் உட்கருவு சூத்திரம்.

AHATTIYAR UTKARUVU SŪTTIRAM.

Foll. 236*a* - 246*b*.

This treatise deals about the medical steps to be taken to preserve the health of a pregnant woman in case of miscarriage. It is also known as Ahattiyar Karumarana Sūttiram. Vide also R. 168(*i*) *ante*.

Complete.

Beginning:

வாதமெ[ண்](ன்)ற[னூ](நூ)ல்க[ள]ளெல்லா மொழிகளி[நு](யொ)ன்றி
  யாட்டவே சிவன்மைந்தன் கணபதியுங் காப்பு ல்]
நாதமெ[ன்](ன்)ற வுமையவளுஞ் சிவனுங் காப்பு
  [னு](நா)தாந்த மனோன்ம[ணி](ணித்)தாய் பாதங் காப்பு
வேதமென்ற பொருள்[க்]க ளெலா மொடுக்க மாகி
  வேதாந்த சொரூபமாங் கந்தன் காப்பு
ஆதியந்த மாகி நின்ற வொடுக்க மெல்லாம்
  அடிமுடியி[வ]லொடிக்கின்று தானு மாமே. (க)

(* * * *

சித்தியா[ம்]மைங்கோலப் பிண்டர் தன்னைத்
  திரணமது செய்தக்கால் வாத மாகுஞ்
சத்தியா[ய்]யிதை விட்டுச சவுக்காரஞ் செ[யி](ய்)து
  தத்தளித்து மாண்டவ[ற்](ர்)கள் கோடி யுண்டு
முத்தியாம் முப்பூவுக் கிதுதான் வே[று](ண்டு)
  முக்கியமுள்ள கருவெல்லா மி[து](தி)று வாகும்
பத்தியா [ம]மிம் முறையிற்[ப்]பலபேர்க் குண்டு
  பதர[ரு](ரா)தே பத[ரு](ரா)தே பதனந் தானே. (கக)

End:

ஆமப்பா[க்]காமப்பால் பூநீருகும்
  அழுகான காணப்பால் காமகளை யாதும்
வேமப்பா யி[து](த)றுலே யெல்லாம் வெகுமு
  வெகுசாக சாக்கெலாம் வேதை யாகுங்
காமப்பால் வித்தையென்ப திது தா[ன்](னு)குங்
  கா[ம](ர)ணமாய் வந்தவ[ஷ](ச)தது வித்தைக் காகுஞ்
சோமப்பால் வித்தையென்ப திதுதான் பாரு
  சுகமான வித்தைக்கு மிக் கருவைக் கூட்டே. (௭௭)

கூட்டுகின்ற கருவறிந்து கூட்ட வே[று](ண்டு)ங
  கூட்டாவிட்டால[கு](கொ)ளெ(பு)ண்டு இரிய வே[று](ண்டு)ம
மாட்டுகின்ற யினமறிந் மாட்ட வே[று](ண்டு)ம
  மடக்குவழி யறிந்தலலோ மடக்க வே[று](ண்டு)ம
[ஞ](நா)டுகின்ற விகலைதயெலலாம ஏமபுரனசு
  நலமான சருவிததான ந(ன)ருயபபாரே
பூட்டுகின்ற பூட்டெலலா மிதா னென்றப
  புகழநதிட்டே[ன] னுலகுககு [ய](க) இசநதான மு[ததே]
[(றறே) (சஅ)]

(கு பு.)—

இது மூலவருட தகிட காடலாகஸ் 168 (1) நட ர பிரதியில வநதுளளதே கருபப பையிலுளள கரு, கெடட மருநது முதலியவறறால முதல மாதம முதலிய ஒனபது மாதததிறகுள விழாததால, அதறகாகச செயயவேண்டிய சிகிதசை முதலியன இனனினனவெனககூறுவ ர இநநூல "அகததியா கருமரண சூததிர" மெனபதம ஏதறகுப டேட்ட டேனறு தெரிகிறது. இநதப பிரதியில இது முறறும இருககிறது.

R No. 266.

Palm-leaf. 12½ × 1½ inches Foll 281 Lines, 7 8 in a page. Tamil. Injured

Purchased in 1915–16 from M R Ry. Rangasvami Ayyangar of Mysore

(a) மச்சமுனி வாக்கியம்.

MACCAMUNI VĀKKIYAM.

Foll. 1*a*—9*a*

On the preparation of medicines of various kinds considered useful for alchemy and for curing diseases The work is in prose and is attributed to Maccamuni.

Complete.

Beginning:

சலததேரைப பிடிததுப பலன அடாக முறறினதேஙகாயைச சரியாதியி லுடைதது அநத(த) தேஙகாய யகாளளுமபடியாக (அ)ரைதது வாயவழி யில [ற](ர)சததை அறுகம[பிலு](பு)லை அரைதது உளளே வைதது(ப) பினபு [செ]சனன சிறைடபடை தூளா யிடிவிடடு, தைதது அறுகு அமைதது வடிகட்டிககொண்டு வழலையும சோதது, பததுக களளுசில கற தூககுக கவசம் செயது கோதுவிட்ட லாரதது உணைடசெயது முனசொலலிய தேங காயிலுள அறுகும (. . . .)

பாஷாணககட்டு. பலமவாஙகி(ச) சுண்ணாமபு சீலைசுதது வெளளாவி ஆடு ப்பில மூனறுதரம வைததுப பினபு முநதிரிகை சாரா(ந)தவிர [சருக்கு] ஒருபடி சருககு[கு](கொ)டுதது(ப) பினபு

End:

முப்பூ, சவுக்காரச்சுண்ணம், மேகராசாங்கலேகியம் அப்பிரே[ற](ர)க [ரு](ரா)சசெந்தூரம்.

முத்[த]தைச்சீலி, கதிர்கொண்டு துவாரம்டண்ணி அரைப்பொடி அ[தி](த)னுள்ளே இட்டு மெலிசான துணி[க்]கொண்டு [பந்துபோல செ](எ)லிசிச்சம் பழத்தை(ப்) பந்துபோற் பொட்டளமாய்ப் பிடித்து, இமைமேலே தூதுளிவிட்டு தீமுகங்காட்டி, கசக்கி(வி)ட்டால் கண்வலி கடுப்புக் குத்தல் மாறுத சிவப்பு மேற்றகவாயு மூன்று[ம்](நா)ளையில் தீரும். கையில் வைத்துக்கொண்டு கண்ணில் மாறுமல் ஒத்தவும்.

(கு-பு.)—

இது சவுக்காரச்சுண்ணம், முப்பூ, மேகராசாங்கலேகிய முதலிய பல ரஸவாத மருந்துகளையும் வைத்திய மருந்துகளையும் செய்வதைப்பற்றிக் கூறுவது. மச்சமுனியார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(*b*) பிரமமுனி வைத்தியம்.

PIRAMAMUNI VAITTIYAM.

Foll. 10*a*–182*b*.

On the drugs and other ingredients considered useful for making different kinds of medicines, such as powders, oils, etc., for curing specified diseases. It is attributed to Brahmamuni.

Complete.

Beginning:

திருவளரு மெ(ய்)ஞ்ஞான சோதிபாதம்
  செய்பெ[றி](ரி)ய [கி](க)ணேசனுடு த(ன)தன்பாதம்
அருவுருவா யாதியந்த வெளியுந் தாண்டி
  (ய)க[ண்டு](ன்று)நின்ற சின்மயத்தின் பாதம்போற்றிப்
பரிவுடைய பூ[ற](ர)ணத்தின் சூட்சுமா சூட்சுமம்
  பதியிருந்த மனோன்ம[ணி](னி)த்தாய் பாதம்போ[த்தி](ற்றிக)
குருவருளா ஞுதர்[க]கள் பாதம்போற்றிக
  கூறுகிறேன் வயித்தியத்தில் சூ[ஷு]த் திரந்தான் பாரே. (க)

* * * *

காணவே ஆட்டியதை வில்லைகட்டி
  கனகமா மறவியுலர்த்தி யோட்டிவிட்டுமூடி
பூணவே சீலைசெய்து குக்கு டத்தி[ல்ப்](ற்) போடு
  புகழாக வெடுத்துமுன் கலவத் திட்டு
தோணவே சிப்பி(யி) னீர்விட்டு வாட்டித்
  துவளவே வில்லைகட்டி (க்) காயப் போட்டு

ஆணவே வோட்டிவிட்டு மேலோடுமோடி
அப்பனே குக்குடத்திற் போட்டு வாங்கு
காணவே யிப்படியே மும்முறைதான்வாங்கு
கடிசான நூப்பூவுங் கட்டிப் போக்கே. (கக)

End:

ஆமென்ற குப்பிமுறை செந்தூரங்கள்
அஞ்சுசுன்ன மஞ்சுநீ ருருக்கிணமுங் குடொரி?
தேமென்ற குகைத்திட்டங் குரு முடிககுங் காலந்
செந்தூரக் காலங் களைத் திறங்கும் காலம்
ஓமென்ற செயநீர்தா னிறங்கும் காலம்
ஊற்றுமுறை பு[ை]டத்திட்ட [மயெ](மெ)ரிப்புத் திட்டம்
ஆமென்ற யிவைவெல்லா[ம]வகை விவரமாக
அறியாத பசக்களுக்கு மறிய வேண்டிப்
பாமென்ற வென்னூலில் வெளியாய்ச் சொல்லிப்
பாடிவிட்டே னெழு[ணூ](நூ)ற்றுச் சில்வான முற்றே. (எாச)

Colophon:

பி[ற](ர)மமுனியார் சாஸ்திர முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பாண்டு, காமாலை, கிரந்தி, அரையாப்பு, குஷ்டம், சூலை, விரை வாதம், மேகவெட்டை, வெள்ளை முதலிய பல வியாதிகளைப் போக்குதற்கு உரிய மருந்துகளைச் செய்யும் மூலிகைகளையும், மேகராசாங்க எண்ணெய், அப் பிரேகச் செந்தூரம், தாமிரபஸ்மம், தங்கபஸ்மம், பட்டித்தயிலம், குமட்டிக் காயெண்ணெய், புங்கச்சூரணம், சர்வவியாதிக்கு முக்கூட்டுத்தைலம், பூர ணுதிலேகியம், பவளபஸ்மம் முதலிய மருந்துகளைச் செய்தற்குரிய மூலிகை களையும் செய்யும் விதத்தையும் விவரமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. பிரமமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.
இதன்பின் வேற்றொன்றுள்ளது.

(c) பிரமமுனிசூத்திரம், முந்நூற்றறுபது.
PIRAMAMUNISŪTTIRAM, MUNNŪṞṞAṞUPADU.

Foll. 184*a*—266*b*.

Lays down the preparation of different kinds of medicines, such as powders, oils, etc., together with the diseases cured by them. This work also is attributed to one Brahmamuni.

Complete.

Beginning:

சீரரு ளான சோதி சின்மய ஞானசோதி
ஆரணி கொன்றைசூடி ஆறணிந் தாளைப் போ[த்தி](ற்றி)
வா[ற](ர)ணி ரி[ஷ](ஷி)கள் பாதம் வணங்கியே வயித்தியநூலை(க்)
கா[ற](ர)ண மாகப் பாடக் கணபதி[க்] காப்பு(த்)தானே. (க)

தானான வயித்தியத்தி[வற](விர)ண்டுபத்து[ணூ](நூ)று
சா[த்தி](ற்றி)னே னதைக்குறுக்கிப் பத்து[ணூ](நூ)று

தேனான அதைக் குறுக்கி மூ[ன்னூ](ந்நூ)ற்றெண்பத்து[ஞா](நா)லுந்
தி[ற](ர)ட்டியே கருவெல்லாந் திறந்து சொன்னேன்

* * * *

பானான மானிடர்கள் பி[ளை](ழை)க்க வேண்டிப்
பரிபாஷை யில்லாமற் பாடினேனே. (உ)

* * * *

குருவான உளஷாரமா முலருப் பென்றுங்
கூறினார் பூ[ணீ](நீ)று முப்பூ வென்றுஞ்
சருவென்ன ஆகாசப் பருதி யென்றுஞ்
சந்திரனோ டிந்துவென்றுஞ் சா[த்தி](ற்றி)னார்கள்
பருவமென்ன மார்க[ளி](ழி)யுந் தைமாசிப்
பனிப்பெய்யுங் கால மப்போ பருவமாகிப்
பொருவென்ன பூமியுடை[ஞா](நா)த மாகிப்
பூப்போலே விளைந்ததுவும் பூ[ணீ](நீ) ருச்சே. (௰)

End:

பாடினா ரென்னூலில் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
பதினெட்டுப்(ப்) பேருமென்னை(ப்) பகைத்திட் டார்கள்
வீடினார் சொன்ன தொரு வழலைப் போக்கு
வெவ்வேறே யென்று சொல்லி மலைக்க வேண்டாம்
பாடினார் நாதவிந்தில் வழலை யாகும்
பருவமான[ப்] பிண்டத்தில் வழலை பாரு
ஆடியதோ ரடிமுடியும் வழலை யாகு
மத்தியோ டெசரமும் வழலையாகு
மாடியதோர் வழலை[த்]தொட்டு வாதம பாரு
மசையாத கற்[ப]பவித்தை யுண்டு தேறே. (௲௱௰)

Colophon:

முற்றும்.

நந்தன ௵ மார்கழி ௴ ௨௨ பிரமமுனியார் சாஸ்திர[னூ](நூ)ல்-௲௱௰ ச[ழி](மு)தி முடிந்தது. ஆவல் - வ[ற](ர)தப்ப [ஞா](நா)யக்கன சொஸ்த[த்]லிங்க[ம்யெ](மெ)ன்றறியவேண்டியது.

(கு-பு.)—

இந்நூல், குமட்டிக்காய்ப் பதங்கம், அரிதார பஸ்மம், பவழ பஸ்மம், சிங்கி பஸ்மம், பல்நோய் முப்பத்திரண்டுக்கு மருந்து, கற்பநோய்க்கு எண்ணெய், மேகராசாங்க எண்ணெய், மதனகாமகேசுவரலேகியம், முக்கூட்டு எண்ணெய், சண்டமாருதக் குழம்பு, அஞ்செண்ணெய் தைலம், வில்வாதிக்குழம்பு, சுத்த வில்வாதி எண்ணெய், மகாமேகக்கிருதம், பீனிசம் எழுக்கும் மருந்து, விஷமுட்டித்தைலம், கஸ்தூரிப்பட்டை எண்ணெய், அமுக்கிராங்கிழங்கு உத்தூளனம், ஆடாதோடை லேகியம், நாறுகரந்தைச்சூரணம், சித்தாதிலேகியம், கடுக்காய் லேகியம், இஞ்சிலேகியம், திலவாளைச் சூரணம், வேம்புசசூரணம், சூசிகாவாயுவிற்கு மருந்து, ஆடாதோடை சூர்ணம் முதலிய பல மருந்துகளைச் செய்யும் வகையும், அம்மருந்தாற்றீரும் வியாதிகளின் வகையும் இன்னின்னவெனக்கூறுவது. பிரமமுனி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வேற்றேடொன்றுள்ளது.

(*d*) இராமதேவர் ஜோசியம், பத்து.

IRĀMADĒVAR JŌSIYAM, PATTU.

Foll. 268*a*—270*b*.

A treatise in 10 stanzas on astrology predicting the good and the evil that may happen to a person from the position of the planets. It is attibuted to Rāmadēvar.

Complete.

Beginning :

ஆதியிலே வேதியன்ற னன்பாயா சொன்ன
அருமறையின் பொருளான சோசியத்தைச்
சாதியிலே முதலான [ரு](ரா)மன் வாகடியர்
தவறுமற் சற்குருவின் பாதம்[போ[த்தி](ற்றிச)
சோதியிலே சகசோதி யான சோதி
சோசியமாம் நவக்கி[ற](ர)க [ரு](ரா)சி யப்பா
நீதியிலே நிலைகி என்றும தினமை
நேர்நிறைகள் சொல்வதற் கிந்நூ லடாரே. (௧)

* * * *

சொல்லுதை ய(ா) [ரு](ரா)சிதனக சஞ்சு பதகில்
சோ[ற](ர்)வான செயநிற்கில் மாமனுமா
புல்லுறவாப் சனிநிற்கில் பிள்ளை யாகா
பொல்லாத சசி நிற[க]கில் மாதா வாகா
சொல்லாத [ற](ர)வி நிற்கில் பிதாவுந் ஞசும்
சே[ற](ர்)ந்து நின்ற [ற](ர)வி சோம னேழுக கபபால
கொல்லுகிற சனிசெவவாய நிற்பா ரூக்ல்
குருவான தந்தைதாய ம[ற](ா)னா மாகும். (௨)

End :

ஆமென்ற கி[ற](ரு)க நிலை [ற](ர)வி புதனும் வெள்ளி
அம்(ா)ந்திடுவா ரொரு ராசி யதனி லொருமாதம்
போமென்ற சந்திரனி [ல் ரெ](வி)ரனடேகா வென்று
புத்தியுள்ள செவ்வாயதான் பாத மொ[ண்ணறை](னறரை)யாந்
தாமென்ற சனியாண் [டு ()] (டி)ரண்ட ரையே யாகுந்
தயவான வியாழமோ [ரு](ரா)ண்டு நிலை யாகும்
நாமென்ற நாகங்க ளாண் டொ[ண்ண](னற)ரையா
நடுவான கி[ற](ரு)கநிலை நலமறியு மு[த்தே](ற்றே). (௰)

நடிக்கும் செ[ம](ன்)ம ஓதலா ந ராலாமிடத்திலே டுவணையில் [வருஷம்
படிக்கும் புதன்சுக் [குற](கிர)ன [ரு](ரா)சன் பரிந்தே பா[ரு](ர்)க்கில் சத
துடிக்கும் புதனென் றேயானு ரொருடருமுடபத்து மூன் ருகும் .
அடிக்கும் வெள்ளிக் கறுபத்தா[ற்அ]ர(ற)சனியிருந்தா ஞாருண்டே. (௰௧)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதி - சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. கிரக நிலை, இராசி பார்த்தல் முதலியவற்றை எளிதில் விளக்குவது. இராம தேவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(ர) நவக்கிரக உச்ச நீசம் அறியும்வகை.

NAVAGRAHA UCCANĪCAM ARIYUMVAKAI.

Foll. 271*a*—274*b*.

A treatise in astrology laying down the method of finding out whether the planets in regard to a particular horoscope are in the ascendant or not, etc.

Complete.

Beginning:

மேஷம், ரிஷபம், மிதுனம், கடகம், சிங்கம், கன்னி, துலாம், விரிச்சிகம், தனுசு, மகரம், கும்பம், மீனம் ஆக [ரு](இரா)சி-கஉ.

மேஷம்-சவ, ரிஷபம்-சரு, மிதுனம் ருவ, கடகம்-ருஅ, சிங்கம் - ருவ, கன்னி - ரு, துலாம் - ரு, விரிசசிகம்-ருவ, தனுசு-ருஅ, மகரம்-ருவ, கும்பம்-சரு, மீனம் - சவ ஆக [ரு](ரா)சி கஉ-க்கு [ஞ](நா)ழிகை-கூ0 (. . . .)

மேஷம்-ஆடு, ரிஷபம்-எருது, மிதுனம்-வீணை, கடகம்-நண்டுத்(ெ)தறுக்கால், சிங்கம்-சிங்கமே, கன்னி - கலியாணமில்லாத பெண், துலாம்-[திரு](தரா)சு, வி[ரி](ரு)ச்சிகம்-தே[ளு](ள்), தனுசு - வில்[லு], மகரம்-முத[ளை](லை) ஆக [ரு](ரா)சி யஉ க்கு இனம்-யஉ.

End:

நா[ய](யி)று-அஸ்தம், திங்கள்-திருவோணம், செவ்வாய்-அசுவனி, புதன்-அனுஷம், வியாழம்-பூசம், வெள்ளி-ரே[ற](ர)வதி, சனி-ரே[ரு](ரா)கிணி ஆக மூ[ற்](ர்த்தி)சித்தியோகம் நாள்-எ.

மகாதசை (வருட) :—

ஆதித்தன்-கூ, சந்திரன்-ய, செவவா(ய்)-எ, [ரு](இரா)கு, குரு[வு]-யசு, சனி-கக, புதன-கஎ, கேது-எ, சுக்கிரன்-உ0, ஆகத்தசை கஉ-க்கு கஉய.

சூரியனுக்கு	துலாம்	நீ[ச்]சன்
சந்திரனுக்கு	விருச்சிகம்	
செவ்வாய்க்கு	கடகம்	
புதனுக்கு	மீனம்	
பி[ற](ரக)சுபதிக்கு	மகரம்	
சுக்கி[ற](ர)னுக்கு	விருச்சிகம்	

சனிக்கு மீனம் நீசன்
[ரு](ரா)குக்கு சனி ,,
ஆக நீசக்கி[ற](ர)கம்-அ

(கு-பு.)—

இது, நவக்கிரகங்களான உச்சநீசங்களையறியும் வகையினையும், இராசி நட்சத்திர முதலிய பலவற்றை அறியும் வகையினையும் விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின் வேற்றொன்றுளது.

(f) இராமதேவர் ஜோசியம், பதினாறு.
IRĀMADĒVAR JŌSIYAM, PADINĀṚU.

Foll. 276a—279b.

A treatise in astrology predicting the fortune of a person from a consideration of the time of birth in regard to the Zodiacal signs. This is said to have been written by Rāmadēvar disciple of Pulattiyar.

Complete.

Beginning:

அண்ட[ற](ர)ண்ட நிறைந்தபொருள் வேதமான
ஆயிரத்தெண் கமலபீடம[று](ரு)வே போ[த்தி](ற்றி)
பிண்டமென்ற கருககுருவாம் பதினெண் போககுப்
பி[ற](ர)பலிய மான பரப் பி[ற](ர)மம போ[த்தி](ற்றித்)
தொண்டரெனச் சித்தருக்கு விளக்க மான
சோசியந்தா னவபீடத் துருவே போ[த்தி](ற்றித்)
தெண்டனருள் புலத்தீசர் குருவா மென்றன
திருவடிதன கமலவிதழச் செயலகாய பாமே. (க)

* * * *

கேளப்பா தவமுனியே யிவமரு வோ[ற்](ர்) கருங்
கெணிதமென்ற சோசியந்தான் சொல்லக் கேளு
தேளப்பா தெளிவுள்ளோர் பூலாதகின் [ரு](ரா)சி
தெய்வபல னவருடைய செனமக் கூறு
வாளப்பா பிறப்போர்க ளூகத்துக் கொன்று
வங்கி[ஷ](ச)ந்தரன் குலப்பி[ற](ர)மம் வடக்கே உத்திரந்
தாளப்பா பிறப்போர்கள் தாய்தா னத்த
தருவான [ரு](ரா)சிபல னிருவ[ற்](ர்) தானே. (௩)

End:

சித்தனென்ற (வொ)ருவருக் [கு](கொ)லைக் கணந்தான் பத்தில்
சென்ம[ரு](ரா)சி கோடாகோடி பர(ப்)பி[ற](ர)மந்தான

அத்தனென்ற யீசனப்பா எ[ண்டு](ன்று)க்குள்ளே
அரக[ரு](ரா) சோசியந்தான் பத்தி(ல்ப](ற்) பாரு
க[ற](ர்த்)தனப்பா அவர்கொருவ ரெதிருண்டோ சொல
கண்மணியே அச்சசன்ம ம[ரி](றி)வா ரி[ன் னூ](ந்நூ)ல்
மைத்தனென்ற சோசியந்தான் மதிதான் பத்து
மகத்தா[னு]ன வாறுகலை தா(னு மா)மே. (௰௬)

ஆமப்பா புலத்தியர்தன கடா[க்ஷ](ட்ச)த் தாலே
அருளினேன் சோதியந்தான பத்தி[ல்](ற) சொன்னேம்
(ஏ)மப்பா யிந்தபடி சோசியம் பார்த்தால்
எண்ண வொண்ணாச் சதாகால மிருப்பார் பாரு
நாமப்பா யி[ன் னூலு](ந்நூல்)உலாத்தின் [ரு](ரா)சி
நளினமென்ற பிறவியோர்க் கெய்தும் பாரு
வாமப்பால் சொரிந்த விடம் [ரு](ரா)மன் வாக்கியம்
வசனித்தோம் சோசியந்தான வாழ்வீர் முற்றே.

(க-பு.)—

இந்நூல், மேஷம், ரிஷடம் முதலிய பன்னிரண்டு ராசிகளில் எவற்றிலேனும் பிறந்தால் பிறந்த ராசியின் பலன் இன்னின்னவெனக் கூறுவது. புலத்தியரின் சிஷ்யராகிய இராமதேவர் இயற்றியது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பதினாறு செய்யுட்களும் பூர்த்தியாயுள்ளன.

இது முடிந்தவுடன், 'பிரமகாயத்திரி, சிவகாயத்திரி' முதலிய மந்திரங்கள் எழுதப்பெற்றிருக்கும் ஏடுகள் இரண்டுள்ளன

R. No. 267.

Palm-leaf. 14¼ × 1⅝ inches. Foll 117. Lines, 8-9 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysōre.

(a) கொங்கணர் முதற்காண்டம். நாற்பத்தொன்று.
KOṄGAṆAR MUDAṞKĀṆḌAM, NĀṞPATTOṈṞU.

Foll. 1a—3b.

A treatise in 41 stanzas dealing with alchemy and with the preparation of the different kinds of salts considered useful for that purpose. It is attributed to Koṅgaṇar.

Contains 1 to 11 stanzas complete and the 12th incomplete.

Beginning:

சாத்திரந்தா னறுகாண்டம் விரித்துச் சொன்னேன்
த[லை](ன)க்குரிய மூன்று காண்ட[மன் னூ](மைந்நூ]று முற்றுஞ்
சூத்திரந்தான் முன்னுரைத்தேன் கற்பம் [னூரி](நூ)றில்
தோஷமில்லை மோசமில்லை[ச்] சொல்வேன் கேளு

சேதகிரநதா ஹறபதககுள வழலை மாாககம
    கி[ா](ற)நதபபா பாடிஞா சிவ[னா](நூா) லெலலாக
கோதகி ரநதான பூலைகுரு சேய வ[ற](ாக)கங
    கூறினேன பேோகருடன கஞசன [ ] காடபேப (க)

*   *   *   *

கலலுபபின வண சொலலுக கேளு கேளு
    கருணைபெரு மககநீசா கட லுண டேதான
வலலதொரு[ச] சவுககளிபபுச சமுததிர பாசச
    வளமான ஞா யுபு சிாா போ[து](த)ம
வெலலுகின்ற நீருபபு மண்டணை என்று
    மேமெனறும வாயவ கென்று மாகி பெனறதை
சொலலு[கு](கி) ரன பனையு பி[து](ழ) பே டுமுனறை
    சுததகெங்க முதல சுததி யென்று பமீர (யக)

ஒன்றான நீடலசவிட டநீர்
    உததமனே ரவிர்நதசா லுருவி டப ப(ச)
சென[ரா]ருலே வந ரசா நீட சசவிட(டு)(க)
    செசியிலே சிரந கா டசசி
நன்றாக வுபபெடுகக யெழுப[ர](ா)பபு மாசக

*   *   *   *

(கு-பு)—

இநநூல, ரஸவாத விஷயமானது வேகாககணா இயறறியதாகச சொல லபபடுகிறது இநதபபிரதியில பதினாறு செயயுடகள பூாததியாகவும 12-வது செயயுளில முதல இரணடடியும உளளன

(b) அகத்தியர்வழலை, பதினாறு
AHATTIYARVALALAI, PADINARU

Size, 15 × 1½ inches Foll 4a–8a

This work seems to deal with alchemy

Complete in 16 stanzas

Beginning

ஆதிபாத[ஙி](க ளை சனறுனட ாதமபோ[தி](றறி)
    ஆதார மடுககுதிலை சணமுகதலதப போ[தது](றறச)
சோதியாஞ சிவகாமி தாளைபப போ[தது](றறிச)
    சூததிரநதான பதினாறு சுருககிப பா
நீதியாய மு[ன](ந)நூலை(த) தோநத சிததா
    நிலையான நூலுரைககும வழலைககு நதான
பேகியாத தி[ரு](ரா)வகமு முபபு ஞானம
    பேறுன விவைககெலலா மநதா (?) பொனனே (க)

பொன்னான தி[ரு](ரா)வகமாங் குருமுறைக்குப்
புகலவில்லைப் பதினெண் பேர் சித்த ரெல்லாம்
பன்னான சூட ணெடு நவாச்சாரஞ் சீனம்
பாங்கான அன்னபேதி வகைதா னொன்று
தன்னான சீனமது பலந்தானு(ன்கு)
சாதகமா யிணங்கவொடு ? பலந்தா னெட்டு
மின்னான மந்திரமோ படிதானு[வில்](லு)க்குள்
விளங்கவே மருந்தெல்லாம்[ப] பொடித்துப் போடே. (உ)

End :

விட்டதோ ரெழுத்தினு(ற்)[ப்] பலிக்குமடா
வாதமொடு வாசிலே யோகம் (?)
விட்டகுறை பூரணத்தைப் பாடப்போய்நா (ஷி)ரேசகஞ் செய
விடாதெடுத்தால் பூரித்து[மய்](மை)யமாகப்
பட்டதோ ரெட்டெழுத்தாற்[க்] கும்பித் தொடுங்குங்
கருணைபினு ல மு[ற்]ர்தமது கனிந்து[ப்]பாய்ந்
தொட்டதொரு பாணமதைத் தேகவிக் கென்று
சுழிமுனையி லேதீபச் சுடரை யேத்தி
விட்டதொரு பூரணத்தை நோக்கு நோக்கு
யி[று](ரு)ப் பவ[ற்](ர்க்)கு வர்தசித்தி பதினு ருச்சே. (மக)

(கு-பு)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் பதினூறு செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன.

(c) தட்சிணாமூர்த்திவழலை, முப்பது.
DAKṢIṆĀMŪRTTIVALALAI, MUPPADU.

Size, 13⅜ × 1⅜ inches Foll. 9*a*—18*a*.

In this work details regarding valalai which is considered to be a very useful ingredient required for alchemy are laid down in 32 stanzas. It is said to have been revealed by Agastiyar to Pulastiyar.

Complete.

Beginning :

ஆதியெனை யாண்டதொரு சோதி பாதம்
அம்பரத்தி னின்றதோ ரையர் பாதம்
நீதியெனை யாண்டதொரு மக[ண](ற)ன் பாதம்
நி[ன](னை)வாக முப்பதிலே நிறைந்து வாழும்
வாதியெனப் படைத்த புலத் தியனே வையா
வரிசையாய் வழலையுடை வகையைக் கேளே. (க)

கேளப்பா வழலையுடை வகையைக் கேளு
    கெடியான உயர்சா[ற](ர)ம் படியோ வெட்டு
நாளப்பா கல்சுண்ணம் படிதான்[ெ]ரண்டு
    [நி](ந)லமான கல்லுப்புப் படியோ வொன்று
வேளப்பா வழுரிபடி பதினாறுக்குள்
    விரவியே யிவையெல்லாங் கலகிக்கொண்டு
கேளப்பா சொல்லு[கு](கி)றேன் தெளிய வைத்துக்
    குறுகவே யடுப்பே[த்தி](ற்றி) யெரித்திடாயே (௨)

End :

பகர்ந்திட்டால் வெதுகோடி பாவ மாகும்
    பரமகுரு சொன்ன வாக்கு
உகந்திட்ட கோடிதனை மீந்தா லுந்தான
    ஒருத்த ருக்குங் காட்டாதே வழலைதனை

*   *   *   *

நக(ர்)ந்திட்ட நவகோடி சித்து மாமே
    நலமான தொழிலெல்லா மிதிலே யாச்சே. (௩௧)

ஆச்சப்பா முப்பதிலே வழலை சொன்னேன்
    அரக[ரு](ரா) யிந்த[னூ](நூ)ல் போலே காணேன்
நீச்சப்பா ம[த்தனூ](றநூ)ல் கடுநீச்ச மாகும்
    தி[ன](னை)வாகப் பூ[ர](ப)ணத்தை வெளி விடாதே
பேச்சப்பா பேசினால் வருவதேது
    பேய்மக்கா ளி[ன்](னே)வை விட்டா[ல்யெ](ல்ல)ல்லாம் போச்சு
மூச்சப்பா வடக்கு முன்னே சித்தி யாகும்
    முறையான முப்பதுந்தான் முடிவு முற்றே. (௩௨)

தக்ஷிணாமூர்த்தியருளிய முப்பது கலைஞானச் சுருக்க முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமானது. அகத்தியர் புலத்தியர்க்குச் சொல்வதாக அமைந்துள்ளது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(*d*) கொங்கணர் முதற்காண்டம், நாற்பத்தொன்று.
KOṄGAṆAR MUDARKĀṆḌAM, NĀṞPATTONṞU.

Size, 14⅛ × 1⅜ inches. Foll. 19*a*—28*b*.

Same work as that described under R. No. 267(*a*) *ante* wherein see for the beginning.

Complete in 41 Stanzas.

End :

*   *   *   *

நந்தியுரை அஷ்டக[ற்](ர்)மங் கும்பிடானை யென்ற
    நவக்கிரகத்தா[லப்](ற்) பாண்டத தூரில்
பிசைந்த வுப்புப் பிடரியிலே யிருக்கு மாங்கே

*   *   *   *

(௪௨)

*   *   *   *

விளம்பாத சூத்திரத்தைப் பா(ா)ர்த்தா லேது
விடியுமட்டு மொழுகத் தொட(ப) படித்தா லேது
விளம்பாத வேதத்தி லுள்ளபடி சொல்லார்
வியாசமேல கு[த்த](ற) மில்லை சிவனுத் தாரம்
விளம்பாதே போனதென்ன வுலகம பேபாம்
மேதினியிற் சமுசார வாழ்க்கையிலை
விளம்பாதே போன[த](து)வு மெத்த நேறு
விருதுபெற்ற சந்நிவி டந்த [னூ](னா)லே. (சய)

இந்த[னூ](நூ)ல பாராவிட் டால் வாதமேது
எடுத்ததொரு கைம்முறையிற் றவறொண் ணுதா
இந்த[னூ](நூ)ல பாராயிட்ட(ல) முப்பூ வேது
எழுசபை கடபதற்கு(க) குளிகை யேது
இந்த[னூ](நூ)ல பா[ரா](ரா)விட்டால் தீட்சை[வே](யே)து
மனமககாள ஞானமோ டறிவுமேது
இந்தநூல் நாற்பதுந்தான சத்தாக காக
இயம் பினேன சாஸ்திரமதாக கித்தான முறமே (சயக)

சிவமயம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின் 267 (*a*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் நாற்பது செய்யுட்களும உள்ளன.

(*e*) அகத்தியர்முப்பூ, ஐம்பது.
AHATTIYARMUPPŪ, AIMBADU.

Foll. 29*a*—38*a*.

Vide R. No. 172 *ante*. The preparation of Muppū, supposed to be a useful ingredient both in medicine and alchemy, is explained herein.

Complete.

Beginning:

தாரணை யோக[ச] சமாதி கைகூடுந் தவப்பொதிகைப்
பூரண கும்பமுனி யாசிரியன் புகல்வதற்கு
வாரண மும் மத நால்வ ரோர் வெண் மருப புலவுங்
காரண சின்மய மூல வி[ஞ](நா)யகன் காப்பதுவே (க)

வெண்பா.

வானம் புவியுங் கதி ரொளியுந்
தேனுஞ் சிறந்த சிவகுருவு மிவை —தானுந்தா
நானமறையு மாராயந்து நன் னூலா யன்பதையுங
கோலமுடன் [கி](ச மேனச னருள் கூறு. (உ)

விருத்தம்.

மயமான மூப்பூவின் மார்க்கந் தன்னை
வயித்தியத்தி லாக்கியே விரித்துச் சொல்ல
செயமான கண்பதியுங் கந்தன் ரூனுஞ்
சிவனோடே வுமைபார் வதியும் தி[று](ரு) வாணி
நயமாக வெப்பொழுது முன்னே நின்று
நாடியே முபபூவை நயந்து கேட்க
மயமாகச் சொல்லு[கு](கி)றே னைம்ப துக்குள்
வயித்தியரே நீர்தானும் வணங்கிக் கேளீர். (க)

End:

செய்யவே குருவதனை முடிக்கவே[ணு](ண்டு)ஞ்
செந்தூர மானதெல்லாஞ் செய்ய வே[ணு](ண்டு)ம்
நைந[ய]யவே பிணிகளெல்லாந் தீர்க்க வே[ணு](ண்டு)ம்
நாட்டிலே வுள்ளபேர் வணங்க வே[ணு](ண்டு)
முய்யவே தியானங்க ளுரைக்க வே[ண](ண்டு)
முறவாகப் பூசை முறை[ர[ற) யறியவே[ணு](ண்டு)ம்
மையவே கோபத்தை யடகக வே[ணு](ண்டு)ம்
பண்டிதரே யிந்தமுறை[ப] பகருங் காலே. (சக)

காலான வைத்தியத்தை யு[ரு](று)தி யாகக்
கை[யி](ம்)முறைக (ட)பபாமற் கருவாய்ச் செய்தார்
பாலான மனமுடைய பி[ற](ர)ம னூவான்
பாரிலே வாழ்வதற்குக் குருவு மாவான
சேலான குருவுடைய செல்வ னூவான்
சிந்தையிலே களங்க மற்ரூர் சித்த னூவான்
நாலானம [ணி போத்து](றை போற்றும்)பி[ற](ர)மன் சொன்ன
நலமுடைய முனிவன் மொழி [ஞ](நா) + முற்றும். (ருo)

சிவமயம்.

குருவ(ர)ழக குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின 172-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(f) அகத்தியர் சூத்திரம், நாற்பத்தெட்டு.
AHATTIYAR SŪTTIRAM, NĀṞPATTEṬṬU.

Foll. 39a—47a.

This work deals with the preparation of medicines for curing certain diseases and with alchemy. In the beginning the author refers to his bigger works on medicine and alchemy and with their respective abridgments in 200 stanzas. Attributed to Ahattiyar.

Complete in 48 stanzas.

Beginning :

நாடியதோர் பூரணமாம் வேதாந் தத்தி[ர]
னடன திரு சூ[ஸ்]த்திர மதைப் பாடுதற்
காடியதோர் கணபதியுங் கந்தன் காப்பு
அருள்பெரு[க]குஞ் சித்தர் முதல் ரிஷிகள்காப்பு·
கூடியதோர் ஞானபரை வாலை யாலே
கூறுகிறே னகாரமுடி ஸ்ரீஹ்ரீங் காரத்தால்
பாடியதோர் பல[னூ](நூ)ல்கள் டொய்யாப் போக
பாலாகு[ம்] மெ[நத]ன்றனுடை[னூ]நூல் தாமே. (க)
தானான ஞானமத[ப்] பத்து[னூ](நூ)று
[த]தனைக்கு[ரி](று)க்கி ய[ருனூரு](றுநூறு)சார்ந்து சொன்னேன்
தேனான வாத மது வெட்சங் காப்புச்
செப்பினே[னரெ](னிர)ண்டு காண்டத்தி[ர](ல் மாயபபா
பானான யிதைக் கு[ரு](று)க்கி யிரு[னூ](நூ)றுஞ் சொன்னேன
பாங்கான வயித்தியத்தி[ல்வெ] (லி)ரண்டு [வெ]வட்சங்
கோனான வதைக்கு[ரி](று)ககி யிரு[னூ](நூ)றுஞ் சொன்னேன்
கூ[ரி](றி)னேன் படுபாதி கூ[ரி](றி) னேனே. (உ)

* * * *

பாரப்பா யி[றுனூத்து](ருநூற்று)ப் பதின் றுககுள்
பலனெல்லா [ம் யி](மி)கில் சூ(ட்சும)ம் பரிவாயச சொன்னேன
ஆரப்பா யிந்த[னூ](நூ) னுற்பத் தெட்டும்
ஆடலாம் வாதமொடு ஞானஞ சித்தி
காரபபா யிந்த[னூ](நூ)ல் வெளியி[ரப்](ற்) போட்டார்
காரணமாங் குருவருளே சரணம் போ[த்தி]ற்றி
சேரப்பா பூரணத்தின் வாசி யாலே
செகசாலங் கூடநினற தேவியாமே. (ங)

End :

கேளடா சீன மொன்றுகாய் பெறம்ம? சிறந்தா ரொன்று
மூன்றுமொன ருய்ப் பொடித்துக கொண்டு
வாளடா காட்டு வெள்ளை (யெ)ருமைப் பாலால்
மகிழ்ந் துரைத்துத் தட்டுகசுப் பூசிக்கொ[ன்று](ண்டு)
கீளடா வதின் மூலம் பொதிவு செய்து
கெடியாக [னூர](நூ)ெ(ற)ருவில் பஸ்[பப](ம)மாகும்
தூளடா செய்து கொண்டு சிமி[ளி](மி)ல் வைத்துச
சூட்டுவாயப் பிணியதனைத் தீர்ககுந் தானே. (சo)
தானென்ற (வி)லிங்க[ச்] செந் தூரந சொல்வேன
தாமிரப் பொடி வெண் கருவா வரைத்துப பூசி
மானென்ற தேன வளகில் முலைபபால் மேலே
மடல்துத்த மெருககம்பா லதற்கு மேலே
[ந](நா)னென்ற சாரப்பி[ரு](ரா)ணி சூட [னரெ](னிர)ண்டு
[நல்ச்](நாற்) சீலை மண்செய்து காடை மூன்று
வேனென்ற சாதிலிங்கம் வெகுரே[ந](நா)ய்க் காகும்
விளம்பும் நாற்பத்தெட்டுச் சூத் திரந்தான் முற்றே. (சஅ)

குருவே துணை.

சிவமயம்.

(தெ-பு.)—

இது, வாயு, அரையாப்பு, மேகம், வெட்டை முதலியவற்றிற்குரியமருந்துகளையும், ரஸவாதத்திற்கு உதவியான மருந்துகளையும் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இப்பிரதியின் தலைப்பில் " அகத்தியர் நாயனார் திருண்டன் ? சூத்திரம் " என்று இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

(g) உரோமரிஷி சூத்திரம், இருபத்தைந்து.
URÔMARIṢI SŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Size, $10\frac{7}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 48a—51a

A treatise on alchemy and on the preparation of certain ingredients required for the purpose. It is attributed to Uromarisi.

Complete.

Beginning:

மய மான சூத்திரத் தி[று](ரு)ப்பு மார்(க)கம்
வாதத்துக காரியாய விரித்துச சொன்னேன
செயமான குருநந்தி யுபதேச சித்தா
சிவனொடு பார்(ப்)பதிய நி[று](ரு) வாணியுப்
நயமாக வெப்போதும முன்னே[னிர்](நன்)று
நாட[ரி](றி)ய[ச] சூ[ஸூ]த்திரத்தை நயர்து[ர்]காகக
வயமாகச் சொல்லுகிறே னிருபத் தஞ்சில்
வாதிகளே [எ](யெ)ன்றனுலை வணங்கிக் கேளீர். (க)

கேளடா கரியுப்பைக் கட்டத் தானுக
[கி](க)ணேசனையுந் தேவியுடைப் பதத்தைப் போற்றி
ஊரடா திரிர்தலையு முழுத் தருகரு
ஓளித்துவைத்தே னிந்நூலை கைசொடாதே
வாளடா திஷணமாங் கவந்தமொடு(?)
வளமான தக்காளி மொசுமொ சுகைக
ஆளடா வகையொன்று சாறுபடி காலதா
ண தி[ர்](ம்)சொல்வேன கரியுப்புக காலதான் பாரே. (உ)

End:

வேதையின்[ள](னு)ஞ் சொல்லு[கு]கிறேன து[றசு](ருசி)நீறு
வெள்ளை[ய]ப்பா ஷாணமுடன் வீரம் பூரம்
பாதையென்ற கெந்தியோ டண்ட னிரு
பரமான சூதம்பபா வங்கத் தோடு
மேதையென்ற கருவோடே பாலையூட்டி
விதமாக வைத்திருந்தா[ல்ச்](ற்) செலம தாகுங்
காதையினித விட்டரைத்துத் துரு[சு](சி)க் கப்பிக்
கடுரவியில் வைத்திடவே சுண்ணும் பாமே[ல்]. (உ௫)

ஆமப்பா யிக்குருவி[ர்]ற் சூதங் கட்டும்
அரனு[னை](ணை) நந்தீச ருபதே சித்தா
நாமப்பா சொல்லி விட்டோஞ் சொருபா னந்தர்
ந[ந்](ன்)ருன நூலிதுதான் சுருக்க மப்பா
காமப்பா விரைத்(த)தனை யடுக்க வேண்டாங்
கை(ம்)முறை[ர](ற)கள் காட்டாதே கருச்சொல் வாதே
ஆமப்பா முன்சாபம் வந்து தீரும்
அருள்பெருகுஞ் சூத்திரந்தா னிருபத் தஞ்சே[ல்]. (உரு)

அஞ்சான நந்திகுரு வாசான் ரூனும்
அருளினு ரென்மகனே ரோமரி[ஷ](ஷி)யென்று
கஞ்சமலர்(த்) திருப்புயனே சொரூபா னந்தர்
கடாட்சித்தா ரென்றனுக்கி யானுஞ் சொன்னேன்
வஞ்சமாய்த் திரியாதே குருவை விட்டு
வானென்ற பொறிவந்து நீ[ரி](றி)ப் போவாய்
தஞ்சமென வந்தடைந்து சரணம்போதத்
தயவுசெயவார் சூத்தி[ற](ர)ந்தான் முடிவு முற்றே[ல்].

[உம்ரு-ல்] ரே[ரூ](ரா)மரி[ஷ](ஷி)நாய[நா](னு)ரருளிசசெய்த சூத்திரம் உம்ரு-முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல், கரியுப்புககட்டு, கெந்தகமெழுகு, கெந்தகச்செந்தூரம், தாமிரச்செந்தூரம், பூநீர்வழலை முதலியவற்றைசசெய்யும் வகையைக்கூறுவது. உரோமரிஷி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது இந்தபபிரதியில்இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூல் பூர்த்தியானதன் பின்பு, நான்கு ஏடுகளில் வைத்தியக குறிப்புகள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(h) அகத்தியர் வழலை முப்பது.

AHATTIYAR VALALAI MUPPADU.

Foll. 59*a*—64*a*.

Same work as that described under R. No. 175(*h*) *ante*.

Complete.

Colophon:

அகத்தீச நாயனாரருளிய வழலை கைப்பாக முப்பது. முத்துவையாபுரிகையாலெழுதி நிறைவேறியது, முற[றி](று)ம. இராட்சச வருஷம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(*h*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூலின் பின்பு, "அகத்தியசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பின், எண்பது" என்னும் தலைப்பெயருடன் "ஆடுவானவழலை," "கல்லென்றால் வெள்ளை" என்னும் செய்யுட்களிரண்டும் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(i) அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு.

AHATTIYAR KALAIÑĀNAC CURUKKAM, PANNIRAṆḌU.

Foll. 65*a*--66*b*.

This work appears to deal with alchemy. The preliminary attainments required of a person for successfully practising alchemy are stated in the last stanza. It is attributed to Ahattiyar. *Vide* R. No. 175(*b*) *ante*.

Complete.

Beginning:

தாயான வுன்மனையாள் பாதம் போற்றிச
  சா[ஸ்த]த்திரமோ ராயி[ற](ர)த்தி[ற்னூ](ரு)(று)றுக்குள்
தோயாத கருவொன்று மில்லை யில்லை
  சொல்லடக்க மாயுரைத்தேன் வழலை யொன்று
காயாகு மதைக்கு[ரி](று)க்கி நூறு சொன்னேன
  கனிபோல வினனூருன் பனி[ெ]ரண்டுக்குள்
வாயாரச் சொல்லுகிே[ர](ற)ன் வகார மார்கக
  மதியிரவி யண்டபிண்ட வழலை கேளே. (க)

வளமையுள்ள அண்டமென்றால் முட்டை யல்ல
  மானிடர்கள் மண்டையல்ல வாச மல்ல
இளையான ே[ரு](ரா)மமல்ல [க்]கண்ணீ ரல்ல
  ஈசன்விந்து சூதமென்று ரதுவு மல்ல
தளையான மூலிகையுந் தானு மல்ல
  சமாதி[னி](தி)லை பூனுப்புத் தானு மல்ல
கு[ள](ழ)ம்பாத சுக்கிலத்தின சாறு மல்ல
  கொடியதொரு சுண்ணும்புக் கூட்டந் தள்ளே. (உ)

End:

தானென்ற அண்டபிண்டக கருவைச செயயத்
  தவம்வே[ணு](ண்டு)ஞ் சிவம்வே[ணு](ண்டுந்) தானம்வே[ணு](ண்டும்)
வானென்ற அக்கினி முகப்பைக் காண
  மதிவே[ணு](ண்டு)ம் விதிவே[ணு](ண்டு)ம் வாசம்வே[ணு](ண்டு)ம்
நானென்ற ஆ[ணு](ண)வத்தை யொடுக்க வே[ணு](ண்டு)ம்
  நலமான சிவயோக நாட வே[ணு](ண்டு)ந்
தேனென்ற சற்குருவைப் பார்க்க வே[ணு](ண்டு)ஞ்
  சித்தியாம் பன்னிரண்டு சிறக்கமுற்றே. (கஉ)

Colophon:

முற்றிற்று. முற்றும்.

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.

வையாபுரி அகத்தியர் பன்னிரண்டு [நெ](நிறை)றவேறினது. முற்றும்
(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(*b*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. 'அகத்தீசர் குளிகை' யென்று இதன் தலைப்பில் இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(*j*) டமரானந்தர் சூத்திரம், பதினாறு.
ḌAMARANANDAR SŪTTIRAM, PADINĀṞU.

Foll. 67*a*—70*a*.

A work in 16 stanzas on alchemy. It is attributed to Ḍamarānandar, who says in the last stanza that he received instruction from Viśvakarma. The author refers to his work in 100 stanzas.

Complete.

Beginning:

ஆனந்த நிற்குணத்தி னருளே காப்பு
  அடியேனை யாண்ட [ன](ந)ந்தி பாதங் காப்பு
தானந்த சனகாதி ரிஷிக[ள்க](ட்) கெல்லாந்
  தாசனென்றே பேறுபெற்றேன் டமரானந்தன்
மோனந்தப் பி[ற](ர)மவனு சந்தானத்தில்
  மோ[க்ஷ](ட்)ச தத் துவஞான நிஷ்[ட்]டை செய்தேனைய்யா
ஞானு(ன)ந்தம் பேசி(னை)வத்தே னெழுநூ[த்த](ற்ற)ஞ்சில்
  நலமான வாதவித்தை நவிலு வோமே. (க)

நவிலுவேன் சூ[ஸ்]த்திரமோ பதினா றுக்குள்
  [ஞ](நா)தர்[க்]கள் மறைத்துவைத்த [ணி](நி)யாய மெல்லாம்
புவியிலுள்ளோர்க் கறியாம[ல்ச](ற்) சித்தர் கூடிப்
  பூவழலை யென்று சொன்ன முட்ட கத்தைச
செவி[கு](கொ)டுத்துக் கேளுங்கோ ளிந்த(ச)சேதி
  தெருவில் வந்தா லுங்கள் தலை தெரித்துப் போகுந்
தவிலடித்துப் பேசாதே ரகசிய மப்பா
  சவுக்கார மானதென் று[ல்த்]ற் றணலாம் விண்ணே. (உ)

End:

(எ)ண்ணவே யானுரைக்குஞ் சவுக்கா ரத்துக்
  கேணியல்லோ சாரமொடு தரு[சுெ](சி)ரண்டுஞ்
சொன்னபடி கே[ள்](ட்)குமடா வீரம் பூரந்
  தொட்டாடச் சகலசித்துஞ் சூதஞ் செயயும்

விண்ணமில்லா திந[ளு](நா)லே யண்டங்கூட
மேலேறி(ப்)ப(ா)[ற்](ர்க்க)லாம் விசால மெல்லாந்
தன்னையன்றிப் பி[ற](ர)மதிலே வேறே யில்லை
சவுக்காரந் தான[ரி](றி)ந்து சார்ந்த வர்க்கே. (கசு)

சார்ந்தபதஞ் சவி யியாக்கி[ற](ர) மருக்குத்
தனதான பிள்ளை களில்யா ருருத்தன்
வித்தையெல்லாங் கண்டுகொண் டேன்வடமே[ர்](ரு)தன்னில்
விசுவக[ற்](ர்)மா யெனக்கு உப தேசஞ் செயதார்
சித்துவிளை யாடுதற்குக் கிரந்தம் நூறுஞ்
செப்பினேன் சிலநூலைத் தெளிந்து பாரு
அத்துவித மான பதி னாறுக் குள்ளே
அருளினேன் டமரானந்த னடக்க முற்றே. (கள)

முற்றும், திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)--

இந்நூல், ரஸவாத விஷயமானது. டமரானந்தரென்பவர் இயற்றியதாகச்சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(k) உரோமரிஷி நாயனார் சூத்திரம், ஐம்பது.
URÔMARIṢI NAYANAR SÛTTIRAM, AIMBADU.

Foll. 71*a*—79*b*.

Same work as those described under R Nos. 208(*b*) and 258(*d*) *ante*.

It is attributed to Rōmariṣi.

Complete.

End:

(உ)ே[ரு](ரா)மரிஷி அம்பது முற்று[ங்](ம்).

[யி](இ)து [யெ](எ)ழுதினது வையாபுரி. [எழுதினது] தி(ை)றவேறினது. . . . . . . முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மேவருடத்திய காட்லாகின் 208(*b*), 258(*d*) இவவிரு நம்பர் பிரதிகளையும் போன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின் வெறறேடொன்றுள்ளது.

(*l*) உரோமரிஷி சூத்திரம், பதினாறு.
URÔMARIṢI SÛTTIRAM, PADINAṞU.

Foll. 81*a*—84*b*.

On the preparation of certain ingredients such as Muppu, etc., required for alchemy. The work is attributed to Urōmariṣi.

Complete in 16 stanzas.

Beginning:

மூல(ா)தா[ற](ர)ப் பொருளின் முத்தி காப்பு
  முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
மேலா தா[ற](ர)த்தில் வளரு மிதுரிதம் வேண்டிக் கொண்
  (ை)ட[னனூ](ந்)நூறு வெளியா[யி](ய்ச)சொன்னேன்
(ஏ)லாமற்[ப்]புதைத்தாரே யிந்த நூலை
  யி[ற](ர)ண்டான வைம்பதுக்கு ளிசைந்து சொன்னேன்
பாலான நூறிலே சிங்கிவித்தை
  பாடினேன் வயித்தியமும் வாதந் தானே. (க)

வாதமென்ற சொல்லெல்லா முப்(பூ)வினாலே
  மா[னி](நி)லத்தோ[ற்](ர்) காணாமல் மயங்கிப் போனா[ற்](ர்)
போதமென்ற சொல்லெல்லாம் யோகத் தாலே
  போக்கறியான் சொல்லுகிற புதுமை யாச்சு
வேதமென்ற சொல்லெல்லா (ம)காரத் தாலே
  வெகுகோடி சத்தமெல்லாம் விள்ள வாச்சே
கோதமென்ற சொல்லெல்லா மவுனத் தாலே
  கூ[ற்](ர்)ந்து தள்ளிப் பதினாறுங் கூறு வேனே. (உ)

*   *   *   *

விதியிருந்தால் மதியுமுண்டு விதியில்லா| விட்டால்
  வேண்டியென்ன வேண்டாம விருந்தா லென்ன
நிதியிருந்தால் வருவார்கள் வந்த பேரை
  [னி](நி)ஃலென்று சொல்வானே (னி)ற்கப் பண்ணுஞ்
சதிரில்வந்த கூத்தாடி யாடி னாலுந்
  தாயைவிட்ட சிலம்புமுண்டோ ச[ன்னி](ந்நி)யா சிக்கு(க்)
கெதியிருந்தா லெவ்விதமும் வந்துகூடும்
  கீழிருக்கு [ம்யீ](மீ)சனுப்பு(க்) கிடைக்கும் பாரே. (கக)

*   *   *   *

End:

கருவான அக்கினியைத் தண்ணீர் கொல்லுங
  கலக்கமில்லா(த்)தண்ணீ[ர்](ரை)வன்னீர்கொல்லுங்?
குருவாகு மிவையிரண்டுஞ் சுத்த கெங்கை
  கூர்மையிலே பட்டக்கா[ல்க](ற்) குணம் தாகும்
அருளாகும் பொருளாகு!மந்த வஸ்து
  ஆதியிலே யஞ்சுறுப்பு மமர்ந்த வித்து
மருவாகும் பிஞ்சாகுங் காயு மாகு
  மாம்பழமென் றெண்ணாதே மணிபூ ரத்தே (கசு)

மணிபூ[ற](ர) வீரமல்லோ கார சார
மன்னவனு(ந்) தேவியுமாய் மகி[ள்](ழ)ந்த வீடு
கெணியான உளமறிந்த பெரியோர்க் கீசன்
[கி](க)ணேசனுடைப் பட்டணத்திற் [க]கெடியா மென்றே
பணியா[ற](ர)மோவுனக்குச் சிலு சிலுப்போ
பசியமா பசியமாந்தாற் [ப்]பால்கறக்கும் பலித் திடாதோ
வணிக[ற](ர)ல்லோ [கி](த)ராசமுனை கண்டா[ப்](ற்) போலே
மக்களே பதினாறும் வன்னி முற்றே. (கசு)

Colophon:

நள௵ மாசி௴ ௪௨ சுக்கிரவா[ற](ர)ம் உத்[திறம](தர)நட்[டே]சத்திரத்தில் [யெ](எ)ழுதி நிறைந்தது முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது, ரஸவாதத்திற்கு உபயோகமான முப்பூ முதலியவற்றைச் செய்யும் வகையைக்கூறுவது. உரோமரிஷி இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(m) உரோமரிஷி சுருக்கம், பதினாறு.

URŌMARIṢI ŚURUKKAM, PADINĀRU.

Foll. 85*a*—88*a*.

Same work as that described under R. No. 175(*a*) *ante*. It is attributed to Urōmariṣi.

Complete.

Colophon:

நள௵ மாசி௴ புதவாரம் அனுஷ நட்[டெ]சத்திரத்தில்[யெ](எ)ழுதி நிறைந்தது. முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இது, முவருடத்திய காடலாக்கின் 175(*a*) நம்பா பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(n) அகத்தியர் கருக்கிடைச் சூத்திரம், பன்னிரண்டு.

AHATTIYAR KARUKKIḌAIC CŪTTIRAM, PANNIRAṆḌU.

Foll. 89*a*—90*b*.

This work in 12 stanzas deals with alchemy. *Vide* R. No. 150 (*b*) *ante*. The work seems to be known also as Subrahmaṇyar Sañjivi.

Complete.

Beginning:

சீர்பெருகும் வேதாந்தத் துள்ளமூலத்தின்
　　செயலறிந்து மனமடங்குந் துரிய வீட்டில்
நீர்பெருகு மகாரமறிந் தண்டு வாசி
　　நேரறிந்து நிலை[ற](ர)செலுத்தி மூன்றாயி லேற்ப
போர்பெருகு கேசரியைக் கண்டு போற்றி(ப)
　　பேசாமற் சித்தறிந்த பெரியோர் பாதம்
சோர்பெருகும் நெஞ்சிலவைத்துத் தொழுது போற்றி
　　நிச்சயமாய்ச் சொல்லுகிறே (னு)பதைத் தானே (௧)

தானென்ற யனறிந்து பெரியோர் சொன்ன
　　சா[ஸ]த்திரத்தில் புதைத்தகரு மூப்பூ வைப்பார்
ஏனென்ற வுப்பறிந்தால் வாத சித்தி
　　உத்தமனே காயசித்தி குளிகை சித்தி
தேனென்ற அஞ்ச[ண](ன)மா மறைப்பு வித்தை
　　செக[ச]சால பறப்பதாங்கா[று](னகு)ஞசித்தி
கானென்ற சிரு[ஸ](ட)டிசித்தி சங்கா ரங்கான
　　கை(ம)முறையாய முதசதொ[ளி](ழி)லுஞ சித்தி யாமே. (௨)

End:

வ[ள](ழ)ான பிறப்புந்தா ன[த்த](றற) தேது
　　யே[ஞ](ழு)சட்டை[க]குத தியானத்தாலே
பா[ள](ழா)ன தலைவபார பரத்தி னுப்பு(ப)
　　பணவிடைதா னனுபானந் தேனிற் கொள்ள
நாளான வருடமொன்றிற் றேகம் பொன்னாம்
　　நடுப்புருவந் திறக்கும் (ந)வாசி யேறுங்
கோனான தலைவபபா சட்டை போகுங்
　　கூபபிட்டா (லு)ன்மனைத்தாய வாவென பாளே (௰௧)

வாவெனபாள வாசியென்ற குதிரை மேலே
　　வங்கு சிங்கு வகாமபூட்டி
. . . .
*　　*　　*　　*
மாவெனபாள துரியமணி பூரத் துளளே
　　வந்தமந்த நாதசத்தி மௌன மூலம்
ஓவெனபா ஞகாரந்தி ஒளியைப் பாரு
　　உதித்தொ[டி](டு)ங்கப் டனனிரண்டு மௌனருய முற்றே. (௰௨)

(கு-பு)—

இந்நூல், மூவருடத்திப் காட்லாகனெ 150 (b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. 'சுப்பிரமணியர் சஞ்சீவி பஃனிரண்டு" என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது இந்தப் பிரதியில் இது மூன்றும் உள்ளது

(o) கூர்மாநந்தர் சூத்திரம், ஐம்பத்தொன்று.
KŪRMANANDAR SUTTIRAM, AIMBATTONRU.
Foll. 91*a*—100*b*.

This work purports to deal in 50 stanzas with alchemy and the process of mixing the ingredients required for it and with the Yōga and philosophic wisdom of the Siddhas. It is attributed to Kūrmānandar.

Complete.

Beginning:

திருந்துமத்தி முகந்தானென் குருபரா பாதஞ்
சிந்தையுற றுயானைமுகன் பாதம் போற்றிப்
பொருந்துகின்ற சனகாதி ரிஷிகள் பாதம்
போற்றிசெய்து காலாங்கி பாதம் போற்றி
அருந்தவஞ் செய [ெ]தட்சிணைசின் மயமார்க்க தேவா
அடிதொழுது சூ[ஸ]த்திரமோ ரனைய ஆக்குவ
மருந்தினால் வாதமொடு யோக[ம]ஞானம்
வகையாகச் சொல்லுகி[ேர](றே)ன் மனது தானே. (௧)

மனதுசெய மானககால் வருமே ஞானம்
வாதமென்ன யோகமென்ன (வி)ரண்டு மெய்துந்
தனதுபண்ணிக் கொள்ளலாஞ் சித்தர் தம்மைச்
சகலசித்துங் கைவசமாய்த் தானே கூடுந்
தினையளவாய்க் களபமறிந் துண்ண வே[ணு](ண்டு)ந்
தேகசித்தி யாவதற்குத் தி[ர](ற)மை யுண்டாங்
கனமுள்ள சித்தருக (கெ)யதுமி[ன்னு](ந்நூ)ல்
கனமான யோகநி[ஸ](ட்)டை காட்டுறேனே. (௨)

End:

ஆச்சப்பா சுண்ணம்புக கேட்டி யொன்று
அணைத்திடவே சாரத்தை(ப) பீங்கா னுககுள்
நீசசப்பா சலமாகு மந்த நீரில்
நிசமான பூரமொடு வீரஞ் சே[ற்](ர)த்து
தோச்சப்பா சரகுகளை ரவியி[ல்](ற்)காட்ட
துடியடங்கிக் கட்டிப்போம் சுண்ணம் பாகு
மேச்சப்பா போகாது துரி[சு](சி)சுண்ணம்
(இ)ரதமென்ற ரசகுளிகை யிறுக்குள் ளாச்சே. (௫௰)

உள்ளபடி சொல்லிவிட்டே னிந்த[னூ](நூ)லில்
உத்தமனே துரி[சு](சி) வெளளை யாகு மாகும்
வெள்ளையென்ற சுண்ணத்தால் ரசத்தை நீ[க்தி](ற்றி)
மேலான பரித கட்டில் பூசிப் பாரு
கள்ளமில்லாச் சொர்ணமது சுண்ணம் பாசசுக
கதிரான தாமிரத்தி[ல்க்கு](ற்கொ)டுக்கச் சுன்னம்
பிள்ளைகளே யிதை(யெ)டுத்து வெள்ளிகளிய
பி[ளை](ழை)ப்பதற்கு வழியுண்டாம் பேசி முற்றே. (௫௰௧)

Colophon:

கூர்மானந்தர் ௫௰௧-ம் முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல், யோகம், ரஸவாதம் ஆகிய இவ் இரண்டையும் கூறுவதென்று தெரிகிறது. கூர்மானந்தர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(p) அகத்தியர் முப்பூ, பதினாறு.

AHATTIYAR MUPPŪ, PADINĀṞU.

Foll. 101a—104a.

Same work as that described under R. No. 168(e) *ante.* This work is also known as Ahattiyar Sūttiram Padināṟu.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 168(e) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. 'அகத்தியர் சூத்திரம் பதினாறு' என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டு.

(q) அகத்தியர் புஷ்பமாலிகை, ஐம்பத்தொன்று.

AHATTIYAR PUṢPAMĀLIKAI, AIMBATTONṞU.

Foll. 105a—115a.

On the preparation of ingredients known as Muppū, etc., considered useful for alchemy. The Yōga of the Siddhas is also referred to as being inseparably connected with alchemy. The work is said to have been taught by Agastiyar to Pulastiyar.

Complete.

Beginning :

ஆதியென்ற அண்டமெல்லாம் படைத்தகாமி
    ஆனந்த போதமதாய் நின்ற ரூபி
சோதி யென்ற நாதவிந்து மௌன மாகிச்
    சொல்லடங்காப் பொருளாகிச் சூட்சும மான
வேதிபரா சத்தி மனோன் ம[ணி](னி)யின் பாதம்
    விளங்கியறி வாற்பூசி மௌன [மொ](மு)ற்று
மேதினியிற் கும்பமுனி (யெ)ன்ற பேரு
    மெய்ஞ்ஞானச் சரவணையைப் போற்றி னேனே. (௧)

போற்றியே யடிதொழுது நின்றேன் யானும்
    பூரணமாய் வழலைதனை(ப்) பொசித்தார் சித்தர்
ஏற்றிவிடு முகாந்தவரை யென்ன சொல்வேன்
    ஏமமென்று லெவ்வகையு மிதுக்கொவ் வாது

தோத்திரத்தால் முடியாது பூவழலைக் குருவுந்
    தேர்ந்தவினை யக[ண்டு](ன்று)விடுந் துரிய மேற்றுஞ்
சாத்திரங்கள் வேதமொடு சகல நூல்கள
    சாற்று மிந்தப் பூரணத்தைப் பூசிப்பாயே. (௨)

End :

கண்டுகொளவா யுலகத்தில் முப்பூ வென்ற
    கருச்சொன்னே னு[ந்த](னற)னுக்காய்க் கண்டுபா[று](ரு)
விண்டுகொள்ளு மவுனத்தி னின்றுகொண்டு
    விளங்கவே மந்திரங்கள் செபித்தால் மைந்தா
சென்றுமே ய[ஷ்]ட்டக[ற்](ர்)ம மெல்லாஞ் சித்தி
    செப்பு(கி)றேன் புலத்தியனே செம்மை யாகக
கண்டுமது மே[ல்]ளுக்கி(ப) பி[ற](ர)காசங் கொண்டு
    கனிந்து நி[ன்](னை) வோடுதுபார் சஞ்சீவியு மாமே. (௫௰)

சஞசீவியின் மா[ற்](ர்க்)க மப்பா சொல்லி விட்டேன
    சற்குருவின் கி[று](ரு)பையினால் [ச]சாற்றி னேன் யான்
சிரஞ்சீவி யாயி[று](ரு)ப்பாய் புட்பமாலை
    சீக்கிரத்தில் சி[ற்றி](த்தி)யுண்டாஞ் செய்கைமெ[ற்ற](த்த)
தருஞசீவ னாயுசுமா யுகாந்த மட்டுந்
    தற்ப[ரன](ராந)ந்தி யரு ளாலெய்தும்
பெருஞ்சீவி வழலையுடை மா[ற்](ர்க்)கஞ் சொனனேன்
    யகாந்த மவுன விந்து விளங்க முற்றே. (௫௧)

Colophon :

நள ஞூ வைகாசிமீ ௰௪உ சோமவா[ற](ர)ம் ரே[ரு](ா)ஹிணி நட்[ஷ](ூ)சத்தி[ற](ர)த்தில் சம்பூ[ற](ர)ணம்.

புட்பமாலிகை முற்றிற்று. நீடூழிவாழ்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ரஸவாதஞ் செய்தற்கு உபயோகமாகிய முப்பூ இன்னதெனவும் யோகஞ்செய்யவேண்டிய வகை இன்னதெனவும் கூறுவதெனத் தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன் பின்னர், சோதிடவிஷயமான பாடல்கள் எழுதப்பெற்ற ஏடுகள் இரண்டுள்ளன.

R. No. 268.

Palm-leaf. $15\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 262. Lines, 5—9 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915–16 from M.R.Ry. K. Raṅgasvāmi Ayyaṅgār of Mysore.

(a) சட்டைமுனி சூத்திரம், இருநூறு.

ṢAṬṬAIMUNI SŪTTIRAM, IRUNŪṚU.

Foll. 1a—35b:

This work deals with medicine, alchemy and the Yōga and the philosophy of the Siddhas. The work is attributed to Śaṭṭaimuni, who refers, in the beginning to his other works, viz., Śaṭṭaimunivādam in 1[illegible] stanzas, Saṭṭaimuninikaṇṭu in 1,200 stanzas (described under R. No. 252), Śaṭṭaimunikaṟpam in 100 stanzas (*vide* R. No. 145(*c*) *ante*) and Śaṭṭaimuniñānam in 200 stanzas.

Complete in 200 stanzas.

Beginning:

சூத்திர மோதுமுன்னே சொல்லு(கி)றேன் [கி](க)ணேசனைகாப்பு
சா[ஸ்]த்திரம் நிறைந்துபொங்கி(ச) ச[ரு](ரா)சர மெங்குந் தானுய(த்)
தோத்திரப் பொருளுந் தானுய(ச) சொல்ல[த்து](ற்று) மனமு ம[த்து]
போ[த்து](ற்று)றப் புறம்பு ளானே பூ[ற](ர)ணங் காப்புத் தானே. [(ற்று)ப்
நன்று க

குருவான பூ[ற](ர)ணமே சின்மயமே அய்யா
குவட்டிலுள்ள சித்த ரெல்லாங் கூடிக் கொண்டு
தருவான வென்னூலில் தீட்சை மா[ற்](ர்க)கஞ்
சாதகமா யிரு[னூ](நூ)றுங் கிழித்தா ரையா
உருவாக வாதத்தில் பதது[னூ](நூ)று
உறவான நிகண்டிலே பனி[ெ]ரண்டு [னூ](நூ)று
கருவான கற்பத்தி லொனறே [னூ](நூ)று
கைவிட்ட ஞானத்தி லிரண்டு [னூ](நூ)றே. (க)

End:

சுண்ணமென்ற சாரத்தில் வீரஞ் சினரு
சுகமாகப் புழுகிட்டு(ப்) பூரம் போட்டு
வன்னமென்ற குருவண் டுறமுங் கூட்டி
மயங்காதே காம[னீ](நீ)ர் விட்டு ஆட்டி
கன்ன மென்ற கோலான துரிசுக் கப்பி
காட்டா(து) ரவிகுள்ளே காடிய சுண்ணம்
பன்னமென்ற துருசியுடைய பெருமை சொல்லப்
பாா(ப)பதியும் முன்பினுய்(ப்) பார்த்திட்டானே. (௱௯௮)
(. . . .)
தானுன சூத்திரத்தை யெழுதி மககாள்
சாதகமாய மயக்கத்தே வைத்துக்கொண்டு
வானுன கேசரத்தி லாடும்போது
வா[ற](ர்த்)தை வந்தா[ந்தா]ல் சாதகிரமுஞ் சூத்திரமும்பேசு
கோனுன சினமயத்தின பின்ளை [ன](நா)ங்கள
குறியெது வைலாச மூாத்தி வ[ற்](ர்க)கம்
வேனுன சூத்திரந்தா ன[று](ரு)நூ(ற) ெ[த]ன்று
வேதாந்தக கருணையினுல் விளங்கி முற்றே. (௨௱)

Colophon:

சட்டைமுனியார் அருளிச்செய்த சூத்திரம் [யிறுனூ] (இருநூ)று [யெ](எ)ழுதி முற்றிற்று. கிருஷ்ணன்.

(து-பு.)—

இந்நூல் வைத்[illegible]த்தையும் ரஸவாதத்தையும் போகத்தையுங் கூறுவது. சட்டைமுனியார் [illegible]றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. பத்தாவது எண்ணுள்ள ஏடு ட்டியாக ஒடிந்துள்ளது.

இதன்பின் வேற்றொன்றுள்ளது.

(b). தட்சிணாமூர்த்தி பரிபாஷை, ஐந்நூறு.

DA[illegible]INĀMŪRTTI PARIBHĀṢAI, AINNŪRU.

[illegible] × 1¼ inches. Foll. 37a—78b.

[illegible] the preparation of the different kinds of ingredients useful for alch[illegible]y. Reference is also made to 21 extraordinary attainments of the [illegible]dhas.

[illegible]ontains kāṇḍas 1 and 2 complete.

[illegible]nning:

[illegible]ஞா னேதயததின் பரஞ்சுட ருலகுக கெல்லாஞ
[illegible][ற](ர)மென வுதித்த ஞான தெய்வ[ஞ](நா) யகன்றாள் போற்றி
[illegible]ரமென வகார யோகு மறைப்புநூல் பாஷ[ச](ஷ) யெல்லாங்
[illegible]றுமுனி தமிழாய்செய்ய குமர னேங் கமலை முன் காப்பே. (க)

(. . . .)

படிக்குமி(ந்நூ)லுக் கொப்பு பராபர மொனமீற யல்லால்
மடத்தினி லுள்ள சித்த[ற்](ர) வாதநூ லிதர்(ெ)காவவாறு
குடத்தினி[ல் தீ](ற் றி)பமெனனக் கூறினார் சித்த[ற்](ர)பாஷை[ச](ஷ)
இடத்தபொன மேருமேலே தீபமா யிந்த [ஞூ](நூ)லே. (ய)

(. . . .)

புக[ற](ர்)முதல்[illegible]ாண்டந் தன்னில் பூட்டினேன வ[ள](ழு)லை நாமஞ்
செகமுயி[[illegible]ரு)ட்பின தீட்சை செலந்தின பேர் சொல்லி[வய்](வை)த்தேன்
இகமதில் மூ[illegible]ஞான ம[த்தி](ற்றி)ருளினை வெளிய தாககும்
பகலவ ஞகுமிந்தப் பாஷை[ச](ஷ)நூ[ல்ப](ற்) பயன்பெற் றோர்க்கே. (ங)

End:

இருக்கலா மே மனைய[ம்யே](மே)வல் செய்திவ்
வுலகும் யெவ[ரூ]ரும்போற்ற
பெருக்கலாங் கை[யி]லையினி[யீ](லீ)சன் பாதம்
பெ[த்தி](ற்றி)லாஞ் சித்தருட ன் பேச லாகும்
[கி](நி)றுககலா[ஞ்] மாயிரத்தெட் டண்டங் கூட
நிமிஷத்திற் சுத் வந்து நிலைகக லாம்பா[ற](ர்)
முறுக்கெ[ல்]லா மீசனுப்பு முறுககே யல்லால்
மு[த்தா](ற்று)து ம[த்த](ற்ற) வுப்பு முடியா வாறே. (கஎ)

வாறான யிக்காண்ட[ம் ெர](மிர)ண்டுக் குள்ளே
    வழலைக்குஞ் செய்[யு]கின்ற மா[ற்](ர்க்)கஞ் சொன்னேன்
கூறான மூன்றிலே கற்[ப்]ப மூலம்
    குணமான யிடைபஞ்சீ க[ற](ர)ணஞ் சொல்லுந்
தூறான நாலினிலே யோகஞ் சொல்வேன்
    சுத்தவுப் பெடுக்கு(ம்)வகை யஞ்சி[ல்ச்](ற்) சொன்னேன்
சீறான வுப்பெடுக்கும் வகையைப் பாரு
    தெளிவான [ெ](யி)ரண்டாங் காண்டம் சிவநூல் முற்றே. (கரு)

சிவமயம்.

[தெஷ](தட்சி)ணாமூ[ற்](ர்த்)தி சுவாமிகள் பாதாரவிந்தமே துணை.
பாலாம்பிகை திவ்விய ஸ்ரீபாதாரவிந்தமே கெதியுண்டாகவும்.
குருபாதமே துணையுண்டாகவும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், சித்தி இருபத்தொன்றையும், ரஸவாதத்தில் தழைகள[illegible]சாறு, உப்பு சவுக்காரவைப்பு, வழலைமுறை, சவுக்காரச்சுண்ணம், கிளிஞ்சிற் ணம், அட்சய சுண்ணம், வெடியுப்புத் திராவகம் முதலியவற்றையும் வி மாகக் கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை பிரதியில் முதல் இரண்டு காண்டங்களே (பூர்த்தியாக) உள்ளன.

(c) தட்சிணாமூர்த்தி வழலை, முப்பது.
DAKṢIṆĀMŪRTTI VAḺALAI, MUPPADU.

Foll. 79a—84b.

Same work as that described under R. No. 267(c) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 267 (c) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(d) அகத்தியர் கலைஞானம்.
AHATTIYAR KALAIÑĀNAM.

Size, 14¼ × 1⅝ inches. Foll. 85a—86b.

Same work as that described under R. No. 182(a) *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 182 (a) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

(e) அகத்தியர்பரிபாஷை, அஞ்சாங்காண்டம்.
AHATTIYARPARIBHĀṢAI, AÑCĀṄKĀṆḌAM.

Foll. 87*a*—103*b*.

Same as the fifth Kāṇḍa referred to in R. No. 265(*b*) *ante*.

Complete.

Colophon :

[ெ]த[ஷச](ட்)சிணுமூ[ற்]ர்த்தி பிள்ளை முத்துச்சாமி இருதி எழுதியது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 265(*b*) நம்பர் பிரதியின் இறுதியிலுள்ள ஐந்தாங்காண்டம் போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(f) போகர், நாலாங்காண்டம்.
BHOGAR, NĀLĀṄKĀṆḌAM.

Foll. 104*a*—161*b*.

[illegible] treatise on alchemy. It treats about the purification of the baser [illegible] such as iron, copper, brass, bell-metal, etc., and is attributed to [illegible]ar.

[illegible]mplete.

[illegible]nning :

ந[illegible]க்காண்டம் பாடுதற் கைங்கரன் காப்பாகும்
    நந்தியென்ற பாட்டர்குரு பாதம் போற்றி
முழுக்காண்டம் பாட்டாதிரு மூலவ[ு](நா)யர்
    [மொ]மு ரியாம் பதந்தனக்கு(த்) [ெ]தண்டம் பண்ணி
திடுக்கண்ட சிறுபாட்டா சிவயோக முனிதான்
    திருவடிக[ள் ரெ](ளிர)ண்டுமெ[ந்த](ன்ற)ன் சிரசில்வைத்து
படுக்கண்ட பதஞ்சலியார் வியாக்கிரமர் பாதம்
    பணிந்திட்டே[ன](ட)ன் மூவிரு[க்]கால் போற்றி யாமே. (க)

* * * *

நவலோக[க்] கருக்கண்டா[ல்] வேமை மாச்சு [ன்றூல்
    [ஞதா](நா)ன்(ரு)னு[ம் யே](மே)ல் வெளியாய்ச் சொன்னே னெ
நவலோக சாத்திரந்தான் தாம்சொன்ன [னூ](நூ)லில்
    நறுக்கிஞ[ல்ச்](ற்) சண்டாள(ர்) [னூ](நூ)லென் பார்கள்
அவலோக மாகாமல் வெளியாய்ச் சொன்னே [தான்
    னடங்கிஞல்[த்] தான்பின் னழைப்பா [னயி](னி)ல்லா(வி)ட்டால்
புவிலோக ராசர்கள் கையிற் சிக்கிப்
    பூருபட்டுப் போய்விடுவார் புகன்றிட் டேனே. (எ)

End :

எடுத்துமே தூசியைத்தா னகல்[வ]வித் திட்டு
    இடைக்கிடைக்[கி]கு(ச்) சூதம்விட் டியல்பாய்த் தானும்

அடுத்துமே அ[ரு](று)சாம மரைத்து மைபோ[ே]ல்
அ[ி](த)ன் பின்பு[ச] சவ்வீர மரைக்கால் [ப்]போடு
படுத்துமே பசசையென்ற கற்பூ ரந்தன்ன
பாங்காக அரைக்காறுன கூடப் போட்டு
விடுத்துமே சாரநீர் தன்னு வாட்டி
வில்லைகட்டி யகலிலிட்டுப் புடத்தைப் போடே. (உஅச)

புடம்போட் டருசெருவி [ெ]லகுவாய(த்)தானும்
புக[ட்](முச)சியா யாரவிட்[டு எ] (டெ)டுத்துக் கொண்டு
கடம்போடு கலவத்தி லூட்டு நன்றாயக
கலந் தரைத்து முலைப்பாலி விருசா மரதான
புடம்போடு பத்தெருவில் புடத்தைப் போடு
பாங்காக ஆரவிட்டுக கலவத் திட்டு
முடம்போடு முலைப்பாலி லரைத்து மைபோல்
மீராமல் முன்போலே புடத்தைப் போடே. (உஅரு)

(கு-பு.)—

இது அயசுத்தி, தாம்பிரசுத்தி, தாரசுத்தி, பித்தளைசுத்தி, வெண்கலசுத்தி முதலியவற்றை விளங்கக்கூறும் சிறந்த ரஸவாதநூலென்று தெரிகி போகநாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் நூல் முற்றும் உள்ளது. இதில் நூறறுட்பதினைஞ்சாவது பாட்டு எழு விடப்பட்டிருக்கிறது.

(*g*) அகத்தியர்முன்னூல், எண்பது
AHATTIYARMUNNŪL, EṆBADU.

Foll. 162*a*—180*b*.

On the preparation of certain medicines for curing diseases of different kinds. The author has also written a work entitled Ahattiyarpinnūl, Eṇbadu, which work is described under R. No 192(*l*) *ante*. The work is attributed to Ahattiyar, who refers in the beginning to his bigger works in alchemy and medicine and their abridgments

Complete.

Beginning:

அரன்கயிலை விட்டு[ஞ](நா)ன [ெ]த(ட்சி)ணத்தில்வந்து
அளவி[ரு](ற)ந்த கோடிசித்தா முனிரிஷிக [ளு](ள்)பார்
பரந்தவொரு பொதிகைதனி லிருக்கும் போது
பாடினேம் வாதமொடு வயித்தி யந்தா
னிரந்தரமாய் லட்ச [ம் ெ](மி)ரண்டு லட்சம்பாடி
திறுத்தினபின் சூத்திரமாய்(க்) கு[ரு](று)க்கிப் பின்பு
சுரந்தரனேய் மருந்துவகை க[ற்](ர்)மந் தீர்க்கச
சூட்சமந்திர யெந்திரமுஞ் சிவமோக்ஷந்தானே. (க)

தானென்ற சாத்திரங்க ளெல்லாஞ் சொன்னேன்
தனிக் குப்பிச் செந்தூரஞ் சட்டி வைப்பும்
பானென்ற நீற்றினமும் புடத்தி லேந்தி
பதங் காய்ச்சல் கற்பூரந் தை[யி]லமொடு குழம்பு
கோனென்ற குளிகைநெய்யு[ங்](ஞ்) சூரணமும் பொடியுங்
குலாவுகின்ற குருவழலை கூடி[த்தா](ற் று)றல்
தேனென்ற மருந்தெல்லாந் திறமாய்ச சித்தி
தீர்க்கமாய்க் குருமுடிக்க வ[ரி](றி)யார் தானே.

*　　　*　　　*　　　*

அரைப்படியாம் நீரையொரு சட்டிதனில் விட்டு
ஆனவசம் பரைத்(த)ந்த [னீ](நீ)ர்தனிலே கலக்கி
விரைத்த வெள் ளுள்ளி யுடைமே[லத்தோ](ற்றோ)லைப் போக்கி
விழுதுபட அரைத்துமந்த சட்டிதனி[ர்க்]ற் கலக்கி
துரைக்குருவைக கா[ள்](ற்)க[ள](ழ)ஞ்சு துவளப் பொடித்திட்டுத்
தூய வடுப்பேற்றி(ச) சுருக்கிக் குளம்பானல்
வரைக்கவ[ளி]ழி குளம்பதனை வைத்[து ஓ](தொ)ன்றி னீயும்
வா[ள](ழ)ரம வடிமாத சங்கைவந்த வுடன்முழுகே. (௬௭)

End:

நூலென்ற சித்தாந்தம் வேதாந்தம் முதலாய்
[னு](நு)ண்ணிமையாய்ப் பாடிவைத்தோ மினிமே லில்லை
பாலென்ற தொன்றிலே பிரிநத ெ[ன](ந)ய்போல்
பரிந்துபார் [னூ](நூ)லெல்லாம்[ப்] பலிதமாய்க் காணும்
ஆலென்ற மறந்தனிலே விழுதோடும்போ
லறிந்தறிந்து [னூ](நூ)லெல்லா மாராய்ந்துபா[று](ரு)
காலென்ற கண்ணேக்கிப் பா[று]ரு சொன்னேங்
க[த்த](ற்ற)றிந்தோர்க் கெண்பதுதான் சாட்சி முற்றே. (௮௰)

Colophon:

அகத்தியநாயனு ரருளிச்செய்த கடைக்காண்ட மநு[னூ](நூ)றுக்குச் சூத்திரம் முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப் படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உளளது.

(*h*) அகத்தியர்பரிபாஷை.

AHATTIYARPARIBHĀṢAI

Foll. 181*a*—222*a*.

Same work as that described under R. No. 265(*b*) *ante*.

Contains the third and the fourth Kāṇḍas.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 265(*b*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இதில் மூன்று நான்கு ஆகிய இரண்டு காண்டங்கள் முற்றும் உள்ளன.

(*i*) அகத்தியர்பூரணசூத்திரம், இருநூற்றுப்பதினாறு.
AHATTIYARPŪRAṆASŪTTIRAM, IRUNŪṞṞUPPADI-NĀṞU.

Foll. 223*a*—258*b*.

Same work as that described under R. No. 177 *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காடலாக்கின் 177-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(*j*) சுந்தரானந்தர் சூத்திரம், இருபத்தைந்து.
SUNDARĀNANDARSŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Foll. 259*a*—262*b*.

Same work as that described under R. No. 8(*c*) *ante* Attrib[illegible]d to Sundarānandar.

Complete.

Colophon:

சுந்தரானந்தா சூத்திரம் [வெ](எ)ழுதி முற்றிற்று. சிவமயம். ஒத்திட்டது இஃது.

(கு-பு.)—

இந்நூல மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 8(*c*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 269.

Palm-leaf. 17⅜ × 1¼ inches. Foll. 21. Lines, 5 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1913–14 by M.R.Ry. Mallinātha Nainār of Mannargudi.

(*a*) லோகஸ்வரூபம்.
LŌKASVARŪPAM.

Foll. 1*a*—10*b*.

A brief geographical description of the world as known to Jains and accepted by Jainism.

Complete in 73 stanzas.

Beginning:

புரந்தரரும் பூமிமேல் மார்தர்களு மாங்கே
நிரந்தரம்வந் திறைஞ்ச நேரின் — வரந்தருநல்
வாமனடிவணங்கி மன்னு முலகிடல்லை
நாம வகை யுரைப்ப [ந](ன)ன்கு. (௧)

முடிவுடை யகலமாய்த மொன்றேழுமுழ
மிடையினை ங்கயர் கண்டேழு நீளமா
யடியினே ழுக[ண்டு]ன் றுநீண் டுயரமீ ரேழுமாய
வடிவுடை யுலகமு வரதஞ் சூழ்ந்ததே. (௨)

முழஞ்சிலை காவத மேழ் முடிந்தழி
முழஞ்சிலை காவதம் மூன்று வீழ்ந்தோர்பா
லெழுந்திவ்வா[ர](ற) முகயரெய்தச் சென்றிட
விழுந்தவா றொழிந்ததொன் றுகு மேன்முகம். (௩)

* * * *

நன்மையும் நன்மையும் நன்மை யாவது
நன்மையிற் (றீ)மையு(ந்) தீமை நன்மையுந்
திண்ணிய தீமையு(ந்) தீமைதீமை யெ[ண்டெ](ன்
றெ)ண்ணிய காலமேற் றிழிவை யாக்குமே. (௨௪)

End:

இந்திரர் ச[ா]மாநீகரதாய்த் திங்கள்பா ரிடதர்
கந்தபாவர் காப்பா நீகர்கிணர் . . ழியரொல்கா
விந்திரா திகளிற் பத்து மரசர்கள் குரவ ரென்றி
மந்திரர் சூழ்ந் திருப்பர் காஞ்சுகி யாதி போல்வார் (௭௧)

நடுவணெண் புகைக்கொழுப்பா மனந்தீசச் சிறகொத் தொத்தீர்
குடைமலர்த் திருந்ததேபோ லிரண்டரைத் தீவோ டொத்து
கடையிலா வறிவுகாட்சி யுடையவற் குழுமி[ணி]நின்ற
விடமது வுலகத் துச்சி யேத்தருந் திறத்த தாமே. (௭௨)

எழுகயற் கன்று மீதே[ற](ர)ழ் க[ய](யி)றுடர்ந் திடையி லொன்றாய்
முழவென விடையி லைந்தா முடிவொன்று யடியி லேழா
யழிவிலா வுலகிற் றோற்ற மனந்தமாம் படிப்பதேச
மெழுவெனத் திரண்ட தோளா யிரந்த [ளு](நா)ட் பிறந்த வென்றுன

Colophon:

லோகஸ்வரூபம் முற்றும்.

(௩-பு.)—

இந்நூல் ஜைநமத ஸம்பந்தமானது. பல உலகங்களிலும் உள்ள மனிதர்களின் உயரம், நிறம் முதலியவற்றையும், மலைகள், நதிகள் முதலியவற்றையும் இன்னின்னவெனக் கூறுவது. இதில் இந்நூல் (கடவுள் வாழ்த்து நீங்கலாக) எழுபத்திரண்டு செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக உள்ளன.

(b) இரத்தினத்திரயம்.

IRATTINATTIRAYAM.

Foll. 11a—18a.

A treatise describing what are called the three gems of Jainism which are herein stated to be right faith, right knowledge and wisdom, and right conduct. It is stated that a Jaina ascetic taught these to a king as the means of obtaining salvation.

Complete ; stated to have been taken from Mērumandarapurāṇa.

Beginning:

குற்றங்க ளில்லான் குணத்தா னிறைந்தான் குணத்தான
மற்றிந்த வை[ய்]ய மளந்தான் வை[ய்]ய நின்றபெற்றி
முற்று முரைத்தா னுரையி ரொன்ப தாய தொன்று[ர்ச்](ற்)
செற்றங்க டீர்ப்பான் விமலன் சரண சென்னி வைத்தேன்.

வேறு.

என்றுநின் றிறைவனை யேத்தி மாதவத்
தொன்றிய மனத்தனு யுலக [னு](நா)தனை
நின்றதத் துவத்து நீர்மை யென்னெனக்
குன்றனுற் கருளினுன் குற்ற மற்ற கோன். (க)

உயிருயி ரல்லதும் புண்ணியம் பாவ முற்றுஞ்
செயிரதீர் செறிப்பு முதிர்ப்புங் கட்டும் வீடுமுற்றத்
துயர்தீ[ற்](ர்கந்)த தூயநெறியுந் சுருக்கா யுரைப்பன்
மயறீர்ந்த காட்சி (யு)டையோ யிதுகேண் மதித்தேன். (உ)

End:

உரைத்த விப்பொருளின் மெய்(ம்)மை யுணர்வது நல்லஞானம்
புரைப்பற(த்) தெளிதல்காட்சி பொருந்திய விரண்டு மொன்றித்
தரித்தனல் லொழுக்க மாகுஞ் சாற்றிய மூன்று மொன்றில்
விரைப்பொலி தாரோய் வீட்டின் மெய்த்தெ[ன](ந)றி யாவ தாமே. (சக)

எழுதரு பருதிமுன்ன ரிறைஞ்சிய கமலம் போலத்
தொழுதெதிர் முழுதுங்கேட்டுப் போய்நகர் துன்னிச் சுற்ற
முழுதையு மழைத்து முத்திக் காசனுய் முயல்வ தெ[ந]ன்று
பழுதிலாப் புதல்வன் றன்மேற் பாரைவைத் தினைய சொன்னுன். (சஉ)

* * * *

அமலரா யருள்சுரந்திட் டறிவரிய திருமு[ற்](ர்)த்தி
விமலமாய் விரிந்தநாற் குணத்தலைமை விரிக்குமே
விமலமாய் விரிந்தநாற் குணத்தலைமை விரிந்தாலுங்
கமலமீ தலவுமுனைக் காதலிப்பா ர[ரி](றி)யாரே. (எ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஜைனமத ஸம்பந்தமானது. மேருமந்தர புராணத்து விரித்துக்கூறப்படும் நற்காட்சி, நன்ஞானம், நல்லொழுக்கம் இவை இன்னவென்பதும், இவற்றால் மோட்சமடையலாமென்பதும் ஆகிய இவற்றை ஓரரசனுக்கு ஶ்ராவகரொருவர் உபதேசிப்பதாக அமைந்துள்ளது.

(c) வர்த்தமானசுவாமிஸ்தோத்திரம்.
VARDHAMĀNASVĀMITŌTTIRAM.

Foll. 18*a*—19*a*.

A eulogy in five stanzas on Vardhamana, who is considered to be the 24th (the last) Tīrthaṅkara of the Jainas.

Complete; said to form part of the Mahāpurāṇa.

Beginning:

ஆதியா யுலகியல்லை யளித்தா னீயே
யருந்தவனு யறம்பகாந்த வறிவ னீயே
காதியா[ய] பருவினையைக் கடிந்தாய் [னீ](நீ)யே
கணமீறு றடியேத்துங் கடவு ளீயே
போதியாயப் பொருளளவு மாறுய [னீ](நீ)யே
பொறிவாயி லைந்தவித்த புனித னீயே
சோதியாய் நிலவுகுணச் செல்வ னீயே
சி[றி](ரீ)வ[ற்த](ர்த்)த மான னெனுந தீர்த்த னீயே. (க)

End:

கருவான சிற்கணைய வல்லா [நீ](னீ)யே
கவியாண மைந்துடைய கடவு [நீ](ளீ)யே
வருமானம் பூமபிண்டி மன்ன னீயே
மனுறவொரு [று](நா)ன் குரைத்த வள்ள[ல்] னீயே
பெருவான மினிதாளும் பெம்மா [னு]னீயே
பெண்ணுருவு மாணுருவு மானாய் நீயே
திருமாலு நான்முகனு மானுய[னீ]நீயே
சிரீவ(ர்)த[ஸ](த)மான னெனுந தீர்த்த னீயே. (ரு)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஜைனமதத்தைச் சேர்ந்தது. மஹா புராணத்து வந்துள்ள இருபத்துநாலாவது தீர்த்தங்கரரான ஸ்ரீவர்த்தமானசுவாமி ஸ்தோத்திர ரூபமானது. இந்தப் பிரதியில் இது ஐந்து செய்யுட்களுள்ளன.

இந்நூல் பூர்த்தியானபிறகு இரண்டு ஏடுகளில் காடபோட்டம் அறியும் விதத்தைக் கூறும் செய்யுட்கள் உள்ளன.

R. No. 270.

Palm-leaf. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 28. Lines, 7-8 in a page. Tamil. Good.

Presented in 1915-16 by M.R.Ry. E. Śrīnivāsarāghavācāriyar of Conjeeveram.

திருவாய்மொழி.
TIRUVĀYMOḶI.

Same work as that described under R. No. 58 *ante*.

Contains stanzas one to nine in the ninth Tiruvāymoḻi of the tenth Pattu.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 58-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் நான்காம் பத்து 9-வது திருவாய்மொழியில் ஒன்பதாம் பாசுரம் வரையில் இருக்கிறது.

சடகோபர் விஷயமாக அபியுக்தர்கள் செய்துள்ள 'திருவழுதிநாடு,' 'மனத்தாலும்', 'ஏய்ந்த பெருங்கீர்த்தி', 'வான்திகழுஞ் சோலை' என்னும் தனியன்கள் நூலின் தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

R. No. **271**.

Palm-leaf. $17\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 65. Lines, 6-7 in a page. Grantha and Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. E. Śrīnivāsarāghavācāriyar of Conjeeveram.

ஸாத்விகப்ரஹ்மவித்யாவிலாஸம்.

SĀTVIKABRAHMAVIDYĀVILĀSAM.

A work claiming superiority for the Śrī-Vaiṣṇava religion and declaring that God Viṣṇu is the Supreme Brahman.

Incomplete.

Beginning:

பரதத்த்வாயாம் விஷ்ணும் ஸர்வஜ்ஞம் ஜகத்பதிம் |
வ்யாஸஸூத்ரைகவேத்யம் தம் ஸ்வாசார்யம் ப்ரணமாம்யஹம் ||

ஸ்ரீஸாத்விக ப்ரஹ்மவித்யாவிலாஸம் நாம விஸ்தரம் |
வேதவேதாந்தஸித்தாந்த ஸித்தம்(நிர்ணயம்) ||

வேதவேதாந்தஸர்வஸ்வ ப்ராமாண்யைர் விநிர்ணயம் |
ஸர்வேஷாம் ஸுகபோதார்த்தம் ஜிஜ்ஞாஸூநாம் ஸுஜீவனம் |

ஸ்ரீமதே வேதாந்தஸகலமுமுக்ஷுஸாத்ய ப்ராப்யநிர்(ண) விஷ[ய]மும் வஸ் (ஸம் வ்யக்தமே (யென்கிற)படியே ஸகலகுணபரிபூர்ணபலமான ஆசார்யனை ஜிஜ்ஞாஸுவாய் வினயமாய் முமுக்ஷுவான சிஷ்யன் வந்தனம்பண்ணி முகுளிதஹஸ்தனாய் விண்ணப்பஞ்செய்[கு](கி)ற பிரகாரம்; ஹே ஸ்வாமி[ந]ன் ! ஸகலப் பிர[ஹ்ம](மாண)ங்களிலும் விசாரிக்கும்போது மோக்ஷப்ரதரான தேவர்கள் முகுந் தாரவிந்த நந்தன வந்யமெளவாரர் மூவரு மென்[ன](று) ரூடியாக வ்யவஹாரபூர்வமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதிலே ப்ரஹ்மாவினுடைய ஸம்ப்ரதாயம் [பூஜா] (வ்யக்தமாக) ஆராதனமும் ஸவ யாசாரங்கள் முதலான இவைகளில்லாமையாலே, அது ஸாமான்யமாக இருந்[து](த)து.

End:

அந்தக்ஷேத்திரத்திற்குக் காசியென்று நாமதேயம் வ[ரத்தக்](ருவதற்)கு முன்னே ப்ரும்மா அநேக விசேஷங்கள்பண்ணி கேசவமூர்த்தியை வ்யக்த

கூீகரிச்சுக்கொண்டு ஆநந்தத்தை யடைந்தார்; ஆகையாலே ஆனந்தவன மென்று பூர்வம் பேராயிருந்தது. ஸ்ரீஹரியும் தனக்குப் பிரத்யக்ஷமான கேச வமூர்த்தியைஅங்கே ப்ரதிஷ்டித்து அவ[ற்](ர்)பேராலே பட்டணம் கட்டி(வை) வத்து(க்) காசி என்[னு]று பெயரிட்டார். பின்பு . . . .

(கு-பு.)—

இதில் விஷ்ணுவே பரப்பிரஹ்மமென்றும், வைஷ்ணவமதமே உயர்ந்த தென்றும், ஏனைய தெய்வமும் மதமும் தாழ்ந்தனவென்றும் விளக்கப்பட்டி ருக்கிறது. முதலிலிருந்து ராஜஸ தாமஸ ஸாத்விக குண விபாகம்வரையில் இதில் உள்ளது. ஆகையால், இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெற வில்லை.

R. No. 272.

Palm-leaf. 15¼ × 1¼ inches. Foll. 460. Lines, 8 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. C V. Jambuliṅgam Piḷḷai of Mylapore.

காஞ்சிப்புராணம்.
KĀÑCIPPURĀṆAM.

Same work as that described under No 567 of the D C.T. MSS, Vol. II.

Contains up to the end of the Pannirunāmappaṭalam.

End:

திருக்கண்புதைத்த படலம்.

மாலதி நறுங்கொடியைய மன்றல்வினை யாற்றன்
பாலுரிமை யாக்கவரு டண்பினை யறிந்தாங்
காலிமகிழ் மென்குயி லணைக்குமிள மாவுங்
கோலநிறை வேய்ந்துகுளிர் தூங்குவது கண்டாள். (உசக)

*　　*　　*　　*

இணர்விரி பொதும்பர் நாப்ப ணெறிநிரைப் பட்டம்பூத்த
மணநறு நீலங்கொய்து வந்தனர் நீட்ட வாங்கி
நிணமலி முனைய வேற்க ணீலங்க ளளவ ளாவத்
தணவருங் கடிப்புக் காதிற் றண்ணுற வொழுக்க வைத்தும். (உருO)

*　　*　　*　　*

புலியுரு மருளப் பூத்த பூந்துணர் வேங்கை யொள்வீப்
பலபறித் துகுத்ததாது பைந்தொடி மகளிர் நீட்ட
வலர்கரத் தேந்தி யம்பொற் சுணங்கெனும் வேங்கை யோடும்
குலவவெங் களபக் கொங்கைக் குவட்டின்மேற் செறியப் பெய்தும். (உருஉ)

*　　*　　*　　*

செககர்வா ணுருக்கொண் டென்னச் செந்தளி ரிளமா நோக்கி
முக்கண ணுருவந் தோற்று முதன்மையைக குறித்து நீ[யி](வி)
ரிககடி மரத்துக கார வீரம்புனல் வாக்கு கொணுத்
தக்கதன் புடைசூழ் மினணுர் தங்களுட் சிலரை யேவி. (௨௫௪)

* * * *

ஆங்கு ஞானமுறை மயிர்வினை யாற்றி வார தரங்கம்
வீங்கு வெள்ளிநீர்த் தீர்த்தமே வரப படிந் தாடி
ஓங்கு பிண்டமீ டாதிய செயகட னுஞற்றித்
தேங்கு லாவிய தெயவுத மேகம்பஞ் சேர்ந்தான. (௪௫௨)

மட்டு வார்ந்திழி மலர்ப்பசு மாவடி முளைத்த
வட்ட மூர்த்தியா ரணிமலர்ச சேவடி தாழ்ந்து
பெட்ட காதலி னென்பெலாம் பெரிதுநெக குருகி
மூட்டு மானந்த வெள்ளத்தின் முழுகியொன [றி](ரு)னன. (௪௫௩)

மற்று முள்ளப[ணை](ன) மணிநறுந் தீர்த்தநீ ராடிப
பற்று காதலி னூலயம் பலவுஞ்சென் றிறைஞ்சி
யற்றந்தீ ரடியாரொடு மளவளாய வதிந்து
சுற்ற மோடுமெய் வீட்டினைத் துன்னினு னன்றே. (௪௫௪)

உன்னு வாரவினை யோசனைக கப்புறத் தொதுங்கு
மன்னு சீர்ப்பெயர் முகத்திணுற் காஞ்சிமா நகரந்
துன்னு மேன்மையிற் சிறிதெடுத் துரைத்தனந் துகடீ
ரன்ன மாநகர் மூர்த்தியின் பெருமைமற் றறைவாம். (௪௫௫)

பன்னிருநாமபபடல முற்றிற்று.

ஆக விருத்தம் சூகூாஎயஅ.

(கு.பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 567-ஆம் நம்பா பிரதிபோன்றது. இது சிறந்த பிரதி. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முதலிலிருந்து பன்னிருநாமப் படலம் முற்றும் இருக்கிறது. இறுதிபடலமாகிய "இருபத்தெண்டளிய படலம்" இப்பிரதியில் இல்லை.

R. No. 273.

Palm-leaf. $16\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 162. Lines, 8—11 in a page. Tamil. Injured.

Purchased in 1915–16 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pillai of Mylapore.

தணிகைப்புராணம்.

TAṆIKAIPPURĀṆAM

Same work as that described under Nos. 587 and 588 of the D.C.S. MSS., Vol. II.

Foll. 110 and 113 are wanting; otherwise complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கரிப்டிவ் காட்லாகின் 587, 583 இவ்விரு நம்பர் பிரதிகளில் வந்துள்ளதே. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. 110, 113 இந்த எண் களமைந்த பககங்கள் இல்லை.

இந்நூல் பூர்த்தியான தன்பின், "கந்தன் றணிகையி னந்திக்கருளிய, வந்த முறுபதேசச செய்யுளடிவர, விதைப்பரமதகண்டனத்துடனே, யுறுதலைவம் பொருட்கு மொத்தவை மொழியும், பூதியு மைம்பொருட் பெயர் பகர்ந்து பி னிரண்டை., முதிர்மலத் தொன்றுய் மொழிந்துமுப் பொருளென, வறிந்து யிர்க் கறிவைம்பொருட் செயலே . . . .
. . . . விசைத்தவை தெளிந் . . . . . . ன . . . . .
டடையார் துதிக்கத்[து](தொ)டங்(கே)ல.

" தணிகைப்புராணத்துச் செய்யுளடிவரவு முற்றும் " என்று எழுதப்பெ ற்றிருக்கிறது.

R. No. 274.

Palm-leaf. $8\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 28. Lines, 5—6 in a page. Tamil. Good.

Purchased in 1915-16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

(*a*) அகத்தியர்மெய்ச்சுருக்கசூத்திரம், ஐம்பத்தொன்று. AHATTIYARMEYCCURUKKASŪTTIRAM, AIMBATTONṞU.

Foll. 1*a*—20*b*.

Same work as that described under R. No. 175(*j*) *ante*.

Complete.

End:

அருளான அருள்பெறவுங் குருவு மாகும்
அஷ்(ட)சித்தும் புரியஷ்ட மெட்டிற் காணப்
பொருளான தொன்றுககு [ள்]ளெட்டா யாடிப்
போக்குவரத் துட்சூ[ஷ்ஷ](ட்சும)மாடிப் பாரு
பொருளான ததுகண்டு கா[ஷ்ஷி](ட்சி) கண்டு
பொய்யாமல் மெய்ச்சுருக்க மையன்[ய்யன்]சொன்ன
பொருளான பொருள்பெறவு மருளைப் பே(ர்)த்துப்
போதறிவா விருப்பாய்மெய்ச சுருககமுற்றே. (ருக)

Colophon:

ஸ்ரீமுகஞு சித்திரையீ" கூஉ வெள்ளிக்கிழமைதினம் உஉ [ஞ](நா)ழி கைக்கு [யெ](எ)ழுதி முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(j) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(b) அகத்தியர்வெண்காரமெழுகு.

AHATTIYARVEṆKĀRAMELUKU.

Foll. 21a—22b.

This treatise is in prose and explains the method of preparing certain ingredients considered useful for alchemy.

Complete.

Beginning:

[வொ](ஓ)ருபலம் வெண்காரத்துக்கு, வாட'ா)மல்லிகைசசா[ா](று) உ-சாமம் சுருக்கில் மெழுகாகும். மெழுகை சாறந்?திரக்கு கவசம் கட்டி நெருப்பில் வாட்டவும், கட்டும் மேல்படி சா[ற](ர)க்கட்டையெடுத்துவா நீராலரைத்து வீ[ற](ர)த்திற்கு[யி](இ)டைக்கிடை கவசநாட்டி கரிநெருப்பில் வாட்டக்கட்டி மணி உருண்டு நி[ர்க](ற்)கும் வீ[ற](ர)மணியை யெடுத்துவர நீ[ரு](ரா)லரைத்து வெள்வங்கத் தகட்டிற்குக கவசமிட்டு அம்மா[ம்](ன்)பசசரிசியிலேயரைத்து அதற்குமேல் கவசம்கட்டி ஓட்டில் வைத்து, சீலைமண்செய்து கோழிபுடம் போடவும்

End:

கெந்தக ரவி ஜயநீா

கெந்தகம் சேர் அரை, ட[ண்ணி](ன்றி)ககறியை நைய[னரு](நறு)க்கி மேல்[ப்]படி துளேபோட்டு, நாளகம் சேர் அரை அரைககவும் அரைத்து (. . . . .) அந்தப்பு[ளு](ழு)வை பீங்கானில்வைத்து[ற](ர)வியில்வைகக, தயிலமாகும். ஷெ தயிலத்தை, துட்டைகா(ய்)ச்சி ஒருதுளி குத்த, ஒன்பது வயசு தங்கம். கைகண்டமுறை[ர](ற)யா[க்களு](கு)ம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்திற்குபயோகமான மருந்துகள் செய்வதைப்பற்றிக கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(c) யூநானிவைத்தியமுறைகள்.

YŪNĀNIVAITTIYAMUṞAIKAḶ.

Foll. 23a—28a

This work deals mainly with the preparation of medicines in accordance with what is known as the Yūnāni system.

Beginning:

சாலான்மிசிரி வி[ரு](ரா)க[நி](ணி)கை-உ, ரூமிமஸ்[த்]தகி வி[ரு](ரா)க[நி](ணி)கை-க, க[ர்க்](ற்)கண்டு வி[ரு](ரா)க[நி](ணி)கை-ந இவைகளைச

சூ[ற](ர)ணித்து வேளைக்கு [ரெ](இர)ண்டு விராக[நி](னி)டைசூ[ற](ர)ணத்தை(ப்)பசும்பாலிற் சேர்த்துக் குடித்துவர தாதுபுஷ்டி உண்டாகும்.

இதுவுமது.

குங்குமப்பூ, ஜாதிக்காய், ஜாதிபத்திரி, லவங்கம் இவைகளைச் சூரணித்து, சமனாய்(ச்) சேர்த்து வேளைக்கு [ரெ](இர)ண்டு வி[ரா](ராகனி)டை சூ[ற](ர)ணத்தைப் பசு நெய்யிற் குழைத்துத் தின்றுவ[ர](ர), தாதுபுஷ்டியுண்டாகும்.

End :

நாகசெந்தூரம் செய்யுமுறை.

கட்டி[ந](நா)கம்-க, [ற](ர)சம்-க, வெடியுப்பு ரு, கெந்தகம்-சு, சேர்த்து மஞ்சள் க[ற](ர)சாங்க[ண்]ணி[ற](ர)சத்தால [ரெ](இர)ண்டு சாமம் அரைத்து உலர்த்தி(ப்)பொடிசெய்து குப்பிக்கேற்றி கஉ-சாமம் எரிக்கவும் சுசு-சேர்த்து செந்தூரம் ஒ[ண்ணு](ன்று)கொடுக்க வயசு எட்டு.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. பூநாதி வைத்திய முறையாகச் செய்யும் பல மருந்துகளின் வகைகள் இதிலடங்கியுள்ளன. இதைச் செய்தவர் பெயர் முதலியன தெரிந்துகொள்ளக்கூடவில்லை.

R.No. 275.

Palm-leaf. 8¾ × 1½ inches. Foll. 257. Lines, 8—10 in a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1915-16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

(*a*) கொங்கணர்கடைக்காண்டம்.
KOṄGANARKAḌAIKKĀNDAM.

Foll. 1*a*—95*b*.

Similar to the work described under R No. 199(*f*). A work dealing with Mantras and the philosophic wisdom of the Siddhas. The author says that he wrote a work in six Kāndas which later on he abridged into three Kāndas, viz., Mudarkandam, Naḍukkāṇḍam (described under R No. 145(*b*) *ante*) and Kadaikkāndam, the work under notice.

Complete.

Beginning :

அண்டரண்டங் கடந்தபொரு (ணி)ற்குணமாய் நின்ற
அளவிலலா நி[ற்](ன)மலமே சூடமா சூட்சும
மெண்டிசையும் பரந்ததிரஞ் சனமே யாகி
ஏகச்சி தா[ந](ன)ந்தத் தபபால ஞானங்

கொண்டதொரு பூரணமெ[ன்று](ந் நா)லுங் காப்பு
குறிப்பான வெளிப்பாழு மொளிப்பாழுங் காப்பு
புண்டரிக வெளியொளியாள் சுழினை மேவும்
போதமுறு வேதாந்தங் காப்புத் தானே. (க)
ஆதியே தந்தமே தகண்டமே
தப்புறத்தே நின்றபூ ரணந்தா னேது
நீதியே நினைவேது நினைவங் கேது
நேரான சுழினை நிலை யாதற்குச்
சோதியே துரியமென்ற துரியமே
துரியா தீதத்தி லடங்குஞ் சுருதியேது
பேதியா தொருமனமே பலகக வேண்டும்
பலத்தக் கால்மவுனமது பலக்குந் தானே. (உ)

End :

விட்டகுறை யாலேதான் தேவி தோத்திரம்
விளம்பினேன் பொறிபுலன்கள் க[ற](ர)ணம் வாயு
பட்சமா மண்டலங்க ளண்ட பிண்டம்
பரமர்பதம் [பி](பெ)றவேண்டிச சொன்னே னையா
திட்டையெல்லா மொன்றான பேத வஸ்து
நெடுமா வினட்சரமே மவுன பீடம்
வட்டத் தென் று ரெழுத்தை யறியச் சொன்னேன்
மகத்தான ரவிவட்ட மான வாறே. (ருா)
வாறான சாத்திரத்தி லாறு காண்டம்
வகையாகக் குறுக்கி யதில் மூன்று காண்டங்
கூறான கடைக்காண்ட மிந்த ஞானங்
கொட்டினே [னன்னூ](னந்நூ)று சீஷர்க்காக
வீறான நடுககாண்ட (ை)ம[ன்னூ](ந்நூ)றுஞ் சொன்னேன்
வேதையிலே முதற்காண்ட (ை)ம[னனூ](ந்நூ)றுஞ் சொன்னேன
தாறான மு[ன்னூ](ந்நூ)ற்கு மூன்று சூத்திரந்
தப்பாமற் சூட்சும மொன்றுந் தெளிந்து மு[த்தே](ற்றே). (ருாக)

Colophon :

கொங்கணமூ[ற்](ர்த்)தி சுவாமி[யி](க)ள் அ[று](ரு)ளிச்செய்த கடைக காண்ட(ை)ம[னனூ](ந்நூ)று மெழுதி மூகிந்(த)து. முற்றும்.

முருகப்பன் பா[ற்](ர்ப்)பது.

மணலூர் பரசுர(ா)மன் சு[க](வஹ)ஸ்தலிகிதம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மந்திரத்தையும், ஞானத்தையும் போதிபபது. இதை இயற்றிய வர் கொங்கணர் என்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) அகத்தியர்வைத்தியம், நூற்றைம்பது.
AHATTIYARVAITTIYAM, NŪṞṞAIMBADU.

Foll. 96*a*—110*b*.

A treatise dealing with the method of preparing certain medicines. It is attributed to Ahattiyar.

Complete in 150 stanzas.

Beginning:

ஆதியா மூலமில்(வா)மூ மானிடாசெய தனம க[ற](ா)மகு
சோதியாஞ் சூத்திரத்திற் சுருகியா னுரைகக் கே[ள்](ண்)மோ
வாதியா யுலகில்வந்து வைத்தியஞ் செயவா ராகி[ற]ல்
நீதியாய மானிடாசெய்த க[ற](ா)மத்தி (னி)விரதத்தி கேளே. (க)

க[ற](ா)மத்தை நிவிர்த்தி செயவான் கனகத்தைச் செயயா ஞகில்
வ[ற்](ா)மத்தில் வறுமை யாளர் வயித்தியஞ் செய்ய மாட்டார
த[ற](ா)மத்தில் மனஞ்செல் லாது சண்டாளப் பீசத் தோர்க்கு
க[ற](ா)மத்தி ல[ழு](மு)ந்தி மாளவா கூடழிந் தேகு வாரே. (உ)

வாறுகேள் முந்நூ லாயநது வடமொழி தமிழாற் செயதே
னூறுட னன்பதுக்கு நிகருள்ள நூலொன்ற றில்லை
வீறுகேள் வியாதியாளர் வினையகல வே[ளா](ரு)டும் வண்மைக
கூறுகேள் பொதிகைவாழு முனிமொழி கூற லுற்றேனே. (ஈ)

End:

கட்டிய வில்லை தன்னை(க) காய்ந்தபின் னெட்டில் வைத்து
வட்டமா யோடுமூடி வாயது சீலைசெயது
திட்டமாயக குக்கு டந்தான செனரேடு சிவந்து போகு
மிட்டமாய் வெள்ளி செம்பி லேழுரை யிதுசொன ரேறுமே. (கசக)

சொனனது [து](தொ)கைதா னூ[றதுயம்ப](ற்றைம்ப)து சூட்சமம் பாரு
முனனமே சொனன [னூ](நூ)லின முககிய மிந்நூல் சூட்சம
மன்னவே மாரு லோக மாரணை மதிக சூட்சமம்
அனனமே சொனன [னூத்து](நூறறை)மபது மறிவீர மு[தகே](ற்றே). (கஙo)

அகத்தியா வயித்தியம் [னூத்த](நூற்ற)னபதும் எழுதி முகிநதது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்திய விஷயமானது. கடுககாய லேகியம், நெல்லிக்காய லேகியம், தானறிக்காய லேகியம், சுககு லேகியம் முதலியவற்றைச் செய்யும் வகையைக் கூறுவது. அகத்தியா இயறறியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(c) அகத்தியர்சூத்திரம், இருநூற்றைந்து.

AHATTIYARSŪTTIRAM, IRUNŪṞṞAINDU.

Foll. 111*a*—140*a*.

On the purification of certain inorganic substances for being used for medicinal purposes and on the preparation of certain medicines, such as powders, electuaries, etc., from mineral and vegetable products The work is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning:

பூரமா மும்மூலப் பொறியிற் சூடாம்
புகையெழும்பி மேகந்தான் சிரத்திற் சூடாங்
காரணமாய் நீர்தலத்து(க்) கண்ணில் ரோகங்
கனலெழும்பி வா[யி](யு)வினூற்[ச] சூலைரோசம்
வாரணமாய வாதத்தி லெழுந்த மேக
மதியதொரு பித்தத்தாற் கி[ரு](ரா)ணி யாச்சு
தாரணியாம் வாயுவினால் குன்ம மாச்சு
சாரந்த சிலேற் பனங்கூடிச் சயமி தாச்சே. (க)
ஆமப்பா வாதத்தி லிரண்டு முண்டா
யத்தியிலே சூடுகொண்டால் சுரங்க ளுண்டாங
காமப்பா கல்வியினால் மேக முண்டாங
கைகலந்த மேகத்தால் ரோக மாச்சு
தாமப்பா மேகத்தில் பித்த ரோகந்
தாரணிக்குள் [ஞ](நா)லாயிரத்துச சில்வா னந்தா
னேமப்பா மேகமிரு பத்து[ஞ] (நா)லு
முலகத்தி னிரளிவென றுரைத்த வாறே. (உ)

End:

சஞ்சீவி போலிந்த [னூ](நூ)லைச சொன்னேஞ்
சண்டாள பாவிகளுக கீய வேண்டாம்
நஞ்சுபோ லிந்தமுறை லே[ஞ](நா)ய்க ளுக்கு
நலமான லே[ஞ](நா)ய்களைத் தானுக கொல்லுந்
கெஞ்சவா ருலகத்தா ரிந்த [னூ](நூ)லைக
கேட்டாலுங் [கு](கொ)டுககரிது கே[ழ்](ள்)வி யினறி
யிஞ்சலே பஞ்சரித்துத் தெண்டன செய்து
வேணதன மீய(ந்)தககா லிதனை யீயே. (உாக)

ஈ[ய்]வதிந்த நூ[ல்த்து](ற்)(று)கைதா னிருநூற் றஞ்சும்
இகத்திலுள்ளோர் பிழைககவென் றி[ற](ர)ங்கிச் சொன்னேன்
தாயிருந்த பிள்ளைக்குந் த[வு](வ)க்க மில்லாத்
தன்மைபோ லி[னனூ]ந்நூலைச சாற்றி னேனுன்
லே[ஞ](நா)ய்மிகுந்து சாவில்லை வொருநா ளுந்தான
(உ)ண்மையாய்ச சாக்கையெல்லா நீந்திக் கொண்டு
வாயமுடன் கி[று](ரு)தமோ டெண்ணெய் செய்து
வை[ற்றி](த்தி)யவா யனு[ப]பான மான முற்றே. (உாஉ)

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைத்தியச சரககுசசுதசி, லிங்கசுத்தி, பாஷாணசுத்தி, அரிதாரசுத்தி, கருடபசசைசுத்தி, படிககாரசுத்தி முதலியவற்றையும், லோகசெந்தூரம், காந்தசெந்தூரம், காரீயசெந்தூரம், தாமிரசசெந்தூரம், வெள்ளிசெந்தூரம், தங்கசெந்தூரம் முதலியவற்றையும், கடுககாய் லேகியம், தான்றிககாய் லேகியம், சுக்கு லேகியம், மிளகு லேகியம், திப்பிலி லேகியம், உள்ளி லேகியம், கடுகு லேகியம், வெந்தய லேகியம், ஓமலேகியம் முதலியவற்றைச செய்யும் வகையினையும் சுருககமாகக் கூறுவது. அகத்தியர் செய்ததாகச சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(*d*) அகத்தியர்சூத்திரம், இருநூறு, வாதம்.
AHATTIYARSŪTTIRAM, IRUNŪṚU, VĀDAM.

Foll. 141*a*—172*a*.

Same work as that described under R. No. 149(*b*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின 149 (b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. "அகத்தியர் வாதகாவியம் இருநூறு" என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது.

(*e*) இராமதேவர்சூத்திரம், எண்பத்தொன்று.
IRĀMADĒVARSŪTTIRAM, EṆBATTONṞU.

Foll. 173*a*—187*b*.

Same work as those described under R. Nos. 197(*h*) and 249(*h*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாகின 197(h), 249(h) இவ்விரு நமபர் பிரதிகளையும் போன்றது. "இராமதேவர் வைத்தியம், 81" எனபதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(*f*) இராமதேவர்பட்சணி.
IRĀMADĒVARPAKṢIṆI.

Foll. 188*a*—196*b*.

Same work as that described under R. No. 201(*b*), *ante*.

Complete.

Beginning:

ஆதியிலே வாலைமனோன் ம[ணி](னி)தான கூவி
யழைத்திட்[டு ய](ட)ாதியந்த மறியச் சொன்னாள
சோதியிலே கருவுருவை வுனணிய பாரு
சொல்ல வொண்ணு வதிசயங்க டானே தோற்றும்
நீதியிலே சதா[ன](ந)ந்தி பெண்ணைப் பெற்ற
ணீ[மூ]டிசையி லுள்ளசித்தர் மெச்சிக கொள்ள
வாதியென வந்தோர்ககுத் திறவு கோல்போல்
வசனித்தேன் பத்துமோ ரெட்டும் [ெ]ரண்டே. (௧)

* * * * *

கண்டவுடன் தொண்டுசெய்து நின்றேன் கோடி
காலமடா வெகுகோடி கால மட்டும்
நின்றேனடா வப்பொழுது யா[ற்று](த்தா) ளென்னை
நிமிஷத்தில் வரவழைத்து ராமா வென்று

பண்டுடைய தேவர [ண](னை) வோருங் கூடிப்
பகர்ந்திட்டாள் பாலமு[ற்]தம் பசியைத் தீர்த்தக
கொண்டவடா னுபதேச நந்தி யென்றுள்
குறித்தேனடா வாதியந்தங் குணம்பெ[த்தே](ற்றே)னே. (ரு)

End:

(எ)ட்டு (மி)[ரெ]ரண்டுந் தந்தவ[ற்](ர்க்)கே யெய்துமெய்து
மில்லாவிட்டா லென் னூ[ல்த்தா](ரு)ள கிட்டா கிட்டா
துஷ்ட ருடனு ருடு[ஷு]நாளுங் கூறவேண்டாந்
துடியாக வொருவனையும் பேச வேண்டாந்
திட்டமுடனி[ன் னூல்த்தா](ந்நூரு)ளைம்பத் தொன்று
மேகமாய் மவுனமுட னிருந்து கொண்டு
மஷ்டாங்க யோகத்தைத் தினமும் பாரு
அருளான மனோன்ம[ணி](ணி)தான் காப்பு முற்றே. (ருக)

Colophon:

ஸ்ரீராமதேவரைம்பத்தொன்று மெழுதி முடிந்தது ; முற்றும்.

(கு-பு.)--

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 201(b) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இதில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(g) இராமதேவர்பாஷை, பதினெட்டு.
IRĀMADĒVARBHĀṢAI, PADINEṬṬU.

Foll. 197*a*—198*b*.

A work on alchemy. Some of the stanzas found herein appear also in the work described under R. No. 197(*e*) *ante.* It is attributed to Rāmadēvar.

Complete in 17 stanzas including the introductory stanza

Beginning:

[பே](ஏ)மமதினி[லலு](னறு)
வாம மதை யுண்டு
ஊமை யென நின்று
ராம னுரை செய்யே. (க)

* * * *

சித்தரே கேளுஞ் செப்[பி](பு)கிறே னிவ்வை
முத்தரே வண்டு முட்டையை யப்பிடில்
சுத்தரே வெள்ளையாய்க் காணுமே கண்டா ரப்பா
அத்தரே கண்டு யாடிடீர் மக்களே. (ரு)

End:

ஆட்டிடகசே[ஞயா](ளா)னதோர் வீரனை
[ஞ](நா)ட்டிட மணிபோ னன்று யுருககிடு[ம்]
மோட்டிட(த்) தங்கஞ்சே ரான்பதில் வேதைதான
கேட்டிட வீசன சொன்ன வுறுதியே ? (௰௭)

* * * *

சொன்னாரே யென்குரு சூட்சாதி சூட்சத்தை
யன்னு ளிதைக்கொண்!டாடினேன் வாதந் தான்
மன்னுகு லோகற்கு மரப்புவிட்டே சொன்னேன்
பன்னும் பொய்யில்லை பரையாணை மு[த்தே](ற்று)மே. (௰௭)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 197(*e*) நம்பர் பிரதிபோன்றதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(*h*) இராமதேவர்சூத்திரம், முப்பது.

IRĀMADĒVARSŪTTIRAM, MUPPADU.

Foll. 199*a*—213*b*.

A treatise on alchemy and on the process of mixing the different ingredients required for the purpose. It is attributed to Rāmadēvar.

Complete.

Beginning :

ஆதிகுரு வானதொரு பிரமன் பாத
    மனுதினமும் நெஞ்சில்வைத்;[து அ](த)வளை நோக்கிச்
சோதிவெளி கப்பாலே துலங்குஞ் சத்தி
    துணையெனவே கருமரண[ஞ்] சுருக்கஞ் சொல்வே
னீதியுள்ள வாலைமனோன் ம[ணி](ணி)தான் வந்து
    நிலைத்தபொருள் கருமறைப்பை நிலத்தி லோர்க்குச்
சோதியாய்ச் சொல்லுவையோ ராமா வென்று
    சொல்லிமனக் கசடக[த்தி](ற்றி)த் துதித்தாள் பாரே. (௧)
பாரப்பா (வ)வளுடைய கடாட்சத் தாலே
    பாடினே[ன் ெ](னி)ரண்டுபத்து பத்துங் கூட்டி
நேரப்பா முப்பதென்ற பொருளைக் காணார்
    நேரறிந்த சிவயோகிக் கி[ன்னூ](ந்நூ)ல் வேணுங்
காரப்பா சதாசிவத்தைக் கருத்துள் வைத்து(க்)
    கருவான வுப்பைபடுத்து(க) சலசத் திட்டு
வூரப்பா சுத்தசலம் படிதா னென்று
    வளமான காரமது பலமு [ம் ெ](மி)ரண்டே. (௨)

End :

வரிசையுட னி[ன்னூ](ந்நூ)லு (ை)ம(ம்)பத் தொன்றும்
    வகையுடனே [து](தொ)கைபா[ற்](ர்க்)க எண்பத் தொன்று
முரி[சை](சி)யுள்ள (வ)மு[ற்]தமென வு[ணி](ன்றி)ப் பார்த்தா
    லுண்மையுள்ள வட்டக[ற்](ர்)மஞ் சி[ற்றி](த்தி) யாகும் பாரு
சுழிமுனையைப் பூரண[ற](ர) வணங்கிப் போற்றிப்
    பலகாலுங் கேசரத்தை மனதில் வைத்து
அருமையுட னமு[ற்](ர்)த[ணி](நி)லையைப் பெ[த்து](ற்று)
    அ[று](ரு)ள் பெருகுங் குருவினடி யன்பாய் பூற்றே. (௩௰)

முற்றுமிவை பா[ற](ர்க்)கையிலே மவுனமாக
　　மூடருடன் பேசாதே வாதா டாதே
சுத்தமுள்ள பெரியோரைத் தொண்டு|பண்ணி(த்)
　　தூரதே சாந்தி ரத்தில் மனம்வணங்கி நில்லு
சித்தமே சிவன் செய[ல்த்தா](ற்று) னுப்பாய்ச சொன்னன்
　　தி[றி](ரி)கோண முள்ளசத்தி யறிவாய்ப் பாரு
[யுத்த](உற்ற)பொரு ளிதுவல்லா லொன்று மில்லை
　　ஓடாடு வாசியை நீ வணங்க முற்றே. (௩௧)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதஞ் செய்தற்குரிய மருந்துகளை ஒன்றுசேர்க்கும் விதத்தைக கூறுவது. இராமதேவர் இயற்றியதாகச சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருககிறது.

(i) அகத்தியர்சூத்திரம், இருநூறு, வாதம்.

AHATTIYARSŪTTIRAM, IRUNŪRU, VĀDAM.

Foll. 214*a*—257*b*.

Same work as that described under R. Nos. 8(*b*) and 149(*b*) *ante*. It is attributed to Agastiyar.

Complete, but wants leaves numbered 246, 247 and 254 to 257.

End:

பாடலெல்லாம் பார்த்தாலே வாதந்தோயும்
　　பாரா (வி)ட்டா லொன்று மில்லை
ஆடலாங் கருவெல்லாந் தோயந்து போகு
　　மப்பனே சாத்தி ரத்தைப் பாருபாரு
நாடெல்லாங் கருக்கண்டாற்[ப்] போளும் போகும்
　　நாட்டாதே வ[ள](மு)லையு(டை)ட(க) கருவைப் பாரு
தேடலா முப்பூவே கல்லா . . . னைக்குச
　　சொல்? மிரவியுட(னி)ந்து காணே.

இந்தாலோ வீயதனைக கட்டவேணு[ம்]
　　மெடுத்தசோ ரண்டத்தி லேற வேணும்
வந்தாலே கரு(வி)ரண்டு மறிய வேணும்
　　மகத்தான குககுடத்தை யறிய வேணுந்
சந்திரனு ரவி யொனருய் முடிக்க வேணுஞ்
　　சராசரத்தி னீரதனைக காண வேணுங
கொந்தான புரமே சார மாகுங்
　　கூட்டுகின்ற ரவிகோடா கோடி மு[த்தே](ற்றே).

Colophon:

அகத்தியர் வாதஞானம் எழுதி முகிந்தது. முற்றும்

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூலவருடத்திய காட்லாக்கின் 8(*b*), 149(*b*) இவ்விருநம்பர் பிரதிகளிலும் வந்துள்ளதே. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அப்

பிரதிகளில் இல்லாத இறுதிப் பாகமும் இதில் உள்ளது. இந்தப் பிரதியில் 246, 247, 254—257 இப்பக்க எண்களமைந்த நம்பர்கள் இல்லை.

R. No. 276.

Palm-leaf. 15¾ × 1¼ inches. Foll. 105. Lines, 3—5 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. E. R. Kṛṣṇamācāriyar of Mylapore.

சிங்கீசுவரசுவாமிபாரிசாதநாடகம்.

ŚIṄGĪŚVARASVĀMIPĀRIJĀTANĀṬAKAM.

A drama describing the separation of Gaṅgai from Śiṅgīśa, a form of Śiva, worshipped in the sacred shrine at Tirumukkūḍal (near Chingleput) with a view to secure the affections of Pūmulaināyaki, a form of Pārvati, and the consequent sorrow of Gaṅgai : by Kumārasvāmi, son of Ponnayya.

Incomplete

Beginning :

திருமுக்கூடல் சிங்கீ[ஸ](சு)வர சுவாமியார்பேரில் பாரிசாத நாடகம்.
குமாரசுவாமியார் செய்தது.

காபபு.

பூமண்டால் முனிவர் விண்ணோர் போற்றும்பூ முலையோர்பாக
மாமகிழ்ந் திரும்பேடு வளநகர் வாழுந் தன்மை
சோமன்மால் முடிசேர் சிங்கர் சுகவிலா சமுதம்பாட
நாமன்மா முகவையாளி நாயகன் காப்புத் தானே.

*   *   *   *

கலித்துறை, பைரவி.

மெய்யான திருவிளமப் பேடதனில் விளங்குவனி
மையார் விழிவளர் பூமுலையாள் மகிழ்வள்ளவென்
பையா ட(ர)வைப் பணியணிவோ யுனைப் பாடுதற்கு
அய்யா ! வரமருள் சிங்கிசா ! நாளுன் னடைக கலமே.

விருத்தம்.

தையல்பூ மலராள் சேருந் தழைத்தமப் பேட்டில் வாழும்
சைவன் சீர் கருணனுனை சதுர்வேத மங்க லத்தான்.
ஐயன் சற் குருநாதன்சே வடியினை (த்) தொழும் பொன.
னையன் மெய்ம் மகிழ்ந் ததவுஞ் சாமி விளம்பின சிவ விலாசம்.

*   *   *

சபாவர்ணனம்.

சகலபுவன கர்த்தாவாகிய சிங்கீ[ஸ](சு)வர சுவாமியா[ரிட](ருடைய) கொலுவுக்கு விக்கினே[ஸ](சு)வரர் வருகிறவிதங்காண்க.

End:

பொதுவசனம்.

இவ்விதமாக மன்மதன் குடமல்லி(கை), கொண்டுபவானியினு(டை)டய (. . . மார்பின்) மத்தியிற்பட்டுக் கலை[ச்சி](த்து) ஒன்றும் பேசாமல் விரகமீறியிருக்க, தோழிகள் அனேக விதத்திலும் சைத்தியோபசாரணை பண்ண, பவானியம்மை கலைதீர்ந்து கண்ணைத்திறந்து பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதம் காண்க.

*   *   *   *

இவவிதமாக(ப்) பவாணியம்மை விரகதாபத்திஞல் தோழி . . .

Colophon:

திருமுக்கூடல் சுவாமிநாடகம் குமாரசுவாமியார் இயற்றியது.

(கு-பு.)—

திருமுக்கூடலி(இரும்பேட்டி)ல் கோயில்கொண்டிருக்கும் சிங்கீசா, "கங்கையைத் தலையில் அவர் வைத்திருக்கிறார்" என்று ஊடிய பூமுலைநாயகியின் பிரீதியைச சம்பாதிப்பதற்காக, கங்கையைவிட்டுப் பிரிந்தாரென்றும், கணவனை நீங்கினமையால் கங்கை மிககவருத்தமடைந்து விரகதாபத்தை அடைந்தாள் என்றுங் கூறும் பாகம்வரையில் இருககிறது. "பொன்னையன்" குமாரராகிய "குமாரசுவாமியார்" என்பவரால் இஃது இயற்றப் பெற்றதென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 277.

Palm-leaf. 15 × 1¼ inches. Foll. 373. Lines, 7–8 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1915–16 from M.R.Ry. T. Śrīnivāsa Varada Tātācāriyar of Villiyambākkam in the Chingleput district.

(a) அகத்தியர்கலைஞானசூத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு.
AHATTIYARKALAIÑĀNASŪTTIRAM, ĀYIRATTIRUNŪṞU.

Foll. 1a—229b.

Same work as that described under R.No. 182(b) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின 182(b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்பு வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(b) நந்தீசுவரர்சூத்திரம், நூறு.
NANDĪŚVARARSŪTTIRAM, NŪṞU.

Foll. 231a—243b.

On the preparation of certain ingredients useful both for medicine and alchemy. The author refers to the work of Koṅgaṇar in the beginning.

Complete.

Beginning:

பாரப்பா கணபதியுங் கந்தன் பாதம்
பரிவாக வெந்நாளுந் தலைமேல் வைத்து
ஆரப்பா சூ[ஷ]த்திரமுஞ் சா[ஷ]த்திரமுஞ் சொன்னே
னன்று தொட்டு மேருவரை யலை[ரயு](றகி)றேன்கேள்
நேரப்பா யென்னூலைச் சொல்லுவேன் கேள
நிகளத்தி னேனிந்த நூல் கண்ணி[ல்க](ற்) காட்டா
ராரப்பா வவனியிலே [கு](கொ)டுக்கப் போறார்
ஆச்சரிய மிந்தநூல் தெளிந்து பாரே. (௧)

* * *

நூல்பார்த்துக் கால்பார்த்து நுணுக்கம் பார்த்து
நுண்மையா யகாரவரை யறிந்து தேர்ந்து
பால்பார்த்து ருசிபார்த்துப் பரத்தைக கண்டுப்
பதறாமல் மனதையங்கே மூட்டிக் கொண்டு
சேல்பார்த்துக் கொங்கணவ னூலைப் பார்த்துத்
திறமாகச் சிதம்பரத்தி னடனங் கண்டு
வால்பார்த்துத் தலையிருந்த விடத்திற் பாரி
மக்களே வாசியிலே வருவாய் நீயே. (௬)
நீயான செய்திதனைச் சொல்லக் கேளு
நிலையான அரன்முன்னே ரிஷப மானோன
தாயான]வுமையா[ளக](ட்) கருளு]முன்னே
தானாக வரனெனக் குபதேசித்தார்
காயான ப[ள](ழ)மானேன் முனபூசை பெற்றேன்
கருணைபோ ரட்டபா லகருக்கு முன்னே
சேயான சிவனுக்கு முமைக்கு முன்னே
தீபவெளி கண்டிட்டேன் திரம்போ றேனே. (௭)

End:

சுகமதுதான் பிணியில்லை வா[யவுயி](யுவி)ல்லைச
சுக்[கு](கி)லத்திற் சூடில்லை ய[ள](ழு)லை றூது
அகமதுதான் தாதுக்குப் [பி](ப)லமுண் டாகு
மப்பனே பத்தியத்தோ ட[ரி](றி)ந்து வுண்ணு
பகமதுதான் புளியுப்புப் பகையு மாகும்
பண்பான நல்லெண்[ணை](ணெய்) தள்ளிப போடு
தகமதுதா னுணக் கலுண்ணு வொரு நேரமாய்த்
தப்பா[துயி](தி)ம் மூலிதவ றொட்டாதே. (௧௦௦)
ஒட்டாதே மருந்துகளைத் தள்ளச் சொன்னேன
ஒருமனதா யோகத்தி லிருக்கச் சொன்னேன்
தட்டாத செய்தியெல்லாந் தட்டச் சொன்னேன்
தாதுநிலை ய[ரி](றி)ந்துன்னை(ப்) பி[ளை](ழை)க்கச் சொன்னேன்

* * * *

மாட்டாக வுள்மூலம் பிர(ம்)மூலஞ் சொன்னேன
மக்களே வுங்களுக் காய வகை சொன னேனே. (௧௦௨)

* * * *

சொன்னேனு னுங்க ளுக்கா விந்த நூறு
　　சணங்க ளுக்குஞ் சவுக்க ளுக்குங் [கு](கொடு)த்தி டாதே
முன்னேன் சொன்ன தெல்லா மனதில் வைத்து
　　மூகருடன் ப[ள](ழு)காதே பொய்சொல் லாதே
பின்னே நீ திரியாதே பிணங்கி டாதே
　　பேசாதே யொருவருக்கு மிந்த நூலைத் தானேதா
னுன்னை வந்து சரணஞ்செய்வார் ச(ர)ணத்திலே
　　இந்த வித்தை நூறு முற்றே. (௧0௮)

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைத்தியத்திற்கும், ரஸவாதத்திற்கும் உபயோகமான மருந்துகள் பலவற்றைச் செய்யும் வகையைக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(c) நந்தீசுவரர்பாடல், எட்டு.

NANDĪŚVARARPĀḌAL, EṬṬU.

Foll. 244*a*—245*a*.

A work on alchemy attributed to Nandīśvarar or the divine Bull of God Śiva.

Complete.

Beginning:

சீர்பெருகு மனோன்மணியே யென்மாதா வென்றுஞ்
　　சிவனாரு னும் பிதாவென் றவரு(டை)ட(ய) சீஷ னென்றுங்
காரபெருகுந் திருமூலர் பிள்ளை யென்றுங்
　　கயிலாச போகர்தான் தமைய னென்றும்
பேர்பெருகுஞ் சின்மயத்தின் [ங்] கருணை யாலே
　　பேசிவைத்த சரஸ்வதியுமென் னுவில்தான
ஏர்பெருகு மெ(ய)ஞ்ஞானப் பொருளே நந்தி
　　எடுத்துரைக்குங் கணபதியுங் காப்புத் தானே. (௧)

*　　*　　*　　*

போகுமே யருகுவே[ற](ர்) துங்கி வேரும்
　　புக[ள](ழு)ான வூர்ச்சாளித் தழையுங் கூட்டிச
சாருமே நற்சுளளி நற்[க]கன்னி தானுஞ்
　　சாதகமாய் [ஞ](நா)ரியது மோசக்காது தானும்
ஏகுமெய்ப் பையது ராய மூலி
　　இருள்வளத்தி சுளிப் பூசசிக் காயந் தானும்
வாகுமே ப[ள](ழு)சசாற்றில் கு[ளு](ளி)ஙக செய்தால்
　　மைந்தனே! பில்லியற்றுப் போகும் பாரே. (௮)

End:

ஆச்சப்பா பாங்கிச் சில சிரிதானு
　　மப்பனே யகலியது மூ[ணு](ன்று)ங் கூட்டி
மூச்சப்பா கறுங்க[ளு](மு)த்துக் குருவி தன்னை
　　முன்னுகவே கி[ளி] ழி)த்து மருந்துடோடு

வாச்சப்பா நெய்யிலே பொரித்து(த்) தானும்
மறைந்தனே குளிகையது செய்து கொண்டு
நாசசப்பா போகந்தம் பண்ணந்தா னவர்கட்கு
நலமான நந்தியு(டை)ட(ப்) பாடல் முற்றே. (௮)

(கு-பு.)—

இது ரஸவாத விஷயமானது. நந்திகேசுவரர் இயற்றிய தாகச் சொல்லப் படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின்னர் வெற்றேடுகள் இரண்டு உள்ளன.

(d) மச்சமுனிதிருமந்திரம், எண்ணூறு.
MACCAMUNITIRUMANDIRAM, ENṆŪRU.

Foll. 248a—318b.

A work in 800 stanzas dealing with the preparation of certain medicinal ingredients, considered useful for alchemy. It is attributed to Maccamunināyanār.

Complete.

Beginning:

ஆதிபரா பரத்தைய ரமல ரடி
நீதியில் வேதம்[தி](கி)ன மல மாாது
சோதியி[ல்](ற்)காதந் துலங்குஞ் சுடரொளி
சாதியி னந்தி தனபாதங் காப்பே

* * *

நீரான வுபபு நிலை யான வுபபு
சீராகக் கூட்டி(ச்)சிவமாக நின்று
நேரா (யி)ரண்டு மொன்றாகக் கூட்டிக்
கரான காரங் கல்லுப்பு மாசசே. (௮௧)

* * * *

தரிசுவைப்பு. கவுரிபாஷாணம்.

சேர்ப்பது வெடியுஞ் சிவமான சுன்னமுங
கோத்தத ஞேடே குமுற வெ(வ)ரித்து(க்)
காத்திடு மண்டலங் கருவாய்ப் புதைத்தபின்
சாத்திருசாரமதெதமே (?) (௯௪)

End:

சந்தகச்செந்தூரம்.

செந்தூர மாகவே செப்புவேன கந்தக
மந்த மாம் வீர மதனிடை (யி)லிக கமுஞ்
சொந்தமாய்க் கூட்டிச் சருள வரைததிட்டு
விந்துநீர் தன்னில் மேவி யரைததிடே. (௫௪௫)

* * * * .

முற்று மெண்ணூறு முனை கொண்டு பாரககப
பத்தியம் வித்தையம் பாலித் தனுதினஞ்

சித்தம் பெருக்கிச் சிவஞான போதமாஞ்
சுத்தமாய்த் தீபந் துலங்கிய முத்தியே. (௭௧௫)

துலங்குமெண் ணூறில் சுடரொளி கண்டவன்
களங்க மறக்கண்டு கர்ப்பூர தீபம்போல்
விளங்கிய யோகம் விரும்பு மனமது
இலங்கிய வாசி யேகாந்த மு[த்து](ற்று)மே. (௭௧௬)

Colophon:

மச்சமுனிநாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரம் எண்ணூறு முடிந்தது முற்றும்.

அம்பலத் தானை யடியிணை வணங்கத்
தும்ப மகற்றி(ச) சொர்க்கந் தருவான.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்திற்கு உபயோகமான மருந்துகள் செய்வதைப்பற்றிக் கூறுவது. மச்சமுனி நாயனார் இயற்றியதாகத் தெரிகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(e) போகர்பூஜாவிதி, நாற்பத்துநான்கு.
BHŌGARPŪJĀVIDHI, NĀṞPATTUNĀNGU.

Foll 319*a*—326*a*.

This work deals with the conduct of the worship of the goddess Bālai and with the method of attaining certain extraordinary powers, such as breath-control. It is attributed to Bhōgar.

Complete.

Beginning:

பாரப்பா வாலைதனைத் தியானஞ் செய்ய
பாங்கான நவகோண மிட்டுச் சூழ
சேரப்பா யிவ்வளையம் வாச லேழு
சிறப்பாக ரீங்கார மிட்டு நன்றாய்(க்)
காரப்பா கீழ்வாசற் கணபதியுங் கந்தன்
கருணை யுள்ள செயவீர வாகு தேவர்
ஆரப்பா அரைகழலே கிழக்குத் தொட்டு
அகாரமுட னுகாரஞ் சவ்வு மகாரம் பேடே. (௧)

* * * *

அஷ்டசித்தி.

பணிந்து நின்ற பிராணாய முதலா யுள்ள
வளப்பறிய பிரத்தியா காரந் தானுந்
தணிந்து நின்ற பூரகமும் ரேசகத்தி னுடனே
தளராத கும்பகமு மூன்று மொன்றாய்(க்)
கனிந்திட்ட விடையிங் கலைசுழி முனையி னொடு
கலந்து நின்ற விந்திலொரு கருவைக் கேளே. (௧௭)

End:

காணப்பா தத்து வத்தைப் பிரித்து நன்றாய்க்
    கைம்முறையாய்க் காலாங்கி நாதர் சொன்னார்
ஆமப்பா ஆண்டு பிள்ளை ஆறெண்ண தகர்ல்
    அமுதமுண்டு நிலையி னின்று னவனே சித்தன்
வீணப்பா ம[த்த](ற்ற) வெல்லாம் வாலசத்தி
    வெள்ளத்தைக் கடந்து வோமென் றேத்தி
ஊணப்பா யிந்தநூ லாருங் காணு
    ருரையாத சூத்திரந்தா முடிவு முற்றே (சச)

(கு-பு.)—

இது 'வாலை' என்னும் சத்தியைப் பூஜை செய்யும் முறைமையையும், பிராணாயாமம் முதலான சித்திகளையடையும் வழிகளையும் விளங்கக் கூறுவது. போகர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(f) வாலைபூசாவிதி.
VĀLAIPŪJĀVIDHI.

Foll. 327*a*—330*b*.

Deals with the conduct of the worship of the goddess Bālai, a manifestation of Śakti, and of the eight Bhairavars who are considered to be manifestations of God Śiva.

Complete.

Beginning:

பூமியில், 'சிவகுருசிங்காசனம் சமர்ப்பயாமி' என்று சொல்லிப் புரோட்சித்து அதின்மேல் ஆசனங்கற்பித்து அதிலிருந்து அவ் உஞ் சி ஓமென்று தியானித்துக்கொண்டு, பிறகு நமக்கு முன்னுகசதுரமாக இடம் பண்ணி அதில் ஆசனங்கற்பித்து, புஷ்பத்தினால் ஓம் கூர்மாசனாய நம:, ஓம் பத்மாசனாயநம:, ஓம் கமலாசனாயநம:, ஓம் அனந்தாசனாயநம:, பிரமமந்திராசனாயநம: என்று ஆசனம் புட்பத்தினாலர்ச்சித்துப் பின்பு, புண்ணியாகவாசனம் சங்கத்திலாவது கும்பத்திலாவது சலம்பூரித்து அதில் முக்கோணமிட்டு

End:

(ஸெ)சயபத்திரகாளிதேவி திவ்ய ஸ்ரீபாதுகாம் பூஜையாமி, செந்திருசுவாகா தேவி திவ்யஸ்ரீ பாதுகாம் பூசையாமி, விசுவமங்கலி தேவி திவ்ய ஸ்ரீபாதுகாம் பூசையாமி, ஹவேசுதார்ங்க குரு வயிரவாயநம: குரு வயிரவாயநம: உட்சென்ற பயிரவாயநம: (. . . .) காபாலவயிரவாயநம:, சவ்வும் விபூண வயிரவாயநம:, சிங்கார வயிரவாயநம:, தென்திசைசககணபதி இந்திராயநம:, மேல்திசைக்கந்தன் அக்கினியாயநம:, வடதிசை துர்க்கை ருத்ராயநம:, கீழ்த்திசை வடுகன் வருணாயநம:.

(கு-பு.)—

இதில் வாலையைப்பூசிக்கும் முறை விளக்கமாகவும், அஷ்டவைரவர்களைப் பூசிக்கும் விதம் சுருக்கமாகவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

(g) வேதாந்தசாஸ்திரம்.
VĒDĀNTAŚĀSTIRAM.

Foll. 331*a*—356*a*.

A treatise in philosophy dealing with several topics, such as the differentiation between God and soul, etc., and with Pañcīkaraṇa.

Beginning:

ராகத்துவேஷப் பிரகரணம்.

(1) ராகம்.
(2) துவேஷம்.
(3) காமம்.
(4) குரோதம்.
(5) லோபம்.
(6) மோகம்.
(7) மதம்.
(8) மாச்சரியம்.
(9) ஈரிஷியம்.
(10) அசூ ஐ[ஞயம்](ய).
(11) டம்பம்.
(12) தற்பம்.
(13) அசங்காரம்.

ஆக, ௰௩-க்கு விவரம்.

ராகமாவது :—[ஸ்ரீ](ஸ்திரீ)விஸை[ச](ஷ)யங்களாய் விகற்பித்து வந்த சித்த வி[ற்](ருத்)தி.

துவேஷமாவது :—ஒருவன் அபகாரம் பண்ணினால், பதில் அபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்து வந்த சித்தவி[ற்](ருத்)தி.

காமமாவது :—கிரகங்களும் க்ஷேத்திரத்தின் தனதானியமுதலான[து](வை)கள் சம்பாதிக்கவே[ணு](ண்டு)மென்று விகற்பித்துவந்த சித்தவிருத்தி (. . . .)

அகங்காரமாவது :—"ஏண்டா! என்னை அறியாயோ! நீயா எனக்குப்புத்தி சொல்லுகிறவன்; நான் பிடித்தகாரியம் விடுவேனா?" என்று விகற்பித்து வந்த சித்தவிருத்தி, ஆக ௰௩-ம் கூட்டி அனந்ததுக்கத்துக்கும் [நரகத்துக்குகேதுவாய்] அனந்த நரகத்துக்கும் ஏதுவாயிருக்கும். இது தீரும்வகை எப்படி என்றால் சிரத்தா ப[கு](க்)தி, விசுவாச பக்தியினாலேயும், மெய்ஞ்ஞான குரு கடாட்சத்தினாலேயும், அவர் கடாட்சிக்கிர[கியா](ஞா)ன மென்கிற கத்தியை விவேகமென்[கு](கி)ற கை[ய](யி)னாலே வாங்கி இதை(ச்)சின்னபின்னங்களாய் வெட்டி, தன்னை இன்னானென்றறிந்து அடையவே[ணு]ண்டு)மென்றவாறு.

ராகத்துவேஷப்பிரகரணமுற்றும்.

பின்பு, அந்த விதசாதன சதுட்டையத்தைச் சொல்லுகிறோம்.

End:

இனி, நிர்விகற்ப சமாதியாவது ஏதென்னில், [வ](ப)ாகிய அந்தரபேதமென்னும் பேதமாத்திரமேயல்லாமல் இதுக்குவேறே இல்லையென்று அ[ரியுர](றிகிற)தே அறிகிறது. இப்படி ஆறுவித சமாதியும் சொல்லப்பட்[டு](ட)து. இந்த ஆறுவித சமாதியும் வந்தவனுக்கு எங்கே மனசுபோனாலும் அங்கங்கெல்லாம் ஆறுவித சமாதியுங்காண்பன்; அது எப்படி என்னில், ஒரு கடத்தை நிச்சயிக்கிறபோது அந்தக் கடத்துக்கும் அந்தக் கடத்தை நிச்சயிக்கிற புத்திக்கும் சாட்சியாய் அறிகிறவன் நானென்று தியானிக்கிறதே தி[றி](ரி)சிய்[கிய](ஞா)னம் வித்தமாச்சுது; அந்தத்திரிசியத்தைப் பார்த்(துத்)தான் அசங்கியனென்று அ[ரியுர](றிகிற)தே சத்தானம் வித்தமாச்சுது. (. . .

. . . .) இந்தத் தத்துவ நிரூபணத்தை யாதொருவன் மனசிலே சமுசயந் தோ[ஞு](ன்றா)மல் மெய்யென்று காண்கிறானோ அவனே சீவன் முக்தன்.

வேதாந்தசித்தர் கமல குருவே துணை.

பஞ்சீகரணம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த விஷயமானது. சாதனசதுஷ்டயம், சீவபேதம், ஈசுவரபேதம், பஞ்சீகரணம் முதலிய பல விஷயங்களையும் விளங்கக்கூறுவது. இயற்றியவர்பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின் வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(*h*) கலைஞானதீபம்.

KALAIÑĀNADĪPAM.

Foll. 358*a*—368*a*.

On details connected with the drawing of the mystic magical diagrams relating to Vāyu (the god of wind), Agni (the god of fire) Indra, etc. The worship to be conducted in relation to these diagrams and the benefits arising therefrom are also stated herein.

Complete

Beginning :

வாயு சக்கரம்.

திரித்தொரு வட்டத்தினுள்ளே ஒரு வட்டஞ் சேர்த்து எ-து ஒரு வட்டமிட்டு மேலேயும் வட்டம்,

அதில் தரித்திடும் வாயுவின் பீசமும் சத்தியும் தானெழுதி எ - க உள்[ளு]வட்டத்தில் வாயுபீசம் யஂ என்றெழுதி,

சத்தியுங்காம்ம் எ - து கருத்தினாலே யஂஸ்ரூஂ என்று செபித்து,

எகிபோகமாய்க் கண்டிருக்க எ - து மிருத்யுமுதல்லை பாவேசமாகி,

விளம்பிடுமே எ - து மிருத்துயு முதலான பூதப்பிரே[ற](ர)த பிசாசு விஷமாவேஷமாமென்பது.

வாயு சக்கரம் முற்றும்.

அக்கினி சக்கரம்.

அக்கினிசக்கரம் தீபம்போல் வரையிரண்டாக்கி எ - து [ெ] (இ)ரண்டு ரேகை நடுரேகையில் அக்கினிசுவாலை.

ஒவ்வொரு கீற்றிலே ஒவ்வொரு கீற்றாகக் கீறி இப்படி (இ)ரண்டு கீறி அதிற்புக்க எழுந்திருபோலெங்குமாக(ப்) பொறித்து.

இந்தச் சக்கரராப்பணிறைத்து தீயும் வன்னியுந்தானெழுதி எ-து நஂ ஸ்ரூஂ என்றெழுதி.

மிக்க தியானமோகத்திலே யாவரும் வீழ்குவரே எ - து இந்த மந்திரம் செ[வி](பி)த்து(த்) தீ சொரியத் தியானிக்க மோகித்து வீ[ள்](ழ்)வர்.

அக்கினி சக்கர முற்றும்.

End :

இயந்திரச் சுடரொளி சக்கரம்.

பூசித்து நந்தி விளம்ப எ - து சக்கரத்தே சூழ்தருவளையம் ஸ்ரூஂ என்று வளைத்து,

நந்திதேவர் பூசித்துத் திருமூலருக்குச் சொல்ல எ - து இந்தச் சக்கரம் பெற்றுத் திருமூலதேவன் இத்தாரணியுந் திக்கும் அனைத்துவிளையாடி,

அட்டசித்திபுமேஎ - து திருமூலர் பூசை செபம் ஓமம் தியானம்பண்ணி அட்டமாசித்தி பெற்றனன். (. . . . . .)

நாலுசத்தியாவன:—ரூ௦ ரத்தாயை நமஃ, லஂ காளாயை நமஃ, ருஂ சண்டாயை நஂ, [நஃ] மகே[ச]சாயை நமஃ (. . . . .) ஙஂ கணபதியே நமஃ தென்மேற்(கு), ஙஂ சுப்பிரமணியாய நஃ அக்கினிமூலை, ஞஂ குபேராய நமஃ, சிம் சிவதுர்க்காய நமஃ என்று பூசித்து மனசிலேவேண்டியன எல்லாங் கேட்டுத் தியானித்துப் பூசைபண்ண வேண்டிய இஷ்டகாமியமும் சத்திஞானமும் உண்டாகும்.

Colophon:

முற்[த்து](ற்று)ம்.

ஆனந்தநம்பி பாதமே[ெ]கதி.

(கு-பு.)—

இது இந்திரசக்கரம், அக்கினிசக்கரம், மகேந்திரசக்கரம், வருணசக்கரம், செகசக்கரம், மோகனசக்கரம், யந்திரசிந்தாமணி சக்கரம், யந்திர தீபச்சுடரொளி மந்திரம் முதலிய பலவற்றையும் விளக்கமாகக்கூறி அவற்றின் பலன்களையுங் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இதன் பின்னர் 5 ஏடுகளிற் பல சக்கரங்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

R. No. 278.

Palm-leaf. $11\frac{1}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 242. Lines, 10 in a page. Tamil Good.

Purchased in 1915–16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

(*a*) அகத்தியர்தண்டகம்.

AHATTIYARDAṆḌAKAM.

Foll. 1*a*—7*b*.

Same work as that described under R. No. 164(*a*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 164(a)|நம்பர் பிரதிபோன்றது. இநதப பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

இதன் பின்னர் வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(*b*) அகத்தியர்சூத்திரம், நூறு.

AHATTIYARSŪTTIRAM, NŪṞU.

Foll. 9*a*—29*a*.

On the preparation of the different kinds of ingredients required for alchemy. The work is attributed to Ahattiyar.

Incomplete.

Beginning :

பூரணமாம் சு[ளி](ழி)யை நடுக் கமல மீதே
புக[ள்](ழ்)பெரிய மூலகண பதியே காப்புக்
காரணமா யெனையாண்ட பரம்பரனைப் போற்றிக்
கட்டாக வாதத்தின் லட்சங் காப்புத்
தா[ற](ர)ணமாய்ப் பதிபோதி கு[றி](று)க்கிச் சொன்னேன்
சார்வாக வாயிரத் திருநூறு சூத்திரம்
வாரணமாய்க் கு[றி](று)க்கி வை[ய]த்த சூத்திரம் நூற்றில்
வகைதோ[ண](ன்ற)க் கரு(க்) தருவும் வகுத்தேன் பாரே. (க)

பாரப்பா கட்டுவகைச் செந்தூரங்கள்
பரிவான செயநீர்கள் மெழுகு சுத்தி
சீரப்பா வழலைக்கு இடையா கக்க
டிறமான உ[ளக்](ட்)கருவு மேக மூறக்
கூரப்பா மித்திரங்கள் தேவி பூசைக்
குறுக்குவழி பரிசனைகள் கோடா கோடி
ஏரப்பா தொந்தங்கள் விவர மாக
இயம்புகிறேன் துரிசினுடை(ச்) சுண்ணப் போக்கே. (உ)

End :

மனம்வேறு பூரணமே யென்று பூண்டு
வாழ்வ தல்லா(ல்) ம[த்]தொ[(ற்ரு)]ன்றுஞ் செய்யா தை[ய்]யா
மனம்வேறு தட்டுண்டா லெல்லாம் போச்சு
மாயகையுற்றுத் திரிந்தலைவான் மாள்வா னை[ய்]யோ
மனம்வேறு சாதகமாய்ச் சாத்திரத்தைப் பார்த்து
மனம்விலக்கக் குருவினிடம் வணங்கி நின்று(ல்)
மனம்வேறு வாராது சித்தி முத்தி
வாய்க்குமே சூ[ஸ்]த்திரந்தா னூறு முற்றே. (கக)

இன்னம் ஒருபாட்டு, 'அரிதாரவெள்ளை' என்று பாடுகிற இடத்திற்காண வே[ணு](ண்டு)ப் போலே இருக்[கு](கிற)து.

கசு - ன் (பின் விடுபட்டது).

கேட்டிட்டாய் சாறணையின் சாறு
கெடியாக வாங்கியரி தாரந் தன்னை
ஆட்டிட்டாய் சாமமொன்று வில்லைதட்டி
ஆகாகா கருவாலி புடத்தி னீறு
நீட்டிட்டாய் வெள்ளியிலே களஞ்[சுெ]சிரண்டு
நிலையான மரத்தாறு காணுங் காணும்
பூட்டியதோர் பூட்டெல்லா மிதுவே பூட்டு
பூணவே ஆரை[யி]க் குறட்டை வாங்கே. (கஎ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதத்திற்கு உரிய துரிசிகுரு, கறியுப்புக்கட்டு, ரசசெந்தூரம், சந்திரோதயசெந்தூரம், நாகக்கட்டுச்செந்தூரம், மெழுகுவகை, உப்புச் செந்தூரம், செம்பு சுத்தி, பாஷாணக்கட்டு, நவாச்சாரக் களங்கு,

துரிசிநீறு, வங்கபஸ்மம், லிங்கக்களங்கு, லிங்கக்கட்டு முதலியவற்றைச் செய்யும் வகையை விரிவாகக் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்நூலில் 29 - ஆம் பாட்டின் முதலடியும், 58 - ஆம் பாட்டின் முதற் சீரும், 88 - ஆம் பாட்டின் இறுதி அடியும் இல்லை.

(c) கொங்கணர் தண்டகம்.
KOṄGAṆARDAṆḌAKAM.

Foll. 30a—52b.

This work seems to deal with the philosophic wisdom of the Siddhas. It is attributed to Koṅgaṇar.

Complete.

Beginning:

வெளிகடந்த வெளி யொளியே சு[ளி](ழி)னை காப்பு
வேதாந்த விவரத்தி னறிவே காப்புத்
தளிர் கனலுங் காலு மொன்றாய் மூன்று நவ்வில்
தம்பனத்தின் மோகனத்தாய் பதமே காப்பு
அணிகருவி லெட்டாகி நாலுஞ் சேர்ந்த
அதிசயமே பூ[ற](ர)ணத்தி னறிவே காப்பு
களியறுதி ப[ச்](ட்)சணியின் கருவைக் கூறக
கணபதியின் முத்தியருள் காப்ப தாமே.

கொங்கண நயினார் பாதமே துணை.

ஆதியா மந்த நந்தி குரு முனிவர் மூலர்
ஆ[ட்](ச்)சரியம் நீலகண்டர் தண்டக[க்]த்தில்
. . . .
. . . .
பாதியா முப்பொருளு மொன்றாய் நின்ற
பட்சணியை நி[ட்](ச்)சயமாய்ப் பா[டி](டு) கிறேனே. (க)

பாடியதோர் தண்ட[க்]க[ம்]மெல்லாம் பா(ர்)த்துப்
பத்திவைத்துப் ப[ஷ்](ட்ச)ணியின் சூட்சுமம் பாரு
நாடியிதின கருவறிந்தாற்[ச்] சொல்லக் கேளு
நாடுநக ருனக கீடோ ஈசன் வேறே
மூடியதோர் கருவெல்லாம் வெளியாய்ச் சொல்வேன
மூலரு(டை)ப்பே[ெ](ர)னென் [பேர்] பதினெண்பே[ற்](ர்க்)குங்
கூடியதோர் கொங்கணன்றா னென்று கூறுங்
கோத்திரத்தி னோர்[க்]கள் கூட்டு வாரே (?) (உ)

கூட்டுவா ரருக்கனு(ை)ட(க்) கீ[ள்](ழ்)வேர் வாங்கிக்
குளிசம தாடுகிற கருவைக் கே[ழு](ளு)
சூட்டுவே னெள்ள[று](ரு)க்கன் வேரறுத்த[ஞா](நா)ளிற்
சுபயோகம் புணர்பூசங் கன்னி முன்னாள்

ஆட்டுநா ணிரைராசி திருவாணங் கொண்டு
அ[று](ரு)க்கனுடைக் கீ[ள்](ழ்)முகத்தி [லப்]ற் பொங்க விட்டு
மூட்டுவோர் வாங்கும்போ திர மூட்டு
மூகண்ட மூலமென் றறிவால் வாங்கே. (௩)

End :

விதியறியான் மதியறியா னூலைப் பா[ரு](ரா)ன்
வித்தறியான் முளையறியான் சு[ளி](ழி)யைப் பாரா
னதியறியான சுனையறியா னீரில் மூ[ள](ழ்)கி
நாவென்ன னுஞ் சொல்மறவா னூலைக காணுன்
விதியறிந்தோன் கருந்தலையி லுபமாய் நினற
விடட குறைக கட்டளையை யறிந்து கொள்வான்
பதியறிந்து மனம்பதிந்து விதியைக கண்டு
பலன் பெற்றூர் பட்சணியின பாடல் முற்றே. (௧0௮)

Colophon :

கொங்கணர் சுவாமி[ய](க)ள பட்சணி நூ[ரதெ](ற்றெ)ட்டு மெழுதி முடி
ந்[து](த)து முறறு.

சிவோகம். நாகநாதா துணையாகவேண்டியது. குருசாந்து சம்சரண்.

சுந்தரானந்தா பாட்டு - ௩௮. அகத்தியா பாட்டு - ௧0௩. திருமூலர் பா
ட்டு - ௪௮. கொங்கணர் பாட்டு - ௧0௮. ஆக ௩௪௭.

நள(ஞூ) காாத்திகைமீ ௧௫௨ பட்டாலமுடையாா ஆவ(ப)பாககம் வேலப
பிள்ளை குமாரன வேங்[கி](க)டாசலம் பிள்ளை எடு. கொங்கணா தண்ட
கம் எழுதி முடிந்தது ; முறறும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல ஞானவிஷயமானதென்றும், இயற்றியவா கொங்கணரென்றும்
தெரிகின்றது. இந்தப பிரதியில் இது முற்றும் உளளது.

(d) திருமூலர் தண்டகம்.
TIRUMŪLAR DAṆḌAKAM.

Foll. 53a—69b.

Similar to the above. It is attributed to Tirumūlar.

Complete.

Beginning :

சீருலவு பூரணசின மயஞானஞ் சோதிச
சிதம்ப ரத்தி[ல்ச்](ற்) சு[ச](சூ..ம)ா சூட்சுமந் தன்னை
வாருலவு பூமுலையா டனக்கு சொனனூா
மகத்தானா விஞ்ஞை நந்திக் குபதே சித்தார்

கா[ரி](ரு)லவு முகத்தானைக் கடியி னின்று
  காணமாய்ச் செந்துவெலா நிறைந்துநின்ற
தா[ரி](ரு)லவு புயத்தழக னந்தி யீசன்
  சற்குருவா யெ[ந்த](ன்ற)னக்குச் சாற்றி னாரே. (க)

(. . . .)

மூனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க)க மும்மலம் போய்விடும்
மூனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க்)க மூதண்(ட)ங் காட்டிடும்
மூனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க்]க முத்தியுங் காட்டிடு
மூனைதனை(ப்) பா[ற்](ர்க்)க மு(மூ)துஞ் சொரூபமே (அ)

End :

ஆமப்பா வகண்டாண்ட பதங்க டோறு
  மாசசரியம் பூரணமே தல்லா துண்டோ
நாமப்பா வொளிக் கறியோம் பூ[ற](ர)ணத்தின் வீதி
  நாவிருககோ பாவிருக்கோ நாடிப் பாரு
ஏாமப்பா கான[ல்ப](ற்)பா விரண்டுங்கொண் டீக்கக்
  கயிலாசக் கொங்கணர்தான் கண்டு மீண்டார்
வேமப்பா ஞானிவெளி [சு](சொ)ரூப மில்லை
  மெ(ய்)ஞ்ஞான தீப சு[ளி](ழி) மேவு மேலே. (கஉ)

(. . . .)

சித்தியு முத்தியுஞ் சித்தர் கி[று](ரு)பையாற்
சத்தியல் லாது தனித்தொன்றும் வே[ரி](றி)ல்லைப்
பத்தியை வைத்துப் பதத்தைப் பிடித்திடு
நித்தலுந்தா னிங்காத நிட்டையே. (கஅ)

Colophon :

நள ௵ கார்த்திகை ௴ களஉ சோமவார [ஞ](நா)ள் விசாக நட்சத்திரத்தில் அ[ஸ்]த்தமித்து மூன்று நா[ளி](ழி)கையில் திருமூலர் தண்டகம் [யெ](எ)ழுதி முகிந்தது ; முற்றும்.

பட்டால முடையார் ஆலப்பாக்கம் வேலப் பிள்ளை குமாரன் வேங்[கி](க)டாசலம் பிள்ளை ஏடு. திருமூலர் தண்டகம் எழுதி முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞான விஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. திருமூலர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன 'பின்னர் ஞானவிஷயமான பாடல்கள்உள்ளது. எழுதியுள்ள ஏடு ஒன்று.

(ஙு) சுந்தரானந்தர் தண்டகம்.
SUNDARĀNANDAR DANḌAKAM.

Foll. 71a—80b.

A treatise on alchemy. It deals with the preparation of the different ingredients required for alchemy as well as with the conduct of the worship of the goddess Dēvī. It is attributed to Sundarānandar.

Complete.

Beginning :

அரியோ[ம]மரகரா அக்கனவு மாகி
அதிலே சு[ளி](ழி)த்த விருசு[ளி](ழி)யு மாகித்
தெரியாத பொருளாகிச் சித்தரியு மாகிச்
சிவமுமாய்ச் சத்தியுமா யிரண்டு மொன்றாய்
தரியாத நி[ற](ர்)ம்[மொ](மூ)ட [றி](ரி)தை ய[ரி](றி)ந்தால்
தாயான மவுனத்தை|ய[ரி](றி)வா ரை[ய்]யா
விரிகமலத் தோனறியா னிந்த மூலம்
வேதாந்தஞ் சித்தாந்தம் வெளிவிட் டேனே. (க)

விட்டதொரு கொம்புசு[ளி](ழி) யகார வுகார
வேதாந்த மூலமந்திர மிதுவே யாச்சு
தொட்டதொரு மூலமந்திரங் க[ற்](ர்)மத் துக்குத்
தொந்தமாட் டிடவே தொகுத்துச் சொன்னேன்
கட்டிவைக்குங் கட்டருக்குங் காலனையுந் தள்ளுங்
கடியதோ ரட்டக[ற்](ர்)ம மிதினா லாகும்
வெட்டவெளியானதோர் மெய்ஞ்ஞான தீதம்
வேதாந்தச் சு[ளி](ழி) முனையை வீசி னேனே. (உ)

End :

ஊணுதற்குக் கருவென்ன சொல்லக் கேளு
ஓகோகோ வன்னியிலே யோலை வாங்குக்
காணாமல் கரையவென்றாழ்[க்] காயங் கூட்டுக்
கடுங்கோபச் சிவருத்திர(த்) தீயை மூட்டு
வாணால்தா னிற்குமடா நொடிக்கு முன்னே
மைந்தனே சித்தர்முன்னே வழக்கி டாதே

* * * *

காணாம லிருக்கவென்றா லஞ்சனத்தைச் சொல்வேன்
கரிவாலம் பட்சியுட லிறகி லாகும்
வேணபடி வித்தை கெட யிதுவே யாகி
வேதாந்த வித்தையினால் வழக் கிடாதே.

. . . .

சொல்லுறே னைங்காய முறையைத் தான்
துடியான வெள்ளையுடன் கெவுரி நெஞ்சு
தள்ளவே வொண்ணாது சேர்ம னாதி
சா[த்து](ற்றுகி)றேன் திப்பிலியுங் கடு[க]கோ டையர்

விள்ளவே யைங்காயம் பூச [ஞ](நா)றும்
வேண்டு(கி)றேன் கள்ளிப்பால் இல்லைப் பாலும்
உ(ட்)[பி](பு)றவே யீதிரண்டுங் கிட்டா விட்டால்
உத்தமனே வடித்துவிட் டரைத்துப பூசே.

வாடைக்கும் விவரம்:—

கோரோசனை, குங்கமப்பூ, பச்சைககாபபூ[ற](ர)ம், வெட்டிவேர், விலாமிச்சம் வேர், பூலாங்கி[ள](ழ)ங்கு, மிலாக்யாசசந்தனம், செண்பகப்பூ, ஏலம், சன்ன லவங்கம், மருகெகா[ளு](ழு)நது, பு[ளு](ழு)கு, ச(வ்)வாது, அகில், கி[ரு](ரா)ம்பு.

மந்திர மூலம் அங் கங். இங். கங். உங. அரங். எங். அரங். ஓம். அரங் ரங ரங் சி வ ய ந ம.

தேவிஸவாயம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதஞ் செய்தறகுரிய மருந்துகளைச் செயயும விதத்தையும் தேவியைப் பூஜிக்கு முறையையும் முறைபெ கூறுவது. சுந்தரானந்தர் செய்ததாகச் சொலலப் படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உளளது.

(f) போகநாயனார்பாடல், எழுநூற்றறுபத்திரண்டு.

BHŌGANĀYANARPĀDAL, ELUNŪRRARUPATTIRANDU.

Foll. 81*a*—242*b*.

A work in 762 stanzas dealing with alchemy. Similar to the work described under sub-division (*b*) of this number. It is attributed to Bhōgar.

Complete.

Beginning:

ஆனந்த மாய்நிறைந்த ஆயி பாதம்
அகண்டபரி பூரணமா னமயா பாதம்
வானந்த மாகிநின்ற[கி](க)ணேசன் பாதம்
மருவியதோர மூலத்தி னந்தி பாதம்
தானந்த மாகியதோர் காலாங்கி பாதஞ்
சனகருடன் வியாக்கிரமா[ய]பதஞ்சலியின பாதம்
போனந்த மாகியதோ ரிருடிகள் பாதம்
போ[த்தி](ற்றி)யெழு நூ[த்தி](ற்றி)ரட்டுப் புகலுவேனே (க)

(. . . . .)

போகாமல் வாதத்தை நிறுத்த வென்றுள்[ப்]
போக்கோடே சவுக்காரக் குருவைப் பண்ணு
வாகாகு முப்பை நன்றாய்க் கட்டி யாடு
மருவியபின் பூரத்தை யுப்புப் பண்ணு
தாகாகுந் தாளகத்தை நீறு பண்ணு
சமத்துடனே வங்கத்தைச் சுன்னம் பண்ணு
வேகாத துரிசையைத்தான் குருவாய்ப் பண்ணு
விளங்கியதோர் வாதமெ[ல்]லாங் கைககு ளாச்சே. (அ)

End:

சொன்னதொரு சூத்திரத்திற் [ப்]பொய்யொன்று மில்லை
துலங்கியதோர் மணிததாயை யெ[ஞ்]ஞான்று
சொன்னதொரு குருபதத்தை யனுதினமுந் துதித்தேன்
துலங்கியதோர் மூலருடைப் பதத்தை யனுதினந் தொழுதேன்
சொன்னதொரு காலாங்கி யையருடைப் பதத்தைத்
தொழுதுகொண் டெழுநூற்றுச் சில்வானஞ் சொன்னேன்
சொன்னதொரு சித்தருடைப் பதங்கள் போ[த்தி](ற்றி)ச்
சூத்திரந்தான் பாடியாது காட்டி மு[த்தே](ற்றே) (எகூஉ)

Colophon:

சிவமயம்.

நள ஆண்டு ஆனிமீ கஉ உத்திராட நட்[செ]சத்திரமும் சோமவாரமும் கூடிய சுபதினத்தில் போகநாயனார் சூத்திரம் எழு[னூத்தரு](நூற்றறு) பதி[ெ]ரண்டு பாட்டும் எழுதி முடித்தேன் ஆலங்குடியிலிருக்கும் சேது மாதவ பிள்ளை மகன் தாமோதரம் [கய்](கை)யெழுத்து.

தென் பொதிகை மேவிய தெட்சிணாமூர்த்தி துணை.

பட்டால முடையார் ஆலப்பாககம் வேலப் பிள்ளை குமாரன வேங்கடாசலம் பிள்ளைக்[கி](கு) இராமநாதபுரத்தில் போகநாயனார் பாடல் எழு[னூ](நூ)ற்றறுபத்தி[ெ]ரண்டு பாட்டும் எழுதி முடிந்தது. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இதில் சவுக்காரவுப்பு, உப்புககட்டு, பூரணச்சுன்னம், உப்புக்குரு, உப்புச் செந்தூரம். உப்பு மெழுகு, துரிசிக்குரு, தங்கச் சுன்னம், வெண்காரக்கட்டு, ரசமணி, சொர்னவீரவைப்பு, துரிசிநீறு, துரிசுகளங்கம், செம்புசுத்தி ரச பதங்கம், சங்கச செம்பு, வத்தச செம்பு முதலியவற்றைசசெய்யும் வகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. போகநாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 279.

Paper. $8\frac{1}{4} \times 6\frac{3}{8}$ inches. Foll. 38. Lines, 22 in a page. Tamil. good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pillai of Mylapore.

பேரூர்க்கோவை.

PĒRŪRKKŌVAI.

A poem in praise of Śiva worshipped under the name Paṭṭīśar in the sacred shrine at Tiruppērūr in the Coimbatore district. It was written to illustrate the rules defining the characteristics of Agapporuḷ of the Tamil grammar.

Incomplete.

Beginning:

விநாயகர் துதி.

தேனாறு சொற்புலவோர்செய்த கோவை தெரிந்த மட்டு
மேனாறு பச்சடைப் பட்டீசர் கோவை விளம்பு வதிற்
றானாறு காட்டிற் றாயைங் கரன்றா டந்துறை
நானாறு மென்றன் மடநாவிற் காட்டி நலஞ்செயுமே.

நூல்.

இயற்கைப் புணர்ச்சி.

காட்சி.

உலகோர் துதிசெய்யு நல்லரு ளேதரு மோங்கிய நற்
றலமே யெனவளர் பேரைப்பட் டீசர் தடங் கிரியி
னிலவோர் குமிழிரு காவியோ ரம்பன்ன நீடழலா
மிலவோ டியர்கஞ்ச மோர்கொடி தாங்கி யிருந்தனவே. (௧)

* * * *

குறிப்புணர்தல்.

நாக்கியம் டாமற் குவளை யலர்ந்து நவில வெ[ந்த](ன்ற)ன்
பாக்கியம் போல்வரு மாணார்த மெய்யினிற் பற்றிய நோய்
தாக்கிய நோயனைப் பட்டீசர் பேரைத் தடங் கிரியின்
நோக்கிய டார்வை யெல்லாந் துயர்தீர நுவல்கின் றதே. (௨)

இரந்து பின்னிற்றற்கு எண்ணல்.

கூறாது நோக்கிற் குறிப்புணர்ந் தீயுங் குணத்தின் மிக்கோர்
மாறாது வையக் கணியெனச் சொற்றிடு மாற்ற மிவர்
மீறாது பேரைநம் பட்டீசர் மால்வரை மின்னனையார்
சீறாறு சேர்ந் துய்ய லாமெனத் தேர்ந்து தெளி மனமே. (௩)

End:

தலைமகன் விருந்து விரும்பல்.

பேறு முகந் தருள் பேரைப் பட் டீசராம் பேரரவைச்
சீறு முக மயிற் செவ்வேளு நூம் முண் டி செய்ய வந்து
மாறு முகம் படைத் தாரடி யேன்வ ந் தருந்தின் மின்னே
நூறு முகம் படைப் பாரொன்ன லாரேணி நொய்தினிலே. (௧௫௮)

* * * *

தலைவன் தலைவியின் நாட்டணிவினாதல்.

விரும்பியென்னீ யெங்க (ஞு)ட்டணி கேட்கவு மேன்மைதவ
மரும்பிய தென்ன முறுவன் முன்னேபடி யார் பவத்திற்

திரும்பிர மாமல ராளும்பட் டீசர் செழுங் கிரியின்
கரும்பி னிசையுந் தளுட் டணி யாவதுங் கன்னி யர்க்கே. (கஅ௪)

* * * *

பாங்கி யிறைவனை யிகழ்தல்.

மறந்தார் கொல்லோ நெஞ்சம் வன்கண்மை யோசொன்ன வார்த்தை யங்கே
துறந்தார் கொல்லோ வவர்சூ ளிதுவோ வரைத் தோகையை யோர்
புறந்தா னிருத்திய பேரைப்பட்டீசர் பொருப்பின் மின்னே
சிறந்தார்க் கிவை நலமோ வழகோ மன்னர் செய்கை யென்னே. (௩௨௪)

(கு-பு.)—

இது, கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பேரூரென வழங்கும் மேலைச்சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு அகப்பொருட்டுறைக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இதன் முதலில் 159-வது முதல் 183-வது வரையிலும் இறுதியில் 324-க்கு மேலும் உள்ள செய்யுட்கள் காணப்பெறவில்லை. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

R. No. 280.

Palm-leaf. 9⅝×1⅜ inches. Foll. 242. Lines, 7 to 9 in a page. Tamil. Good.

Purchased in 1915–16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

(*a*) சிதம்பர சக்கரம்.

CIDAMBARA CAKKARAM.

Foll. 1*a*—8*b*.

The stanzas given here are fifteen in number. They are taken from the second part of the fourth Tantra of the Tirumantram, which is a work by Tirumūlar, dealing with the doctrines and the Mantras relating to Śaiva Siddhānta. The stanzas deal with the drawing of a diagram called Cidambara Cakkaram, with the mode of conducting the worship of the same as signifying God Śiva, and with the religious efficacy of such worship. This portion is also designated Tiruvambala-cakkaram. The stanzas are written first and the meaning of some of them is then given briefly in prose.

Beginning:

அன்ப தெழுத்தே யனந்தா கமங்களு
மன்ப தெழுத்தே யண்டமும் பிண்டமு
மன்ப [த]தெழுத்தே யறிவா லறிந்தபி
னன்ப[த] தெழுத்தே யஞ்செழுத் தாமே. (க)

அஞ்செழுத் தாலே (யமர்)ந்தன னந்தியுட்
அஞ்செழுத் தாலே யகார சிகாரமா

யஞ்செழுத் தாலே யம(ர்)ந்த வுலகமா
யஞ்செழுத் தாலே யம(ர்)ந்த(ர)னென் றானே. (௨)
ஆலைய மாக வம(ர்)ந்தபஞ் சாக்கர
மாலைய மாக வம(ர்)ந்தது தூலமா
மாலைய மாக வறிகின்ற சூ[க்ஷ]க்கும [மால]
மாலைய மாக வம(ர்)ந் திருந் தானே. (௩)

*   *   *   *

மகா(ர) நடுவாய் வ[ள](ளை)ந்திடுஞ் சத்தியை
யுகாரம் வளைந[்து வெ](தெ)ாண்வல மேத்தி
யகாரந் தலையா யளிககண் நகரமாய்ச்
சிகா(ர) வகாரமாய்ச சிறந்திடுந் தானே.

End:

எரிந்த கண்ணும், சிவந்த மேனியும், உத்தூளமாக அணிந்த திருநீறும், பூண்ட அக்கும், உடுதத புலித்தோலும், [மெ](மி)தித்த முயலகனும், தூக்கியபாதமும், வீக்கிய கரமும், இடைட [பி](பு)றம் யயே[ஸ](சு)வரியும், வலப் [பி](பு)றம் கங்காதேவியும், திருச்சடைமேல் திருணவி இந்திராணி சாமுண்டி வீரபத்திரி [ெ]கணபதி, வலப்[பி](பு)றம் மதனசாத்தா, விஷ்ணுசாத்தா, உருத்திரசாத்தா, உககிரசாததா, உனசாத சாத்தா, சவுந்தர சாத்தா . . . தசாந்தா, அசதாஙகவயிரவன், பூஷண வயிரவன், சங்கார வயிரவன், சங்க வயிரவன் "ஓம் நமோகாளி, மஹா காளி, அந்தரி காளி, நீலி காளி, பாணி நமோகாளி ஓ்றண நா,நாபூ[ே]தப் பிரேதபிசாசு வெனவசமாகவே சுவாகா" "சரஅணபவாயா, கணமுகாய, சுப்பிரமணியாய நம" சக்கரத்தை அ[ற்](ர்ச்)சிக்கிறது. "ஓ௴ ஹறஸிஃ" பிறவுங் கண்டுகொள்க.

அந்	இ௰	உசி	ஞய்
ஐ	கி	ச	ஷீ ஸ்ரீ
அந்	இ௰	உசி	எவ சய
அ	கி	றி	ஸ்ரீ

(கு-பு.)—

இதில் திருமூலநாயனார் இயற்றிய திருமந்திரமாலையில், 'சிதம்பரசக்கர' மென்றும், 'திருவம்பல சக்கர' மென்றும் கூறப்படுகின்ற பதினைந்து செய்யுட்களும், அவற்றுள் சிலவற்றிற்குப பொருளும் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(b) அகத்தியர் கிரம பர அஷ்ட கர்மா.
AHATTIYAR KRAMAPARA AṢṬA KARMĀ.

Foll. 9*a*—17*a*.

A treatise on mysticism, explaining and stating the differences between the Sthūlapañcākṣara and the Sūkṣmapañcākṣara, the mode of drawing the respective diagrams relating to them, etc. It is attributed to Agastiyar.

Beginning:

நிந்தனையில்லா நிருதிகம்பனம் நகாரம்
  நிசமான தாமரையின மணிப்பலகை யாலாம்
சிந்தனையிலலா மகாரமோ கனங் குபேரன்
  சிறந்த சிவமணி முளகுபல கையுமோ அலரி
அந்தமுட னக்கினியில் மா[ற](ர)ணந்தான் சிகாரம்
  அழகான நாவிமணிப் பலகையுமோ அத்தி
வந்தியில்லா வாயுவிலுச் சாட.னம் வகாரம்
  மணிசிந்திப் பலகைபிலா மகிழ்ந்து சிவம் பண்ணே. (க)

* * * *

இருபத்தை[ஞ்](ந்)து அறையில் பீசா[க்ஷ]ட்சரம்
அடைப்பதற்கு விவரம்.

மண்ணூறு நகாரமாகும் வருபுனல் மகாரஞ் சேருந்
திண்ணமர்ந் தளவி[ல்த்தா](ற்ற)னே சிறந்திடுஞ் சிகார மென்றூர்
புண்ணிய வகாரம் வா[ய்வு](யு)ப் பொருந்திடு வானமீ
துண்ணிய யகாரமென்றே வுரைத்தன ரஞ்செழுத்தும். (உ)

அருமறையா மஞ்செழுந்து பி[றி](ரி)த்தறி பமனைக் கன்றல்
வெருவிடா தஞ்செழுத்தும் வென்றுநம் கருமஞ் செய்யும்
மருவினு லுலவாற ? தில்லை வந்திடுங் கருமமெல்லாங்
குருவினு யருளைக்கேட்கக் குறித்த[து யெ](ன வெ)ல வயுங் காட்டும்()

இது, தூல பஞ்சாக்கரமென்றறிய.

* * * *

ககாரம் முதல் க்ஷகாரம் வரைக்கும் நடு-க்கு வயணம்.

க வ ஶ வ ஃ வ ஊ ஜ ஸ ஞ ட ○ ங ங
ண த ழ உ ய ந ஷ ஸ ஸ ஹ ஃ ய ர ஒ வ
ப ஷ ஸ ஹ ஊ க்ஷ. நுடிக-சரிகாணும்.

End:

பாருங்காண் பதினாறு [ெ]கோணத் துள்ளே
  பாங்கான முக்கோணம் பரிவா யிட்டு
ஆருங்கா ணறியாத யகாரஞ் சுத்தி
  அதினடுவே ரீங்கார[ஞ்] மாறியிட்டு(ச்)
சேருங்காண் பதினு [று யெ]ழெழுத் ததனி விட்டு(த்)
  தெரிசனையா மதின்மேலே வட்ட மிட்டு(த்)
தீருங்காண் திருநீற்றை மெய்யி தென்று
  சிதம்பரமாஞ் சக்கரத்தை மொழிவேன் பாரே.

பதினாறு கோணத்தில் நிற்குமெழுத்து. ஓம் ஆம் ஸ்ரீம் இறீயும், கிறீயும் ஐயும் கிலியும் சவ்வும் அவ்வும் உவ்வும் மவ்வும் சிவாயநமஃ. ஆயிரத்துக்கு நடுவே அஷ்டதளம் நிற்பது. நடுவே முக்கோணம்; நடுவே விந்துவட்டம், விந்துக்குள்ளே அஷ்டதளத்திலும் இடுவது எழுத்து. ஐம் கலியும் சவ்வும் சிவ(ா)ய நம(ஃ).

(கு-பு.)—

இதில் தூல சூக்குமபஞ்சாக்கரங்களின் பேதங்களும், சக்கரங்களும், மூலதார முதலியவற்றில் நிற்கும் எழுத்துக்களும் ஆகிய இவைகள் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

(c) நவக்கிரகாம்சம்.
NAVAGRAHĀMŚAM.

Foll. 18a—21b.

A treatise on astrology marking the duration of conjunction of the planets with the various zodiacal signs.

Incomplete.

Beginning:

சா[த்து](ற்றுகி)றே[ஈ](ற) னுத(ர்)[க]ள் பாதம் போற்றி(ச்)
சகலதொழி லட்டக[ற்](ர்)மஞ் சாதித் தாட
(ஏ)த்து(கி)றேன் தசரேகை நேரேயிட்டு
இந்தமுறை தசரேகை குறுக்கே யிட்டு
வாத்து(கி)றேெ[ண](ண)ண்பத்தோ ரறையாய் நிற்கும்
மறு கைகளை மும்மூன்றாய் வகுத்திட் டேதான்
தோ[த்து](ற்றுகி)றே னவக்கி[ற](ர)க மடைக்கு[ம் வா]மாறு
தொடுகுறிபோ னன்றாகச் சொல்லிப் பேனே.
பானுகுரு மால் கேது வுச்சியே ராகுபகாரி[ய]
புகரிந்து குசனே முற்றும்
வானுமதி குசன்வெள்ளி குருமால்பானு
மகத்தான சனிராகு கேது முற்றுந்
தேனுசேய் புகரிந்து புலவன் பானு
செம்பொனி ராகுகேது சனியே முற்றுந்
தானுபுத னிரவி குரு ராகுகேது
சனிசெவ்வாய்புகரிந்து முற்றி தாமே. (உ)

End:

விதிபரணி பூரம்பூ ராட மூன்றும்
வெள்ளியினு லத்திசை வருஷ[ம]மிருபதாகும்
பதியான சாத்தியம்பொற் பட்சியோடு
பாதிசிவம் பார்திபவம் பகரக் கேளு
கெதியாக வெதிர்காலம் பா(ர்)த்துக் கி[ள](ழ்)மை
வளமைக்கு நேரறிந்து கீறு(?)
குதியா(க)த் தெய்வ[ா]வாளுள் மரத்தை வெட்டிக்
கொள்பலகை பதினாறு விரல்மட் டாக. (௰௪)
மட்டாக வெண்பத்தோ ரறையி லிந்த
வகை முறையாய்த் தப்பாதே குருக்கருவும் பூசிக்
கட்டாகச் சரனுடை(க்) கோஷ்டம்வைத்த[ா]ற் [க]
கலக்குமடா வையனு(டை)ட(க்) காட்சிசென்று

சட்டாக(க்) காளியுடைக் கோஷ்டம் வைத்தாற்[ச்]
சகலதிசை லோகமெல்லா மெய்து மெய்தான்
பட்டுவிட வே[று](ண்டு)மென்றால் பிரேதம் வேகில்
பசாசடா யெரியில்முன் படுவானா பாரே. (௰௫)

நவக்கி[ற](ர)க[க்](ரங்)கிச முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிட சம்பந்தமானது. நவக்கிரகங்களின் அம்சங்கள் இன்னதற்கு இவ்வளவுகாலம் உண்டென்பதை விளக்குவது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. முற்றுப்பெற்றதாக எழுதியிருப்பினும் பூர்த்தியானதாகத் தெரியவில்லை.

(*d*) அங்கநியாச கரநியாசம்.
AṄGANYĀSA KARANYĀSAM.

Foll. 22*a*—29*a*.

On the details connected with the ceremonial touching of certain parts of the body as a necessary preliminary to the worship of the nine planets.

Beginning :

அசிய [சிறி](ஸ்ரீ) நவக்கிரகதேவதா மகா மந்திரச் [ரெ]சிய பி[ற](ர)க[ட்](ஸ்)பதி பகவான ரி[சி](ஷிః) அனு(ஷ)டுப்புச் சந்தః, [சிறீ](ஸ்ரீ) நவக்கி[ற](ர)க தேவதா, ஓம் பீசம் [றீ](ஹ்)ரீம் சத்தி, ரூ[ரு](ரா)ம் கீல(க)ம் நவக்கிரக பி[ற](ர)சாத சி[ற்றி](த்தி)யர்[ற்](த்)தேசெபே விநியோகः, ஓம் அங்குஷ்டா[ற]ப்பியாயநமः, [றீ](ரீ)ம் த[ற்](ர்ச்)சனி கா(ப்)[ற்]பியாய நமः, குரே[ரு](ரா)மத்தி [ம]மகா[ற்]ப்பியாய நமः, சவ்வும் அனுமிகா[ற்]ப்பியாய நமः, கம் க[னு](னி)ஷ்டிகாப்பியாய நமः, புரோம் கரதல கரப்பிர(ஷ்)டாப்பியாய நமः, ஓம் ஹ்ம[று](ரு)தயாய நமः, [றீ](ஹ்ரீ)ம் சிரசேசுவாகாः, குரே[ரு](ரா)ம் சிகா[ய் யெ](யை)வவுசடு; சம் கவசாயுகம்; உம் நேத்திரத்திரை[ற](ர)யாய வவுசடு; கிம் அத்திராய உம்படு; பூ[று](ரு)புவ[வ]சிரோம் இ[து]திகி [ரெ]பந்தகः.

End :

அப்பால் நவக்கிரக தேவதைகளை அ[ற்](ர்ச்)சிப்பது.

ஓம் ஹ்ராம் ஹ்ரீம் சிவ சூரியாயநமः ஓம் சோமசோமாய நமः ஓம் பிறம் பி[ற](ர)(ஹ)ஸ்பதியே நமः ஓம் பூறம் புதாயே நமः ஓம் அம் அங்காரகாய நமः ஓம் சம் சுக்கிராய நமः ஓம் சம் சனியீசு[ப](வ)ராயநமः. ஓம் ராம் ராகுவே நமः ஓம் கெம் கேதுவே நமः (. . . . .) பூசையாவது மதுமா[ங்கி](ம்ச) பரமானம், பலகாரம, தேங்காய், பழம், ச(ர்)க்கரை, வடை, தோசை, நெய் [நெ](நை)வேத்தியம் செய்வது; கவசம் ஓதி ஓமகுண்ட[ம்] விபூதியெடுத்து, சக்கரத்திலும் போட்டுத் தானும் நெ[த்தி](ற்றி)யில் தரித்துக்கொள்ளவும்.

வசியம் கிழக்கு.

ய	சி	ந	வ	ம
ந	வ	ம	ய	சி
ம	ய	சி	ந	வ
சி	ந	வ	ம	ய
வ	ம	ய	சி	ந

பேதனை. தென்முக்.

சி	ய	ம	வ	ந
ம	வ	ந	சி	ய
ந	சி	ய	ம	வ
ய	ம	வ	ந	சி
வ	ந	சி	ய	ம

* * * *

இன்னுணை.

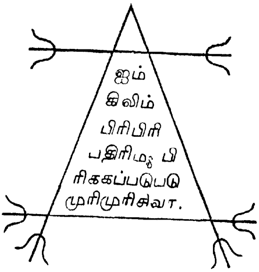

இன்னுணை.

(கு-பு.)—

இது நவக்கிரக சக்கரத்தைப் பூசித்தற்கு இன்றியமையாது வேண்டுவனவாகிய அங்கநியாசம், கரநியாசம் இவற்றிற்குரிய அதி தேவதை முதலியவை ஆகிய இவைகள் இன்னின்ன வெனக்கூறுவது. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

(e) ஆத்திசூடிவெண்பா.

ĀTTIŚŪḌIVEṆBĀ.

Foll. 30*a*—33*b*.

Same work as that described under R. No. 175(*m*) *ante*. But the stanzas numbered 14 to 17, 29 and 30 differ from those found in the work referred to above.

Complete in 30 stanzas.

End :

சீ[ரு](ரா) யிரு திங்க [ளவொ](ளொ)ன்று யச் செவ்வகரிப் பூவை
ஈ[ரு](ரா)று [ஞ](நா)ளாக [கி யி](கி)த் தொழிலாய்— நே[ரு]ராய
லிங்கத்தார் பூசைபண்ண சசே(ர்)ந்திடுவோர சிவலோகம்
வாங்கச் சிவ சிவாயா. (உக)

வரவே சிவபூவை வரவே குருபூவை
வரவே மூலதாரத்தில் வந்து நிற்கும்—வரவே
கருவால் சிவதி[ஷ](ட்)சை[க] கத்தியிஞ லேந்தலேயை
அறிவா லறிக லற. (௯௦)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 175 (m) நம்பர் பிரதி போன்றது. ஆயினும் 14-17, 29, 30 இவ்வெண்களமைந்த செய்யுட்கள் இதில் வேறாக உள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முப்பது செய்யுட்களும் பூர்த்தியாக இருக்கின்றன.

(f) மூலகுரு சுருக்கம்.
MŪLAGURU CURUKKAM.

Foll. 34a–50b.

Deals with the preparation of certain ingredien' considered useful for alchemy

Complete.

Beginning :

அ[ரி](றி)வு திரு ஞான வானந்தக் குருமரண
சுருதிமுடி வான சுருக்கமே--பருதிகடர்
மதிகதிரி[லப்](ற்) பாய்ந்[துவத்தமுற](தவற் றமு)மூண யமனங
கதியடையப் பூரணமே காப்பு.

* * * *

கேசாதி பாதமுத லடிதான் மூலம்
கெட்டியா யடிப்படையைப் பிளக்கப் பே ரய
தேசாதி தேச(மை)[ன](ம்)பத் தாசி[லப](ற்)பாரு
செப்புவார் பாஷபதி னெட்டும்பாரு
நீசாதி பேதங்கள் பண்ண வேண்டாம்
நீயேதான காரைவனும் நிலேடா யப்பா
ஊ[ா]சாதி யுறவினமுறை யுனக்குமேது
உ[த்து](ற்று)ப்பா ரொன்றுமில்லே யுலகந் தானே. (௫)

திருமந்திரம்.

தானவ னுகத் தனுளளே தானுய்
ஆனவன் தியா மடிமுடி மூலம
[ஞ](நா)னுவ னுய் நீயே[ன்று]நவேினி னினறு
தேனவள் மாது தெவிட்டா (வமி)ர்தமே. (௬)

அமுதமு மீய்வா ளானந்த சோதி
அமுதத்தைக் கொள்ள ஆருக்கு மேலாம
அமுதத்தைக் கொள்ள ஆரு மறியார்
அமுதத்தை விட லாகாது சித்தியே. (எ)

End:

<u>மகாரச பற்பம்.</u>

ஆமப்பா பற்ப[ம]மிது பணவிடைதான்கேளு
அநுபானந் தேனிலிதைக் கொ[ன்ரு](ண்டா)யானால்
நாமப்பா வொளிக்கறியோ மலர்த்த பித்தம்
நசியாத அய்யத்தா லெழுந்த [ஞ]ே(நா)ய்கள்
போமப்பா முக்காத மோடிப் போகும்
புதுமையுள்ள பற்பமடா தி[றி](ரி)கடுகிற் [க]கோள
மோமப்பா ஆண்டொன்று கடிகையாக
உன்வயசு நூறாகுந் தொகையைப் பாரே. (௯௯)

* * * *

<u>திருமந்திரம்.</u>

தோணுமும் மூலந் துலங்கு சு[ளி](ழி)முனை
தோணுபருதி சுருதி முடிந்தி[ட](டு)ம்
தோணும் பருதியிற் சொக்கிடுந் தன்மதி
ஆணுறு மற்றிடு மதிதமு மாமே. (௪௬)

ஆமிது சித்தி முத்தியு மாகும்
ஆமிது கட்சி முதனடு வாகும்
ஆமிது நம்பா லோமெனுக் கவமாய்
ஆமெனு மூல மாயம(ர்)ந்திட முடிமே. (௪௭)
மூலத்தில் மண்புனல் முச்சுடர் காலாய்
மூலத்தில் விண்ணொளி மூத்திர மக்கி
மூலத்தி லத்தில் முகனெ(ண)த் தோன்றி
மூலத்திற் பாலமாய் முனனூலு மானதே. (௪௮)
மூன்னூ[ல்க்](ற்) குருவாய் முடிந்தது தந்தி
என்னா லெனவே யியம்பிடச் சொன்னோம்

* * * *

இந்நூ லறிந்தவற் கிடரேது மில்லையே. (௪௯)

* * * *

<u>விருத்தம்.</u>

மத்தியடா வேதாந்தஞ் சித்தாந்த
முத்தாயறி பூ[ற](ர)ணமாய்க் கண்டார்
முத்திபுத்தி யுடனிதுபாரு கருத்தான் தோ[ணு](ன்று)ம்
பூரணமே யிந்நூலாய்ப் பொருந்தி யாடும்
சத்தியடா சத்தியமாய் வருவா ளாத்தாள்
தனைக்கெட்டு மாண்டுமடா யெய்தும்பாரு
வெற்றிபடா வேதாந்தம் பா(ர்)த்துக கொள்ள
வேசுருக்குக் <u>கருமாரண சுருக்கு</u> முற்றே.

Colophon:

தும்பிகை தூஅாஙயசூஞூ ஆனிமீ முதல் [நாயத்தி](ஞாயிற்று)க் கிழமை மத்தியானம் நாலுமணிக்கு முகிழ்ந்தது. மு[த்து](ற்று)ம்.
மூலகுரு சுருக்கம்—இக்குறி அய்யாசாமி.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ரசவாத முதலியவற்றிற்கு உபயோகமான மகாரசபஸ்மம் முதலியவற்றைச் செய்யும் வழியைக் கூறுவது. இயற்றியவர் பெயர்முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

இதன்பின்னர் ஓரேட்டில் வசியத்திற்குரிய சில குறிப்புக்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

(g) தட்சிணாமூர்த்தி சக்கர முதலியன.
DAKSINĀMŪRTI CAKKARA MUDALIYANA.

Foll. 52a—62b.

On the contemplation of the Mantras and the drawing of the mystical diagrams relating to Dakṣiṇāmūrti, Subrahmaṇya, Hanumār, Bhairavar, Cāmuṇḍi, etc.

Beginning :

சிவசாம்பவ[ெ]தக்ஷிணாமூர்த்தி ஓம் முனி சிவாயமே இன்னுன் [யி](இ) னியான் விட்டோட சிங்சிங் வங்சிங் சீசீ தாரத்துதாரத் து சிவசமபு வா[ெ]த [க்ஷ](ட்சி)ணாமூர்த்தி முனிசிவாயமே [யி](இ)னியானை விட்டோட சிஙசிங் வஙசிங் சீசீ தாரத்துதாரத்து [யி](இ)ப்படிக்கு எழுசீட்டெ...ழுதி மாறி அங்காயம் பூசி, தூம்பாசிலே சுத்தி வெம்படியில்(. . . . .) ஹரிஓம் அகோரப் பிரசண்ட உத்தண்ட சிதம்பர பஞ்சா[ஷ](ட்)சர நமசிவாய ரூபாயா உக்கிரவுக்கிர சூலாயுத தெண்டாயுதாதிரியம்பகவேல்வரும் யாதவகவசகுண்டலாசடாட்சர பீடமும் (. . . . .) செய்வினையே தி[ஞ்சு](ய்ந்து)பொரி[ஞ்சு](ந்.)பொரி யெ[றி](ரி)ஞ்சு [கரி]கரிகரிஞ்சு மடிமடிஞ்சு போகபோகச்சுவாஹா(. . . . . .).

பால அனுமார் மநதிரம்.

அஞசனாதேவி புத்திரா வாவா தும்...ரி திரிபுர அஞ்சலாதேவி தீயநல்வியீர ராகிலேசு பட்டுபட்டு ஓம் திருமடப்பளி யெட்டு(த்)திக்கும் ம[ா]காவெட்சுமி கா[ற]க்க, கிழக்கே வீரபத்திரன் கா[ற]க்க, தெற்கே வயிரவன கா[ற]க்க.

End :

ஓம் குருவாழ குருநாதன்வாழ எந்தல்வாழ எந்தன் ஆசாரிவாழ எவ்வானை மறக்கிலும் குருவானை மறவேன்; குருவிருந்த இடத்தில் கூட்டுகால் நீட்டேன். (. . . . . .) வீரபத்திர உத்தண்ட வீரபத்திர அகோர வீரபத்திர ஆதிவீரபத்திரானு கோதண்டசுருபம் நானூராயிரம் கோடி சநதிரப் பிரகாசமும் ஆறுயிரங்கோடி சூரியப்பிரகாசமும் ஒரு கையில் வாளும் (. . . . .).,

வைரவன் தியானம்.

ஹரிஓம் அயும் கிலிம் சவ்வும் சுக்குரா காமா சீக்கிரம் சீக்கிரம் வகை வகை சமசம வந வந வடுகா வடுகா சுவானவாகன (. . . . . . .) பேசு பேசு எறிஎறி சுடுசுடு மசிமசி நசிநசி ஓம் பட்டு சுவாஹா.

சாமுண்டித்தியானம்.

* * * *

காளியைக்கட்டு, பிடாரியை(க்)கட்டு, எமனைக்கட்டு, பெருமா(ன்)கோவில் கம்பத்தில் இறக்குகாளி ஆனையைக்கட்டு, இருண்டு வ[ற](ர)மழையைக்கட்டு, உ[று](ரு)ண்டுவரக்கல்லை(க்) கட்டு, கொல்லவா[ற]கூத்தனை(க)கட்டு என சத்திரவாதியெல்லாம் என்காலின் கீழேவிழக்கட்டு, ஓங்காளி, ஓம் பிடாரி, ஓம் நமசிவாயம்.

மூலம்:—சிo தo அo ஆo உலவங்கத்தி எட்டுவாள் பரமேசுவரி படுபடு சுவாஹா தோட்டியவன் வெள்ளிக்கிழமை உச்சிநேரம் [கு](கொ)டுக்கவும்.

(கு-பு.)—

இதில் தட்சிணாமூர்த்தி, சுப்பிரமணியர், பால அநுமார், வைரவர், வீரபத்திரர், சாமுண்டி முதலிய தேவதைகளின் தியானமும் மந்திரமும் கூறப்பட்டுள்ளன. இதைத் தொகுத்தவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(*h*) புவனேசுவரியகவல் முதலியன.

BHUVANĒSVARIYAHAVAL MUDALIYANA.

Foll. 63*a* – 76*b*.

Contains the Mantras and the eulogy relating to the goddess Bhuvanēśvari, the Mantra relating to Madurai Vīran and deals with miscellaneous subjects, such as, astrology, medicine, etc.

Beginning:

மூலத்தி லெழுந்த மூர்த்தியான வருளே!
ஞாலம் படைத்த ஞானக் கொழுந்தே!
[ஞ](நா)ன்முகன் வடிவாய் ஞாலத் தெழுந்து
வானுல கெங்கும் வகைவகை யானாய!

கரியமாலென(று)ங் கா[ஷ](ட்)சி யாயினாய்!
உரியதோ [ர](ரு) ருத்திர ரூபி யுணர்ந்தாய்!
மயேசுர னென்னும் வடிவுமா யிருய்!
தயாநிதி யான சதாசிவ னீயே!
பஞ்ச முகமா[யி](ய்)ப் பாருல கெங்கும்
அஞ்சறி வாத யனைத்துயி ராறாய்!

End:

அஞ்சலென் றவ[ற்](ாக) கஞ்சனுயவயே
உன்றனைபாத[க்றதே]மு(ற்றேன)[க]களிப்பா[யி]
யெந்தனை யாள்வா யினியா ரெனக்கு
உன்னையே யல்லா (ல்லா)ரு[பெ](பி)றப் பில்லை
அன்னையே யுனற ானை . ககல யம்மா
போற்றி போற்றி புவனேசு வரிபதம்
போற்றி போற்றி புவனேசு வரியே போற்றி
காத்தென்னை யாளுங் கடனுனக் கேபாரம்
ஆ[ஷ](ட்)சியா யம்பிகை [உ](யு)ந்தனு(க்)காக
மா[ஷக](ட்)சி கொடுக்கும் கருணை நயஸ்[த்]து.

* * * *

மதுரைவீரன்.

ஓம் அம் கிரீயும் குரே[ரூ](ரா)ம் ஸ்ரீ[றீ](ரீ)ம் அகோரப்பி[ற](ர)சண்ட வுத்தண்ட சிதம்பர தாண்டவம் மாறவீ[ரூ](ர) ஸ்ரீமோகாயாசி[றி](ரி)யாமுகமும் சிங்கப்பல்லும் [செ]கனத்தபார்வையுறத்த மேனியும் ஒருகையிற் பி[ற](ர)ம்பும் ஒருகையிற் சூலமும் ஒருகையிற் பரிசையும் ஒருகையிற் பட்டாடையும் (. . . . . . .) சித்திரமாகவெடுத்து நல்ல சேரப்பா.

(கு-பு.)—

இதில், 'புவனேசுவரி' என்னும் அம்பிகையின் தோத்திரரூபமான நூலொன்றும் புவனேசுவரியின் மூலமந்திரம் ஐம்பத்தொன்றும், ராசிநிலையும், பஞ்சபட்சியும், கிரகநிலையும், மதுரைவீரன்மந்திரமும், சித்தவல்லாதி லேகியம் செய்யும் வகையும் ஆகிய இவ்வகளெல்லாம் விரிவாக உள்ளன.

இதன் பின்பு வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(i) விக்கினேசுவராஷ்டகம்.
VIGHNĒŚVARĀṢṬAKAM.

Foll. 78*a*—94*a*.

On details connected with the repetition of the Mantra relating to Vināyaka and on the religious efficacy and the bliss arising from such repetition.

Incomplete.

Beginning:

காணவே[ஸ்]தூலமுடன் சூ[க்ஷ](ட்)சம(ங்)கண்டால்
கா[ற](ர)ணமா[யி](ய்)ச் செ[ண்](ன்)றுவிளை யாடலாகும்
பூணவே நின்றுவிளை யாடு தற்[க்](கு)ப்
புத்தியுட (ன)ஷ்டகர்ம[ம்] சித்தி[க்]கேளு
தோணவே அஷ்டகர்ம[ம்] சித்திகாண(ச்)
சொல்லுகிறேன் வசிகரத்தின் சூ[க்ஷ](ட்)சமந் தன்னை
ஊணவே தானினைந்து மூலம்பார்த்
து[ரு](ரி)மையுடன் குருபதியை யுகந்துகாணே (க)
உகந்துகொண்டு வசிகரத்தின் சூ[க்ஷ](ட்)சமங் கேளு
உத்தமனே வடதிசையி (லே)க்கி மந்தர்
அகந்தெளிய விபூதியுத் (தூ)ளனமா[யி](ய்ப்)பூசி
ஆண்கலையா சனமே லிருந்து[க்] கொண்டு
முகந்தெளிந்து [று](ரு)த்திராக்ஷ மணியை வாங்கி
முத்திபெற ஆதிகண பதியை நன்று[யி](ய்)(ச்)
செகந்தெளிய(ச்) செபிப்பத[ர்க்](ற்)கு மந்தி[ற](ர)ங்கள் கேளுஞ்
சிவாசிவா ஓம் பி[றி](ரீ)ங் அங் கெ[ாண்ே ா](ன்றோ)தே (உ)

End:

கேளப்பா மயே[ஸு](சு)வரிக்கும் வாமபூசை
கி[று](ரு)பையுடன் செய்[யு](யி)றதோர் முறைமையைக் கேளு
வாளப்பா வன்னமும் பலகா [ற](ர)ங்கள்
வகைவகையா நெய்யுடனே பாயசங்கள்
ஆ[ள](ள)ப்பா வெண்[த]டயிரு (ம)[அ]ண்டத்தோ
டருள்பெருக வத்துவொடு சுத்திவைத்து

காலப்பா தான[ரிநீ](றிறை) வேத்தியஞ் செய்ய(க்)
கருணைபெற(த்) தூபமொடு தீபங் காட்டே. (௯௧)

காட்டடா தீபமுடன் தூபங் காட்டி(க்)
க[று](ரு)ணைபெற மானதமா[யி](ய்)த் தியானஞ் செய்து
மூட்டடா முனி[மு](ம)ணி யோசை சங்கிஞ்ஞை
மு[ள](ழ)ங்கடா செயகண்டி [ஞு](நா)தவோசை
கூட்டடா சங்கீத மேள வாத்தியம்
கு[ம](மு)றவே நாகச[ற](ர்ப்)ப தாளமேளம்
சூட்டடா சோடசோப சாரங்கள்
சுத்தமுடன் செய்து[ெ]கடந் தன்னை வாஙகே. (௯௨)

வாங்கிநீ மார்போடே அணைத்து மைந்தா
வணக்கமுடன் சிங்[றி](ர்)ங் கிலியென் றேதான்
ஓங்கியே மனதாகத் தியாயன(ம்) பண்ணி
உத்தமனே புருவநடு கமலத் தேத்தித்
தாங்கியே மிகத் தெரிசிப் பாயே. (௯௩)

* * * *

(கு-பு.)—

இந்நூல், விநாயகருடைய மந்திரங்களையும் அவற்றை ஜபித்து அடையக் கூடிய பலனைகளையும் பேரானந்தங்களையும் இன்னவெனக்கூறுவது. இதை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

(j) அகத்தியர் யோகம், பதினாறு.
AHATTIYAR YŌGAM, PADINĀṞU.

Foll. 95*a*—101*a*.

Same work as that described under R. No. 149 (*h*) *ante*.

Complete.

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 149 (*h*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(k) தட்சிணாமூர்த்தி ரசமணி, பதினான்கு.
DAKṢIṆĀMŪRTI RASAMAṆI, PADINĀṄGU.

Foll. 102*a*—107*a*.

Same work as that described under R. No. 175(*g*) *ante* It is also called Ahattiyar Rasamaṇi.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175 (*g*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந் தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. 'அகத்தியர் ரசமணி' என்றும் இதற்குப் பெயர் உண்டென்று தெரிகிறது.

(l) அகத்தியர் ஞானம், பன்னிரண்டு.

AHATTIYAR ÑĀNAM, PANNIRANḌU.

Foll. 108a—112a.

A work dealing with the philosophic wisdom of the Siddhas. It is attributed to Agastiyar.

Complete in 13 stanzas including the concluding stanza.

Beginning:

பன்னிரண்டு காலான புரவி யப்பா
பாங்கான மூலவெளி தன்னி னிற்கும்
நன்னயமாய் வாசிதனி லேறிக் கொண்டு
நாடிய[த்](ந்)த நடுவீதி தன்னிற் சென்றால்
முன்னின்ற முப்பல மூககப் பாலேயோ
முகப்புண்டு முச்சநதி வந்துகூடு(ஞ)
சின்னாரு சிறுவாசல் கடந் தப்பா[ல](ற) சென்றாற்
சிதம்பரமுங் காண முத்தி சித்தி யாமே. (க)

பதிவொன்று போரான (வு)ருத்தி ராக்கும்
பதியாக நின்றுபொருள் பகரக கேளு
விதிமுறையாய்(ச) சுழி[ன](ந)டுவே முளைத் தெழுந்து
விளங்கிநின்ற வோங்கார தம்பத துச்சி
அது விதங்க ளாகாச மகார பீடம்
அமர்ந்த பரா பரத்தி[நி](னி)லை யறிய வேண்[றி](டி)த்
திறமான திருசசி[த்த](ற்ற)ம் பலத்தைக் கண்டு
தெரிசிகக வவ ரவர்க்கு முத்தி யாமே. (உ)

End:

[யே](ஏ)கமெனு மோரெழுத்தின் பயனைப் பாாத்
தெடுத்துரைகக [ம்யி](மி)வவுலகி [ல்யெ]லெவரு மில்லை
ஆகமங்க ளூலகள்பல கற்றுக் கொண்டு
அறிந்தோமென் பார்மவுன வித்தை யவனை,நீயும்
வேகாத தலை சகாத காலைக் கேளு
விவரம தெடுத்துரைப்போ னுசா னுகும்
தேகமதி (லோ)ரெழுத்தைக் காண்போன ஞான
திருநடனங் காணமுத்தி சித்தி யாமே. (கஉ)

குருவான வுமைபாக ரெனககுத் தந்தை
கூரிய ஞானமது பன்னிரண்டும்
பொருளாக(ச்) சொல்லிவிட்டே னப்பா நீங்கள்
பொருளறிந்தா[ல](ற்) பூரணமும் பொருந்திக் காணும்
பெறுவார்க[ள்யின்னு](ளிந்நூ)லை பழித்த பேர்கள்
பெருநரகிற் பசா சாக ரென(ப்) பிறப்பிப் பாரே
அருளாக ஆராய்ந்து நோக்கும் போது
ஆகாயம் [னி](நி)ன்ற நிலை யறிய லாமே. (கங)

முற்றும்:

(கு-பு.)--

இந்நூல் ஞானவிஷயமானது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(m) அகத்தியர் கற்பமுறை சூத்திரம், பத்து.
AHATTIYAR KARPAMURAI SŪTTIRAM, PATTU.

Foll. 113*a*—116*a*.

A treatise in ten stanzas on alchemy and on the necessary preliminaries connected with it.

Incomplete.

Beginning:

கற்பமென்ன வெகுதூரம் போக வேண்டாங்
    கன்மலைகள் குவடுகளி லலைய வேண்டாங்
சற்பமென்ற [ஞ](நா)கத் தொருதலையி னின்று
    சாகாத கால்கண் டுலையி லேறி
நிற்பமென்று மனமுறுத்து மனதி (னி)ன்றால்
    நிசமான கருனெ[ன](ந)ல்லி வெண்சாரை காணுஞ்
சொற்பமென்று விட்டுவிட்டா லலைந்து போவாய்த்
    துரியமென்ற பராபரத்திற் சென்று கூடே. (க)

கூட்டப்பா துரிய மென்ற பரைவாலை வீடு
    கூறரிய [ஞ](நா)தர்க[க]ள் மயே[ஸ்](சு)வரமே யென்பார்
நாட்டப்பா அவ(ட)னையே பூசை பண்ணு [ம்
    [ன](ந)ந்தி கொலு சிங்காரந் தோ[ணு](ன்று)ந் தோ[ணு](ன்று)
மூட்டப்பா சிகாரவரை யெல்லாந் தோன்று
    மூலமயென்ற அமு[ர்](த)வெள்ள (மூ)[ர](ற)லாகுந்
தேடப்பா யிதுதேடு காரிய மாகுஞ்
    செகத்திலே யிது வல்லோ சித்தி யாமே. (உ)

End:

உணர்வென்ன சந்திரனி லே[ரி](றி)ப் பாரு
    ஓடியங்கே தலையென்ற வெழுத்தி னில்லு
அணுவென்ன மலையாகுஞ் சிவமே யுச்சி
    அகாரமென்ன பதியுமென்ன சூ[க்ஷ](ட்சு)ம மாகும்
கணுவென்ன விற்புருவங் சண்டவீதி
    கைலாய மென்ற தென்ன பரத்தின் வீடு
துணுவென்ன சூரியன்[த](ற)ன் னெருப்பைக் கண்டு
    தூணென்ற பிடரியிலே தூங்கு தூங்கே. (க)

(கு-பு.)—

ரஸவாதஞ் செய்தற்குரிய மார்க்கம் இன்னவெனக்கூறுவது இந்நூல். அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லை.

(*n*) அகத்தியர் ஆருதாரம், எட்டு.
AHATTIYAR ĀṞĀDĀRAM, EṬṬU.

Foll. 117*a*—120*a*.

Same work as that described under R. No. 199 (*i*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 199 (*i*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(*o*) ஞானதீட்சைச் சுருக்கம், ஐந்து.
ÑĀNADĪKṢAIC CURUKKAM, AINDU.

Foll. 121*a*—122*b*.

A treatise on alchemy and on the initiation required for attaining success in it. It is said to have been revealed to Pulastiyar by Agastiyar.

Complete.

Beginning:

ஆதியந்த மே[ய]நிறைந்த தீட்சை மார்க்கம்
அருள்பெ[த்த](ற்ற) புலத்தியனே சொல்லக் கேளு
சோதியந்தத் துள்ளிருக்குஞ் சுடரே போற்றிச்
சொல்லு[கு](கி)ே[ர](ற ளு)காமுட (ளு)கார நோக்கி
வேதியந்தக் கமலத்திற் பொருளே யாகும்
வேதாந்த முடிந்தததா னெட்டு மிரண்டுந்
சாதியென்ற தீ(ட்சை)ய தறிந்து பாரு
சத்தியந்தா னுன்றனுக்குத் தவ[ரா](ரு) வாறே. (க)

End:

என்றெனவே பொருளதுவாய் ரவியிற் புக்கு
[ம்பெய](மெ)டுத்துரைக்கப் பேகா தென்ன சொல்வேன்
நன்றெனவே வகையைந்து பாட்டுக்கு
நான்முகத்தோன் சொல்லிவிட்[டே]டான் நயந்து பாரு
நன்றான பொருளிதுதா னு[த்து](ற்று)ப் பாரு
ஒகோகோ வென்னசொல்வே னு [க](வ)ுமை யன்றே
[யி](இ)ன்றேதான் புதுமையி திந்த வெழுத்தைக் காணார்
யீப்பட்டீ(?)தனது பா விகழந்த வாறே. (ரு)

தாயைவிட்டால் வாதத்தில் வா[ற](ர)மேது
சாரம்விட்டாற் செயநீர்க்குக் கார மேது
வாயுமி(ழ்)நீர் விட்டக்கால் யோகமேது
வரிசைரசங் கெந்திவிட்டால் சிலப்பங் கேது

நேரென்ற வீரம்விட்டால் குருவங் கேது
 நேராகத் தாரம்விட்டால் குருக்களங் கேது
தின்னமு யிக்கருவைப் பாருபாரு
 திகரில்லை வாதத்தி லாதி யாமே.

(கு-பு.) —

இந்நூல் ரஸவாத விஷயமான தென்று தோற்றுகிறது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

இதன் பின்பு, ஓரேட்டில் "அகத்தியா ஞானம் மூன்று" என்னும் தலைப் பெயருடன் மூன்று செய்யுட்கள் உள்ளன.

(p) போகர் சூத்திரம், பதினாறு.
BHŌGAR SŪTTIRAM, PADINĀṞU.

Foll. 124*a*—129*a*.

Same work as that described under R. No. 175 (*e*) *ante.* It is apparently wrongly stated in the M.S. that this work is called Ahattiyarsūttiram Padināṟu.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூலவருடத்திய காட்லாகின் 175 (*e*) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. "அகத்தியர் சூத்திரம் பதினாறு" என்று நூலின் தலைப்பில் இதற்குப் பெயர் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது.

(q) அகத்தியர் லோகநிதி, பதினாறு.
AHATTIYAR LŌKANIDHI, PADINĀṞU.

Foll. 130*a*—134*a*

A treatise in sixteen stanzas briefly dealing with alchemy and with the Yōga system of the Siddhas. It is attritubed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning :

மூலவட்ட மானகுரு பாதங் காப்பு
 முத்திக்கு வித்தான முதலே காப்பு
ஞாலவட்டத் தங்கி மதி யமு[ர்]தங் காப்பு
 ஞானமென் னு மாலயனும் ருத்தி[ற](ர)ன காப்பு
காலவட்ட(ச்)சுழி முனை யு [படி](ம்)டையுங் காப்பு
 கதிர் முனையும் பி[ன்](ங்)கலையும் வாசி காப்பு
கோலவட்டக குட[றி](ரி)யு(ட)ட(ப்) பாதம் காப்பு(க்)
 குருபாதஞ் சேருகின்ற குணமே காப்பு. (க)

* * * *

பா[ற](ர)ப்பா வேதமுறை பதியி[லப்](ற்) பாரு
  பதினு[று](றும்) பன்னி[றெ](ர)ண்டு (ம)துதான் வேதம்
ஊறப்பா அஞ்செழுத்தி(ற்) பிறந்த வேதம்
  உத்தமனே அஞ்செழுத்தின் விவரங் கேளு
ஏறப்பா ஆ ஈ ஊ ஏ ஓ விந்த வஞ்சும்
  இதமான வேதமென்ற தாய்தா னப்பா
சாறப்பா [னு](நா)ல்வேத (மாதி) [னு](நா)லா(ய்ச்)
  சத்திசிவ [மயெ](மெ)ன்ற[ரி](றி)வார் நாலு [மனு]நாலே.

End:

சாத்திரத்திற் குரு பூசை யோதச் சொல்லிச்
  சா[த்தி](ற்றி)னர் [னூ](நூ)ல் தோ[ரு](று)ம் சட்டமாக(த்)
தூ[ற] ர)த்தி (ல)லையாதே சாரந் தேடித்
  துணிந்தன வுளமலையில் சா[ற](ர)ம்(?)
வீ[ற](ர)த்தை(ச்) சித்த ரெல்லாங் கொண்டு
  விளம்பினர் [னூ](நூ)ல்தோ[ரு](று)ஞ் சட்டமாக(க்)
கா[ற](ர)த்தில் மனமுறைத்து(ச்) சித்தர் பாதங்
  கண்டுகொள்வீர் காசினியி (ல)றிவுள் ளோரே[ற](ர) (௧௫)

(கு-பு.)—

இது யோகம் ரஸவாதம் ஆகிய இவற்றைச் சுருக்கிக் கூறுவது. அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இதன் பின்பு "திருமூலர் நந்தி கேள்விச் சுருக்கம்" என்ற தலைப்பின்கீழ் மூன்று செய்யுட்கள் ஒரு ஏட்டில் எழுதப்பெற்று உள்ளன.

(r) கமலமுனி ஞானச் சுருக்கு, பதினைந்து.
KAMALAMUNI ÑĀNAC CURUKKU, PADINAIṆDU.

Foll. 136*a*—141*a*.

Seems to deal with the philosophic wisdom of the Siddhas. The work is attributed to Kamalamuni.

Complete in 15 stanzas.

Beginning:

மூலமுத லாகி நின்ற ஆயி பாதம்
  முச்சுடராய் நின்றதொரு சோதி பாதந்
தாலமதில் தென்மலைவா ழாசான் பாதந்
  தவ[ரா](ரு)மற் போற்றி யிந்த நூலைச் சொல்வேன்
கோலமணி பூரகமுஞ் சேர்ந்து வாழுங்
  குறித்து நின்ற சித்தரு(டை)(ப்) பாதம் போற்றி
மாலயனுந் தேவர்களுங் காணொ ணாத
  மௌனமென்ற பூரணமே காப்ப தாமே. (௧)

தாமென்ற நாட்டத்தி (ல)வ்வு (மு)ய்வுரு
  சாதகமா யவ்வோடே[உ] வுவ்வும் வைத்துத்

தேமென்ற மன(த்)தி லெயிரவி பார்த்து(த்)
தெளிவாக (வை)த்தெழுத்தைச் சிறக்கப் போட்டுக்
காமென்ற முச்சுடரு[ம்]யிலிங்கந் தோன்றுங்
கருதிப்பார் சுழிமுனையிற் கனிந்து [னி](நி)த்தம்
வாமென்ற பூசையிலே மதுவை யுண்டு
சாதகமா யாண்டொன்றி லுடனே சித்தி. (௨)

End:

தே[ரு](நா)க்கையிலே யாவின்பா [ல்]னித்தங் கொள்ளு
நுண்ணிமையா (ய)ராவிட்டி விருந்து பண்ணு
தேக்கமிலே[பவா](பௌர்)நமியும் பஞ்சமியுந்
தெளிவான திருவோணந் தீட்சை கொள்ளு
பார்கையிலே பஞ்சுபொதி தீப்பட்ட(ா)ற் போல்
ப[த்து](ற்று)மடா மாணுக்கா(?) பலித மாகும்
பார்க்(கை)கயிலே கமலமுனி சுருக்க ஞானம்
பண்பாகப் பதினாறும் பாடி முற்றே. (கு)

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஞானவிஷயமானதென்று தெரிகிறது. கமலமுனிவர் இயற்றிய தாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(s) உரோமரிஷி சூத்திரம், பதினாறு
URŌMARIṢI SŪTTIRAM, PADINĀṞU.

Foll. 142*a*—148*b*.

Same work as that described under R. No. 267(*l*) *ante*; but in some places new stanzas are found in this MS.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 267(*l*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அதில் காணப்படாத நல்ல பாடங்கள் சில இந்தப் பிரதியில் காணப்படுகின்றன. "உரோமரிஷிவாத" மென்பதும் இதற்குப்பெயரென்று தெரிகிறது. இதில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(t) உரோமரிஷி சுருக்கம், பதினாறு.
URŌMARIṢI CURUKKAM, PADINĀṞU.

Foll. 149*a*—155*a*.

Same work as those described under R. Nos. 175(*a*) and 267(*m*) *ante*, but this copy seems to be a correct one as compared with the other two referred to. This work is also known as Rōmarisi Ñānam, Padināru.

Complete.

(கு-பு)

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(*a*), 267(*m*) ஆகிய இவ்விரண்டு நம்பர்களிலும் வந்துள்ளதே. மேற்குறிப்பிட்ட பிரதிகளிலும் இது திருத்தமானது. "உரோமரிஷிஞானம் பதினாறு" என்பதும் இதற்குப் பெயரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(u) அகத்தியர் பூரணசூத்திரம், பதினாறு.
AHATTIYAR PŪRAṆASŪTTIRAM, PADINĀṞU.

Foll. 156*a*—160*b*.

Same work as that described under R. No. 193(*e*) *ante*.

Complete.

(த-பு.)--

இது, மேலெழுதிய காட்லாக்கின 193(*e*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(v) திருமூலர் ஞானச் சுருக்கம்.
TIRUMŪLAR ÑĀNAC CURUKKAM.

Foll. 161*a*—163*b*.

Similar in character to the work described under sub-division (*r*) of this number. The work is attributed to Tirumūlar.

Complete.

Beginning:

வானமும் பூமியொன்றாய் வளர்ந்த தோர் சோதிநாதம்
ஞானமுந் தவ[தவ]த்தால் வந்த நல்வினைப் பயனுந்[திரே](தே)கந்
தானவ தரித்த வாறுந் தரணியில் வாழ்ந்து பின்னும்
மானிட ரிறந்த வாறும் வளர்களிக் காப்பைக் கூர்வாம்.

(அ)ரியென்ற முதலெழுத்தே மூல மந்திரம்
அப்பனே ஓங்காரம் பிரணவ மாச்சு
சரியிந்த மூவரா லஞ்சுண் டாக்கி(ச்)
சமைத்திட்டா ருபதேசங் குரு[ஓ]வொன் றாலே
தெரிகின்ற படியுரைத்தார் நமசி வாயந்
தேடுதற் குபதேசஞ் செப்பக் கேளு
குருவென்ற வுபதேச மிதுவே சொல்லி(க்)
கூறினார் யவசிமன மஞ்சும் பாரே (க)

பாரப்பா வஞ்செழுத்தின் பயனைப் பார்த்தால்
பக்குவமா யுடலெடுத் தழிந்த வாறும்
பாரப்பா யிறந்த வுயிர் பிறந்[து](த)தென்றால்
பாரிலினிப் பிறப்பதில்லை யிறப்ப தல்லால்
பாரப்பா பிறப்பதெல்லாம் வி்ந்[துநு](திநா)லே
பரிவாக யிறப்ப தல்லாற் பிறப்புண் டாமோ
பாரப்பா க[ற](ரு)மவினை கடக்க வென்றால்
பாரிலினிப் பிறப் [ப]பிறப்பைப் படைக்கொணாதே. (உ)

End:

வாழ்த்து மயனுரைத்த [ஒ](வொ)ரு நூற்றுப் பத்து(ப்) பதியுமொக்க
வாழ்த்துமன மூவர்க்கு மொன்றாய் மதுரவா ரிதனிற் குளித்து

வாழ்த்தும் பொருளை மகத்தோர்கள் மனமும் வாக்கு மெட்டாத
வாழ்த்தும் பொருளைக் கண்டுகொள்ள வாரும் வாரு மனத்தோரே.

(கு-பு.)—

இது ஞானவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. திருமூலர் நாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(w) ஊர்வசி இரத்தினச் சுருக்கம்.

ŪRVAŚI IRATTINAC CURUKKAM.

Foll. 164*a*—168*b*.

A treatise on the Yōga of the Siddhas. It is attributed to Uravaśi. Patañjali and Vyāghrapādar are respectfully referred to in the beginning.

Complete.

Beginning:

ஏகமாகி யிருந்த பராபரந்
தேகசீவ சைதன்னிய சித் தாரணை
யோகமாக நினைக்கவு மூர்வசி
தோகை யாள்சொலும் ரத்தின(ச) சுருக்கமே. (க)

சீலமான பதஞ்சலி யும்புலிக
காலனுங் குரு வாமென் கருத்தினில்
மூலமான தியான மெய்ஞ் ஞானமுங்
கோலமான[த்] தமிழ்க் கவி கூறவே. (உ)

ஆசையன்றி யிருந்த மெய்ஞ் ஞானியை
ஈசனென் [றயி](றி)யம்பிடும் வேதமும்
வாசல் கண்டு [னு](று)மைந்தறி வாகினுல்
பூச லன்றிப் பலன் கெடும் யோகியே. (ங)

*   *   *   *

வெண்பா.

பூரகத்தை யெண்ணான்கு போக்கிவிடு ரேசகத்தை(க்)
கூறுமதிற் பாதிவிடக் கோணுதே - நேர்பெரிய
அம்பரத்தைதக கண்டசபை யறுபத் தொருநால்
கும்பகத்தைச செய்ய குணம்.

End:

(ஈ)சனொன்று முடி வனனி யாதி சுழி யேகமான பரி பூரணம்
(இ)ந்துகூடுமொரு மீனமேஷமதி லேயிருக்குமவை யேதுமோ
வாசமுண்டுபுவி யாளர்தானுமறி யாதிருந்தது சமாதியால்
வாடிடாதுபின் மலர்ந்திடாதுதிற மாவதென்ன வைரேியம்
தேசமென்றவுவ ரானகலை சிவந்த மேனியடி சூரியன்
தேவி மூலவெளி யேமலர்ந்துநிரை திங்கள் சித்திரையின் மாதமாம்

ஊசி நீலமதில் நின்ருழியில் லூரைத்தெழுந்திடு கல்லுப்பெனும்
[வோ](ஓ)து மங்கைநடு வான தென்றுமடை யுண்மையான[ப்]பணிக்
காலமே. (கச)

* * * *

வேறு.

ஆதியின் விலாசமிவை யானசெகம் யாவும்
பேதகம தாயறிஞர் பேசுவது முண்டோ
சாதிபல வானவுயிர் சேகரம தொன்றே
நீதிமொழி யானபதி னெட்டுமிவை முற்றே. (கரு)

ஊர்வசி சூ[வூ](த்)த்திரம் முற்றும்

(கு-பு.)—

இது, யோகவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. ஊர்வசி இயற்றியதாக முதற் செய்யுளால் தெரிகிறது. செய்யுள் நடை அழகானது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(x) உரோமர் கற்ப முறை, இருபது.

URÔMAR KAṚPA MUṚAI, IRUPADU.

Foll. 169*a*—176*b*

On the preparation of certain medicines for curing diseases. This work is attributed to Urōmarisi.

Complete in 20 stanzas.

Beginning :

நீதமுட[ன் ரே](னுரோ)மரிஷி பூதலத்தில்
நெறிகெட்ட மானிடர்க்கு மருந்து சொல்ல(க்)
காதலுடன் கணபதியைத் தியானஞ் செய்து
கார்மேக நிறமு(டை)டய தயிலம் போக்கு
ஆதாவாய் மருந்துவகை சொல்லக் கேளு
அப்பனே நிலவாகைச் சிவனார் வேம்பு
போதமுடன் விராலியுடை மூலந் தானும்
புகழ்பெறவே கொண்டுவந் துலர்த்திக் கொள்ளே. (க)

கொள்ளப்பா வகைக்குககால் துலாமே போடு
குறிப்புடைய வெள்ளாட்டு னீரி லேதான்
பையவே நீர்[பிற](புர)ட்டி ரவியிற் போடு
(பல)விதமா வுலர்ந்த பின்பு பாண்டத் துள்ளே
கொள்ளப்பா அடைத்து வைத்து [மேல்] சட்டி மூடிக்
கூசாம[ல்யெ](லெ)ருவ[டி](டு)கி(ப்) பூத் தயிலம் வாங்கி(த்)
தன்னையென்ற ஆத்தாளைப் பூசைபண்ணித்
தயவாகப் பரணிதனி லடைத்து வையே (உ)

* * * *

வணக்கமுடன் கருவொன்று மருந்து கொண்டால்
மதப்புடனே அரையாப்புக் கிரந்தி பு[த்து](ற்று)

(க)ணப்பொழுதிற் றீருமப்பா தயிலங் கொண்டால்
தலையில் வருங் கிறுகிறுப்புச் சலமே கங்கள்
குணமுடனே யனுபோகஞ் செய்த சூடு
குலைநோ யுடனே காமாலை வாயு[வு]
பணம் போலே படர்ந்து வரும் தடிப்பு வெள்ளைப்
பண்பான வாதத்தின் முடக்கு(ம்) போமே. (கஅ)

End:

ஆச்சப்பா வெ(வ)ளியாமல் மறப்பில் லாமல்
அவனியிலே மானிடர்க்கு வெளியாய்ச் சொன்னேன்
நீச்சப்பா கடுநீச்(செ)ன்று சொல்லி
(நீ)ணி[நி]லத்தில் வெளியாகப் போட்டி டாதே
. . . .
. . . . தலை தெறிக்கும் போடாதே [ன](ந)ந்திசாபம்
தப்பாது பரமனார்மே லாணையிட்டேன். (உ0)

(கு-பு.)—
இது வைத்திய விஷயமானது. உரோமரிஷி நாயனார் இயற்றினாரென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(y) உரோமரிஷி சூத்திரம், இருபத்தைந்து.
URÔMARIṢI SŪTTIRAM, IRUPATTAINDU.

Foll. 177*a*—187*a*.

A treatise dealing with alchemy and with the method of purifying copper. It is attributed to Urōmariṣi who says that it has been revealed to him by Sorūpānandar.

Complete.

Beginning:

ஓமூல தந்திமுக வன்சரண மிகத்தொழுது
ஆமூல தந்திசர ணஞ்சரண மியான்தொழுது
மூமூலம் பராபரை யெ[ந்த](ன் ற)ன் வாக்கி னின்
றேமூலங் காப்புத் தொழு வோர்க்கே. (க)

மயமான சா[ஸ்]த்திரத்தி (லு)ப்பு மார்க்கம்
வாதத்தி (லா)கியதாய் விரித்துச் சொல்வேன்
செ[ஜ](ச)யமாகக் குரு [ன](ந)ந்தி யுபதே சித்தார்
சிவனொடு பார் வதியு[மனி](தி)ரு வாணிதானும்
நயமாக வெப்போது முன்னே நின்று
நாடியே சூ[ஸ்]த்திரத்தை நயந்து கா[ர்]க்க
வயமாகச் சொல்லுகிறே [ன்யி](னி)ருபத் தஞ்சில்
வாதியரே யி[ன்னு](ந்நா)லை வணங்கிப் பாரே. (உ)

* * * *

பாரப்பா யிதைவிட் டுப்பைச் சொல்வேன்
பருமணியா யுரியுப் [புய](ப)ளந்துபோடு
சீரப்பா சீட்சாங்கம் வந்தஞ்சாறு
சிறக்கவிடு நாழியப்பா வுப்பி லேதான்

காரப்பா விதனிலே மூன்று [ஞ](நா)டான்
கடுவெயிலில் வைத்தபின்பு தானிச் சாறு
பாரப்பா முன்போலே விட்டுநீயும்
வளமாக (வை)வத்[திய](த)பி [யி](ளி)ன்னங் கேளே. (௭)

End:

வேதையின்னஞ் சொல்லுகிறேன் துரி[ச](சி)நீறு
வெள்ளைப்பா ஷாணமுடன் வீரம்பூரம்
பாதையென்ற கெந்தியோ டருணநீறு
பாடான சூதமப்பா வங்கத் தோடு
மேதையென்ற பாலோடே கருவையூட்டி
விதமாக வைத்திருந்தால் [ஜ](ச)லம தாகுங்
காதையிடை விட்டரைத்துத் துரிசுக் கப்பி(க்)
கடுவெயிலில் வைத்திட்டேன் சுண்ணும் பாமே. (உ௭)

(. . . . .)

அஞ்சான நந்தீச ரெ[ந்த](ன்ற) னுக்கு
அருளான வென்மகனே ரோமரிஷியே யென்று
கஞ்சமலர்த் திருப்புயனை சொரூபா னந்தர்
கடா[க்ஷ](ட்சி)த்தா ரென்றனுக்கு யானுஞ் சொன்னேன்
வஞ்சகமாய்த் திரியாதே கருவை விட்[டுவ]
(டா) னு](ண)வ மென்ற பொறி வந்துநீயிப் போவாய்(த்)
தஞ்சமென்று வந்த [ஐ]லைவந்து சரணம்போற்றி
தயவுசெய்வாய்ச் சூத்திரந்தான் முடிவுமுற்றே. (உ௰௯)

(கு-பு.)—

இது, ரஸவாதஞ்செய்யும் வகையையும், செம்பிலிருக்கும் களிம்பைப் போக்கும் வகையையும் சுருக்கிக்கூறுவது. சொரூபானந்தர் என்பவர் உரோமரிஷிக்கு உபதேசித்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(z) அகத்தியர் வழலை, முப்பது.
AHATTIYAR VALALAI, MUPPADU.

Foll. 188*a*—195*b*.

Same work as that described under R. No. 175(*h*) *ante*.

Complete.

Colophon:

ருத்ரோ[க்] க)காரி௵ வை[யா](கா)சி ௴ உ௨ குருநாதன் எழுதியது.

(கு-பு.)—

இது முவருடத்திய காட்லாக்கின் 175 (*h*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(a-1) அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு.
AHATTIYAR KALAIÑĀNAC CURUKKAM, PANNIRAṆḌU.

Foll. 196*a*—198*b*.

Same work as that described under R. No. 175(*b*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 175(*b*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(b-1) அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு.
AHATTIYAR KALAIÑĀNAC CURUKKAM, PANNIRAṆḌU.

Foll. 199*a*—202*b*.

Same work as that described above. In the beginning the following is found written :—Ahattiyar Vādasūttiram Panniraṇḍu. It is probably another name of this work.

Complete.

(கு-பு).—

இது முன்பிரதிபோன்றது. இந்நூலின் தலைப்பில், "அகத்தியர் வாதசூத்திரம் பன்னிரண்டு" என்று எழுதப் பெற்றிருக்கிறது; ஆதலால் அதுவும் இதற்குப் பெயர் போலும். இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(c-1) மச்சமுனி ஞானம், மூன்றுகாண்டம்.
MACCAMUNI ÑĀNAM, MŪNṚUKĀṆḌAM.

Foll. 203*a*—211*a*.

This work deals both with alchemy and with the philosophy of the Siddhas. It is divided into three Kāṇḍās, and is attributed to Maccamunināyanār.

Complete.

Beginning:

கெட்டுக்கொண்ட சடத்துக்குள் ளாரென்றால்
 நி[ன்ற] ண்ட)வன்னி ரவிசோமன் மூன்றல்லோ
கட்டிக்கொண் டிடவாயுவை(ப) பூரித்துக்
 கலங்கிநின்று தவிப்ப[ர்]ருல கத்தோர்
பட்டுப்பட்டுத் தெரிந்தாலு மென்படார்
 பா[ற](ர்)க்கப் பா[ற](ர)க்க மனமான மா[யி](ய்)கையால்
தெட்டுப் பண்ணிமயக்குந் திரோதகை
 செகத்துக்கா லயம் சிந்தையிற் கண்டிடே.

(. . . . .)

சித்தரென்றது வே[ரி](றி)ல்லை யுன்மனந்
 தெளிந்துநின் (ற)றிவார் சித்தாக்கிச்
 சுப் . . . .
பத்த ரென்றது வேறில்லை மாய்கையைப்
 பரிகரித்துப் பதம்பதம தா[கிச்சு](யிற்று)ச்
சுத்த ரென்றது வேறில்லை சத்தத்தால்
 தொட்ட லோகம் பசும்பொன்னு மானதே. (ய)

முத[ல்க்](ற்)காண்ட முற்றிற்று.

இரண்டாவது காண்டம்.

கண்டுகண்டு வெகு[னூ](நூ)லைப் பா[ற்](ர்க்)கையி(ற்)
 கலந்துசொல்லும் வெகுகற்ப மா[ற்](ர்)க்கங்க
ளொன்றுக்கொன் று [ஓச]யர்த்தியுந் தா[ை]ழ்(த்தி)யு
 மூ[த்க](ற்ற)கற்[ப்]ப மொரு கோடி சித்தர்கள்
விண்டுவிண்டு ரசமுறை வாதமும்
 விந்தைவிந்தை யா[யி](ய்) மூலிகை சொல்கின்றார்
கொண்டுகொண்டு தெளிந்தவர் கோடிபே[ற்](ர்)
 குறியென்[று](ளு)ம விரந்திட்டார் கோடியே. (க)

(. . . . .)

(இ)ல்லையில்லை யி[ர](ற)ப்பும் பிறப்புந்தா[ன்யே]
 (னே)துறு விட்படி யாச்சு தென்றக்கால்
அல்லையென்ற திரோதாயி மாயத்தை
 யகத்தி(னீ ர)தீத மவு னத்தை
யெல்லைகண்[டுயி](டி)ருப்பிடங்கேசரி
 யெளிசு வார தேத்தங் கடினங் கான
இல்லையென்ற பதிதாண்டி நின்றதி[ல்ச்](ற்)
 சென்றபேர்க்கு மி[ர](ற)ப்பது மில்லையோ. (ய)

இரண்டாங்காண்டம் முற்றும்.

End:

மூன்றாங்காண்டம்.

ஓங்காரமாவ தென்னவென் று கே[ழ்க்](ட்)கில்
 உகாரமொன்று மகாரமொன் று பேராம்
பாங்காக நின்றவி - மேபி[ற](ர)ணவ மாச்சு
 பாரிந்தக் கருவல்லோ ஆசான் சொல்வான்
வாங்காத அகாரமது வுகாரத்தி[ல்ச](ற்) சே[ற்](ர்)ந்து
 மன்னிநின்ற விடமல்லோ மகார மாச்சு
தாங்காதே நின்றுரைக்கக் கேசரியைக் காட்டும்
 சச்[சு](சி)தா னந்தமென்ற மவுனந் தானே. (க)

(. . . . .)

முறையாகத் தானேதா னுசைபோக்கி
 மூதண்ட வேதாந்த சா[ஸ்]த்திரத்தைப் பா(ர்)த்து
நிறையாக மணமொன்று [யிஅ](ய)றிவி[ல்ச்](ற்) சேர்ந்து
 தி[ற்](ர்க்)குணத்தின் வீதியிலே நே[ற்](ர்ந்)து கூடி

மறையாக நின்றதொரு கேசரியைக் கண்டு
மனமோடிக் கலந்ததிலே தானு[யி](ய்)த் தானாய்
துறை[ர](ற)யான இரவுபக லற்ற லல்லோ
சொல்லலாம் ஞானியெனச் சொல்ல லாமே. (வ)
மூன்றுவதுகாண்ட முற்றும்.

(ரு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதஞ்செய்யும் வகையையும், ஞானத்தையுங்கூறுவது. மச்சமுனி நாயனார் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(d-1) அகத்தியர் சூத்திரம், பத்து.
AHATTIYAR SŪTTIRAM, PAṬṬU

Foll. 212*a*—214*b*.

A treatise in ten stanzas dealing with magic. It is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning:

காணப்பா பேரியிலே வளர்ந்த பிண்டங்
கடிதான மா[ங்கிஷ](மி)சத்தோ டெடுத்துவந்து
பூணப்பா பொரிகா[ற](ர)ம் பொரித்துக கொண்டு
பிண்டத்தை வாய்சிளந் தயனீர்[ப்]போட்டு
ஆளப்பா பெண்ணோடே கூடி ஞப்போ
லப்_னே[ஞ](நா)கமங்கே [யெ](யி)றங்கும் பாரு
சாணப்பா சோகத்தாற் சட்டியொன்று
சாதகமா யிணங்கலையு மதிஞட் [ப்]போடே. (க)
போட்டேநீ யடுப்பிலே தீயை மூட்டிப்
பெருகவே போ[ட்]டாதே வொழுங்காய்ப் போடு
தேட்டமென்ன யிதைவிட்டாற் றேட்ட முண்டோ
சிவம்போலே யு[ரி](ரு)கிதிற்[க]கும் பருவம் பார்த்து
வாட்டமில்லா நாதநீர் கடுகள வுகுத்த
வண்ணமபோ லுருகுமட்டு மடுப்பில் வைத்து
நாட்டி லுள்ளோர் காணுமல் ம(றை)றவில் வைத்து
நன்றாகக் கு[ளு](ளிர்)ந்தபின் [பு யெ](யெ)டுத்து வையே. (உ)

End:

ஆடலா மிதுகொண்டு கோடாகோடி
யளா[வ](வி)றந்த வித்தையெல்லா மித[ர்க்](ற்)க்கு ளாச்சு
ஓடலா மிதிலேலே குளிகைசெய்
து[ச்](யர்)த்தியுள்ள மலைகளெல்லா மேறிப்பார்க்க
நாடெ . . . . . பாடாப்போற் சொன்னதென்
றெண்ண வேண்டாம்
. . . .
பத்துமே சூத்திரத்தின் பாகமுற்றே. (ப)

(கு-பு.)—

இது, ஜாலவிஷயமானதென்று தோற்றுகிறது. அகஸ்தியர் இயற்றிய தாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இதன்பின்பு வெற்றேடு ஒன்றுள்ளது.

(e-1) அகத்தியர் சவுக்காரத் திறவுகோல், பதினாறு.

AHATTIYAR SAVUKKĀRAT TIṞAVUKŌL, PADIṆĀṞU.

Foll. 216*a*—220*a*.

Same work as that described under R. No. 192 (*m*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 192(*m*) நம்பர் பிரதிபோன்றது இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உளளது.

(*f*-1) நந்திதேவர் வாதசூத்திரம், முப்பது.

NANDIDĒVAR VĀDASŪTTIRAM, MUPPADU.

Foll. 221*a*—225*b*.

On the preparation of certain salts, soaps and other ingredients required for alchemy. The treatise is attributed to Nandiśvarar, and in the 4th stanza thereof, mention is made of his other works.

Complete in 33 stanzas.

Beginning :

பூரண மான பொன்னடி மூலங்
காரண மான கணபதி சத்தி
சாரணை மேலாய்ச் சார்ந்திடுஞ் சோதி
ஆரண ஞானத் தடிமுடி காப்பே. (௧)

கார்ப்பது வீன(க்)கருணை யினாலே
கூர்ப்புடன் வாதக் குறிதெரிந் திட்டு
சேர்ப்பது வாதத் தெளிவு மு[ன்னூ](ந்நூ)லை[ர](ற)ப்
பார்ப்பவர்க் கல்லோ பலித்திடுஞ் சித்தியே. (௨)

சித்தியாம் [ன](ந)ந்தி தேவனென் றென்பேர்
அத்தனார் கூப்பிட் டருளினார் வாதம்
பெற்றதி னாலே பேரெனக் காச்சு
முத்தமி ழாலே மொழிந்த மு[ன்னூ](ந்நூ)றே. (௩)

மு[ன்னூறி](ந்நூ)(றி)ல் ஞான யோகமுஞ சொன்னேன்
மு[ன்னூறி](ந்நூ)(றி)ல் வாத முதல்வெளி விட்டேன்
மு[ன்னூ](ந்நூ)றில் தீ[க்ஷ](ட்)சை முக்கியஞ் சொன்னேன்
மு[ன்னூ](ந்நூ)று [ம்யி](மி)ந்த முப்பதில் முடிவே. (௪)

(. . . . .

என்னவே வானத் திடியினி (லொ)ன்று
சொன்னதோர் பூமிச் சூலினி(லெர்)
கன்னிற மான[க] கடலினி (லொ)ன்று
முன்னது வான மூன்றுமுப் பூவே. (௯௧)

End:

அஞ்சதுபோ டடைத்திடு வாய்தனை
பஞ்சதி னுலே பார்த்திடு[க்] கவசம்
வஞ்ச வுவர்க்குள் ளைத்தெடு மண்டலம்
கெஞ்சஞ் சரக்கு(க்) கிறுகிறுப் பாமே. (௧௰)

ஆமேயிச் சவுக்காரத் தீநீருல்
ஓமே யமிர்தார சிங்கியி லூட்டி
யாமேசுண் ணும்பில் வைத்திட் டெரித்திட்(த்)
தாமே திறைந்த சற்குரு வெண்ணே. (௧௧)

(. . . .)

கோலமீ தென்னும் குருவிதி னுலே
காலனு [யி](மி)ல்லை(க்) கலிகளு மில்லை
பாலெனு ம[மு]மிர்த பானமு[மு]ண்டாம்
மூல மிதான முப்பது முற்றே. (௧௧)

(நு-பு.)—
இந்நூல் ரஸவாதஞ்செய்தற்குரிய முப்பூ, சவுக்காரம், செயநீர் முதலிய வற்றைச்செய்யும் வகையைக்கூறுவது. நந்திதேவர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தபிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

(௯-1) அகத்தியர் புனைசுருட்டு, பதினெட்டு.
AHATTIYAR PUNAIŚURUṬṬU, PADINEṬṬU.

Foll. 226*a*—231*a*.

Describes the method of causing eight different kinds of harm to one's enemies with the aid of Mantras relating to Kāli, Iruḷan, Karuppan, Madurai Vīran and other minor deities. The magical diagrams relating to these deities are all given herein.

Complete.

Beginning:

சிருலவு(ம)ஷ்ட க[ற்](ர்)ம[ம்யெ](மெ)ட்டுவகைத் தொ[ளி](ழி)லுந்
தெரிந்தெடுத்து புனைசுருட்டில் தெளிவுதன்னைக்கூறக்
காருலவு மைங்கரனுஞ் சற்குருவுங் காப்புக்
கமல மல[ற](ர்) பதத்துடையான் சிவனயன்மால் காப்பு
வாருலவும் வனசமல[ற்](ர்) மாது திரு மாதை
வா[ள்](ழ்)த்தி மனம் தே[த்தி](ற்றி)யுளஞ் சாற்றறிவோர் கேளீர்
பேருலவுந் தானதவ மானசிவ யோகி
பெரியவருக் காகு மிதி[ர்]ற் பேசுங் கருத்துத் தானே. (௧)

* * * *

செ[யி](ய்)த மந்திரங் காளியே வாவென் றோதுந்
திருநீறு தீப்பாஞ்ச கன்னியு(டை)ட நீறும்
மெய்யருந் தலை யோட்டில் சக்க[ற](ர)ந்தான் வட்ட
மிகுத்த சு[ளி](ழியோ)ங்காரம் நடுவெ[ளு](ழு)த்து(ச்) சட்டம்
அய்யனார சப்பனுமே யுன்வசமே யாகும்
ஆள்மறைக்கும் பூதமெல்லா மாண்டுமை யாகும்
கைவல்லியஞ் சித்திமாந்த்ரீக வித்தை
காசியி லாடுகின்ற தொ[ளி](ழி)ல் முறை[ர]மயெல்லாமே. ([illegible])

End:

வைத்தவகத்]திருநீறு மா[ற](ர)ண சக்க[ற](ர)த்தைக் கீறி
மந்திரமுஞ் சொல்லியவன் பே[று](ரு)ங்கூட்டி
சு[த்து](ற்று)மடா நிசமிதுதான் மா[ற](ர)ணமே யாகுந்
சுருக்கிதுபோ லொன்றுமில்லை தொல்லுலகில் தானு
கத்தியெண்ணு முன்னென்று செபித்தா லென்னக்
காசினியி[ல்க்](ற்) கருவோடே செ[யி](ய்)தா வல்லோ பலிக்கு
[ம்யெ](மெ)த்தொ[ளி](ழி)லு மாடுமிந்தப் புனசுருட்டிற் கருத்தா
[ன்யினினா](ணிந்நூ)லை மெய்யானல் ச[ற்றி](த்தி)யமா முற்றே. (கஅ)

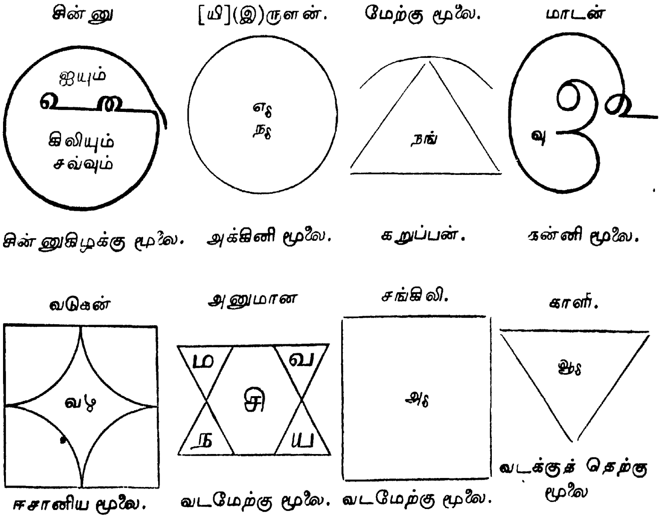

(கு-பு.)—

இந்நூலில் காளி, இருளன், கறுப்பன், மதுரைவீரன், மாடன், வடுகன், அனுமான் முதலிய தெய்வங்களின் அருளால் விரோதிகளுக்குத் துன்பம் உண்டுபண்ணுதற்குறிய வழிகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. இது அகத்தியர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(h) மாணிக்கவாசகர்ஞானத்தாழிசை.

MĀṆIKKAVĀCAKARÑĀNATTĀḺIŚAI

Foll. 232*a*—237*b*.

Philosophical stanzas addressed by a devotee to his mind and expressing his experiences after realizing God.

Complete.

Beginning:

சுழியாகிய முனைகண்டபி [ன்]னு[த்தா](ற்று) றுறவற்றாய்
சூதம்பல பொய்பேசிய தொழிலும்பிறர்க் கிட்டாய்
வழியாகிய துறைகண்டபி ன[அ]னு[ஷ்]ட்டானமு மற்றாய்
வழங்கும்பல நூல்சா[ஸ்]த்திர (ம)னைத்தும் பிறர்க் கிட்டாய்
விழியாகிய மலர்கண்டபி[ன] னுயரர்ச்சனை யற்றாய்
மெய்(ந்)நீறிடுந் தவமந்திரம் விட்டாய்சிவ முற்றாய்
அழியாப்பதி குடியேறி[யே]ய பின் னச்சமு மற்றாய் [மே. (க)
ஆரொப்பவ ரிணையற்றவ னிலை பெ[த்திடு](ற்ற)(னை யலைவற்றனை) மன

நெஞ்சிற்பொரு ளடிகண்ட பி [ன]ெ[ந](ன)ஞ்சிற் பகையற்றாய்
நேசத்துடை யார்மங்கையர் மேலும் நினைவுற்றாய்
மிஞ்சிச்சொலு முரையாண்மையும் வீம்புமிடும் பறாய்
விரதங்களும் வேதங்களும் வீணாகவே மறந்தாய்
அஞ்சு(மு)ட லாய்(க்) கண்டபின் னாசைபடு மறாய்
ஆறுந்திருக் கோவிலெனு மதுவுங் கசப புற்றாய்
தஞ்சமெனு [ந](ஞ)ா[த](ன)க்கடல் மூழ்கித் திறமாகித்
தாள்சேர்ந்தனை குறைவே தினி(ச்) சலியாதிரு மனமே. (உ)

End:

உருவானது விந்தின்செய [லு](ல)ருவானது [ஞ]நாதம்
உடலுக்குயி [நீ](ரீ)றுமெனி லொருநான்குள முதலுங்
கருவாகிய முனைமீதினி லணுவாகிய வெளியிற்
குடியாகிய பதிகண்டபி னருள்வாத வூரானில்
ஒருவாசகன் திருவாரகன் பதிமீதினில் மகிழ்ந்தே
உரைபாடிய தமிழ்தாழிசை நெறியின்படி நின்றோர்
கருவாசலி லணுகாமலே பிறவாநெறி பெறுவார்
கடவுள்செய லறியாதவர் கருவாசலில் புகுவார். (கஉ)

முற்றும்.

(த-பு.)—

இது, ஞானவிஷயமானது. பக்தரொருவர், தாம் அநுபவித்தவற்றை இவ்வுலகுய்ய மனத்தை நோக்கிக் கூறுவதாக அமைந்தது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

நூல் பூர்த்தியானதன் பின்னர்,

"மனமொன்றி நின்றவிடஞ் சரிதை யாகும்
 மன்னியதோர் சுழுத்தியிலே மாயவேண்டாம்
மனமொன்றி நின்றவிடங் கிரியையாகும்
 மனனு[ஞ்]சிவ பூசையிலே மயங்கவேண்டாம்
மனமொன்றி நின்றவிட மியோகமாகும்
 மனனியதோ ருட[லத](ற)னை மாய்க்கவேண்டாம்
மனமொன்றி நின்றவிடம் ஞானமாகும்
 மனமொன்றி நிலைபரத்தை மன்னலாமே."

என்னுஞ் செய்யுளொன்றும், தொடர்பில்லாத ஐந்து வரிகளும் உள்ளன.

R. No. 281.

Paper. 13½ × 1½ inches. Foll. 24. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1913–14 from a MS. of A. M. Śrīnivāsācāriyar of Triplicane.

Bound as foll. 85 to 108 of the MS. described under R. No. 68 *ante*.

திருமலையொழுகு.
TIRUMALAIYOLUGU.

This is only a continuation of the further portion of the work described under R. No. 68 *ante*.

Incomplete.

End:

-படி திவ்ய நகரத்தை ஸுஸம்ருத்தமாக(க்) கட்டித்வைத்தும், உயர்ந்த நெடுமதிலுக்குட்பட்ட பெரிய திருவீதியை நிர்மித்து. (. . . . .) தமக்கு அந்திமதசை வந்தபடியாலே தமக்கு இளவரசான அப்பன் ஸடகோப ஜீயரையும் தம்முடை ஸிம்ஹாஸனத்திலே நியமித்து, ஐயவர்ஷம் கார்த்திகைமீ த்வதியை தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளினார். பின்பு அப்பன் ஸடகோபஜீயரும் தம்முடைய இளவரசாக(க்) கார்த்திகைமீ பூரட்டாதியில் பராங்குச ஜீயரையும் நியமித்தருளி . . . . வர்ஷந்தாமும் திருநந்தவனம் . . . .

(கு-பு.)—

மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 68-ஆம் நம்பர் பிரதியில் இந்நூலின் முற்பாகம் வந்துள்ளது. . இதிலும் இது முற்றுப்பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

R. No. 282.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 63. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(a) தொல்காப்பியம், உரையுடன்.
TOLKĀPPIYAM WITH COMMENTARY.

Foll. 1a—57b.

Same work as that described under No. 56 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிபடிவ் காட்லாக்கின் 56-ஆம் நம்பா பிரதியைப்பார்த்தெழுதப்பெற்றது. வேற்றுமையில் 22-ஆம் சூத்திர வுரையில், "இக்கருத்துச் சேனாவரையரும் உரையாசிரியர் கருத்தும் இருதிறத்தனவாக மேலே கூறுமாறு காண்க." எனக்கூறுவதால் அவ்வுரைகாரர் இருவர்க்கும் பிற்பட்டவர் இவ்வுரையாளரென்பது தெற்றென விளங்குகின்றது.

இந்நூலின் பின்பு வெற்றேடு ஒன்று உள்ளது.

(b) மிழலைச்சதகம்.
MILALAICCATAKAM.

Foll. 59a—63b.

Transcribed in 1915-16 from a paper MSS. sent by M.R.Ry. S. Rādhākrṣṇa Ayyar Avargal, late Principal, Maharaja's College, Pudukkōttai.

A centum of stanzas giving a description of the greatness of the country known as Miḻalaināḍu (portions of the present Pudukōttai state and Tanjore district) and of the sacred Śaiva shrine at Aluḍaiyār-koil therein as well as the river named Veḷḷār, flowing through it. By Śarkaraippulavar. The king of Tanjore at the time was Pratāpa Singēndiran.

Beginning:

பிதிராத கங்கை(க்) குலஞ்சேர் மிழலைப் பெரும்பதிவாழ்
அதிரூபர் யோக ரவர்மேற் சதகமுண் டாக்கு தற்கே
கதிதேரு மின்பக் குருந்தீசர் பாலெந்தக் காலமுமே
முதிராத் செப்பிளங் கொங்லக யோகாம்பிகை முன்னிற்பளே. (க

மதிவந் துலாவுநல் வாரூர்ப்பெரிய மடந்தை யிறைன்
நிதிவந் துலாவும் டடிநாட்டி வைத்து நிலைதவரூர்
துதிவந் துலாவுஞ் செழுமபூந் தாங்கச் சுவேதமெனும்
நதிவந் துலாவிய நாட்டார் மிழலை நாரதிபரே. (உ

தேளினு மெத்தக் கொடியா ரவரிடஞ் சென்றுமத
வேளினு மிக்கென் றுரையாமல் செந்தமிழ் வேந்தருக்கே
கோளினு(ம்) வெய்ய கலிக்கோடையோட்க் கொடுத்த வெகு
நாளினும் பேர்பெற்ற நாட்டார் மிழலை நராதிபரே. (௮)

* * * *

உரைகட்டுங் காவியநூ லாகமங்க ளுயிர்கட் கெல்லா
மிரைகட்டும் பாரக மெல்லாந் தலைகட்டு மிம்மட்டுமோ
நிரைகட்டுஞ் சாலி மிழலையங் காவலர் நீள்வயற்குக்
கரைகட்டும் போது பதினு லுலகமுங் கரங் கட்டுமே. (௧௧)

அரமொன்று(ம்) மே[ம](வ)ல்விழி யோகாம்பிகை தன் னருள் சிறந்தோர்
வரமொன்று கீர்த்தி மிழலைநன் னாடர் வளமென் சொல்வேன்
கிரமொன் றுலகத்தைக் காக்கின்ற வேந்தர்க்குத் திண்புவிமேல்
உரமென்று சொல்வ தெல்லா மவர்செய்யு முரமதுவே. (௧௨)

End :

*கேளும் புகழிரும் பாபுரி மேலெல்லை கீழெல்லைநீர்
நீளுங் கடலந்தப் பாம்பாறு தெற்கெல்லை நேர்வடபா
லாளும் புலியெல்லை தானம்புலி நதியாய் விளங்கும்
வேளும் புகழெழிற் காராளர் வாழு மிழலையிலே. (௮௭)

* * * *

†ஆதி வருஷத்தி னுக்குப்பத் தொன்பதென் னூரியர்க
ளோது மந்நாளில் முதன் மண்டகப்படி யுண்டு
வேதிய ராளுடை யாரைப் பணிசெல்வ வேங்கப்பனுங்
காத‡னெல்வேலி மிழலையில் வாழ் கருணாகரனே. (௯௦)

* * * *

வில்லவர் சோழர் தமிழ்நாடர் யாரும் விரும்புமிசை
வல்லவர் தெய்வ மறை நூல்கள் சொன்ன வரம்புடையார்
எல்ல(வ) ரென்னப் புவியேழி னுக்கு மெவர்க்கு மெத்த
நல்லவ ராமிவர் கண்டீர் மிழலை நராதிபரே. (௯௮)

பூமேவு[ம்] பொன்னும் புகழ்மேவு மின்னும் பொருமலறக்
காமேவு செங்கை யுடையா ருலகிற்குக் கண்ணனையார்
தேமேவு கீர்த்தி யரிச்சந்த்ரன் போலிந்தத் திண்புவியில்
நாமேவு மின்சொ லுடையார் மிழலை நராதிபரே. (௯௯)

சிறப்புப்பாயிரம் :

தருதஞ்சை வாழும் ப்ரதாபசிங் கேந்தர தருமன் மெச்ச
வருமணிமா முத்திரை வேங்கடாசல மால்சம்ப்ரதி
நரதுங்க மானுக்க வாசக வேள்சுனப? நாளையிலே
உரைசெய் மிழலைச் சதகத்தைச் சர்க்கரை யோகினனேன்.

---

* இது வேளாளர் ஆளுகைககு உட்பட்டதைமட்டும் குறிக்கிறது.
† ஆதி வருஷம் - பிரபவ.
‡ இதிற்குறிப்பிட்ட நெல்வேலிப் பிள்ளை(யின் பரம்பரையினரே) திருப்பெருந்துறையில் இப்போது முதல் திருவிழாமண்ட(க)ட்படி நடத்துகின்றன(ர்).

(த-பு.)—

இந்நூல், அறந்தாங்கிக்குச் சமீபமாயுள்ள மிழலை நாட்டின் பெருமை முதலியவற்றையும், ஆளுடையார் கோயில், வெள்ளாறு ஆகிய இவற்றின் பெருமைகளையும் விளங்கக்கூறுவது. இதை இயற்றியவர் சர்க்கரைப்புலவரென்றும், இவர் காலத்துத் தஞ்சையை அரசு செலுத்தியவர் 'பிரதாபசிங்கேந்தர' னென்றும் இறுதிச்செய்யுளால் தெரிகிறது.

R. No. 283.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 116. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

அரும்பொருள்விளக்கநிகண்டு.

ARUMPORUḶVIḶAKKANIKAṆṬU.

Same work as that described under No. 8 (*a*) of No. 1 of M. Śēshagiri Śāśtri's Report on a Search for Sanskrit and Tamil MSS

Complete.

(த-பு.)—

இது சேஷகிரி சாஸ்திரியார் ரிபோர்ட் முதல்வாலயம் 8(a) நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 284.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 23. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from a MS. of the Library.

தில்லைக்கலம்பகம்.

TILLAIKKALAMBAKAM.

Same work as that described under No. 297 of the D.C.T. MSS. Vol. I.

Complete.

(த-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 297-ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 285.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 15. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from a MS. of the Library.

பேரைவேலாயுதர்மாலை.

PĒRAIVĒLĀYUDARMĀLAI.

Same work as that described under No. 349 of the D.C.T. MSS. Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின 349 - ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தெ ழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 286.

Paper. 11 × 9½ inches. Fol. 162. Lines, 20 in a page Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1915–16 from a MS. of S. Gōpālācāriyar of Villiyambākkam in the Chingleput district.

லோகாணி.

LŌKĀṆĪ.

A work on Jainism. It gives a description of the different worlds and mountains recognised in the Jaina religion, and of the lives of the various Tīrtaṅkarars and other teachers of the Jainas, besides a lot of useful information relating to that religion. A detailed heading of the subjects dealt with in the work are given at the end of this extract in Tamil.

Complete.

Beginning:

இருபத்துநாலு தீர்த்தங்கர ஸ்வாமி(து)ணை லோகாணி.

உலக மூன்று மொருங் குணர் தேவதை
தலகி லாத வனந்த குணக் கடல்
விலகி வெவ் வினை வீடு விளைப் பதற்
கிலகு மாமலர்ச் சேவடி யேத்து வாம்.
புரந் தரரும் பூமிமேல் மாந்தர் களு மாங்கே
நிரந் தரம் வந் திறைஞ்ச நேரின்—வரந்தருநல்
வாம னடிவணங்கி மன்னு முலகியல்பை
நாம வகையுரைப்ப னன்கு.

லோகம் த்விவிதம் :—நிச்சய லோகம், வியவஹாரலோகம் என. தத்ர, நிச்சய லோகமென்பது பஞ்சாஸ்திகாய[ம்]மாகிய மஹாலோகஸ்கந்தமா கும்.

வியவஹார லோகமென்பது அனந்தாகாச [அனந்தாகாச] அனந்த ப்ர தேசத்ததாகிய ஆகாச திரவ்ய மத்ய ப்ரதேசத்து அக்ருத்ரிமமாகி, அநாதி ஸம்ஸித்தமாகி வ்ருத்தாஉயி, வநவாத, தநுவாதமென்னும் வாதத்திரயங் களால் பரிவேஷ்டிதமாகி வேத்ராஸந ஜல்லரீம்ருதங்க ஸம்ஸ்தான ரூபமான ஆதிமத்யாவஸானங்களை யுடைத்தாகி நாளிகா தத்பாஹ்ய பேதத்ததாகி தக்ஷிணோத்தரவியாஸம் ஆதிமத்யாவஸாநம் ஸப்த ரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, பூர்வ(ா)பரவியாஸம் அடியில் ஸப்த ரஜ்ஜு பிரமாணமாகி, கிரமத்தாற் சுருங் கிவந்து மஹா மேருமூலத்து நாளிகாவியாஸமாகிய ஏகரஜ்ஜு பிரமாணத்த தாகி, புனரபி கிரமத்தால் விரிந்துசென்று பிரஹ்ம கல்பத்து பஞ்சரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, புனரபி கிரமத்தாற் சுருங்கிச்சென்று ஸித்திக்ஷேத்திரத் தில் ஏகரஜ்ஜு பிரமாணத்ததாகி, சதுர்த்தச ரஜ்ஜு பிரமாண முயரத்தையு

டைத்தாய் அதோமத்யமோர்த்வ லோகமென்னும் பேதமுடைத்தாகியது. [வியவஹார லோகமென்பதாகும்.] (. . . . . .) இதன்மேல் ஐந்து நரகமும் ஐந்துகயிற்றளவாகும். இதன்மேல் த்வதிய நரகமும் ப்ரதம நரகமும் பவண லோகமும் ஒரு கயிற்றளவாகும். இதன்மேல் மஹாமேரு மூலமே தொடங்கி ஸௌதர்ம ஈசான கல்பமிறுதி கஉ-யும், ஸநத்குமார மாஹேந்திரம் கஉ-யும் பிரஹ்ம பிரஹ்மோத்தரம் உ-யும் லாந்தவ காபிஷ்டம் உ-யும் ஶுக்ரமஹா சுக்ரம் உ-யும், சதார ஸஹஸ்ராரம் உ-யும் ஆனத ப்ராணதம உ-யும் ஆரணச்சுதம் உ-யும் இதன்மேல் அஹமிந்தரலோகமாகிய நவகிரைவேயகமும் நவாநுதிஸையும். பஞ்சாநுத்தரமும் மோக்ஷமுமாகிய ஸித்திக்ஷேத்திர பர்யந்தமொன்று மான ரஜ்ஜுக்கள் பதினொன்காகும்.

நிமோஈமும் :—நரகலோகமும், பவணலோகமும் அமோலோகமுமென்பதாகும்.

மஹாமேரு மூலந்தொடங்கி மநுஷ்யலோகமும், வியந்தரலோகமும், ஜ்யோதிர்லோகமும், மஹாமேரு சூளிகாமுமான ரிதுவிமான பர்யந்தம் மத்யலோகமாகும்.

கல்பமும், அஹமிந்திரலோகமும் ஸித்திக்ஷேத்திரமும் ஊர்த்துவலோகமென்பதாகும். அவற்றுள அதோ லோகஸ்வரூபஞ் சொல்லுதும் :—

நரகம் ஏழுவகைப்படும். ரத்நபிரபை, சர்க்கராபிரபை, வாலுகாபிரபை, பங்கபிரபை, தூமபிரபை, தமப்பிரபை, தமஸ்தமப்பிரபை எனவும், கர்மை, வம்சை, மேகை, அஜ்ஜனை, அரிஷ்டை, மகவி, மாகவி எனவுமான குறி(ப்)பெயருங் குணப்பெயருமாகும். இவை, பிரதமநரக முதலாக வறிக. (. . . . . .) மற்றும் நரகத்தினின்றும் வந்தவர்க்கு சக்கரவர்த்தித்துவமும், பலதேவத்துவமும் வாஸுதேவத்துவமுமாகாது. தத்பதவிகளுக்குச் சாரித்ரமே முக்கியமாகையினால் தரிக்கிற தூத்தரமாகிய காயக்கிலேசங்களினால் வைமானிக தேவராகிப் பிறந்து தத்பதவியினை எய்துவர். இவ்வண்ணம் நரககதிஸ்வரூபம் ஸம்க்ஷேபத்தினாற் சொல்லப்பட்டது.

நரகலோகம் முற்றும்.

இனி, பவணலோகஞ் சொல்லுதும்.

End:

இவ்வண்ணம் ஜனனமரணங்களுக்கு அந்தரஞ் சொல்லப்பட்டது.

தேவகதியிற் பிறக்கிற பேர்களுடைய விசேஷஸ்வரூபஞ் சொல்லுதும் :—

மநுஷ்யலோகத்திலே விட்லக்ஷணகாந்தேப்பியபரிணமத்திலே கூடினவர்கள் ஸ்(வ)யோக்கிய சுபகர்மவசத்தினால் ஈசானகல்ப பர்யந்தம் கார்யதேவர்களாக(ப்) பிறப்பர். . . . . அப்படியாகிய ஸித்தத்வத்தினை மத்யமலோகத்து அமலஸஹஜாத் மாஷானத்தினால் கர்மமல களங்கத்தை நிர்ம்மூலம்பண்ணின சுத்தாத்மர் பிறக்கும் ; அந்த ஸ்தானஸித்தியும் ஸ்வாத்மோபலப்தியும் பரமஸ்தானம் பவித்ரம் கல்யாணம் ஸுகதிலோக உத்தர பரமபதம் அக்ஷயம் அனந்தம் சாசுவதம் அஜராமரம் அபவ்யர்க்கு அகம்மியம் பவ்வியர்க்கு(க்) கம்யம் ஸம்யக்ஞானிகளால் சொல்லப்படுவதும் அதுவே, மோக்ஷமென்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட மோக்ஷத்தில் ஸித்தபரமேஷ்டிகள் ஸுகத்துக்கு திருஷ்டாந்தரஞ் சொல்லுதும்.

சக்கரவர்த்திகள் ஸுகத்துக்கு அனந்தரம் போகபூமி மநுஷ்யர் ஸுகம்; அவர்கள் ஸுகத்துக்கு அனந்தரம் நகேந்திரர் ஸுகம்; அதனுக்கு அனந்தரம் தேவேந்திரர் ஸுகம்; அதனுக்கு அனந்தரம அஹமிந்திரர் ஸுகம் இப்படிப்பட்டபேர் முதலாகி ஸம்ஸார ஜீவன்கள் திரிகாலத்திலும் அநுபவிக்கிற ஸுகம் . . . . அனந்தமாகும்.

நமஸ்ஸித்தேப்ய:.

த்ரைலோக்யஸாரம் ஸமாப்தம்.

ஸாகாரஞ்ச நிராகாரம் ஸ்பாடிகஸம்பவத் |
விஶுத்தம் ஜ்ஞானதேஹம் ச ஸித்தசக்ரம் நமாம்யஹம் ||

த்ரைலோக்யஸாரம் ஸமாப்தம்.

லோகாணியில்.

(1) லவணலோகம்.
(2) மத்யமலோகம்.
(3) மந்தரஸ்வரூபம்.
(4) மந்தரத்தில் வனஸ்வரூபம்.
(5) பத்ரஸாலவன வேதிகை.
(6) மேருவர்ணனம்.
(7) பாண்டுக வனம்.
(8) ஜம்பூ விருக்ஷம், சால்மலி விருக்ஷம்.
(9) யமகிரிபர்வதம்.
(10) மேருவுக்கு நாலுபக்கத்து(ப்) பொய்கை, காஞ்சனஸ்வரூபம்.
(11) கஜதந்த பர்வதம்.
(12) விதேஹம்.
(13) தேவாரண்யம், பூதாரண்யம்.
(14) விதேஹக்ஷேத்திரத்தில் தேவி விஸ்தாரம்.
(15) சக்கரவர்த்தி ஸம்பத்து.
(16) ஷட்கண்டம்.
(17) விதேஹ விஜயார்த்தம்.
(18) வ்ருஷபகிரி.
(19) நாபிகிரி விஜயார்த்தம்.
(20) ஹிமவதாதிகூடங்கள்.
(21) போகபூமி மநுஷ்யர்க்கு நால் வகை.
(22) அதீதகர்மபூமிகள் ஸ்வரூபம்.
(23) கல்பக விருக்ஷம்.
(24) தீர்த்தங்கரர் சரீரோத்ஸேதாதி வர்ணனைகள்.
(25) தீர்த்தங்கரர் குலங்கள்.
(26) சக்கரவர்த்தி பேர் முதலாகிய வர்ணனை.
(27) நாரக ருத்ரர்.
(28) கல்கி.
(29) பஞ்சம காலாந்தம்.
(30) ஷட்ம காலாந்தம்.
(31) ஹுண்டாவ ஸர்ப்பிணி ஸ்வரூபம்.
(32) உத்ஸர்ப்பிணி.
(33) லவண ஸமுத்ர ஸ்வரூபம்.
(34) ஜம்பூத்வீப சந்திர ஸூர்யர்.
(35) லவண ஸமுத்ர சந்திர ஸூர்யர்.
(36) குமாநுஷ்ய த்வீபம்.
(37) தாதகீஷண்ட புஷ்கரார்த்தம்.
(38) மாநுஷோத்தரபர்வத ஸ்வரூபம்.
(39) நந்தீசுவர த்வீப ஸ்வரூபம்.
(40) குண்டல ருசகர பர்வதம்.
(41) வியந்த்ரலோக ஸ்வரூபம்.
(42) ஜ்யோதிஷ்க லோகம்.
(43) கல்பலோகம்.
(44) கல்பவிமானங்கள்.
(45) கல்பஸ்திரீகள் உற்பத்தியிடம்.
(46) கல்பதேவர்கள் அவதிஜ்ஞான விகுர்வாண சக்தி.
(47) தேவர்கள் ஜனனமரணம்.
(48) ஸௌதர்ம கல்பமுதலாகிய தேவர்கள் லௌகாந்திகர்களாயுஷ்யம்.
(49) கல்பதேவிகளாயுஷ்யம்.
(50) ஜீவர்கள் தேவகதியிற் பிறக்கிறபேதம்.
(51) ஸித்திக்ஷேத்திர ஸ்வரூபம்

லோகாணி அட்டவணை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஜைனமதசம்பந்தமானது. அம்மதப் பெரியோர்களாகிய தீர்த்தங்கரர்களின் பெயர்கள், சக்கரவர்த்திகளின் பெயர்கள், அவர்கள் குலங்கள், சரீர அளவு முதலியனவும், கல்பங்களின் பேதம், சமுத்திரங்களின் பேதம், பர்வதங்களின் பேதம், வனங்களின் பேதம், தேவர்களின் பேதம் ஆகிய இவைகளும் இவை போல்வன பிறவும் விளக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 287.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll 80. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.
Restored in 1915-16 from a MS. of the Library

அகராதிச் சுருக்கம்.

AKARĀDIC CURUKKAM.

Same work as that described under No. 3 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 3 - ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்தெழுதப் பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப் பெறவில்லை.

R. No. 288.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 50. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.
Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

சங்கரமூர்த்தி விறலிவிடுதூது.

ŚAṄKARAMŪRTTI VIṞALIVIḌUTŪDU.

Same work as that described under No. 316 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 316-ம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்தெழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 289.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 83. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.
Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

இலக்கணக்கொத்து, உரையுடன்.

ILAKKAṆAKKOTTU WITH COMMENTARY.

Same work as that described under R. No. 209(*a*) *ante.*

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூலருடைய காட்லாகின் 209 (a) நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. 290.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 16. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS. described under No. 346 of the D.C.T. MSS., Vol I.

திருக்கழுக்குன்றமாலை.

TIRUKKALUKKUNRAMĀLAI.

Same work as that described under No. 346 of the D.C T MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காடலாகின் 346-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 291.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll 44. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS described under No 323 of the D.C T. MSS, Vol I

இராகவர் பிள்ளைத் தமிழ்.

IRĀGHAVAR PILLAIT TAMIL.

Same work as that described under No 323 of the D.C T. MSS, Vol. I.

Wants the last stanza, otherwise complete.

(கு-பு)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாகின் 323-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இப்பிரதியின் இறுதியில் ஒரு பாடல் இல்லை.

R. No. 292.

Paper 11 × 9½ inches. Foll. 43 Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(a) பிராசாத தீபம்.

PIRĀSĀDA DĪPAM,

Foll. 1a—11a

A treatise on Śaiva Vēdānta explaining the various Tattvas or principles in accordance with what is found stated in the Śaivāgamas and laying down the means of obtaining salvation.

Seems complete in 39 stanzas.

Beginning:

வையமிசைமன்னு யிர்கள்முத்திபெற
 . . . ரல்வகுத்தநூலி . . . .
. . . (பிரா) சாதமுரைத் தற்கிறைவனி மவரையி
 . . . . னீன்ற
செய்யநிறத் தொரு(கோ)ட்டு மும்மதத்து
 நால்வா யைங்கரஞ்செ . . . . .
கைவரையி னிருபதமென் கண்ணிணைசேர்த்
 திதையமதில் கருதல்செய்வாம். (க)

விஞ்சதியுஞ் சோடசமுந் துவாதசமுந்
 தெசமு நவமேவு மெண்ணு
றைங்கலையி னுமத்தா லெண் வகையா
 யாகமங்க ளறைந்த வாற்றால்
வெங்குருமா [ன](ந)கர்வள்ளல் பதம்பரவி
 யெண்ணிரண்டு கலையின் மேன்மை(த்)
துங்கமுறப் பி[ரு](ரா)சாத தீபமெனத்
 தமிழதனுற் சொல்ல லுற்றும். (உ)

வெண்கமல நாவிதழா மூலாதா ரத்தில்
 மிகநாப்பண் ணூன்றி விருத் தாகாரச் ச[ற்]((ர்ப்)ப
மங்கதுபோ லெழுந்திருக்குங் குண்டலியி னடுவே
 யரவிந்த நூல்போலங் கெழுபதினு யிரமா
மெண்படுநா டிகளுக்கு மூலமதாம் பிரமமெனு நாடி
 மத்தியத்தி னசபைமனு வகாரத்
தொண்பயிலு நிறமின்னி னொளியாகி யெழுந்தங்
 குயர்நாபி யடியளவா யுரும்விரற்பன் னிரண்டே. (உ)

End:

மிகுமேதை முதன்மூன்று கலைமுடிவி லொன்றும்
 விந்துமுதல் மூன்றுகலை முடிவில்விளை வொன்றும்
தகுநாத முதல்மூன்று கலைமுடிவி லொன்றுஞ்
 சந்தவியா பினிக்கு மொன்று சமனையதற் கொன்றுந்
தொகுஞான வனமனைக்கு மொன்றுகப்பேதச்
 சூனியமா றுகுமிதன் மேற்பா . . மாம் விசுவம்
புகுபிராணன் மனுநாடி பிரசாதஞ் சத்தி
 புகல்கால தததுவமென் றேழாகப் புகலும். (கஅ)

யுருவா . . விந்துவிடையய[த்தி](ற்றித்)தானு
மலையா . . . தாதியீசர்க்குள்ளவறிவு
 தொழில்முழு தினையு மளித்துப் பின்னைக்
கலையாதி மாயையினைக் கலக்கி யாக்கிக்
 கரியமல மாயையினைக் கழித்து நாளுந்
தலையான [யா](வா)னந்த முயிர்கட் கியுஞ்
 சாம்பவிதாட் கமலமலர் தலைமேல் வைப்பாம். (கக)

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்த விஷயமானது. ஆறாதாரங்கள், பிரமாந்திரம், நாடிகள, தத்துவங்கள் முதலிய இவற்றின இலக்கணங்களை விளக்கி முத்தியடையும் வழியைக்கூறுவது. காப்புச்செய்யுளும் பாயிரமும் நீங்கலாக முப்பத்தொன்பது பாடல்களாலாகியது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன இன்னவெனப் புலப்படவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முடிந்துளதென்று தோற்றுகிறது.

(*b*) தசகாரியம்·

DAŚAKĀRIYAM.

Foll. 11*a*—39*b*.

A treatise explaining ten points in connection with the Śaiva Siddhānta, of which three relate to Tattvas, three again to soul and its realization, and the remaining four relate to Śiva and His realization.

Complete but full of lacunae.

Beginning:

உழிதர லீய்ந்தகாய வோங்கலால் காமமாதி
கழிவருங் கதி . . . ன்றுளம் வருந்துவேனை
வழிமது வொழுகுந் தண்டா மரையமடீழல் சேர்க்கும் [வாம்.
பொழிமதக் கலுதழி [ஞ](நா)ல்வாய்ப் பொருப்பினை விருப்பஞ் செய்

* * * *

என்றினிய . . . மியம்பவது கேளா
நின்ற புதல் வன்றெழுது நீடருளி னலே
யன்று தெச காரிய மளித்த முறையாயெற்
கின்றருள் செய் யெனறிடலு மேந்தலருள் செய்வான். (௧)

தத்துவரூபங் காட்சி த[ற](த்வ)சுத்தி யா[ற](ன்)மரூபஞ்
சித்துயிர்க் காட்சி சுத்தி சிவரூபந் தெரிசனத்தோ
டொத்துறை யோகம்போக மொன்றோ டொன்று மன்றே
பத்தெனுங் காரியத்தி னுத்தேசம் பகருங் காலே. (௨)

வேறு.

ஆகி லிப்படி யையிரு காரியம்
வாகை சூடியதாபதமனனவ
லைகையோ டெற்குணர்த் துதியென்றலு
மேகன்ஞான வியல்பை யியம்புவான். (௩)

சிவசமவேதையாகிச் சித்தாகி யமலையாகு
மூவமையில் சத்தியொன்றே ஞானமா முரைக்கில் முன்னாட்
பவமுறு காலந்தன்னிற் பருவஞ்சே ருயிர்கட் கீசன்
அவமுற வுரைத்த [ஞ](நா)லே யூாகமத் தமர்வ தர்கும். (௪)

சுத்தமாம் விந்துமாயை யிடத்தெழுந் தூலஞுக்கத்
தத்துவ மனைத்து நான்காந் தனுகரணாதி (யெல்லாம்)
உத்தம குணத்தோ யன்றோ டொன்றியே நின்றவென்றும்
புத்தி மூன்றதாகப் புகன்றிடி னுருவ மீதாம். (௫)

End:

திங்(க)ளைத்திளைத் தவர்விழிகளானும்
பாங்குறு மொழிக(ளா)னுஞ்செய்ய
வோங்கிய கரங்களானு[ம்]முலகெலாஞ்சிவ
. . . பெருமையெய்மா வளக்கலாந் தகைமை . . . (௯)
. . . மீசன்பொருந்துமாலையங்களெல்லா
முறையுணர்(வி)ந்துமேலாமொருவன தருவமென்றெத்
தரையினிற் றொழுதுபோற்றித் தற்பர வடிவாய் வாழ்வர்
கரையிறந் தகன்ற ஞானக் கடலமு தருந்தி னூரே. (௱)

சிவபோக முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச்சேர்ந்தது. தத்துவரூபம், தத்துவக் காட்சி, தத்துவசுத்தி, ஆத்ம ஸ்வரூபம், ஆத்மகாட்சி, ஆத்மசுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவ போகம் என்னும் இப்பத்து விஷயங்களையும் விளக்கமாகககூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது மூற்றும் உள்ளது. மூலப் பிரதியின் எடுகள முறிந்துள்ளமையால் இடையிடையே பல செய்யுட்கள் குறைந்திருக்கின்றன. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன் வெற்றேடு ஒன்றுள்ளது.

(c) கலைஞானதீபம்.

KALAIÑĀNADĪPAM.

Foll. 41*a* 48*a*.

Transcribed in 1915- 6 from a MS. of T. M. Śrīnivāsavaradatātā-cāriyar of Villiyambākkam, a village in the Chingleput district.

Same work as that described under R. No. 277(*h*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.) —

இந்நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 277 (*h*) நம்பா பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெறறது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது.

R. No. **293**.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 122. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from a MS. of the Library.

(*a*) சிவானந்தமாலை, உரையுடன்.

ŚIVĀNANDAMĀLAI WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—14*a*.

A treatise refuting various systems of philosophy and explaining the word, Advaitam, as understood by the followers of the Śaiva religion. The author, whose name is not stated, supports his opinion by means of quotations from Kuṟundiraṭṭu, Tēvāram, Tiruvācakam, Ñānaśatakam, Cidākāśavilāsam and other works.

Complete.

Beginning :

ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை யணைந்தணையாப்பொருளை
யருளொளி(ளை)ய பராபரைக்கு மப்புறமா ம(றிவை)
நீக்கமறமயிர் . னை . . மி . மறவெவ்வுலகு
நிறைந்துநின்ற முழுமுதலை நினைவிலெழுஞ்சுடரை
டாக்கியங்கள்பழுத் . . . . . ததவக்குறைகள் முடித்த
பழவடியார்க் கருளுதவும் பசுந்தண[ற்](ர்க்) கற் பகத்தைத்
தாக்குமன விகற்பத்தி னளவுபடா வொன்றை
மாசற்ற வெறுவொளியை மனவெளியி லடைப்பாம்.
யானுந் தானுந் தனிபோயானே தான் றானே நான்
யானுந் தனிமுதலன்றென்றொழியத்
தானுந் தனிமுதலன்றிங் கிதிவன் தன்னுணை
தப்பா தினியிதற்குன் னூல் கதற்றேன் யான்.

எ-து யானுந் தானுர் தனிபோய் எ-து முத்திக்கண்ணுமான்மாவுஞ் சிவமு மிரண்டாயிருக்குமென்று கூறிய சமவாதியை நோக்கி, யானென்னுமான்மாவுந் தானென்னுஞ் சிவமு மிரண்டாயிருக்குமென்று கூறிய சமவாதியை நோக்கி, யானென்னுமான்மாவுந் தானென்னுஞ்சிவமு முத்திக்கண் இரண்டாயிருககுமென்று நீ கூறிய வா[ற்](ர்த்)தை சைவசித்தாந்தமன்று; 'ஈது பொய்' என்றிவர்கூற அதற்கு, அவன் அஃது எங்ஙனமென்று கே[ழ்](ட்)ப,

யானேதான் றானே நான் எ-து யானாகிய ஆன்மாவே தானாகிய சிவம்; தானாகிய சிவமே யானாகிய வான்மா என்று இவர்கூற, அதற்கு அவன், நன்றுகூறினீரன்றோ! நீர் சைவசித்தாந்தியென்று உம்மோடுங் கடாவினன்; நீர், இடைகூறியதனால் உம்மை மாயாவாதியென்று உட்கொண்டேன் என்று அவன்கூற, அதறகு அனேகதீப மோரிடத்திருந்தவிடத்து அத்தீடப் பிரகாச மோகமேகமாயிருப்பினும் அத்தீபங்கள் பிரதக்காகா(து) வேறுவேறாயிருப்பது போலச சிவனது சாடகுண்ணியத்தோடு முத்திபெற்ற ஆன்மாக்களுடைய சாட்குண்ணிய மோகமு மேகமாயிருப்பினும் அச்சிவனு மான்மாக்களும் பிரத்தகாக வேறுவேறாயிருக்குமென்றகூறும் உன்கருத்துப்போலும் அன்று; சூரியன்றானே கடசலத்திற பி[றி](ர)திபலிச்சிருந்து, கடசலத்தைச சுவறப்பண்ணி பிரதிபிம்பத்தைத் தன்னோடும் அயிக்கியமாக்கிக்கொள்ளுவதுபோல, பிரமந்தானே . . . . கந்தோறும் பி[றி](ர)திபலிச்சிருந்து முத்திக்கண் அந்தக்கரணலயம்பண்ணிச சீவாத்மாவைத் தன்னோடும் அயிக்கியம் பண்ணிக்கொள்ளுமெனறு சொல்லும் மாயாவாதி கருத்துப்போலுமன்று நமது கருத்து; என்று இவர்கூற; ஆயின் நுமது கருத்துத்தான் எங்ஙனமென்று கே[ழ்ப்](ட்)ப,

யானுந் தனிமுதலன்று; என்றொழியத் தானுந் தனிமுதலன்று எ-து யானாகிய ஆத்மாவுஞ் சிவத்தைவிட வேறொரு பொருளாயிருப்பதன்று; ஆன்மாவாகிய என்னைவிடச் சிவமாகிய தானும் வேறொருபொருளாயிருப்பதன்று என்று இவர்கூற, அதற்கு அவன் என்னைப்பாலிரண்டாயுங்கூறுகின்றீர்! மாயாவாதியைப்போலொன்றாயுங்கூறுகின்றீர்; ஆகலின் என்னோடுங் கூடாதவனோடுங் கூடாது கூறினீர்; உமது சித்தாந்தத்துக்கு ஓர் திட்டாந்தர(ந்)தானுண்டோவென்று கே[ழ்ப்](ட்)ப, அதற்குத் தீபமு நெய்யு மிரண்டாயிரு

க்கவும் இது தீபமென்றும் இது நெய்யென்றும் பிறித்து அறியக்கூடாது; அது வே இதுவாய் இதுவே யதுவாயிருப்பதுபோலச் சிவமென்றும் ஆன்மாவென் றிரண்டாய்ச் சொல்லப்படுவதாயினும் முத்திக்கண் சிவமென்று மான் மாவென்றும் பிறித்தறியக்கூடாது; அதுவே யிதுவா யிதுவே யதுவா யிருத் தலி னுன்கருத்தையும் அவன் கருத்தையும் வைத்துக்கொண்டு நமது அத் துவிதங்கூறினேமென்றுகூற,

End :

குறுந்திரட்டு.

அண்டமேவிட வனைத்து மனைத்தையு மண்டமேவிக்
கொண்டல்போ லெவையு ஞானக் குறைவிலா நிறைவினாலே
கண்டதோர் பொருளை யந்தக் கருத்தினாற் காணிற் றானே
அண்டநா யகனார் மேனி யானதே யைய மின்றே. என்றும்,

ஒழிவிலொடுக்கம்.

அண்ட மெண்டிக் கெங்க[ண்]ணு மடங்க சூனிய மதாகக்
கண்டுகொண் டிருக்கக் கண்ட கருத்தையு மறவே விட்டால்
அண்ட மெண்டிக் கெங்க[ண்]ணு மாய்நின்ற வானந்தத்தைக்
கண்டுகொண் டிருக்கும் வண்ண மகத்தில்வந் துதிக்கு மன்றே. என்றும்.

* * * *

முன் யானெனதாய் நின்ற பி[ற](ர)பஞ்சமான இது, இப்போது யானென தென்றுகவு மிப்பி[றவ](ரப)ஞ்சத்தின் மேனின்ற வனப்பு சாமிகள் திருவடிக் கண்ணே மீளாது நிற்பதாகவுமாயின்,

அங்களுளபுங்கமானபோகமே எ-து அழகிய கண்ணுளா அரிபிரமாதிகள் போகங்களையும் கடந்திருப்பதான சிவானந்தபோகமே இந்தக் காருணியத்து கரு [ஞ](நா)யேனாற் கை(ம்)மாறு முண்டுகொலோ எ-று.

சிவத்தொடத்துவிதமானபடியினாலே நின்னொடுமென்னைப் புணர்ப்பதாக வென்றார். 'என்னொடும்' என்ற மூன்றனுருபை[வ](ப) 'என்னை,' என்னும் இரண்டனுரு[வ](ப)ாகக் கொள்க. 'உண்மைகளுமாயின' எனனுமாக்க முந் தொக்குநின்ற.

Colophon :

சத்து சித்துவானந்த (. . . . .) குருசுவாமியாகிய சரவணதேசிகன் திருவடித்தாமரை (. . . .) அதுவே மகாவாக்கியமென்று மிது முதலான வுண்மையெல்லா மனுக்கிரகஞ் செய்ததெனவறிக.

(கு-பு.)—

இந்நூல், சைவசாஸ்திரத்தைச்சேர்ந்ததென்று தோற்றுகிறது. அம்ம தா! பெரியோர்கள் 'அத்வைதம்' என்பதற்குக்கொண்ட பொருள் இன்ன வென்பதை, குறுந்திரட்டு, தேவாரம், திருவாசகம், ஞானசதகம், சிதாகாச விலாசம், ஒழுவிலொடுக்கம், தேவிகாலோத்திரம் முதலிய பல நூல்களின் பிரமாணத்தால் சாதிப்பது. இது, திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகளாலும், திருவாவடுதுறை சிதம்பர முனிவராலும் செய்யப்பட்ட உரைகளிற் பல இட ங்களில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பெறும் பிரமாண நூல்களுள் ஒன்று. சரவணதேசிகரின் சிஷ்யர்களில் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டதாகத் தெரிகிறது இது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) கடாவிடையுபதேசம்.

KAḌĀVIḌAIYUPADĒŚAM.

Foll. 14*a* –21*a*.

A treatise bearing on the principles of the Śaiva Siddhānta. It is in the form of suitable questions with appropriate replies and with quotations from various works. The author of the work appears to be Kandappadēvar or Kandamādhavan, a disciple of Śaravaṇadēśikar.

Complete.

Beginning:

காப்பு.

துரியாதீதப் பொருளா மெதிரா று வீட்டியவர்க்குத் துரிசற் றோங்க
அரியாதி தேவர்குழாந் தனையகலா மலமாயை யகன்று நீங்கப்
பிரியாத சனகாதி யவாககருளுஞ் சிவனுமையைய பிணைந்தாங் கீனற
அரியானை முகம்படைத்த வானந்த விநாயகனை வணககஞ் செயவாம்.

கந்தப்பதேவ கருதரு மனுபவ
மென்றனக கறிய வியம்புக வென்றது
மந்தக் கடாவினுக் கவனவிடை யுரைத்தது.

வறியவா காயம் போனறு வையகத் தொளிக ளன்றி
நெறியுடை மூ[ற்](ர்த்)தியாகி நிமலமாய நித்தமாகிக்
குறியறு மொளியா யொன்றாய்க கோதிலா வமுதமாகி
யறிவையுங் கடந்துநின்ற வறிவையா ரறிய வல்லார்.

என்றும்

கண்டறிவா ரில்லை[க] காயத்தி னந்தியை
எண்டிசையோரு மிறைவனென றே[ற்](த்)துவ
ரண்டங் கடந்த வளவிலா வானந்தந்
தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே.

என்றும் கூறியதறகு,

தொண்டா முகந்த துறையறி யும்படி
யண்டரு ளெனககென விளம்பதற் குரைத்தது.

ஆலத்தி னுடுககள் காட்டி யருந்ததி காட்டுவார போற்
றூலத்தின மரங்கள காட்டித் தனிபபிறை காட்டு வார்போற்
றூலத்தை முனபுகாட்டிச சூக்கம சொரூபமான
மூலத்தைப் பினபுகாட்ட முனிவரர் [து](தொ)டங்கினாரோ.

என்றும்,

ஆனைக்கை போலபின் [வ](ப)த்துவிதா னந்தமா
மோனத்தை வாக்குமன மூட்டுமோ—ஞானத்தாற்
காக்கை யிருந்த மனை கைமேற் பிறையெனற
வாக்கருதி னீசிவ மானவ

என்றுங்கூறியதற்கு,

நீசிவமாலை யெனநிகழ்த் தினை
நீசிவனுயிர் பசுவெனும் பெயர்செறிந்த
நான்சிவனுத லெங்ஙன நவிற்றுதி
கந்தசுவாமி யெனக்க . ாவியதற்
கந்தச் சுவாமி அருளுடனுரைத்தது.

End:

சுமை கழிந்தது துன்ப மொழிந்தது
சமய சங்க்ருந் த[ற்](ர்க்)கமு மற்றது
அமை யதின்ற வறிவை யறிந்தபின்
கமை பிறந்தது கல்வி கழிந்ததே.

என்றும்,

முத்தியு மிதுவே யாகு முடிவும்வே றில்லை யாகுஞ்
சித்தமு மிதுவே யாகுந் தெளிவுமே யில்லை யாகும்
பித்துமின் றொழிவே யாமேற் பேறிதற் கில்லை யாகு
மொத்திடு முடலுமிந்நா ளுறுவது மில்லையாமே.

என்றும்,

இது கடாவிடையுபதேசமீதுணர்ந்து
கதிவிருப்பின ராய்க் கருத் தறத்தெளியிற்
பதித ரஞ்ஞானப் பகைகயிறிந் தோட
வெதிரில் பே ரின்ப வீடெய்துமிங் கவர்க்கே.

என்றுங் கதியினைவியந்து கழறியதென வறிக.

கடாவிடையுபதேச முற்றும்.

Colophon:

எண்ணிலாக் கற்பகோடி காலங்க ளெய்திய புண்ணியப் பயனால்
மண்ணிடைத் தோன்றிய மல .ரிபாகம் வாய்ந்த மாதவர்க்கெலா மருளப்
புண்ணிய வடிவா யுதித்த மெ(ய்)ஞ் ஞானப் புனிதநற் சரவணதேவன்
கண்ணிடை மணியாய் வந்தருள் கந்த மாதவன் கடாவிடை யுரைத்தான்

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச சார்ந்தது. அம்மதத்திற் சில வினாக்கள் வினாவி அவற்றுக்குத் தக்க விடைகள் கூறப்பட்டுள்ளன. ஞானவாசிட்டம் கைவல்லியநவநீதம் முதலிய நூல்களின் செய்யுட்கள் மேற்கோள்களாக எடுத்து ஆளப்பட்டிருக்கின்றன. சரவணதேவரருள்பெற்ற கந்தப்ப தேவர் இயற்றினரென்று இதன் இறுதியில் உள்ள செயயுளால் விளங்குகின்றது. இது முற்றும் உள்ளது.

(c) உபதேசவொருபாவொருபது.

UPADÉŚAVORUPĀVORUPADU.

Foll. 21*b*—23*a*.

A treatise in Saiva Siddhānta explaining in ten stanzas that the individual souls which are immersed in the bondage of Saṁsāra on account of the three inherent evils, viz., egoism, Karma and Māyā, can hope to get salvation by the grace of Śiva.

Complete.

Beginning:

ஐயனனந்த ருத்திரேசனுஞ் சிவஞானப்பேர்
மெய்யனுங் கச்சியப்ப விமலனுந் தவப்பி[ற](ர)காசத்
துய்யனுஞ் சிதம்பரப் பேர்தோன்றலே நீயென்றேத்தும்
பொய்யனேன் பாவம்போ மாறு புகலுதி சொரூப வாழ்வே. (க)
வாழ்ந்திடு முயிர்களெல்லா மருவுமும் மலத்தினாலே
ஆழ்ந்திடும் பி[ர](ற)வி தன்னி லம்மல மூன்றுநீங்கிற்
சூழ்ந்திடும் பிறவி நீங்கச் சொரூபமே தானுயதிற்கும்
வீழ்ந்திருண் மலங்க ணீங்கும் விரகினை விளம்பக் கேட்டி. (உ)

End:

என்றுநான் சிவனென்று மென்றுநா னுயிரேயென்று
நன்றியிற் பசுவேயென்று நவிற்றிடு கையினால் யானே
வென்றிகொள் சொரூப மேயாய் விளங்குவ தெவ்வா றென்று
துன்றிய வையங்கொள்ளல் சொரூபமே நீயாதல் செப்பும். (க)
செப்புறு மாயையாலே சீவனீ மாயைநீங்கி
லொப்புறு மீசனீ யாமுயிரெனல் கன்மத்தாலே
தப்புறிற் கன்மங் கத்தாத் தனிமல பந்தத்தாலே
துப்பறும் பசுநீயோனுற் சொரூபநீ யையமின்றே. (ய)
சரவணதேசிகன் மலர்த்தாளிரவினுமேத்திடுவாம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைச் சேர்ந்தது. இது, மும்மலங்களினால் பிறவியில் அழுந்தும் உயிர்கள் சிவனருளால் மலமற்றுச் சொரூபம் பெறுமென்பதைப் பத்துச் செய்யுட்களால் விளக்குவது. இதைச் செய்தவர் காஞ்சீபுரம் சரவணதேசிகரென்று தெரிகிறது. இதில் இது முற்றும் உள்ளது.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன் சிவபெருமான் விஷயமான சில செய்யுட்கள் உள்ளன.

(*d*) தவப்பிரகாசர் துதி.

TAVAPPIRAKĀŚARTUDI.

Foll. 23*b*—26*a*.

A eulogy on Tavappirakāśar, a teacher of Śaiva religion: apparently by one of his disciples.

Complete in ten stanzas.

Beginning:

தேவனே போற்றி யெங்கள் தெய்வமே போற்றி யன்பர்
பாவனைக் கப்பா னின்ற பரமனே போற்றி பாசத்
தோவென வலறுமென்ற னுடல்பொரு ளாவி மூன்றுந்
தாவென வாங்கியாண்ட தவப்பிர காசா போற்றி. (க)
தவப்பிர காசா நின்னைத் தமியனேன் மன(த்)தின்பத்
துவப்புற நினையும்வண்ண முறுதிதந் தருளிமேனு
மவப்பெரும் பிறவிநீங்கப் பரமஞா னத்தா லோங்குஞ்
சிவப்பிரகாசந் தந்துன் றிருவடி சேர்க்க வென்றே. (உ)

வாயினி லுதித்துமண்மேல் வளர்ந்தசெந் தமிழே நீபோய்த்
தாயினு மினிய வெங்க டவப்பிர காசற் போற்றிப்
பேயெனப் பிரிந்துநினைப் பெருந்துய ருற்றபேதை
வீயுறா தருளுவாயென் றுவிண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ளே. (௫)

End :

இலமிட் டிரங்கா நின்று வுறுதியில் புலைய னேனை
ஞாலமீ தளிக்க வந்த ஞானதே சிகனே போற்றிப்
பாலலோ சனங்கரந்து படிறனைத் தோட்கொள்ளத் (?)
தாலமேல் வந்த வெங்க டவப்பிர காசா போற்றி. (௯)

போற்றியென் றேத்துமென்றன் புன்றலை மீதிலோங்க
நாற்றிசை புகழுந்தெய்வ நளினபா தங்கள் சூட்டிப்
பா(ற்)றரும் பாசம்போக்கிப் பகரும் பரபோ கத்திற்
சாற்றரு மின்பந் தந்தான் றவப்பிர காசத் தேவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது, தவப்பிரகாசரது தோத்திர ரூபமானது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் பத்துப்பாட்டும் உள்ளது.

---

(6) வீட்டுநெறியுண்மை.

VĪṬṬUNERIYUṆMAI.

Foll. 26*a*—31*a*.

A treatise on Śaiva Siddhānta laying down the mode of conducting one's self after learning through a proper Guru the means of obtaining salvation : by Śaravaṇadēśikar of Conjeeveram, who was a disciple of Kacciyappamunivar of Tiruvāḍuturai Mutt.

Complete.

Beginning :

காட்[ட]டுநெறி விகடசக்கரகணபதி தாட்கதிப நளேகம்பவாணர் ஈட்டருட்டாட் காமக்கோட்டத்துமைதன்னிலங்கொளித்தாளெழிற் குமார கோட்டமுறைகுமரனற்றுணைந்திமுதற்குரவர் பொற்றாள்குழைந்து போற்றி வீட்டுநெறியுண்மையினை விளம்புவனிங்கவ ரருளின் விளக்கங்கொண்டே.

இது வழிடுதெய்வ வணக்கம்

ஞானனடி புவியிற் றோயப் பொலிதரு மழுமான்பால
மன்னு லோசனங் கரந்து வளங்கெழு துறைசை மேவி
என்னையாள் கச்சியபப[ர்வெ](ரெ)ழிற் குரு நாதாவென் னுட்
டின்னுபா சங்க ணீக்கித் துயரில் வீடருள்செய் வாயே. (க)

என்றபடி பணிந்துவாழ்த்தி யிரந்துள முருகி யே[ற்று](க்து)
நன்றியில் பாவியேற்கு நலனுற வருட்கண் சாத்தித்
துன்றுபா சங்கள்போக்கித் துயரில் வீடடையு மாறு
வென்றிகொள் கருணை[த]தன்னால் விளங்குற வருளிச் செய்தான். (உ)

தத்துவந் தெரிந்து நீக்கித் தனிமலங் கண்டு போக்கி
ஒத்திடு முனையுணர்ந்தங் குறைதரு பொருளைநோக்கிச்
சுத்தமா மருளிற்போதந் தோன்றிடா தடக்கிற் றொன்று
மெத்துபே ரின்ப மேபாய் மேவுநீ யதுவீ டென்றே. (௯)

End:

எற்றுரு வாசம் போக்கி யிடரொழித் தின்ப வீட்டி
னிற்குமா றருளிச்செய்து நிலைபெற நிறுத்தி யாண்ட
கற்குறா லோ(தி)மிக்கோங் காவடு துறைக்கச்சியப்ப
சற்குரு பாதம்வாழி தழைத்தன்னோ னருளும் வாழி. (௨௨)

ஈதொளி ருண்மைவீட்டு நெறி யிதை ஞான சான
லோதுறக் கேட்டுச் சிந்தித் துண்மையைத் தெளிந்து நிட்டைத்
தீதறத் தரமதாயே செறிந்துளோர்க் கன்பு செய்பு
மேதமி லடியர் வாழி யியம் பின னூ லென்றும் வாழி. (௨௩)

Colophon:

வீட்டுநெறியுண்மை முற்றும்.

(கு-பு.) —

இந்நூல் சைவசித்தாந்தத்தைப்போதிக்கும் நூல்களுள் ஒன்று மோட்சம் அடைதற்கு உரிய வழியை ஞானசாரியன்பால் கேட்டு, ஒழுகித்தெளியும் வழியைக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது. திருவாவடுதுறைக் கச்சியப்ப முனிவர் அருள்பெற்ற கச்சி-சரவணதேசிகரால் இயற்றப் பெற்றதென்றுதெரிகிறது.

(*f*) சரவணதேவர் இரட்டைமணிமாலை.
ŚARAVAṆADĒVAR IRAṬṬAIMAṆIMĀLAI.

Foll. 31*a*—34*b*.

Same work as that described under No. 270 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 270-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(*g*) கைலாசநாதர்தோத்திரம்.
KAILĀSANĀTHARTŌTTIRAM.

Foll. 35*a*—37*a*.

A poem written in praise of Kailāsanāthar, a form of Śiva, worshipped in the sacred shrine at Aiyanagar.

Complete in ten stanzas.

Beginning :

இதழிமலர்ப் பொலஞ் சடையும் விழிமூன் றுங் கமலமுக வெழிலும் வானோர்
துதிபெருகு கறை[யு]மி டறு மழுமானும் வரத (ம)பையந் துலங்கு கையு
மதிகவினை மலர்ப்பதமு மனைத்துருவுஞ் செக்கரொளி யழகு முள்ளம்
பதிதரவைத் தையனகர்க்கயிலாச நாத நினைப் பணிந்தின் பார் வாம். (க)

ஆர்ந்த விருண் மலர்க்குழலு மருள்விழியு மதி முகமு மமையார் தோளுங்
கூர்ந்தகன தனமுமவ ரதையமோ டங்குச பாசங் குலவுகையு
மோர்ந்தவிடு கிடையு மலர்ப் பதமு முடைக் கமலாட்சி வல்லி யிடமுமாகிச்
சேர்ந்தொளிரு மையனகர்க் கயிலாச நாத நினைத் தினஞ்சே விப்பாம்.

End :

தேவருல கனையதிரு வையனகர்க் கயிலையதி பதிநீ தந்த
வோவறுமுக் கரணத்தா லுனைநினைத் (துத்)துதித்தருச்சித் துய்ந்திடாமல்
மேவுமதை ய[ரு](ரி)வையர்க்கே விடுத்துமயல் கொண்டுழன்று விளி [கின்(றே)றற்குன்
பூ[வெ]வலர்ச்செந் தாமரைத்தா ணீழலுறு நாளுமுண் டோ புகலுவாயே.(கூ)

வாழ்ந்தவெழி னெஞ்சகநீ யையனகர்க் கயிலாய வள்ளல் பாற்போய்
மாய்ந்திடுவ னுனைப்பிரிந்து மயங்கியமா தெனவிளம்பி மாயாவண்ண
மீ[ய்]ந்திடுநீ யெனவாங்கி யொருநொடியில் வந்தெனக்கிங் கீவாய்பொற்குன்
றேய்ந்த வவன புயத்தணிந்து விருகாத மொளிமணம்வீ சிதழித் தாரே.(கo)
(து-பு.)--

இது, ஐயனகர் கைலாசநாதர் பேரில் தோத்திரரூபமாக இயற்றப்பெற்ற தொரு நூல். இதை இயற்றியவர்பெயர் முதலின விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பத்துச்செயயுட்களும் உள்ளன.

(*h*) பஞ்சாக்கரவநுபூதி.

PAÑCĀKKARAVANUBHŪTI.

Foll. 37*b*—39*b*.

A work on Saivism. It explains and amplifies the meaning and significance of the five-syllabled prayer formula, Śivāya Namaḥ, an understanding of which is held to be conducive to the realization of Śiva and which is inculcated herein as the best means of obtaining salvation. By Śaravaṇadēśikar, a disciple of Tavaprakāśar of Suvarkkapuram who was himself a remote disciple of Tiruccirrambalam of Ambarmākālam.

Complete.

Beginning :

பஞ்சாக்கர வனுபூதியை (ப்)பரிவா
வஞ்சுகர வன்னடி பணிந்து ரைப்பாம்.

பூமே லயனும் புவியளந் தோனுந்
தாமேல் கீழுந் தருமாறித் தேடியு

மறியா ரா(கித்) திகைத்தனர் திறப
நீடிய சூழ்சுடா ராய்த்திமிர்ந் தோஙகி
வேத முடிவினும் விளங்குயிா தமது
போத முடிவினும் பொருந்தும் பேரொளி
மும்மா யையினின் மு[கு](கி)ந்த்துல கனைத்துந்
தம்மா(ல்) நடத்துஞ சதிர் கே[ர](ட்) டிருந்தும்
ணர்பே ருருவ மொனநில தேனுங்
கா ர் முகின்மீ கண்(ம)டைட கொளளுஞ்
செம்பொன்மா மதிள்சூழ சிறப்பிற பொலியு
மம்பர்மா காளத் தமாகிய திருசசிற
றம்பலதேவ னனவி மாருயிாகட்
கிம்பாவீ டுதவும் எழிறபதி பகியா
யவபெரும் பகைபை யகறறியின் பளிகரும்
தவப் பிரகாச னெனும்பெயர் சாத்தி
யஞ் ஞானந் தீரத் தழிவில் வீ டுதவு
மெஞ ஞானந் திரு மேனியதாயக கொண்
டென போற்புவியி லெழுந்தரு ளியதை
யன்பொடு காணு தடியனூட் கமவால்
வன்புளம் வைத்தே மனங் குழைந்(த)வரி
னனபிலா தேற்றிய தறிந்தறி யானபோல்
வைரவிலா துளிகரும வள்ளலா தலின
லருகுற வழைத்தங கருட்கணு னோக்கி
இதையத்து நாட்டத்து மெனறன சிரததும்
பதிவிததுப பாதம் பழவினை நூறிக
கருமல மாறக கடைககணித் தருளி
உரிமையிற் பவமகற் றுண்மையைக் கேளென்
றஞ்செழுத் தாகம மண்ண லருமறை
யஞ்செழுத் தாதி புராண மனைத்து
மானந்தத் தாண்டவ மாறு றகனற.
* * * *
விஞ்சுறு பிறப்பற வீடுத வினனுல்
அனனவ னருளகொண் டவவனு பவத்தைப்
பனனு துதம் பஞ்சாக கரவனு பூதியென
திருள்பவத் துண்மை யிடரும நூறித்
தெருள்வீட் டின்மைத் தேடுவார் கேண்மின்
சிவாய நமவெனச செப்புமஞ் செழுத்திற்
றவாதுறு பொருள்களைச சாற்றிடு வனை தான்.

End:

தரித்த விளககின சத்தியக கிரணத
தொளித்திடுங் கண்ணு மவவுயர் கிரணத்திற்
களித்துட னொனறுயக கலந்தது வாகு.
முப்பொரு ளுள்ளிட முதிர்கிர ணத்தோ
டொப்பிலி பானு வொளிாந்தது தினறே
பானுசிவம் பகா கிரண மதருளா

மூலமில் கண்ணுரை தருமான் மா வாம்
விளக்கு திரோதை விளம்பிருண் மலமா
மளக்கரு மிப்பொரு ளளவைப் படியுட்
சிந்தனை செய்து தெளிந்திடு மேலோர்
வந்தனை போய்ப்பர மாய்வாழ் குவரே.

பஞ்சாக்கரவனுபூதி முற்றும்.

சூக்கமாகு மஞ்செழுத்தினிற் சுற்றியபாச
நீக்கநீக்கிமெய் யானந்தம் விளைநிலத் துய்த்துப்
போக்கும் மீட்சியுட் புறம்பிலாப் பூரணவடிவ
மாக்கிறு ளொருதிவகம் போல்வரு மண்ணல்.

உவப்புறுமஞ் செழுத்தினையு மோரெழுத்தி னடக்கியவற் றுண்மைகாட்டிச்
சிவப்பிரகா சத்தடியேன் சிறுபோத மறவொழிதருச் சிவபோகத்திற் [ன்
பவப்பெருக்க மறவொழித்திங் காண்டருளும்பே ரருட்குப் பகர்கைம் மாறெ
றவப்பிரகா சக்குருவே யம்பர்மா காளமுறை தனிப்பொ(ற் கு)ன்றே.

அழகியவெந் திருச்சிற்றம் பலவ னென்கோ
வருள்வடிவா மேகநா யகனே யென்கோ
பழுதில்புகழ் வயித்திய லிங்க தேவ னென்கோ
பணிபவர்கட் கருள்கருணை நிதியே யென்கோ
ஒழிவிலரு ளானந்த வும்ப னென்கோ
ஓங்கருளார் சச்சிதா னந்த னென்கோ
எழில்சுவர்க்க புரத்தவப்பிர காசா நின்னை
யாவனெனத் தொழு திறைஞசி யே[ற்று](த்து) கேனே.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவசமயத்தைச சார்ந்தது. 'சிவாயநம' என்னும் ஐந்தெழுத்துக்களுக்குப் பொருள் இன்னவென்பதும் அவற்றையறிந்து சிவத்தை அநுபவித்தல் சிறந்ததென்பதும் ஆகிய இவற்றைக் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது சுவர்க்கபுரம் தவப்பிரகாசரருள் பெற்ற சரவணதேசிகரால் இயற்றப்பெற்றதென்று தெரிகிறது.

இதன் பின்பு இரண்டு ஏடுகளில் கந்தரனுபூதி, தேவாரம், சைவசமயநெறி முதலியவற்றிலுள்ள சில செய்யுட்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(i) பஞ்சமலக்கழற்றி.
PAÑCAMALAKKALARRI.

Foll. 42b—43a.

Five stanzas laying down the means of removing the five kinds of evil impediments that prevent the soul from getting salvation. In addition to the three inherent evil impediments referred to in sub-division (c) of this number two other evils are referred to herein, viz., the veil which prevents the soul from seeing things aright, and the resulting Māyā which is itself the product of Māyā. From the last stanza the author is made out to be Palanimāmunivar, a disciple of Śivaprakāśa Aiyar.

Complete.

Beginning:

நினையிழுத்தல் கேவலமா மென்றறிந்து நின்றான்
தனையிழவா வுண்மை தலைபட்—டெனையழியக்
கைவந்தா லன்றோ சடற்காழி வள்ளலே !
பொய்வந்த வாணவந்தான் போம். (க)
காயமு மெல்லாக் கரண(மூங்) கன்மநுகர்
தேயமும் போகத்தின் செயதியும்—நீயாகத்
தேறினா லன்றோ சிரபுரம்வாழ் வள்ளலே !
மாறவேனை மாயா மலம். (உ)

End:

அனுக்கிரக மாதியா லையந்தொழிலு மன்றி
ம[னு](ன)க்கிரிலை[க](ய) யத்தனையு மாற்றித்—தனுக்கழன்று
போமாகி லன்றோ புகலிநகர் வள்ளலே !
மாமாயை நீங்கு மது. (ரு)

Colophon:

அறையுமொரு ரத்தாட்சி யாண்டாடி மாசத்
திறைவன திருவா திரையிற-றுறைசை
சிவப்பிர காசையன் திருவடியைச சேர்ந்தான்
தவப்பழனி மாமுனிவன் றான். (சு)

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவமதசம்பந்தமானது. ஆணவம், மாயை, கன்மம், திரோதாயி, மாயேயம என்னும் ஐவகைமலங்களும் நீங்கும் உபாயங்கள் இன்னவெனக் கூறும் ஐந்துவெண்பாககளாலாகியது. நூலாசிரியர் சிவப்பிரகாசையரின் சிஷ்யர்களில் ஒருவராகிய பழனியாமுனிவரென்று இந்நூலின் இறுதியிலுள்ள வெண்பாவால் தெரிகின்றது. ஒவ்வொரு வெண்பாவும் சீகாழிவள்ளலே ஈறேஉமுன்னிலையாக அமைத்து இடற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தப்பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

இந்நூலின் பின்னர், சிவஞானபோதம், திருவண்ணாமலை ஐயர் தசகாரியம் முதலிய நூல்களினின்றும் சிலசெய்யுட்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(j) வேதகிரீசர் துதி.

VĒDAGIRĪŚARTUDI.

Foll. 44*a*—47*b*.

A poem in praise of God Śiva worshipped in the sacred shrine at Vēdagiri in Tirukkaḻukkuṉṟam in the Chingleput district: by Cidambarsvāmigaḷ of Tiruppōrūr.

Complete.

Beginning:

மேருவிலாயதி னாரவா யொரு வெங்கணை
மாலரி யாய்விரி தலையுல கந்தேரா யதிலுறுமிகு சகர மிருசுடராய
ஆரணரா லும்பரியா யம்புய னமைவுறு சாரதியாய்
அவைநீ யுற்றிக லழியா முப்புர மட்டிடு ம[ன்னு](ந்நா)ளில்

சீருறு மூவர்க ளழியா துன்னடி சேரா நின்றனரால்
சிந்தையி லுன்னை மறவா தவர்தமைத் தேறுவ ரெவரேகாண்
வேரி நறுந்தொடை யூடொரு பங்குறை வெற்பே! கற்பகமே!
வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கனியே! (௧)

ஆயுதாந் தனிவேயும் பொழுதமைம் பேரிடராகு
மகிதலத் துறுசிறு குழவிப் பருவத் தறியாமையி னிடரா
மேயகுமாரத் திடர்கா மத்தா லெழின்மனை சுதரெனவே
வயும்பொழுது மிடர்பிணி யாலிட ரிலதா மிடிவந்தால்
காயும் பசியா லிடர்பின் னரைதிரை காணுறு போதுமிடர்
கால னுதித்திடு போதுறு மிடரை(க்) கடவுணீ யறிவாய்
மேய விடற்கடன் மூழ்கு மெனைச்சுக வேலையி னீவைப்பாய்
வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கனியே. (௨)

End:

வீடென் றறைதரு சொற்குப் பொருளோ விடுதலை யாதலினாற்
வீக்குண் டோனுங் கட்டுமாக விளங்குந் திடமாகப்
பீடுறு கட்டுத் தானும் விட்டுப் பெயரா திருசடமாம்
பிணிபட் டோன்சுதந் தரனு மப்பிணி பெயரச் செய்வோன்
நீடு சுதந்தர முளனு மொருவ னெருமில் வேதவினால்
நிகழ்பதி பசுபா சம்மென மூப்பொரு ணிச்சய மென்றருளி
வேடனை வெல்லுங் குருவா யெனையாள் மெய்ப்பொரு ணீயன்றே
வேதகிரிப்பவ ரோகவயித்திய வேணிமுடிக் கனியே. (௧௦)
சரவணபவனெ(னை)ச்சார்ந்த துணையே.

Colophon:

தத்துவப் போர்வை பிரித்துமா னீக்கிச்
சகலகே வலந்தனை த தாவி
உ[த்தி](ற்றி)ரு பாலுஞ் சென றிடர் [ஞ](கா)ப்ப
னுறைதலே யுண்மையென் றெளிசேர்
சுத்தமா மறைகள் செப்பிடு மதனை(த்)
தேரினு முணதரு ளில்லார்
சித்ததே ரொருக்கி யடைவரோ[யி] (வி)ன்பஞ்
சிதம்பர தேவசின் மயனே.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வேதகிரித்தலத்து எழுந்தருளிய சிவபெருமான் தோத்திர ரூபமாக அமைந்தது. இவ்வழகியநூலை இயற்றியவர் திருப்போரூர் சிதம்பர ஸ்வாமிகள். இந்தப்பிரதியில் இது பூர்த்தியாக உள்ளது.

இதன்பின்பு ஞானவிஷயமான பாடல்கள் மூன்றும், ஆனந்த நடராசர் விஷயமான பாடலொன்றும், நாகநாதர் விஷயமான பாடலொன்றும் ஆக ஐந்துபாடல்கள் ஓரேட்டில் எழுதப்பெற்றுள்ளன."

(k) தசக்கிரமக்கட்டளை.

DAŚAKKIRAMAKKAṬṬAḶAI.

Foll. 49a—74a.

A treatise purporting to explain the ten-fold characteristic qualities relating to each of the five principles of the Śaiva Siddhānta, viz., soul, certain inherent impediments preventing the soul from getting salvation known as Malam, Karma, the Lord and Upādāna. The author supports his statements by means of quotations taken from various sources, such as, Tiruvācakam, Śivañānabōdam, etc.

Complete.

Beginning :

உயிர், மலம், கன்மம், கர்த்தா, உபாதானம் என்று சொல்லிய மெய்ப் பொருளைந்துக்கும் உருவம், சொரூபம், சுபாவம், விசேடம், வியாபகம், வியார்த்தி, குணம், வன்னம், தெரிசனம், சுத்தி என்கிற பத்துகிரமமும் எதுவென்று வினவுவார்க்கு அது விளங்கவேண்டிக்கூறில் விரியும். விரிவஞ்சிப் பொதுவாகவுஞ் சிறப்பாகவும் அஃதொரு பிரகாரங்காட்டுதும் :—

பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆக ஐந்து பொருளுக்கும் உருவமாதியாக(ச்) சுத்தியந்தமாகப் பத்தும் பொதுவாய் வருமாறு:—

ஐந்துக்கும் உருவமாவது : தோற்றம், ஒடுக்கம், மற்றும் அறிதியாதல் (க)

சொரூபமாவது : தத்தம் குணங்கள் அனேகவிதமாய் விரிந்தும் ஒடுங்கியும் விரிதல் குவிதலற்றுக் குணிமயமாய் நிற்றல். (உ)

சுபாவமாவது : என்றுங்கெடாது நித்தியமாதல். (ங)

விசேடமாவது : என்றும் அப்பிரமேயமாதல். (ச)

வியாபகமாவது : பெத்த முத்திகளிற் பற்றுதல்விடுதலுடைத்தாயிருந்தும் ஏகதேசப்படாதிருத்தல் (ரு)

வியார்த்தியாவது : ஒன்றுக்கொன்று மறுதலைப்பொருளாயினும் ஒன்றிருக்கும் இடத்து ஒன்று இருப்புவிடாமலும் தத்தம் இலக்கணம் கலவாமல் நிற்றல். (சு)

குணமாவது : தனித்தனி அனேகம் தாதான்மிய சத்திகளையுடையே யுடைத்தாதல். (எ(

வன்னமாவது : எந்தப்பொருளேனும் தன்னுடனே சேர்ந்ததைத் தன்வண்ணமேயாக்குதல். (அ)

தெரிசனமாவது : ஐந்துபொருளும் என்றும் அத்துவிதமாயே இருத்தல். (கூ)

சுத்தியாவது. குணியானது குணத்துடனே கூடிப் பிரபஞ்சம் விரிந்துங் குணமானது குணியுள் அடங்கிப் பிரபஞ்சமொடுங்குதல். (க0)

மெய்ப்பொருளைந்துக்கும் பொதுவாய்க்கூறிய உருவமாதி பத்துஞ்சரி.

இதற்குச் சுருதிவருமாறு :—

திருவண்ணமலையயர் தசகாரியம்.

"ஒப்பிலா நி[ற](ரு)விகார மொருவழிக் குணங் கலப்புச
செப்பிய சுதந்தரஞ் சி[ற்](ர்) சீர்முதற் சமானஞ்சேரா
தப்பிலா விபுவி னைசஞ் சமாதத்னதயறிசத்தி
அப்பிர மேய மற்று மைந்திற்குஞ் சமானமாமே."

என்றும்.

"முதற்பதி யானே யைந்து முன் னத்துவித மிரண்டே
இதற்பின்னே யனுமானத்தா லெண்ணிலா வுயிர்கள் மூன்றே
அதற்பின்னே யவசதைநான்கே யகமறுத் திடலே யைந்தே
செதற்பதி பிரித்த லாறே தெரிவித்த லுயிரை யேழே."

என்றும் வருமது கண்டுகொள்க.

பொது முற்றும்.

பதித்தன்மை.

End:

திருவாசகம்.

"காணுங் கரணங்க ளெல்லாம் பேரின்ப மெனப்
பேணு மடியார் பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையி லென்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு."

என்றும் வருமதுகண்டுகொள்க.

Colophon:

மெய்பபொருளைந்தின் தசக்கி[ற](ர)மக் கட்டளைமுற்றும்.
கச்சியபபதேவனடி யுசசியுளவைப்பாம்.

* * * *

மன்னியதோ ரஞ்ஞானந் தனையறியா ததுமறைப்பா வரணமாகும்
பன்னியவிட் சேபமெனு தெனு லா[ர்](ப்)த வாக் கியமே பரோக்ஷஞானந்
தன்னிலே தா னெனதுவே யபரோக்ஷங் கண்டதொரு சந்தோ ஷத்தி
(னி)ன்னிலையே து(வந்தமுப)போ யானந்த மடைவதுயே ழவத்தைப்
பேரும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சைவ சித்தாந்தத்தைச் சார்ந்தது. 'உயிர்' முதலாக, 'உபா தானம்' ஈறாகவுள்ள மெய்ப்பொருள் ஐந்திற்கும், 'உருவ' முதலாகச 'சத்தி' ஈறாகக் கூறப்பட்ட கிரமங்கள் இன்னவை என விளங்கக் கூறுவது. திருவாசகம், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார் முதலிய நூல்களின் பல பாடல்கள் மேற்கோள்களாக இதன் இடையிடையே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இது வசனநடையிலாயது. பொது, சிறப்பு என்னும் இரண்டு பெரும் பிரிவினையுடையது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இதுவரையில் இந் நூல் அச்சிடப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(l) சரவணதேசிகர்தோத்திரம்.
ŚARAVAṆADĒŚIKARTŌTTIRAM.

Foll. 74b—75b.

A eulogy on Śaravaṇadēśikar, a teacher of Śaivism, who lived in Conjeeveram.

The work is evidently composed by one of his disciples.

Contains only three stanzas.

Beginning:

தேகந் தேகி யின்னதென்றே தெரிவரு காலங்கள்
சீவன் முத்தி பதம்பெறு காலஞ் செனனமு மன்மெறு மியும்
தேகந் தானே வான்மாவல்ல செடமய மாதலினால்
தே மசித்துத் தேகிச் சித்துத் தேக மழிந்து விடும்
தேகி யொரு[க்]கா விறவான் பிறவான் சின்மய மாதலினால்
தேகந் தேகி நிலைதெளி வுற்றவ(ர்) சிவநிலை தெளி வுற் றோர்
சாகை மறைச்சிர மாகம மோதிய சற்கதி யீதென்றான்
றன்னிகர் கச்சிப் பதிவரு ஞான(ச்)சரவண தேசிகனே. (க)

End:

என்னிது யானெனு மென்னு மகந்தை யிருந்திடு காறுமுயிர்க்
கேக னருட்பரி பூரணஞானமொ ரெட்டுணையு கிகழா
அன்னிய கருவிகள் யாவுஞ் சடமென் றருளா விவையொருவி
அறிவறி யாமை யிரண்டு மகன்றிட் டறிவே வடிவாகி
மன்னிய வானக மெங்கு நிரம்பி வயங்கிடு மாறதுபோன்
மனமா கிகளொரு சற்று மெழாதலை மாறிய வா[ரு](றி)திபோல்
தன்னிலை யிற்சும்மா விருவென் றிருதா டந்தருள் செய்தான்
தன்னிகர் கச்சிப் பதிவரு ஞானச் சரவண தேசிகனே. (ங)

(கு-பு.)—

இந்நூல், சரவணதேசிகர் விஷயமாக அவரது சிஷ்யர்களுள் ஒருவர் இயற்றியதென்று தெரிகிறது. மூன்றுபாடல்களே உள்ளன.

தவப்பிரகாசர், சரவணதேசிகர் இவ்விருவர் விஷயமான தோத்திரப் பாடல் ஒவ்வொன்றும், சைவசித்தாந்தப்பாடல்கள் சிலவும் 75*b*-78*b* வரையிலுள்ள பக்கங்களில் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

(*m*) ஞானவாசிட்டத்திரட்டு.

ÑĀNAVĀSIṬṬATTIRAṬṬU.

Foll. 78*b*—118*b*.

Similar to the work described under R. No. 143(*b*), but more extensive than it. This work is divided into eight chapters and contains 175 stanzas with connecting prose passges. By Namaccivāya Aiyar, son of Śōṇadri Aiyar.

Complete.

Beginning:

பொன்னுலகத்தினிற் (. . . . . . .) தொழுதிறைஞ்சுவாம்.

இது கடவுள் வணக்கம்.

முத்திநெறி தனைவேண்டித் தவம்புரியு மடியர் வினை முழுது மாயச்
சத்தியவா சிட்டநூ றனைத்திரட்டும் விரகதனைத் தந்தான் ஞானச்
சித்திதரு மாணிக்க தேசிகனுர் பாதமலர் தேடா நெஞ்ச
னெத்தியெனை யாளவருசோணுத்திரி யையனடி யிறைஞ்சி வாழ்வாம்

கடலதனைக் கடைந்தமர[ற்](ர்க) கமுதமெடுத் தளிக்குமந்தக் கண்ணன் போலச்
சுடர்சுருதி வாசிட்டக் கடலினனு பவந்திரட்டித் துலங்கச் செய்தான்
மிடலுடைக்கா மாதியெனு மறுபகையைசசெயித் தழியா விமலநாட்டை
நடலெகெடுத் தினிதளிக்கு நமசசிவா யையனெனும் ஞானவேந்தே.

* * * *

இந்த அதிகாரமுடைய பக்குவர்க்கு இ[ன னூ](ற் நூ)ல் விசாரணை யாவ ரிடத்திருந்து உண்டாமென்னில், சாதுசங்கங்களாலன்றி முடியாது. அந்தச் சாது சங்கத்திஞல் வரும்பயன் யாதோவென்னில :—தருமா[ற்](ர்த்)தகாம மோட்சமெனறு சதுர்விதப்படும். அஃதேதென்னில் நித்தியாநித்தியவத்து விவேகமறியுந் திடசித்தம் வருவதே தருமம்

End :

அந்தோ ! வந்தோ !! விதுநெடுநா ள[கினெனில்](றிந்தி லேனின்)ற றிவுற்ற
சந்தோடத்தை யென்சொல்வேன சகலதினைவுஞ் சமித் தாறி
னொந்தோரின்ப முன்பத்தா னேவா திருககு மிடமிதுவே
யுய்ந்தோருறை[ர](ற)யும் பதமிதுவே யுபசாந் தத்தி னுயரிதுவே. (௨0)

Colophon :

அதிகாரமெட்டுக்கும் விருத்தம் ௱௭௫.
ஞானவாசிட்டத்திரட்டு முற்றும். குரு[கி](க)டா[ஷ](க்ஷ)முண்டு. இந் தப்படி சிந்தித்தாலனுபூதியுண்டு.

கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாகின் 143(b) நம்பர் பிரதியினும் விரிவானது ( ) அதிகாரிபேதம், (2) சாதுசங்கம், (3) தூலவிசாரணை, (4) சூட்சுமவிசாரணை, (5) அதிசூட்சும விசாரணை, (6) உண்மைநிசசயம், (7) சாந்தி, (8) சந்தோஷம் என்னும் எட்டுப்பிரிவினையுடையது. இதைத் தொகுததவர் சோணுத்திரி ஐயரின் சிஷயராகிய நமசசிவாய ஐயரென்று சிறப்புப்பாயிரத்தால் விளங்குகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும உள்ளது.

(n) திருப்போரூர் ஆறுமுகக்கடவுளதுதி.

TIRUPPŌRŪR ĀṚUMUGAKKAḌAVUḶTUDI.

Foll. 118b—121c.

A eulogy on God Subrahmaṇya or Ārumugaḷkaḍavuḷ worshipped in the shrine at Tiruppōrūr.

Complete in 12 stanzas.

Beginning:

அருட்கட லதனிற் கவுட்செவிச் சார லருவிபாய்ந் தெழிறரு மாலம்
விறப்புற மருப்பிற் கடகரி மான் றெடுத்து வீறுகிம் புரியெனத் தரிப்போய்
[யளிப்பாய்
சுருப்பினந் [து[(தொ)டருங் கதுப்பினுர் மயக்கிற் றுளைந்துரு தெனையினி
பொருப்பனை [ப்]புயத்தோய் மயிற்பரி யுகத்தோய் போரிவா ழாறுமா முக
னே. (க)

End:

கயிலைவா ழரசு தந்தகற் பகமாக் கணவர சுறைகொடிக் கணிநூல
இயல்புறு கற்புக் கன்னிய ரிருவ ரிருமருங் குறை வட மேரு
அயி லுடன் மயிலுங் கோழியு மாடு மழ நடன படைத்த மெய்க் கடவுள்
புயலினஞ் சுரந்து பொழிதரு நீதிப் போரிவா ழாறுமா முகனே. (கஉ)

முற்றும.

(கு-பு.)—

இது, செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் உள்ள திருப்போரூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகக்கடவுள் மீது தோத்திர ரூபமாக இயற்றப் பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் 12 செய்யுட்கள் உள்ளன.

R. No. 294.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 302. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good

Transcribed from a MS. of S Gōpālācāriyar of Villiyambākkam, a village in Chingleput district.

நோன்புகதை.

NŌNBUKADAI.

A work containing descriptions of several Jaina religious observances which consist of fasting on certain days accompanied with the worship of Jina. Illustrative stories narrating the benefits arising from each of these Nōnbus or Vratas are also given. These are said to have been related by a Jaina ascetic to Harisēna, King of Ayōdhya. The names of these Nōnbus are given in Tamil at the end of the extract.

Seems complete.

Beginning:

ஓம் நமஃ ஸித்தேப்யஃ.
ஸ்ரீமத் பஞ்ச பரமேஷ்டிப்யோ நமஃ.
நந்தீஸ்வரநோன்பு கதா ப்ராரம்பஃ.

ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீவாஸுபூஜ்யாதி ஸஜ்ஞாநாம் ஸாரஸேவிநாம் |
ஸாதிதாநி ஸமாராத்ய ஸம்யக்ஜ்ஞாநி நிவிஷ்டிதே ||

நந்தீஸ்வர நோம்பு கதை எப்படியென்னில் :—இந்தஜம்பூத்வீபத்து பரத க்ஷேத்திரத்து தர்மகண்டத்து திருவயோத்தியாநகரத்து இக்ஷ்வாகுவம்சத்து ராஜா ஹரிஷேணன் என்பான் ; இவனுக்குத் தேவிமார் காந்தாரியும,

பிரியமித்ரையும், ப்ருது ஸ்ரீயும் என்னும் பிரதான வல்லபைகள் முதலாயி ஞர் ஐந்நூற்றுவர்.

இவர்களுடன் ராஜா ஸுகஸம்கதமா விநோதத்தினுல் ராஜ்ய ஸ்ரீயினை அநுபவித்துச் செல்லாநின்ற காலத்து, ஒரு நாள் ராஜா, தேவிபரிவாரபரிவ் ருதனுகி, தேவரமணமென்னும் உத்யானத்துச் சென்று ஜலக்கிரீடையும் வனக்கிரீடையும் பண்ணி (. . . . . . .) செல்லாநின்றவிடத்து(. . .) கற்பகவிருட்சத்தின் கீழ் அரிஞ்ஜயரும் அமிதஞ்ஜயருமென்று சாரண பரமேஷ்டிகள் இருந்து, பகந்தாதி சாரக்கிரியை முடிந்தபின் அரிஷேணரு ம் தேவிமாரும் பிரதக்ஷிணம் பண்ணி(. . .) அர்ச்சித்து நமஸ்கரித் திருந்ததற்பின் முனிவரன் அருளிச் செய்வார் :—

“ இராஜ ராஜனே ! பூர்வார்ஜித தர்மபலத்தால் இந்த ராஜ்யவிபவம் பெற் றனை ; இனி ஸ்வர்க்காபவர்க்க ஸுகஸாதனமாகிய ரத்ந த்ரயங்களையும் அஹிம் ஸாதி வ்ரதங்களையும் அநுஷ்டிப்பாயாக” என்று உபதேசித்துப் பின்பு அரு ளிச் செய்வார் :—

“ நீமுன், பூர்வபவத்து இந்தநகரத்து வைசியன் குபேரமித்திரன் ; அவன் பார்யை ஸௌந்தரி என்பாள் ; இவர்களுக்குப் புத்திரர் ஸ்ரீவர்மாவும் ஜயவர் மாவும் ஜயகீர்த்தியு மென்பார் மூவர். அவருள் ஸ்ரீவர்மாவென்னும் நீயும், ஸ்ரீதரகுருக்கள் ஸமீபத்திலே தர்மங்கேட்டு தத் அனந்தரம் நந்தீசுவர மென் னும் நோன்பு கைக்கொண்டு நோற்று முடித்துச் சில நாள் சென்றபின் ஆயுஷ்யாவஸான காலத்து ஸமாதி மரணத்திஞல் சரீரம் விட்டு நந்தீசுவர நோன்பின் பலத்தால் இந்தத் திருவயோத்தியா நகரத்து ராஜா, வஜ்ரபாகு மஹாராஜனுக்கும் தேவி, விமலமஹாதேவிக்கும் ஹரிஷேணனென்னும் புத்திரனுகிச் சக்கரவாத்திப் பதவியும் பெற்றனை ; அந்த ஜயவர்மாவும் ஜய கீர்த்தியுமாகிய நாங்கள் இருவரும் தர்மவர குருக்கள் ஸமீபத்திலே அஹிம் ஸாதி வ்ரதங்களைக்கைகொண்டு நடத்தி, தத் அனந்தரம் நந்தீசுவர நோம்பு கைக்கொண்டு நோற்று உயர்ந்து (. . . . .) ஹாஸ்தினபுரத்து விமல வாஹனன் என்னும் வைசியனுக்கும் அவன் பார்யை ஸ்ரீதரைக்கும் அரிஞ் சயரும் அமிதஞ்ஜயரும் எனும் புத்திரராகிய (. . . . .) நின்னைக கண்டு நந்தீசுவர நோன்பின் பலத்தை உனக்குச் சொல்ல வந்தோம்.(. . . .) நீயும் நந்தீசுவரத்தையும் கைக்கொண்டு நோன்பை நோற்பாயாக” என்று அருளிச்செய்ய (. . . . . .) அன்னோன், பின் கிரமம் எப்படி யென்று வினவ, முனீசுவரர்கள் அருளிச் செய்வார் :—

End:

சந்தனஷஷ்டி நோம்புகதை.

இந்த நோன்புகதாவதாரம் எப்படி யென்னில் ஜம்பூத்வீபத்து (. . . . .) இந்த, சந்தனஷஷ்டி நோன்பு நோற்றவர்[க்கு](களு)ம் நோற்பித்த வர்களும், கதை சொன்னவர்களும், கேட்டவர்களும், எழுதினவர்களும், எழுதுவித்தவர்களும், உடன் பட்டவர்களும இத்தியாதி பேர்களெல்லாரும் [முக்தி]மோக்ஷத்தை யடைகுவர்.

மங்களம் மஹாஸ்ரீ.

சந்தனஷஷ்டி நோன்புகதை முடிந்தது.

Colophon:

நோன்புகதை முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ஜைனமதஸம்பந்தமானது. இதில் நந்தீசுவர நோன்பு முதலாகச் சந்தனஷஷ்டி நோன்பு இறுதியாக அறுபது நோன்புகளும், அவற்றை நோற்கும் முறைமையும், அவற்றால் எய்தும் பயனும் இன்னவென விளக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் மணிப்பிரவாள நடையாலாயது முற்றுப் பெற்றதென்றே தோற்றுகிறது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றானும் விளங்கவில்லை.

இந்நூலில் உள்ள நோன்புகளின் பெயர் வருமாறு:—

	பக்கம்
(1) நந்தீசுவர நோன்பு ..	1
(2) ஸித்தசக்கர நோன்பு ...	18
(3) கணதரவலய நோன்பு ...	31
(4) வஸ்துகல்யாண நோன்பு	40
(5) அனந்தவிரத நோன்பு ..	50
(6) ஸித்தா நோன்பு ..	87
(7) ஜீவதயாஷ்டமி நோன்பு	90
(8) ஸௌபாக்கிய நோன்பு	107
(9) நிர்துக்கஸப்தமீ நோன்பு	128
(10) கேவலபோதி நோன்பு	142
(11) பவரோகஹராஷ்டமி நோன்பு.	143
(12) தீபாவளி நோன்பு ..	151
(13) ஶ்ராவணஞதி வரதம் .	169
(14) மாகமாச நோன்பு ..	173
(15) கைவல்ய ஸுகாஷ்டமீ நோன்பு.	191
(16) நித்திய ஸுக நோன்பு .	198
(17) ஸுகந்த தசமி நோன்பு	206
(18) நவநிதிபண்டார நோன்பு	217
(19) பஞ்சகல்யாண நோன்பு .	221
(20) பகுபுஷ்ப நோன்பு ..	224
(21) பலவியோபவாச நோன்பு	229
(22) முக்தாவளி நோன்பு ...	236
(23) பெரியஸித்தசக்கர நோன்பு.	245
(24) ஷோடசபாவனை நோன்பு	279
(25) அனந்த ஸௌந்தர்ய நோன்பு.	311
(26) கல்யாணமாலை நோன்பு..	313
(27) ஐஹேஹிய நோன்பு	316
(28) பலமங்களவார நோன்பு ...	323
(29) பஞ்சாலங்கார நோன்பு ..	329
(30) சுபதசமி நோன்பு ..	334
(31) ஸப்த ஜ்யோதி நோன்பு ...	345
(32) ஐந்த்ர த்வஜ நோன்பு	350
(33) சந்தனஷஷ்டி நோன்பு (?)	355
(34) புதாஷ்டமீ நோன்பு ...	371
(35) ஸூதகபரிஹார நோன்பு .	378
(36) புஷ்பாஞ்சலி நோன்பு ..	381
(37) நாகரபஞ்சமி நோன்பு	396
(38) நித்ய ஸௌபாக்கிய நோன்பு.	406
(39) கந்தாபப ஸார நோன்பு ..	410
(40) அக்ஷதை நோன்பு ..	411
(41) துர்க்கதி நிவாரண நோன்பு. ..	413
(42) ஸமாதி விதான நோன்பு	415
(43) பவதுக்க நிவாரண நோன்பு	417
(14) நிரதிசய நோன்பு ..	418
(45) பிடியரிசி நோன்பு ..	422
(16) கௌரீவிரத நோன்பு	428
(47) சக்கரவாள நோன்பு ..	435
(48) லப்திவிதான நோன்பு	447
(49) அனந்தபவ காம ஹராஷ்டமி நோன்பு.	461
(50) ஆதித்யவார நோன்பு ...	473
(51) த்ரிகால த்ருதீயை நோன்பு	487
(52) தசலாக்ஷணிக நோன்பு ..	500
(53) ஶ்ரீபஞ்சமீ நோன்பு ...	512
(54) ஶ்ருதஸ்கந்த நோன்பு .	525
(55) ஸப்தபரமஸ்தான நோன்பு	537
(56) ஆடி வெள்ளிக்கிழமை நோன்பு.	546
(57) ஆணதகி நோன்பு ...	559
(58) காமநிராஜரை நோன்பு	...
(59) ஶிவராத்திரி நோன்பு ..	569
(60) சந்தனஷஷ்டி நோன்பு ...	582

R. No. **295.**

Palm-leaf. 9¼ × 14¾ inches. Foll. 209. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha.

Purchased in 1915–16 from Kadir Baig Sahib of Triplicane.

நோன்புகதை.

NŌNBUKADAI.

Same work as the above.

Apparently complete.

(கு-பு.)—

இது முன் பிரதி போன்றது. இதில் நந்தீசுவர நோன்பு முதலியன முன் பின்னாக மாற்றி எழுதப்பெற்றுள்ளன. இப்பிரதியிலும் முன் பிரதியில் உள்ள அளவே இருக்கிறது.

R. No. **296**

Paper. 9¾ × 11 inches. Foll. 68. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed from a palm-leaf MS. of S. Gōpālācāriyar of Villiyambākkam, a village in Chingleput district.

மஹாபுராணம்.

MAHĀPURĀṆAM.

Same work as that described under No. 459 of the D.C.T. MSS, Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 459-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. முதலிலிருந்து பரத சக்கரவர்த்தியின சரித்திரத்திற் சிறிது பாகம் வரையில் இந்தப்பிரதியில் உள்ளது; ஆகையால் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. **297.**

Paper. 9¾ × 11 inches. Foll. 137. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1915–16 from a palm-leaf MS. of Sthalaśāyi Ayyaṅgār of Agaram in the Chingleput district.

முதல்திருவந்தாதிவியாக்யானம்.

MUDALTIRUVANTĀDIVYĀKYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 119 *ante.*

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின 119-ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் முதற்றிருவந்தாதி நூறு பாடல்களுக்கும் விரிவுரை பூர்த்தியாக உள்ளது.

R. No. 298.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 98. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

தசாபுத்திபலதீபிகை.
DAŚĀBHUKTIPHALADĪPIKAI.

Same work as that described under R. No. 183 *ante.*

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 183-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. அதில் உள்ள அளவே இந்தப்பிரதியிலும்உள்ளது.

R. No. 299.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 40. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(*a*) கொங்கணர்முப்பூதீட்சை.
KOṄGAṆARMUPPŪDĪKṢAI.

Foll. 1*a*—16*a*.

A work dealing with alchemy and with the Yōga of the Siddhas. The work is attributed to Koṅgaṇar, who apparently gives in the first stanza the names of some of his other works. He salutes Bhōgar in the beginning and refers to the work entitled Śaṭṭaimuni Irupattaindu, which is probably the same as that described under R. No. 175(*f*) *ante.*

Complete in 50 stanzas.

Beginning:

கொங்கணசுவாமி முப்பூதீட்சை [நாற்](ஐம்)பது. பாடல்.

குமரனே! துணை.

சா[ஷ](த்)திரங்க ளாறுகாண்டம் விரித்துச்சொன்னேன்
அதனைக்குறுக்கி முக்காண்டம் [னூ](நூ]றுஞ் சொன்னேன்
சூ[ஷ](த்)திரந்தான் மு[ன்னூ](ந்நூ)றுதான் க[ஸ்ப்](ற்)ப[னூ](நூ)று
தோஷமில்லை மோசமில்லை சொல்லைக் கேளு[சு]
செந்தூரந்தா ஞற்[ப்]பதக்குள வழலை மார்க்கஞ்
திரந்தப்பா பாடினார் சிவனூ[ல்]லெல்லாம்
கோத்திரந்தான மூலர்க்குத தீட்சை மார்க்கங்
கூறினேன் போகரு(டை)ட(க் கஞ்சன் காப்பு. (க)

* * * *

காணப்பா திட்சைபெ[தத](ற்ற) வழிலே மார்க்கங்
  கை[யி](ம்)முறையாய்(ச்) சொல்லு[கு](கி)றேன் கவடுநீக்கி
ஊணப்பா றெழுபூவில் மட்டபடிதா னெண்[ணே](ணெய்)
  விட்டமார்க்க முறையாய்ச சொன்னே [ன](னே)ம்பு துக்கு(ள்)
தோணப்பா சட்டைமுனி முறைத்த மித்திர
  சுந்[தி](த)ரனே பாடிவைத்தா [ர்பி](ரி)ருபத் [த](தை)ந்தி[ல]
ஞானப்பா பதினெண்பேர் பாட லெல்லாம்
  நலமாகப்(ப்) பாடினார் செயங்கண் டேரே. (௬

End:

சொல்லுவா ருலகத்தில் யோகங் கோடி
  சொற்பெரிய வட்டாங்க யோகங் கோடி
சொல்லுவார் ஞானமுதல் சா[ஷ](த்)தி ரங்கள்கோடி
  துரியத்தே திற்[க]கிறது சொற்ப மோட(ச்)
சொல்லுவார் வாதமென் [னு ஆ](ரு)சை யுண்டு
  சே[ரி]யொத்த வாமத்தைத் தர்க்கிப் பார்கள்
சொல்லுவார் சொறகேட் டலைவார் கோடி
  துலங்கிநின்ற சா[ஷ](த்)திரத்தைக் காணக் காணே. (௯0)

Colophon:

சொக்கபப வாத்தியார் சரவீசன்(?) சென்னகிருஷ்ணன் கையெழுத்து.

(த-பு.) —

இது ரஸவாதம் யோகம் ஆகிய இவற்றைக கூறுவது. கொங்கணர் இயற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(b) திருத்தணிகைக்கலம்பகம்.
TIRUTTAṆIKAIKKALAMBAKAM.

Foll. 17*a*—40*a*.

Same work as that described under No. 290 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(த-பு) —

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ காட்லாக்கின 290-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 300

Paper. 9¼ × 11 inches. Foll. 53. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.
Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

சசிவன்னபோதம், உரையுடன்.
ŚAŚIVANNABŌDAM WITH COMMENTARY.

A poem giving an account of a Brahman named Śaśivarnan, who, having repented for his atrocious acts and for the licentious life which he led at first, sought advice and religious instruction from a sage, named Nandiparāyana, living in the Nandi hills, and became a Vedantin by the influence of that sage. This story is briefly stated in a chapter entitled Pēyirangal Adhikaram of the work named Mōhavadaipparani. By Tattuvarāyar.

Complete

Beginning:

சசிவன்னபோத[க]த்துடைபடம்.
பொறபின்ற சசிவன்னபோதைதககுர
யமபினல கைங கரறபதம போறறுவாம.

எ-து, அழகு பொருநதமபடி, சசிவன்னபோத[க]ததககு உரையினையடி யேன கூறததககதாக அனபினுலே அநுககிரகம பணணுகினற ஐநது கரத் தினையுடைய மகா [வி]கணேச(வ)ரனை வணஙகித தோததிரம பணணுவாம எ-று

அகைையசசம வககவானகளும
மூலகின முததி பெறுமபரி சோதுவாம

எ-து, மோகவதைபபரணியில செகததை மிதன தயாயிருககினற பசாச தததுவமென றடாடிட, பினபு அநத பசாசததுவததை இரணடாம அததியாய மென்ற சசிவன்னபோதகனுசொன்ன[த] ாலே நீககவேணடி அபபசாசினது பயநதிரததககககாகவும மிதததயாயிருககினற பி[ற](ர)பஞசததை நிததிய மாயெணணி நிததியமாயிருககினற அறிவை மிததையா யெணணித தேக மே நானெனறு நமபியிருககிற அகஞானகளெனனும அஞஞானிகளும இவ வுலகினகண சறகுரு கடாடசததினுலே அசசமறறிருககினற வி[று](ரு)தை ஆகாச சொருப லடசணமறிநது மோனுனநதமாகிய மோடசததினை யெயது நதனமையைத தததுவ[ரு](ரா)யரெனனு மகாரிஷியானவா இ[னனு] (நநா)விற கூறுகிறேனகேளுஙகோளெனறு அருளிச செயகருர எ-று (க)

“புணாநதபாவமெலாமபரிபூரண
முணாநதஞானவிழிபடடவோடுமே.”

எ-து, ஆகாமியததினுலே நலவினை தீவினைகளாகிய சஞசிதமுணடாயச சஞசிததகதினுலே வரபபடட புணணிய பாவம பிராரததுவககடடுபா டெல லாம (. . .) பாாலையினுலே ஓடிபபோம எ-று.

End:

ஞானியை நரனசுரனெனறுதொழுக ஞாலமுய நாதனருளான
மேனியது கொணடுதனை நலகவரு மெனமறையும வேதமுடிவே.

எ-து, பி[று](ர)ம[கஙியா](ஞா)னியாயுளளவனை மானிடரில ஒருவனெ னறும, தேவாகளிலொருவனெனறுஞ சொலலுதலை விடடுவிடுக பினனைத தானயாவனெனறு சொலலுவதெனனில், இநத வுலகம பிழைககுமபொருட

டாய்ப் பரப்பிரமமமானது தனது காருண்ணியத்தினூற்றிருமேனிகொண் டெழுந்தருளிவந்து தன்னைக்கொடுத்து இவ்வுலகத்தை யுரட்சிக்குமென்று வேதமுடிவுகளையுள்ள வுபநிடதங்கள முறையிடும் நிற்குமாதலால் நீங்களு மந்தப்பி[று](ர,ம[க்கிய](ஞ)ானியைச் சச்சிதானந்த நித்தியபூரணச்சுயம் பிரகாசச் சொரூபியாயுள்ள பரப்பிரமமென்றே சொல்லிக்கொள்ளுங்கோ ளென்றவாறு. (௪00)

Colophon:

சசிவன்னபோத[க]முரைபாடமுற்றும்.

சொரூபானந்தர் துணையடி யிறைஞ்சக்

கருவாம்பிறவிக் கட்டகன் றிடுமே.

தத்துவ[ரு](ரா)யர் தமதடியிறைஞ்ச

மெத்திய பிறவியின் வேரற் றிடுமே.

சிவஞானதேவனடி பவபாறரப்பணிவாம்.

* * * *

திருச்சிற்றம்பலம்.

(௬-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. பாவயெஜ்ஞனென்னும் வேதியரது புதல்வனுன சசிவர்ணன் கொலை, களவு முதலிய தீய செயல்களைச்செய்து வந்ததனுல் சரீரதநில் வியாதி மிகுதிப்பட்டு வருந்தினன்; அதைக்கண்ட தேவபக்தரென்னும் மாதவர் 'நந்திவெறபிலுள்ள நந்திபராயணரை அடைந்து அவரருளால் வியாதி நீங்கி ஞானம் முதிரப் பெற்று மோட்சமடைவாயாக' என்று சொன்னர். அவர் சொற்படியேசெய்து மோட்சமடைந்தான் எனனுங் கதையினை விளககுவது. இதை இயற்றியவர் தத்துவராயர். மோக வதைப் பரணி பேயிரங்கலதிகாரத்தில் இச்சரித்திரம் சுருக்கமாகக் கூறப்பட் டுள்ளதென்று இவ்வுரை நூலால் தெரிகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 301.

Paper. 9¼ × 11 inches. Foll. 46. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1915–16 from a MS. of T. Rādhākṛṣṇa Ayyar, late Principal, Maharajah's College of Pudukotah.

காணாட்டுச்சதகம்.

KĀNĀṬṬUCCATAKAM.

A work in verse and prose giving information regarding the position of certain places known as Kāṇāḍu which now forms part of the Pudukotah State and of the Madura district. The time when the Veḷḷāḷar sect of people migrated there, and other historical details relating to that time are also given herein.

Seems incomplete.

Beginning:

விருதாச பயங்கரவள [ஓ](நர்)டு, ஈசு.

காணாட்டுக்கும் எல்லை. குரகாடு ௬.ஈகூடுச, நத்தம் உ, நாடு கூடுச.

பாண்டிநாட்டுச் சருக்கம்:—காணாடு, கலவாய்நாடு, அவ்வைபாடல்,

காறுய நூ[த்தெ](ற்றெ)ட்டு தத்தத்துக்கு ஆதிசெயம் ஈ. ஆ கெங்கை குதிகொண்ட [று](நா)டு.

பளப . . . . தைய . . . . கச்சி[று](நா)ட்டாகிடாதி. சூரியவங்கி[ஷ]ச வேளாளர். வேள்ளாளர் கி[ள](ழக்) காஞ்சிபுரம் விட்டு, பாண்டியதேசம் வந்தது. கச்சி[று](நா)டு கோனங்கள் ஙுப்சத்குகாகம்டு. நரேந்திர சோ[ள](ழ)ன் நாலுதெருவிலும் நாலுபெண் கொண்டபடியினாலே நாலுவகைப்பேரும் வந்தது.

வாணேசுரன் தன்மராயன் காலிங்கன் வாண்டராயர் ஆதொண்டை சக்கரவர்த்தி, கூட்டிவந்தது. (. . . . . . .) செப்பேட்டுப்படி :—ஸ்ரீ[றி](ரி)திஷி கலிபகம் ௪௬உசாம்௩. இதுமேல் பி[ற](ர)மோதூதவருஷ சித்திரைமீ ௧௧௨ கோளசிங்கவளநாட்டு மல்லகபுரி வடகரை வேள்விநாட்டு.

End :

. . மூர்த்தி நாயனுர்.

திருமங்கலமுடையார்.
முடிகெடுநெடு மதவேவர்.
முன்னூல் கி[ள](ழ)வர்.
பெருமங்கல முடையார்.
காலிங்கராயர்.
கண சுராயர்.
நரசிங்கதேவர்.
திருநல்லூருடையார்.
செம்பங்குடையார்.
விசையபாலர்.
கூவ[ய்]ப்புடையார்.
வில்வத்திரையர்.
விசையராயர்.
வைவ[ய்]ப்பூருடையார்.
ம[ள](ழ)வராயர்.
வயலூர்க் கி[ள](ழ)வர்.
சிரப்பாதருடையார்.
மீனக்கொடியார்.
சோழராயர்.
உடையாருள்ளாளுடையார்.
குந்தியுடையார்.

தகற்குடையார் ?
. . . . ராமெரித்திகி[ள](ழ)ார்.
ப[ான்னி](ன்றி)பாறுடையார்.
. . . .
முப்பத்துடையார்.
. . . .
கையடையார்.
. . . .
. . படையார்.
தி[றி](ரி)கலத்துடையார்.
பெருந்திமிகிழார்.
கன்னஆ[ர]ருடையார்.
மிரட்டுடைத்தண்டலைக கி[ள](ழ)வர்.
அரிய லூருடையார்.
கூடலுடையார்.
சோ[ள](ழ)த்திரையார்.
சிகேந்திர நயினர்.
அரண்[ம]பதமரவார்.
பெருமாளுக் குடையார்.

ஆக(ப்)பட்டம் ௬௪.

(கு-பு.)—

இந்நூல், புதுக்கோட்டை ராஜயத்திலும் மதுரை ஜில்லாவிலும் உள்ள பலவூர்களின் எல்லை, வேளாளர் அங்குக் குடியேறியகாலம், அககாலத்து நிகழ்ந்த சரித்திரம் முதலியவைகள் இன்னின்னவெனக் கூறுவது இதை இயற்றியவர் பெயர், காலம் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியின் இடையிடையே செய்யுட்களும் வசனங்களும் பல இடங்களில் சிதைந்திருக்கின்றன.

R. No. 302.

Paper. 9½ × 11 inches. Foll. 36. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915–16 from the MS. described under No. 314 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

(a) பேரை குழைக்காதழகியபெருமாள் நமப்பத்து.
PERAI KULAIKKĀDALAGIYAPERUMĀL NAMAPPATTU.

Foll. 1*a*—3*a*.

Ten stanzas in praise of Kulaikkādar, a form of God Viṣṇu, worshipped at Pērai (Tiruppērai in the Tinnevelly district). Each line of the stanzas ends in Namōnamō (salutation) and hence the work is called Namappattu. The author's name is not known.

Complete.

Beginning:

காவேரு வைகுந்[ை]க நாதா நமோநமோ
களிநீர்ப் புளிங்குடிக் கண்ணு நமோநமோ
கோவே நம் மிடர்கடியு மாலே நமோநமோ
குளந்தை நகா வாழ் மாயக் கூத்தா நமோநமோ
தேவே சனேகமல நயனு நமோநமோ
தென்பேரை வ[ழ](ள)ர் குழைக் காதா நமோநமோ
நாவீறர் தொழும் வைத்த மாநிதி நமோநமோ
நா[ரு](ரா)ய ணு வாதி [ு](நா)தா நமோநமோ (க)
அச்சுதா னந்தகோ விந்கா நமோநமோ
ஆலிலையின் மேல் வி[ளி](ழி) துயின்ருய் நமோநமோ
பச்சைமா லே பற்பம ரூபா நமோநமோ
பாரேழு மோரடி ய[ழ](ள)ந்தாய் நமோநமோ
மச்சமா ஞய் கூர்ம மானுய் நயோநமோ
வானவர்கள் தொழநின்ற வா[ள்](ழ்)வே நமோநமோ
நச்சரவின் மீதே நடித்தாய நமோநமோ
நாரா யணு வாதி நாதா நமோநமோ. (உ

End:

சலதிதனி லொருமீனு மானுய் நமோநமோ
சாயாத கமட வடி வானுய் நமோநமோ
நிலமுழுது முன்பால நிறைந்தாய் நமோநமோ
நெடியவரை குடையா யெடுத்தாய் நமோநமோ
பட(வர)வு குடைநிழலில் வருவாய் நமோநமோ
பரசமைய மதனிலுள்ள பயனே நமோநமோ
நடு(வர்)மனை[யில்] வெண்[ணை](ணெய்) பா லுண்டாய் நமோநமோ
நா[ரு](ரா)ய ணு வாதி நாதா நமோநமோ. (௧௦)

நமப்பத்து (முற்றும்).

(கு-பு.)—

இந்நூல் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள திருப்பேரைநகரில் எழுந்தருளி இருக்கும் குழைக்காதழகியபெருமாள் விஷயமானதென்று தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பத்துப்பாடல்களும் உள்ளன. இயற்றியவர்பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

(b) நெல்லை வடிவுடையம்மை பதிகம்.
NELLAI VADIVUDAIYAMMAI PADIKAM.

Foll. 3*a*—6*b*.

Ten stanzas in praise of Kāntimatiyammai, a manifestation of Goddess Pārvatī, worshipped in the Śaiva shrine at Tinnevelly.

Complete.

Beginning:

அருளெனப் பிரணவப் பொருளெனச் சட்சமய மாறதென வஃசரங்க
ளஞ்சதென வாறதென ெ[ய](வ)ட்டதென மந்திரமென வாருமறை
[நான்கதென்ன
இருளெனத் தெருளெனத் தெளிவெனச் சாம்சாமென்ன [யி](வி)தமகித
[மென்ன
எங்கணுநிறைந்த நீயென் சரித் திரமறிந் தென்னை [ெ]ரட்சிப்பதென்
[ரோ
தருமவர்த்தனியே சகத்திர நாமத்தியே ச[ற்](ச)சிதானந்த மயமே
சாக்ஷியே காட்சியே சத்தியே முத்தியே தாசரதி தங்கசியே
மருமலர்க் கமலா சனத்தியே நெலலைநகர் வா[ள](ழ)வரு மகமாயியே
மதியறுகு பாம்பு [ன](ந)தியணிசடிலர் காங்[கிஷை](கைக்ஷ) யுறு வடிவு
[டைய காந்திமதியே. (க)

End:

சாதமுட னவமணிகள் த[ளு](ழு)வுபரி புரமிலகு சரணசததளமன(தி)ற்
சகலவினை களுமகல நினைபவர்க ளுடைய தன தடிமையென ெ[ய](வ),
[னைமுழுது நீ
விரதமொடு கருணைகொடு தமியனி[று](ரு) தயகமல விரிவிலுன திருசரணை
[யே
வி(ை)ரவினுட னுதவியருள் மிகவு மகி[ெ]சய மிகவும்வெளியிலினி யரு
[ள்புரிகு (வாய)
(பர)தரு(ை)ட(த்) தமையனெனும் [ெ]ரகுபதியின் வளரவரு பரமப(ை)ரயெ
[னுமமு(மு)தமே
பனகமணி யணிமவுலி தள தளென முகமதிகள் ட[ழு](ள)ப[ழ](ளெ)ன
[வுலவுமயிலே
வரதசில தா திரிபுரதகனியே திருநெல்லை வா[ள](ழ)வரு மகமாயியே
மதியறுகு பாம்பு [ன](ந)தி யணிசடிலர் காங[கிஷை](கைக்ஷ) யுறும் வடி
[வுடைய காந்திமதியே. (கo)

முற்றும்.

(கு-பு.) —

இது திருநெல்வேலியென்னும் சிவஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள வடிவுடையம்மையின் தோத்திரமாக அமைந்ததொரு நூல். "மதியறுகு பாம்புநதியணி சடிலர் காங்கைக்ஷயுறும் வடிவுடைய காந்திமதியே" என்பதை மகுடமாக அமைத்துப்பாடிய பத்துப் பாடல்களையுடையது. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது. டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 314 - ஆம் நம்பரில் 'வடிவுடையம்மை' என்றே இந்நூலிற்குப் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

() திகிரிவனப்பத்து.

TIHIRIVANAPPATTU.

Foll. 7b—9a.

Ten stanzas in praise of God Śiva worshipped at Tinnevelly which was known by the name of Tihirivanam.

Complete.

Beginning:

களஞ்சேர் மனத்தா ரினத்தாராய்க் கருதே னவரோ டிணங்காம [ளோா
லுளஞ்சேர் கவலை யொழிந் தடியேற் குறுதி யருள்வ[ன்ஞ]க(ந்நா)
குளஞ்சேர் கயல்கள் வெடிதாவிக் குலவின் பலவின் கனியுகிர்க்கும்
வளஞ்சேர்ந் திலங்கு நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே. (௧)

மனசொத் திருக்க நினையாத வன்னெஞ் சுடையார் மதியாம
லினசத் துருவாய் நகைப்பார் மு . . . ளடியேற் கிரங்கு வையோ
பனசத் தருவும் மரமும் பரந்து நிரந்து காவுடனே
வனசத் தடஞ்சூ[ள](ழ்) நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே.

End:

சேடன்பரிக்கு மிருநிலத்தி[ல்ச்]ற் சிறிது முதவாச் சினமூடர்
கூடந் தோறும் போய்த்திரியுங்[க்] குறைதீர்த் தெனை யா[ள்க்](ட்)கொா
வேட னுடலம் பொடியாக விழித்தா யரசர் வீதியிற் பொன [ள்வாயோ
மாடஞ் செறிந்த நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே. (௯)

குழைக்கா தடருங் கரியவிழிக் கோலமடவார் கொடுவிரகப்
பி[ளை](ழை)க்கா தரவு புரிவேனுன் பிரச மலர்த்தாள் பெறுவேனோ!
க[ளை](ழை)க்கா வகத்துங் கமுகிடத்துங் கதலி யி. த்துங் கடந்தேறி
மழைக்கார் முழங்கு நெல்வேலி வரதா! திகிரி வனத்தானே. (௧௦)

திகிரிவனப்பத்து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளிய சிவபெருமான்மீது தோத்திர ரூபமாக அமைந்த பத்துச் செய்யுட்களாலாகியது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. சிறந்த நடையாலாயது.

(d) திருவுளப்பத்து.
TIRUVUḶAPPATTU.

Foll. 9*b*—11*a*.

Similar to the above. The author here speaks of the state of God's mind and hence perhaps the eulogy is so named.

Complete in ten stanzas.

Beginning:

பஞ்சிவரும் பதமுடையாள் வடிவுடையாள் பாகர்நெல்லைப் பதிவா[ளீ](ழீ)சர்
மஞ்சலருந் திருமேனி [யி](யெ)மதூத ரெனை வ[ழை](ளை)ந்து வருத்து நாளி
நெஞ்சலரும் பயநீக்கிக கருணையுரு வாய் விடைமேல் நிறைந்து தோன்றி[வ்
யஞ்சலெனத் திருவுளமோ வலக்க[ளி](ழி)க்கத் திருவுளமோ யறிகிலேனே (௧)

End:

பொய்யுலவு மன நீச வஞ்சகனை யியமதூதர் பூண்டுபாசங்
கைபிலிடு ம[ன்ஞ](ந்நா)ளிற் [க்] காத்திடுமோ நீத்திடுமோ கன்னல்வேலி
செய்யுலவுங் குடவளைகள் வீதிதொறு முத்தீனுந் திருநெல் வேலி
ஐயர்திரு வுளச் செயலை யின்னதென வேசிறிது மறிகிலேனே. (௧௦)

Colophon:

திருவுளப்பத்து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளி இருக்கும் சிவபிரானுடைய தோத்திரமாக அமைந்த பத்துப் பாடல்களை உடையது. அவரது திருவுள்ளம் யாதோவென்று கூறுவதால் திருவுளப்பத்தெனும் பெயர் பெற்றிருக்கலாமென்றுதோற்றுகிறது இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்க வில்லை.

(e) உதவுப்பத்து.
UDAVUPPATTU.

Foll. 11*a*—13*b*.

Similar to the above. The supplicant herein expresses his feeling of despondency as to how Nellaināyakar, a form of God Śiva, worshipped at Tinnevelly will help him who is a sinner, in his last moments.

Complete.

Beginning:

மன்றலோதி மதி[னு](று)தல் வேல்வி[ளி](ழி)
மதுரமானமொ[ளி](ழி) செ[ர்]ந் துவரித[ன்](ழ்)
என்ற மாதருக் கன்புசெய் பாதக
னிடர்செய் வெம்பிணி யெய்திய [ஞ](நா)ளிலே
சென்றபாலு மிருகடை வாய்வ[ளி](ழி)
திரும்பி யோடிவிடச் சிவன் கைமிஞ்சி
நின்ற போதெனக் கெவ்வா றுதவுவர்
நெல்லை[ஞ](நா)யக ரும் வடி வா[மு](ளு)மே (க)

End:

திருக்குந் து[ற](ர்க்)குணமுஞ் . . . . வஞ்சகச்
சிந்தையு(மே)ளன் சிறியேன் சிறிதொரு
வருக்குஞ் செய்துமறியே [ன்யெ](னெ)ன் மெய்யிலே
மருவு நோய் கொண் டுருகி லுருந்துநா
ளிருக்கும் பூபதி சிந்தா மணி மருந் தெவையுங்
கொண்டு தவிரா [தி](தெ)மபடர்(க)ள
நெருக்கும்போதெனக் கெவ்வா றுதவுவர்
நெல்லைநா யகரும் வடி வா[மு](ளு)மே (ய)

Colophon:

உதவுப்பத்து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது திருநெல்வேலி யென்னும் நகரத்தில் அமர்ந்துள்ள சிவபெருமான் தோத்திரமாக அமைந்தது; "சிற்றின்பத்தில் ஆழ்ந்து பல்வகைப் பிணி

களால் வருந்திய எனது உடலிலிருந்தும் உயிர் நீங்கும்வேளையில் நெல்லை நாயகர் எங்ஙனம் வந்து உதவுவரோ" என மிக இரக்கத்துடன் ஒருவர் பிரார்த்திப்பதாக அமைந்துள்ளது. "எனக்கெவ்வா றுதவுவர் நெல்லைநாயக ரும்வடி வாளுமே" என்பதை மகுடமாக அமைத்துப்பாடப்பட்ட பத்துப் பாடல்களாலாகியது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(*f*) கௌரிப்பத்து.

GAURIPPATTU.

Foll. 13*b*—15*a*.

Similar to the work described under sub-division (*b*) above.

Complete.

Beginning:

சோம ருக்கிணை சூரிய ருக்கிணை சொல்லி யற்பரைத் தோத்திரஞ் செய்துளம்
[லேன்
வேம . . . . ணமாறு லு முன்பதம் விரும்புஞ் சிந்தை யரும்பவுங் காண்கி
[வா[ள்](ம்)
மாமரத் திரள்சோலையு மாலையும் வனச வாவியுஞ் சூ[ளு](மு)நெல் வேலி
காம ரக்கனி வண்டுறை பூங்கு[ள](மு)ற்[க்]கவுரி காந்திமதிவடி வாயியே.(க)

End:

வாலகால வயதி[ல்த்](ற்)றெடுத் தையோ
வாதித் தென்னையும் பாதிக்க வேவந்த
வாலகால மெனுங்கலி யா[ல்ப்](ற்)படு
மவதிக் காலங் கடப்பதெக் காலமோ
மூலகாலந் தொடுத்தன்பு செய்திடு
முஞ்சி யந்தணன் மேல் வந்து மிஞ்சிய
காலகால னிடத்து நெல் வேலிவா[ள்](ம்)
கவுரிகாந்தி மதிவடி வாயியே (ய)

Colophon:

கவுரிப்பத்து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளியிருக்கும் காந்திமதியம்மையின் தோத்திரரூபமானது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(*g*) சோதிப்பத்து.

SŌTIPPATTU.

Foll. 15*b*—17*b*.

A eulogy on God Śiva as worshipped at Tinnevelly. Herein the author addresses Him as all Light and Splendour and prays for protection.

Complete.

Beginning:

அய்யனே சிவனே யருமறை புகலு மழகனே குமரனே யரனே
செய்யனே மழுவார் [கய்](கை)னே தேவர் தேவனே தொண்டர் காவலனே
[நய்](நை)யும்நுண் ணிடையாள் வடிவுடை யுமையாள் நாயகி கொழுந்தே
[நடனே
துய்யநீ றணியு மெய்யனே வேயார் சோதியே காத்தரு ளெனையே (க)

End:

சம்புவே சிவனே சந்[தி](த்)ரசே கரனே சாலிவா டீசனே பரனே
பம்புநீள் திரை நஞ்சுண் டருள்கண்டா பங்கயம் பணிபதாம் புயனே
வம்பணி கொங்கை வடிவுடை மங்கை பங்கமந் தாகினி யறுகு
தும்பியா ரித[ளி](ழி) மதிபொதி வேணிச் சோதியே காத்தரு ளெனையே (ய)

Colophon:

சோதிப்பத்து முற்றும்.

பண்டையி னூ[ள்](ழ்)வினை கொண்டடியேன் வெகு பஞ்சியு மாயதனால்
வண்டறைநீதுணை யென்றிர வாதருள் வந்தெனை யாளுவையே
அண்டர்க ளோடய ரம்புய னோர்பணி யம்பிகை நாயகனே
தண்டை கலீரென மன்றினி லாடிய சந்திர சேகரனே.

(த-பு.)—

இது, "சோதியே காத்தருளெனையே" என்பதை மகுடமாகவுடைய பத்துப்பாடல்களால் திருநெல்வேலியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபிரான் தோத்திரரூபமாக அமைந்தது.

• சோதிப்பத்து முடிந்தபின்னர், சிவபிரான் விஷயமான 'பண்டையின்' என்று தொடங்கும் பாடல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

(*h*) பராங்குசஸ்தோத்திரம்.

PARĀṆKUŚASTÖTTIRAM.

Foll. 17*b*—21*a*.

Copied from the MS. described under No. 1071 of the D.C.T. MSS., Vol. II, wherein see for a description of the work.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1071-ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றதாகும். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(i) குழைக்காதர்சரணம்.
KUḺAIKKĀDARŚARAṆAM.

Foll. 21*a*—21*b*.

Similar to the work described under sub-division (*a*) above. Here the author surrenders himself to God.

Beginning:

பூவுலாவிய பாததாமரை போற்றவே வாமநல்குவீர்
மாவுலாவிய பேரைமேவிய மகரநெடுங்கு[ளை](ழை)க் காதரே—சரணம் சர
[ணம்.

கஞ்சனு ருயிர் துஞ்சவேபொரு காரணு பரிபூரணு
மஞ்ச வாவிய மேடைமேவிய மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம் சரணம்

தருண மங்கையர் விரகவாரிதி தனில் விழாதெம்மை யாளுவீர்
வருணன் வந்தடி பரவு பேரையில் மகரநெடுங் குழைக்காதரே—சரணம் சர
[ணம்.

End:

கோடுவார்சிலே பூடுநீள்கணை கோலிவாலியைக் கொன்றவர்
மாடகோபுரம் நீடுபேரையில் மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம் சரணம்

அகர மாமறை மூலமேயென ஆனைவீறிட வந்தவர்!
மகர வாரிதி கடைந்த பேரையில் மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம் சர
[ணம்.

ஆழி மோதிர மன்று சானகிக் க[ழி](ளி)த்தவா மனங்க[ழி](ளி)த்தவா
வாழி நூற்றெண்மர் பரவுபேரையில் மகரநெடுங் குழைக் காதரே—சரணம்
[சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள திருப்பேரை என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளிய மகரநெடுங்குழைக்காதர் விஷயமானது. இயற்றியவர்பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

(j) வேண்டும்பத்து.
VEṆḌUMPATTU.

Foll. 21*b*—22*b*.

A Eulogy on God Viṣṇu worshipped in the holy shrines at Śrīraṅgam Tiruppērai, Kūḍalūr and other places. The supplicant herein expresses his desire to be born again in this world if thereby he could worship God in these places.

A stanza at the end gives the names of the nine holy shrines in and near Srivaikuntam.

Incomplete.

Beginning :

பொன்னினதிப் புனலாடப் பெறுவே னாகி[ல்ப்](ற்)
பொன்மதில்க ளேழுங்கடந் து[ளப்](ட்) புகுவே னாகில்[க்]
மன்னுமணிப் பெட்டகஞ் சூழ்ந் திடுவே னாகில்
மரகதப்பொன் மேனியி[ல்க்](ற்) கண் வைப்பே னாகில்[ப்]
பண்ணரிய திருமணத்தூ ணருகே சென்றுன்
பங்கையடபொற் சேவடியைப் பணிவே னாகில்
இன்னமு[ம்பி](மி)ப் பிறபபடியேன் வேண்டு கின்றேன்
ஈசனே யெழிலரங்கத் தெம்பி ரானே. உ-ல் (க)

End ;

மண்டலத்தில் நானோர் மருத்துவரைப் பின்சொல்வேன்
பண்டிகருக் கிச்சைசொல்லி(ப்) பாற்கிலேன் - எண்டிசையும்
வேற்றுமருந் தொன்றறியேன் வேங்கடவா ! என்பிணிக்கு
மாற்றுமருந் துன்திரு நாமம்.

ஒன்பது திருப்பதி விவரம்.

ஸ்ரீவைகுண்டம் குளந்தைக் கள்ளப்பிரான்
வாருண மங்கையில் நம்மிடர்கடிவார் துய்ய
புளினங்குடி காசினிவேந்தர் திருகோளூர் வைத்தமாநிதி
பெருங்குளம் மாயக்கூத்தர் அரவிந்தலோசனர்
துங்கமலர் மங்கைதேவர்|பிரான் தென் திருப்பேரை
மகரக்குழைக்காதர் திருநகரி ஆதிநாராயணசுவாமி நம்மா[ள்]வா
(ழ்)வார்.

ஆக ஒன்பது திருப்பதி.

(கு-பு.)—

இது, "இன்னமுமிப் பிறப்பே வேண்டுகின்றேன்" என்பதை மகுடமாகப பெற்று ஸ்ரீரங்கம், திருப்பேரை, கூடலூர் முதலிய தலங்களுள் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் மஹாவிஷ்ணுவைப் பிரார்த்திப்பதாக அமைந்துள்ளது.

(k) கொற்றங்குடியார் நெஞ்சுவிடுதூது.
KOṞṞAṄGUḌIYĀR NEÑJUVIḌUTUDU.

Foll. 23a—31a.

Same work as that described under No. 314 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 314-ஆம் நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(*l*) சடாதாரசித்தர் குருபதேசம்.

ṢAḌĀDĀRASITTAR GURŪPADĒŚAM.

Foll. 31*a*—34*a*.

This explains the unreality of the phenomenal universe and that salvation can be attained by worshipping Pārvatī.

Apparently complete in 13 stanzas.

Beginning:

சடாத(ா)[ற](ர)சித்தர் குருஉபதேசம்.

உடம்பெடுத்த வாறேது உயிரேது சொல்லும்
உகாரமொடுஅகார நின் றெடுங்குமிட மேது
இடம்படவே மண்டலங்கள் மூன்றேது சொல்வீர்
சிரீங்கார ரீங்காரஞ் சேருமிட மேது
நடம்பெரிய வருளேது சிவமே(து) சொல்வீர்
நாடதில் நீ யேது நடு மணியங் கேது
இடம்படவே யுண்டதிரு விமலரிரு பாதம்
மெய்[ப்டா](யா)கப் பூவெடுத[து வே](தே)த்திசெய் வேனே (க)

End:

அடியேது முடியேது ஆண்ட விடமேது
அருசெ[ளு](ழு)த்து . . ாரெ[ளு](ழு)த்தா யானவிடமேது
படியேது பரமேது யரைசி யனக் குரையீா
பரத்துடனே பராபரமும் பகர்ந்தவிட மேது
குடியேது குலமேது குருவேது சொல்வீர்
குருவிருந் துரைத்தபொருள் குலமேது சொல்வீர்
விடிவேது வடிவுடையாள் சுந்தரிதன்பாதம்
வாடாத பூசாத்தி வ[ளு](ழு)த்தலைச்செட வேனே (கங)

(கு-பு.)—

இந்நூல், உலகத்தில் தோன்றியுள்ள பொருள்முதலியவை நித்தியமல்லவென்றும் உமாதேவியின் பாதங்களை அருச்சனைசெய்தால் முத்தியடையலாமென்றும் கூறுவது. பதின்மூன்று பாடல்களாலாகியது. இயற்றியவர் சடாதார சித்தரென்று நூலின்முதலில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(m) கருநிலைப்போதகம்.

KARUNILAIPPŌDAKAM.

Foll. 34a—36a.

This explains the inner meaning of Pranava, i.e., the syllable Ōm as well as the relation of the universe to God

Apparently complete in ten stanzas.

Beginning :

நன்றாக. கருநிலைப்போதகம்

சொல்லி[யி]ருந்த [யி](வி)டமெங்கே முடபா[ளெ](ழெ)ங்கே
துவாரபா லக ரெங்கே முத்தமபா[ளெ](ழெ)ங்கே
நல்லசங்க [ந](நி)தியெங்கே வைகு[ன்ற](ண்ட) மெங்கே
நாரணனு மா லிலைமே[லத்](ற று) யின்ற தெங்கே
அல்லற[ப]பம் [மய](மை)ம பூத மொடுக்க மெங்கே
யாலறந்து தமி[ளா](ழா)ணடு மூளைத்த தெங்கே
சொல்லவவ வா[ரு](று)ண்டாகிய வரைநாமுந
தொ[ளு](ழு)து குரு வெனப பணிந்து வணங்க லாமே.

End :

அவவெ[ளு](ழு)த்து நின்றவிடந தெ[ழி](ளி)நது கணடோ
ரனுட்டான பூசைமந திரத்தை யுனறா
உவ்வெ[ளு](ழு)தது நினவிட மொ[ழி](ளி)ந்து கணடோ
ரொருவருடன வாயதிறநது பொருளே சொலவார்
ஓவவெ[ளு](ழு)தது நின்றவிடத் தொழிவு கணடோ
ரு-லுயிரென றே பிரிதது ரைககமாட்டார
இவ்வெ[ளு](ழு)தது நின்றவி . . . . . .
. . திருவாக ால . . . வராதே (க0)

(கு-பு.)—

இந்நூல வேதாநத விஷயமானது. பிரணவபொருளை விவரிபபது. பத்துப்பாடலகளாலாகியது. இதை இயறறியவா இன்னாரெனததெரியவிலலை.

R. No 303.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 34 Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from the MS described under No 191 of the D.C.T. MSS., Vol I

பரத்தையர்மாலை.

PARATTAIYARMĀLAI.

Same work as that described under No. 191 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Wants stanzas 95 and 96; otherwise complete

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்க்ரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 191-ஆம் நம்பர் பிரதியைப்பார்த்து எழுதப்பெற்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூலின் 95, 96 என்ற எண்களமைந்த பாடல்கள் இல்லை.

R. No. 304.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 62. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. in the Library.

சிவயோகதீபிகை.

ŚIVAYÔGADÎPIKAI.

This is a Tamil rendering of the Sanskrit work of this name composed by Sadāśivayōgin. It treats of the method of practising the four kinds of Yōga with a view to obtain salvation. The Sanskrit original is said to contain 287 stanzas in five Paṭalas, the subjects treated of therein being given in the Tamil remarks below. Apparently the Sanskrit work is the same as the one described under Nos. 4384 and 4385 of the D.C.S. MSS., Vol. IX.

Complete.

Beginning:

சிதம்பரசிவயோக தீபிகையான மூலமந்திரம்.

வெள்ளை வாரணப்
பிள்ளை யார்பதம்
உள்ளு வார்மனக்
கள்ள மாறுமே.

ஆனைமுக வறுமுக வம்பிகைபொன் னம்பலவன்
ஞானகுரு வாணியையுண் ணுடு.

ஸ்ரீசதாசிவ யோகீசுவரர் . . . . க்கப்பட்ட சிவயோக தீபிகையென்கிற யோக சாத்திரத்திலே தேவதா பூசாவிதானமாகிற . . . . [கு](கி)ருர். அஃதெப்படி யென்னிற் சிவயோகீசுரர்களுடைய மனசாகிறது தாமரைப் புட்பத்துக்கு வண்டுபோலவுங் காரணத்தி[ரை](ப)யங்களுக்குக் காரணமாகவும் . . யமாகியும், சகுணநி[ற்](ர்க்)குணமாகி(த்) தத்துவ சொரூபமாகியுஞ் செனனமரணங்களில்லாத சதாசிவலிங்க சொரூபமாகிய குருவைத்தன் . . கிலோசனை பண்ணுகிறேமென். . . குருவை நமஸ்காரம் பண்ணிய(ந்தச்) சதாசிவ யோகீசுரரானவர் சிவயோக தீபிகையாகிற கி[ற](ர)ந்தத்தை . . . . . . தனைப் பண்ணுகிறுர். (க)

* * * *

அஷ்டாங்கயோகமாவது ; யாதாமொருத்தன் அஷ்டாங்க மா[ற்](ர்க்)த்தினலே தெசமுத்திரைகளினுலேயும் அந்த அஷ்ட கர்மங்களாலே மூலவொட்டியான(?)ச் சாலாந்திரங்களாகிற பந்தத்தி[ற](ர)யங்களை.

End:

இந்த ராஜயோகத்தை யாதாமொருத்தன் அப்பியாசிக்க[வெ](வே)த்த னம்பண்ணி யோகசித்தி யடையுமுன்னே மி[று](ரு)தமானால், அவன் சிவ லோகத்தை யடைந்து வெகுகாலம் சுகமனுபவிச்சு அதின் பிறகு பூமியிலே ஐசுவரியவான்களாய் வேதசாஸ்திர சம்பன்னராய் யோகீசுரராய் சற்புரு டராய் . . . . . அப்பியாசத்திலே ராசயோகத்தைச் சம்பூரணமாய்ச் சாதித்து முத்தனுவன். (கூ)

* * * *

Colophon:

இந்தத்திறமுடைய சிவயோக தீபிகையென்கிற கி[ற](ர)ந்தமான(து) உஅ சுலோகங்களும் நானுவித சப்தா[ற்](ர்த்)தங்களோடே அஞ்சுபடலங்க ளாக(ப்) பிரிக்கப்பட்டதென்று சொல்லுகிறதைக் கர்த்தா அனுக்கிரகம் பண்ணினுர்.

செகத் குருவே துணை. இப்படி, சதா சிவயோகீசுரராலே .. . யோக விடயம் . . வமனஸ்க விதானமான அஞ்சாம்படலமுற்றும்.

ஆகப்படல மஞ்சக்குச் சுலோகம் உஅ.

கச்சியப்பதேசிகனை யுச்சியுளம் வைப்பாம்.

* * * *

சிவயோக தீபிகை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியில், சதாசிவயோகி நாதரால் சுலோகரூபமாக இயற்றப் பட்டுள்ள சிவயோக தீபிகையென்னும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. (1) அந் தப்புர பூசாவிதானம், (2) சிவபூசா விதானம், (3) அஷ்டாங்க சதுரங்கவிதா னம், (4) சாங்கியதாரக விதானம், (5) அமனஸ்க விதானம் எனவைந்து பட லங்களாகப் பகுக்கப்பட்டு (1) மந்திரயோகம், (2) லயயோகம், (3) ஹடயோ கம், (4) ராஜயோக முதலியவற்றைக் கூறுவது. மொழிபெயர்த்தவர் இன்னு ரென்றுதெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 305.

Palm-leaf. 15 × 1¼ and 20 × ½ inches. Foll. Vol. I 264, II 411, III 265, IV 263, V 343, VI 217, VII 300, VIII 217, IX 271, X 230, XI 246 and XII 173. Lines, 6—15 in a page. Tamil. Fair.

Purchased in 1914–15 from M.R.Ry. Kṛṣṇasāmi Piḷḷai of George-town, Madras.

ஸப்தரிஷிநாடி.

SAPTARIṢINĀḌI.

A work based on astrological principles and predicting the nature and characteristics of men as also their fortune in regard to their near relations, duration of lifetime, education, wealth, social position, etc., by means of certain calculations based on the position of the planets in the various signs of the zodiac at the time of the birth.

The work is said to have been related to Umādēvi by the seven sages Atri, Bhṛgu, etc., and it is divided into 12 volumes, each volume dealing with the description of persons born when the earth was in conjunction with each of the 12 signs of the zodiac. A number of horoscopes are dealt with in each volume.

The MS. is apparently imperfect and incomplete.

Beginning:

சந்திரன் மனதாக(ச்)சேய் மேட'மிராகு மீனம்
புந்தியும் மூடவன் கோலில் புகர் ரவி தேளதாக
மந்திரி வீணையாக மாதையிற் கேதுதங்க
சந்[தி](த)ர மேடஞ் சன்மஞ் சொல்லுவீர் பலனைத் தானே. (௧)

இந்ஃ(ச்)சே யாணே யாகு மியம்புவோங் கிழக்குமேற்கு
அர்த்மில் தெற்குவாடை யதன்குடக கதனிற் றந்தி
சுந்தர காளி யுத்திரம் சிவன்கோஷ்ட மீன கோணம்
வந்திடு மாரி'தெற்கில் மாதரு கிரகமென் ஞேதும். (௨)

* * * *

இவ்வித வடையாளத்து ளிலகிய சமஞூர் தன்னில்
துவ்விய தந்தையில்ல முரைத்திட்டோ மிவனின் யோகம்
பவவமாய் மாதுர் தந்தை பாலகன் மனைவி யோகம்
நவ்விய முன்பின் சன்மம் நாட்டுவோ மிந்நூ றன்னில் ([illegible])

* * * *

பூரணைநாளி லேதான் புகலுவோங் கண்டந் தானுங்
கூறுவோ மிவன்பின சென்மங் குறிககிறேம் புதுலை தன்னில்
சீரிலாப் பிரம சேயாய்ச் சனிப்பனு மரசு செய்வ
ஞ்றுமா முகனைப்பெற்ற வம்பிகை யாளே கேளாய். (௧0)

இருநான் காண்டுகொண் டியம்புவோம் யோகந் தானும்
வரவரச் செல்வ மோங்கும் மாநிலஞ சோப்பா னுடும்
வருநதுன்ப மியாவும் நீங்கு மாதரு குடும்ப க்ஷேமம்
திறமையா யிரண்டி லேதான செப்புவோம் விவரமாக. (௧௧)

* * * *

இடபம்.

பிறைதனு சேயதாக மால்குசன் தேளதாக
நிரைமது கேதுவீணை நீர்புகர் மானதாக
இரவியும் ராகுமேரு விவன்சென்மங் குண்டையாகத்
திறமுடன் கிருகமிவ்வாறு சேர்ந்ததாற் பலன்சொல் வீரே. (௧)

அத்திரி முனிவர் சொல்வா ராணது சனன மாகும்
வித்தக னுதித்த வில்லம் விளம்புவோங் கீழ்மேல்வீதி
யுதத ர வாடை யாகு முரைக்குறே மெதிரிற் சந்து
பத்திய மேறகி லீசன் ப[ஞ](ரா)சத்தி கணேசன் கோட்டம். (௨)

* * * *

தாதைக்குத் தாரமி ரண்டில் தரித்திடு முதல்மா தீன்ற
நீதியாம் மைந்தன் றானும் நிகழ்த்துவோ மிவனின் றந்தை(ப)
போதிலா மவன்குணத்தைக் கூறுவோ மாதிறத்தான்
சூதிலான் கட[டு](ட) மில்லான் சுத்தநன் மனத்த னாமே. (௫)

*   *   *   *

தரிசால நடையு முள்ளான் கஷ்டமாய் வார்த்தை கூறுவன்
பெறுமவர்க் கினிய னவன் பெரும்பொருள் தேட வல்லான்
அறநெறி பூசையானு மவசர மனத்த னாகுந்
திருமகள் வாசமுள்ளான் தேவிய மொருத்தி யாமே. (௫௧)

அவனுக்குப் புத்திரபாக மானது இரண்டு மாகும்
நவமதில் பெண்பா லவ்வாறு நாட்டுவோ மிவனுக் கேதான
கவனமா யிரண்டி லேதான் கூறுவோம் விவரமாக(த்)
தவமுடை யோரைக் காக்குந் தயாபரி மேலுங் கேளே. (௫௪)

End:

மீனலக்கினம்.

கெண்டையுஞ் சனனமாகக் கேதுவும் விரையமாக
நண்டதில் புதனும் பானும் நற்குரு சேயும் பெண்ணில்
குண்டையிற் புகரும்வீணை கூறிய சனியும்நிற்க
அண்டர்கோன் மனைவிமானி லரியினிற் கயிறுபுக்க. (௧)

பலன்களைச் சொல்லு மென்னப் பராசரும் சொல்லு கின்றார்
ஞலமதில் வேளா னென்றேங் (?) குறிக்கிறே மல்லவ் தன்னை
நலமுடன் வடதென் வீதி நவில்குறே மேற்குவாடை(த்)
தலத்தி(னி)ற் றெதிர்வீ டில்லைச் சாற்றுவோ முத்த ரத்தில். (௨)

*   *   *   *

கல்விமான் பொறுமை யுள்ளான் கனத்ததோர் பூமி யுள்ளான்
இல்லையென் றுரைக்க மாட்டான் யாரையு முறவு கொள்வான்
அல்லல்கள் மனத்தி லேதா னணுகிடு மிவனுக் கேதான்
நல்லவ னாகி வாழ்வ னுயகி பட்ச முள்ளான். (௬)

*   *   *   *

மதிரசை காவர்தன்னில் வந்திடுந் துணைவர் தானும்
பகியது வேறதாகும் பந்துவும் பகையு முண்டு
சதியினால் பூமிசேதந் தனமது விரைய முண்டு
அதிபதி யரசராலே ஆகாது நினைத்த வெல்லாம். (௬௧)

புத்தியுஞ் சடலமாகும் புவிதனி லச்ச லுண்டு
ப[த்தி](ற்றி)ய பந்துசூதம் பலவிதஞ் சேதமாகுஞ்
சித்தமாய்க் காவிசேதம் செப்புவோம் விவர மிரண்டில்
அத்தியைப் பெற்றமாதே யறைந்தன மொழிகுன் று[று](வே). (௬௭)

*   *   *   *

மதியுங்காரி தனுசிலுற மறையோ னிராகு தேளிலுறப்
புதனும் பானுஞ் சேயுமுறப் புகர்வண் டிபனிற் சேய்வீணை

சதிசெய் கேது நந்தியுறச் சன்ம மீனம் பலனெவ்வா
றிதுவே பலன்க டானுரைப்பீ ரெய்து மாண்பால் சனன மென்றேம்.(க)

* . * * *

புரந்திடு காலந்தன்னிற் பூராட மிரண்டாம்பாதஞ்
சிறந்திடு புகரிருப்புச் செப்புவோ மீரா றுண்டு
முறைந்திடும் பிணியனேக முதித்திடுபின் றுணைவிருத்தி
பெருமைமுன் றுணை சுபங்கள் பிதாமகி கண்டமென்றேம். (கசு)
மாதுலர் சுபமும் நேரு மவன்றந்தைத் துணை சுபங்கள்
தீதாரூங் குடும்பம் வேறு சல்லிய பாதையாகும்
பாதக மனமு மெய்தும் பந்துவிற் சூதங் காணு
மோதுவேன் பின்பால் சேதி யுத்தமி கேட்டிடாயே. (கஎ)

* * * *

(கு-பு.) —

இந்நூல் சோதிட சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. அத்திரி, பராசரர் முதலிய முனிவர் எழுவர் உமாதேவியின் ஸந்நிதியில் இருக்கும்பொழுது 'மேஷம் முதலிய பன்னிரண்டு லக்கினங்களில் சூரியன் முதலிய ஒன்பது கிரகங்களும் நிற்குங்கால், ஜனித்தவர்க்கு எவ்வகைப் பயனகளுண்டா' மென்று (உமாதேவியார) அவர்களை வினவ அம்முனிவர் எழுவரும் இன்னின்னபலன்கள் உண்டாமெனக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது இது.

மேஷத்தில்	78	சக்கரங்களும்	துலாத்தில்	114	சக்கரங்களும்
ரிஷபத்தில்	...	ஷை	விருச்சிகத்தில்	106	ஷை
மிதுனத்தில்	115	ஷை	தநுஸில்	...	ஷை
கடகத்தில்	107	ஷை	மகரத்தில்	96	ஷை
சிங்கத்தில்	143	ஷை	கும்பத்தில்	99	ஷை
கன்னியில்	92	ஷை	மீனத்தில்	69	ஷை உள்ளன.

இச்சக்கரங்களில் கிரகங்கள் நிற்கப் பிறந்தவரது அடையாளங்களும் தாய், தந்தை, சகோதரர், மனைவி, ஆயுள், ஸுகம், வித்தை, மேன்மை, செல்வம், முதலியவைகளும் இன்னவை என விளக்கமாயிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு சக்கரங்கட்கும் 30 முதலாக 60 ஈறாகச் செய்யுட்கள் உள்ளன. இதில் நூலினபெயர் இன்னதெனக் குறிக்கப்படவில்லை. எழுரிஷிகள் உமாதேவிக்குச் சொல்லுவதால் 'ஸப்தரிஷி நாடி' யென்று பெயரிடப்பெற்றிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் சக்கரங்கள் ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாமலிருத்தலோடு பலர் எழுதியதாகக் காணப்படுகின்றன. ஏடுகளும் ஓர் ஒழுங்குபட இல்லை. இந்தப் பிரதியில் இநநூல் முற்றுப்பெற்றதாகத் தோற்றவில்லை. ஒவ்வொரு லக்நத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஸம்புடமாகப் பன்னிரண்டு லக்கினத்திற்கும் பன்னிரண்டு ஸம்புடங்கள உள்ளன.

R. No. 306.

Paper. 9⅛ × 11 inches. Foll. 72. Lines, 21 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library.

(a) தத்துவோபதேசாமிர்தம்.

TATTVÔPADÊSÂMIRTAM.

Foll. 1*a*—8*b*.

This is a treatise inculcating the principles of the Advaita Vēdānta; and it apparently consists of 348 stanzas of which this MS. contains the last 25 stanzas only. The author of the work is Vēnkaṭam, a man of the Pū-Vaiśya community and a resident of the Cōla country. He gives a succession list of teachers and pupils which is shown in the Tamil notes below. Apparently the last named in the list was the teacher of the author.

Beginning:

பி[ற](ர)மா[ற](ர)சசலோ.

மெயயறிவே நனனிலமும நாறச[தி](து)ர
    மெயயறிவே விளஙகு[ஞ](நா)மறாண
மெய்யறிவே மணடடமும் படஙகுகளு
    மெயயற்வே விளககுந ஙப
மெயயறிவே தோரணமும மாலைகளு
    மெயயறிவே மேனமை சாரந்த
மெயயறிவே யாதனநன மஞசனமும்
    மெயயற்வே விளஙக வாட்டி. (௧)
மெயயறிவே வெண்கலிஙக வுடைய
    முததரிக மெனவு[ம வி](மி)லகுநீறு
மெயயறிவே மணிமகுட[ங] குண டலமு
    மெயயற்வே விரிவெண ணூலு
மெயயறிவே யிடையரை ஞாண
    மெயயறிவே விருகொடியும விரறகண பூணு
மெயயறிவே ப[வு](வி)ததிரமு மறைகழலு
    மெயயறிவே விளஙகச சாறறி. (௨)

அருணமுறை.

போதநிதி படை தவெதவாககு மளித துவவா
    வெனுஙகுரவு போத நீததோன
மாதவபூ சுரவருண சிகாமணி விசுவேசுவரன
    மாசி லாதோன
ஏதமற வருளுதவு சுததூரியரஙக னெனு
    மெழிலகூா ஞான
பாதவமா னந்த கனி மூத தொழுகு மாவிரதம
    பணபா யுண்போன. (௧)

அஞ்ஞான விருடுறககு மதஞவிதா
    னந்தகதி ரனபின மிககோன
விஞ்ஞான சுவாமியெனு மாரியனல்
    லருளுதவு மேனமை சாரநதோன
பொ(ய)ஞ்ஞான மூலமறத துடைத் தெவ[ற](ர்க)கு
    மருளமுதம் பொழிய ஞூட்டு
மெ(ய)ஞ்ஞான(ச) சேட கிரியாரிய ஞ்க
    மிகவிளங்கு மேனமை மிககோன (௨)

நிருவிகற்ப வான்மாவே மூர்த்திகரித்
தோருருவாய் நிசவா னந்த
உருவெடுத்தே வனைத்தினுக் குனனத
பரமாத் துவிதநிதி யொப்பி லாதான்
திருமிகுநற் சேடகிரி யாசிரிய
னருட்குதவு செவ்வேள் பைந்தாள்
மருவுயர்மென மலர்ப் பதத்தோன்
மன்றூறு தேசிகனு மாசின் மூர்த்தி. ([illegible])

End:

சுவாமிகளிருக்கும் ஸ்த[ள](ல)ப்பெருமை.

* * * *

[யிற](இர)ப்பவர்க் கீயும்பே றுடைக் கங்கைக்
கினியநன் முத்தியே வடிவாய்
மரப்பறு நீதி வளம் புக ழோங்கு
மா[ன](ந)தி காவிரி வயல்சூழ்
சிறப்புறு சோழ நாடுள தமரர்
சேருமன் னுட்டினு மெழிலார்ந்
தரப்புதி தாயவன் னுட்டினி லுறைவோன்
அருட்குரு வமுதமுண் டமைவோன். ([illegible])

வளம்பெறு வருண [ஞ](நா)ன்கினுமுய[ற்](ர்)பூ
வைசிய னெனவரு மரபிற்
களங்கமிற் றூதை வீரிய மகவாங்
கணக்கென வெறுவெளிச் சிவமே
யுளங்கொடு தானே யுருவென வாகி
யுதித்ததன் பின்னர்பே ருணர்வே
விளங்கிய புகழ்வேங் கடமெனும் பெயரான்
மேன்மைநூல் விளம்பிய விரகே. (௪)

Colophon:

முற்றும். ஆகக்கவி ௩௪ சு தத்துவவுபதேசவமி[ற்](ர்)தம் முற்றும்.
ச[ர்க்](ற்)குருபாதமேதுணை.

இதில் கூறப்பட்டிருக்கிற குரு சிஷ்ய பாரம்பர்யம் வருமாறு:—

விசுவேசுவரன்—குரு
|
சத்துரிரங்கன்—சிஷ்யர்
|
விஞ்ஞானசாமி—சிஷ்யர்
|
சேஷகிரி—சிஷ்யர்
|
மன்றூறுதேசிகர்—சிஷ்யர்
|
வேங்கடம்—இவர் இந்நூல் செய்தவர்.

(கு-பு)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் பிரமார்ச்சனை பதினைந்து பாடல்களும், அருண்முறை ஐந்து பாடல்களும், போற்றி ஒரு பாட

லும, வாழி ஒரு பாடலும், சுவாமிகள் ஸ்தலப்பெருமை மூன்று பாடல்களும் ஆகிய இறுதிப்பாகம்மட்டுமே உள்ளது. இந்நூல் முந்நூற்று நாற்பத்து மூன்று செய்யுட்களையுடையதெனத் தெரிகின்றது. இதில் செய்யுட்கள் இருபத்தைந்தே உள்ளன. நூலாசிரியர் சோழநாட்டவரும் பூவைசியகுலத்தவருமான வேங்கடமென்னும் பெயரையுடையவரென்று இறுதியிலுள்ள பாடலால் தெரிகிறது.

(b) பிரமானுபவவிவேகசமுத்திரம்.

PIRAMĀNUBHAVAVIVĒKASAMUTTIRAM.

Foll. 9*a*—72*b*.

This is a prose work explaining in three Prakaraṇas or chapters the nature of the Brahman, the different kinds of bliss and the nature of salvation as taught in the Advaita Vēdānta. The name of the author is not given.

Complete. The work is full of scribe's mistakes.

Beginning:

முதலாவது இட்டாந்திரப்பிரகரணம்.

பி[ற](ர)மமே சத்தியம். நாமரூபா[ற்](ன்)மகமாய்த் தோ[ணு](ன்று)[கு](கி)றதே [வ]தி[றி](ரி)யக்கு நராள்சி[று](ரு)மி[ய](க)ள் தாவரங்கள் பஞ்சபூதங்கள் முதலான சகல [ெ](ச)கத்தும் பி[ற](ர)மமேயல்லாமல் [யி] இந்த [ஞா](நா)மரூபா[ற்](ன்)மகமாய்த் தோ[ணுகு](ன்றுகி)ற [ெ]சகத்துப் பி[ற](ர)மமாகமாட்டாது. என ஆகமாட்டாதென்று சங்கைவர, சூரியகிரணத்தினாலே தோ[ணுகு](ன்றுகி)ற கான[லச](ற்)சலஞ் சூரியனைய[ரி](றி)ய வே[ணு](ண்டு)மென்று யெ[ற்ற]த்தனம் டண்ணுமென்றால் விசாரிக்குமளவில் சூரியகிரணந் தவிர, சலமேயில்லை. அப்படியில்லாத சலம் சூரியனையெங்கே யறியப்போ[கு](கிற)து. அப்படி(ப்)போலே பி[ற](ர)ம விவர்த்தமான [ஞா](நா)மரூபப் பி[ற](ர)பஞ்சம் பி[ற](ர)மமாகமாட்டாது. இதுவே வேதாந்தங்களுக்கு முடிந்த பொருள்; இதுவே சத்தியம்; இப்படியகோசரமான பி[ற](ர)ம[ம்] விசாரம் விவேகி[ச்ச](த்த)றி[யி](கி)றதுக்கு(ச்) சாதனை சதுட்டைய முண்டுபண்ணிக்கொள்ளவேணும்.

End:

போத[சு]சொரூபன் நானே. பரமானந்தன் [ஞா](நா)னே. பரிபூரணன் நானே. பரமசிவன் சாக்கி[ரி]ரத்தி[ல்ப](ற்) பூதவி(ய)வகார ரூபமானயாகிய இந்திரிய வி[லை]ஷயத்துக்குச் சாட்சியான சீவன் நானே. சொற்பனத்தில் வாசனாரூபமான பி[ற]ரபஞ்சவிருத்திக்[கி]குச சாட்சியான சீவன் நானே. சுழுத்தியில் சித்தம் ஈனமான மகாமோகத்துக்குச சாட்சியான சீவன் நானே. நித்திரையந்தமான துரியத்திலே விமலமான ச[று](ரு)வசாட்சி சீவன் நானேயென்று பூரணானந்தோகமாயிருக்கப்பட்ட சீவன் முத்தியே விதேகமுத்தி [யி]இப்படிச் சீவன்முத்திப் பி[ற]ரகரணஞ் சொல்லப்பட்டது.

பிரமானுபவ விவேகசமுத்திரம் எழுதிமுடிந்தது. மு[த்து](ற்று)ம்.

திருச்சி[த்த](ற்ற)ம்பலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வேதாந்த விஷயத்தைச் சுருக்கமாகக் கூறுவது. வசனநடையி லமைந்தது. இது,

(1) திருஷ்டாந்தப்பிரகரணம்
(2) ஆன்மானுபவப்பிரகரணம்
(3) சீவன்முக்திப்பிரகரணம்

என்ற இம்மூன்று பிரிவுகளாலாகியது. (1) கம்பசூத்திரம், (2) சுவர் சித்திரம், (3) புடைவைசித்திரம், (4) கடதீபம், (5) சூரியன், (6) சந்திரன் (7) மேகம், (8) கலை, (9) கடஜலம், (10) ஜலம், (11) நாடகதீபம், (12) பஞ்சபூதம் முதலாகிய பன்னிரண்டு திருஷ்டாந்தங்களை முதற்பிரகரணத்தாலும், ஆத்மானுபோகமாகிய (1) விஷயானந்தம், (2) பிரமானந்தம், (3) வாசனானந்தம், (4) முக்கியானந்தம், (5) நிசானந்தம், (6) ஆத்மானந்தம், (7) அத்துவைதானந்தம், (8) வித்யானந்தம் முதலியவற்றை இரண்டாம் பிரகரணத்தாலும், (1) விதேகமுக்தி, (2) ஜீவன்முக்தி முதலியவற்றை மூன்றாம் பிரகரணத்தாலும் எளிதில் விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில எழுதுவோரால் நேர்ந்திருக்கும் பிழைகள் மிகுதியாகவுள்ளன. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றானும் சிறிதும் விளங்கவில்லை.

R. No. 307.

Paper. 8 × 6⅜ inches. Foll. 400. Lines, 23 in a page. Tamil. Fair

Purchased in 1915–16 from M.R.Ry. C. V. Jambulingam Pillai of Mylapore.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம், பொழிப்புரை.
ŚIVAÑĀNAŚITTIYĀR SUPAKKAM, POLIPPURAI.

Meykaṇḍadēvar of Tiruveṇṇainallūr composed a work named Śivañānabōdham in which the doctrines of the Śaiva Siddhānta were set forth. With a view to make the subjects dealt with therein clear, Aruṇandi Śivācariyar who is considered to have lived about 600 years ago in Tirutturaiyūr on the banks of the Southern Pennar wrote the work entitled Śivañāna Śittiyār which consists of two parts, Supakkam and Parapakkam, dealing with the enunciation of the principles of the Śaiva Siddhānta and the denunciation of other systems of religion, respectively, and which forms the fourth of the 14 Śaiva Siddhānta Śāstra works.

There are six well-known commentaries on this work by (1) Maṟaiñānasambandar, (2) Śivāgrayōgikaḷ, (3) Ñānaprakāśar of Tiruvaṇṇāmalai Mutt, (4) Śivañānamunivar, (5) Nirambavaḷagiyadēśikar, (6) Tuṟaiśai Śuppiramaṇiyadēśikar. Of these, the MS. contains the commentary written by Śivañānamunivar of Tiruvāḍuturai Mutt.

Contains the Supakkam complete.

Beginning:

பண்ணிசைவெம் பருதிம்தி திலதயிலந் தீயிரும்பு பாணியுப்பு
விண்ணனில முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப் பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்
கண்ணிரவி புணர்வொளிபோற் பிரிவரிய வத்துவிதக் கலவிகாட்டித்
தண்ணளிவைத் தெனையாண்ட துறைசைநமச் சிவாயகுரு சரணம்போற்றி.

சிவஞானபோதநூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிதுவிளக்குமாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல் செய்வான்புகுந்த ஆசிரியர் எடுத்துக்கொண்ட பொருள் இடையூறுநீர்ந்து இனிது முடிதற்பொருட்டும், இந்நூல் நின்று நிலவுதற்பொருட்டும் முதற்கட்செய்துகொண்ட கடவுள் வாழ்த்து மாணுக்கற்கு அறிவுறுத்தற்பொருட்டு செய்யுளாற் றெரிக்கின்றார்.

"ஒரு கோட்டன் . . . . . தேவே."

(இ-ள்.) கங்கையும் பிறையும் கொன்றையும் அணிந்த சடையான் அளித்தருளிய ஒருகோடுமுதலியவற்றையுடையவனாகிய வாரண முகத்தானுடைய திருவடிகள் பேரன்பால் இடையறாது தம்மைவழிபட்டுத் தியானிப்போர் அறிவின் கண்ணதாகிய மலக்கோணைத்தாக்கும்; அதுவேயுமன்றி அயன் அரி முதலியோர் வாழ்வும் ஒருபொருள் அன்றென வெறுப்பச் சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந்தரும் என்பதாம்.

சிந்தைத் திருந்து ஓட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாள்கட்கு இடையூற்றை யோட்டி, இந்நூல் முடிவுபெறச்செய்தல் அருமையன்றென்பது கருத்து.

(. . . .)

ஈண்டு, "இறைவனையும் இறைவனுவியம்பு நூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ்செய்தி, முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்" என்று எடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்த ஆசிரியர் இனி, அம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்றார்.

"அறுவகைச் . . . . . . சென்னிவைப்பாம்."

(இ-ள்.) புறப்புறம், புறம், அகப்புறம், அகம் என்னும் நான்கனுள் அகச் சமயம் ஒழித்து ஒழிந்த மூக்கூற்றுப்புறங்களிற் றனித்தனி அறுவகைப் பட்ட சமயங்களினின்றுகொண்டு அவற்றுள்ளும் பல வேறு வகைப்[ட்]ட ஓர்த்துணர்கின்ற அவரவர்கொண்ட முதற்பொருளாய், அவரின்வேறாகிய பாடாண்வாதம்(. . . .) உயிர்கட்கெல்லாம் அறிவைப் பிறப்பிக்கும் அம்மையப்பனுமாகி எங்கனும் எக்காலமும் செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற சிவபிரான் திருவடியைச் சிரமேற்கொள்வாம். எ-று. (. . . . .)
இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

(. . . .)

இனி, நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறுவான் தொடங்கி அவ்வளவையின் இயல்பு உணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை எடுத்துக் காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையின் இயல்பு பதினொன்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

"அளவை . . . . . . அடங்கிடுமே."

(இ-ள்.) பிரமாணமாவது:—'காட்சிமுதல் அறுவகைப்படும்' என்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரிசேட முதலிய நான்கு பிரமாணமுள' என்பாரும், 'அப்பத்துக்கு மேலும் பிரமாணங்களுள' என்பாரும் உளர். அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினும் காட்சி முதலிய மூன்றனுள் அடங்குவனவன்றி வேறாவனவல்ல. (எ-று.)

இம்முறைபற்றி ஆகமம் அநுமானத்தில் அடங்குமெனப் புத்தர்முதலாயினோர்கூறுப. அஃதே அதனுளடங்காதென்பது, "நூலுரைத்தா னொருவனுளன்" என்னும் பரபக்கத்துச்செய்யுளானுணர்க.

இது, சொற்பொருட் பின்வருநிலை.

இதனானே பிரமாணம் இனைத்தென்பது கூறப்பட்டது.

End:

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தானும் பதினொன்றாஞ் சூத்திரத்தானும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன் பெற்றார்க்குச் சீவன் முத்திநிலைக்கண் நிகழும் இயல்பு வகுத்துக்கூறுதற்கு எழுந்தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

"செங்கமலத்தாள் . . . . . செய்தியுடையோரே."

(இ-ள்.) பற்றறக்கழிந்த மும்மலங்கள் விளக்கற்றம் பார்ப்பார்க்கும் இருள்போல அறிவற்றம்பார்த்து நிற்பனவாகலான், அவற்றையச்சிப்பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரோடு பயிறலும், பயிற்சிநிலைபெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக்கண்டு வழிபடுதலுமுடையராய் இப்பேறுபெறமாட்டாரது சிறுமையும், பெற்றாரது பெருமையும் நோக்கிக் கணித்துவாழ்தல் சீவன் முத்தர்க்கு உரிய இயல்பு. (எ-று.)

'ஓட்டா' என்னும் பெயரெச்சமறை ஏதுப்பெயர் கொண்டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முதனூல் பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறுகண்டுகொள்க. (க)

(. . . .)

"பரப்பிரமமிவன் . . . . . . பார்த்திருந்தானே."

(இ-ள்.) சிவபேதம் அனைத்தும் குருமூர்த்தமே எனத்தேறி ஞானாசாரியனை வழிபடுக; அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின் சிவன் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ்செய்யும் பரிச முதலிய மூன்றானும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவன். (எ-று.)

அவ்வாறு ஏத்தினார்க்கு வரும்பயன் கூறியவாறு.

'பரப் பிரம' மென்றது சொரூபசிவத்தையெனவும், 'பரசிவ' னென்றது தடத்த சிவத்தை யெனவும், 'பரஞான' மென்றது ஆகுபெயரான் அதனையுடையாரை எனவும், 'பராபர' னென்றது ஏனைத்தாபரமூர்த்தத்தை எனவும், 'அரன்றருஞ்சீர்நிலை' யென்றது அறுபத்து மும்மை நாயன்மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையு மெனவும் கொள்க.

பரஞானமிவனென்றும், பராபரன்றானென்றும் வழிபடுதல் அதிகாரப்பட்டமையின் ஏனையவும் உடன் கூறினார்.

இன்னும் இதனை விரித்தறிதற்பாலது அநேகமுள. அது, கயிலாய பரம்பரையான மெய்கண்டசந்ததியிற்றிருவாவடுதுறை நமச்சிவாயமூர்த்தி மரபிற திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் திருவடியைப் பெற்ற அனுபவமுடையார்களை முறையில் வழிபட்டுக் கேட்டறிக. (எ)

பன்னிரண்டாஞ்சூத்திரம் முற்றிற்று.

Colophon:

ஆக, திருவிருத்தம் ௩௱௨௭.

மெய்கண்டதேவன் திருவடிவாழ்க.

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் முற்றிற்று. முற்றும்.

(கு.-பு.)—

சிவஞான சித்தியார் என்பது சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கனுள் நான்காவது. பதி, பசு, பாச இயல்புகளை ஐயந் திரிபறத் தடைவிடைகளான் விளக்குவது. சிவஞானபோதத்திற்கு வழிநூல். பரபக்கம், சுபக்கம் என்ற இரு பெரும் பிரிவினையுடையது. இந்நூலாசிரியர் இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய 600-வருடங்களுக்குமுன் பெண்ணையாற்றுக்குச் சமீபத்திலேயுள்ள திருத்துறையூரில் எழுந்தருளி இருந்த ஆதிசைவரும் சகலாகம பண்டிதரென்னும் காரணப்பெயர் பெற்றவருமாகிய அருணந்தி சிவாசாரியராவர். சுபக்கமாகிய இதிற் பல சமயிகளாற் செய்யப்படும் ஆசங்கைகளுக்கெல்லாம் பரிகாரம் கூறி ஸ்வமதம் நாட்டப்பட்டுள்ளது. இச்சுபக்கத்துக்கு, 'மறைஞானசம்பந்தர், சிவாக்கிரயோகிகள், திருவண்ணாமலையாதீனத்து ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானமுனிவர், நிரம்பவழகிய தேசிகர், துறைசைச் சுப்பிரமணியதேசிகர்' முதலிய அறுவர் உரை இயற்றினதாகத் தெரிகிறது; அவற்றுள், இப்பொழிப்புரை, திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சிவஞான முனிவர் செய்ததாகும். இதில் இவ்வுரை முற்றும் உள்ளது.

R. No. 308.

Paper. 15¾ × 11 inches. Foll. 91. Lines, 20 in a page. Tamil Good.

Restored in 1915-16 from a MS. of the Library

(*a*) பசுபதிபாசவிளக்கம்.

PAŚUPATIPĀŚAVIḶAKKAM.

Foll. 1*a*—20*b*.

A metrical treatise explaining the nature and characteristics of the Paśu (soul), Pati (Lord Śiva) and Pāśa (controlling string). The name of the author is not known.

Complete.

Beginning:

பசுபதிபாச விளக்கம்.

மிக்கவி நாயக ஞரணன் மாலவன் மீறிய ருத்திரனு
மூக்க னுடையவ னீசர் சதாசிவன் மூவிரண் டானவர்தம்
பக்க முபங்கிய வல்லவை [ஞன்](நா)மகள் லட்சுமி ருத்திரி யாள்
திக்கில் மயே[ஸ்ப](சுவ)ரி யாளு மனோன்ம[ணி](னி) சீர்பதம் நான்மறவேன். (க)

* * * *

சந்தியனுஷ் டானஞ் செய் கிரிகைதொழில் சகலமிழந் தவரு
மந்திரவாக் கியர் சங்கரா சாரியர்வல்லவர் பண்ணிய நூல்
செந்தமி ழம்புவியிற் சிறநதோங்க வென் சிந்தையமல் வாழ்சிவனார்
கந்தனே வேல்முருகா மயில்வாகனு கணபதி காத்தருளே. (௩)

ஓங்காரமான வெழுத்தை யிழுக்கு முஈாசன மானமொழி
நீங்கான தமிழ்ந்தே யவர்வாக்கினிற் சீ யென்றசொல விறந்து
பாங்கான மானிடரோ ருடனேனும் பாவினைதா னொழிந்து
ஓங்காம னல்லவரே[ன்](ரா) டுறவாகி யிருந்திடுவா ரறியே. (௪)

* * * *

மண்டியே வக்கினியும் வள(ர்)த்தே வொளிமருவி பா(ர்)த்திடினும்
உண்டியையு மொருத்தே குகை தன்னி லொளித்து மிருக்கினுந்
தெண்டிரைசூ ழத்திருவா லையங்கோடி தெரிசினைப் பட்டிடினும்
பெண்டிரைவிட் டொழிந்தே யகன்றாலும் பி[ர](ற)ப்புமொழிப் பாரோதா
ன். (௧௦)

பதியறிந் திடும் பாசம் பசுவினைப் பசுவுமே யறியாது
பதிதனை மதியுடன் பசுபாச மறிந்திடு மருவுபாசமும் பசுவை யறிகிலார்
கதிபெறு வழிகாட்டு வன்குரு கண்டுகொள்ளுவன் காணு தாகிலும்
விதிவநி பிறந்தே யீதலுற் றிடுமென்று நான்மறை சொல்லும் வண்ணமே.
(௪௩)

* * * *

பாசமா முடலாசை யாயிடும் பஞ்ச றிவுகள்கெட்டு வாங்கிடும்
நேசமா முயி ருடலை யன்றியே நின்றுதான் பொசித்தே யிருந்திடும்
ஆசமா முயிர்க் குயிரு மாகவே வமர்ந்துவாழ் சிவனுயிரை யண்டியே
பூசைகொண் டிடுமிவரை யன்றியே பொசித் துறங்கிடும் பரம ரூபனே.(௪௫)

End:

வஞ்சனைபொய்சூது கபடிட் டடைத்த மத்தளமே
டிருகா லென்றனடாண்டம்
வெஞ்சினமு மிறுமாப்பும் பெற்றவிடக்கலிது?

* * * *

நெஞ்சன அரமனை மயிற்பா லத்துச் சகலபால்
நெ[று](ரு)ப்பாறு தாண்டி யுள்புகுந்த[று](ரு)மை
கொஞ்ச மல்லச் சொல்ல வென்னை யன்றி மற்றுங்
குருபரனைக் கண்டடியேன் கும்பிட் டேனே. (அஎ)

[ண](ந)ரம்பெலும்புத் தோலுமயிர் நீர் தசை யைக்குள்ளே
நடுத்தேறு வெண்காத மிடம் நாற்காதங்காண
புரம்பெரிய பட்டணத்தைத் தேடிப் போகில்
புருவமதில் முக்கோண வாசலேழு
வரமளிக்கும் பெருவாச[ல்ரெ](லிர)ண்டுக் குள்ளாய்
வந்துபுகுந் தேன்தும்பிக் கையோ டைந்து
கரம்படைத்த வரவென் றழைக்கப் பெற்றேன்
கண்டடியெனத் தெளிந்தேன். (அஅ)

(கு-பு.)—

இந்நூல் பதி, பசு. பாசம் ஆகிய இவற்றின் பிரிவுகள் இன்னவென 'ஆசார்யரொருவர் சிஷ்யனொருவனுக்கு விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. இந்நூலை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன ஒருவாற்றானும் சிறிதும் விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்த்தியாக உள்ளதென்று தோற்றுகிறது.

(b) அகத்தியர்சூத்திரம், பத்து.
AHATTIYARSŪTTIRAM, PATTU.

Foll. 20*b*—23*b*.

Ten stanzas dealing with alchemy. The authorship of these stanzas is attributed to Ahattiyar.

Complete.

Beginning:

காணப்பா யேரியிலே விளைந்த பிண்டம்
  கடிதான மாங்கிஷத்தோ டெடுத்து வந்து
பூணப்பா பொரிகாரம் பொரித்துக் கொண்டு
  பிண்டத்தை வாய்பிளந் ததனுட் போடு
ஆணப்பா பெண்ணோடே கூடினாற் போல்
  அப்பனே நாதமங்கே யிரங்கும் பாரு
தானப்பா லோகத்தால் சட்டி கொண்டு
  சாதகமா யினங்களையு மதினுட் போடே. (௧)

End:

ஆடலா மிதினாலே கோடாகோடி
  அளவிறந்த வித்தையெல்லா மிதற்கு [ள்]ளாச்சு
ஓடலா மிதினாலே குளிகை செய்து
  ஓயாத தீயுள்ள மலைக ளெல்லா மெரிப்பா ராக
நாடெல்லாந் திரிந்தாலு மிந்தப் போக்கு
  நல்லமுனை[ர](ற) யிதுபோலே யெங்கு மில்லை
பாடல்போற் சொன்னதென்று நினைக்க வேண்டாம்
  பாதமே சூ[ஸ்]த்தி ரத்தின் பாடல் முற்றே. (ய)

முற்றிற்று.

(கு-பு.)—

இந்நூல் ரஸவாதவிஷயமானதென்று தெரிகிறது. அகத்தியர் இயற்றிய தாகச்சொல்லப்படுகிறது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(c) அகத்தியர்சூத்திரம், ஐந்து.
AHATTIYARSŪTTIRAM, AINDU.

Foll. 23*b*—25*b*.

Same work as that described under R. No. 238(*e*) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 238(*e*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

இந்நூல் பூர்த்தியானவுடன், மூவருடத்திய காட்லாககின் 254(*e*) நம்பர் பிரதியின் முதலிலுள்ள, "கம்பத்தெழுத்தோ" என்னும் செய்யுள் உள்ளது; பின்பு வெற்றேடொன்று இருக்கிறது.

(*d*) நட்சத்திரமாலை.

NAṬCATTIRAMĀLAI.

Foll. 27*a*—91*b*.

Similar to the work described under R. No. 238(*c*) *ante*. This gives more information than the one referred to above.

Complete.

Beginning :

நக்ஷத்திரமாலை.

செய்[ய]வனதிருந்தச்செய்யுஞ்சே[ய]பிழையா[ற்](ர்க்)குநல்லன
மை[ய]யுறு(மணியும்பொ)ன்னுமகி[க்ஷி](ழ்ச்சி)யாயணியவல்லன்
பொய்யுறை[ற](ர)யொன்றுஞ் சொல்லானபுகழ்பெறவாழவல்லன்
அய்யமிட் டுண்ணவல்லனச[த](வி)னி நாளிற் றோனே.

(எ-து.) அசுபதி ஆறுநட்சத்திரமாய்க் குதிரைத்தலைபோன்றிருக்கும். இதுக்கு, யோனி-குதிரை; பட்சி-ராஜாளி; விருட்சம்-எட்டி; தேவகணம் (தெய்)வம்-அக்கினி; இராசி-மேஷம்; அட்சரம் அ ஆ இ. இந்நாளுக்கு, ௫௧, நாழிகைக்குமேல் [ஞ](நா)லுநாழிகை விஷம். இந்த நாளுக்கு(ச்)சித்திரை மாதம் சூனியம். இந்த நாளுக்கு முதற்கால மேஷச்செவ்வாய் ௨-கால் ரிஷபச்சுக்கிரன்-௩-கால் மிதுனப்புதன்-௪-கால் கற்கடகச்சந்திரன்; இந்நாளிற் பிறந்தவன் குணம் வேணசொற்பெறுவான் விழுப்பமுடையன்; சமர்த்தன், குணமுடையன்; அஞ்சான், கோபமுடையான் கோபித்தபொழுதே ஆறும்; கிருஷிபண்ணவல்லன், கண்சிவந்திருக்கும். நெ[ச்தி](ற்றி)பரந்திருக்கும். பிறழ்ந்த கண்ணன; ஒருபக்கமார்பகன்றிருக்கும். இந்நாளுக்குத் தத்து வரும்படி. இவன் பிறந்த ஆண்டில் ௬, ௰, ௰௮, ௨௨, ௩௨, ௪௩, ௫௧, ௬0 இவை தத்துண்டு; இவைகழித்தால், ௮0 வயசு சென்று சித்திரைமாதம் அபரபட்சம் செவ்வாய்க்கிழமை துவா[தெ]தசியும் பெற்ற புனர்பூசத்து நாலு நாழிகையில் நாலுகாலுள்ள மிருகத்தாலே மரணம்.

End:

கயல்விழிக் கண்ணிஞர்தங் குவிமுலை வசந்த ஞகும்
பயனெடுத் துரைக்க வல்லன் பழியது பார்த்துப் பேணும்
பயனு(டை)டச் செல்(வ)ஞகு மானிடத் தோர்க்கு நல்லன்
இயல்படத் தோழுஞற் கி ரேவதி நாளிஞனே.

(எ-து.) ரேவதி நட்சத்திரம் பாம்பு(ப்)படம் போன்றிருக்கும்; இதுக்கு யோனி-பெண்யானை. பட்சி-வல்லூறு. விருட்சம்-இலுப்பை. தெய்வகணம். அக்ஷரம்-ய-கூ இராசி-மீனம். நாள்-பெண்ணுள். தெய்வம்-பிரமா. இந்நாளுக்கு ௨௧-நாழிகைக்குமேல் நாலுநாழிகை விஷம். இந்நாளுக்குப் புரட்டாசிமாதம் சூனியம். இந்நாளுக்கும் முதற்கால் சுக்கிரன்; ௨-ஆம் கால்

புதன் ;ங-கால்செவ்வாய், ச-ஆம்கால் (. . . .) இந்தநாளுக்கு அடுத்தவிருட்சத்தடியிலேயாதல் நீர்க்கரையிலேயாதல் செந்நெலரிசியினாலே பலியிடுவது; இந்நாளிற்பிறந்தவன் பாலகுடித்துவழிபோவது. இந்த நட்சத்திரம் உச்சமாகில் கடகத்திலே அஞ்சநாழிகையாகும்.

ரேவதிமுற்றும்.

Colophon:

சுபகிரு[து](ரு)துவருஷம் கார்த்திகைமாதம் உசவு தணியல் - பொன்னுனமேனி குருக்கள் படிக்கப்பட்ட நட்சத்திரமாலை எழுதிநி(னை)றவேறியது. அறியவும். முற்றுப்பெற்றன.

(கு-பு.)—

இந்நூலில், அசுவினி, பரணி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களின் பலன்கள் முதலியன விரிவாகக்கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 238(e) நம்பர் பிரதியின் வேறுனது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

R. No. 309.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 48. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. in the Library.

சூதசங்கிதாசாரசங்கிரகம்.

SŪTASAṄKITĀSĀRASAṄKIRAHAM.

This is a Tamil rendering, stanza by stanza, of the Sanskrit work Sūtasaṁhitāsārasaṅgraha which is a digest of the Sūtasaṁhitā by Sadāśivabrahmasvāmi, disciple of Paramaśivendrācārya. A MS. of this work is noticed in Dr. Hultzsch's Catalogue No. 2, 1041. The four Khaṇḍams of the Purāṇa are said to be summarised in 53, 31, 68 and 66 stanzas. The author of the Tamil rendering is Kṛṣṇaparamātmacāriyār. The work deals with the identity of Śiva with the Brahman of the Advaita Vēdānta.

Complete.

Beginning:

அத்[ேதாய](வை)தானந்த சுகாம்புதி சொரூப சற்குருவே கெதி.

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணுஞ் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம பிரசன்னவதனம் தியாயேத் ஸர்வவிக்னோப சாந்தயே.

வீராசனத்திலே இருக்கப்பட்டவராய், மின்னற்போல் ஒத்த பிரகாசம் பொருந்திய சடையையுடையவராய், கரத்திலே சின்முத்திரையைத் தரித்தவராயிருக்கிற தெட்சிணமூர்த்தி சொரூபனு[யி]ய் விளங்கிய பரமதேசிகரை வந்தனம் பண்ணுகிறேன். (க)

ஞானனந்தப் பிரவாகமாகிற மக[ற](ர)ந்த்தளனத்தினாலே ஆனந்தபூரணங்களா யிருக்கிற சிஷ்டர்களென்கிற பிரமரங்களினாலே அடையப்பட்டிருக்

கிற ஸ்ரீ பரமசிவேந்திர சுவாமிகளுடைய பாதபத்மங்களைச் சதா சிரசாய் வகிக்கிறேன. (உ)

* * * *

சதாபிரம சொரூபனாயிருக்கப்பட்ட வியாசபகவானை நமஸ்கரித்துச் சூதசங்கிதையிலே நி[ண்ணு](ன்று) சிவப்பிரும்மவைக்கியப் பிரிதிபாதன சொரூபமான சாரசங்கிரக சுலோகங்களை என்றும் சங்கிரகித்துச் சொல்லப படு[கு](கிற)து. (ச)

* * * *

வாருங்கோள் மோட்சார்த்திகளாயிருக்கிற ரிஷீசுரர்களே! கேளுங்கோள்!! யாதாமொருவர் ஆன்மாநுபவமறியாமல் தன்னுடைய வர்ணாசிரமங்களைத் தியாகம்பண்ணினுனேயாகில் அந்த மூடாத்மாவானவன் பதிதனாகிவிடுவான்; சமுசய மில்லை. (அ)

* * * *

ஆத்மாவானவன் சுபாவத்தினுற் க(ர்)த்தாவாகியும் போக்தாவாகியும் மலினத்தை யுடைத்தானவனாகில் அவனுக்கு அனந்தங்கோடி ஜென்மங்களினாலேயும் சமுசாரத்தில் நின்று மோட்ச மில்லை.

End:

நித்திய முத்தனாயிருக்கிறவனுக்குச் சமுசாரமானது பிராந்தியினாலல்லோ தோ[ணு](ன்று)கிறது; ஆகையால் ஞானனந்தத்தினுற் சமுசாரத்துக்கு நாசமுண்டாம்; கர்மத்தினால் நாசமாகாது. அந்த ஞானலாபத்தின் பொருட்டு வேதோக்த கர்மங்களை ஈசுவரார்ப்பணமாகப் பண்ணுகின்றுகொண்டு, சித்தசுத்தியடை[ஞ்சு](ந்து) அத்தியந்த கருணாசமுத்திரரான சற்குருமூர்த்தியைத் தானே பிரத்தியட்சமாய்டையத்தக்கது. (சுரு)

* * * *

Colophon:

வேதாந்தசாரானுபவமான சூதசங்கிதையை ஸ்ரீ பரமசிவேந்திராசாரிய சுவாமி[ய](க)ளுடைய போதானுபவசம்பன்னப் பிரத்தியட்சப் பிரம்மமான சதாசிவப் பிரம்மசுவாமி யருளாலே சங்கிரஹிக்கப்பட்ட கிரந்த சுலோகங்களைச் சதா சம்பூரண போதாம்புதி தேஜோரூபரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாசாரிய சுவாமி [ய](க)ள் முமூட்சுக்களைக் குறித்துப் பரிபூரண தயையினாலே தமிழாற் சொல்லப்பட்ட அர்த்த தாற்பரியத்தை யாதாமொரு முமூட்சுகளானபேர் அத்தியந்த விசுவாசத்தோடே கூடியுத்தியுத்தமாய் அறிந்து அனுபவிக்கிரு(ர்க)ளோ அப்போதே கேவலானந்த தேஜோரூபமான பரப்பிரமமே. சத்தியம்.

சத்திய ஞானனந்த சுத்த புத்த மு[குந்](க்)த நிசானந்தானுபூதி ரசாவேச[சர்வினிம்](தாவிர்ப்)(?)பூத தேஜோரூபரான ஸ்ரீ பரம மன்னுறுதேசிக சுவாமி[ய](கள்) திருப்பாத பற்பங்களை அடியேன் சதா யென்சிரசிலே வகிக்கிறேன்.

முற்றிற்று.

(கு-பு.)

இந்நூல் (அத்வைதிகளின்) வேதாந்த விஷயமானது (1) பூர்வபாகம், (2) உத்தரபாகம் என்னும் இரு பெரும் பிரிவினையுடையது. இவற்றுட் பூர்வபாகம் (1) ஞானயோக கண்டம் (2) முத்திகண்டம் (3) எக்கிய வைபவகண்டம் என்ற மூன்று பிரிவினையையும், உத்தரபாகம் பிரிவினையில்லாமலும் ஆகியது. இவற்றிற்குச்சுலோகம் முறையே 58, 34, 68; 66 என்பனவாம். வடமொழியில், சதாசிவப் பிரம்மசுவாமிகள் செய்ததை, ஸ்ரீ கிருஷ்ணபாமாத்மாசார்ய சுவாமிகள் மொழிபெயர்த்தனரென்று இறுதியில் உள்ள வசனத்தால் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

R. No. 310.

Palm-leaf. 11 × 9½ **inches.** Foll. 148. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Restored in 1915-16 from a MS. in the Library.

(*a*) அறிவானந்தசமுத்திரம்.

ARIVĀNANDASAMUTTIRAM.

Foll. 1*a*—118*a*.

This is a metrical treatise explaining in ten stanzas each of the various topics of the Śaiva Siddhānta given in a list below in Tamil The author is Alagiya Tiruccirrambalavan of Ambarmākālam.

Apparently complete.

Beginning :

பிறிவா ரநந்த ரரும்பிறவி(ப்) பேரானந்த மோராரே
யறிவானந்த சமுத்திரத்தி னருளால் வந்தங் கலைவாரே. (௧)

புளகிதப் பொதும்பர் நண்ணிப் பொய்யன்பு போககியுள்ள
மளகிடு மன்பர் நீழ லிருந் தருண ஞகு
மொளிவெளி யுடலம் பெற்றிட் டுள்சுவை யொருவிச செஞ் றுங்
களிவள ரறிவானந்தக் கடலிடை வீழ்வர் மாதோ (உ)

எனக்குனக்கென . . . காட்டை யெனதுணு முரித்தாககுந்
தனக்கெனச் செயலொன் றில்லாத்த . . . . யென்றெறிவைய . . .
. . . . . . புரத்தையு மெரிக்கு ஞான வக்கினிக் கனிச்சிவீதி
மனக்கியை யாத நாடுவாங்கி வாழ்வர்மாதோ. (உ)

* * * *

திருவருள் தனிஞோர்ந்தச் சிவானந்தமயத்துள ம . . விசிச் சிவமாவமுன்னீங்
கிருங்கதிசேர்ந் தன் னீராயந்தி டீண்டதெனத் தின்ற தெப்பமென

மருவுமா க்ாளமழகிய திருச்சிற் றம்பலவன் வைய முய்யப்
பொருவிலறி வானந்த சமுத்திரத்தைத் திருவாயால் பொழிந்தா னன்றே.(ச)

ஆனந்த வுல்லாசத் துறை யறுபத்து நூற்றோர் பஃது செய்யு
ளானந்த மலபரிபா கத்துறை முப்பதுநா லேழ்பஃது நால்[ெ]ரண்டீ
. . . ணந்தள் ளுபதேசத் துறையை யைந்திருநூற் றைம்பா னேழாகத்
தேனுந்து துறைநூற்றுப் பதினைந்து சதம்பதினொன் றரை முத்தீர்(ப்)பே:
(ரு)

* * * *

சகசானந்தவுல்லாசவாழ்வு.

காணிற் சுகமது வாங் கருத்துக் கினியதுவாங்
காண வரியதுவாங்,கண்டிடிற் கொல்வதுவாங்
காண வெளியதுவாங் காணிற் றுணையதுவாங்
காணப் பெரியதுவாங் கருணைப் பெருங்கடலே. (௬)

* * * *

பண்ணைப் படைப்பதுவாம் பண்பைக் கொடுப்பதுவாந்
தன்னைத் தருவதுவாந் தகவைப் புணர்ப்பதுவா
மொண்ணைத் தருவதுவா முள்ளிற் பொலிவதுவாம்
கண்ணைத் தருவதுவாங் கருணைப் பெருங்கடலே. (எ)

* * * *

சிவ தரிசனம்.

அளிந்த மனத்தோடு மாகமங்க குரு ளெல்லாந்
தெளிந்த முகத்தோடுந் தித்திக்கும் வார்த்தை யொடும்
விளைந்த சுகத்தோடும் வீசாறி ராசையோடுங்
குளிர்ந்த முகத்தோடுங் குருவடிவு கண்டேனே. (க)
கண்டா ருளம்வீழக் காதலர் மேனியோடுந்
தண்டாச் சினந்தீர்ந்த சாந்த குணத்தோடும்
விண்டா ரறியா விமல வுருவாகக்
கொண்டா டத்தக்க குருவடிவு கண்டேனே. (உ)

* * * *

நான்குசாயுச்சிய நற்பேறு.

பூதி கண்டிடிற் பொங்கிய வன்பதி
னீதி கேட்க நிரம்பிய வன்பதை
ஓதி நிற்க வுறுத்திய வன்பொடுஞ்
சாது வாய்த்தெளிந் தன்புஞ் சரியையே. (க)

* * * *

பரமதுகாணப்பதறல்.

பற்றேது ம(று)மபடி நின் கருணை
சற்றே வரவென் னுதிசங் கரனே
கற்றே யுல்கங் கண்மறந் துகசிந்
தற்றூர் பயிலு மருளா ரமுதே. (க)

* * * *

வன்கொண் டுருகாத விழாத மனத்
தென்கொண்டு புகுந்திட வென்னு வைநீ

னைகொண் டொளிரா வுளமெங கணுமே
இனகொண் டொளிரு மெழிலா ரமுதே (கஉ)
ஆகத் தொடுமோ கழும விடடு மிகத
தாகித் தனன பநதருள சஙகரனே
யோகத தொடுமுன னிடுவாாக ளுளத
தேனிகத மிருநதிடு மினபி னனே (கங)
மதவுற றிடுமீ யென வைம புலனெ
னதிரற றிடவுண டதுசங கரனே
கொதியுறற வுளஙகுளிர கொணடிடவே
மதியற கெனவந திடவந தருளே (கச)

குருபாதம.

ஆக மலபரிபாக(ம)ழிவு அதிகாரம ௯௰ கதத திருபபாடடு உ௱௯௰௪.
[உ0உ] அதிகாரம் ௯0-கதத திருபபாடடு ௪௱௯௰௪
அழகிய திருசசிறறமபல சுவாமி திருவடிவாழக.

End:

உபதேசக கிரமம

தெருட்டலைவி நூதிககுச சிவததலைவன றெளிவுறுதல்.

உளளத தருள(ச) சகலததோ டாதன பாழிவிழுந
துளளத தருளொளிபு மோடிக கணடாளகொலலோ (க)
தினறருளேநேடி ெரடுநேர ரூசெறிநது
பொன(ற)ருளாசையாய புநதிருறைநதாள கொலலோ (உ)
தானநத மிலலாத சஙகரனா தநதருளு
மானநத வாரிதனக காசைமிகுந தாள கொலலோ (ங)
அளிதத மனமா யருள வி[ழை](ளை)வா யையமறத
தெளிந தருளுககாசையா(யச) சிநதைதளாந தாளகொலலோ. (ச)

* * * *

உயயத தநதிடா யூன வாழ வேணுும
பொயயிற சென றுழல புநதியே—பையப
பையநீ யுளளததான பணிசெயயச
செயய நோய சிநதுமே. (க)
வாடிபபாழமி . ரமா பிறெரவினி
ளுேடிப போயச சுழ லுளளமே
நாடிக காணரு முளளததா னவந
தேடித தேடிச சிநதியே (உ)
இரும்ச சென றிறு மாவறபாம் போதிக
கொருமித தூன றிடு முளளமே
தருமததொடுவ முளளத் தான சரண
வருபப் போதென வநதீயே (ங)
பொளளற பாழுஞசடம போககிப போகுதென .
றுளளிப பீதிகொ ளுளளமே
கள்ளப பெயிறு முளளத தானகழ
லளளிக கொண்டங கமிழநதிடே (ச)

* * * *

நீங்குமாயை நிலைப்பருள மருணேடி நெஞச
மேங்குவ ருள்ள முடைநதுகண் ணீா பொழிநதி(ன)பமுறத்

தூங்குவர் தன்னைத் தூரப்ப ரதீதச் சுகமருளால்
வாங்குவர் ஞான குருவைத் தினமும் வணங்கினரே. (௯)

* * * *

...ட்டுவர் . . . னல்கவிடுவர் பொல்லாங்கி . . . ரய வெனவே
காட்டுவர் தோன்ற மறைப்பர் பெருமை கருத்தொழிவை
நாட்டுவர் தன்னைத் தளருவர் ஞானம வர்கசை
வாட்டுவர் ஞான குருவைத் தினமும் வணங்கினரே. (௧௦)

தேடா ரருளன்றிச் செல்லா ரொருவர்பின் நீதுநல
நாடார் பதஞ் சித்தி நல்குவம்போய் கனவிலு மென்றுற்
கோடா ருளமண்ட மெல்லாந் தளர்ந்து குலைந்திடினும்
வாடார் மெய்ஞ்ஞான குருவைத் தினமும் வணங்கினரே. (௧௧)

Colophon:

உபதேசக்கிரமம் உம்ரு-க்குத் திருப்பாட்டு-உாரும்ள.

அறிவானந்த சமுத்திரம் அதிகாரம் ரம்ரு-கருத் திருப்பாட்டு-தூரும்ங.

சச்சிதானந்த னழகிய திருச்சிற்றம்பலவன சகசானந்த
மிச்சிதானந்தவென்றே யெமக்கருள மாகாள . . நலியைந்துவானு
மெச்சிதானந்தமெல்லாம் வச்சிதானந்தமு முள்விளக்கமீளா
வுச்சிதானந்த வறிவானந்த சமுத்திரத்தை யுரைத்தான்வாழி.

(கு-பு.)—

இது ஞானவிஷயமானது. இதில் வந்துள்ள ஒவ்வொரு விஷயங்களும் பப்பத்துப்பாடல்களாலாகியது. அவ்விஷயங்களின் அட்டவணைகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அம்பர்மாகாளத்தில் இருந்த, "அழகிய திருச்சிற்றம்பல தேசிகர்" என்பவர் இந்நூலை இயற்றினாரென்று முதலிலும் இறுதியிலும் உள்ள சிறப்புப்பாயிரச் செய்யுட்கள் தெரிவிக்கின்றன.

விஷய அட்டவணைவருமாறு:—

	பக்கம்		பக்கம்
(1) சகசானந்தவுல்லாசவாழ்வு.	2	(15) சிவானந்தாதீதச் செருக்கு.	31
(2) கருணைப்பெருங்கடல்	.	(16) காணுமற்கண்ட களிப்பு.	33
(3) சிவகடாட்சம் ..	4	(17) உதவிகொண்டொளிர்ந்தவுல்லாசம்.	35
(4) சிவகுருதரிசினம் ...	7	(18) சும்மாகண்ட சுகம் ...	37
(5) நான்கு சாயுச்சிய நற்பேறு.	9	(19) பேரின்பங்கண்டு பெருகல்.	40
(6) அகாரணக்கொடையாசானோடளாவிமகிழ்தல்.	11	(20) வேறறக்கலந்து வீற்றிருத்தல்.	42
(7) அருளுதவியை வியந்தளித்தல்.	14	(21) தன்னையறிந்து தலைவனைமறத்தல்.	44
(8) புகழாப்புகழ்ச்சி ...	16	(22) ஏழைக்கிரங்கி யின்பாதல்	46
(9) தானேதந்த தளர்ச்சி ...	17	(23) திருவருட் செந்தேன் ...	48
(10) ஈர்த்களித்தவின்பம் ...	19	(24) ஆட்பட்டடைந்தவருள்.	48
(11) அருளளித்துமலஞ்சிதைத்தவரங்கு.	22	(25) உள்ளியெழுந்தவுல்லாசம்.	50
(12) சிதைத்தளித்தவைப்பு ...	...	(26) இன்பங்கண்டிரங்கல் ...	53
(13) தன்னுளொளிர்தல் ...	27	(27) காட்டக்கண்ட கருணை...	55
(14) நித்தியானந்த சுகலீலையை நிகழ்த்தி மகிழ்தல்.	29		

		பக்கம்
(28)	அருட்பேற்றின் அருமையறிந்திசைத்தல்.	56
(29)	உதவியை யியல்பாயுணர்தல்.	59
(30)	அருட்சுவையருந்தி யள்ளியள்ளூறல்.	61
(31)	உதவியைநினைத்தவுல்லாசம்.	62
(32)	தன்னையமிழ்த்தியசல்லாபம்.	63
(33)	தனத்தினற்றயவு .	65
(34)	விடையத்தைதகைத்த வியப்பு.	67
(35)	இருவினைகைத்தவிடம் ...	69
(36)	நாய்க்குப் பரிசளித்தநன்று.	71
(37)	திருவருட்புணர்ச்சித்தேறல்.	72
(38)	அருட்டேயாடிவணக்கம்.	73
(39	அன்பர்க்கடிமை ...	75
(40)	பேரன்டைரப்பின்செலல்.	77
(41)	சங்கரனார்தண்ணருள் ...	79
(42)	தற்செயலழிந்ததகைமை	80
(43)	நெற்றிக்கண் ...	81
(44)	திருவருட்பெருமை ...	82
(45)	சொல்லரியசுகம் ..	83
(46)	பேரானந்தப்பெருக்கு ...	85
(47)	ஒழியாதவின்பத்துல்லாசம்.	87
(48)	. . . .	88
(49)	. . . .	89
(50)	கண்டதலைவிகருத்தறிதல்.	91
(51)	நன்மனைக்கிழத்தியொடு ஞானக்கிழத்திநவிறல்.	92
(52)	முனைப்பாரறியாமுத்தி ...	95
(53)	தேடாதெழுந்தசித்தந்துள்மதிப்பு.	97
(54)	அரிதென்ற தெருட்டலைவிக்கெளிதறிவித்தல்.	98
(55)	தெருட்டலைவிக்கருட்டலைவிசிந்தை.	99
(56)	உண்ணேக்கொண்மகிழ்ந்துரைத்தல்.	101
(57)	இருள்கிரித்தருளார்ந்த விதையம்.	103
(58)	உள்ளதுணர்த்தல் ...	105
(59)	அருளழிந்தாரையகழ்தல்.	107
(60)	திருவருண்மகிழ்ச்சிதேறல்.	109
(61)	ஞானானந்தநாடு ...	111
(62)	. . . .	...
(63)	மலபரிபாக வாழ்வு ...	113
(64)	இன்பசாகரத்தமிழ்ந்தினைத்தல்.	116
(65)	. . . .	118
(66)	ஆனந்தவுருக்கத்து அண்மல்.	122
(67)	. . . .	124
(68)	அருட்காசையாகியலமறல்.	128
(69)	என்றுகிட்டுமென்றிரங்கல்.	132
(70)	மெய்ப்பொருளைத்தழுவவிரைதல்.	136
(71)	அருட்டலைவியொடு மருட்டலைவியழுங்கல்.	139
(72)	தலைவி வாய்விட்டுத்தவித்தல்	141
(73)	ஆருமறியாமுங்கியருளுடன்முறையிடல்.	143
(74,	உடற்பொறைதாங்காதுஉரைத்தல்.	147
(75)	திருவருட்கிரங்கிச்சிந்தைதேய்தல்.	149
(76)	அருட்பராமுகங்கண்டழுங்கல்.	151
(77)	உய்யவேண்டியுடைதல்.	153
(78)	. . . .	155
(79)	தனதுகுற்றந்தெரிந்துதவித்தல்.	157
(80)	அகங்குழைந்தாற்றல் ...	159
(81)	பவப்புலிக்கும் பயந்து பதைத்தல்.	160

	பக்கம்
(82) பேரின்பம்வேண்டிப்பிதற்றல்	162
(83) விரைந்துகாணவிதிர்த்தல்.	164
(84) திருவருட்கிரங்கிச சிந்தைநோதல்.	165
(85) அருளீரபபுங்குளம்வீழ்தல்.	167
(86) ஆசையவிழுதற்கழுங்கல் ..	169
(87) அனபுமிகுக்திட்டளிதல்.	171
(88) அகக்கண்டேடியழுங்கல்.	173
(89) இனிப்பிறவாவரத்துக்கிரங்கல்.	174
(90) இகத்துக்கஞ்சியழுங்கல்.	176
(91) தலைவன்றனகருத் தவிப்புணர்தல்.	179
(92) பரமதுகாணப்பதறல் ...	181

உபதேசக்கிரமம்.

	பக்கம்
(1) தொருட்டலைவி துதிக்குச் சிவத்தலைவன் தெளிவுறுத்தல்	184
(2)	185
(3)	
(4)	
(5)	
(6) உளளந்தன்வயத்ததாகவுரைத்தல்.	188
(7) அருணிறைபாவகம் ..	190
(8) உன் ... ற்குமடியாருக்குணன்றுரோல்.	191
(9) ஆசையெளிதாய்வீழ்தல்.	193
(10) சிவகடாட்சந்தங்கியுர்திபுலனருத்தித்தல்.	194
(11) சற்குருவைவழிபடாமாணுகக்கையைத்தள்ளல்.	195
(12) சிவகடாட்சமில்லாதார்தீக்குறி.	196
(13) ஞானத்தியானத்திருப்பாக்கு (இ)டைவிலககல்.	198
(14) உள்ளுணர்ச்சி ...	199
(15) திருவருளைத்தெரிந்துவினவல்.	203
(16) சத்தின் சவுத்தடைகேட்டல்.	208
(17) மெய்யைத்தெரிய வினவல்.	212
(18) முனபின்மலைவாயமொழிதலை விகுதல்.	214
(19) அயர்சசிதிருமனுககிரகம்	215
(20) தலையடைந்தார்க்கு உதவுந்தகைமை.	217
(21) அருட்டிருவுளத்தடைத்தல்.	219
(22) ஆண்ட வனேடடியாாக்கிரங்கியழுஙகல.	222
(23) பெற்றவரிருக்கும்பெற்றி	224
(24) பெற்றுரைச்சாரந்தபேறு.	228
(25) தாழ்ந்தார்பெறுந்தண்(?)	230

உபதேசக்கிரமம் உரு-க்குத் திருப்பாட்டு உாருள.

அதிகாரம் ௱யடு-க்குத் திருப்பாட்டு ௲ாருயக.

(b) அருட்பாமாலை.

ARUṬPÂMÂLAI.

Foll. 118b—146a.

A hymn in praise of various Śaiva shrines of which a list is given below: by the same author as that of the work described under the last sub-division.

Beginning:

விநாயக தோததிரம.

நின்றிடுவா னனபருளளக (கரு)ததி னினைபபவருட
டுனறிடுவா னினபவாரிகெ(ட்)டே துனபமானவெலலா
. . னறிடு(வா) . . டுவாருககெனறன பொல்லா(வி)னை
மெனறிடுவா னனபருளசசநதிரதத விநாயகனே. (௧)

இடிப்பான . . . னுஙகானக மொண்ணருட்பாணிகளா
லிடிபபா னகவிரு ளோரா கொமபி னுலெநத மாயையு
மடிப்பான றனது துதிககையி னுலனபாக கினனருளின
விடுப்பா னெனனை யனப ருள்ள(சச)நதிரதத விநாயகனே. (௨)

*　　　*　　　*　　　*

அறுமுகத திருவருடகடல.

ஒருபத தொருககண ணே ரெழுத துருவ
　　மொருவிடா வொருதலை பறறி
ஒரு பதி யுறையு மொருமுத தலை
　　யொருமைய யொ டொருககண முருகென
றொருளினிற றொருளுந தெளிவினிற றெளிவுந
　　திறமதிற திறமது முதவு
மருளினி னருளா மமபி(கை) யருளு
　　மறுமுகத திருவருட் கடலே. (௩)

*　　　*　　　*　　　*

கூநதலூரருட்பாமாலை.

அளிநத மனத தாரிடதது மாக கனலபோ
　　லுருககு முளத தார்க ளிடததுந
தெளிநத மனத தாரிடதது முறவாகுங
　　கறைககணடன சேருமிட மா
மொளிரநதுலவு கதிரிரவி யெழுநதபொழு
　　னுழைநத னலை யுதவி வாலாற
குளிரநதுலவு தெனற லவாக
　　கொஙகளாநது கொண்டுவருங கூநத லூரே. (௧)

*　　　*　　　*　　　*

End:

உருககா ளத்திக குறைவே பிதக்கிங்கிலினி யிரே　　மாடிப பொஙகொ
ளிருககா ளததிக கெஙகு மிருபபா ரெல்லாரையு மீன　　துமனபு
சருககா ளத்திக குமரன வேலனையுமீனறு மநதத் தோகைப்பாகத்
திருககா ளததிக கிறையைத் தோாத தோசசி　　ரநலாலே. (௨௦)

கருவணு மலை வாயார் காதால் காதலதாகக் கைத்துமேலு
மூருவணு மலையாவேற் குதவென்றே யுனை . . . ருடைய தின்றே
னுருவணு மலை யொழுகா முனமடியே னுடையேனோ வோதற்கொண்ணாத்
திருவணு மலையாகி யெங்கணும்விட் டொளிர்கின்ற தேசதானே. (உக)

* * * *

என்றுபிறப் பிறப்புப் பிணியறுமோ வின்பவெள்ளத்
தென்று முகந்துண்டு மகிழ்வெய் துவனோ—வென்று
முருக்கு மடியவர்களுள்ளத்தி . . .
யிருக்கு மிடைமரு தரே. (உரு)

Colophon:

அருட்பாமாலைத் திருட்பாட்டு ஙருசு.

தழைசெவிமெறது . கா . துதமைத்தாமற் சித்தவென
வழகிய சிற்றம்பலவனென மாகாளத் தணைந்து
விழைவளரருட்பாமாலை யளவிலைக்கவிளம்பியதின்
வழுவுளேன்கடனாய் நகைியதெனக்கண்டிவை வரைந்தேன்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் பலதலங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது தோத்திரரூபமாக இயற்றப்பெறறது. இதைச் செய்தவர், 'மாகாளம் அழகிய சிற்றம்பலவ தேசிகர்' எனனும் பெரியார்.

இந்நூலில் அடங்கிய தலங்களின் விவரம் வருமாறு;—

அருட்பாமாலை.

	பககம்		பக்கம்
(1) விநாயகதோத்திரம் .	236	(8) பலதலத்தருட்பாமாலை.	261
(2) அறுமுகத் திருவருட்கடல்.	240	(9) இலந்துறையருட்பாமாலை.	263
(3) கூந்தலூரருட்பாமாலை.	244	(10) திருவிடைமருதூரருட்பாமாலை.	265
(4) திருப்புகலூரருட்பாமாலை.	248	(11) அம்பரருட்பாமாலை ...	269
(5) சிறுவேளூரருட்பாமாலை.	251	(12) திருமருகலருட்பாமாலை.	273
(6) திருக்கண்ணமங்கலமருட்பாமாலை.	253	(13) திருமாகாளமருட்பாமாலை.	274
(7) திருவிடைமருதூரருட்பாமாலை (?)	255	(14) கருவிலியருட்பாமாலை ..	728
		(15) தலத்துக்கோரருட்பாமாலை.	280

அருட்பாமாலை திருவருட்பாட்டு ஙருசு.

(c) திருவுசாத்தானத்தோத்திரம்.
TIRUVUŚĀTTĀNATTŌTTIRAM.

Foll. 146a—148b.

A hymn in praise of God Śiva as worshipped in the shrine at Tiruvuśāttānam in the Tanjore district : by the same author as that of the last.

Complete.

Beginning :

உலகெலாஞ் சத்தாய்க் கண்டுவிட் டெற்கு
முளபடி முடியுமென் றுணர்ந்து
நிலைதரு குருவால் நித்திய மறிந்து
நினக்குயா னுடலென நினைத்தே
உலைவிழைக் குழைவு பொருந்தியே மனமு
மொழிந்திட வருளினு லெனக்குன்
மலரடி வருமோ திருவுசாந் தான
வள்ளலே மதிதரு பவனே. (க)

சிவமுத லவனி யீறதா முலகந்
திகழ்ந்திடு மியோனிகள் யாவு
முவமையி லுருவ முயிரிவை பொ(ரு)ள்க
ளுனககருள் காணமே யாகும்
பவமுத லொழிவு நின்னதே யாறு
பாவியேற் கிருவினை யென்றும்
மவுனமே யுடையாய் திருவுசாத் தான
வள்ளலே மதிதரு பவனே. (உ)

End :

பூதமே கடவுள் தேகமே யா[ற்](ன்)மா
புண்ணிய மரிவையர் தொழிலே
மாதரா ரின்பே முத்தியென் றுரைத்து
வளமுற நினையும் பல்லுயிரு
மோதுற வினையு மில்லையெனா றுரைகரு
முலகித ருறவெனக் கொழியாய்
மாதவர் வாழுந் திருவுசாத் தான
வள்ளலே மதிதரு பவனே. (௧0)

உருவுட னுறை யிருந்திடுங் கால
முருவுநீ யுடல் வெறுப் புறுங்கால
குருவுரு வெண்ணைத் தெளிந்திடும் போது
குறிசட முயிர்களுக் குயிர்நீ
இருவகைச சுட்டு மறிந்திடுங் கால
மிரும்பரை பரைவடி வாங்காலு
மருவுறு மின்பாந் திருவுசாத் தான
வள்ளலே மதிதரு பவனே. (௧௧)

வேறு.

உலரயதனு லுறுதொழிலா லுன்றன்னு
　　லுணர்வொஞ் யெனதுளத்தி னொளிர்நாட்கண்டு
தலரயி னெம்போ னம்பர்மா காளந்
　　தன்னிற்சாரு மழகிய சிற்றம் பலவநீயே
சரமாயுஞ் சாந்தனுயு மங்குத்தங்கு
　　முயிரடக்கிநின்ற சம்புவாகும்
பரமாதின் னடிபேணும் பத்தன் யானே
　　பலரிலரா யருளுனக்கென் பயன் செய்கேனே.

*　　*　　*　　*

அல்கிரணங் கண்டவுட னீங்கு மாபோல்
　　அகிலசரா சரங்களுக்கு மறிவா யெங்கு
மிக்கதொரு வெறுவெளியாய் நிமலமாகி
　　வெறுவெளியிற் கலந்தறிவு தானுயெங்கு
நிற்குமது விலந்துறையின் மேனிகாட்டி
　　நீங்காமும் மலநீக்கி நிலையுங் காட்டிச்
சொற்கபுரந்தனின் மேனி மறைந்து நின்ற
　　சுயம்பிரகா சச்சுடரைத் துதித்து வாழ்வாம்.

அழகிய திருச்சிற்றம்பலசுவாமி திருவடிவாழ்க.

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருவுசாத்தானத்து அமர்ந்துள்ள சிவபெருமான்மீது தோத்திரரூபமாக அமைந்து உள்ளது. அம்பர்மாகாளம் அழகிய சிற்றம்பலதேசிகர் என்னும் பெயரையுடையார் இதை இயற்றினாரென்று இந்நூலின் இறுதிச் செய்யுளால் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் உள்ளது

R. No. 848 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 12¾ × 1½ inches. Foll. 93. Lines 5—7 in a page. Grantha and Tamil. Much injured.

Purchased in 1913-14 from E. R. Kṛṣṇamācāriyar of Kalyāṇapuram, who collected it at Uppiliyappankōyil in the Tanjore district.

(b) ப்ரமேயசேகரம்.

PRAMĒYAŚĒKHARAM.

Fol. 78.

Same work as that described under No. 931 of the D.C.T. MSS., Vol II.

Incomplete; contains the latter portion of the work.

(த-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிபடிவ் காட்லாக்கின் 931-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின பிற் பகுதிமாத்திரம் உள்ளது.

(b-1) ஆசார்யஹ்ருதயம்.

ĀCĀRYAHṚDAYAM.

Foll. 78*b*—93*b*.

Same work as that described under No. 815 of the D.C.T. MSS., Vol II. A commentary on this work is noticed under R. No. 11 *ante*.

Incomplete.

(த-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 815-ஆம் நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் முதல் இரண்டு பிரகாணங்கள் பூர்ணமாகவும், மூன்றுவது பிரகரணம் இறுதியில் இரண்டொரு வாகக்யம் நீங்கலாகவும் உள்ளது. 8, 11 எண்கள் அமைந்த ஏடுகள் இரண்டும் இதில் இல்லை.

R. No. 1438 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 13¾ × 1 inches Foll. 89. Lines, 6 in a page. Grantha and Tamil. Good.

Purchased in 1914–15 from M.R.Ry. Āñjanēya Śarma of Varahūr, Tanjore district.

(*d*) சமயோசிதச்செய்யுட்கள்.

SAMAYŌCITAŚEYYUṬKAḶ.

Foll. 12*a*—20*a*.

A collection of witty and cleverly composed stanzas taken from authors like Paṭṭinattuppiḷḷai and others.

Beginning :

கடலிலே திரும்புமாமை கரையிலேறி முட்டையிட்டு
உடலிலே நினைந்தபோது ரூபமான வாறுபோல்
மடலிலே யெழுதொணுத மணிய[ெ]ரங்க சோதியை
உடலிலே நினைந்தபேர்க குண்மைநல்ல வுண்மையே. (க)

நா[ளி](ழி)யுப்பு நா[ளி](ழி)யுப்பு நா[ளி](ழி)யான வாறுபோல்
ஆழியானு மீசனு மம(ர்)ந்த வாறு தோனற[வ]லோ
ஏறுமேறு மீசனை யியங்குசக கரத்தனை
வேறுகூறு செய்தபேர்கள் வீழ்வர்வெண் ணரகிலே. (உ)

எங்குமொத்த வீசனு[ர்யெ](ரெ)ன்னுடல் புகுந்தபின்
பங்குகூறு செய்யு மாந்தர் பாடுசென் றனுங்கிலே [ரும்
உங்கள்தேவ [ர்யெ](ரெ)ங்கள் தேவ[ர்யெ](ரெ)ண்ணிரண்டு தேவ
உங்கள்பேத மன்றியேமற் றுண்மை பேத மில்லையே. (௯)

* * * *

ஒளியதான காசிதன்னி லுண்மையா யிருக்கு மெங்கள்
வெளியதான மேனியன் விசுவநாத நானவன்
தெளியுநினைக் குடல் நெறுத்திசெய்யுகின்ற மந்திரம் (?)
எளியதே சிராமராம ராமமென்னும் நாமமே. (௮)

End:

என்செய லாவதி யாதொன்று மில்லை யினித் தெய்வமே
உன்செய லே(செயலெ)ன் றுணர[ற்](ப்)பெற் றே[னு]னிந்தவூனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யிங்கொ[ண்டு](ன்று)மில்லைப் பிறப்ப தற்கு
முன்செய்த தீவினை யோவிங்ஙனே வந்து மூண்டது வே. (௨௯)

ஊட்[டி](டு)விப் பானுமுறக்குவிப் பானு(மிங்கொ)[மொ]ன் றொடொன்
றை
மூட்[டி](டு)விப் டானுமுய[ன் றுபல்லைக்](ங்குவிப்பானு முயன்றவினை)
காட்[டி](டு)விப்பானு மிருவினைப் பாசக் கயிற்றின்வழி
ஆட்டுவிப்பானு மொருவனுண் டே தில்லையம்பலத்தே. (௨௭)

சொல்லினுஞ் சொல்லின் முடிவிலும் வேதச் சுருதியினு
மல்லினு மாசற்ற வாகாயந் தன்னிலு மாய்ந்து விட்டோ
ரில்லினு மன்பரிடத்திலு மீச னிருக்கு மிடங்
கல்லினுஞ் செம்பிலு மோவிருப் பானெங்கள் கண்ணுதலே. (௨௮)

தீதற்ற சொல்லை புரையுங்கண்டீர் தாமினபுசெய்யுங்கண்டீர்
வேதத்தினெஞ்டையுங்கண்டீர் விருதாவினெண்ணிப்
பேதைத் தனத்தை நம்பாதே கண்டீ ருயிர்போம் பொழுது
காதற்ற வூசியும் வாராது காணுமிக் கடைவழிக்கே. (௨௬)

(கு-பு.)—

இதில், பட்டினத்துப் பிள்ளையார் முதலிய பலருடைய வாக்குக்களில் ஸந்தர்ப்பத்திற்குத் தககதாகவுள்ளனவும், ஆச்சரியத்தை விளைவிப்பனவுமான பல செய்யுட்கள் தொகுக்கச் சேகரிக்கப்பெற்றுள்ளன. தொகுத்தவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(g) நடராசர் துதிமுதலியன.
NAṬARĀJARTUDIMUDALIYANA.

Foll. 49*a*—59*a*. Fol. 59*b* is left blank.

Contains a hymn in praise of Naṭarājar, a manifestation of God Śiva, as worshipped at Chidambaram and some other minor poems taken from Bhadragiriyār's Meyñānappulambal.

Beginning:

விரித்தசெஞ் சடையாட வதனசந் திரனுட விரிகிரணல் நயனமாட
வெண்முறுவ னிலவாட நன்றுந் தமருகமாட விசயமுறு செங்கையாட
தரித்தவெரி யனலாட வபயகர மாடவிரு செங்கைதோ ளூஞ்சலாட
தங்குநூலாட மேலேநீறாட ஒளிதன புழுமேனியாட
உரித்தவெரி யனலாட வுபயகரமாட வுபயபரி பூர்ணமாட
ஒருபத மெடுத்தாட வொருபத மிதித்தாட உள்ளமகிழ்ந்து செகெத்து?
சிரித்துமட மங்கையர்கள கொண்டாட தினமுட வுனதிரு நடனமென்று
காண்பேன செகயபணி திகம்பர சிதம்பர நடேசனே. (க)

* * * *

ராகம்—ஆரபி.

கண்டவர் விண்டிலரே— அநுதினம்
விண்டவர் கண்டிலரே.

கண்டவர் விண்டிலர் விண்டவா—கண்டிலர்
அண்டரண்டஙகடந்தனுதி சோதிபாதம்
முத்திபத்தி மூலையாள விளைவதல்லால்
நெத்தி வொத்தியொரு திறைமைதானுமல்ல
தத்தியெனறு தாளமததளமதிரவே
தித்தியொத்தியெனறுளாடு திருத்தனதே—கண்டவா. (க)

End:

ஆங்கார முள்ளடங்கி யையம்புலனைச்சுட்டறுத்துத்
தூங்காமறறூஙகிச் சுகம்பெறுவதெககாலம.

நீங்காச சிவயோக நித்திரைகொண் டேயிருந்து
தேஙகா[ய](க்) கருணை[கன]வெள்ளம தேககுவதுமெக்காலம்.

ஓடாம லோடி புலகமெல்லாஞ் [சிதகி](சுற்றி)வந்து
தேடாம லெனனிடத்தே தெரிசிபப தெககாலம்

தந்தைதாய மககள சகோதரமும் பொயயெனவே
சிந்தைதனித் தேடித் தெரிசிபப தெக்காலம்.

பிறப்பு மிறப்பு மற்றுப் பேச்சறறு மூசசற்று
மறப்பு நினைபபு மறறு மாண்டிருபப தெககாலம.

வேதாநத வேதமெல்லாம விட்டொழிந்தே நிட்டையிலே
ஏகாந்த மாக விருபபதினி யெககாலம.

செம்பிற் களிம்பறவே தேய்க்கும் புளியதுபோல்
அன் புளிசே ரனனை யதுகாப்ப தெககாலம்.

(கு-பு.)—

இந்நூலின முதலிற சில செய்யுட்கள் நடராசர் தோத்திரரூபமாகவும் இற[illegible]த்திரகிரியார் மெயஞானப் புலம்பலில் உள்ள சில செய்யுட்களும் [illegible]ப்பெறறிருககின்றன. இதைத்[illegible]த்தவர்பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

(h) பராபரக்கண்ணி.

PARĀPARAKKAṆṆI.

Foll. 60*a*—62*a* Fol 62*b* is left blank.

A collection of 24 stanzas taken from Tayumānavar's **Parāparakkaṇṇi**.

Beginning:

ஆறிறந்தே நாமபெ[ர்ற்ய] ரொன்றாமூதே நினனருளாலு
சிறறிநதா ஒயயுவென சிவமே பராபரமே. (௧)

வா[ணி](ன)னநத மணணனநதம வைதததுவைதது
பாராம லானநதம வேணடி யலநதேம பராபரமே. (௨)

என [illegible] வெளியவரு மெஙகெஙகும பாாததாலும
உன [illegible] பால வலியவரு முணடோ பராபரமே. (௩)

வா[illegible]றி நீயெனவே வைததமறை யெனனையுநீ
[illegible]ானுகச சொலவாதோ சாறறுய பராபரமே. (௪)

எககலையுங கறறணாநதோ மெனறவாககுஞ சமமதஞசொல்
வககணையா லினபம வருமோ பராபரமே (௫)

சினனஞ சிறியேனறன சிாகைகவாந தாரிறைவா
தனனந தனியே தவிபபேனோ லயஙகிளியே

End:

கனனங கரியநிறக காமாதி ராட்சசப பேயக
கெனனை யிலககாக வைதத தெனனே பராபரமே. (௨௨)

சுமமா விருபபதுவே சுட்டறற பூரணமென
றெம்மா லறிதறகெளிதோ பராபரமே (௨௩)

வருவான வநதேனெனலபோல மனனியழி யுஞ சகததைதத
தெரிவாக விலலையெனற தீரம பராபரமே (௨௪)

[illegible] தாயுமானவாசெயத "பராபரககணண" யின செயயுட்களிற சில
[illegible] தொகுபபாகும். இநதபபிரதியில இருபததுநானகு கணணிகளே
[illegible]

எணநாட்கண்ணிமுதலியன.

ĒṆṆĀṬKAṆṆIMUDALIYAṆA

Foll. 63*a*—71*b*. Fol. 64*b* is left blank.

This is a collection of stanzas taken from Ennātkanni, of Tāyumānavar, Tirumalai of Kulasēkharālvār, Prabhulingalīlai of Sivaprakāsar, Tēvāram, etc

Beginning

[illegible]ணி போதமெனப தெநநாளோ. (௧)

நாற்ற மிகக்க ட்டு நவவாயில் பெறுமபசுஞ்
சோற்றுத் துருத்தி சுமை யென்ப தெந்நாளோ. (௨)

காக்கை நரிசெந்நாய் கழுகொருநாள கூடியுண்டு
தேக்குமிருந் தாமுடலைச் சீயென்ப தெந்நாளோ. (௩)

உருவிருப்ப வுள்ளேதா னூறுமலக் கேணி
யருவருப்பு வாழ்க்கையைக் கண்டருசுநா ளெந்நாளோ. (௪)

* * * *

திண்ணையநெஞ் சப்பறவை சிக்ககக் குழற் காட்டிற
கண்ணிவைப்போர் மாயங் கடக்குநா ளெந்நாளோ.

ஆறாத புண்ணி லழுந்திக் கிடவாமல்
தேறாத சிந்தைதனைத் தேற்றுவது மெக்காலம்.

End :

குடதிசை முடியைவைத்துக் குணதிசை பாதம் நீட்டி
வடதிசை பின்புகாட்டித் தென்றிசை யிலங்கைநோக்கி
கடலிரக் கடவு ளெந்தை யரவணைத் துயிலுமா கண்டு
உடலெனக் குருகு மாலோ என்செய்கே னுலகத் தீரே.

ஊரிலேன் காணியில்லை யுறவுமற் றொருவ ரில்லை
பாரினின் பாதமூல பற்றிலேன் பரம மூர்த்தி !
காரொளி வண்ணனே ! கண்ணனே ! கதறு கின்றே
னருளார் களைக ணம்மா ! வரங்கமா நகருளானே.

* * * *

புண்ணா றுடற்பிறவி போது மெனக்கு
மெண்ணா திருந்த தினிப்போதும்—கண்ணா !
குழற்காளாய் ! தென்னரங்க(ச)கோயிலா ! நின்பொற்
கழற்காளா நின்னென்னைக் கார். (௫)

கொண்டல்கா ளும்மைக் குறித்துத் தொழுகின்றேன்
அண்டர்கா ளுவரங்கத் தம்மா(னைக்)—கண்டு
மனத்துளவத் தைப்படு மென மைய லவாஞ் சொல்லி
புனத்துள வத்தைக் கொணரீர் போய். (௬)

ஓடும்பொன் னு முறவும பகைபு மோரா
கேடுரு செல்வமும் கீர்த்தியு நிந்தையும்
வீடுங் கானமும் வேறற நோக்குதல்
கூடுந் தன்னை கொளு மனம் நன்மனம்.

* * * * *

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேனும்
மங்குவா ரவர் செல்வ மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்

அங்கமெலாங் குறைந்தழுகுதொழுநோயரா
 யாவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கனபராகில்
 அவர்கண்டீர் நாம்வணங்குங் கடவுளாரே. (௮)

பாதிப ரயமூகிய கால்கையரேனும்

* * * *

(கு-பு)—

இந்நூல், 'எந்நாட்கண்ணி, திருமாலை, பிரபுலிங்கலீலை, தேவாரம், திருவரங்கக் கலம்பகம்' ஆகிய இவற்றில் உள்ள சில பாடல்களின் தொகுப்பாகும். இதைத் தொகுத்தவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

R. No. 1453 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 16½ × 1½ inches. Foll. 203. Lines, 8 in a page. Grantha and Tamil. Much injured.

Presented in 1914-15 by M.R.Ry. S Krṣnamācāriyar of Triplicane.

(o-1) திருமொழிஸாரம். TIRUMOLISĀRAM.

Foll. 99a—143a.

This is a summary of the teachings and the meanings of the Tirumoḷi of Tirumaṅgaiyālvār. It is said to have been written by Vēṅkaṭēśa, son of Vādibhīkarārya, and disciple of Saumyajāmātrmuni, at the instance of God Visnu worshipped in the shrine at Negapatam, and the commentary of Periyavaccān Piḷḷai is said to have been followed.

Complete.

Beginning:

நம்மாசார்யர்களுக்கு ப்ரபந்தார்த்த ரஹஸ்யத்திலுங்காட்டில் வாக்யத்ரயம ஸ்வரூபாநுரூப ஸ்வரூபாநுஸந்தாந ப்ராதாந்ய ப்ரதிபாதக மாகையாலே ஸகல ஸாஸ்த்ர ஸங்க்ருஹீதமாயிருந்துள்ள த்ரய ரஹஸ்யமான மந்த்ரத்தில் ஸவாஸநவ்யூஹங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தங்கள் பத்து.

அவையாவன—ப்ராப்ய ஸ்வாமிக ஸக்தி ஸௌலப்யமும் நாராயணத்வமும் அவனுடைய அஸாதாரணமான விக்ரஹ வைலக்ஷண்யமும் அதினுடைய உபாயத்வமும் ததீயஸேஷத்வமாய் ப்ரவ்ருத்தி பாரதந்த்ர்யதையாயிருந்துள்ள ப்ராப்தத்வமும் உபேய ப்ராப்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய நித்ய ஸாம்ராஜ்யம் கைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியான ஈஸ்வரனுடைய வாத்

பௌராஷ்ட்ரத்வம் ஸ்ராத்ருத்வம் நிக்ருஷ்டகைங்கர்யம் ஸ்வோத்ருஷ்டகைங்கர்ய வ்யா
திவ்ருத்தநிவ்ருத்தியும இவைதான் பெதரத்ரம் என்கிறபெருமாகத்திலே வ்யதி
வ்யதிரேகங்களாயிற்று.

* * *. *

திருமொழி ஸமாணாமதிக்ஷேத்ர விவரணமாயிருக்கும். ஆகையாலே அ
தில் பதினொருபத்தாலும் ஸ்வவதிர கதிவங்கள்வ்யாதிகங்களாயிருக்கும்.

End :

"வெஞ்சிங்கத்தரி" என்றதற்கும் "யொஸிம் நாஸிம்ஹோதி ஜவதிக
வெஷ உதாரி ஸ்கந்தம்" என்ற இதுவே ஹேதும் | விஷவங்களில் இன்னு , . .
யிதே இத்திருமொழியில் வ்யதிவ்யாதிகங்கள். இப்படி கறுராது ஹேதும் சொ
ல்லித் தலைக்கட்டினாராயிற்று

Colophon :

ஸ்ருஷ்டா வஹது ஸாரஸந்தீப்ஸாஸ்
நாமாஷ்டவாயர்ஸம் வாராஹஷா ந்தஸ்ஸ |
கவிதார்க்கி வர்யரஹணாஸி ஸாதி
ஸீகாரிஸ்ருக்தநூதஸகம் கதீய ||
ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்ரூரா நா ஸ்தக்ஷ பீகாரம்
யம்கம் வநாக்ராஷிதாயதிரோஷ |
மரோஸ் வ்யஸதெத்க ஸஷிரோவயஜாம்
ஸ்ரீவெஷ்டெடரோ விரவதிம் வக்காரீக ||

(கு-பு.)—

இது, பெரியதிருமொழி பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் வியாக்யான விஷ
யங்களைத்தழுவி வாதிபயங்கராசாரியருடைய குமாரரான வேங்கடாசார்யர்,
இயற்றியதாக இந்நூலின் இறுதிச்சுலோகத்தால் அறியக்கிடக்கிறது.

117-ஆம் வட்டில், இந்நூலாசிரியராகிய வேங்கடாசாரியார், பிரமோதூத
வருஷம் துலாமாசம் திருநாராயணபுரம் போயிருந்தபொழுது அங்கு எழுந்
தருளி இருக்கும் விஷ்ணுவின்மீது செய்துள்ள வடமொழி தோத்திரப்பாக்
கள் பல எழுதியுள்ளன.

(o-1a) ஸ்ரீமுஷ்ணஸ்தோத்ரம்.

ŚRĪMUṢṆASTOTRAM.

• Foll. 143*a*—146*b*.

A hymn in praise of God Varāha worshipped in the shrine at Śrī-musṇam (South Arcot district). The name of the author is not given, but Vēṅkaṭēśa referred to in the last sub-division is perhaps the author.

Complete.

Beginning :

நெஞ்சே யுனக்கொரு தஞ்ச நினைத் திரு நேசமுட
னஞ்சே லருவினை தனினைநினை[நி]தி நீ யாம்ரத்தால்
மினசே ரிடையன மென்னடைய பூக்கள் மேவியுறை
கொஞ்சேர் கிளிபொழில் முட்ட வராகன குறைக்கழலே. (க)

காராவாலைக் காலேக்கதுவத் தடத்தது காதலுடன்
பரமாகு மூலப்பதிபெவ . . . ருளே நீ பத்திரா
திரளாக வேத்தத் திருவாழியேத்தித் திகழ்பறவை
யரசேறி வந்தருள் முட்டவராக னரண் நமக்கே.

* * *

சிட்டர் தொழும் பதன் சீர்க்கடல் செங்கட் டிருமுகவன்
மட்டவிழுங் குழல் மலராள்பதி யணமகள் கோன்
துட்டர்கள் காவலன் தண்டகனுவி துறந்தவிறல்
முட்ட நகர்க்கிறை மொய்கழலேத்த முயல்மனமே. (௫)
தாமரை யான் சிவன்தேவர்க ளுயகன் தாரணியோர்
நீமற வேலரு ளென்று நிரந்தரம் நீள்விசும்போர்
தாமரை செண்பகத் தண்டுளவத்தொடை தாமணியும்
பூமகள் மேவிய முட்ட நகர்க்கிறை புண்ணியனே. (௬)

End:

வாசவன் முக்கணன் மாமல ராதனன் வானவர்கள்
பூசுரர் யோகிகள் பூரண ஞானியர் பூதலத்தோர்
காசினி யிற்பதி யினூற் றெட்டு கன்னிற்கன(த்த)தோர்
தேசுடை முட்ட வராகனைச் சேர்ந்து திகழ்ந்தனரே. (௪௬)

* * * *

நெஞ்சுகர வேற்றமங்கை சிட்டர்தாமரை தூய் துள்ளிபள்ளிவிண் பொது வண்டுபூதனையாங்கம் தென்வெள்ளறை|நந்தி செம்பியன் வெஃகா தாமரை . . . ன கோதாவிலே விட்டண்டவிவள் மணி எசி ஓம் வண்டார் ஆரனளே மீர் எட்டக்கரம் மண்டபம் நாதன் கொங்குவையகம் வங்கவேர்பாதம ழிசை கருளவலர் . . சிட்டர்கள் முண்ட சீர்கறைவாழ்வுபூமகள் மருவாவிலவா தேர் வாசவன்வாழி.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளி இருக்கும் ஆதிவராகப் பெருமாள்மீது தோத்திரரூபமாக இயற்றப்பெற்றது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் உள்ளது.

(d-2) பெரியதிருமொழி, உரையுடன்.

PERIYATIRUMOḺI WITH COMMENTARY.

Foll. 184*a*—203*b*.

This is an explanatory commentary on the Tirumoḻi of Tirumaṅgaiyāḻvār. It is different from Periyavāccān Piḷḷai's commentary and may have been written by Vēṅkaṭēśa referred to already.

Contains the commentary on the second to the ninth Tirumoḻi of the fourth Pattu.

Beginning:

கோயில் விரோதி நிரசனமும் பண்ணி ஆஸ்ரிதரக்ஷணமும்பண்ணினவன் இவை இன்னமும் இவையிற்றுக்குப் பாங்கான, இடமென்று வர்த்திக்குந்தேசம் கடல் ஞாலத்த ஸ்ரீமிக்கான வெஹஂஸாரத்பே(?)தண்ணளியிக்

கவனுய்* ஸம்ஸாரிகள்படுகிற கிலேசத்தை அனுஸந்தித்து இத்தைப்போக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம் இங்கேவேருன்றினபடியைப் பிரிப்பது; இவையுபெருமாளை அகற்றுவதாய் அனந்தரூபாவதாரத்துக்குக் காலமாய்த்தென்று தேவ கார்யத்திலே ஒருப்படுவித்துக் கிளப்பவேண்டும்படி யிறே அக்கரை நாடித்தடிந்திட்டு நாட்டையளித்துய்யச் செய்தென்னக் கடவதிறே. அவர்கள் இருந்தடங்களிலே தேடிச் சென்று கொன்று லங்கா துவாரத்திலே விஜய ஸ்ரீபரிவ்ருதராய்க் கொண்டெழுந்தருளி நின்ற அளவிலே (. . . . .)

"செம்பலர்" இத்தியாதி :—பலாக்களுடைய செவ்விய திரைசெண்பகம், குருக்கத்தி, தேமா, வாழைகளாலே சூழ்ந்திருக்குமாவத்து. இவை புறச்சோலைகள். செம்மை பலாவுக்கு விசேஷணம்; இது மேலிலத்வயிக்கிறது. (. . . . . . .)

இரண்டாம் பாட்டு :—கீழாம் விருத்தாந்தத்தை அனுஸந்தித்து அதுக்கு அனந்தரமான கிருஷ்ணவதாரத்தை மேல் நாலுபாட்டிலே அருளிச்செய்கிறார். அதில் இந்தப்பாட்டிலே காளியமர்த்தன வ்ருத்தாந்தத்தை அனுஸந்திக்கிறார்.

பல்லவம் திகழ்பூங்கடம்பேறி—காளியனுடைய விஷத்தாலே தக்த(ஜ)மாய்க்கிடந்து திருவடிகளின் ஸ்பர்சத்தாலே தளிரும் பூவுமாய்த் தழைத்ததாய்த்து. தளிர் விளங்கா நிற்பதாய்ப்பழுத்த கடம்பின் மேலே ஏறிக் காளியனுடைய பணங்களாகிற ரங்கத்தின் மேலே அவன் தப்பாதபடியாக நிலைவின்றிக்கே இருக்கச் செய்தேவந்து கடுகப்பாய்ந்து.

அருநடஞ் செய்த—அந்த ந்ருத்தத்திலே வன்னமக் கூத்தென்றும் மென்மைக்கூத்தென்றும் சில உண்டு. அவற்றை யடையப்பண்ணின. 'பன்னடம் பயின்றவ' னென்னக்கடவதிறே. அன்று[து](தொ)டங்கி பரத சாஸ்திரத்துக்குவேண்டும் லட்சணங்களெல்லாம் எழுதிக்கொள்ளலாம் படி பலவகைப்பட்ட ந்ருத்தங்களைப் பண்ணினவன்.

End :

ஒன்பதாம் பாட்டு :—கீழிற் பாட்டில் ஆத்ராபத்ரக்ஷகத்வம் சொல்லிற்று இதில் அவனுக்கும் கூ . . . . ரணகனை(?)ப்ரஹ்மாவுக்கும் கூடகாரணர்த்தமென்கிறார்.

இந்து வித்யாதி :—சந்த்ரனையுடைத்தான ஜடையையுடைத்தான ருத்திரனை சிருஷ்டித்த சதுர்முகனைத்தன்னுடைய அழகுமிக்கிருந்துள்ள திருவுந்தியிற் பெரிய மலரின்மேலே ஸ்ருஷ்டித்தவன், தன்னாலே ஸ்ருஷ்டனான சதுர்முகனாலே ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்தென்று அதினுடைய ரக்ஷணத்துக்கு உறுப்பாக, (அவன்) விரும்பிவர்த்திக்கிற தேசம். கந்திறிது (?) "காரணமெல்ல வொ ஸ ஸ வடிரீக உயஉயாரகாரம" என்று (. . . . . . .)

(கு-பு.)—

இது, பெரிய திருமொழி 4-ஆம் பத்தில் 2-ஆம திருமொழி முதல் 9-ஆம் திருமொழி வரையில் உள்ளவற்றின் விரிவுரையாகும். பெரியவாச்சான் பிள்ளை இயற்றிய வியாக்யானத்தினும் வேறாகவுள்ளது. 'இவ்வியாக்கியானம் செய்தவர் வேங்கடாசார்யராய் இருக்கலாமென்று தோற்றுகிறது.

R. No. **1939** (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 10¼ × 2 inches. Foll. 192. Lines, 10 in a page. Tamil and Malayāḷam. Good.

Purchased in 1915-16 from M.R.Ry. Appuṇṇi of Elappuḷḷi, Palghat.

(*a*) வேதாந்தக்குறம்.

VĒDĀNTAKKUṞAM.

Foll. 1*a*—71*b*.

A work in prose and poetry explaining the Advaita Vēdānta system of philosophy, as if taught by Ñāna, i.e., wisdom personified as a woman of the Kuṟatti caste. The author's name is not given, but perhaps he is a disciple of Vēṅkaṭēśa.

Complete.

Beginning:

அகண்டமாய் நிர்க்குணமாய் இருக்கும் ஹரி தானே அவனியிலே வந்து அவதரி[ச்சு](த்து)ரூபமதாய் ஸ்ரீவேங்கடேசரெனனு நாமம் தரி[ச்சு](த்த) குரு திருவடிகளிரண்டும் திரளாய் நமஸ்கரித்தேன்.

ஒரு சிற்றெறும்பு வந்து கடலில் (உள்ள) ஜலத்தையெல்லாம் பற்றறவே நான்குடிப்பேன் என்னுங்கதை போல உத்த(ம)தத்வம் ஸாபல்யமாக உரைக்குகைக்கு அல்பபுத்தியாலே எனக்கு அறியப்படுமோ. ஆனாலும், அத்வைதமெல்லாவற்றையும் ஸங்க்ரஹமாய்ச் சொனனாலும் ப்பாத சுத்கதத்துவ ஞானியர்கள் தாமாய்ப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று தாள் பணிந்தேன்.

தத்வசாரக் குறம்பாடச்சங்கரர் குமாரா,
தரணியிலேவுள்ள பேர்கள் தடைதீர்க்கும் வீரா
விக்கி[னெ]மற்றுபரி பூர்ணமாக வரந்தந்து விக்னேசுவரா
எனக்குமுன் நடக்கவேணும்.

விமலமாக விதியினுடைய நாவினுள்ளே வசிக்கும் வித்யாலட்சுமி எனக்குமுன் நடக்கவேணும். அமரரெல்லாம் அநுதினமும் அடிவணங்குந் தாயே.

*　　　*　　　*　　　*

பிரமபுரந்தனிலிருந்து போதவடிவாங்குறத்தி
கர்மசாலங்களென்னும் காட்டையெல்லாந்தான்கடந்து
வர்மமற்ற மனதுடையாள் வாக்யார்த்த தத்பதையாள்
நிர்ம்மலமாம் புத்தியென்னும் பெண்ணருகேவந்தாளே.

போதமென்னுங் குறமகள் வரத்தையதி சீதமான
சந்திரிகைபோலவே நயைபொழிய
பாதநகந்தொட்டு சிரசறுதி நாலுசாதனங்க
ளாறதங்கபணதிகளழகுசெய
வேதனமென்கிறவ திரம் விளங்கச்
சாமவேத வாக்ஷியமாகிற விபூதியிட்டு, துலங்கப்
பிரஞ்ஞை என்னும் அட்சமாலேபிடிச்சுப்
பரிபூரணமாகப் பிரமவித்தை ஸகலமும் படித்து,
பிரமமாகுமென்னும் குறக்கூடையும் பெரியோர்கள் சேர்வையென்னும் இந்த ஓய்யார நடையும் (. .) அனுபவமென்கிற பிள்ளையை இடுக்கி,

'அபரோட்சஸாக்ஷாத்கார மெனனும் கோல் பிடிச்சுப் பழக்கி
இத்தனை ஸம்ப்ரமத்தோடன் கூறதகி சாட்சி
விருத்தி என்னும் வீதியிலே வரத்திலே
ஒருத்தி ஆதகுவாசப்படியில் வந்தாளே.

வந்துநின்ற குறமகளைக்கண்டு
அந்தமதி னிகழவந்தடுத்துவிட்டாறபோல்
வந்தவளைப் பார்த்துரைப்பள் உன்
சந்திரமதி முகவடிவை
யிந்துலகிற் கண்டதில்லை,
எந்த நாடுந்தனுககு எனககையே சொல்வாயே.
அத்துவிதமான நாடெங்களுடு
வசைககப்போகாத நாடெஙகளுடு
துவைதோபாதியில் சித்தத்துககு
அதிதூரமானதோர் நாடெங்களுடு
இசையில்லாத நாடெங்களுடு
இருட்டிப்போகாத நாடெங்களுடு
* ஓச்சையில்லாத நாடெஙகளுடு
ஒளிவெளியான நாடெங்களுடு.

End :

இந்த நிசசயத்தோடே சீவன முக்தியாகும் புரத்தில் இரத்தியாகும் புருஷனோடே அத்வைதானநதமடைநசால் இநத நிசசயத்தோடே சீவன முகதியாகும் புரத்தில் இநதபாடத்தைக கறறவா, கறபோ, கேடடவர்கள் கைவல்யமடைவாாகள். அக்ஷரம பதம் வாககியம அர்த்தம சபதஙகள உள்ளவெல்லாம் கொசசையாகச சொனனாலும குருவேஙகடேசனுககுப் பிரீதி.

(த-பு)—

இந்நூல் அத்வைத வேதாந்தத்தை மிக எளிதில் விளககுவது. ஞான மெனகிற குறத்தி சொல்லுவதாக அமைந்தது. இநநூலை இயறறியவா பெயர் முதலியன விளக்கமாகத் தெரியவில்லை. ஆயினும், முதலிலும் இறுதியிலும் உள்ள வாககியங்களால் வேங்கடேச குருவின சிஷயரொருவர் இதை இயறறினரெனறு தெரிகிறது.

---

* ஓசசை-சப்தம.

ALPHABETICAL SYNOPSIS OF SUBJECT HEADINGS.

[Reference is given to the pages of the subject index.]

	Page
Alchemy	x
Alchemy and the Yōgam of the Siddhars	xiii
Antādi	iv
Architecture	xvi
Astrology	xv
Biography	vii
Divination	xvi
Fire works	xvi
Gaṇitam	xv
Grammar	iii
History	x
Horoscopy	xv
Iraṭṭaimaṇimālai	iv
Itihāsam	v
Jainism	x
Kadai	v
Kalambakam	iv
Kaliveṇbā	iv
Kāmaśāstram	xvi
Kaṭṭiyam	iv
Kōvai	iv
Kuṟavañji	iv
Lexicography	iii
Magic...	ix
Magic and Medicine	ix
Māhātmyam	v
Mālai	iv
Mantram	viii
Medical science	xiv
Medicine	xiv
Medicine and Alchemy	xiv
Miscellaneous	xvi
Nāṭakam	iv
Nītikāvyam	iii
Padiṟṟuppattantādi	iv
Piḷḷaittamiḻ	iv
Prabandaṅgaḷ	iv
Prasiddakāvyam	iii
Pūjāvidi	ix
Śaivamatam	viii
Śaivasiddāntam	viii
Stōtram	ix
Tanippāḍal	v
Tūdu	iv
Vaiṣṇavamatam—Religious hymns	v
Vaiṣṇavamatam—Digests and tracts	vi
Vēdāntam	vii
Veṇbā	iv
Vīraśaivasiddāntam	viii
Yōgam	viii
Yōgam of the Siddhars	xii

SUBJECT INDEX

OF THE

WORKS DESCRIBED IN THE TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

[*Note.*—The letters in column 2 are used with the following significance: L means that there were no copies of the work in the Library; P means that the manuscript contains a portion which was not in the Library; T means that there were not more than three copies of the work in the Library.]

Grammar (இலக்கணம்).

		R. NUMBER
Ilakkaṇakkottu with commentary	L.	209 (*a*), 289
Ilakkaṇaviḷakkaccūrāvaḷi	L.	209 (*b*)
Nāṟkavirāśanambiyahappōruḷviḷakkam with commentary ...		210
Tolkāppiyam with commentary	T.	282 (*a*)

Lexicography (நிகண்டு).

Akarādicourukkam	T.	287
Arumporuḷviḷakkanikaṇṭu	T	283
Dhanvantari Nikaṇṭu, Munnūṟu	L.	145 (*a*), 161, 265 (*d*)
Irāmadēvarnikaṇṭu	L.	197 (*b*)
Śaṭṭaimuninikaṇṭu	T.	161 (*b*), 252
Tirumūlanāyanārnikaṇṭu, Munnūṟu	L.	199 (*d*)
Vaidya-akarādi	L.	192 (*g*)

Prasiddakāvyam (பிரசித்தகாவியம்).

Maduraikkāñci, Naccinārkkiniyārurai	P.	216
Śilappadikāram with the commentary of Aḍiyārkkunallār ...	T.	215

Nītikāvyam (நீதிகாவியம்).

Āttiśūḍi veṇbā	T.	175 (*m*), 280 (*e*)
Nālaḍiyār with the commentary of Padumanār		211
Nītisāram with commentary	T.	144
Tirukkuṟaḷ with the commentary of Parimēlaḷagar		214

Prabandangal (பிரபந்தங்கள்).

Antādi (அந்தாதி).

		R. NUMBER
Antādi with commentary	T.	135 (*f*)
Maduraiyamakavantādi	T.	135 (*e*)
Śittarantādi with commentary	T.	135 (*a*)

Padiṟṟuppattantādi (பதிற்றுப்பத்தந்தாதி).

Śēḍāmalaippadiṟṟuppattantādi	T.	135 (*b*)
Tiruvāvinaṅkuḍippadiṟṟuppattantādi	T.	135 (*d*)

Veṅbā (வெண்பா).

Taṇikaiveṇbā	T.	135 (*e*)

Kaliveṇbā (கலி வெண்பா).

Śivaparākkiramakkaliveṇbā	T.	135 (*g*)

Kōvai (கோவை).

Pērūrkkōvai	L.	279

Nāṭakam (நாடகம்).

Śiṅgīśvarasvāmi pārijāta Nāṭakam	L.	276

Piḷḷaittamiḻ (பிள்ளைத் தமிழ்).

Irāgavar Piḷḷaittamiḻ	T.	291

Tūdu (தூது).

Śaṅkaramūrtti Viṟaliviḍu tūdu	T.	288

Mālai (மாலை).

Parattaiyar mālai	T.	303
Pēraivēlāyudar mālai	T.	285
Tirukkaḻukkunṟamālai	T.	290
Tiruvēkambamālai	L.	149 (*i*)

Irattaimaṇimālai (இரட்டைமணிமாலை).

Saravaṇadēvar Iraṭṭaimaṇimālai	T.	293 (*f*)

Kalambakam (கலம்பகம்).

Tillaikkalambakam	T.	284
Tiruttaṇikaikkalambakam	T.	299 (*b*)

Kaṭṭiyam (கட்டியம்).

Elliot-duraikaṭṭiyam	L.	178

Kuṟavañji (குறவஞ்சி).

Muttānandarkuṟavañji	L.	178

Tanippadal (தனிப்பாடல்).

		R. NUMBER.
Cittirakavi with commentary	T	135 (h)
Ñānappādalkal	L	139 (b)
Pattinattuppillaiyārpādal ...	T	149 (g), 149 (j)
Samayocitaseyyutkal	L	1438 (d) (Skt pt)
Tanippādarrirattu	T	141

Kadai (கதை)

Kēdārinōnbināl pēruperrikadai	L	238 (q)

Itihasam (இதிஹாசம்).

Irāmāyanam Yuddhakāndam	T	200
Irāmāyanavyākhyānam	L	227 (b)
Nallāppillaibhāratam Adiparvam	L	289

Mahatmyam (மாகாத்மியம்).

Arunācalapurānam with commentary	T	186
Kāñcippurānam	T	272
Periyapurānam with meaning		240
Tanikaippurānam ...	T	273
Vrddhācalapurānam with commentary		187

Vaisnavamatam (வைஷ்ணவ மதம்).

Religious hymns (திவ்வியப்பிரபந்தம்)

Irāmānujanūrrantādi pratipadam	L	116 (b), 222 (a)
Irāmānujanūrrantādivyākhyānam of Pillailokanjiyar	L	115
Irāmānujanurrantādivyākhyānam of Manavālamāmuni	L	116 (a)
Iyarpāvyākhyānam		119 to 121
Iyarpāvyākyānam of Periyavāccān Pillai	L	118
Mudal Tiruvantādivyākhyānam	L	297
Nāyccıyārtirumolivyākhyāna Arumpadam	L	234 (b)
Pāsurappadirāmāyanam	L	116 (n)
Periyatirumadalvyākhyānam	L	117 (e), 223 (e), 233 (c)
Periyatirumoli with commentary	T.	1453 (d-2), (Skt pt)
Periyatiruvantādivyākhyanam	T.	117 (b)
Periyatiruvantādivyākhyanam of Periyavāccān Pillai		223 (b)
Perumāltirumolivyākhyāna Arumpadam	L	234 (c)
Siriyatirumadalvyākhyānam	T	117 (d), 223 (d), 233 (b)

		R. NUMBER
Tiruccandaviruttavyākhyānam	L.	131
Tirumolisāram	L.	1453, 1—10 (Skt. pt.)
Tiruppāvaivyākhyānavarumpadam	L.	124
Tiruvāsiriyavyākhyānam	L.	117 (a), 223 (a), 225 (b)
Tiruvāymoḻi	T.	270
Tiruvāymoḻivyākhyāna Arumpadaviḻakkam	L.	127, 234 (d)
Tiruvēḻukūṟṟirukkaivyākhyānam	L.	117 (c), 223 (c)
Tiruviruttam Periyavāccānpiḻḻai Vyākhyānam	T.	217, 218, 224, 225 (a)
Tiruviruttavyākhyānam	L.	219 to 221, 222 (b), 229, 230 (a), 231, 233 (a)
Tiruviruttavyākhyāna Arumpadam	L.	230 (b), 232, 234 (a)
Tiruviruttavyākhyānam, Appiḻḻaiyurai	T.	230 (c)

Vaiṣṇavamatam—Digests and tracts.

Abhayapradānasāram (Periyavāccān piḻḻai)	T.	226, 227 (a)
Abhayapradānasāram (Vēdāntadēśika)	T.	228 (a)
Ācāryahṛdayam...	L.	116 (c)
Antimōpāyaniṣṭhai	T.	848 (b), (Skt. pt.)
Caramaparvasārasaṅgraham	L.	134 (f)
Embāranusandhānam	L.	116 (i)
Guruparamparāvivaraṇam	L.	235 (f), 236
Māṟanērinambi-antimadaśai	L.	134 (c)
Nāluvārttai	T.	235 (d)
Ñānasāram	T.	116 (r)
Ñānasāravyākhyānam	T.	235 (a)
Navarattinamālai		235 (e)
Nigamanappaḍi		116 (e)
Periyajīyarvārttai	L.	116 (j)
Pramēyasāram	T.	116 (s)
Pramēyasāravyākhyānam	T.	235 (b)
Pramēyaśēkharam		848 (b) (Skt. pt.)
Prapannalakṣaṇam	L.	116 (t)
Prapannaparitrāṇam		116 (o)
Prapannasvarūpam	T.	116 (h)
Rahasyatrayacuḻakam	T.	125 (b)
Rahasyatrayasāravyākhyānam : Sārārthadīpikā	T.	130
Sakalapramāṇatātparyam	L.	116 (g)
Saptagāthai	T.	116 (w)

		R. NUMBER
Saptākṣarīvyākhyānam ...	T.	116 (u)
Sārārtharatnāvali ...	T.	116 (d)
Sārasaṅgraham ...		285 (c)
Śarīrakaikakaṇṭhyam ...	L.	183
Śātvikabrahmavidyāvilāsam ...	L.	271
Svarūpajñānam ...	L.	134 (b)
Taniyaniyarriyavāśiriyarpeyar ...	L.	134 (e)
Tattvaśēkharam ...	T.	116 (k)
Tattvatrayaculakam ...	L.	125 (a)
Tirukkōḷūrppeṇpiḷḷairahasyam ...	L.	116 (p)
Tirumalaiyoḻugu ...	P.	281
Tiruvārādhanakramam ...	T.	129 (a)
Tūppilpiḷḷaiyīḍupāḍu ...	L.	134 (g)
Uḍaiyavar antimadaśai ...	L.	134 (d)
Uḍaiyavarpattuvārttai ...	T.	116 (q)
Upadēśarattinamālaivyākhyānam ...	T.	182
Upakārasaṅgraha ...	T.	228 (b)
Vākyatrayavyākhyānam ...	L.	116 (x)
Vārttāmālai ...	T.	128
Yādṛccikappaḍi ...		116 (l)
Yamakiṅkarasaṁvādam ...	L.	129 (b)

Biography. (சரித்திரம்.)

Arisamayadipam ...	L.	212
Irāmānujudivyasūricaritai ...	T.	122, 123
Tirukkaccinambiprabhāvam ...	T.	116 (z)
Tirukkaccinambivaibhavam ...	T.	134 (a)
Yatīndrapravaṇaprabhāvam ...	L.	237

Vēdāntam. (வேதாந்தம்.)

Karunilaippōdakam ...	T.	302 (m)
Māyāvivaraṇam ...	L.	246
Ñānavāsiṭṭam ...	T.	138, 260
Ñānavāsiṭṭattiraṭṭu ...	T.	143 (b), 293 (m)
Neñjarivilakkam ...	T.	250 (i)
Pattiragiriyār Mēyñānappulambal ...	L.	149 (f)
Piramānubava vivēka samuttiram ...	T.	306 (b)
Śaśivannabōdam with commentary ...	T.	300
Sorūpānandarupaniḍadam ...	T.	145 (i)
Sūtasaṅgitāsārasaṅgraham ...	T	309
Tattuvōpadēśāmirtam ...	T.	306 (a)
Uḍalarivilakkam ...	T.	142, 148 (a), 148
Vēdāntakkuṟam ...	L.	1939 (a) (Skt. pt.)
Vēdāntaśāstiram ...	L.	277 (g)

		R. NUMBER
Vīraśaivasiddāntam. (வீரசைவசித்தாந்தம்.)		
Kaḍāviḍaiyupadēśam	T.	293 (*b*)
Śaivasiddāntam. (சைவசித்தாந்தம்.)		
Aṟivānandasamuttiram	T.	310 (*a*)
Cidambaracakkaram	L.	280 (*a*)
Daśakāriyam	T.	292 (*b*)
Daśakkramakkaṭṭaḷai	T.	293 (*k*)
Koṟṟaṅguḍiyār neñjuviḍutūdu	T.	302 (*k*)
Māṇikkavācakarñānattāḷiśai	T.	280 (*h*-1)
Pañcākkaravanubhūti	T.	293 (*h*)
Pañcamalakkaḷaṟṟi	T.	293 (*i*)
Paśupatipāśaviḷakkam	T.	308 (*a*)
Pirāsādadīpam	T.	292 (*a*)
Siddhāntaviḷakkam	L.	143 (*c*)
Śivāñānandabōdakam with commentary	T.	155
Śivānandamālai with commentary	T.	293 (*a*)
Śivañānasiddhiyār, Supakkam, Poḻippurai	T.	307
Upadēśavorupāvorupadu	T.	293 (*c*)
Vīṭṭuneṟiyuṇmai	T.	293 (*e*)
Śaivism. (சைவமதம்.)		
Aṟivānandamālai	T.	250 (*e*)
Navarēkaipramāṇam	L.	242
Parāparakkaṇṇi	L.	1438 (*h*) (Skt. pt.)
Ṣaḍādārasittar gurūpadēśam	T.	302 (*l*)
Śaḍākkaṟakkōvai, Nūṟṟeṭṭu	L.	254 (*n*)
Tiruvācakam	T.	194
Yōgam. (யோகம்.)		
Ārādhārakkaṭṭaḷai	L.	249 (*b*)
Śivayōgadīpikai	L.	304
Mantram. (மந்திரம்.)		
Ahattiyarkramapara-aṣṭakarmā	L.	280 (*b*)
Ahattiyarñānam, Padināṟu	T.	261 (*d*)
Ahattiyarpunaiśuruṭṭu, Padineṭṭu	L.	280 (*g*-1)
Aṅganyāsakaraṇyāsam	L.	280 (*d*)
Bālarakṣāividhi	L.	207
Bhuvanēśvarīśatakam	L.	199 (*l*)
Bhuvaṇēśvariyahavalmudaliyana	L.	280 (*h*)
Dakṣiṇāmūrticakkaramudaliyana	L.	280 (*g*)
Garuḍapañcākkaram	L.	185 (*c*), 238 (*a*)
Kalaiñānadīpam	L.	277 (*h*), 292 (*c*)

		R. NUMBER
Mahākāraṇapañcākkaram	L.	175 (k)
Mantraśāstiram	L.	180 (b)
Nidhinikṣēpavivaram	L.	199 (j)
Nīlakaṇṭhaśāstiram	L.	238 (h)
Pañcākṣaram	L.	168 (g), 249 (f)
Pañcākkara Ahaval	L.	249 (e)
Śivaśattinavakaṇḍamālai	L.	193 (i)
Stambanacakkaramudaliyana	L.	238 (g)
Strīvaśyamudaliyana	L.	195 (g)
Vighnēśvarāṣṭakam	L.	280 (i)

Magic. (ஜாலம்.)

Ahattiyarmāntrikanikantu	L.	189 (b)
Ahattiyar Nūṟṟirupattaindu	L.	189 (d)
Ahattiyarpakṣiṇī, Nūṟṟirupattaindu	T.	261 (m)
Ahattiyarsūttiram, Pattu	T.	280 (d 1), 308 (b)

Magic and Medicine. (ஜாலமும் வைத்தியமும்.)

Ahattiyarvaidyaparipūraṇam, Nānūṟu	T.	190 (c), 192 (a)
Dakṣiṇāmūrtijālam, Āṟukāṇḍam	T.	259
Dakṣiṇāmūrtivakāḷasaumyasāgaram, Ainnūṟu	L.	193 (l)
Danvantarikalaiñānam, Ainnūṟu	T.	191 (a)
Subrahmaṇyakalaiñānam, Ainnūṟu	T.	191 (b)
Sundarānandar Sūttiram	T.	145 (g)

Pūjāvidhi. (பூஜா விதி.)

Bhōgarpūjāvidhi Nāṟpattunāṅgu	T.	277 (c)
Kēdārēśvararpūjai	T.	238 (p)
Sundarānandarpūjāvidhi	L.	254 (b)
Vālaipūjāvidhi	L.	277 (f)

Stōtram. (ஸ்தோத்திரம்.)

Abirāmitudi	T.	139 (a)
Ānandamālai	L.	250 (h)
Aranpadimālai	L.	250 (f)
Aruṭpāmālai	L.	310 (b)
Diśaiyaṟimālai	L.	250 (g)
Ennāṭkaṇṇimudaliyana	T.	1438 (i) (Skt. pt.)
Gaurippattu	T.	302 (f)
Kailāsanāthar tōttiram	T.	293 (g)
Kuḻaikkādar Śaraṇam	T.	302 (i)
Maṇavāḷamāmunigaḷ pādādikēśāntavarṇanai	L.	116 (m)
Māriyammaitālāṭṭu	T.	171
Mīnākṣiyammaiyahaval	L.	249 (e)

		R. NUMBER
Muruhantudi	L.	140, 180 (b)
Naṭarājartudi mudaliyana	L.	1438 (g) (Skt. pt.)
Nellaivaḍivuḍaiyammaipadikam	T.	302 (b)
Nūṟṟeṭṭuttiruppadi tiruppuhal	T.	213
Paraitōttiram	T.	249 (g)
Parāṅkuśastōttiram	T.	302 (h)
Pēraikulaikkādar aḻagiyaperumāḷ Namappattu	T.	302 (a)
Śaravaṇadēśikar Tōttiram	T.	293 (l)
Śillaraikīrttanai	L.	126 (b)
Śōtippattu	T.	302 (g)
Śrīmuṣṇastōtram	L.	1458 (a) (Skt. pt.)
Subrahmaṇyastuti	L.	185 (b)
Tavappirakāśartudi	T.	293 (d)
Tihirivanappattu	T.	302 (c)
Tiruppōrūr Āṟumugar kuruṅkaḷinedil viruttam	T.	293 (n)
Tiruvuḷappattu	T.	302 (d)
Tiruvuśāttāṉattōttiram	T.	310 (e)
Tōttirattiraṭṭu	L.	153 (a), 153 (b) 156 to 160, 162
Vardhamānasvāmitōttiram	L.	269 (c)
Vēdagirīśartudi	L.	293 (j)
Vēṇḍumpattu	T.	302 (j)
Udavuppattu	T.	302 (e)
Ūḷikkāṟṟuccūttiram	L.	168 (f)

Jainism. (ஜைன மதம்.)

Irattinattirayam	L.	269 (b)
Lōkasvarūpam	L.	239 (a)
Lōkāṇi	L.	286
Mahāpurāṇam	T.	296
Nōnbukadai	L.	294, 295

History. (தேச சரித்திரம்.)

Kānāṭṭuccatakam	L.	301
Miḻalaiccatakam	L.	282 (b)

Alchemy. (ரசவாதம்.)

Ahattiyardaṇḍakam	T.	164 (a), 255 (e) 278 (a)
Ahattiyar Eṭṭu	T.	238 (d)
Ahattiyar Kalaiñānaccurukkam, Panniraṇḍu	L.	175 (b), 267 (i) 280 (a-1), (b-1)
Ahattiyarkarpamuṟaisūttiram, Pattu	T.	280 (m)
Ahattiyarkarukkiḍaiccūttiram, Panniraṇḍu	L.	150 (b), 267 (n)

		R. NUMBER
Ahattiyarkāyasiddhivaḷalaiccūttiram, Nāṟpadu	L.	197 (f)
Ahattiyar nikaṇṭu, Nūṟṟuppadināṟu		167
Ahattiyarparibhāṣai, Añjāṅkāṇḍam	T.	265 (b), 268 (e), 268 (h)
Ahattiyarpūraṇasūttiram, Irunūṟu	T.	254 (j)
Ahattiyarpūraṇasūttiram, Irunūṟṟuppadināṟu	T.	177, 193 (d), 261 (f), 268 (l)
Ahattiyarpūraṇasūttiram, Padināṟu	L.	193 (e), 280 (u)
Ahattiyarpuṣpamālikai, Aimbattoṉṟu	L.	267 (q)
Ahattiyar Savukkārattiravukōl, Padināṟu		192 (m), 261 (j), 280 (e-1)
Ahattiyarsūttiram, Aindu	L.	238 (e), 308 (c)
Ahattiyarsūttiram, Nūṟu	T.	278 (b)
Ahattiyarsūttiram, Panniraṇḍu	L.	175 (c)
Ahattiyarsūttiram, Pattu	L.	168 (d)
Ahattiyarvaḷalai, Muppadu	L.	175 (h), 267 (h), 280 (s)
Ahattiyarvaḷalai, Padināṟu	T.	267 (b)
Ahattiyarvādam, Eṇbattoṉṟu	L.	261 (l)
Ahattiyarvādasūttiram, Nūṟu	T.	145 (d), 208 (b)
Ahattiyar Veṅkārameḷugu	T.	274 (b)
Bhōganāyanārpādal, Eḻunūṟṟarupattiraṇḍu	T.	278 (f)
Bhōganāyanārsūttiram, Eṭṭu	L.	168 (b)
Bhōgarakārasuṇṇam	L.	183 (b)
Bhōgarnālāṅkāṇḍam	L.	268 (f)
Bhōgariṣisūttiram, Nūṟu	T.	258 (a)
Dakṣiṇāmūrticāyadaiśanam	L	169 (e)
Dakṣiṇāmūrtivaḷalai, Muppadu	L.	267 (r), 268 (c)
Damarānandarsūttiram, Padināṟu	T.	267 (j)
Dīkṣaividhi	L.	149 (a)
Irāmadēvarbhāṣai, Padineṭṭu	L.	197 (e), 275 (g)
Irāmadēvarpakṣiṇi	T.	201 (b), 249 (d), 275 (f)
Irāmadēvarsūttiram, Munnūṟṟeṇpadu	T.	197 (c)
Irāmadēvarsūttiram, Muppadu	L.	275 (h)
Iraṣavādanūl	L.	201 (a) 249 (l)
Kalaiñānaccurukkam	L.	150 (a)
Kambaḷiccaṭṭaikailāsanā larsūttiram, Irunūṟṟoṉṟu	L.	251 (a)
Karuvūrārsūttiram, Nūṟṟuppadināṟu	P.	192 (o)
Kaupālasiddarāṇikkōvai	L.	181 (a)
Koṅgaṇarmudarkāṇḍam, Nāṟpattoṉṟu	L.	267 (a), 267 (i)
Koṅgaṇarturisiguru, Muppattoṉṟu	T.	254 (n)
Maccamunitirumantiram, Eṇṇūṟu	T.	277 (d)
Maccamunivākkiyam	T.	266 (a)

		R. NUMBER
Mūlaguruccurukkam ...	L.	280 (*f*)
Ñānadīkṣaiccurukkam, Aindu ...	L.	280 (*o*)
Nandidēvardaṇḍakam ...	L.	145 (*h*)
Nandidēvarvādasūttiram, Muppadu ...	L.	280 (*f*-1)
Nandīśvarar kaittāḷasūttiram, Aindu ...	L.	192 (*d*)
Nandīśvarar kaittāḷasūttiram, Eṭṭu ...	L.	192 (*e*)
Nandīśvarar karakaippā, Ainnūṟu ...	L.	192 (*f*)
Nandīśvararmadikaippa, Nūṟu ...	L.	192 (*c*)
Nandīśvararpāḍal, Eṭṭu ...	L.	277 (*c*)
Nilakaṇṭavālaisūttiram, Aimpadu ...	L.	199 (*m*)
Pulippāṇi palatiraṭṭu, Nūṟu ...	L.	199 (*e*)
Śaṭṭaimuninā yanār, Aimbadu ...	L.	169 (*b*)
Śaṭṭaimuninā yanārsūttiram, Eṭṭu ...	L.	168 (*c*)
Śaṭṭaimunitarkam ...	L.	168 (*j*), 175 (*l*)
Saumiyasāgaraccurukkam, Munnūṟu ...	L.	199 (*a*)
Sundarānandardaṇḍakam ...	T.	278 (*e*)
Sūryānandarsūttiram, Padinmūnṟu ...	T.	175 (*d*)
Tirumantiram ...	T.	255 (*d*)
Tirumūlanāyanārvādasūttiram, Munnūṟu ...	T.	199 (*b*)
Tirumūlarguruinuṟai ...	L.	249 (*i*)
Urōmariṣisūttiram, Aimbattonṟu ...	L.	168 (*c*), 258 (*e*)
Urōmariṣisūttiram, Irupattaindu ...	L.	267 (*g*), 280 (*y*)
Urōmariṣisūttiram, Nūṟu ...	L.	258 (*f*)
Urōmariṣisūttiram, Padināṟu ...	L.	267 (*l*), 280 (*s*)
Vādamunnūṟu, Iraṇḍāṅkāṇḍam ...	L.	151 (*a*)

Yōgam of the Siddhars. (சித்தர்கள் யோகம்.)

Ahattiyar, Āṟādhāram, Eṭṭu ...	L.	199 (i), 280 (*n*)
Ahattiyarkalaiñānasūttiram, Nūṟṟirupadu ...	T.	182 (*a*), 261 (*p*), 268 (*d*)
Ahattiyarmeyñānam, Āyiram ...	T.	152, 176
Ahattiyarñānakāvyam, Onṟu ...	T.	193 (*b*)
Ahattiyarñānakāvyasūttiram ...	T.	193 (*a*)
Ahattiyarñānam, mudaliyan ...	L.	254 (*e*)
Ahattiyarñānam, Muppattāṟu ...	L.	192 (*h*)
Ahattiyarñānam, Nūṟu ...	T.	254 (*i*), 255 (*a*)
Ahattiyarñānam, Padināṟu ...	T.	261 (*e*)
Ahattiyarñānam, Panniraṇḍu ...	T.	280 (*l*)
Ahattiyarparipūrṇam, Aimbattāṟu ...	L.	254 (*k*)
Ahattiyar-rasamaṇisūttiram, Padināṅgu ...	L.	199 (*h*)
Ahattiyarupadēśañānam, Aimbattonṟu ...	L.	254 (*h*)
Ahattiyaryōgam, Padināṟu ...	L.	149 (*h*), 150 (*c*), 175 (*i*), 254 (*f*), 280 (*j*)
Bhōgarsūttiram, Padināṟu ...	L.	175 (*e*), 280 (*p*)
Dakṣiṇāmūrti Rasamaṇi, Pādināṅgu ...	L.	175 (*g*), 280 (*k*)

		R. NUMBER
Dakṣināmūrtisaumyasāgaram	L.	196
Dakṣināmūrtivasikarpakṣini, Eṇpattonru ..	L	249 (a)
Kadaippiḷḷai amirtabōdakam, Nūrrirupattaindu	L.	193 (h)
Kamalamuniñānaccurukkam, Padinaindu	L.	280 (r)
Koṅgaṇanāyaṇār kaḍaikkāṇḍasūttiram, Arupadu... ..	T.	19) (f)
Koṅgaṇardaṇḍakam	T.	278 (c)
Koṅganar kadaikkāndam	L.	275 (a)
Koṅganartattuvanūl	L	250 (b)
Maccamunisūttiravidhi	L.	255 (b)
Patañjalimativenbā	L	258 (c)
Śaṭṭaimuninul	L	250 (d)
Śaṭṭaimunisūttiram, Padināru	L.	169 (c)
Subrahmaṇyarñānasūttiram, Nūru	T.	170 (b), 199 (g)
Subrahmaṇyavupadēsañānam, Irunūru . ..	L	170 (a)
Sundarānandarñānam, Aimbattonru	T.	254 (d)
Tirumūladēvarpāḍal, Nūrrumūnru	L.	250 (c)
Tirumulardandakam	L.	278 (d)
Tirumularñānac, curukkam	L.	280 (v)
Uromarisiccurukkam, Padināṛu	L.	175 (a), 267 (m) 280 (t)
Ūrvasirattinaccurukkam	L.	280 (w)
Vālaikkummipāḍal	T.	145 (k)

Alchemy and the Yōgam of the Siddhars (ரசவாதமும் சித்தர்கள்யோகமும்.)

Ahattiyarkalaiñānasuttirām, Āyirattirunuru	T.	182 (b), 257 263, 277 (a)
Ahattiyarlokanidi, Padināru	L	280 (q)
Ahattiyarmeycourukkasūttiram, Aimbattonru	T.	175 (j), 274 (a)
Ahattiyarñānavulā	L.	150 (d)
Ahattiyarsuttiram, Padināṛu	T	254 (g)
Bhoganāyanārvenbā	T.	197 (i)
Daksināmurtidīksai	T.	261 (c)
Dakṣiṇāmūrtikalaiñānam, Āyirattirunuru	L	198
Daksināmūrtiparibhāṣai, Ainnuṛu	T	268 (b)
Irāmadēvarbhāṣai, Padineṭṭu	T.	197 (d)
Irāmadēvarvinōdapaksini, Nurreṭṭu	T	174 (a), 197 (g)
Koṅgaṇar, Muppūdīksai		299 (a)
Kūrmānandasuttiram, Aimbattonṛu	L.	267 (o)
Maccamuniñānam mūnrukāṇḍam	L.	280 (c-1)
Śaṭṭaimunipūraṇasūttiram, Irupattaindu	T.	175 (f)
Sundarānandardīkṣaividhi, Aimbattonṛu	L.	254 (c)
Urōmariṣināyanārsūttiram, Aimbadu	L.	208 (b) 258 (d), 267 (k)
Urōmarisisūttiram, Ainnūṛu	T.	258 (b), 265 (c)
Vyāghrapādañānasūttiram, Munnūṛu	L	197 (a)

R. NUMBER

Medicine and alchemy. (வைத்தியமும் ரசவாதமும்.)

Ahattiyar Muppū, Aimbadu ...	T.	172, 249 (*k*), 267 (*e*)
Ahattiyar Rasavādam, Muppattaindu ...	*L.*	*166*
Ahattiyarvādam, Munnūṛu ...	T.	261 (*n*)
Kailāyaccaṭṭaimunivādanūl, Āyiram ...	L.	254 (*l*), 256, 262
Koṅganarnadukkāṇḍam ...	T.	145 (*b*), 267 (*d*)
Koṅgaṇanādarsūttiram ...	L.	255 (*c*)
Nandīśvararsūttiram, Nūṛu ...	L.	277 (*b*)
Saṭṭaimunisūttiram, Irunūṛu ...	T.	268 (*a*)
Śokkanādarsūttiram ...	L.	254 (*o*)
Vaidya viruduṅūl, tarkam ...	L.	261 (*o*)

Medical science. (வைத்திய சாஸ்திரம்.)

Ahattiyar ammaiśāstiram ...	L.	192 (*b*)
Ahattiyardīkṣaināḍisūttiram ...		149 (*d*)
Ahattiyarvaidyasūttiram, Eṇbattonṛu ...	L.	265 (*a*)
Dhanvantarināḍiśāstiram, Munnūṛu ...	L.	192 (*i*)
Nāḍinidānam mudaliyana ...	L.	149 (*e*)
Nāḍinūl ...	L.	261 (*a*)
Nāḍiśāstiram ...	L.	192 (*p*)
Śivavākkiyarnāḍiparīkṣai, Muppattumūnṛu...	L.	199 (*k*)

Medicine. (வைத்தியம்.)

Ahattiyaranubhōgasūttiram ...	T.	264 (*b*)
Ahattiyarjālattiraṭṭu, Āyirattirunūṛu—Mudarkāṇḍam, Munnūṛu	L.	250 (*a*)
Ahattiyar Kalaṅgn, Aṛupadu ...	L.	145 (*f*)
Ahattiyarlēhyavahai ...	L.	169 (*d*)
Ahattiyar Munnūl, Eṇbadu ...	L.	268 (*g*)
Ahattiyar Muppū, Padināṛu ...	T.	168 (*i*), 267 (*p*)
Ahattiyarpaccai, Padināṛu ...	T.	145 (*e*), 163 (*d*), 261 (*i*)
Ahattiyarpinnūl, Eṇbadu ...	L.	192 (*l*)
Ahattiyarśāstiram, Irupadu ...	L.	168 (*k*)
Ahattiyarsūttiram, Irunūṛraindu ...	T.	275 (*c*)
Ahattiyarsūttiram, Irunūṛu Vādam ...	T.	149 (*b*), 275 (*d*), 275 (*i*)
Ahattiyarsūttiram, Nārpatteṭṭu ...	T.	267 (*f*)
Ahattiyar, Uṭkaruvusūttiram ...	L.	168 (*i*), 265 (*e*)
Ahattiyarvaidyaccendūram, Munnūṛu ...	T.	149 (*c*)
Ahattiyarvaidyakkummi ...	L.	238 (*f*)
Ahattiyarvaidyam, Nūṛraimbadu ...	L.	275 (*b*)
Ahattiyarvaidyam, Nūṛu ...	T.	185 (*a*)
Ahattiyar, Vālai vākaṭam ...	L.	169 (*a*)
Ahattiyarveṇbā ...	T.	261 (*k*)

		R. NUMBER
Ausadhamuṟai ...	L.	190 (a), 202
Danavākaṭam ...	L.	261 (h)
Dhanvantari Śimiṭṭuvattinaccurukkam, Munnūṟṟaṟupadu ...	L.	264 (a)
Irāmadēvarkēśari, Aimbadu ...	T.	192 (n)
Irāmadēvarsūttiram, Eṇpattonṟu ...	L.	197 (h), 249 (h), 275 (e)
Kauśikamunivakārasūttiram ...	L.	145 (j)
Koṅgaṇadēvarkalaiñānasūttiram, Irunūṟu ...	T.	193 (f)
Koṅgaṇadēvar, Ainnūṟṟireṭṭu ...	T.	251 (b)
Lēhyatailamuṟai ...	L.	180 (a), 181 (c)
Nāsikācūrṇam ...	L.	190 (d)
Piramamunisūttiram, Munnūṟṟaṟupadu ...	T.	266 (c)
Piramamunivaidyam ...	L.	258 (a), 266 (b)
Śeṭṭaimunikaṟpam, Nūṟu ...	T.	145 (c)
Sundarānandarsūttiram, Irupattaindu ...	T.	168 (a), 254 (a), 268 (j)
Sundarānandarvinōdasūttiram ...	L.	168 (a)
Tailamuṟaikal ...	L.	203 (a)
Urōmar kaṟpamuṟai, Irupadu ...	T.	280 (x)
Vaidyacintāmaṇi ...	L.	187, 261 (b), 261 (g)
Vaidyakkuṟippukaḷ ...	L.	249 (j)
Vaidyamuṟai ...	L.	168 (h)
Vaidyasaṅgraham ...	L.	186
Vaidyaśāstram ...	L.	192 (k)
Yūnāni vaidyamuṟaikaḷ ...	L.	274 (c)

Gaṇitam (கணிதம்).

Kaṇakkadikāram with commentary ...	T.	199 (c), 238 (l)
Perukuli ...	L.	204

Astrology (ஜோதிடம்).

Horoscopy (ஜாதக விஷயம்).

Aṣṭavargam ...	T.	179 (c), 184
Bṛhajjātakam with commentary ...	L.	248 (a)
Daśābhuktiphaladīpikai ...	T.	183, 298
Dāśābuktipalan ...	L	241 (b)
Grahaṇagaṇitam ...	L.	245
Irāmadēvarjōsyam, Padināṟu ...	L.	266 (f)
Irāmadēvarjōsyam, Pattu ...	L.	266 (d)
Irāśipalan ...	L.	248 (e)
Irāśiyaṟidal mudaliyana ...	L.	238 (b)
Iravilnālikaipārkkumvidam ...	L.	195 (d)
Irudunūl mudaliyana ...	L.	238 (i)

		R. NUMBER
Jātakattokudi	L	206
Jōtiḍam	L.	238 (k)
Karināḷaṟiyumvidam mudaliyana	L.	195 (c)
Manaivāstulakṣaṇam	L.	238 (m)
Naṭcattiramālai	T.	308 (d)
Naṭcattiramālai mudaliyana	T.	238 (c)
Nāṭpalanaṟiyumvakai	L.	195 (b)
Navagrahacakkaram	L.	179 (e)
Navagrahaguṇam mudaliyana	L.	248 (b)
Navagrahāṁśam	L.	280 (c)
Navagrahauccanīcam aṟiyum vakai	L.	266 (e)
Pañcāṅgam	L.	241 (a)
Saptariṣināḍi	L.	305
Śinēndiramālai with commentary	T.	146, 147
Sāmudrikālakṣaṇam	L.	238 (j)
Śōtiḍaccurukkam	L.	179 (d)
Śōtiḍacintāmaṇi	T.	154
Śōtiḍaviṣayam	L.	195 (e)
Sōmasundaranāyakaputtirajātakapalan	L.	205
Suraśāstiram	L.	193 (g)
Vākaṭasuranūl	L.	192 (j)
Visvāvasuvaruṣapañcāṅgam	L.	181 (b)
Yōgakaraṇādilakṣaṇam	L.	247

Divination (ஆருடம்).

Ahattiyarpañcapakṣisūttiram	T.	189 (c)
Ārūḍaśāstiram	T.	195 (f), 208 (a)
Ārūḍam mudaliyana	L.	238 (n)
Pañcapakṣiśāstram	T.	164 (c)

Kāmaśāstiram (காம சாஸ்திரம்).

Kokkōkam	T.	188, 189 (a)

Architecture (சிற்பம்).

Manainūl	L.	243 (b)
Manaiśāstiram	T.	195 (a), 238 (o) 244
Manaiśāstiram with commentary	L.	165
Śiṟpaśāstiram with commentary	T.	243 (a)

Fire works (வாணசாஸ்திரம்).

Bhōgar sūttiram, nūṟṟoṉṟu	L	258 (b)

Miscellaneous.

Siddharārūḍham	T.	174 (b)

AUTHOR INDEX

OF THE

TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

	R. NUMBER
ḍiyārkkunallār—	
Śilappadikāravurai	215
hattiyar—	
Ahattiyarammaiśāstiram	193 (b)
Ahattiyaranubhōgasūttiram	264 (b)
Ahattiyar Āṟādhāram, Eṭṭu	199 (i), 280 (n)
Ahattiyardaṇḍakam	164 (a), 255 (e), 278 (a)
Ahattiyardīkṣaiṇādi Sūttiram	149 (d)
Ahattiyar, Eṭṭu	238 (d)
Ahattiyarjālattiraṭṭu, Āyirattirunūṟu. Mudaṟkāṇḍam, Munnūṟu	250 (a)
Ahattiyarkalaiñānaccurukkam, Panniraṇḍu	175 (h), 267 (i), 280 (a), 280 (b)
Ahattiyarkalaiñānasūttiram, Āyirattirunūṟu	182 (b), 257, 263, 277 (a)
Ahattiyarkalaiñānasūttiram, Nūṟṟirupadu	182 (a), 261 (P), 268 (d)
Ahattiyarkaḻaṅgu, Aṟupadu	145 (f)
Ahattiyarkaṟpamuṟaisūttiram, Pattu	280 (m)
Ahattiyarkarukkiḍaisūttiram, Panniraṇḍu	150 (b), 267 (n)
Ahattiyarkāyasiddhivaḻalaisūttiram, Nāṟpadu	197 (f)
Ahattiyarkramapara-aṣṭakarmā	280 (b)
Ahattiyarlōhyavahai	169 (d)
Ahattiyarlōkanidhi, Padināṟu	280 (q)
Ahattiyarmāntrikanikaṇṭu	189 (b)
Ahattiyarmeyccurukkasūttiram, Aimbattonṟu	175 (j), 274 (a)
Ahattiyarmeyñānam, Āyiram	152, 176
Ahattiyarmunnūl, Eṇbadu	268 (g)
Ahattiyarmuppū, Aimbadu	172, 249 (k), 267 (o)
Ahattiyarmuppū, Padināṟu	168 (e), 267 (p)
Ahattiyarñānakāvyam, Āyiram	199 (n)
Ahattiyarñānakāvyam, Onṟu	198 (a), (b)
Ahattiyarñānam Mudaliyana	254 (e)
Ahattiyarñānam, Muppattāṟu	192 (h)
Ahattiyarñānam, Nūṟu	254 (i), 255 (a)
Ahattiyarñānam, Padināṟu	261 (d), (e)

Ahattiyar—*cont.* S. NUMBER

Ahattiyarñānam, Pannirandu ... 280 (*l*)
Ahattiyar Ñānavulā ... 150 (*d*)
Ahattiyarnikantu, Nurruppadināru ... 167
Ahattiyar, Nūrrirupattaindu ... 189 (*d*)
Ahattiyarpaccai, Padināru ... 145 (*e*), 163 (*d*), 261 (*i*)
Ahattiyarpañcapakṣisūttiram ... 189 (*c*)
Ahattiyarparibhāṣai, Añjāṅkāndam ... 265 (*b*), 268 (*e*), 268 (*h*)
Ahattiyarparipūranam, Aimbattonru ... 254 (*k*)
Ahattiyarpinnūl, Enbadu ... 192 (*l*)
Ahattiyarpunaiśuruttu, Padinettu ... 280 (*g*-1)
Ahattiyarpūranasūttiram, Irunūru ... 254 (*j*)
Ahattiyarpūranasūttiram, Irunūrruppadināru ... 177, 193 (*d*), 261 (*f*), 268 (*i*)
Ahattiyarpūranasūttiram, Padināru ... 193 (*e*), 280 (*u*)
Ahattiyarpuṣpamālikai, Aimbattonru ... 267 (*q*)
Ahattiyar rasamani, Padināṅgu ... 199 (*h*)
Ahattiyar rasavādam, Muppattaindu ... 166
Ahattiyarśāstiram, Irupadu ... 168 (*k*)
Ahatttiyarśavukkārattiravukōl, Padināru ... 192 (*m*), 261 (*j*), 280 (*e*-1)
Ahattiyarsūttiram, Aindu ... 238 (*e*), 308 (*c*)
Ahattiyarsūttiram, Irunūrraindu ... 275 (*c*)
Ahattiyarsūttiram, Irunūru--Vādam ... 149 (*b*), 275 (*d*), (*i*)
Ahattiyarsūttiram, Narpattettu ... 267 (*f*)
Ahattiyarsūttiram, Nūru ... 278 (*b*)
Ahattiyarsūttiram, Padināru ... 254 (*g*)
Ahattiyarsūttiram, Pannirandu ... 175 (*c*)
Ahattiyarsūttiram, Pattu ... 168 (*d*), 280 (*d*-1), 308 (*b*)
Ahattiyar upadēśañānam, Aimbattonru ... 254 (*h*)
Ahattiyar utkaruvusūttiram ... 168 (*i*), 265 (*e*)
Ahattiyarvādam, Enbattonru ... 261 (*l*)
Ahattiyarvādam, Munnūru ... 261 (*n*)
Ahattiyarvādasūttiram, Nūru ... 145 (*d*), 203 (*b*)
Ahattiyarvaidyaccendūram, Munnūru ... 149 (*c*)
Ahattiyarvaidyakkommi ... 288 (*f*)
Ahattiyarvaidyam, Nūru ... 185 (*a*)
Ahattiyarvaidyam, Nūrraimbadu ... 275 (*b*)
Ahattiyarvaidyaparipūranam, Nānūru ... 190 (*c*), 192 (*a*)
Ahattiyarvaidyasūttiram, Enbattonru ... 265 (*a*)
Ahattiyarvalalai, Muppadu ... 175 (*h*), 267 (*h*), 280 (*s*)
Ahattiyarvalalai, Padināru ... 267 (*b*)

Ahattiyar—*cont.*

R. NUMBER

Ahattiyarvālaivākaṭam ... . 169 (*a*)
Ahattiyarveṇbā ... ... 261 (*k*)
Ahattiyaryōgam, Padināṟu ... ... 149 (*h*), 150 (*c*), 175 (*i*), 254 (*f*), 280 (*j*)
Dakṣiṇāmūrtticāyadarśanam ... . 169 (*e*)
Dakṣiṇāmūrttikalaiñānam, Āyirattirunūṟu 198
Dakṣiṇāmūrtti rasamaṇi, Padināṅgu ... ... 175 (*g*), 280 (*k*)
Dakṣiṇāmūrtti saumiyasāgaram 196
Dakṣiṇāmūrttivakārasaumiyasāgaram, Ainnūṟu ... ... 198 (*c*)
Dakṣiṇāmūrtti valalai, Muppadu ... ... 267 (*e*), 268 (*c*)
Ñānadīkṣaiccurukkam, Aindu ... ... 280 (*o*)
Nandīśvararkaittaḷasūttiram, Eṭṭu .. .. 192 (*e*)
Saumiyasāgaraccurukkam, Munnūṟu . . .. 199 (*a*)
Śivaśaktinavakaṇḍavālai ... ... 198 (*i*)
Sūriyānandarsūttiram, Padinmūnṟu ... ... 175 (*d*)
Ūlikkāṟṟuccūttiram ... ... 168 (*f*)

Aḻagiyamaṇavāḷajīyar—
Śārīrakaikakaṇṭhyam 183
Tiruviruttavyākhyānam ... ... 219 to 221, 222 (*b*), 229, 230 (*a*), 231, 233 (*a*)

Aḻagiyaperumāḷnāyanār—
Ācāryahṛdayam ... ... 848 (*c*) (Skt. pt.)

Aḻagiyatiruccirrambalasvāmigaḷ—
Aṟivānandasamuttiram .. .. 310 (*a*)
Aruṭpāmālai ... ... 310 (*b*)
Tiruvuśāttānattōṭtiram ... ... 310 (*c*)

Āḷavandār of Kīrai—
Ñānavāsiṭṭam 138, 260

Āṇḍāḷ—
Nāyaciyārtirumoḻi ... ... 234 (*b*)
Tiruppāvai 124

Appiḷḷai—
Tiruviruttavyākhyāna Arumpadam .. .. 230 (*c*), 232

Appu—
Tiruviruttavyākhyāna Arumpadam .. .. 230 (*b*), 234 (*a*)

Aruḷāḷapperumāḷemberumāṉār—
Ñānasāram ... ... 116 (*r*), 235 (*a*)
Pramēyasāram ... ... 116 (*s*)

Arumarundadēśikar—
Arumporuḷviḷakkanikaṇṭu 283

Aruṇandiśivācāryar—
Śivañānasiddhiyār 307

Bhaṭṭanāthamuni—
Antimōpāyaniṣṭai 116

	R. NUMBER
Bhōganāyanār—	
Bhōganāyanārsūttiram, Eṭṭu	168 (b)
Bhōganāyanārveṇbā	197 (i)
Bhōgar—akāraccunnam	168 (b)
Bhōgarişisūttiram, Nūṟu	258 (a)
Bhōgar, Eluṉūṟṟaruupattiraṇḍu	278 (f)
Bhōgar, Nālāṅkāṇḍam	268 (f)
Bhōgarpūjāvidhi, Nāṟpattunāṅgu	277 (e)
Bhōgarsūttiram, Nūṟṟoṉṟu	258 (b)
Bhōgarsūttiram, Padināṟu	175 (e), 280 (p)
Cidambarasvāmigaḷ—	
Tiruppōrūr Āṟumugar Kuruṅgaḷi neḍil viruttam	293 (n)
Vēdagiriśartudi	293 (j)
Dakşiṇāmūrti dēśikar	
Dasakāriyam	292 (b)
Dhanvantari—	
Dhanvantarikalaiñānam, Ainnūṟu	191 (a)
Dhanvantarināḍiśāstiram, Munnūṟu	192 (i)
Dhanvantarinikaṇṭu, Munnūṟu	145 (a), 161, 265 (d)
Dhanvantariśimiṭṭurattinaccurukkam, Munnūṟṟaṟupadu ...	264 (a)
Ḍamarānandar—	
Ḍamarānandarsūttiram, Padiṉāṟu	267 (j)
Ellappanāyanār—	
Aruṇācalapurāṇam	136
Gaṇapatidāsar—	
Neñjaṟiviḷakkam	250 (i)
Iḷañjūriyar—mudusūriyar on (Iraṭṭaiyar)—	
Tillaikkalambakam	284
Iḷaṅkōvaḍigaḷ—	
Śilappadikāram	215
Irāmadēvar—	
Irāmadēvarbhāşai: Padineṭṭu	197 (d), 197 (e)
Irāmadēvarjōsyam: Padināṟu	266 (f)
Irāmadēvarjōsyam: Pattu	266 (d)
Irāmadēvarkēsari: Aimbadu	192 (n)
Irāmadēvarnikaṇṭu	197 (b)
Irāmadēvarpakşiṇi: Irupadu	201 (b), 249 (d), 275 (f)
Irāmadēvarsūttiram: Eṇbattoṉṟu	197 (h), 249 (h), 275 (e)
Irāmadēvarsūttiram: Munnūṟṟeṇbadu	197 (c)
Irāmadēvarsūttiram: Muppadu	275 (h)
Irāmadēvarsūttiram: Padināṟu	275 (g)
Irāmadēvarvinōdapakşiṇi: Nūṟṟeṭṭu	174 (a), 197 (g)

R. NUMBER

Kacciyappamunivar—
Cittirakaviyurai ... 185 (h)
Kāñcippurāṇam ... 272
Taṇikaippurāṇam ... 273

Kailāsanādar—
Kambaḷiccaṭṭaikailāsanādarsūttiram : Irunūrronru ... 251 (a)

Kailāyaccaṭṭaimuni—
Kailāyaccaṭṭaimunivādanūl, Āyiram ... 254 (l), 256, 262

Kamalamuni—
Kamalamuniñānaccurukkam : Padinaindu ... 280 (r)

Kambar—
Irāmāyaṇam ... 200

Kandappiyar—
Kaḍāviḍiyupadēśam ... 293 (b)

Kaṇṇuḍaiyavaḷḷalar—
Pañcamlakkalarri ... 298 (i)

Kāri or Purāri—
Kaṇakkadikāram ... 199 (c), 238 (l)

Karuvūr Siddhar—
Karuvūrārsūttiram : Nūrruppadināru ... 192(o)

Kaupālasiddhar—
Kaupālasiddharāṇikkōvai ... 181 (a)

Kauśikamuni—
Kauśikamunivakārasūttiram ... 145 (j)

Kavirāyapaṇḍitar—
Ānandamālai ... 250 (h)

Koṅgaṇadēvar—
Koṅgaṇadēvar Kalaiñānasūttiram : Irunūru ... 199 (f)
Koṅgaṇadēvarsūttiram ... 255 (e)
Koṅgaṇanāyanār Kaḍaikkāṇḍusūttiram : Arupadu ... 199 (f)
Koṅgaṇar : Ainnūrreṭṭu ... 251 (b)
Koṅgaṇardaṇḍakam ... 278 (c)
Koṅgaṇar kaḍaikkāṇḍam ... 275 (a)
Koṅgaṇar mudarkāṇḍam : Nārpattonru ... 267 (a), (d)
Koṅgaṇarmuppūdīkṣai ... 299 (a)
Koṅgaṇarnaḍukkāṇḍam ... 145 (b)
Koṅgaṇartattuvanūl ... 250 (b)
Koṅgaṇarturiśiguru : Muppattonru ... 254 (n)

Kṛṣṇa, son of Yāmuna—
Pāsurappaḍirāmāyaṇam ... 116 (n)

Kṛṣṇaparamātmācāriyar—
Sūtasaṅkitāsārasangraham ... 309

Kuandaimudaliyār—
Irāghavarp aittamiḻ ... 291

	R. NUMBER
Kulaśēkharar—	
Perumāḷtirumoḻi	234 (c)
Kumārasvāmi—	
Śiṅgiśvaraśvāmipārijātanāṭakam	276
Kūrmānandar—	
Kūrmānandarsūttiram : Aimbattonṟu	267 (o)
Maccaimuni—	
Maccaimuniñānam : Mūnṟukāṇḍam	280 (c-1)
Maccaimunisūttiravidhi	255 (b)
Maccaimunitirumandiram : Eṇṇūṟu	277 (d)
Maccaimunivākkiyam	266 (a)
Mādhavabhaṭṭa :—(See) Aḷavandār of Kīrai.	
Maṇavāḷamāmuni—	
Irāmānujanūṟṟantādivyākhyānam	116 (a)
Periyajīyarvārttai	116 (j)
Tiruvārādhanakramam	129 (a)
Māṇikkavācakar—	
Tiruvācakam	194
Mārgaliṅgajōtiḍar—	
Śinēndiramālaiyurai	146, 147
Marudanār of Māṅguḍi—	
Maduraikkāñci	216
Mūkkappan—	
Nītisāram	144
Muttānandar—	
Muttānandarkuṟavañji	178
Naccinārkkiniyār—	
Maduraikkāñciyurai	213
Nallāppiḷḷai—	
Nallāppiḷḷai bhāratam : Ādiparvam	239
Namaccivāya Ayyar—	
Ñānavāsiṭṭattiraṭṭu	143 (b), 293 (m)
Nambiḷḷai—	
Nāluvārttai	235 (d)
Nammāḻvār—	
Periyatiruvantādi	117 (b), 223 (b)
Tiruvāśiriyam	117 (a), 223 (a), 225 (b)
Tiruvāymoḻi	127, 234 (d), 270
Tiruviruttam	217, 218, 224, 225 (a)
Ñānakkūtta Śivaprakāśadēśikar—	
Vṛddhācalapurāṇam	187

	R. NUMBER
Nandidēvar—	
Nandidēvardaṇḍakam	145 (*h*)
Nandidēvarvādasūttiram, Muppadu	280 (*f*)
Nandīśvararkaittāḻasūttiram, Aindu	192 (*d*)
Nandīśvararkarakaippā, Ainnūṟu	192 (*f*)
Nandīśvararmaḍikaippā, Nūṟu	192 (*e*)
Nandīśvararpāḍal, Eṭṭu	277 (*c*)
Nāṟkavirāśanambi—	
Nāṟkavirāśanambiyakapporuḷviḷakkam	210
Padumaṇār—	
Nālaḍiyārurai	211
Parimēlaḻakar—	
Tirukkuṟaḷurai	214
Patañjali—	
Patañjalimativeṇbā	258 (*c*)
Paṭṭinattuppiḷḷai—	
Paṭṭinattuppiḷḷaiyārpāḍal	149 (*g*), 149 (*j*)
Samayōcitaśeyyuṭkaḷ	1438 (*d*) (Skt. pt.)
Tiruvēkambamālai	149 (*i*)
Pattiragiriyār—	
Pattiragiriyārmeyññānappulambal	149 (*j*,
Periyavāccāṉpiḷḷai—	
Abhayapradānasāram	226, 227 (*a*)
Iyaṟpāvyākhyānam	118
Nigamanappaḍi	116 (*e*)
Periyatirumaḍalvyākhyānam	117 (*e*), 223 (*e*), 233 (*c*)
Periyatiruvantādivyākhyānam	223 (*b*)
Sakalapramāṇatātparyam	116 (*g*)
Śiṟiyatirumaḍalvyākhyānam	117 (*d*), 223 (*d*), 233 (*b*)
Tiruccandaviruttavyākhyānam	181
Tiruvāśiriyavyākhyānam	117 (*a*), 223 (*a*), 225 (*b*)
Tiruveḻukūṟṟirukkaivyākhyānam	117 (*c*), 223 (*c*)
Tiruviruttam Periyavāccāṉpiḷḷaivyākhyānam	217, 218, 224, 225 (*a*)
Piḷḷailōkācāriyar—	
Navarattinamālai	235 (*e*)
Pramēyaśēkharam	848 (Skt. pt.)
Prapannaparitrāṇam	116 (*o*)
Sārasaṅgraham	235 (*c*)
Yādṛcchikappaḍi	116 (*l*)
Piḷḷailōkañjīyar—	
Irāmānujadivyasūricaritai	122, 123
Irāmānujanūṟṟantādivyākhyānam	115

	R. NUMBER
Piramamuni—	
Piramamunisūttiram : Munnūrraṟupadu	266 (c)
Piramamuni vaidyam	253 (a), 266 (b)
Poykaiyāḻvār—	
Mudaltiruvantādi	297
Pulippāṇisiddhar—	
Pulippāṇipalatiraṭṭu : Nūṟu	199 (i)
Rāmānujadāsar (Kuṟavai)—	
Nūṟṟeṭṭuttiruppaditiruppukaḻ	213
Śaḍādārasittar—	
Ṣaḍādārasittargurūpadēśam	302 (k)
Sadāśivayōgi—	
Śivayōgadīpikai	304
Śaravaṇadēvar—	
Pañcākkaravanubhūti	293 (h)
Upadēśavorupāvorupadu	293 (c)
Vīṭṭuneṟiyuṇmai	293 (e)
Śarkkaraippulavar—	
Miḻalaiccatakam	282 (b)
Śaṭhakōpar (son of Kāri)—*See* 'Nammāḻvār.'	
Śaṭhakōpadāsar—	
Arisamayadīpam	212
Śaṭṭaimuni—	
Śaḍākkarakkōvai : Nūṟṟeṭṭu	254 (m)
Śaṭṭaimunikaṟpam	145 (c)
Śaṭṭaimuninayanār : Aimbadu	169 (b)
Śaṭṭaimuninayanār sūttiram : Eṭṭu	168 (e)
Śaṭṭaimuninikaṇṭu	151 (b), 252
Śaṭṭaimuninūl	250 (d)
Śaṭṭaimunipurāṇasūttiram : Irupattaindu	175 (f)
Śaṭṭaimunisūttiram : Irunūṟu	268 (a)
Śattaimunisūttiram : Padināṟu	169 (c)
Śaṭṭaimunitarkkam	168 (j), 175 (l)
Śēkkilār—	
Periyapurāṇam	240
Śivañānamunivar—	
Cittirakkavi	185 (h)
Kāñcippurāṇam	272
Ilakkaṇaviḻakkaccūrāvaḻi	209 (b)
Śivañānasiddhiyār, Supakkam—	
Poḻippurai	307
Śivavākkiyar—	
Śivavākkiyar nāḍiparīkṣai : Muppattumūṉṟu	199 (k)
Śivayōganāvalar—	
Māyāvivaraṇam	246

	NUMBER
Sokkanāthar—	
Śokkanāthar sūttiram	254 (o)
Śrīnivāsācāryar (Śrībhāṣyam)—	
Rahasyatrayasāravyākhyānam : Sārārthadīpikā	130
Śrīśailēśar—	
Upadēśarattinamālaivyākhyānam	132
Subrahmaṇyamunivar—	
Tiruvāvinaṅkuḍippadiṟṟuppattantādi	135 (d)
Sundaradēśikar—	
Sārārtharatnāvali	116 (d)
Sundarānandar—	
Sundarānandardaṇḍakam	278 (e)
Sundarānandardīkṣāvidhi	254 (e)
Sundarānandarñānam : Aimbattonṟu	254 (d)
Sundarānandarpūjāvidhi	254 (b)
Sundarānandarsūttiram	145 (g)
Sundarānandarsūttiram : Irupattaindu	168 (a), 254 (a), 268 (j)
Sundarānandarvinōdasūttiram	168 (a)
Sūtamuni—	
Nīlakaṇṭavālaisūttiram: Aimbadu	199 (m)
Svāmināthadēśikar—	
Ilakkaṇakkottu with commentary	209 (a), 289
Tattuvarāyar—	
Śaśivannabōdam	300
Tāyumānavar—	
Eṇṇāṭkaṇṇimudaliyana	1438 (i) (Skt. pt.)
Parāparakkaṇṇi	1438 (h) (Skt. pt.)
Tirumaḻiśaippirān—	
Tiruccandaviruttam	131
Tirumaṅgaiyāḻvār—	
Periyatirumaḍal	117 (e), 223 (e), 238 (e)
Śiṟiyatirumaḍal	117 (d), 223 (d), 238 (b)
Tiruveḻukūṟṟirukkai...	117 (c), 223 (c)
Tirumūlar—	
Cidambaracakkaram	280 (a)
Tirumūladēvarpādal	250 (c)
Tirumūlanāyanārnikaṇṭu : Munnuṟu	199 (d)
Tirumulanāyanārvādasūttiram : Munnūṟu	199 (b)
Tirumūlarcurukkam	280 (e)
Tirumūlardaṇḍakam	278 (d)
Tirumūlargurumuṟai	249 (i)

	R. NUMBER
Tiruvaḷḷuvar—	
Tirukkuṟal	214
Tiruvaraṅgattamudanār—	
Irāmānujanūṟṟantādi	115, 116
Tolkāppiyar—	
Tolkāppiyam	282 (a)
Umāpatisivācāriyar—	
Koṟṟaṅguḍiyārneñjuviḍutudu	302 (k)
Upēndrācāriyar—	
Śinēndramālai	146, 147
Urōmariṣi—	
Urōmariṣiccurukkam: Padināṟu	175 (a), 267 (m), 280 (t)
Urōmariṣikarpamuṟa. : Irupadu	280 (x)
Uromarisināyanārsuttiram : Aimbadu	208 (b), 258 (d), 267 (k)
Urōmarisisuttiram · Aimbattonṟu	163 (c), 258 (e)
Urōmariṣisūttiram: Ainnūru	258 (b), 265
Urōmariṣisūttiram : Irrupattaindu . . .	267 (g), 280
Uromarisisūttiram: Nūru	258
Urōmariṣisūttiram : Padināru	267 (l), 280 (s)
Urvasi—	
Urvasi irattinaccurukkam	280 (w)
Varāhamihirar—	
Bṛhajjātakam	248 (a)
Varatuṅgapāṇḍiyan—	
Kokkokam	188, 189 (a)
Vēdāntadēsikar—	
Abhayapradānasāram	228 (a)
Rahasyatrayaculakam	125 (b)
Tattvatrayaculakam	125 (a)
Upakārasaṅgraham	228 (b)
Vēṅkaṭam—	
Tattvōpadēsāmirtam...	306 (a)
Vēṅkaṭācāryar—	
Tirumoḻisāram	1453 1/10 (Skt. pt.)
Vēṅkaṭēsar—	
Periyatirumoḻiyuṟai	1453 (d-2) (Skt. pt.)
Viḷāñjōlaippiḷḷai—	
Saptagāthai	116 (w)
Vīrāsāmi—	
Elliotduraikaṭṭiyam	173
Vyāghrapādar—	
Vyāghrapādañānasūttiram	197 (a)

Note.—*For* pages 31 to 53 of the General Index, *read* 27 to 49.

INDEX.

[கு-பு.—இங்கே கோடிடப்பெற்றவை காட்லாகில் விவரிக்கப்பட்ட நூல்களின் பெயர்கள்.]

பக்கம்

…மிழ் .. 513

…திய சுவாமிகள் ஞான க…யம், ஆயிரம் .. 486

அக… நாயனார் கடைக் …டம், அறுநூறு .. 677

…க்திய நாயனார் சவுமிய சா…ரச் சூத்திரம், முந் … .. 471

அகத்திய நாயனார் சிவசத்தி நவகண்டககிஷ்டம் (?) 446

அகத்திய நாயனார் திருன் டன் (?) சூத்திரம் .. 661

அகத்திய நாயனார பூரண சூத்திரம், பதினாறு .. 442

அகத்தியர் . 317-319, 328-330, 332-333, 336, 337, 340, 341, 350-352, 354, 355, 358-366, 368-370, 372, 373, 378-381, 383, 384, 386, 389, 390, 399-401, 404, 405, 412-414, 417, 419, 422-424, 427, 428, 430, 433-435, 438-441, 446, 464, 465, 469, 471, 480, 485, 486, 537 - 539, 543, 544, 577, 579, 581, 594, 595, 597-600, 602, 607, 609, 621, 628, 632-636, 638, 642, 643, 655-657, 659, 661, 663, 670, 671, 676, 677, 688-690, 694, 704, 706, 714, 725-729, 738, 739, 741, 803.

அகத்தியர் அநுபோக சூத்திரம .. 642

பக்கம்

அகத்தியர் அம்மை சாஸ்திரம் 423, 424, 643

(அகத்தியர்) ஆயிரத்திருநூறு சூத்திரம் .. 316

அகத்தியர் ஆருதாரம், எட்டு 479, 480, 727

அகத்தியர் உ.-கருவு சூத்திரம் .. 362, 646

அகத்தியர் உபதேச ஞானம, ஐம்பத்தொன்று 599

அகத்தியா எட்டு .. 537

அகத்தியர் கருக்கிடைச் சூத்திரம், பன்னிரண்டு .. 336, 667

அகத்தியர் கருமரண சூத்திதிரம் .. 646, 647

அகத்தியா கருமாரணம, ஆயிரத்திருநூறு .. 614

அகத்தியர் கலைஞான சூத்திரம், ஆயிரத்திருநூறு ..400, 401, 469, 614, 640, 696

அகத்தியர் கலைஞான சூத்திரம், நூற்றிருபது 399, 638, 674

அகத்தியர் கலைஞானச் சுருக்கம், பன்னிரண்டு 378, 663, 736

அகத்தியர் களங்கு, அறுபது .. 318

அகத்தியர் கற்பமுன்ற சூத்திரம், பத்து .. 726

அகத்தியர் காயசித்தி வழலைச் சூத்திரம், நாற்பது. 464

பக்கம்

அகத்தியர் கிரமபர அஷ்டகர்மா .. 714
அகத்தியர் சவுக்காரத் திறவுகோல், பதினாறு 435, 631, 739
அகத்தியர் சாலத்திரட்டு, ஆயிரத்திருநூறு, முதற்காண்டம், முந்நூறு .. 579
அகத்தியர் சாஸ்திரம், இருபது .. 364
(அகத்தியர்) சூத்திரம், அறுநூறு .. 319
அகத்தியர் சூத்திரம், இருநூறு, வாதம் 328, 691, 694
அகத்தியர் சூத்திரம், இருநூற்றைந்து .. 689
அகத்தியர் சூத்திரம், ஐந்து. 538, 803
அகத்தியர் சூத்திரம், நாற்பத்தெட்டு .. 659
அகத்தியர் சூத்திரம், நூறு. 704
அகத்தியர் சூத்திரம், பதினாறு .. 598, 728
அகத்தியர் சூத்திரம், பத்து. 358, 738, 803
அகத்தியர் சூத்திரம், பன்னிரண்டு .. 379
அகத்தியர் ஞானகாவிய சூத்திரம், ஒன்று .. 438, 439
அகத்தியர் ஞானகாவியம், ஆயிரம் .. 485
அகத்தியர் ஞானம் .. 597
அகத்தியர் ஞானம், நூறு .. 600, 608
அகத்தியர் ஞானம், பதினாறு .. 626, 627
அகத்தியர் ஞானம், பன்னிரண்டு .. 725
அகத்தியர் ஞானம் முதலியன .. 597
அகத்தியர் ஞானம், முப்பத்தாறு .. 429, 430

பக்கம்

அகத்தியர் ஞானம், மூன்று 728
அகத்தியர் ஞானவுலா .. 337
அகத்தியர் தண்டகம் 351, 612, 704
அகத்தியர் தீக்ஷைநாடி சூத்திரம் .. 329
அகத்தியர் நிகண்டு, நூற்றுப் பதினாறு .. 315
அகத்தியர் நூற்றிருபத்தைந்து ..
அகத்தியர் பச்சை, பதினாறு .. 3[redacted]50, 630
அகத்தியர் பச்சைவெட்டு ..
அகத்தியர் பஞ்சபட்சி சூத்திரம் .. 412
அகத்தியர் பட்சிணி, நூற்றிருபத்தைந்து .. 634
அகத்தியர் பரிபாஷை, அஞ்சாங்காண்டம் 643, 675, 677
அகத்தியர் பரிபூரணம், ஐம்பத்தொன்று .. 601
அகத்தியர் பன்னிரண்டு .. 664
அகத்தியர் பாட்டு .. 707
அகத்தியர் பின்னூல், எண்பது .. 433, 663, 676
அகத்தியர் புனைசுருட்டு, பதினெட்டு .. 740
அகத்தியர் புஷ்பமாலிகை, ஐம்பத்தொன்று .. 670
அகத்தியர் பூரண சூத்திரம் .. 390
அகத்தியர் பூரணசூத்திரம், இருநூறு .. 600
அகத்தியர் பூரண சூத்திரம், இருநூற்றுப்பதினாறு .. 389, 441, 627, 678.
அகத்தியர் பூரண சூத்திரம், பதினாறு .. 441, 731

	பக்கம்
அகத்தியர் மாந்த்ரிக நிகண்டு ..	411
அகத்தியர் முட்பூ, ஐம்பது.	372, 576, 653
அகத்தியர் மூப்பூ, பதினாறு	359, 670
அகத்தியர் முன்னூல், எண்பது ..	676
அகத்தியர் மெய்ச்சுருக்க சூத்திரம், ஐம்பத்தொன்று	385, 685
அகத்தியர் மெய்ஞ்ஞானம், ஆயிரம் ..	340, 341, 388
அகத்தியர் யோகம், பதினாறு .	332, 336, 385, 597, 724.
அகத்தியர் ரசமணி சூத்திரம், பதினான்கு.	479, 724
அகத்தியர் ரசவாதம், முப்பத்தைந்து ..	354
அகத்தியர் ராஜயோகம் ..	598
அகத்தியர் லேகியவகை ..	368
அகத்தியர் லோகநிதி, பதினாறு ..	728
அகத்தியர் வழலை, பதினாறு.	655
அகத்தியர் வழலை, முப்பது.	384, 662, 735
அகத்தியர் வாதகாவியம், இருநூறு ..	691
அகத்தியர் வாதசூத்திரம், நூறு	316, 492
அகத்தியர் வாதசூத்திரம், பன்னிரண்டு	736
அகத்தியர் வாதஞானம் ..	694
அகத்தியர் வாதம், எண்பத்தொன்று ..	633
அகத்தியர்வாதம், முந்நூறு ..	635
அகத்தியர் வாலைவாகடம்.	365
அகத்தியர் வெண்கார மெழுகு ..	686
அகத்தியர் வெண்பா ..	632
அகத்தியர் வைத்தியக்கொம்மி ..	538
அகத்தியர் வைத்திய சூத்திரம், எண்பத்தொன்று ..	643
அகத்தியர் வைத்தியச் செந்தூரம், முந்நூறு ..	328
அகத்தியர் வைத்திய பூரணம், நானூறு.	417, 422, 423
அகத்தியர் வைத்தியம், நூறு ..	404
அகத்தியர் வைத்தியம், நூற்றைம்பது ..	688, 689
அகத்தீசர் குளிகை ..	664
அகத்தீசர் வைத்தியம் முந்நூறு ..	329
அகத்தீசுவரசுவாமியார் சகலகலைஞானம், ஆயிரத்திருநூறு ..	641
அகப்பொருள் விளக்கமூலமுமுரையும் ..	503
அகராதிச் சுருக்கம் ..	750
அங்கநியாச கரநியாசம் ..	717
அஞ்சனம் ..	474
அடையவளைந்தான் அரும்பதவிளக்கம் ..	288
அண்டத்தின் கற்பம் ..	377
அண்ணாமலை ..	387
அந்தாதி, உரையுடன் ..	300
அந்திமோபாய நிஷ்டை ..	260
அபயப்பிரதான ஸாரம் ..	520, 521
அபிராமி துதி ..	304
அப்துல்ரகிமான் ..	374
அப்பர் ..	344
அப்பிள்ளான் ..	296
அப்பிள்ளை ..	524, 525
அப்பு ..	523, 524

பக்கம்

அப்பு அரும்பதம் .. 524
அப்புண்ணி .. 826
அப்பு நாயக்கர் .. 400, 401
அம்பர் .. 762–764, 807, 810, 816
அம்புலிநதி ... 7 5
அயோத்தி .. 771, 772
அய்யாசாமி .. 720
அரங்கமாநகரம் .. 281
அரன்பதமறவார் .. 779
அரன்பதிமாலை .. 585, 586
அரிசமய தீபம் .. 503, 504
அரிய லூருடையார் .. 779
அருட்பாமாலை .. 812-814
அருணந்தி சிவாசாரியர் .. 798, 801
அருணாசலபுராணம், உரையுடன் .. 301
அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு .. 746
அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் .. 511
அழகிய திருச்சிற்றம்பலதேசிகர் .. 807-810, 814, 816
அழகிய மணவாள ஜீயர், (காஞ்சீபுரம்) .. 292, 293
அழகிய மணவாள ஜீயர், "வாதிகேஸரீ" .. 513, 514
அறந்தாங்கி .. 746
அறிவானந்த சமுத்திரம் .. 807, 808, 810
அறிவானந்த நூல் .. 584, 585
அறிவானந்த மாலை .. 584, 585
அனந்தாசாரி (மூடும்பை). 523, 525
அனந்தாழ்வான் .. 280
அஷ்டவர்க்கம் .. 392, 393, 403, 404
ஆசார்ய ஹ்ருதயம் .. 817
ஆசிரியன் பாரத்துவாசி-நச்சினார்க்கினியான் .. 509
ஆச்சான் பிள்ளை .. 261
ஆஞ்சனேய சர்மா .. 817

பக்கம்

ஆணிக்கோவை, ஐம்பத்தைந்து . 326
ஆண்டாள் .. 282, 283, 505, 527
ஆதிபர்வம் .. 551, 552
ஆதொண்டைச் சக்கரவர்த்தி .. 779
ஆத்திசூடி .. 387, 388
ஆத்திசூடி வெண்பா .. 387, 718
ஆத்தூர் .. 390, 391
ஆரூடசாஸ்திரம் .. 452, 497
ஆரூடமுதலியன .. 547
ஆலங்குடி .. 711
ஆலப்பாக்கம் .. 707, 708, 711
ஆவடுதுறை .. 302, 761
ஆழ்வார் திருநகரி .. 292
ஆழ்வார்பேட்டை .. 374
ஆளவந்தார் (வீரை) .. 294, 295, 303, 304, 311, 503, 505
ஆளுடையார் கோயில் .. 744, 746
ஆறுதாரகக்கட்டளை .. 569
ஆற்றூர் .. 391
ஆனந்தமாலை .. 587, 588
ஆனந்த ருத்திரேசன் .. 759
ஆனந்தவனம் .. 683
இடைமருது .. 814
இயற்பா .. 273, 276, 511, 516
இயற்பா வியாக்யானம் .. 276-279
இரண்டாந்திருவந்தாதி .. 279
இரத்தினத்திரயம் .. 680
இரவில் நாழிகை பார்க்கும் விதம் .. 451
இராகவர் பிள்ளைத்தமிழ் .. 751
இராசிபலன் .. 558
இராசியறிதல் முதலியன .. 584
இராமசாமி .. 390
இராமதேவர் .. 376, 435, 436, 460, 462-464, 466-468, 490, 652, 654, 694
இராமதேவர் ஐம்பத்தொன்று .. 692

பக்கம்

இராமதேவர், கேசரி ஐம்பது .. 435
இராமதேவர் சூத்திரம், எண்பத்தொன்று .. 467, 574, 691
இராமதேவர் சூத்திரம், மூந்நூற்றெண்பது ... 460
இராமதேவர் சூத்திரம், முப்பது .. 693
இராமதேவர் ஜோசியம், பதினாறு .. 653
இராமதேவர் ஜோசியம், பத்து .. 651
இராமதேவர் திரண்டு, ஐந்நூறு .. 468
இராமதேவர் பட்சிணி ..489, 571, 691
இராமதேவர் பாஷை, பதினெட்டு .. 462, 463, 692
இராமதேவர் விநோத பட்சிணி, நூற்றெட்டு .. 375, 466
இராமதேவர் வைத்தியம், எண்பத்தொன்று .. 395, 691
இராம நாடகம் .. 287
இராமநாதபுரம் ..285, 287, 711
இராமபாரதியார் .. 388
இராமலிங்கன் . 304
இராமாயணம், யுத்தகாண்டம் .. 486, 487
இராமாயணவியாக்கியானம் .. 520
இராமானுஜதாசர் (குறவை) . 293, 505, 507
இராமானுஜ திவ்யஸூரி சரிதை ..279, 281, 282
இராமானுஜ நூற்றந்தாதி ப்ரதிபதம் .. 260, 515
இராமானுஜ நூற்றந்தாதி வியாக்யானம் .. 259
இராமானுஜ முனி .. 282
இராமானுஜர் ..264, 280, 502, 504, 533

பக்கம்

இராமானுஜாசார்யர் . 289, 297
இராடவேலூர் .. 641
இருதநூல் முதலியன .. 542
இரும்பாடி .. 745
இரும்பேடு .. 695, 696
இலக்கணக்கொத்து, உரையுடன் .. 499, 750
இலக்கணக்கொத்துரை பாடம் .. 501
இலக்கணவிளக்கச் சூறாவளி .. 501, 502
இலக்கண விளக்கம் .. 501, 502
இலங்கை .. 410
இலந்துறை .. 813
இலப்பள்ளி .. 826
இளையவில்லி .. 282
ஈசானமடம் .. 499, 501
உச்சயினி .. 550
உடலறி விளக்கம் ..309, 310, 321
உடையவர் ..268, 280, 281, 295
உடையவர் அந்திம தசை .. 295
உடையவர் பத்துவார்த்தை. 268
உடையாருள்ளாளுடையார். 779
உதவுப்பத்து .. 783
உபகார ஸங்க்ரஹம் .. 522
உபதேச ரத்னமாலை வியாக்யானம் .. 291
உபதேச வொருபா வொருபது .. 758
உபேந்திராசார்யர் .. 325, 326
உப்பிலியப்பன் கோயில் .. 816
உரையாசிரியர் .. 502, 744
உரோமரிஷி ..350, 378, 498, 615—617, 620, 644, 661, 662, 666, 667, 773—735
உரோமரிஷி சூத்திரம், இருபத்தைந்து ..661, 662, 734
உரோமரிஷி சூத்திரம், ஐந்நூறு .. 615, 616, 644, 645

	பக்கம்
உரோமரிஷி சூத்திரம், ஐம்பத்தொன்று	.. 349, 618
உரோமரிஷி சூத்திரம், நூறு	.. 619
உரோமரிஷி சூத்திரம், பதினாறு	.. 665, 730
உரோமரிஷிச் சுருக்கம், பதினாறு	.. 377, 667, 730
உரோமரிஷி ஞானம், பதி	.. 730
உரோமரிஷி நாயனார் சூத்திரம், ஐம்பது	.. 487, 618, 665
உரோமரிஷி வாதம்	.. 730
உரோமர் கற்பமுறை, இருபது	.. 733
ஊர்சூழ்வரிக்காதை	.. 508
ஊர்வசி	.. 732, 733
ஊர்வசி இரத்தினச்சுருக்கம்.	732
ஊர்வசி சூத்திரம்	.. 733
ஊழிக்காற்றுச் சூத்திரம்	.. 360
எங்களாழ்வான்	.. 280
எச்சான்	.. 280
எட்வர்ட் எல்லியட்	.. 373
எந்நாட்கண்ணி	.. 820, 822
எந்நாட்கண்ணி முதலியன.	820
எதிராச குரு	.. 270
எதிராசன்	.. 504
எம்பார்	.. 263, 281
எம்பார் அநுஸந்தானம்	.. 263
எம்பெருமானுர்	..264, 269, 270, 279, 295—297
எம்பெருமானுர் (தாசபல்லி)	.. 507
எல்லியட் துரை	.. 374
எல்லியட்துரை கட்டியம்	.. 373
ஏகநாயகன்	.. 764
ஏரிபாலேயம்	.. 336
ஐயனகர்	.. 761, 762
ஐயாக்கண்ணு	.. 363
ஒழிவிலொடுக்கம்	.. 756

	பக்கம்
ஔவையார்	..307, 309, 387, 388
ஔஷதமுறை	.. 414, 490
கச்சி	..761, 769
கச்சிநாடு	.. 779
கச்சியப்பகுரு	.. 760
கச்சியப்ப முனிவர்	..301, 760, 761
கச்சியப்பன் (ஆவடுதுறை).	759, 761
கடவுள்செயலறிவுபோதகம்	.. 386
கடாவிடையுபதேசம்	.. 757, 758
கடைப்பிள்ளை அமிர்தபோதகம், நூற்றிருபத்தைந்து.	445
கணக்கதிகாரம்	.. 473, 474
கணக்கதிகாரம், உரையுடன்	.472, 545
கணக்கம் பாக்கம்	.. 304
கணித ரத்நாகரம்	.. 474
கண்ணுடையவள்ளலார்	.. 764, 765
கதாவா ஸ்தோத்திரம்	.. 331
கத்தூரியரங்கன்	.. 795, 796
கத்ய த்ரயம்	.. 289
கந்தசுவாமி முதலியார்	.. 392
கந்தப்ப தேசிகன்	.. 312
கந்தப்ப தேவர்	.. 757
கந்தப்பையர், (திருத்தணிகை)	.. 758
கந்தமாதவன்	.. 757
கந்தரநுபூதி	.. 764
கமலமுனி	..729, 730
கமலமுனிசுருக்க ஞானம்	.. 730
கமலமுனி ஞானச்சுருக்கு, பதினைந்து	.. 729
கம்பராமாயணம்	.. 486
கம்பர்	.. 487
கம்பளிச்சட்டைக் கைலாசநாதர் சூத்திரம், இருநூற்றொன்று	.. 588
கயப்பாக்(கம்)	.. 378
கயிலாசக்கொங்கணர்	.. 708
கயிலாசச்சட்டைமுனி	.. 604
கயிலாசமூர்த்தி	..510, 594-596, 672

	பக்கம்
கயிலாசர் ..	437
கயிலாயச்சட்டை முனிவாத நூல், ஆயிரம் ..	602, 612, 639
கயிலாயம் ..	334
கரகைப்பா ஐந்நூறு ..	428
கராலிங்கராயர் ..	779
கரிநாளறியும்விதம் முதலியன ..	449
கருடபஞ்சாட்சரம் ..	406, 533
கருதிலேப்போதகம் ..	789
கருமகாண்டம் ..	579
கருமரணச்சருக்கம் ..	693, 720
கருவிலி ..	813
கருவூரார் சூத்திரம், நூற்றுப்பதினாறு ..	437
கருவூர்ச்சித்தர் ..	437
கவிஜித் ..	293
கவிந்நர் ..	823
கலைக்கோட்டு மகாரிஷி ..	607, 608
கலைஞான சூத்திரம், நூற்றிருபது ..	400
கலைஞானச்சருக்கம் ..	335
கலைஞானதீபம் ..	703, 751
கல்யாணபுரம் ..	816
கவிராஜபண்டிதன் ..	587, 588
கவுசிகமுனிவகார சூத்திரம், முப்பத்திரண்டு ..	323, 324
கவுசிகமுனிவர் குழம்பு ..	491
கவுபாலசித்தராணிக்கோவை, ஐம்பத்தைந்து ..	326
கவுபாலசித்தராணிக்கோவை, ஐம்பத்தொன்று ..	893
கவுபாலசித்தர் ..	326
களவியலுரையாசிரியர் ..	513
கனகராயர் ..	779
கன்னலூருடையார் ..	779
கஸ்தூரி ரங்காசாரியார் ..	290
காசுமீரபண்டிதர் ..	303, 304, 311
காஞ்சிப்புராணம் ..	301, 683
காஞ்சி ..	293, 297, 684
காஞ்சிபுரம் ..	292, 333, 334, 681, 682, 759, 760, 779

	பக்கம்
காஞ்சீ பூர்ண ப்ரபாவம் ..	271, 272, 293—294
காதர்பெக் ஸாஹிப் ..	301-304, 307-310, 313, 325-327, 335, 338-341, 343, 345-348, 351, 353-356, 365, 369, 371-373, 375, 377, 388, 390, 392, 395, 397, 399, 402-404, 406, 407, 409, 410, 414, 420, 422, 438, 447, 454, 457, 469, 486, 487, 490, 491, 493-497, 685, 687, 704, 713, 774
காந்தோப யந்த்ரு முனி ..	265
காமக்கோட்டம் ..	507
காரி ..	269, 472, 473, 475
காலாங்கிநாதர் ..	701, 710
காலிங்கன் ..	779
காவிரி ..	796
காழி ..	765
காளத்திசெட்டியார்-மூ ..	314, 316, 318-321, 323, 324, 423-428, 439, 441-444, 446, 458, 460, 462, 463, 466, 468, 471, 472, 476-480, 482, 486
காளமேகப்புலவர் ..	308, 309
காறுடு ..	778, 779
காறுட்டுச்சதகம் ..	778
கான்மீரபண்டிதர் ..	303
கிச்சிநாயுடு ..	393
கிடாம்பியாச்சான் ..	280
கிரகணகணிதம் ..	561
கிருஷ்ண ..	266, 267
கிருஷ்ணசாமி ..	791
கிருஷ்ணசாமி பிள்ளை ..	507
கிருஷ்ணபரமாத்மாசாரிய சுவாமிகள் ..	805-807
கிருஷ்ணமாசாரியார், E. R	695, 816
கிருஷ்ணமாசாரியார், S. ..	499 502, 503, 505, 507-509, 511-516, 519-522, 525, 526, 529, 532, 533, 822
கிருஷ்ணன் ..	393, 672
கிருஷ்ணஸூரி ..	823
கிழையூர் ..	503-505
குட்டித்தொல்காப்பியம் ..	501, 502

	பக்கம்
குந்தம்பாக்கம் ..	312
குந்தியுடையார் ..	779
குப்பன் ..	574
குமரப்ப முதலியார், (சாரம்) ..	447
குமாரகோட்டம் ..	760
குமாரசுவாமியார் ..	695, 696
கும்பகோணம் ..	284, 475
குருகூர் ..	506, 514, 524
குருநாதன் ..	735
குருநூல் ..	498
குருபரம்பரா விவரணம் ..	531, 532
குருபரம்பரை ..	260, 261, 269
குலசேகரப்பெருமாள் ..	529
குலசேகராழ்வார் ..	528, 820
குழைக்காதர் சரணம் ..	786
குளந்தை ..	787
குறவஞ்சி ..	390-392
குறுந்திரட்டு ..	751, 756
குறுமுனி ..	673
குன்றத்தூர் ..	392, 525
கூடலுடையார் ..	779
கூடலூர் ..	445, 787
கூத்தம்பாக்கம் ..	457
கூந்தலூர் ..	813, 814
கூர்மானந்தர் ..	669, 670
கூர்மானந்தர் சூத்திரம் ஐம்பத்தொன்று ..	668, 669
கேசவ பிள்ளை M. ..	533, 550, 552
கேதாரிநோன்பினால் பேறுபெற்ற கதை ..	549
கேதாரேசுவரர் பூசை ..	548, 550
கேரள சிங்கவளநாடு ..	779
கையடையார் ..	779
கைலாசநாதர் ..	588, 589
கைலாசநாதர் தோத்திரம்.	761
கைவல்லிய நவநீதம்	758
கொக்கோக கவி ..	409, 410
கொக்கோகம் ..	409, 410
கொங்கண சுவாமி பட்சணி, நூற்றெட்டு ..	707
கொங்கண சுவாமி முப்பூ தீட்சை, நாற்பது ..	775
கொங்கணதேவர் ..	442, 443
கொங்கணதேவர், ஐந்நூற்றிரட்டு ..	589
கொங்கணதேவர் கலைஞான சூத்திரம், இருநூறு ..	442, 443
கொங்கணநாதர் சூத்திரம்.	609
கொங்கண நாயனார் ..	315, 443, 606, 610
கொங்கண நாயனார் கடைக்காண்ட சூத்திரம், அறுபது ..	477, 478
கொங்கண நாயனார் கலைஞான சூத்திரம் ..	443
கொங்கணர் ..	314, 478, 479, 575, 581, 582, 593, 594, 611, 654, 655, 688, 706, 707, 775, 776
கொங்கணர் கடைக்காண்டம் ..	687, 688
கொங்கணர் தண்டகம் ..	706, 707
கொங்கணர் தத்துவநூல் ..	581
கொங்கணர் துரிசிகுரு, முப்பத்தொன்று ..	605
கொங்கணர் நடுக்காண்டம்.	314, 315, 575, 687
கொங்கணர் பாட்டு ..	707
கொங்கணர் முதற்காண்டம், நாற்பத்தொன்று ..	654, 657
கொங்கணர் முப்பூ தீட்சை.	775
கொங்கணவர் ..	619, 696, 697
கொச்சி ..	410, 619
கொடுந்தமிழ் நாடு ..	473
கொட்டையூர் ..	447
கொல்லம் ..	410
கொறுக்கை ..	472, 473, 475
கொறுக்கைக்காரி ..	475
கொறுக்கைப்புத்தன் ..	475
கொற்கை ..	475, 546
கொற்றங்குடியார் நெஞ்சுவிடுதூது ..	787

பக்கம்

கோசாரபலப் பிரகாசிகா .. 392
கோதை .. 282, 527
கோபாலராயர், (தாசில்) .. 329
கோபாலாசாரியார், S. ..747, 771, 774
கோமாண்டூர் .. 282
கோயமுத்தூர் .. 712, 713
கோரக்கர் .. 606
கோவிந்தனூர் படிகம் .. 474
கோவை .. 410
கௌசிக முனி .. 323, 324
கௌசிகமுனி வகார சூத்திரம் .. 323
கௌபாலசித்தராணிக் கோவை .. 397
கௌபாலசித்தர் .. 397, 398
கௌரிப்பத்து .. 784
சங்கரநமச்சிவாயப்புலவர் 499, 501
சங்கர நாராயண பிள்ளை .. 457
சங்கரமுனி .. 606
சங்கரமூர்த்தி விறலிவிடுதூது .. 750
சங்கராசார்யர் .. 309, 562, 563, 801
சசிவன்னபோதம் உரையாடமீ .. 778
சசிவன்னபோதம், உரையுடன் .. 777
சசிவன்னன் .. 777, 778
சச்சிதானந்தன் .. 764, 810
சடகோப தாசர் (கீழையூர்) 503, 505
சடகோபர் .. 262, 272, 682
சடகோபாசார்யர் (இளைய வில்லி) .. 282
சடஜிந்முனி .. 523
சடவைரி .. 282
சடாக்கரக்கோவை, நூற்றெட்டு .. 604, 605
சடாதாரசித்தர் .. 788
சடாதாரசித்தர் குருபதேசம் .. 788
சடாரி .. 292, 297

பக்கம்

சட்டைமுனி ..316, 335, 357, 358, 364, 366, 368, 382, 383, 437, 498, 583, 584, 603, 606, 672, 673
சட்டைமுனி இருபத்தைந்து .. 775, 776
சட்டைமுனி கற்பம், நூறு. 315, 672
சட்டைமுனி சூத்திரம், இருநூறு .. 671, 672
சட்டைமுனி சூத்திரம், பதினாறு .. 367
சட்டைமுனி ஞானம் .. 200
சட்டைமுனி தர்க்கம் .. 363, 387
சட்டைமுனி நாயனார் .. 604, 605
சட்டைமுனி நாயனார், ஐம்பது .. 366
சட்டைமுனி நாயனார் சூத்திரம், எட்டு .. 357
சட்டைமுனி நாயனார் வாத நூல், ஆயிரம் .. 640
சட்டைமுனி நிகண்டு ..338, 590 672
சட்டைமுனி நிகண்டு, ஆயிரத்திருநூறு .. 672
சட்டைமுனி நூல் .. 583
சட்டைமுனி பூரணசூத்திரம், இருபத்தைந்து .. 382
சட்டைமுனி வாதம், ஆயிரம் .. 672
சண்முகம் .. 329
சதநூல் .. 614
சதாசிவப்பிரம்மசுவாமி .. 805-807
சதாசிவ யோகீசுவரர் .. 790
சதுர்வேத மங்கலம் .. 695
சமயோசித சுலோகம் .. 285
சமயோசிதச் செய்யுட்கள். 817
சம்பந்தர் .. 344
சய்யது வாலா .. 490
சரநூல் .. 615
சரமபர்வ ஸார ஸங்கிரகம். 296
சரவணதேசிகர் (காஞ்சிபுரம்). 758, 759, 760-762, 769

பக்கம்

சரவணதேசிகர் தோத்திரம் .. 768
சரவணதேவர் இரட்டைமணிமாலை .. 761
சரவணப் பெருமாளையர் .. 447
சரவீசனீ .. 776
சரீரமழிவு .. 633
சர்க்கரைப் புலவர் .. 744–746
சவுக்காரத் திரவுகோல் .. 628
சவுமியசாகரச்சுருக்கம் பலதிரட்டை நூறு .. 441
சவுமிய சாகரம் .. 455-457
சாடு சுலோகம் .. 392
சாமுத்திரகா லக்ஷணம் .. 543
சாரம் .. 447
சாரீர கைக கண்டியம் .. 292, 293
சிகேந்திர நயினார் .. 779
சிக்காகோல் .. 591
சிங்கராசாரியர் (குன்றத்தூர்). 525
சிங்கீசுவரசுவாமி, பாரிசாத நாடகம் .. 695
சிதம்பர சக்கரம் .. 713, 714
சிதம்பரசுவாமிகள் ..756, 765, 766, 771
சிதம்பரதேவன் .. 766
சிதம்பரத்தோன்றல் .. 759
சிதம்பர முனிவர் .. 756
சிதம்பரம் ..285, 287, 309, 334, 585, 587, 818
சிதாகாச விலாசம் .. 754, 756
சித்தரந்தாதி, உரையுடன். 299
சித்தாரூடம் .. 376
சித்தாந்த விளக்கம் .. 312
சித்திரகவி, உரையுடன் .. 301
சிந்தாதிரிப்பேட்டை .. 374
சிரபுரம் .. 765
சிலப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லாருரை .. 508
சில்லறைக்கீர்த்தனை .. 285
சிவகாயத்திரி .. 654
சிவக்கொழுந்து தேசிகர் .. 447

பக்கம்

சிவசத்தி நவகண்டமாலை. 446
சிவஞான சித்தியார் ..768, 798, 801
சிவஞான சித்தியார், சுபக்கம், பொழிப்புரை .. 798, 801
சிவஞானபோதம் ..765, 767, 768, 798, 799, 801
சிவஞானமுனிவர் ..301, 501, 502, 798, 801
சிவபராக்கிரமக் கலிவெண்பா .. 301
சிவப்பிரகாசதேசிகர், (துறையூர்) .. 302
சிவப்பிரகாசையர் ..764, 765, 820
சிவயோகதீபிகை .. 790, 791
சிவயோகமுனி .. 675
சிவயோகி நாவலர் .. 561, 563
சிவவாக்கியர் ..357, 483, 606
சிவவாக்கியர் நாடிபரீட்சை, முப்பத்து மூன்று .. 482
சிவவிலாசம் .. 695
சிவாக்கிரயோகிகள் .. 798, 801
சிவானந்தபோதகம் .. 758
சிவானந்த போதகம், உரையுடன் .. 343, 344
சிவானந்தமாலை, உரையுடன் .. 754
சிறியதிருமடல் வியாக்யானம். 274, 518, 526
சிறியாண்டான் .. 281
சிறுவேளூர் .. 814
சிற்பசாஸ்திரம், உரையுடன் ... 555
சினேந்திரமாலை, உரையுடன் .. 325, 326
சின்னதம்பி நாயகர் .. 447
சின்னூல் .. 499, 501
சீகாழி .. 765
சீர்ப்பாதருடையார் .. 779

சிவசிந்தாமணி .. 377
சிவபூபதி .. 417
சீறு .. 409, 410
சுந்தர மூர்த்தி .. 344
சுந்தரானந்தர் .. 348, 356, 357, 593-596, 709, 710
சுந்தரானந்தர் சூத்திரம் .. 319, 320, 678
சுந்தரானந்தர் சூத்திரம், இருபத்தைந்து. 348, 593, 678
சுந்தரானந்தர் ஞானம், ஐம்பத்தொன்று . 595, 596
சுந்தரானந்தர் கண்டகம். 708
சுந்தரானந்தர் தீட்சா விதி. 594
சுந்தரானந்தர் தீட்சை .. 595
சுந்தரானந்தர் பாட்டு .. 707
சுந்தரானந்தர் பூஜாவிதி .. 593, 594
சுந்தரானந்தர் விநோத சூத்திரம் .. 356
சுப்பராய முதலி (குந்தம்பாக்கம்) .. 312
சுப்பராய முதலியார் (குன்றத்தூர்) .. 392
சுப்பராயன் .. 321
சுப்புன் .. 314, 315, 318-320, 323, 324, 423, 424, 426-428, 439, 441-444, 446, 458, 460, 462, 463, 466, 468, 471, 472, 476-480, 482, 486
சுப்பிரமணிய கலைஞானம், ஐந்நூறு .. 421
சுப்பிரமணிய சுவாமி ஞான சூத்திரம், நூறு .. 479
சுப்பிரமணிய தேசிகர், (துறைசை) .. 798, 801
சுப்பிரமணிய பிள்ளை .. 619
சுப்பிரமணியர் சஞ்சீவி பன்னிரண்டு .. 667, 668
சுப்பிரமணியர் ஞான சூத்திரம், நூறு .. 370, 479
சுப்பிரமணியர் துதி .. 405
சுப்பிரமணிய வுபதேச ஞானம், இருநூறு .. 369
சுப்புச்செட்டியார் (மிட்டாயு) .. 445
சுரசாஸ்திரம் .. 444
சுவர்க்கபுரம் .. 764
சுவாமிநாத தேசிகர் .. 499, 501
சுவாமிமலை .. 405
சுவேதநதி .. 714
சூத சங்கிதா சார சங்கிரகம். 805
சூதசம்ஹிதா .. 805
சூதமுனி .. 484, 485
சூரியானந்தர் சூத்திரம், பதின்மூன்று 380
செகப்பிள்ளை, (கணக்கம்பாக்கம்) .. 304
செங்கற்பட்டு .. 378, 695, 696, 747, 754, 765, 771
செங்காடு .. 550, 552
செஞ்சி .. 374
செந்தமிழ்நாடு .. 473
செந்தில் .. 393
செம்பங்குடையார் .. 779
செய்யுட்களின்முன்வைக்கக்கூடிய மங்கலச்சொல் .. 336
சென்னகிருஷ்ணன் .. 776
சென்னபட்டணம் .. 373, 791
சேடகிரியாரியன் .. 795, 796
சேடமலைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி .. 299
சேதுமாதவபிள்ளை, (ஆலங்குடி) .. 711
சேரநகர் .. 341
சேறைவரையர் .. 744
சேஷகிரி சாஸ்திரியார், M. 447, 502, 503, 508, 746
சேஷாத்ரீசாரியார், T.K.M.A. .. 284
சேஷார்யராமாநுஜகுரு .. 277
சைவசமயநெறி .. 764
சொக்கநாதர் .. 607, 608

பக்கம்

சொக்கநாதர் சூத்திரம் .. 607
சொக்கப்பவாத்தியார் .. 776
சொக்கையர் .. 607
சொரூபானந்தருபதிடதம். .. 321
சொரூபானந்தர் .. 662, 734, 735
சொர்க்கபுரம் .. 762, 816
சோணாத்திரி ஐயர் .. 769, 770
சோதிடக்களஞ்சியம் .. 547
சோதிட சிந்தாமணி .. 342
சோதிடச்சுருக்கம் .. 394
சோதிடம் .. 544
சோதிடவிஷயம் .. 452
சோதிடப்பத்து .. 784, 785
சோமசுந்தர நாயக புத்திர ஜாதக பலன் .. 494
சோமசுந்தரநாயகர் .. 494, 495
சோமசுந்தரம் .. 392
சோமண்ணஞ்சேரி .. 347
சோமாசியாண்டான் .. 280
சோழத்திரையார் .. 779
சோழமண்டலம் .. 506
சோழராயர் .. 779
சோழர் .. 745
சோழநாடு .. 796, 797
சோளதேசம் .. 795
சௌமிய சாகரச் சுருக்கம், முந்நூறு .. 469
ஐம்புலிங்கம்பிள்ளை, C.V. .. 683, 684, 711, 798
ஜாதகத்தொகுதி .. 495
ஜியார்ஜ் டவுன் .. 791
ஜீயரரும்பதம் .. 288
ஜீயர் .. 297, 298, 533
ஜெகன்னாதன் .. 378
ஞானகாவியம் .. 388
ஞானக்கும்மி .. 324, 325
ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாச தேசிகர் .. 302
ஞானசதகம் .. 754, 756
ஞானதீட்சைச்சுருக்கம், ஐந்து .. 727

பக்கம்

ஞானப்பாடல்கள் .. 305
ஞானப்பிரகாசர் .. 798, 801
ஞானவாசிட்டத்திரட்டு .. 311, 769, 770
ஞானவாசிட்டம் .. 303, 311, 493, 622, 758
ஞானசாரம் .. 268
ஞானசாரவியாக்யானம் .. 529
டமரானந்தர் .. 664, 665
டமரானந்தர் சூத்திரம், பதினாறு .. 664
டாக்குதரை .. 591
டில்லி .. 410
தசகாரியம் .. 753
தசக்கிரமக்கட்டளை .. 766
தசாபுத்திபலதீபிகை .. 402, 775
தசாபுத்திபலன் .. 553
தஞ்சாவூர் .. 304, 374, 405, 744, 746, 815, 816, 819
தட்சிணாமூர்த்தி .. 645, 675
தட்சிணாமூர்த்திகலைஞானச் சுருக்கம், முப்பது .. 657
தட்சிணாமூர்த்திகலைஞானம், ஆயிரத்திருநூறு .. 469
தட்சிணாமூர்த்தி சக்காமுதவியன .. 721
தட்சிணாமூர்த்திசாயதரிசனம் .. 369
தட்சிணாமூர்த்தி சௌமிய சாகரம் .. 455
தட்சிணாமூர்த்திஜாலம், ஆறுகாண்டம் .. 620
தட்சிணாமூர்த்திதீட்சை .. 625
தட்சிணாமூர்த்திதேசிகர் .. 754
தட்சிணாமூர்த்தி நாற்பத்தெட்டு .. 363
தட்சிணாமூர்த்திபரிபாஷை, ஐந்நூறு .. 673

பக்கம்

தட்சிணுமூர்த்திரசமணி, பதினென்கு. 383, 479, 724
தட்சிணுமூர்த்திவகாரசவுமியசாகரம், ஐந்நூறு .. . 440
தட்சிணுமூர்த்திவசிகற்பட்சிணி, எண்பத்தொன்று. 568
தட்சிணுமூர்த்திவழலை, முப்பது .. 656, 674
தணிகைப்புராணம் .. 684, 685
தணிகைவெண்பா .. 299
தத்துவசேகரம் .. 264, 265
தத்துவராயர் .. 777, 778
தத்துவோபதேசாமிர்தம். 794, 796
தத்வசாரக்குறம் .. 826
தத்வ த்ரய சுளகம் .. 284
தத்வப்பிரகாசா .. 759
தம்ழ்நாடர் .. 745
தவப்பிரகாசர் .. 759, 760, 762, 764, 769
தவப்பிரகாசர்துதி .. 759
தனவாகடம் .. 629
தனிபபாடறிரட்டு .. 308
தனியனியற்றியவாசிரியர்பெயர் .. 296
தன்மராயன் .. 779
தனவந்தரி .. 313, 314, 420, 421, 430, 431, 641, 642
தன்வந்தரிகலைஞானம், ஐந்நூறு ... 420
தன்வந்தரிசிமிட்டு ரத்தினச்சுருக்கம், முந்நூறறுபது. 641
தன்வந்தரிநாடிசாஸ்திரம். 430
தன்வந்தரிதிகண்டு, முந்நூறு. 313, 314, 347, 645
தன்வந்தரிவைத்திய ரத்தினச்சுருக்கம் .. 642
தாமோதரம் .. 711
தாயுமானவர்பாடல் .. 311, 820
திசிரிவனப்பத்து .. 781, 782

பக்கம்

திசையறிமாலை .. 586, 587
திரிகலத்துடையார் .. 779
திருக்கச்சிநம்பி .. 281, 298
திருக்கச்சிநம்பி ப்ரபாவம். 271
திருக்கச்சிநம்பி வைபவம். 293
திருககடவூர் .. 304
திருக்கழுக்குன்றமாலை .. 751
திருக்கழுக்குன்றம் .. 334, 765
திருக்காளத்தி .. 334, 813
திருககுடந்தை .. 518
திருககுண மங்கலம் .. 814
திருககுருகைப்பிரானப்பிள்ளான் .. 280
திருககுறள், பரிமேலழகருரையுடன் .. 507
திருககுறக்கை .. 475
திருக்கோட்டியூர்நம்பி .. 281
திருக்கோவலூர்ப்புராணம். 311
திருக்கோவையார் .. 311
திருககோளூர .. 267, 787
திருககோளூர்ப்பெண்பிள்ளை. 268
திருக்கோளூரப்பெண்பிள்ளை ரஹஸ்யம் .. 267
திருச்சந்தவிருத்தவியாகயானம் .. 291
திருச்சிற்றம்பலதேவன் .. 762, 763, 800
திருசசிற்றம்பலவனை .. 764
திருசசெங்காடு .. 334
திருத்தணிகை .. 447, 758
திருத்தணிகைககலம்பகம.. 776
திருத்தணிகைவெணபாவந்தாதி .. 299, 300
திருத்துறையூர் .. 798
திருநகரி .. 514, 524, 786
திருநல்லூருடையார் .. 779
திருநாராயணபுரம் .. 823
திருநெல்வேலி .. 499, 501, 780 785
திருப்பதி .. 269, 272, 276, 278, 279, 281, 282, 288, 289, 291, 533

பக்கம்

திருப்பாவை .. 282, 283
திருப்பாவைவியாக்யானவ்
 ரும்பதம் .. 282
திருப்புகலூர் .. 814
திருப்பெருந்துறை .. 745
திருப்பேரூர் .. 712
திருப்பேரை .. 780, 786, 787
திருப்போரூர் .. 374, 756,
 765, 766, 770, 771
திருப்போரூர் ஆறுமுகர்குறு
 ங்கழிநெடில் விருத்தம் .. 770
திருமங்கலமுடையார் .. 779
திருமங்கையாழ்வார் .. 270, 274-276,
 504, 505, 822, 824
திருமந்திரமாலை .. 714
திருமந்திரம் .. 607, 611,
 612, 713, 719, 720
திருமயிலை .. 341, 390
திருமருகல் .. 814
திருமருதூர் .. 876
திருமலை .. 277
திருமலைநம்பி .. 281
திருமலையொழுகு .. 743
திருமாகாளம் .. 813
திருமாலை .. 820, 821
திருமாலையாண்டான .. 281
திருமுக்கூடல் .. 695, 696
திருமுக்கூடல்சுவாமி நாட
 கம் .. 696
திருமூலதேவர்பாடல், நூற்
 றமூன்று .. 582
திருமூலநாயனர் .. 675, 714
திருமூலநாயனர்நிகண்டு,
 முந்நூறு .. 475, 476
திருமூலநாயனர்வாதசூத்
 திரம், முந்நூறு .. 471
திருமூலர் .. 321, 437,
 471, 472, 475, 476, 533, 609, 611,
 612, 698, 707, 708, 713, 731, 732
திருமூலர்குருமுறை .. 675
திருமூலர்ஞானச்சுருக்கம். 731

பக்கம்

திருமூலர்தண்டகம் .. 707, 708
திருமூலர்நந்திகேள்விச்சுரு
 க்கம் .. 729
திருமூலர்பாட்டு .. 707
திருமொழி .. 272, 822, 824, 825
திருமொழிஸாரம் .. 822
திருவண்ணுமலை. 387, 798, 801, 814
திருவண்ணுமலையையர் தச
 காரியம் .. 765, 767
திருவந்தாதி .. 276-278
திருவம்பலசக்கரம் .. 713, 714
திருவரங்கம் .. 506
திருவரங்கம் பெரியகோயில். 506
திருவரங்கவரையர் .. 281
திருவல்லிக்கேணி .. 293, 301-
 304, 307-311, 313, 315-327, 335,
 338, 339, 341-343, 345-348, 351,
 353-356, 365, 369, 371-373, 375,
 377, 388-390, 392, 395, 397, 399,
 402-410, 414, 420, 422, 438, 447,
 454, 457, 469, 486, 487, 490, 491,
 493-497, 499, 502, 503, 505, 507-
 509, 511-516, 519-522, 525, 526,
 529, 532, 533, 685, 687, 704, 713,
 743, 774, 822
திருவழுதிவளநாடு .. 281
திருவள்ளுவப்பயன் .. 507
திருவள்ளுவர் .. 344
திருவள்ளுவர்குறள் .. 507
திருவாசகம் .. 311, 447,
 754, 756, 767, 768
திருவாசிரியம் .. 272
திருவாசிரிய வியாக்யானம். 272, 516,
 519
திருவாய்மொழி .. 288, 292,
 293, 297, 681, 682
திருவாய்மொழிப்பிள்ளை .. 296
திருவாய்மொழி, முப்பத்
 தாறுயிரப்படி .. 288
திருவாய்மொழிவியாக்யா
 ன அரும்பத விளக்கம். 288, 529

பக்கம்

நெல்லைவடிவுடையம்மை பதிகம் .. 780
நெல்வேலி .. 782
நெல்வேலிப்பிள்ளை .. 745
நோன்புகதை ..771, 772, 774
ந்ருஸிம்ஹகுரு .. 270, 525
பசுபதிபாச விளக்கம் .. 801
பஞ்சநதமான்மியம் .. 312
பஞ்சநாயகன் (பொன்பற்றியூர்) .. 374
பஞ்சபட்சி சாஸ்திரம் .. 352
பஞ்சமலக்கழற்றி .. 764
பஞ்சஸம்ஸ்காரப் பிரயோகம் .. 270
பஞ்சாக்கர அகவல் .. 570
பஞ்சாக்கரவநுபூதி .. 762-763
பஞ்சாங்கம் .. 552, 553
பஞ்சாட்சரம் .. 361, 573
பட்டணத்தார் .. 344
பட்டநாதமுனி ..260, 261, 269, 270
பட்டர் .. 281
பட்டர்பிரான்ஜீயர் .. 261, 264
பட்டினத்தடிகள் .. 331
பட்டினத்துப்பிள்ளை ..332, 334, 817, 818
பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல் .. 331, 334
பட்டுக்கோட்டை .. 329
பதஞ்சலி ..437, 606, 675, 710, 732
பதஞ்சலி மதிவெண்பா .. 617
பதுமனூர் .. 503
பத்தர்தூளி .. 503, 505
பத்திரகிரியார் .. 331
பத்திரகிரியார் மெய்ஞ்ஞானப்புலம்பல் ..331, 818, 819
பரசுராமன் (மணலூர்) .. 688
பரஞ்சோதி முனிவர் .. 545
பரத்தையர்மாலை .. 789
பரமசிவேந்திர சுவாமி .. 805, 806
பராங்குச கவி .. 298

பக்கம்

பராங்குச ஸ்தோத்திரம் .. 785
பராசரர் .. 290
பராபரக்கண்ணி .. 820
பரிமேலழகன் ..502, 507, 508
பரிமேலழகியார் விருத்தி .. 507
பறைஸ்தோத்திரம் .. 573
பன்றியாறுடையார் .. 779
பன்னிருபடலம் .. 509
பாசுரப்படி ராமாயணம் .. 266
பாணர் .. 503, 505
பாண்டிநாடு . 475, 778
பாண்டியதேசம் .. 779
பாம்பாறு .. 745
பாரதம் .. 560
பாலகிருஷ்ணன் (மேஸ்திரி) .. 629-631, 638
பாலக்காடு .. 825, 826
பாலரக்ஷாவிதி .. 496
பாஷ்யகாரர் .. 280
பிட்சைப்பாக்கம் ..325, 326
பிரதிவாதி பயங்கரமண்ணன். 296
பிரபன்ன பரித்ராணம் .. 267, 531
பிரபன்ன லக்ஷணம் .. 268
பிரபன்ன ஸ்வரூபம் .. 263
பிரபுலிங்கலீலை .. 820, 822
பிரமகாயத்திரி .. 654
பிரமமுனி .. 591, 648-650
பிரமமுனி சூத்திரம், முந்நூற்றறுபது .. 649, 650
பிரமமுனி வைத்தியம் .. 590, 648
பிரமாநுபவ விவேக சமுத்திரம் .. 797
பிரமேயசேகரம் .. 816
பிராசாததீபம் .. 751, 752
பிருஹத் ஜாதகம், உரையுடன் .. 565
பிள்ளை திருவழுதிவளநாடு 281
பிள்ளையுறங்காவில்லிதாசர் 281
பிள்ளைலோகாசார்யர் .. 261, 264, 265

பக்கம்

பீஷ்மர் .. 291
புகலிநகர் .. 765
புசண்டர் .. 615–617
புட்பமாலிகை .. 671
புதுக்கோட்டை .. 744, 778, 779
புத்தன் .. 472, 473, 475, 546
புரசபாக்கம் .. 417
புராரி .. 546
புலத்தியர் .. 341, 368, 369, 379, 417–419, 455, 457, 458, 469, 485, 486, 601, 602, 631, 653, 654, 656, 657, 710, 727
புலிப்பாணி சாஸ்திரம் .. 477
புலிப்பாணி சித்தர் .. 476, 477
புலிப்பாணி பலதிரட்டு, நூறு .. 476, 477
புவனதீபம் .. 474
புவனேசுவரி சதகம் .. 483
புவனேசுவரியகவல் முதலியன .. 722
புளிங்குடி .. 787
பூதர் .. 503, 505
பூரணசூத்திரம் .. 441
பெரியகுளம் .. 378
பெரிய ஜீயர் .. 264, 270
பெரிய ஜீயர் வார்த்தை .. 263
பெரியண்ணன் .. 645
பெரியதிருமடல் .. 275, 276
பெரியதிருமடல் வியாக்யானம் .. 275, 518, 526
பெரியதிருமொழி .. 823, 825
பெரியதிருமொழி, உரையுடன் .. 824
பெரியதிருவந்தாதி .. 273, 516, 517
பெரியதிருவந்தாதி வியாக்யானம் .. 273, 516
பெரியநம்பி .. 280, 294, 295
பெரியபுராணம், பொழிப்புரையுடன் .. 552

பக்கம்

பெரியபெட் .. 374
பெரியவாச்சான்பிள்ளை .. 267, 272–277, 282, 283, 297–299, 511, 523, 822–825
பெரியவாச்சான்பிள்ளை வியாக்யானம் .. 517, 524, 528, 529
பெரியாழ்வார் .. 504, 505
பெருகுழி .. 493
பெருங்குளம் .. 787
பெருநூல் .. 338, 418, 434, 579, 580
பெருநூல், இரண்டாங்காண்டம் .. 338
பெருந்திமிதிகிழார் .. 779
பெருந்துறை .. 768
பெருந்தேவனார் .. 551
பெருமங்கலமுடையார் .. 779
பெருமாளுக்குடையார் .. 779
பெருமாள திருமொழி .. 528, 529
பெருமாள் திருமொழி வியாக்யான அரும்பதம் .. 528
பெரும்பாணாற்றுப்படை உரை .. 509, 511
பேரூர் .. 713
பேரூர்க்கோவை .. 712
பேரை .. 786
பேரை, குழைக்காதழகிய பெருமாள் நமப்பத்து .. 789
பேரை வேலாயுதர்மாலை .. 746
பொதிகை முனி .. 614, 619
பொய்கை .. 503, 505
பொன்பற்றியூர் .. 374
பொன்னனமேனிகுருக்கள் (தணியல்) .. 805
பொனணி நாடு .. 545
பொன்னையன் .. 695, 696
போக நாயனார் .. 357, 437, 468, 469, 671, 711
போகநாயனார் சூத்திரம், எட்டு .. 375

பக்கம்

போகநாயனார் பாடல், எழுநூற்றறுபத்திரண்டு .. 710, 711
போகநாயனார் வெண்பா .. 468
போகரகாரச்சுண்ணம் .. 318
போகரிஷி சூத்திரம், நூறு 614
போகர் .. 318, 349, 356, 381, 382, 476, 477, 581, 593, 594, 614, 615, 698, 700, 701, 710, 775.
போகர் சூத்திரம், நூற்றொன்று .. 592
போகர் சூத்திரம், பஃனூறு 381, 728
போகர் நாலாங்காண்டம் .. 675
போகர் பூஜாவிதி, நாற்பத்து நான்கு .. 700
போந்தவாக்கம் .. 417
போப் .. 447
போரேற்று நயினார் .. 533
ப்ரதாபஸிங்கேந்த்ரன் .. 744-746
ப்ரமேய ஸாரம் .. 268
ப்ரமேய ஸார வியாகயானம் .. 530
மகாகாரணபஞ்சாக்கரம் .. 386, 387
மகாநவமி பூஜை .. 315
மச்சமுனி .. 607-609, 647, 648, 699
மச்சமுனிசூத்திர விதி .. 608
மச்சமுனிஞானம் மூன்று காண்டம் .. 736
மச்சமுனிதிருமந்திரம், எண்ணூறு .. 699, 700
மச்சமுனிநாயனார் .. 700, 736, 738
மச்சமுனிவாக்கியம் .. 647
மட்டஞ்சேரி .. 619
மணவாளமாமுனி .. 260, 261, 264-266, 296, 297
மணவாளமாமுனிகள் பாதாதிகேசாந்தவர்ணனை. 265
மணலூர் .. 688

பக்கம்

மதுரகவி .. 503, 505, 514
மதுரை .. 3[illegible]4, 377, 572, 778, 779
மதுரைக்காஞ்சி .. 509, 511
மதுரைக்காஞ்சி, நச்சினார்க்கினியாருரை .. 509
மதுரைக்காண்டம் .. 508
மதுரையமகவந்தாதி .. 300
மதுரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியார் .. 377
மந்திரசாஸ்திரம் .. 416
மப்பேடு .. 695
மயனூல் .. 555, 557
மயன் .. 353, 354, 394, 731
மயிலாப்பூர் .. 683, 684, 695, 711, 798
மருதூர் நம்பி .. 281
மருந்துமலைதேசிகர் .. 343, 345
மருளசித்தர் .. 344
மலாக்கா .. 409, 410
மல்லகாபுரி .. 779
மல்லிநாதநயினார் .. 678
மழவராயர் .. 779
மழிசையர்கோன் . 503, 505
மறைஞானசம்பந்தர் .. 798, 801
மணிலா .. 409, 410
மனைசாஸ்திரம் .. 447, 448, 547, 560
மனைசாஸ்திரம், உரையுடன் .. 353
மனைநூல் .. 557
மனைவாஸ்துலட்சணம் .. 546
மன்னார்குடி .. 290, 678
மன்றுதேசிகர் .. 796, 805, 806
மஹாபாரதம் .. 550
மஹாபுராணம் .. 681, 774
மஹாபூதநகரி .. 261
மாகாளம் .. 762-764, 807, 808, 810, 814, 816
மாங்குடிமருதனார் .. 509
மாணிக்கதேசிகர் .. 770

	பக்கம்
மாணிக்கமாலை ..	261
மாணிக்கவாசகர் ..	447
மாணிக்கவாசகர் ஞானத்தாழிசை ..	742
மாதவபட்டர் ..	303, 304, 311
மாயாவிவரணம் ..	562
மாரியம்மைதாலாட்டு ..	372
மார்க்கலிங்க சோதிடர், (பிட்சைப்பாக்கம்) ..	326
மாறனேரிநம்பி ..	294, 295
மாறனேரிநம்பி அந்திமதசை ..	294
மாறன் ..	503, 505
மிரட்டுடை. தண்டலைக்கிழவர் ..	779
மிழலை ..	744, 745
மிழலைச்சதகம் ..	744, 745
மிழலைநாடு ..	744, 746
மீனக்கொடியார் ..	779
மீனாட்சியம்மையகவல் ..	572
முகரி ..	473, 545, 546
முடிகெடுநெடுமதளைவர் (?)	779
முடும்பைநம்பி ..	525
முட்டம் ..	823, 824
முதலம்பேடு ..	552
முதலியாண்டான் ..	280
முதலை (முதலம்பேடு) ..	551
முதல் திருவந்தாதி ..	276, 278, 279, 774
முதல் திருவந்தாதி வியாக்யானம் ..	774
முத்தானந்தர், (ஆற்றூர்) ..	390, 392
முத்தானந்தர் குறவஞ்சி ..	390
முத்துசாமிபிள்ளை (வைத்தியம்) ..	329
முத்துசாமி (வாத்தி)	404, 640, 675
முத்துநாயகர் ..	447
முத்துவையாபுரி ..	662
முப்பத்துடையார் ..	779
முப்பால் ..	507, 508
முப்பூவிவரம் ..	577
முருகப்பன் ..	688
முருகர்பேரில்பதம் ..	493
முருகன் துதி ..	307, 396
முன்னூல் கிழவர் ..	779
. . . மூர்த்திராயனூர் ..	779
மூலகுருச்சுருக்கம் ..	719, 720
மூலர் ..	706, 711
மூவாயிரப்படி ..	282
மூவூர் ..	378
மூன்றாந்திருவந்தாதி ..	279
மெய்கண்டதேவர் ..	798, 800
மெய்ஞ்ஞானபோதகம் ..	480
மேருமந்தரபுராணம் ..	680
மேலைச்சிதம்பரம் ..	718
மைசூர் ..	568, 579, 588, 590, 593, 608. 612, 614, 620–622, 639–641, 643, 647, 654, 671
மோகவதைப்பரணி ..	777, 778
யதிராஜர் ..	270, 292, 298
யதீந்த்ர ..	260, 261, 280, 293
யதீந்திர ப்ரவண ப்ரபாவம்	533
யதீந்திர ப்ரவணாசார்யர் ..	533
யதுகிரி ..	278
யமகிங்கரஸம்வாதம் ..	289
யாத்ருச்சிகப்படி ..	265
யாமுனார்ய ..	266, 267, 281, 298
யூனானி வைத்திய முறைகள்	686
யோககரணாதிலட்சணம் ..	564
யோகவாசிஷ்டம் ..	304
ரங்கசாமி ஐயங்கார் ..	568, 579, 588, 590, 593, 608, 612, 614, 620–622, 639–641, 648, 647, 654, 671
ரங்கசாமி பிள்ளை ..	336
ரதிரஹஸ்யம் ..	409, 410
ரத்தினச்சுருக்கம் ..	732
ரம்ய ஜாமாத்ரு முனீந்த்ரர்.	260, 282, 298

பக்கம்

ரஸவாத நூல் .. 487, 577
ரஹஸ்ய த்ரய சுளகம் .. 284
ரஹஸ்ய த்ரய ஸாரம் .. 291
ரஹஸ்ய த்ரய ஸார வ்யாக்யா ஸாரார்த்த தீபிகா .. 291
ராகவாசாரியார், T.P.V. .. 284
ராசமயேந்திரம் .. 591
ராதாகிருஷ்ணையர், S. .. 744, 778
ராமசாமி செட்டியார் .. 314
ராமசாமி முதலியார் .. 457
ராமதேவர் .. 458, 462, 467, 489, 651, 653, 692, 693
ராமதேவர் சூத்திரம் .. 468
ராமதேவர் நிகண்டு .. 460
ராமதேவர் நிகண்டு சூத்திரம், முந்நூற்றெண்பது. 462
ராமானுஜர் .. 267, 281, 284, 294-297
ராமானுஜாசாரி (பரிசாரர்). 417
ராமானுஜாசார்ய .. 269, 298
ராமானுஜாசார்யர் (தர்க்க தீர்த்தர்) .. 278, 279
ராமேசுவரம் .. 554, 555, 559, 561, 562, 564, 565
ரு[illegible]பயந்தா .. 822
ரோமமாஷி .. 349, 377, 497, 619, 734
லட்சுமணயோகி .. 280
லேகியதைலமுறை .. 395, 399
லோககுரு .. 298
லோக ஸ்வரூபம் .. 678, 679, 749
லோகாரணி .. 747
வகுளதாரீ .. 293
வங்கிப்புரத்து நம்பி .. 512
வடக்குத்திருமாளிகை .. 292
வடமதுரை .. 507
வடிவுடையம்மை .. 781
வடுகநம்பி .. 280
வயலூர்க்கிழவர் .. 779

பக்கம்

வயவோலைவாவாநதகுசாயபு(?) .. 490
வயித்தியலிங்கதேவன் .. 764
வரகூர் .. 817
வரதப்ப நாயக்கர் (துபாசி-ஆவல்) .. 591, 641, 650
வரதார்ய .. 533
வரதுங்கபாண்டியர் .. 409, 410
வரயோகி (காஞ்சி) .. 293, 297
வரவீரசாமி .. 616
வராகமிகிரர் .. 565, 566
வர்த்தமானர் .. 681
வர்த்தமான சுவாமி தோத்திரம் .. 681
வள்ளுவன் .. 507, 508
வாகடசார நூல் .. 431
வாக்கியகுருபரம்பரை .. 270, 532
வாக்ய த்ரய வியாக்யானம். 271
வாசிட்டத்திரட்டு .. 770
வாசிட்டம் .. 622
வாசிஷ்ட ராமாயணம் .. 303, 304
வாசுதேவ யதி .. 563
வாணேசுவரன் .. 779
வாண்டாயர் .. 779
வாத முந்நூறு, இரண்டாங் காண்டம் .. 338
வாதவூரான் .. 742
வாதிபயங்கராசார்யர் .. 823
வாதிபீகரகுரு .. 298
வாதிபீகராசார்யர் .. 822
வாதிபீகாரி .. 823
வாருணமங்கை .. 787
வார்த்தாமாலை .. 289
வாலைக்கும்மிபாடல் .. 324
வாலைபூஜாவிதி .. 701
வாலையர் .. 824, 825
வால்மீகிராமாயணம் .. 520, 521
வான்மீகிமுனிவர் .. 304
விக்னேசுவராஷ்டகம் .. 723
விசயபாலர் .. 779
விசுவகர்மா. .. 664

பக்கம்

விசுவாவசு வருஷப் பஞ்சாங்கம் .. 398
விசுவேசுவரன் .. 795, 796
விஞ்ஞானசுவாமி .. 795, 796
வித்தியாவிலாச சபை .. 447
வியாக்கிரபாத ஞானசூத்திரம், முந்நூறு .. 457
வியாக்கிரபாதர் ..457, 458, 606, 732
வியாக்கிரமர் .. 675, 710
வியாசர் .. 293
விருத்தாசலபுராணம், உரையுடன் .. 302
வில்லவர் .. 745
வில்லி (வில்லிபுத்தூர்) .. 551
வில்லிபுத்தூரார் .. 552
வில்லிபுத்தூராழ்வார் .. 550
வில்லியம்பாக்கம் ..696, 747, 754, 771, 774
விஷ்ணுசித்தன் .. 280
விஷ்ணுபுராணம் .. 289, 290
வீட்டுநெறியுண்மை .. 760, 761
வீமேசுவரர் சோதிடம் .. 547
வீரப்பன (டிப்பிணிசிப்பாய்) .. 364, 365
வீரராகவபுரம் .. 457
வீரராகவ ரெட்டியார், (செங்காடு) .. 550, 552
வீராசாமி .. 374
வீரை ..294, 295, 303, 304, 311, 503, 505
வெங்குரு .. 752
வெள்ளாறு .. 744, 746
வேங்கடதேசிகர் .. 293
வேங்கடநாத .. 284
வேங்கடம் .. 795-797
வேங்கடராயன் .. 400, 401
வேங்கடாசலமால, (சம்பாதி) ... 745
வேங்கடாசல முதலி .. 416
வேங்கடாசலம் பிள்ளை. 707, 708, 711
வேங்கடாசார்யர் . 269, 270, 292, 533, 82[illegible]

வேங்கடேசர். 822-824, 826, 827
வேங்கடப்பன் .. 745
வேண்டும்பத்து .. 786
வேதகிரி .. 765, 766
வேதகிரீசர் துதி .. 765
வேதாந்தக் குடம் .. 826
வேதாந்த சாஸ்திரம் .. 702
வேதாந்த தேசிகர் ..284, 297, 299
வேதாந்தாசார்யர் .. 284, 293
வேலைப்பிள்ளை, (பட்டாலமுடையார்). 707, 708, 711
வேலாயுதம் பிள்ளை . 640
வேளாளர் .. 778, 779
வேள்வி நாடு .. 779
வைத்திய அகராதி .. 428
வைத்தியக் குறிப்புக்கள் .. 576
வைத்திய சங்கிரகம் . 407
வைத்திய சாஸ்திரம் .. 432
வைத்திய சிந்தாமணி 407, 624, 629
வைத்தியநாத நாவலர், (திருவாரூர்) .. 501, 502
வைத்திய பூரணம் .. 417
வைத்திய முறை .. 362
வைத்தியலிங்க பண்டாரம், (கயப்பாக்கம்) .. 378
வைத்தியலிங்கபண்டாரம், (மூழூர்) .. 378
வைத்திய விருத்த நூல் தர்க்கம் .. 636
வைத்தீசுவரன் கோயில்.. 285, 287
வைப்புடையார் .. 779
வையாபுரி ..446, 664, 665
வைஷ்ணவாசார்யர் தனியன்கள் .. 262
ஸ்ரீசைலேச .. 260, 296
ஸ்ரீநிவாஸமஹாகுரு (பாலதந்வி) .. 282
ஸ்ரீநிவாஸராகவாசாரியார், E. .. 681, 682
ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசாரியார், E. R. .. 565

பக்கம்

ஸ்ரீநிவாசவரததாதாசாரியார் .. 696, 754
ஸ்ரீநிவாஸன் (குற) .. 374
ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார், A. M. 743
ஸ்ரீநிவாசஸாசாரியார் E. R. 269, 272, 276, 278, 279, 281, 282, 288, 289, 291
ஸ்ரீநிவாஸாசாரியார், (மும்மை) .. 523
ஸ்ரீநிவாஸார்ய .. 282
ஸ்ரீபாஷ்யம் 261, 269, 292. 293, 633
ஸ்ரீபெரும்பூதூர் .. 270
ஸ்ரீமுஷ்ணம் .. 823, 824
ஸ்ரீமுஷ்ண ஸ்தோத்ரம் .. 823
ஸ்ரீரங்கம் .. 281, 787
ஸ்ரீவசனபூஷணம் .. 261
ஸ்ரீவைகுண்டம் .. 787
ஸகல ப்ரமாண தாத்பர்யம். 262
ஸதாசிவயோகிநாதர் .. 791
ஸப்தகாதை .. 270

பக்கம்

ஸப்தரிஷிநாடி .. 791, 794
ஸப்தாக்ஷரீ வியாக்யானம். 269
ஸம்ஸார ஸாம்ராஜ்யம் . 531
ஸாத்விக ப்ரஹ்ம வித்யா விலாஸம் .. 682
ஸார ஸங்க்ரஹம் .. 530
ஸாரார்த்த ரத்நாவளீ .. 261
ஸுதர்சநாசாரியர், தோதாத்ரி .. 520
ஸேதுபதி .. 286
ஸௌம்ய ஜாமாத்ருமுனி .. 261, 282, 292, 623, 822, 823
ஸ்தம்பன சக்ர முதலியன. 540
ஸ்தல சாயி ஐயங்கார் .. 293, 774
ஸ்திரீவசிய முதலியன .. 453
ஸ்திரீவசியம் .. 454
ஸ்வரூப ஜ்ஞானம் .. 294
ஹஸ்திகிரிபுரம் .. 772
ஹம்லக்ஷ .. 806